NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

12

NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

RAPOARTE, CUVÎNTĂRI, ARTICOLE

Octombrie 1975—mai 1976

EDITURA POLITICĂ — BUCUREȘTI, 1976

MESAJ DE RĂSPUNS ADRESAT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, PRIMULUI MINISTRU AL REPUBLICII ELENE, CONSTANTIN KARAMANLIS

— 2 octombrie 1975 —

Stimate domnule prim-ministru,

Am primit cu multă satisfacţie şi interes mesajul pe care mi l-aţi adresat şi pentru care vă exprim mulţumirile mele cordiale.

Iniţiativa dumneavoastră se înscrie în mod fericit în preocupările comune ale ţărilor noastre de a favoriza o largă şi fructuoasă colaborare în Balcani.

Încheierea cu rezultate pozitive a lucrărilor Conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa şi Actul final pe care l-am semnat au pus bazele unui amplu şi profund proces de edificare a securităţii şi dezvoltare a cooperării pe continentul nostru. Se deschid, astfel, noi căi pentru intensificarea contactelor şi cooperării între state, pentru o conlucrare mai strînsă pe plan economic, tehnico-ştiinţific, cultural şi în alte domenii.

După cum vă este cunoscut, Republica Socialistă România acţionează consecvent pentru îmbunătăţirea şi dez-

voltarea climatului de înțelegere, prietenie și bună vecinătate între țările din Balcani, avînd convingerea că aceasta corespunde intereselor fundamentale și aspirațiilor tuturor popoarelor din regiune, contribuie la cauza păcii și a securității în Europa și în lume.

Împărtășesc, de aceea, pe deplin preocuparea dumneavoastră ca țările din regiunea Balcanilor să dea un exemplu de aplicare în practică a principiilor și obiectivelor convenite la Helsinki.

În acest spirit, salut și sprijin cu căldură inițiativa dumneavoastră de a se organiza o întîlnire la nivelul miniștrilor adjuncți ai planificării economice din țările balcanice, care să examineze posibilitățile de extindere și adîncire a cooperării dintre ele, și doresc să vă asigur că România este hotărîtă să ia parte la o asemenea întîlnire — la data și în locul ce urmează a fi stabilite prin consensul statelor participante — și să depună toate eforturile pentru buna desfășurare și succesul ei.

Cu prietenie,
NICOLAE CEAUȘESCU

MESAJ ADRESAT CELEI DE-A VII-A CONFERINȚE INTERNAȚIONALE A CENTRULUI „PACEA MONDIALĂ PRIN DREPT" DE LA WASHINGTON

— 14 octombrie 1975 —

Îmi face o deosebită plăcere să vă adresez dumneavoastră, eminenți juriști, participanți la cea de-a VII-a Conferință internațională „Pacea mondială prin drept", un cordial salut și cele mai bune urări de succes în desfășurarea lucrărilor conferinței.

România acordă o deosebită importanță lucrărilor acestei reuniuni internaționale, care își propune să dezbată probleme de mare însemnătate pentru promovarea cauzei păcii, pentru întărirea legalității internaționale. În condițiile de astăzi, cînd, ca rezultat al afirmării tot mai puternice a voinței popoarelor de a se dezvolta libere și independente, stăpîne pe propriile destine, în viața internațională se conturează un curs nou, spre destindere și colaborare, conferința dumneavoastră este menită să se înscrie ca un aport pozitiv la eforturile generale ale națiunilor, ale forțelor înaintate pentru asigurarea păcii, încrederii și securității mondiale. În acest context, doresc

să-mi exprim convingerea că, prin rezultatele sale, conferința va răspunde pe deplin nobilelor deziderate pe care și le-a propus — de a contribui activ la aplicarea și respectarea în viața internațională a principiilor unanim admise ale dreptului internațional care fundamentează pacea și progresul omenirii, într-o lume în care încrederea, respectul reciproc și colaborarea trebuie să ia în mod ireversibil locul războiului, al inegalității și suferințelor.

În politica sa externă, România pornește de la faptul că în lumea de astăzi condiția sine qua non a asigurării unei păci durabile, a evitării războaielor și a stărilor de conflicte și încordare o constituie abolirea hotărîtă a politicii de dominație și asuprire, instaurarea unor relații internaționale noi, cu adevărat democratice, întemeiate pe respectul principiilor independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pe nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forța în raporturile dintre state, pe dreptul fiecărui popor de a se dezvolta de-sine-stătător, de a-și făuri viața potrivit voinței și aspirațiilor proprii. Considerăm că instaurarea unor astfel de relații, asigurarea păcii mondiale fac mai necesară ca oricînd intensificarea eforturilor pentru abolirea hotărîtă și definitivă din practica internațională a oricăror raporturi de inegalitate și inechitate dintre state, a vechii politici care a dus la împărțirea lumii în țări sărace și țări bogate. Viața demonstrează cu putere că existența marilor decalaje dintre nivelurile de dezvoltare economico-socială a statelor, perpetuarea stării de subdezvoltare în care se mai află o importantă parte a omenirii duc, inevitabil, la accentuarea fenomenelor de criză și instabilitate economică și politică mondială, generează stări de încordare și conflicte, constituind o permanentă sursă de pericole la adresa

păcii și securității întregii omeniri. Devine tot mai evident că nu poate exista cu adevărat destindere, o pace reală și durabilă în condițiile menținerii subdezvoltării, a vechilor practici colonialiste și neocolonialiste, a politicii de discriminare rasistă și de apartheid, care împiedică popoarele să se dezvolte libere și independente, stăpîne pe bogățiile naționale, pe roadele muncii lor. Iată de ce, pornind de la aceste realități, România militează în modul cel mai hotărît pentru o nouă ordine economică și politică mondială, bazată pe egalitate și echitate, care să favorizeze progresul mai rapid al tuturor țărilor, și în primul rînd al celor rămase în urmă, să dea posibilitate fiecărui popor să beneficieze larg și neîngrădit de cuceririle științei și tehnicii contemporane, ale civilizației moderne.

Lumea contemporană este confruntată astăzi cu probleme deosebit de complexe — de ordin economic, politic, militar — de a căror rezolvare depind înseși pacea și progresul întregii umanități. Soluționarea acestor probleme cere participarea activă, în condiții de deplină egalitate, a tuturor statelor — indiferent de mărimea teritoriului sau a populației, de orînduirea lor socială —, întărirea conlucrării dintre națiuni, atît în cadrul organismelor internaționale, cît și pe plan bilateral, întronarea unui climat trainic de încredere și colaborare. La realizarea tuturor acestor deziderate vitale ale omenirii, juriștii pot și trebuie să aducă o contribuție însemnată, unindu-și eforturile cu cele ale forțelor înaintate de pretutindeni care militează pentru pace și securitate internațională, acționînd pentru a înlocui dreptul forței cu forța dreptului, pentru a asigura promovarea și respectarea consecventă a principiilor dreptului internațional și a legalității internaționale, pentru prevenirea, combaterea și lichidarea

injustiției și inegalității din practica raporturilor interstatale.

Cu dorința ca reuniunea dumneavoastră să se înscrie ca un nou moment important în întărirea colaborării și conlucrării internaționale a juriștilor pentru afirmarea idealurilor de destindere, pace și progres ale popoarelor, ca o contribuție la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, urez, încă o dată, succes deplin lucrărilor conferinței.

INTERVIU ACORDAT TELEVIZIUNII PAKISTANEZE ȘI AGENȚIEI „ASSOCIATED PRESS" DIN PAKISTAN

— 16 octombrie 1975 —

ÎNTREBARE : ***România a înregistrat progrese economice rapide în ultimii zece ani. Care sînt căile prin care România a obținut aceste rezultate ?***

RĂSPUNS : Într-adevăr, în anii construcției socialiste — și îndeosebi în ultimii 10 ani — România a înregistrat progrese mari pe calea dezvoltării economico-sociale. Voi menționa creșterea produsului social, în acești 10 ani, de 2,6 ori, într-un ritm anual de peste 10%, sporirea venitului național, de asemenea, de circa 2,6 ori, tot într-un ritm de peste 10%, precum și creșterea producției industriale de 3,3 ori, într-un ritm de aproape 13% anual. În ce privește agricultura — care a constituit și constituie o preocupare permanentă a statului nostru socialist —, a cunoscut și ea un progres important, producția agricolă crescînd, în ultimii 10 ani, de 1,8 ori, într-un ritm de peste 6%.

Ca urmare a tuturor acestor realizări dobîndite în dezvoltarea economiei naționale, s-au înregistrat progrese și

în celelalte sectoare ; a sporit contribuția științei și culturii la dezvoltarea generală a societății. Îndeosebi s-au înregistrat progrese însemnate în creșterea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Aceste realizări au putut fi obținute, în primul rînd, datorită existenței orînduirii socialiste, care a permis concentrarea mijloacelor materiale și umane în direcțiile hotărîtoare ale dezvoltării societății, precum și faptului că Partidul Comunist Român se călăuzește ferm de adevărurile și legile generale ale dezvoltării economico-sociale, ținînd însă seama de realitățile istorice, sociale și naționale ale României.

Trebuie însă să menționez că toate aceste realizări se datoresc muncii intense desfășurate de clasa muncitoare, de țărănime, de intelectualitate, de întregul popor, care, fiind stăpîn pe destinele sale, făurindu-și viața în mod liber, independent, face totul pentru a lichida în cel mai scurt timp rămînerea în urmă pe care a moștenit-o din trecut, pentru a făuri o societate socialistă multilateral dezvoltată, care să asigure o viață demnă pentru fiecare cetățean, să creeze condiții materiale pentru progresul permanent pe calea socialismului, cît și pentru afirmarea independenței și suveranității statului nostru.

ÎNTREBARE : *Care sînt liniile directoare ale politicii externe a României ?*

RĂSPUNS : În relațiile sale internaționale, România pornește de la realitățile lumii contemporane, de la existența statelor cu orînduiri sociale diferite — și, deci, acționează ferm pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările, fără deosebire de orînduire socială. Desigur, punem pe primul plan relațiile cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, dar acționăm și pentru promovarea relațiilor cu țările capitaliste dezvoltate. La baza tuturor rela-

țiilor noastre internaționale așezăm ferm principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în raporturile dintre state, respectării stricte a dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe bogățiile naționale, de a-și făuri viața corespunzător năzuințelor și voinței sale. Potrivit hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului, promovăm o politică fermă de pace și colaborare internațională, considerînd că numai în condiții de pace și colaborare internațională orice popor — deci și poporul român — își poate concentra forțele în direcția dezvoltării economice și sociale, își poate asigura bunăstarea materială și spirituală.

ÎNTREBARE : *Ce efecte credeți că va avea aplicarea prevederilor Actului final al Conferinței de la Helsinki pentru procesul destinderii în Europa și în lume ?*

RĂSPUNS : România a militat activ pentru succesul Conferinței europene, pornind de la necesitatea așezării relațiilor dintre statele acestui continent pe principii noi, a creării unor condiții care să permită o largă colaborare, fără nici o discriminare, în toate domeniile de activitate, să deschidă perspectivele unei păci trainice în Europa și în întreaga lume. Apreciem conferința ca un succes în această direcție ; considerăm că ea s-a putut desfășura cu rezultate bune datorită marilor schimbări care s-au produs în lume, în raportul mondial de forțe, ca urmare a afirmării cu tot mai multă putere a voinței popoarelor de a pune capăt cu desăvîrșire vechii politici imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de a realiza relații noi.

Apreciind pozitiv încheierea cu succes a Conferinței general-europene, considerăm că aceasta nu a constituit decît o primă etapă, că după semnarea documentelor începe etapa hotărîtoare pentru transpunerea în viață a

hotărîrilor din documentele semnate la Helsinki. Avem în vedere faptul că trebuie să se acționeze cu fermitate pentru aplicarea în viață a principiilor consemnate în documentele de la Helsinki, de egalitate, de respect reciproc, de renunțare la forță și la amenințarea cu forța.

Avem, de asemenea, în vedere necesitatea unei largi colaborări economice, tehnico-științifice, culturale, dar în mod deosebit avem în vedere necesitatea unor măsuri de ordin militar de a se completa, cum se spune deseori, destinderea politică cu o destindere militară. Aceasta ar însemna trecerea la măsuri hotărîte de reducere a armamentelor și a trupelor, de desființare a bazelor militare străine, retragerea trupelor străine de pe teritoriul altor state și, în perspectivă, desființarea blocurilor militare opuse din Europa — mă gîndesc atît la N.A.T.O., cît și la Pactul de la Varșovia. Toate acestea vor deschide realmente perspective noi de continuare a destinderii în Europa și vor putea exercita o influență pozitivă pe calea destinderii și păcii în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *România a propus transformarea Balcanilor într-o „zonă denuclearizată și a cooperării". Au fost înregistrate progrese spre atingerea acestui obiectiv ?*

RĂSPUNS : România a acționat și acționează consecvent pentru realizarea unei colaborări trainice între toate statele din Balcani, pentru transformarea acestei zone într-o zonă fără arme atomice, care să permită popoarelor să-și concentreze forțele în direcția dezvoltării economice și sociale, înscriind aceste preocupări în cadrul politicii generale de pace și securitate în Europa și în întreaga lume. S-ar putea spune că s-au înregistrat unele progrese în direcția aceasta. Funcționează o serie de organisme interbalcanice în domeniile științei, culturii, al cercetării, al sportului, iar recent s-au inițiat acțiuni și se depun eforturi pentru a se ajunge la realizarea unei consfătuiri pe

probleme economice, urmărindu-se punerea bazelor unei colaborări multilaterale economice, tehnico-științifice, culturale în Balcani. Toate acestea deschid perspectiva de a se acționa în continuare și în direcția realizării obiectivului de a transforma Balcanii într-o zonă denuclearizată a păcii și colaborării.

ÎNTREBARE : *Cum vede România realizarea unei noi ordini economice internaționale și ce semnificație acordați lucrărilor recent încheiatei sesiuni extraordinare a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite ? În acest context, care sînt — după părerea dumneavoastră — problemele cu care se confruntă lumea a treia și cum vedeți rezolvarea lor ?*

RĂSPUNS : Fiind țară socialistă în curs de dezvoltare, România acordă o atenție deosebită problemelor lichidării subdezvoltării — care constituie rezultatul nemijlocit al politicii vechi imperialiste, colonialiste și neocolonialiste —, realizării unor relații noi care să permită înaintarea mai rapidă pe calea lichidării subdezvoltării, progresul economico-social al tuturor popoarelor din țările slab dezvoltate.

Pornind de la aceste considerente, România se pronunță ferm pentru înfăptuirea unei noi ordini economice internaționale și, desigur, implicit, a unei noi ordini politice internaționale, pentru că relațiile noi de echitate, de egalitate se cer realizate nu numai în domeniul economic, dar și în celelalte domenii de activitate.

Ținînd seama de problemele complexe ale situației economice mondiale, de criza economică actuală, considerăm că realizarea unei noi ordini economice internaționale trebuie să ducă rapid la lichidarea vechilor relații de inechitate, să asigure o dezvoltare rațională a forțelor de producție în toate statele, să creeze condiții pentru o valorificare corespunzătoare a materiilor prime, dar și pentru

un raport corespunzător între prețul materiilor prime și prețul produselor industrializate.

În general, după părerea mea, noua ordine economică trebuie să creeze condiții tuturor statelor pentru o conlucrare echitabilă, pe principiul egalității, să favorizeze lichidarea subdezvoltării, egalizarea relativă a nivelului lor de dezvoltare, accesul tuturor țărilor în condiții avantajoase la cuceririle științei și tehnicii contemporane — condiții esențiale pentru progresul viitor al forțelor de producție, pentru stabilitatea economică, pentru pace, destindere și colaborare internațională.

Trebuie să se înțeleagă bine că atîta timp cît nu se va lichida împărțirea lumii în țări sărace și bogate, cît va dăinui la un pol un număr restrîns de state dezvoltate, bogate, și la alt pol marea majoritate a statelor sărace, subdezvoltate, este greu de vorbit de o destindere reală, de o politică reală de pace. De aceea, realizarea noii ordini economice internaționale este strîns legată de politica generală de destindere și de pace în întreaga lume.

În acest sens considerăm că sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care a adoptat unele rezoluții bune, dacă acestea vor fi transpuse în viață, va deschide perspective noi pentru soluționarea problemelor economice complexe, va avea un rol important în trecerea la înfăptuirea noii ordini economice internaționale.

ÎNTREBARE : *Este cunoscut că România întreține bune relații cu toate țările din Orientul Mijlociu. Ce rol poate să joace țara dumneavoastră în soluționarea conflictului din această zonă, în contextul eforturilor mai largi pentru o pace justă și durabilă în Orientul Mijlociu ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat și se pronunță ferm pentru realizarea unei păci drepte și trainice în

Orientul Mijlociu. Considerăm că realizarea acestei păci corespunde intereselor tuturor statelor din această zonă, dar și intereselor celorlalte state din Mediterana, din Europa, care sînt strîns legate de Orientul Mijlociu, cît și intereselor tuturor statelor lumii.

Pentru realizarea unei păci drepte și trainice considerăm că se impune retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, precum și soluționarea problemei poporului palestinean în conformitate cu năzuințele sale naționale, inclusiv constituirea unui stat palestinean independent.

După părerea noastră, în actualele împrejurări internaționale, calea sigură pentru realizarea păcii în Orientul Mijlociu o constituie calea pașnică, a activității politice. De aceea am salutat dezangajarea din 1974 dintre Egipt și Israel, urmată de cea dintre Siria și Israel ; apreciem, de asemenea, actualul Acord dintre Egipt și Israel ca un nou pas în direcția realizării păcii în Orientul Mijlociu.

Desigur, ținînd seama de problemele complexe care continuă să persiste, se impune o intensificare a activității politico-diplomatice pentru a se determina o soluționare cît mai rapidă a conflictului din Orientul Mijlociu. În acest sens, România a acționat și va acționa și în continuare în relațiile sale cu toate statele din zonă și din lume, considerînd că este în interesul și de datoria tuturor popoarelor să facă totul pentru realizarea unei păci juste și durabile în Orientul Mijlociu.

ÎNTREBARE : *Relațiile pakistano-române au făcut progrese însemnate în ultimii ani. Vizita dumneavoastră în Pakistan a constituit un moment deosebit în dezvoltarea legăturilor apropiate și prietenești dintre Pakistan și România. Ce posibilități întrevedeți pentru întărirea continuă a relațiilor dintre cele două țări ?*

RĂSPUNS : Aș dori să menționez cu multă satisfacție dezvoltarea continuă a relațiilor dintre România și Pakistan în toate domeniile de activitate.

Într-adevăr, am vizitat Pakistanul, aș putea spune de două ori, ținînd seama și de scurta vizită din primăvara acestui an. Am avut convorbiri asupra multor probleme cu premierul Bhutto. Așteptăm cu multă plăcere vizita sa în România, care urmează să aibă loc în curînd. Dorim să continuăm schimbul de păreri atît asupra colaborării bilaterale, cît și asupra unor probleme internaționale de interes comun.

Sper că această vizită va marca un nou moment în relațiile dintre țările noastre.

Ținînd seama de preocupările ambelor țări în direcția dezvoltării economice și sociale, apreciez că există perspective bune pentru o extindere mai rapidă și mai substanțială a raporturilor economice, atît a schimburilor economice propriu-zise, cît mai cu seamă a cooperării în producție în diferite domenii.

Sînt, de asemenea, convins că țările noastre vor conlucra strîns și pe plan internațional, în direcția realizării noii ordini economice internaționale, a accentuării cursului spre destindere, în direcția păcii și colaborării internaționale.

ÎNTREBARE : *Dacă domnul președinte ar dori să transmită un mesaj poporului pakistanez ?*

RĂSPUNS : Aș dori să folosesc acest prilej pentru a ura poporului prieten pakistanez succese tot mai mari în dezvoltarea sa economică, socială, bunăstare și fericire !

CUVÎNTARE LA CONSFĂTUIREA DE LUCRU DE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 17 octombrie 1975 —

Stimați tovarăși,

Comitetul Politic Executiv a convocat această consfătuire pentru a analiza unele probleme de cea mai mare importanță pentru activitatea noastră economică și, în mod deosebit, problema aprovizionării populației cu mărfuri de larg consum.

Ați luat cu toții cunoștință din presă de hotărîrea Comitetului Politic Executiv în legătură cu aprovizionarea, iar astăzi ați citit programul concret de repartiție pe județe a produselor de bază pe trimestrul IV al acestui an și pe trimestrele I și II ale anului 1976.

Din ceea ce au spus tovarășii care au luat cuvîntul pînă acum a reieșit că măsurile stabilite de Comitetul Politic Executiv privind repartiția produselor pe județe asigură o bună aprovizionare a populației pe perioadele respective. Doresc să menționez că produsele alimentare de bază — pîinea, mălaiul, zahărul, uleiul etc. — sînt asigurate în cantitățile corespunzătoare pentru toată perioada

pînă la recolta viitoare. Aprovizionarea cu legume și fructe este, de asemenea, asigurată în conformitate cu intrările la fondul de stat, iar pentru primăvară, prin măsurile ce vor fi luate pentru producerea legumelor timpurii.

În legătură cu aceste probleme nu aș dori să intru acum în amănunte. În intervențiile pe care le-am făcut în timpul discuțiilor am arătat că repartiția propusă de Ministerul Comerțului Interior nu este judicios întocmită la toate produsele. Am impresia că tovarășii nu au acordat toată atenția eșalonării juste a repartiției pe trimestre și pe luni, în așa fel încît să se asigure o desfacere ritmică pe întreaga perioadă. De aceea cred că va trebui încă revăzută repartiția pentru a o echilibra cît mai bine. Repartiția pe luni, săptămîni și zile trebuie să permită o aprovizionare constantă, fără salturi și dereglări, care pot crea și o anumită psihoză negativă în rîndurile populației.

Anul acesta a fost livrată întreaga cantitate de produse de consum planificată, iar în trimestrul IV, la unele se va înregistra chiar o depășire.

Și pentru anul viitor dispunem, așa cum am arătat, de întregul necesar de produse planificat. După cum se cunoaște, au fost luate recent măsuri de majorare însemnată la principalele produse de larg consum, necesare bunei aprovizionări a populației. Chiar față de aceste majorări, la unele produse am stabilit ulterior o serie de noi sporuri, astfel încît să se asigure o aprovizionare judicioasă și echilibrată a tuturor județelor țării. În acest cadru, o atenție specială s-a acordat bunei aprovizionări a populației din capitală, unde sporurile la desfacerea fondului de marfă sînt cu mult superioare mediei pe țară.

Iată cum arată sporurile stabilite la principalele bunuri de larg consum :

CREȘTERI

prevăzute la desfacerea către populație a principalelor produse agroalimentare în perioada trimestrul IV 1975 și semestrul I 1976, față de perioada corespunzătoare a anului trecut

Produsul	Creșteri în procente
1. Pîine	8,1
2. Făină	7,4
3. Mălai	14,7
4. Carne și produse din carne	12,5
5. Pește și produse din pește	63,2
6. Ulei comestibil	10,0
7. Slănină — untură	41,5
8. Margarină	89,0
9. Lapte și produse lactate	12,1
10. Unt	20,0
11. Brînzeturi	6,6
12. Ouă	18,6
13. Zahăr	12,3
14. Produse zaharoase	43,3
15. Biscuiți	20,0
16. Orez	21,5
17. Fasole uscată	14,0
18. Conserve de legume	28,3
19. Conserve de fructe	26,9
20. Marmeladă	de peste 3 ori
21. Sucuri, băuturi răcoritoare	de două ori
22. Fructe	16,9
23. Cartofi de toamnă	13
24. Legume total	13,6

În plan s-a prevăzut, luîndu-se și măsurile corespunzătoare în producție, o creștere foarte serioasă a desfacerii de produse zaharoase. De la 81 000 sau 82 000 de tone anul acesta, volumul desfacerilor la aceste produse va ajunge la 130 000—133 000 de tone în anul viitor ; această creștere trebuie, în condiții normale, să asigure satisfacerea nece-

sităţilor întregii populaţii. Desigur, aşa cum am atras atenţia conducerii Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, se impune ca întreg acest program să fie realizat în cele mai bune condiţii, avînd în vedere că dispunem de capacităţile de producţie necesare. Se cere, în primul rînd, o diversificare mai mare a produselor zaharoase. Şi consiliile populare — care au asemenea întreprinderi în subordinea lor — sînt datoare să acorde o atenţie sporită acestei probleme. Trebuie să se asigure o creştere substanţială a producţiei de marmeladă, precum şi a producţiei de sucuri şi răcoritoare, care, practic, anul viitor se va dubla.

Doresc să subliniez încă o dată faptul că activitatea întreprinderilor, indiferent că sînt în subordine republicană sau judeţeană, trebuie să stea permanent în atenţia consiliilor populare judeţene, a comitetelor judeţene de partid.

Este necesar să menţionăm, tovarăşi, că, în cursul acestui an, cu toate realizările obţinute, nu s-a acordat întreaga atenţie soluţionării în cele mai bune condiţii a aprovizionării populaţiei. Unele judeţe, inclusiv Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, nu şi-au realizat planul de producţie stabilit, cu toate că au dispus de baza materială necesară. Mă simt obligat să atrag foarte serios atenţia asupra unor manifestări de delăsare, de neglijenţă în asigurarea bunei aprovizionări a populaţiei. S-au stabilit programe de măsuri concrete, s-au asigurat mijloacele materiale necesare realizării acestor programe. Trebuie să se acţioneze cu toată fermitatea pentru realizarea atît cantitativă, cît şi calitativă a întregii producţii, în scopul aprovizionării ritmice a populaţiei.

În ce priveşte sectorul de panificaţie, s-a produs întreaga cantitate de pîine necesară consumului populaţiei.

S-au manifestat însă lipsuri serioase în privinţa calităţii şi a diversităţii produselor.

Din acest punct de vedere, situaţia se deosebeşte, desigur, de la judeţ la judeţ, în funcţie de felul cum se ocupă de aceste probleme întreprinderile respective, consiliile populare, comitetele judeţene de partid. Nu aş putea spune însă că, în general, putem fi mulţumiţi de calitatea pîinii, de diversitatea sortimentelor din domeniul panificaţiei. Deşi am dezvoltat puternic baza materială a acestui sector, am construit fabrici moderne, nu obţinem rezultatele aşteptate. Lipsuri grave în acest domeniu se manifestă în capitală. Se impune ca problema panificaţiei să facă obiectul unei analize temeinice în fiecare judeţ, stabilindu-se măsurile necesare în vederea realizării unor produse diverse, de calitate superioară. Ţinînd seama de neajunsurile constatate în acest domeniu, am stabilit ca în cadrul Departamentului industriei alimentare să funcţioneze un organism care să exercite controlul şi îndrumarea unitară a întregii producţii de panificaţie. Vor trebui stabilite reţete, sortimente şi tehnologii obligatorii, îmbunătăţită radical calitatea pîinii şi a celorlalte produse. Comitetelor judeţene de partid le revine sarcina de a lua măsuri ferme pentru îmbunătăţirea rapidă a producţiei.

În ce priveşte aprovizionarea, lipsuri serioase au fost constatate în Bucureşti. Este vorba de o proastă administrare a bazei materiale, precum şi de lipsa unui control şi a unei îndrumări corespunzătoare în acest domeniu, care au generat o stare de lucruri nesatisfăcătoare. La aceasta se adaugă lipsurile în livrarea ritmică a unor produse. Au fost stabilite un şir de măsuri. Se impune însă o revedere mai profundă a întregii organizări a comerţului. Desigur, Comitetul municipal de partid, Consiliul popular al capitalei au răspunderea lor, dar nu mai mică este şi

răspunderea Ministerului Comerțului Interior, care are obligația de a organiza și îndruma rețeaua comercială în întreaga țară.

Am constatat deficiențe grave și în domeniul alimentației publice. O parte din unități se prezintă acceptabil. Cea mai mare parte a unităților din capitală însă, aflate în subordinea consiliului popular, oferă clienților doar cîteva feluri de mîncăruri, și acestea nepregătite întotdeauna în cele mai bune condiții. O serie de restaurante au fost scoase din rețea și transformate în cantine pentru elevi. S-au încălcat astfel hotărîrile Comitetului Central, ale Comitetului Politic Executiv, Legea cantinelor-restaurant, care au stabilit clar delimitarea între cantine și restaurantele, birturile și bufetele care trebuie să asigure servirea întregii populații. Am informații că și în alte județe și orașe s-ar fi procedat astfel. Trebuie lichidată de îndată această stare de lucruri ! Toate unitățile alimentației publice trebuie redate rețelei ! În al doilea rînd, trebuie luate de îndată măsuri pentru diversificarea listei de mîncăruri. Ministerul Comerțului Interior, care are un sector ce răspunde de alimentația publică, trebuie să stabilească liste obligatorii cu un minim de feluri de mîncare pentru toate unitățile. Noi am avut și avem o bucătărie bogată, foarte diversă, care trebuie promovată larg în întreaga rețea de alimentație publică din țară. Se înțelege, de asemenea, necesitatea de a asigura igiena și funcționarea civilizată a tuturor acestor unități. Organele controlului muncitoresc, inspecția comercială trebuie să-și îndeplinească obligațiile și în acest domeniu. Să nu se execute o inspecție formală, ci să se acționeze în conformitate cu legile, care dau acestor organisme drepturi și atribuții foarte largi. Consiliile populare, comitetele județene de partid au datoria de a pune ordine în sectorul alimentației publice — aceasta fiind o latură foarte importantă a bunei aprovizionări a populației.

Pe lîngă produsele aflate acum în fondul de stat, o serie de produse — legume, cartofi, fructe, carne, lapte — vor mai continua să intre, pînă la sfîrșitul anului, în fondul de stat. Se impun măsuri hotărîte pentru realizarea întregii cantități de produse și chiar pentru crearea unei rezerve necesare bunei aprovizionări a populației. Din cele ce s-au spus aici a reieșit că există siguranța realizării produselor prevăzute. După părerea mea, dacă vom lucra mai bine decît pînă acum, putem realiza o cantitate mai mare de produse la fondul de stat. Este necesar să realizăm o cantitate mai mare de cartofi și de fasole ; avem, de asemenea, condiții pentru o bună producție de varză. Să strîngem întreaga cantitate de legume aflate încă pe cîmp.

Se impun măsuri serioase pentru buna organizare a activității în îngrășătorii. Avem în vedere ca în următoarele două luni să realizăm o creștere mai mare a greutății la porci. Am hotărît la Comitetul Politic Executiv să acordăm 0,50 lei în plus la kilogram pentru porcii cu o greutate peste 120 kg ; vom avea astfel o cantitate mai mare de carne și, mai cu seamă, o cantitate mai mare de grăsime. După datele de care dispunem, numărul corespunzător de porci există atît la unitățile de stat, cît și în sectorul cooperatist ; urmează să fie luate măsuri în îngrășătorii pentru a obține un spor și un randament mai bun.

Va trebui, de asemenea, să ne ocupăm și de creșterea greutății la bovine, la ovine și, practic, la toate animalele. Pe această cale putem realiza un spor serios al producției de carne. Dealtfel, după datele statistice, datorită nerealizării greutății corespunzătoare la tăiere s-au înregistrat an de an pierderi de carne de circa 50 000—60 000 de tone.

O atenție deosebită trebuie acordată producției de

legume, fructe, struguri. În ce privește fructele, mă refer mai cu seamă la mere, unde avem o producție relativ bună.

Vreau să mă mai refer la problemele preparatelor din carne, ale mezelurilor. Avem aici neajunsuri atît în ce privește cantitățile, dar mai cu seamă în ce privește calitatea și sortimentele. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Ministerul Comerțului Interior au avut o poziție greșită, mergînd la reducerea producției de preparate de carne, de mezeluri. Pentru capitală am stabilit măsuri speciale în vederea remedierii situației în acest domeniu ; rog să se analizeze în fiecare județ această problemă. Să folosim bine capacitățile pe care le avem și să asigurăm diversificarea producției, astfel încît să putem satisface în condiții superioare cerințele populației.

Am stabilit, de asemenea, să mărim producția de conserve de pește. Am dublat producția și desfacerea pentru trimestrele I și II din 1976, dar am convingerea că trebuie s-o sporim și mai mult. Tovarășii de la industria alimentară și de la comerț care afirmă că nu se simte nevoia acestor produse demonstrează necunoașterea realităților. În același fel se pune problema și cu conservele de carne. Cred că și aici va trebui să sporim mai mult producția.

În ce privește conservele de legume, campania de producție este acum pe terminate. Cantitatea pe care o avem asigură o bună aprovizionare. Va trebui să revedem repartițiile și să le completăm, satisfăcînd în întregime necesarul de consum al populației.

În afară de problema repartiției fondului de marfă — esențială pentru o bună aprovizionare — și în legătură cu care Comitetul Politic Executiv a stabilit măsuri hotărîte, în domeniul aprovizionării se manifestă și unele deficiențe de ordin organizatoric. M-am referit aici la situația din capitală. Aici s-a dispersat desfacerea într-un număr foarte mare de unități mici, mai cu seamă la unele produse, cum

sînt mezelurile și alte preparate din carne. Trebuie să asigurăm o raționalizare a desfacerii în raport de mărimea orașelor. În București trebuie să existe un număr de magazine aprovizionate tot timpul cu toate sortimentele, care să dispună de condiții corespunzătoare de păstrare. Practicarea unui comerț civilizat impune o specializare a desfacerii. Acest lucru e valabil pentru toate județele.

În București și în alte orașe exista tradiția piețelor centrale mari. Din păcate, în ultimul timp, în capitală acestea au fost neglijate. Se impune să fie luate de urgență măsuri pentru buna organizare a piețelor, astfel încît ele să fie cu adevărat principalele centre de desfacere a produselor agroalimentare, și îndeosebi de legume și fructe.

Se impun măsuri serioase pentru îmbunătățirea întregii rețele de desfacere, pentru specializarea unităților, pentru realizarea unei îndrumări și a unui control unitar. Am fost informat că unitățile de desfacere ale întreprinderilor agricole de stat lucrează oarecum autonom. Ele trebuie incluse în planul de stat, în programul general de desfacere a mărfurilor și supuse controlului comercial unic.

Unitățile de desfacere sînt pe teritoriul județelor. Indiferent în subordinea cui se află, de acestea trebuie să răspundă județul respectiv, iar în municipiul București, Consiliul popular al capitalei. Nici un județ nu se poate sustrage răspunderii față de activitatea oricărei întreprinderi, mai cu seamă a acelora care aprovizionează direct localitățile de pe teritoriul lor. Nici organizațiile comerciale care depind de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare — mă refer la cele de legume și fructe — nu sînt independente. Și ele trebuie să-și desfășoare activitatea sub controlul consiliilor populare, al Ministerului Comerțului Interior, al comitetelor județene de partid.

Tot ce concură la aprovizionarea județului, a orașului trebuie să-și desfășoare activitatea sub controlul organelor de partid și de stat, al consiliilor populare. Ministerul Comerțului Interior este al Republicii Socialiste România, nu numai al administrării fondului de stat. El răspunde de întregul comerț, inclusiv de cel al particularilor — și trebuie să controleze întreaga activitate comercială.

În legătură cu aprovizionarea populației, doresc să subliniez din nou faptul că statul nostru dispune de toate cantitățile de mărfuri prevăzute pentru desfacere și, totodată, deține rezervele necesare, în mod permanent, pentru a putea interveni ori de cîte ori este necesar în vederea completării fondului pieței, asigurării desfășurării ritmice a comerțului. Accentuez asupra acestui lucru deoarece sînt unii cetățeni care, neînțelegînd necesitatea obiectivă ca aceste rezerve de mărfuri să fie în posesiunea statului și manevrate de stat corespunzător cerințelor generale ale societății, încearcă să-și creeze singuri rezerve și stocuri. Există anumite categorii de oameni care dispun de venituri mai mari și care, dintr-un spirit de egoism, datorită unei atitudini cetățenești pe care aș numi-o înapoiată, tind să acumuleze anumite produse de bază peste nevoile lor de consum, dereglînd prin aceasta buna desfășurare a comerțului, aducînd prejudicii aprovizionării generale a populației. În esență, o asemenea atitudine contravine intereselor generale ale colectivității noastre socialiste, îngreuiază eforturile statului de a asigura condiții corespunzătoare de aprovizionare pentru toate categoriile de consumatori, pentru toți cetățenii patriei. În ultimă instanță, aceasta este o gravă încălcare a principiilor eticii și echității socialiste, a politicii generale a partidului îndreptate spre ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor și, de aceea, trebuie combătută cu toată fermitatea. O asemenea atitudine afectează relațiile de tip nou statornicite între membrii societății noastre și ea trebuie să primească riposta hotărîtă din partea întregii opinii publice socialiste. Iată de ce este necesar ca organele de partid și de stat, cetățenii înșiși să combată asemenea manifestări negative.

Se impune, de asemenea, să se acționeze cu fermitate pentru aplicarea întocmai a hotărîrilor partidului și statului în vederea asigurării ritmice și în cele mai bune condiții a aprovizionării populației. Cetățenii trebuie să aibă deplina încredere că partidul și guvernul vor face totul ca măsurile hotărîte să fie traduse în viață, ca sporurile stabilite la desfacerea produselor de larg consum să fie realizate întru totul. Consecvența cu care partidul și statul acționează pentru satisfacerea cerințelor populației este demonstrată cu putere și de importantele succese dobîndite în cursul acestui cincinal în domeniul desfacerii produselor de larg consum.

Iată o imagine sintetică a creșterii desfacerilor la principalele produse agroalimentare în anii actualului cincinal față de cincinalul anterior :

Denumirea produsului	Creșteri, în procente, 1971/1975 față de 1966/1970
Carne și produse din carne în echivalent carne tăiată	45
Preparate de carne	55,5
Grăsimi vegetale și animale	23,7
Lapte și produse lactate	60
Ouă	137,6
Zahăr	32,8
Legume proaspete și conservate	47,7
Cartofi	33,6
Fructe proaspete și conservate	64,2
Struguri	55,8

Stimați tovarăși,

Doresc să mă refer acum la măsurile ce trebuie luate, încă de pe acum, pentru a asigura producția anului viitor. În ce privește cerealele, zahărul, uleiul, acestea sînt stabilite prin planul de stat și trebuie acționat pentru a obține producții mai mari decît pînă acum. Probabil că va trebui să mai reflectăm însă asupra suprafeței cultivate cu porumb. Am impresia că această suprafață este încă mică ; va trebui să ajungem, la sectorul socialist, la 3 000 000 ha pentru a produce cantitatea de porumb corespunzătoare, pentru a asigura o bună bază furajeră. Au fost reduse culturile cu porumb în mod nejust, trecîndu-se suprafețe importante la așa-zisele culturi furajere. Porumbul e tot cultură furajeră ; îl cultivăm pentru a asigura îngrășarea animalelor, dar cu mai multă eficiență. Probabil ca la întreprinderile de stat să ajungem la 650 000 ha cultivate cu porumb, iar la cooperative la 2 400 000 ha — și aceasta începînd de anul viitor. Astfel vom asigura necesarul de porumb pentru îndeplinirea programului de producție de carne, precum și pentru satisfacerea consumului populației. Se știe că la noi porumbul se consumă și la țară, și la oraș.

Aș dori să mă refer la unele probleme privind legumele. Pînă la sfîrșitul acestui an trebuie întocmite, pe fiecare județ, programele de asigurare, cu o anumită rezervă, a necesarului de legume. Cu mici excepții la unele sortimente de legume timpurii, toate județele își pot satisface cerințele proprii. Sînt de acord să facem o anumită sistematizare la legumele pentru conserve, pentru pastă, dar consumul curent în cea mai mare parte trebuie asigurat de către fiecare. Fiecare județ este necesar să aibă o suprafață minimă de sere și solarii. După un mic calcul, fiecare județ trebuie să dispună de minimum 20—25 ha de sere. Capitala trebuie să ajungă la circa 200 ha de sere și solarii proprii. Și la județe este vorba de sere și solarii proprii, nu de cele aflate pe teritoriul lor pentru fondul general. În acest fel se va putea realiza aprovizionarea sigură în fiecare județ. Cred că cu circa 800—900 ha de sere pe țară putem rezolva, în bune condiții, aprovizionarea pentru toate județele. Realizarea acestora să înceapă din anul viitor, astfel ca pînă în 1978 toate județele să-și realizeze suprafața de sere și solarii pe care o vom stabili prin program special pînă la sfîrșitul acestui an.

Trebuie mai multă prevedere și spirit de răspundere — mă refer la tovarășii care se ocupă de sectorul de legume din Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare — pentru a avea tot timpul rezerve de semințe de legume și de răsaduri. Am stabilit cu 4 sau 5 ani în urmă să facem sere înmulțitor. Trebuie să vedem cum funcționează și să le dezvoltăm — unele chiar în serele pe care le vom face. Să avem capacitatea ca, chiar în august, să dispunem de răsaduri pentru 10 000—15 000 ha cu tomate de toamnă. Nu va fi deloc rău dacă vom avea o producție în plus.

Am căpătat o experiență bună cu fasolea în cultură dublă ; acum s-a demonstrat că e viabilă. Avem posibilitatea să realizăm două culturi și la mazăre și la alte legume. Prin folosirea răsadurilor se pot cîștiga aproape 2—3 săptămîni. Nu trebuie să ne luăm după țările care au suprafețe mari și nu au ce face cu ele, după țările care lasă anual milioane de hectare nemuncite. Noi trebuie să lucrăm fiecare metru de teren agricol. Să ne îngrijim de semințe, să elaborăm tehnologii care să ne asigure 2—3 culturi de legume pe aceeași suprafață.

Nu putem discuta aici, desigur, fiecare cultură în parte ; în județe trebuie întocmit însă programul pentru toate sortimentele de legume. Rog ca în aceste programe ce se vor stabili pentru anul viitor — în cursul urmă-

toarelor luni, pînă la sfîrșitul lui noiembrie cel mai tîrziu — să fie soluționate complet aceste probleme, pe fiecare județ. Să prevedem și o rezervă de producție de 10—15%, pornind de la producțiile obținute. Trebuie luate măsuri pentru a se asigura irigarea întregii suprafețe cultivate cu legume, folosindu-se toate sistemele, inclusiv cele simple.

Aș vrea să mă refer și la problema loturilor deținute de populație. Practic, noi avem cam un milion și jumătate de hectare, deci peste 15% din suprafața arabilă a țării este deținută de membrii cooperatori și de țăranii necooperatori. Toată această suprafață trebuie inclusă în planul de cultură. Doresc să fie clar ; trebuie să introducem planuri de cultură pe fiecare gospodar, inclusiv în orașe. O bună parte din legume poate să le realizeze populația. Avem o experiență bună în Prahova, unde într-un șir de comune s-au făcut în curți solarii. Și în Oltenia sînt cîteva asemenea comune. Să generalizăm această experiență ! Să-i ajutăm și pe cetățeni să facă două culturi. Sînt foarte avantajoase solariile mici, în curte, unde vîntul nu produce stricăciuni. Țăranii, chiar și muncitorii care locuiesc la sate, le pot îngriji foarte bine. Trebuie să tindem ca fiecare gospodărie din comune, inclusiv ale muncitorilor care trăiesc la sate, să crească cel puțin 2 porci, din care unul pentru a fi contractat cu statul. Aceasta va îmbunătăți aprovizionarea proprie a cetățenilor respectivi, va duce la creșterea veniturilor lor, contribuind, totodată, la sporirea fondului de stat, la îmbunătățirea aprovizionării generale a populației. Fiecare cetățean care are curte trebuie să crească animale și păsări. De asemenea, în jurul orașelor, toate terenurile trebuie cultivate cu legume. În curțile fabricilor — avem suprafețe mari încă neocupate — să cultivăm legume pentru cantine ; să lucreze personalul din întreprinderi. Să-și cultive fiecare întreprindere legumele

de care are nevoie, să le lucreze muncitorii ! Aceasta este și obligația celor care au case proprii în orașe, inclusiv în București.

Deci trebuie să includem în programul agricol și populația. Ministerul Agriculturii este al întregii agriculturi, nu numai al celei de stat ; consiliul popular, de asemenea, trebuie să se ocupe de întreaga agricultură, nu doar de cea de stat și cooperatistă. Trebuie să ne ocupăm de felul cum este lucrată întreaga suprafață agricolă din țară.

Programele de legume pentru anul viitor trebuie să fie întocmite pînă la sfîrșitul lunii noiembrie, luîndu-se măsuri pentru asigurarea întregii cantități de semințe, cu rezervele corespunzătoare.

În ce privește produsele zaharoase, ne gîndim ca în 1980 să ajungem la 250 000 de tone. O parte o vom produce în cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, în întreprinderile centrale, iar o parte în industria locală. Cu o creștere anuală corespunzătoare, să ajungem în 1980 la 250 000 de tone de produse zaharoase, față de 80 000 cît avem în prezent și 130 000 cît este prevăzut pentru anul viitor. Același lucru e valabil și pentru conservele de fructe, pentru compoturi și alte produse din această categorie.

Trebuie rezolvate, de asemenea, o serie de probleme în zootehnie. Am discutat cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare să revedem programul în acest sector. Să pornim de la necesitatea ca fiecare județ să-și creeze complexe cooperatiste sau de stat pentru nevoile proprii. Complexele pentru nevoile generale ale statului nu vor mai intra în planul de aprovizionare al județului respectiv. În planul de aprovizionare al județului trebuie să intre și contractările cu populația. Va trebui să analizăm ca cooperația să aibă un rol mai mare în contractările cu populația. Porcii și păsările contractate să intre în fondul

de aprovizionare județean. Nimeni să nu mai aștepte să i se trimită din București păsări sau porci. Fiecare județ să-și asigure baza proprie, inclusiv la ouă.

Pe ansamblu însă, se impune să revedem programul zootehnic. Cred că trebuie să ajungem la o creștere mult mai substanțială a numărului de porci în complexe — probabil la 7 000 000—8 000 000. Va trebui să sporim, de asemenea, programul producției de carne de pasăre. Vom ajunge, probabil, la circa 5 miliarde de ouă în 1980 în sectorul socialist, ca să putem asigura din acest sector circa 200 de bucăți pe locuitor.

Probleme serioase se pun și în ce privește laptele și produsele lactate. Avem un număr de vaci care ar trebui să permită satisfacerea din plin a necesarului de lapte, cu condiția să obținem producții corespunzătoare. Dacă ajungem la o medie pe țară de 2 000 de litri, cu numărul de vaci pe care îl avem putem satisface din plin consumul de lapte și produse lactate.

Se impun măsuri hotărîte pentru a soluționa rapid și problema bazei furajere. În unele țări, întregul gunoi de grajd se pune în siloz și se redă în consumul animalelor. Paiele, cocenii de porumb nu se lasă pe cîmp, se folosesc, se balotează, se toacă, se pregătesc în furaje. Noi nu folosim în mod corespunzător nici 50% din furajele grosiere. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a primit sarcina să elaboreze tehnologii în acest sens. Să soluționăm rapid problema folosirii complexe a acestor substanțe nutritive. Județele să-și asigure furajele strîngînd totul de pe cîmp, din lacuri, din pădure. Munții noștri sînt încă slab folosiți în această privință, multe fînețuri sînt necosite. Avem deci rezerve și în ce privește asigurarea bazei furajere ; trebuie să luăm măsuri pentru ca de anul viitor să realizăm o îmbunătățire substanțială și în sectorul zootehnic.

În program este prevăzută și creșterea producției de pește și a producției de conserve. Avem cîteva sute de mii de hectare luciu de apă în bălți care nu produc nimic. Pînă la sfîrșitul acestui an să avem un program pe fiecare județ, pe fiecare luciu de apă. Să stabilim cine se ocupă de popularea apei, cît puiet este necesar și cît pește trebuie să se obțină. Putem obține ușor o cantitate de minimum 100 000 de tone de pește din aceste bălți. Trebuie să luăm măsuri pentru a realiza acest lucru !

În aceste săptămîni s-au discutat măsuri privind viile și pomii. Avem 400 000 ha cu pomi. Cea mai mare parte dau producții mici. S-a făcut un program — care va veni la fiecare județ — potrivit căruia în următorii cîțiva ani se vor reface toate plantațiile prin replantarea și îndesirea pomilor. Să facem în așa fel încît să nu afectăm producția curentă, iar în 3—4 ani să obținem o sporire serioasă a producției. Acest program, pe care o să-l primească toate județele, să fie definitivat, urmînd ca în decembrie să îl analizăm cu fiecare județ, separat pentru pomicultură și viticultură. Nu trebuie defrișat nimic, în afară de ceea ce este uscat ; restul să fie completat, sistematizat, pe baza indicațiilor date. Prin sistematizarea livezilor și a viilor, să obținem creșterea producției. Apoi, treptat, să aplicăm întregul program de comasare.

Iată cîteva probleme asupra cărora am vrut să insist, iată măsurile ce trebuie luate pentru creșterea rapidă a producției agroalimentare în vederea satisfacerii în condiții corespunzătoare a cerințelor de consum ale populației.

Ați citit în comunicat că sînt asigurate, în condiții bune din punct de vedere cantitativ, produsele de îmbrăcăminte, țesăturile, încălțămintea. Din punct de vedere calitativ însă, și în acest domeniu se mențin lipsuri serioase.

Este necesar să ne ocupăm foarte serios de buna aprovizionare cu aceste mărfuri pînă în comune. Toate stocurile de produse de iarnă, toate confecțiile și tricotajele pentru sezonul rece trebuie aduse în magazine. Să nu rămînă nici la întreprinderi, nici în depozitele de gros. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie, produsele pentru iarnă trebuie să fie expuse în magazine.

Trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea atît a calității, cît și a prezentării produselor de îmbrăcăminte și încălțăminte. Trebuie ca industria și comerțul să-și facă pe deplin datoria în această privință ! Fiecare comitet județean și consiliu popular trebuie să acționeze în această direcție.

Am stabilit măsuri pentru livrarea unor cupoane și altor produse din stoc cooperației meșteșugărești și cooperației de consum, din care acestea să confecționeze produse în vederea satisfacerii necesităților populației. Avem în vedere nu numai produsele de iarnă, ci și cele pentru primăvară. Există și meseriași particulari care lucrează în comune și orașe și cărora, de asemenea, trebuie să le livrăm cupoane și alte materii prime pentru a putea produce. Odată ce am prevăzut în lege posibilitatea ca meșteșugarii să desfășoare și activitate în mod individual, trebuie să le dăm și materie primă. În special cupoanele trebuie îndreptate — și la sate și în orașe — către toți cei care pot produce.

În ce privește calitatea în industria textilă și de încălțăminte, starea de lucruri nu ne poate mulțumi. Conducerea Ministerului Industriei Ușoare a greșit cînd a venit și a solicitat, în repetate rînduri, să stagneze unele activități, să închidă unele secții, să scoată din planul de investiții unele obiective. Nu putem spune că avem o industrie textilă la nivelul care să ne permită să oprim investițiile. Din punctul de vedere al finisajului, al calității, avem încă mari rămîneri în urmă. Problema este să vedem ce dezvoltăm și unde trebuie să investim pentru a realiza acele capacități care să asigure produse de înaltă calitate, o valorificare superioară la export și satisfacerea în bune condiții a cerințelor din țară. Oamenii muncii cer țesături mai bune, mai frumoase ; ei nu mai vor să poarte lucruri pe care le purtau acum 10 ani. Trebuie acționat ferm pentru ridicarea calității produselor. Să analizăm atent ce trebuie să dezvoltăm — îndeosebi în sectorul de fire și țesături de calitate, în sectorul finisajelor. În 2—3 ani de zile să soluționăm practic toate aceste probleme.

În ce privește produsele de uz casnic, sînt prevăzute cantități corespunzătoare. Multe sortimente nu le producem încă. Cooperația meșteșugărească și cea de consum, industria locală trebuie să stabilească programe pentru toate sortimentele care se cer în județe, începînd cu cele de uz casnic, mergînd pînă la sape și topoare, și care nu e nevoie să fie fabricate în industria mare. Trebuie să stabilim dezvoltările pornind de la folosirea integrală a capacităților existente, de la valorificarea materiilor prime locale, pentru a putea asigura satisfacerea mai bună și deplină in următorul cincinal a cerințelor întregii populații.

Și în ce privește produsele electrotehnice, unele trebuie date spre fabricare industriei locale și cooperației. Să dăm modele acestor unități și să organizăm producția pentru a satisface mai bine cerințele populației.

În ce privește serviciile, trebuie, de asemenea, să prevedem, în programul pe care îl facem, necesarul de spălătorii și călcătorii, de tot ce asigură satisfacerea necesităților populației, luînd măsuri pentru mai buna organizare a muncii, asigurînd investițiile și producerea utilajelor necesare în țară.

Problemele satisfacerii necesităților populației să fie soluționate în toate domeniile de activitate, din toate

punctele de vedere, atît în orașe, cît și în comune. Trebuie să cuprindem această activitate într-un program unitar. În programele respective să se prevadă inclusiv băile populare, ce trebuie construite în comune. Să prevedem folosirea contribuției populației în scopul ridicării nivelului de civilizație al satelor.

Problemele privind buna servire a populației să fie urmărite, pe baza programului stabilit, lunar, așa cum urmărim întreaga activitate economică. Să înțelegem că și aceasta este o parte a planului de dezvoltare economico-socială a țării.

Stimați tovarăși,

Doresc în continuare să mă ocup de cîteva probleme în legătură cu Congresul consiliilor populare județene, al primarilor orașelor și comunelor. După cîte am reținut și după cît știu din informările primite de peste tot, timpul rămas pînă la congres nu este suficient pentru elaborarea programelor de dezvoltare a comunelor. Pentru că nu este vorba numai de programul de sistematizare, ci de programul dezvoltării economico-sociale și sistematizării orașelor și comunelor. În elaborarea acestui program trebuie să începem cu producția, cu ce se va produce în fiecare comună. Am în vedere și acțiunea de redare în agricultură a noi suprafețe, și producția de furaje, și creșterea animalelor. Trebuie cuprinse, de asemenea, activitățile industriale, inclusiv morăritul. Am în vedere și atelierele meșteșugărești, unitățile de comerț și de servire, unitățile sanitare, de învățămînt. În acest cadru trebuie să privim sistematizarea comunei și a orașului respectiv. Aceasta trebuie să cuprindă și amplasarea grajdurilor, a unităților industriale. Un asemenea program trebuie să aibă fiecare comună — și acesta trebuie să se bazeze pe plan. La întocmirea programelor de dezvoltare a fiecărei comune să fie incluse și

planurile proprii ale întreprinderii agricole de stat, S.M.A., cooperativei de producție agricole și tuturor unităților economico-sociale care își desfășoară activitatea pe teritoriul comunei. Comitetul de partid, primarul poartă răspunderea prin lege pentru buna desfășurare a întregii activități economico-sociale din comună. Aceasta se înțelege prin autonomia înscrisă în lege. Autonomia primarului este aceea de a conduce activitatea, de a-și sufleca mînecile și a merge pe cîmp zi de zi, din zori pînă în noapte, împreună cu oamenii muncii.

Astfel se pune problema cu planurile de dezvoltare economico-socială teritorială. Pe comune, pe consilii intercooperatiste, pe orașe, centralizat apoi pe județe, planul dezvoltării economico-sociale trebuie să fie analizat începînd cu organizația comunală de partid și adunarea generală a cetățenilor. Pentru ca toți cetățenii să aibă timp și posibilitatea de a-l cunoaște, să fie afișat la școală, la căminul cultural, la primărie, în cooperativă, în 2—3 locuri, iar în comunele mari, și în subunitățile corespunzătoare. Cetățenii trebuie să se pronunțe asupra felului cum vor arăta comuna, satul în 1980, asupra a ce trebuie făcut pentru aceasta în 1976, în 1977, în 1978. Ei trebuie să știe ce investiții se vor face, de unde vor lua fondurile pentru investiții, punîndu-se accentul pe contribuția populară, inclusiv în ce privește activitățile industriale. Sînt cooperative care ar putea construi fabrici de 100 000 000 de lei. Trebuie stabilită perspectiva în domeniul irigațiilor, al gospodăririi apelor, precizîndu-se cine va face regularizarea unei ape, cine va face lacul de acumulare, cine le va îngriji. Trebuie să se pună în evidență răspunderea ce revine în această privință fiecărei comune, fiecărui oraș, fiecărui cetățean.

Despre un asemenea plan este vorba. Sînt de acord că el nu se va putea realiza în bune condiții pînă la sfîrșitul

lunii noiembrie. De aceea, împreună cu tovarășii din Comitetul Politic Executiv ne-am gîndit să amînăm Congresul consiliilor populare, astfel ca pînă la sfîrșitul lunii decembrie aceste planuri să poată fi elaborate pentru a fi discutate în adunările populare din comune. În conferințe se va discuta un program ce va da posibilitatea să se știe precis ce trebuie să facem. Vom centraliza apoi aceste planuri, pentru ca, în congresul pe țară, să discutăm un program realist, bazat pe consultarea practică a tuturor cetățenilor. Dacă considerați că puteți termina pînă la sfîrșitul lui decembrie, spre sfîrșitul lui ianuarie sau începutul lui februarie am putea ține congresul, conferințele urmînd să aibă loc în ianuarie. Va trebui ca pe linia Comitetului pentru consiliile populare, pe linia secțiilor Comitetului Central să acordăm un ajutor mai mare pregătirii acestor lucrări.

Aș dori, de asemenea, să atrag atenția asupra necesității de a se lua toate măsurile pentru ca pînă cel mai tîrziu la 24—25 ale acestei luni însămînțările să fie terminate complet. Avem toate condițiile pentru aceasta. De asemenea, este necesar să se desfășoare în cele mai bune condiții toate lucrările agricole de toamnă și să se asigure strîngerea rapidă și fără pierderi a întregii recolte, precum și a furajelor. O importanță deosebită are, de asemenea, pregătirea recoltei anului viitor. Dispunem de toate premisele pentru a crea o bază temeinică realizării unor recolte bune în anul 1976.

Stimați tovarăși,

Nu doresc să mă ocup acum de planurile industriale. O să avem în acest scop plenara Comitetului Central.

S-au făcut aici referiri la o serie de lipsuri foarte serioase. Se pare că birocratismul îi ține încă destul de strîns pe unii tovarăși din conducerile ministerelor ; de-abia

reușesc să se miște puțin pe teren și apoi revin și nu se mai despart de scaune, de birouri. În cursul acestei luni trebuie clarificate toate problemele legate de aprovizionarea tehnico-materială, de contractare. Contractul e obligatoriu. Tot ceea ce se prevede să se producă în țară trebuie contractat, fie mergînd la județe și realizînd acolo contractele, fie chemînd centralele aici. Comitetul de Stat al Planificării trebuie să înțeleagă că nu și-a terminat treaba și că, împreună cu Ministerul Aprovizionării, cu ministerele de resort, trebuie să asigure soluționarea tuturor problemelor pe care le ridică producția în îndeplinirea planului. Trebuie să se întocmească fișe pe fiecare județ, pe fiecare centrală, cuprinzînd problemele mai importante, și să se vină cu ele la guvern, la Comitetul Politic Executiv pentru a fi soluționate. Toate problemele trebuie să-și găsească rezolvarea, nu trebuie să rămînă nimic nesoluționat ! Trebuie stabilit clar ce trebuie pentru aprovizionare, ce putem face în țară, în spiritul hotărîrilor plenarei din vară, reducînd cît mai mult importul, asigurînd echilibrarea balanței de plăți. Trebuie luate toate măsurile pentru a asigura desfășurarea normală a producției.

A soluționa problemele nu înseamnă a le lăsa la o parte, a închide ochii, ca pe urmă să ne pomenim, în cursul anului, cu situații pe care nu mai știm cum să le rezolvăm. Avem toate condițiile, avem baza corespunzătoare pentru a asigura soluționarea tuturor problemelor legate de producție — atît în industrie, cît și în celelalte domenii.

Am constatat, de curînd, pe lîngă altele, că planul de extragere a uleiului din porumb nu s-a realizat. Am făcut o instalație în acest scop, dar nu s-a mai produs nimic. Putem ușor, cu o anumită cantitate de porumb, să obținem anual 30 000—50 000 de tone de ulei, superior celui de floarea-soarelui, cu care să îmbunătățim substanțial aprovizionarea populației. Tovarășii din industrie au

spus că le trebuie cîţiva ani pentru a produce circa 200 de asemenea instalaţii. După părerea mea, toate trebuie realizate anul viitor. Să luăm măsuri pentru ca cel mai tîrziu în 1977 să asigurăm extracţia a 30 000 de tone de ulei din porumb. Iată ce înseamnă să ne ocupăm serios de probleme, să analizăm şi să soluţionăm problemele.

Înainte scoteam foarte mult ulei din dovleac. Am discutat cu Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare şi va trebui ca, începînd cu anul viitor, să sporim foarte serios, îndeosebi la particulari, producţia de dovleci. Să colectăm toată sămînţa şi să sporim producţia de ulei. În acest scop să studiem toate plantele din care se poate obţine ulei, din care se obţine în prezent pe plan mondial. În general, trebuie să cunoaştem mai bine toate plantele, cu calităţile lor, pentru a vedea mai bine cum le putem folosi. Acelaşi lucru e valabil şi pentru industrie. Trebuie să folosim la maximum resursele interne, să soluţionăm problema pieselor de schimb în ţară, să grăbim asimilarea diferitelor maşini, piese de schimb şi substanţe chimice. În felul acesta vom asigura atît o bază temeinică pentru producţie, cît şi realizarea planului şi echilibrarea balanţei de plăţi.

După această şedinţă, împreună cu miniştrii, cu conducerea guvernului trebuie analizate toate problemele ce se cer soluţionate în fiecare judeţ. În legătură cu ceea ce va reieşi din această discuţie, pînă la sfîrşitul lunii, organele centrale trebuie să dea răspuns, găsind soluţii tuturor problemelor. Nu trebuie să rămînă nici o problemă nesoluţionată ! Cînd vom merge cu planul la Marea Adunare Naţională, să se cunoască totul, pînă la ultima întreprindere, pînă la ultimul muncitor.

Problemele aprovizionării, ale producţiei agricole şi industriale pun sarcini de mare răspundere în faţa organizaţiilor de partid, a comitetelor judeţene. Am vorbit în treacăt despre unele neajunsuri ; nu vreau să mă ocup de ele în această şedinţă. Este însă evident că în munca multor organizaţii de partid, a unor comitete judeţene de partid există lipsuri foarte serioase din punctul de vedere al organizării, al controlului, al urmăririi înfăptuirii pînă la capăt a măsurilor stabilite. Sînt, de asemenea, lipsuri grave în activitatea conducerilor ministerelor, a celorlalte organisme centrale, la centrale, la întreprinderi, în ce priveşte asigurarea măsurilor corespunzătoare pentru soluţionarea problemelor. Consider că fiecare a reflectat şi va reflecta asupra celor ce s-au discutat aici, că în cadrul birourilor şi comitetelor judeţene, al organismelor centrale de conducere se vor discuta în mod amănunţit măsurile ce se impun pentru lichidarea neajunsurilor, pentru înfăptuirea în întregime a sarcinilor stabilite de Comitetul Central, de Comitetul Politic Executiv.

Nu există probleme care să nu-şi poată găsi rezolvarea. Depinde de munca fiecărei organizaţii de partid, a fiecărui minister, a fiecărui cetăţean ca să asigurăm nu numai înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al XI-lea pentru cincinalul viitor, dar şi soluţionarea într-o formă superioară a problemelor aprovizionării, ridicării nivelului de trai material şi spiritual al întregului popor.

Trebuie bine înţeles de către fiecare activist că ceea ce a subliniat Congresul al XI-lea, ceea ce spunem de fiecare dată — că scopul întregii activităţi a partidului, esenţa societăţii socialiste o constituie bunăstarea oamenilor muncii — trebuie să treacă zilnic, ca un fir roşu, prin întreaga activitate a organelor de partid şi de stat. Pînă la urmă, prin ce măsurăm dezvoltarea societăţii noastre ? Numai prin faptul că producem tot mai multe maşini, tot mai multe bunuri materiale ? Aceasta trebuie să se reflecte în îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă, în ridicarea gradului de civilizaţie al poporului. Asupra acestor probleme, comi-

tetele judeţene, toate organele de partid şi de stat trebuie să se gîndească cu toată răspunderea, să acţioneze zilnic. Bunăstarea poporului este problema centrală a activităţii lor, iar realizarea acestui obiectiv nu este posibilă fără înfăptuirea programului de dezvoltare economico-socială, fără munca disciplinată a fiecăruia la locul său de producţie.

Trebuie să punem capăt unor atitudini boiereşti, care se mai întîlnesc şi la unii activişti de partid şi de stat. Comunismul nu se poate construi fără muncă ! El nu este societatea trîntorilor, ci societatea oamenilor muncii ! Trebuie să se înţeleagă faptul că fără disciplină, fără ordine, fără muncă nu vom putea înfăptui ceea ce ne-am propus. Dacă vrem, într-adevăr, să obţinem progrese rapide, dacă vrem să lichidăm starea de înapoiere de la care am pornit, să asigurăm condiţii pentru creşterea continuă a nivelului de trai material şi spiritual al poporului, trebuie să muncim serios şi la un nivel de organizare şi concepţie tot mai înalt în toate domeniile de activitate. Să acţionăm într-un spirit raţional, de disciplină, ordine, economie şi eficienţă pentru a scoate din fiecare lucru tot ce este util. Numai aşa ne vom face cu adevărat datoria faţă de popor, faţă de cauza socialismului şi comunismului.

Iată în ce spirit concep că trebuie analizate problemele dezbătute aici şi acţionat pentru soluţionarea lor !

În încheiere aş dori să exprim convingerea că toate comitetele judeţene de partid, organizaţiile de partid, comuniştii, toţi oamenii muncii din industrie şi din agricultură, din toate sectoarele vieţii sociale vor acţiona pentru îmbunătăţirea generală a întregii noastre activităţi.

Cu aceasta, vă doresc succes în activitatea viitoare închinată prosperităţii României socialiste !

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ÎN ONOAREA PRIMULUI MINISTRU AL REPUBLICII CAPULUI VERDE, PEDRO PIRES

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 20 octombrie 1975 —

Aş dori să exprim încă o dată bucuria mea pentru vizita care o fac în România tovarăşul Pedro Pires, prim-ministru al Republicii Capului Verde, şi ceilalţi tovarăşi care îl însoţesc.

Sper că această vizită, convorbirile, înţelegerile la care s-a ajuns vor asigura o conlucrare bună între ţările noastre.

Doresc să ridic acest pahar pentru colaborarea dintre ţările noastre, în sănătatea tovarăşului prim-ministru, în sănătatea secretarului general al P.A.I.G.C. şi preşedinte al statului, tovarăşul Aristides Pereira.

CUVÎNT
LA PRIMIREA DE CĂTRE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, A MEMBRILOR PREZIDIULUI ORGANIZAŢIEI INTERNAŢIONALE A ZIARIŞTILOR ŞI A ALTOR PARTICIPANŢI LA SESIUNEA DE LA BUCUREŞTI

— 21 octombrie 1975 —

Domnule preşedinte al Organizaţiei Internaţionale a Ziariştilor,

Domnilor,

Tovarăşi,

Aş dori să exprim bucuria mea, a conducerii Partidului Comunist Român, a statului nostru pentru desfăşurarea în capitala României a şedinţei Prezidiului organizaţiei dumneavoastră. Sper că această şedinţă, care are loc în împrejurări internaţionale deosebite, va avea un rol important în intensificarea activităţii presei pentru clarificarea opiniei publice mondiale asupra problemelor complexe ale vieţii politice contemporane. Noi apreciem în mod deosebit rolul presei, al presei democratice, care acţionează ferm pentru promovarea unei politici de pace şi colaborare internaţională.

Dumneavoastră reprezentaţi presa, ziariştii dintr-un

număr mare de ţări, practic, de pe toate continentele. În întreaga lume au avut loc şi au loc mutaţii fundamentale în raportul de forţe. O caracteristică a acestor mutaţii este afirmarea cu putere a voinţei popoarelor de a fi stăpîne pe bogăţiile naţionale, pe destinele proprii, de a pune cu desăvîrşire capăt politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste, de a instaura în lume relaţii noi, bazate pe deplină egalitate în drepturi, pe respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, pe neamestecul în treburile interne, pe renunţarea la forţă şi la ameninţarea cu forţa. Este evident că aceste mutaţii deschid perspective minunate pentru progresul popoarelor, pentru triumful politicii de pace şi colaborare internaţională.

În Europa a avut loc nu demult Conferinţa de la Helsinki, care a adoptat documente importante, marcînd un moment nou în politica de destindere şi colaborare internaţională. Este adevărat, de la adoptarea documentelor şi pînă la realizarea lor în viaţă este încă un drum lung şi de aceea se impun eforturi susţinute pentru a se trece la înfăptuirea lor, pentru a se accentua cursul destinderii, completîndu-l — cum se spune adesea — cu destinderea militară. Eu cred că ar fi mai corespunzător să se spună prin dezangajare militară, adică prin măsuri concrete de dezarmare, care să facă realmente ireversibil procesul destinderii internaţionale, să garanteze popoarelor posibilitatea de a-şi folosi resursele materiale şi umane în direcţia dezvoltării economico-sociale, a ridicării bunăstării şi fericirii lor.

Este cunoscut că înarmarea a luat proporţii nebănuit de mari. Anul acesta se cheltuiesc pentru înarmare 300 de miliarde de dolari. Pentru anul viitor, numai Statele Unite discută un buget de peste 110 miliarde de dolari. Menţionez aceasta pentru că problemele destinderii nu pot fi concepute fără oprirea cursei înarmărilor, fără trecerea la

măsuri de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Vreau să fiu deschis — așa cum este, dealtfel, caracterul politicii noastre și felul meu de a fi, în general — și să declar că este de neconceput, după părerea mea, să se vorbească despre destindere și pace atunci cînd se continuă înarmarea, cînd se continuă producția de armament nuclear și concentrarea acestuia îndeosebi în Europa, dar și în alte părți ale lumii.

Probleme importante ridică criza economică, energetică, cu tot ceea ce decurge de aici. Mai mult ca orice, omenirea este însă confruntată cu problema subdezvoltării, cu faptul că, pe de o parte, există un grup restrîns de state dezvoltate, unele chiar prea dezvoltate — a căror populație este cu mult sub 1 miliard de oameni —, iar de altă parte există zeci de state slab dezvoltate, reprezentînd aproape două treimi din omenire. Mulți consideră — și cred că aceasta corespunde realității — că în ultimii ani s-a accentuat decalajul dintre statele dezvoltate și cele slab dezvoltate și că se poate vorbi realmente, pe plan mondial, de o împărțire a lumii în bogați și săraci. Sigur, se poate discuta dacă această formulare este cea mai corectă din punct de vedere filozofic, dar, din punctul de vedere al realității, este un adevăr incontestabil și de acest adevăr trebuie să se țină seama.

Așa cum pe plan național, atunci cînd se creează bogăția la un pol și mizeria, exploatarea la alt pol, trebuie să se producă o clarificare, o lichidare a acestei stări de lucruri, și pe plan internațional situația creată nu poate continua fără să producă zguduiri, fără să-și găsească căile de soluționare.

Problemele sînt, într-adevăr, complexe. Ele au fost sintetizate de țările în curs de dezvoltare în aspirația spre făurirea unei noi ordini economice internaționale. Se are în vedere în conceptul cu privire la această nouă ordine

economică, în primul rînd, lichidarea politicii de inechitate, a politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, care a generat, în anumite condiții istorice, fenomenele negative de care am vorbit mai înainte, realitatea subdezvoltării. Pentru realizarea noii ordini economice, pentru promovarea unor relații echitabile, a unei politici de dezvoltare rapidă a țărilor rămase în urmă, de egalizare relativă a nivelurilor de dezvoltare a națiunilor, de progres economico-social al tuturor popoarelor, se cer acțiuni hotărîte din partea tuturor statelor, a opiniei publice internaționale.

Viața politică mondială impune, de asemenea, crearea unui cadru cît mai corespunzător și democratic, pentru participarea tuturor națiunilor la soluționarea problemelor internaționale. Dumneavoastră, ziariștii, v-ați creat o organizație democratică. Statele au Organizația Națiunilor Unite, dar viața cere ca ea să se adapteze schimbărilor care s-au produs în lumea de astăzi, faptului că O.N.U. numără astăzi 142 de membri. Se știe că multe state care au devenit ulterior membre ale O.N.U. nu pot juca un rol activ, corespunzător datorită organizării nu tocmai echitabile a Organizației Națiunilor Unite. Stă, de aceea, la ordinea zilei problema democratizării O.N.U., a îmbunătățirii structurii și principiilor Organizației Națiunilor Unite. Dealtfel, în însăși Carta O.N.U. se vorbește de existența țărilor coloniale, dependente, de faptul că unele state au dreptul să mențină sub dependența și tutela lor o serie de alte țări. Sigur, aceasta era situația acum 30 de ani. Colonialismul a fost însă lichidat și este greu să mai acceptăm formulări în care se recunoaște asuprirea și dominația unui stat de către altul.

Destinderea internațională reclamă în mod imperios lichidarea focarelor de încordare care mai există în lume. Se cere astfel soluționată situația din Orientul Mijlociu prin realizarea unei păci juste, care să ducă la retragerea

trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, la rezolvarea aspirațiilor naționale ale poporului palestinean, la respectarea independenței și integrității tuturor țărilor din această zonă geografică. Se impune, de asemenea, să se reglementeze în mod pașnic conflictul din Cipru, respectîndu-se independența acestui stat, asigurîndu-se condiții pentru coexistența celor două naționalități care trăiesc pe insulă.

Am menționat toate acestea pentru a demonstra cu cîte probleme de ordin politic, economic, filozofic este confruntată astăzi omenirea. Soluționarea acestor probleme, crearea noii ordini economice și politice internaționale, realizarea unei lumi mai drepte și mai bune presupun o restructurare radicală a relațiilor internaționale, o adevărată revoluție în viața politică mondială. Fără înfăptuirea acestei revoluții în relațiile internaționale în vederea așezării lor pe o bază de egalitate și echitate nu se poate vorbi de destindere, de instaurarea unei păci trainice.

Am înfățișat cîteva aspecte cărora noi, în România, le acordăm o mare atenție, cîteva idei pe care le afirmăm în întreaga noastră activitate internațională. Le-am afirmat, cu prilejul unor vizite, și în multe din țările dumneavoastră. Dar aceste probleme preocupă astăzi, într-o măsură sau alta, toate popoarele. M-am gîndit că este un moment prielnic să le evoc, întîlnindu-mă cu atîția reprezentanți ai presei. În general, eu consider că presa a jucat un rol foarte important în lupta împotriva inegalității și a adus o contribuție de seamă la succesele înregistrate de popoare, la victoria din Vietnam, la procesul securității europene, la lichidarea colonialismului în Africa. Ea joacă un rol activ în evidențierea problemelor complexe care confruntă lumea de astăzi. Pornind de aici, consider că, într-adevăr, presa are menirea de a pune în fața popoarelor cu toată

claritatea aceste probleme așa cum se înfățișează ele; numai în măsura în care popoarele vor înțelege realitatea, ele se vor putea uni, vor fi conștiente de necesitatea unor acțiuni solidare pentru înfăptuirea noilor relații în viața internațională.

V-ați referit la unele schimbări din România. Nu știu cînd ați fost prima oară și nici ultima oară în țara noastră. În anii socialismului, România s-a transformat mult. Practic, România de azi se poate socoti în 10 Românii de acum 25 de ani din punctul de vedere al venitului național, al nivelului de trai al poporului. Din punct de vedere industrial, România de astăzi produce de 30 de ori mai mult decît cea de acum 25 de ani. Desigur, toate acestea se reflectă în dezvoltarea generală a conștiinței, a culturii, în nivelul de viață material și spiritual al poporului. Ne-am propus un program vast de dezvoltare. Nu sîntem încă mulțumiți cu ceea ce am realizat. Considerăm că socialismul are menirea să asigure oamenilor condiții de viață dintre cele mai bune din toate punctele de vedere, să creeze condiții pentru o participare activă a întregului popor la conducerea țării, a tuturor sectoarelor de activitate. De aceea am și numit programul nostru Programul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. El cuprinde toate laturile dezvoltării sociale, inclusiv afirmarea personalității umane, a umanismului nou, care pune pe primul plan omul cu necesitățile lui, omul superior, stăpîn pe destinele sale, care își făurește liber viitorul pe plan național și colaborează strîns cu alte popoare pentru făurirea unui viitor liber fiecărui popor.

În acest sens își orientează Partidul Comunist Român, România socialistă politica pe plan național, precum și politica internațională, colaborînd strîns cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate — pornind de la realitățile lumii contemporane.

Noi sîntem pretențioși față de ziariști, mai cu seamă față de cei din România, deși în unele conferințe de presă am afirmat aceleași pretenții și față de ziariștii din alte țări. Dorim ca ei să oglindească numai realitatea, să afirme numai adevărul, să servească, într-adevăr, cauzei progresului, păcii și colaborării internaționale. La Helsinki, după cum știți, s-a discutat mult despre condițiile de muncă și de informare ale ziariștilor. Dealtfel, trebuie să vă spun că ați fost singura categorie asupra căreia Conferința de la Helsinki s-a oprit. Eu mi-am permis să critic acolo faptul că s-a uitat clasa muncitoare, țărănimea, alte categorii ale intelectualității, care au probleme mai vaste și mai complexe decît ziariștii. Problemele umanitare nu se reduc la condițiile de muncă ale ziariștilor, deși recunosc că presa joacă un rol important și dorim să aibă condiții de lucru cît mai bune. Cred că dumneavoastră ar trebui să completați ceea ce nu s-a făcut în documentele de la Helsinki, atrăgînd atenția europenilor asupra problemelor de viață și asupra libertății clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, asupra problemelor vitale ale tuturor oamenilor muncii. Numai așa putem vorbi de un umanism real, de o preocupare reală ca în Europa să se înfăptuiască relații cu adevărat noi. În cadrul acestor relații, omul, în primul rînd cel ce lucrează în domeniul producției materiale — hotărîtoare pentru progresul societății —, al științei și culturii, trebuie să se bucure de toate drepturile și libertățile.

Iată de ce cred că noi, oamenii politici, conducătorii de partid și de stat, putem avea anumite deziderate către presă — și anume acela de a pune toată puterea cuvîntului, scris, vorbit sau prezentat vizual, prin intermediul televiziunii, în slujba unei politici noi atît pe plan național, cît și pe plan internațional, în slujba bunăstării și fericirii popoarelor, în slujba omului, a unei politici de pace și

colaborare internațională. Numai în asemenea condiții consider că presa, prin mijloacele ei, își va îndeplini, într-adevăr, rolul important pe care îl are în societate, în lume.

Avînd convingerea că sesiunea dumneavoastră de la București va pune în centrul discuției tocmai problemele care preocupă astăzi omenirea, va analiza cum să acționeze presa pentru a contribui la unirea eforturilor popoarelor pentru soluționarea lor, vă urez să vă simțiți cît mai bine în România, urez succes reuniunii dumneavoastră. Dumneavoastră tuturor vă doresc succes în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire ! *(Vii aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI PARTIDULUI POPORULUI DIN PAKISTAN, PRIMUL MINISTRU AL REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN, ZULFIKAR ALI BHUTTO, ŞI A DOAMNEI NUSRAT BHUTTO

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 22 octombrie 1975 —

Domnule prim-ministru,

Doamnă Bhutto,

Prieteni şi tovarăşi,

Doamnelor şi domnilor,

Este pentru mine şi soţia mea o deosebită plăcere să vă adresăm dumneavoastră şi stimatei doamne Nusrat Bhutto un călduros salut în numele Consiliului de Stat, al guvernului român şi al nostru personal, să ne exprimăm satisfacţia de a vă avea ca oaspeţi ai României socialiste.

Vizita pe care o faceţi astăzi constituie o expresie a bunelor relaţii dintre Republica Socialistă România şi Republica Islamică Pakistan, o ilustrare a dorinţei ţărilor

şi popoarelor noastre de a întări şi dezvolta prietenia şi colaborarea dintre ele.

Constituie un prilej de satisfacţie faptul că relaţiile economice, politice şi tehnico-ştiinţifice româno-pakistaneze cunosc progrese tot mai însemnate. În ultimii 5 ani, volumul schimburilor economice s-a dublat ; s-au iniţiat sau sînt în curs de finalizare o serie de acţiuni de cooperare într-o serie de domenii importante pentru progresul economic al celor două ţări.

Ne bucură, de asemenea, că s-au intensificat contactele politice dintre ţările noastre. Îmi amintesc cu multă plăcere de vizita pe care am făcut-o în ianuarie 1973 în Pakistan, ca şi de vizita şi convorbirile pe care le-am avut împreună, domnule prim-ministru, în primăvara acestui an la Karachi. Ne produce multă satisfacţie faptul că avem prilejul să continuăm aceste convorbiri. Fără îndoială că înţelegerile la care vom ajunge, acordurile ce vor fi semnate vor întări şi mai mult colaborarea româno-pakistaneză.

În timpul vizitei dumneavoastră în România veţi putea cunoaşte unele aspecte din munca şi preocupările poporului român, progresele pe care le-a înregistrat în făurirea orînduirii noi, socialiste, dorinţa sa de a conlucra fructuos cu toate ţările lumii pentru cauza păcii şi progresului.

Noi cunoaştem şi preţuim eforturile pe care poporul prieten pakistanez le depune pentru dezvoltarea sa economico-socială independentă — şi, ca prieteni sinceri, vă dorim realizări cît mai însemnate pe acest drum.

Domnule prim-ministru,

Trăim într-o epocă de profunde transformări revoluţionare, naţionale şi sociale, de mutaţii adînci în raportul internaţional de forţe, de afirmare tot mai hotărîtă a voinţei popoarelor de a pune capăt vechii politici de dominaţie şi asuprire, de a se dezvolta într-un climat inter-

național de încredere și deplină securitate. Ca rezultat al acestor transformări, în viața internațională s-a realizat o anumită destindere.

Dar cursul destinderii se află numai la început, în lume continuă să existe forțe reacționare, surse de încordare și conflicte care pot primejdui pacea și securitatea popoarelor. În aceste condiții, întărirea cursului nou din viața internațională reclamă mai mult ca oricînd întărirea conlucrării popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni, intensificarea luptei pentru promovarea unei politici noi, întemeiate pe încredere și respect reciproc, pe asigurarea dreptului fiecărei națiuni la dezvoltare liberă, de-sine-stătătoare.

Pornind de la realitățile lumii contemporane, România participă activ la viața internațională, promovează cu consecvență o politică de largă colaborare cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială. Așezăm ferm la baza tuturor relațiilor noastre internaționale principiile deplinei egalități, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la forță și la amenințarea cu folosirea acesteia, ale respectării dreptului fiecărui popor de a-și făuri viața potrivit voinței proprii.

Au trecut aproape trei luni de la încheierea cu succes a Conferinței europene pentru securitate și cooperare. Noi considerăm că semnarea documentelor de la Helsinki a marcat încheierea unei etape și trecerea la o etapă nouă a luptei pentru înfăptuirea securității și colaborării, pentru transpunerea în viață a angajamentelor asumate de statele care au semnat documentele de la Helsinki. În mod deosebit apreciem că se impun eforturi susținute în direcția soluționării problemelor militare, a dezangajării militare și dezarmării. Se poate spune că următoarele luni și

— poate — următorii doi-trei ani vor fi decisivi pentru a demonstra dacă semnăturile sînt respectate sau nu. În ce o privește, România este ferm hotărîtă să respecte semnătura pe care a depus-o pe documente și să acționeze ca angajamentele asumate la Helsinki să devină o parte integrantă a vieții popoarelor europene, a luptei pentru securitate și pace în lume.

Milităm consecvent pentru realizarea unor relații de bună vecinătate și colaborare între statele din Balcani, pentru transformarea acestei zone într-o regiune a păcii și înțelegerii, fără arme nucleare și baze militare străine.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru soluționarea pe cale pașnică, a tratativelor, a conflictului din Cipru, care să asigure integritatea, suveranitatea și independența acestui stat, conviețuirea pașnică a celor două comunități cipriote.

Ținînd seama de interdependența tot mai strînsă între Europa și Orientul Mijlociu, de problemele grave care continuă să pună în primejdie pacea din această zonă, considerăm că se impune să fie intensificate eforturile pentru a se ajunge la rezolvarea cît mai rapidă a conflictului din această zonă, pe baza aplicării rezoluțiilor Organizației Națiunilor Unite, a retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, a soluționării problemei poporului palestinean în conformitate cu năzuințele sale naționale, inclusiv prin constituirea unui stat independent. Avem în vedere că toate statele lumii sînt direct interesate și, de aceea, considerăm că trebuie să acționeze pentru instaurarea unei păci trainice și juste în Orientul Mijlociu.

După cum se știe, pe toate continentele se acumulează noi și noi mijloace de distrugere de o forță fără precedent ; desigur, acestea sînt acumulate, în primul rînd, de țările mari, care continuă să intensifice producerea armamente-

lor, îndeosebi a armamentelor atomice. De aceea considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Ne pronunțăm ferm pentru măsuri reale de dezangajare militară, de reducere a bugetelor și a nivelului înarmărilor și a armatelor, considerînd că aceasta constituie o cerință vitală pentru pace, pentru securitate, pentru bunăstarea și fericirea tuturor popoarelor.

O altă problemă care preocupă astăzi omenirea este aceea a adîncirii decalajelor între țările dezvoltate și cele subdezvoltate, a acumulării la un pol a bogățiilor, iar la altul a stării de înapoiere, care afectează mai mult de două treimi din omenire. Este greu să se vorbească de o politică de destindere reală atîta timp cît lumea va continua să fie împărțită în săraci și bogați. De aceea, considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, care să asigure deplina egalitate și echitate în relațiile dintre state, să deschidă calea lichidării subdezvoltării, a realizării progresului mai rapid al forțelor de producție pe scară mondială și, în primul rînd, a dezvoltării susținute a țărilor sărace în direcția unei egalizări relative a nivelurilor de dezvoltare, creînd condițiile pentru participarea activă a tuturor națiunilor la viața internațională, pentru accesul nestingherit al fiecărui popor la cuceririle științei și culturii.

Ca țară socialistă, România consideră că este de datoria sa de a întări tot mai mult colaborarea cu toate țările în curs de dezvoltare, de a-și aduce contribuția la soluționarea acestor probleme într-un spirit nou, democratic, care să deschidă calea dezvoltării independente a fiecărei națiuni.

Este tot mai evident că soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane impune participarea, cu drepturi depline, la viața internațională a tuturor statelor, indiferent de mărimea, de nivelul lor de dezvoltare economică și de orînduirea lor socială. Apreciem că un rol important în această privință îl au țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate, care sînt cele mai interesate în promovarea unor raporturi noi, cu adevărat democratice și echitabile.

România se pronunță ferm pentru îmbunătățirea și democratizarea activității Organizației Națiunilor Unite, pentru creșterea rolului acestei organizații în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună, pentru o nouă ordine economică internațională și pentru pace. Este evident că de acum 30 de ani, de cînd s-a creat O.N.U., în lume s-au schimbat multe lucruri. Dacă ne-am referi numai la faptul că în Carta O.N.U. se vorbește de existența coloniilor, a țărilor dependente, a țărilor care trebuie să fie puse sub tutelă, ar fi suficient spre a ne pronunța pentru lichidarea acestor anacronisme, care nu-și mai află nici o justificare astăzi, cînd lumea a lichidat colonialismul, cînd nici un stat nu mai vrea să fie sub tutela nimănui și cînd considerăm că fiecare națiune se poate conduce singură și nu are nevoie de tutela vreunui alt stat. Noile relații internaționale trebuie să pornească de la realitățile lumii de astăzi, cînd popoarele sînt hotărîte să fie stăpîne pe destinele lor, să-și croiască o viață proprie, independentă ; toate organismele internaționale trebuie să favorizeze și să susțină lupta pentru această nouă ordine, pentru aceste noi relații internaționale !

Ne bucură, domnule prim-ministru, că România și Pakistanul conlucrează tot mai strîns, atît pe plan bilateral, cît și în cadrul Organizației Națiunilor Unite și în general pe arena mondială, și ne exprimăm convingerea că și în viitor ele vor colabora fructuos în slujba intereselor celor două popoare, a nobilelor idealuri de pace și

progres ale omenirii, pentru o lume mai bună şi mai dreaptă.

Am început astăzi convorbirile, care vor continua în zilele următoare. Aş dori să menţionez cu satisfacţie că din cele discutate pînă acum reiese dorinţa comună de a dezvolta colaborarea multilaterală dintre ţările noastre şi de a conlucra tot mai strîns pe plan internaţional.

Iată de ce doresc să exprim speranţa — mai mult, convingerea — că vizita dumneavoastră, convorbirile şi înţelegerile la care vom ajunge vor marca un moment nou, important, în extinderea colaborării, a relaţiilor româno-pakistaneze în toate domeniile.

Cu această convingere, vă rog pe toţi, dragi prieteni şi tovarăşi, să ridicăm paharul

— în sănătatea domnului prim-ministru şi a doamnei Bhutto,

— pentru prosperitatea şi fericirea poporului pakistanez,

— pentru colaborarea şi prietenia trainică româno-pakistaneză,

— pentru pace în întreaga lume !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA CEREMONIA ÎNMÎNĂRII TITLULUI DE DOCTOR HONORIS CAUSA AL UNIVERSITĂŢII DIN NISA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

— 23 octombrie 1975 —

Domnule preşedinte al Universităţii din Nisa,

Domnilor,

Aş dori să exprim, în primul rînd, bucuria noastră pentru vizita pe care o delegaţie reprezentativă a mai multor universităţi din Franţa o face în România. Doresc, de asemenea, să vă mulţumesc dumneavoastră pentru faptul că mi-aţi înmînat cu acest prilej titlul de Doctor Honoris Causa al Universităţii din Nisa, decernat pe baza hotărîrii Consiliului universitar. Cunoaştem rolul important pe care îl are în viaţa culturală a Franţei înalta instituţie de învăţămînt superior pe care o reprezentaţi, forţa cu care ea acţionează pentru a continua şi duce mai departe bogatele tradiţii ale şcolii franceze, ale ştiinţei şi culturii franceze, spiritul umanist care a caracterizat întotdeauna poporul francez, forţele sale sociale progresiste, pe marii săi gînditori şi cărturari.

Consider că acordarea acestui titlu este o expresie

a relațiilor prietenești tradiționale dintre România și Franța, dintre oamenii de știință și cultură ai celor două țări. Am ascultat considerentele pe care le-ați expus și care v-au condus la această hotărîre. Vă mulțumesc pentru tot ce ați spus aici cu acest prilej.

Cred că, într-adevăr, se poate spune, cum, pe drept cuvînt, ați menționat dumneavoastră, că politica României socialiste, a Partidului Comunist Român s-a materializat și se materializează în mod minunat în crearea unei societăți în care poporul, omul să se bucure de toate cuceririle științei și culturii contemporane.

Dumneavoastră v-ați referit la multe aspecte din viața și activitatea mea. Cred că nu îmi veți lua în nume de rău dacă eu mă voi referi la problemele actuale ale dezvoltării României, la unele aspecte ale vieții internaționale contemporane.

În anii socialismului, poporul român a parcurs un drum lung. Dumneavoastră știți că în istorie 30 de ani reprezintă foarte puțin. În decursul a 30 de ani însă, în țara noastră s-au produs transformări care înglobează cîteva etape istorice de evoluție socială. Am parcurs drumul de la o țară agrară, slab dezvoltată, la o țară cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură socialistă. Din punct de vedere social, cu trei decenii în urmă aveam încă puternice rămășițe feudale ; noi caracterizam atunci orînduirea din România drept burghezo-moșierească. Am lichidat complet feudalismul și am trecut apoi la lichidarea oricărei forme de asuprire a omului de către om. Am lichidat orice clasă asupritoare și am pus capăt dominației străine. Am asigurat transformarea treptată a întregii societăți, am edificat societatea socialistă, iar acum am trecut la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Altor popoare le-au trebuit sute de ani pentru a parcurge o serie de etape istorice. Noi am putut realiza aceste transformări

revoluționare într-un timp relativ scurt, datorită faptului că am pornit în mod consecvent de la necesitatea așezării vieții întregului popor pe principii de egalitate, dreptate socială, bunăstare și fericire.

Astăzi, industria românească produce de 30 de ori mai mult decît cu 25 de ani în urmă. Acum 30 de ani aveam încă un procent foarte mare de neștiutori de carte ; am lichidat de mult această situație, generalizînd învățămîntul de zece ani pentru întregul tineret. Am dezvoltat puternic învățămîntul liceal și universitar ; asigurăm pregătirea tuturor cadrelor în țară, pentru toate sectoarele, iar în școlile românești, îndeosebi în cele superioare, învață astăzi și peste 8 000 de tineri străini, îndeosebi din țările în curs de dezvoltare. Circa 6 000 de specialiști români acordă asistență tehnică sau lucrează în cadrul învățămîntului în asemenea țări.

Am acordat o mare atenție dezvoltării științei, pornind de la principiul că făurirea societății socialiste și comuniste se poate realiza numai pe baza celor mai avansate cuceriri ale civilizației umane. Ne preocupăm continuu să asigurăm ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, considerînd că aceasta constituie țelul, esența politicii partidului nostru comunist, a socialismului însuși.

Am realizat, într-adevăr, mult. Aceasta ne-a cerut eforturi susținute. Am avut multe greutăți de învins. Alocăm în continuare 33% din venitul național pentru dezvoltare, conștienți că numai așa vom putea realiza principiile socialismului, vom ridica bunăstarea maselor și întări independența patriei. Fără îndoială, nu sîntem încă mulțumiți cu ceea ce am realizat. Știm că am fi putut lucra mai bine și poate, dacă am fi avut experiența de acum, am fi evitat unele greșeli în trecut. Cu toate acestea, avem satisfacția că am obținut succese remarcabile pe

calea făuririi unei societăți noi, în care poporul este cu adevărat stăpîn pe destinele sale.

Știu că în Franța, ca și în alte țări occidentale dezvoltate, se fac adesea comparații cu țările socialiste, inclusiv cu România, nu întotdeauna pe o bază științifică. Se iau anumite realități din aceste țări — rezultat a sute de ani de dezvoltare — și se compară cu situația din România și alte țări socialiste care au trecut de curînd pe calea unei vieți libere, pe calea făuririi industriei și agriculturii moderne. Dar chiar și în asemenea condiții, în cadrul unei discuții cu adevărat științifice, avantajul apare a fi de partea socialismului. Aprecierile pe care le-ați făcut dumneavoastră și acordarea acestui înalt titlu le consider tocmai ca o apreciere nu numai a rezultatelor activității mele, care e închinată poporului, cauzei socialismului și păcii, ci și a rezultatelor generale ale politicii României socialiste, ca o apreciere a succeselor obținute de poporul român în construcția socialismului.

În al doilea rînd, așa cum, pe drept cuvînt, ați menționat dumneavoastră, aceasta este o apreciere a contribuției țării mele la cauza colaborării româno-franceze, a colaborării între toate popoarele lumii, fără deosebire de orînduire socială. După cum se știe, pe baza tradiționalelor raporturi între români și francezi, în ultimii ani relațiile țărilor noastre s-au dezvoltat puternic. Aș vrea să menționez, în spiritul adevărului istoric, rolul important pe care l-a avut în această privință vizita generalului de Gaulle în România. Apreciez, de asemenea, că schimburile între oamenii de știință, inclusiv în domeniul universitar, dintre cele două țări au jucat și joacă un rol important în cunoașterea și apropierea popoarelor noastre. Dorim ca această colaborare să se extindă în viitor în toate domeniile.

După cum cunoașteți, desigur, în prezent sînt multe probleme de soluționat în lume. S-au produs schimbări

cu caracter revoluționar în raportul de forțe pe arena mondială, în viața internațională s-a pășit spre o politică nouă, de destindere. E adevărat, nu sîntem decît la început pe acest drum ; sînt încă multe obstacole, mai există forțe care pot pune în pericol pacea, securitatea, destinderea.

S-a încheiat cu succes Conferința general-europeană, dar ea nu constituie decît o primă etapă. Se poate spune că după Helsinki începe etapa hotărîtoare pentru înfăptuirea în viață a securității, pentru instaurarea relațiilor noi în Europa. În realizarea acestui țel, noi acordăm un rol important luptei popoarelor europene, a tuturor forțelor progresiste, în rîndul cărora se numără clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți cei dornici de pace, fără deosebire de concepțiile lor politice, religioase sau filozofice. Oamenii de știință și din învățămînt au, după părerea mea, o răspundere foarte mare în realizarea păcii și colaborării internaționale, cu atît mai mult cu cît o parte însemnată a cuceririlor științei sînt puse, din păcate, nu în serviciul omului, ci al distrugerii. Trebuie unite eforturile tuturor oamenilor de știință și cultură, ale tuturor popoarelor pentru a pune cuceririle cunoașterii în serviciul națiunilor, al bunăstării, libertății și fericirii popoarelor, ale oamenilor. În acest spirit acționează România socialistă în relațiile sale internaționale.

Ne preocupăm de înfăptuirea unei noi ordini economice. Este greu să fim de acord cu actuala situație din lume. Nu am fost de acord nici cu situația din trecut a României, atunci cînd societatea era împărțită în bogați și săraci. Cum putem să fim împăcați cu faptul că două treimi din omenire trăiește în subdezvoltare, că se adîncesc decalajele între bogați și săraci ? Stabilitatea economică, progresul general al tuturor națiunilor, inclusiv al celor dezvoltate, sînt nemijlocit condiționate de lichidarea subdezvoltării,

de realizarea unei noi ordini economice. Aceasta presupune lichidarea vechilor relații de inechitate, egalizarea relativă a dezvoltării tuturor națiunilor, un raport corespunzător între prețurile materiilor prime și prețul produselor industriale, accesul tuturor națiunilor la tehnologiile moderne, crearea unei lumi mai echitabile, mai drepte.

Sîntem serios îngrijorați de continuarea cursei înarmărilor și ne pronunțăm ferm pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară. România s-a pronunțat și se pronunță ferm pentru deplina egalitate în drepturi între toate națiunile, pentru respectul independenței și suveranității naționale, pentru neamestecul în treburile interne, pentru respectul dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe bogățiile naționale, de a-și făuri viața în mod liber, așa cum dorește.

M-am oprit la aceste cîteva aspecte ale vieții poporului nostru și ale vieții internaționale. Sînt multe probleme care preocupă omenirea și care preocupă România. Noi considerăm că stă astăzi în puterea popoarelor să soluționeze aceste probleme într-un mod nou. Aceasta se poate realiza printr-o conlucrare tot mai strînsă între națiuni, fără deosebire de orînduire socială, de mărime. Ne pronunțăm pentru un rol mai important al O.N.U., al celorlalte organisme internaționale în viața politică mondială. Dorim ca conlucrarea dintre România și Franța să contribuie la realizarea unei lumi mai drepte și mai bune.

Cunosc tradițiile umaniste ale Franței, ale profesorilor și oamenilor ei de știință, așa cum cunosc și tradițiile de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului francez în general, și de aceea am încrederea că în soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane națiunile noastre vor conlucra tot mai strîns. Să acționăm în așa fel încît să asigurăm popoarelor noastre condiții tot mai bune de

viață și, în același timp, deplina libertate, într-o lume în care toate națiunile să fie libere.

În acest spirit am acceptat și accept cu multă plăcere titlul de Doctor Honoris Causa al Universității din Nisa, avînd convingerea că colaborarea dintre universitățile noastre, dintre oamenii de cultură și știință, dintre popoarele noastre se va dezvolta continuu.

Cu această convingere, vă rog să transmiteți întregului Consiliu de conducere al Universității din Nisa, tuturor profesorilor și studenților, odată cu mulțumirea mea, urarea de noi și noi succese în realizarea misiunii nobile a universității dumneavoastră, de a merge întotdeauna pe calea revoluționară a umanismului, de a pune totul în serviciul libertății și fericirii omului.

CUVÎNT
LA CEREMONIA SEMNĂRII DOCUMENTELOR OFICIALE ROMÂNO-PAKISTANEZE

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a președintelui Partidului Poporului din Pakistan, primul ministru al Republicii Islamice Pakistan, Zulfikar Ali Bhutto, și a doamnei Nusrat Bhutto

— 24 octombrie 1975 —

Domnule prim-ministru,

Vizita dumneavoastră în România — deși scurtă — se încheie cu rezultate deosebit de bune. Ca rezultat al convorbirilor, al activității miniștrilor și specialiștilor din cele două țări, s-au pus la punct unele acorduri și înțelegeri cu privire la colaborarea dintre cele două țări.

Prin semnarea lor se dă o bază juridică trainică pentru activitatea viitoare de extindere a colaborării economice, tehnico-științifice și în alte domenii dintre cele două țări.

Am semnat, de asemenea, împreună Comunicatul cu privire la concluziile convorbirilor noastre, atît în legătură cu colaborarea bilaterală, cît și cu privire la o serie de probleme ale vieții contemporane internaționale. Este adevărat că relațiile noastre s-au dezvoltat în bune condiții, că reprezentanții celor două guverne au conlucrat activ în diferite organisme internaționale, în soluționarea diverselor probleme complexe. Avem în această privință

o serie de documente anterioare, o Declarație solemnă, care au orientat activitatea noastră.

Comunicatul confirmă justețea celor cuprinse în Declarație, în alte documente și afirmă voința comună de a extinde și în viitor colaborarea în toate domeniile de activitate. Iată de ce aș dori să exprim satisfacția guvernului și poporului român, a mea personal pentru rezultatul convorbirilor și al vizitei dumneavoastră, consemnat în toate aceste documente.

Vă rog să fiți convins că, în spiritul relațiilor prietenești dintre cele două țări și popoare, dintre noi înșine, vom face totul pentru a realiza în viață, în cele mai bune condiții, tot ceea ce am convenit. Sintem convinși că relațiile de colaborare dintre cele două popoare corespund pe deplin intereselor lor de dezvoltare economico-socială, bunăstare și fericire, precum și cauzei generale a cooperării și păcii în lume.

Doresc să urez întărirea și înflorirea continuă a prieteniei și colaborării dintre cele două popoare și țări!

Folosesc și acest prilej pentru a ura poporului prieten pakistanez noi succese pe calea dezvoltării sale economice și sociale, a bunăstării, fericirii și consolidării independenței naționale. *(Aplauze).*

TOAST
LA DINEUL OFERIT ÎN ONOAREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU DE CĂTRE PREŞEDINTELE PARTIDULUI POPORULUI DIN PAKISTAN, PRIMUL MINISTRU AL REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN, ZULFIKAR ALI BHUTTO, ŞI DOAMNA NUSRAT BHUTTO

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 24 octombrie 1975 —

Domnule preşedinte,

Doamnă Bhutto,

Doamnelor şi domnilor,

Prieteni şi tovarăşi,

Aş dori să încep prin a vă mulţumi pentru această seară plăcută pe care ne-aţi oferit-o. De asemenea, doresc să vă mulţumesc mult pentru faptul că aţi răspuns invitaţiei noastre şi aţi vizitat din nou România după 10 ani.

Cred că în timpul — foarte scurt — cît aţi stat în România aţi putut face o comparaţie între ceea ce aţi cunoscut acum 10 ani şi ceea ce aţi văzut acum. În aceşti

ani, în România s-au produs multe schimbări. Dar, desigur, în lume s-au produs şi mai multe schimbări.

Cu doi ani în urmă am avut prilejul să vizitez ţara dumneavoastră ; am avut atunci convorbiri îndelungate, atît cu privire la relaţiile bilaterale, cît şi în legătură cu problemele vieţii internaţionale contemporane. În timpul scurtei vizite pe care am făcut-o în primăvara acestui an la Karachi am avut din nou convorbiri. Dar chiar şi de atunci s-au produs o serie de evenimente foarte importante în viaţa internaţională.

Acestea toate demonstrează ritmul rapid în care omenirea acţionează pentru a pune capăt vechilor stări de lucruri generate de imperialism, de colonialism şi neocolonialism. Toate aceste schimbări profunde petrecute în viaţa internaţională demonstrează hotărîrea cu care popoarele acţionează pentru a-şi crea o viaţă nouă, liberă, bazată pe egalitate, pe respect, pe colaborare reciproc avantajoasă.

Am avut în aceste zile convorbiri şi am ajuns la înţelegeri care deschid noi perspective pentru colaborarea româno-pakistaneză. Aşa cum am menţionat şi în cuvîntul rostit cu prilejul semnării documentelor, în această seară, în două zile noi am încheiat o serie de acorduri şi înţelegeri care reafirmă hotărîrea noastră comună de a înfăptui cele consemnate în Declaraţia solemnă comună din 1973, de a da un nou avînt colaborării multilaterale dintre popoarele noastre. Desigur, unii se pot întreba : cum au putut România şi Pakistanul să pună la punct aceste înţelegeri numai în două zile ? Răspunsul nu este chiar aşa de greu de dat, după părerea mea. Înţelegerile la care am ajuns se datoresc faptului că pornim de la interese comune, că ţările noastre doresc să stabilească şi să dezvolte între ele relaţii bazate pe deplină egalitate şi respect reciproc şi, totodată, să contribuie la realizarea în

viața internațională a unor raporturi noi și a unui climat nou, în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, corespunzător voinței și năzuințelor sale.

În al doilea rînd, popoarele noastre nu au nici un fel de veleități, nu urmăresc și, în același timp, nu admit dominația și asuprirea. Desigur, ele au anumite veleități sau, mai bine zis, dorințe — acelea de a fi libere, de a-și hotărî ele singure destinul, fără nici un amestec din afară. În asemenea împrejurări este ușor să ajungi la înțelegeri și să găsești calea dezvoltării unei colaborări rodnice.

V-ați referit la o serie de probleme și de căi pentru soluționarea unor probleme ale vieții internaționale actuale. Este pe deplin adevărat că țările în curs de dezvoltare, țările sărace nu doresc ca dezvoltarea lor să se facă în detrimentul altora. Dar cred că este tot atît de adevărat că aceste țări nu mai doresc ca, pe spatele lor, prin munca popoarelor lor, alte state să acumuleze bogății, menținînd în dominație și asuprire alte popoare.

Ne-am pronunțat și am militat întotdeauna — mă refer la noi, cei din România — pentru ca atît activitatea internă din fiecare țară, cît și pe plan internațional, în relațiile dintre state, să se pună capăt exploatării și asupririi. Desigur, dacă aceste probleme se pot rezolva pe cale democratică, este cu atît mai bine. Nimeni nu este interesat să se ajungă la confruntări și ciocniri ; sau, mai bine zis, cei asupriți și dominați nu doresc neapărat confruntări și ciocniri — ei doresc însă libertatea și lichidarea exploatării și asupririi.

Îmi aduc aminte de scurta vizită făcută în Pakistan în primăvara acestui an, de cele spuse de dumneavoastră la recepția pe care ne-ați oferit-o în Karachi. Ați luat atunci pentru a doua oară cuvîntul spre a sublinia necesitatea unor transformări sociale radicale în Pakistan. Eu am fost atunci acela care — luînd, de asemenea, din

nou cuvîntul — am subliniat că aceste transformări trebuie realizate în condiții care să permită întărirea și dezvoltarea unei colaborări cît mai largi. A doua zi m-am gîndit dacă nu cumva am greșit cînd am spus aceasta. Mi-am zis dacă nu cumva președintele Partidului Poporului ar fi înțeles că comunistul Ceaușescu este împotriva unor transformări revoluționare în Pakistan. Dar, oricum am spus, am dorit să exprim, totuși, o părere care a pornit dintr-un spirit de prietenie, din dorința ca Pakistanul să înregistreze progrese în dezvoltarea sa economico-socială independentă.

Desigur, pe plan internațional, noi ne pronunțăm pentru a lichida inegalitatea și vechea politică, de dominație și asuprire, pentru a instaura o politică nouă, relații de echitate și egalitate între toate statele. Dorim să realizăm o nouă ordine economică și politică internațională, pe baza colaborării și înțelegerii între toate statele, inclusiv între statele în curs de dezvoltare, sărace, și statele dezvoltate, bogate. Dacă vom ajunge la realizarea acestei noi ordini pe baza unei colaborări și înțelegeri, dacă țările dezvoltate vor fi conștiente că trebuie să renunțe la anumite privilegii și să vină în sprijinul țărilor slab dezvoltate, atunci este posibil realmente să realizăm această transformare pe calea colaborării și înțelegerii — și noi dorim acest lucru ! Totuși, trebuie să se înțeleagă că popoarele țărilor subdezvoltate sau în curs de dezvoltare, care reprezintă două treimi din omenire, nu mai pot accepta la infinit inegalitatea, nu mai pot admite să trăiască în sărăcie și să îngăduie privilegiile altora. Cam aproape acum 100 de ani, un mare poet român spunea, adresîndu-se în general celor asupriți :

„De ce uitați că-n voi e număr și putere ?
Cînd vreți, puteți prea lesne pămîntul să-mpărțiți".

Şi, într-adevăr, cei în curs de dezvoltare, cei săraci sînt cei mulţi şi, dacă se unesc, ei pot să realizeze o lume mai dreaptă şi mai bună, o nouă ordine economică internaţională ! Sînt complet de acord că, în această privinţă, trebuie să căutăm să ajungem la înţelegeri. Dar se pune şi o întrebare : dacă cei bogaţi, cei dezvoltaţi nu vor să înţeleagă, trebuie să ne mulţumim cu această situaţie ? Eu nu vreau însă să răspund la această întrebare, dar un poet român revoluţionar spunea :

„Dreptatea nu e printre stele,
Ci numai în braţele-ţi de fier.
De ştii să te slujeşti de ele,
Te-or asculta şi cei din cer".

Eu sînt de acord că trebuie să facem totul pentru a soluţiona problemele pe calea înţelegerii, pentru a evita confruntarea. Să soluţionăm problemele dintre state pe calea înţelegerii şi colaborării paşnice. Dar problemele fundamentale, ale libertăţii şi egalităţii, ale dreptului popoarelor la o viaţă demnă şi liberă, nu pot fi un motiv de tîrguială — ele constituie un drept pe care popoarele trebuie să şi-l afirme şi, la nevoie, să şi-l cucerească prin forţă.

Poporul român se găseşte aici, pe aceste pămînturi, de peste 2 000 de ani. La fel, poporul pakistanez se află pe pămînturile sale cam tot de atîta timp sau chiar de mai mult. Desigur, şi unul şi altul au suferit transformări în decursul istoriei, dar ele şi-au păstrat fiinţa proprie, propria lor demnitate, propriul fel de a gîndi. Dacă am fi renunţat chiar un moment de a ne apăra fiinţa, nu am mai fi existat astăzi.

Între timp s-au perindat foarte multe imperii — şi au dispărut unul după altul. Istoria adevereşte că viitorul

aparţine acelor popoare care vor să trăiască liber, care doresc să înfăptuiască relaţii noi, de egalitate, menite să deschidă perspectiva unei vieţi demne fiecărei naţiuni, fiecărui om.

Sînt, într-adevăr, probleme complexe şi grave de soluţionat. Sînt, îndeosebi, problemele înarmărilor nucleare, ale înarmării în general. Dacă m-aş referi la un exemplu foarte recent — am în vedere evenimentele din Indochina —, se poate trage concluzia că nu există forţă în lume care să împiedice un popor să-şi cucerească independenţa dacă e hotărît să lupte pentru aceasta. Noi nu sîntem printre aceia care cred că viaţa e chiar atît de uşoară. Ştim că de multe ori libertatea, dreptul de a fi stăpîn în propria ţară se cuceresc prin lupte grele. Dar poporul român — poate şi cel pakistanez — are un proverb care spune cam aşa : „Mai bine să mori în picioare decît să trăieşti în genunchi". Desigur, noi nu dorim nici să murim, dar nici să trăim în genunchi. Eu aş modifica astăzi acest proverb şi aş spune : să nu admiţi moartea, dar nici îngenuncherea ; să lupţi pentru a trăi liber !

M-am referit la toate acestea avînd în vedere, într-adevăr, problemele complexe care confruntă astăzi omenirea. Sîntem partizanii unei înţelegeri şi colaborări între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Dar considerăm că nu se poate realiza această înţelegere decît pe baza deplinei egalităţi, a respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, a dreptului fiecărei naţiuni de a fi liberă, de a-şi făuri soarta în mod independent.

Avem deplina încredere că popoarele pot să realizeze o nouă ordine economică şi politică internaţională, mai dreaptă şi mai bună. Sîntem ferm de partea

acelora care se pronunță pentru o lume mai dreaptă și mai bună !

Dorim ca relațiile româno-pakistaneze să servească deopotrivă bunăstării și fericirii celor două popoare, să contribuim activ la promovarea colaborării și a păcii între toate popoarele lumii !

Vă invit să ridicăm acest toast în sănătatea președintelui Partidului Poporului, primul ministru al Pakistanului, și în sănătatea doamnei Bhutto.

Pentru colaborarea trainică și multilaterală între România și Pakistan ;

Pentru pace și colaborare între toate popoarele lumii ;

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA CEREMONIA CONSTITUIRII CONSILIULUI SANITAR SUPERIOR

— 25 octombrie 1975 —

Stimați tovarăși,

Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., analizînd problemele asistenței sanitare, ale activității în domeniul ocrotirii sănătății poporului nostru, a considerat necesar să aducă îmbunătățiri conducerii acestui important sector, spre a asigura dezbaterea și elaborarea, într-un cadru cît mai corespunzător, a măsurilor ce se impun a fi luate, în concordanță cu hotărîrile Congresului al XI-lea, în domeniul sănătății. De aceea, am ajuns la hotărîrea de a constitui Consiliul Sanitar Superior, ca organ deliberativ, în locul vechiului organism consultativ, care nu și-a desfășurat activitatea în mod corespunzător. Materializăm acum această hotărîre prin constituirea Consiliului Sanitar Superior în forma și în componența pe care ați ascultat-o.

Aș dori să adresez felicitări tuturor membrilor Consiliului Sanitar Superior și să le urez să obțină rezultate cît mai bune în activitatea lor.

Consiliul Sanitar Superior va trebui să analizeze temeinic stadiul actual al situației în acest important sector al vieții sociale și să elaboreze un program corespunzător de măsuri, acționînd sau făcînd propuneri pentru soluționarea problemelor, în concordanță cu prevederile legii și cu atribuțiile ce-i revin.

Fără îndoială că, dacă am lua în considerare cifrele, mai cu seamă cele privind cheltuielile pe care le facem în domeniul sănătății, ar trebui să fim foarte mulțumiți. În actualul cincinal, investițiile s-au dublat față de cincinalul 1966—1970. S-a lărgit mult baza materială, dotarea cu mijloace moderne a sectorului sanitar; s-au întreprins măsuri pentru producerea în țară a aparaturii necesare. S-a dezvoltat puternic producția de medicamente. Dacă e să ne referim la cifre, trebuie să arătăm că față de 1960 consumul de medicamente a crescut de peste 3 ori, ceea ce cred că este chiar prea mult. Desigur, asupra acestei probleme urmează să se pronunțe Consiliul Sanitar Superior.

Avem, după părerea mea, în domeniul sanitar un număr satisfăcător de medici, precum și alți lucrători cu studii superioare — stomatologi și farmaciști. În total, ei reprezintă peste 44 000; la aceștia se adaugă 117 000 personal sanitar mediu și auxiliar. S-ar părea deci că trebuie să fim pe deplin mulțumiți de felul în care se desfășoară activitatea în domeniul sanitar. Din păcate însă, și trebuie să spunem aceasta deschis, acum, la constituirea Consiliului Sanitar Superior, rezultatele nu sînt pe măsura eforturilor materiale pe care statul, întreaga societate le fac în domeniul sănătății.

M-aș referi, în primul rînd, la faptul că sporul natural al populației este nesatisfăcător. Una din cauzele natalității scăzute o constituie abuzurile și ușurința cu care unii medici aprobă și realizează întreruperea de sarcină. Nu vreau să

dau statistici, însă în cadrul Consiliului Sanitar Superior aceste probleme vor trebui analizate. Numărul mare al întreruperilor de sarcini are o influență directă asupra natalității și a sporului natural al populației și, totodată, are implicații grave — pe care dumneavoastră le cunoașteți mai bine decît mine — asupra sănătății femeilor.

Sînt încă unele boli despre care s-a spus că au fost aproape lichidate și care continuă să mai facă ravagii. M-aș referi, în acest sens, la tuberculoză și la unele boli noi care s-au accentuat, au luat o amploare în ultimul timp.

Sînt, de asemenea, rămîneri în urmă în unele domenii foarte importante ale activității sanitare în raport cu progresele înregistrate pe plan internațional și cu necesitățile României. Nu doresc să enumăr aceste domenii; am discutat mai demult cu conducerea Ministerului Sănătății să elaboreze cîteva programe prioritare — la început în 3—4 sectoare —, între care și unul în domeniul cardiovascular. Am dori ca, în activitatea sa imediată, Consiliul Sanitar Superior să analizeze într-un spirit critic situația ocrotirii sănătății poporului, să elaboreze propuneri de măsuri, acordînd atenție problemelor de importanță deosebită și stabilind direcțiile asupra cărora trebuie să ne concentrăm atenția spre a lichida rămînerile în urmă.

Sînt și alte aspecte de ordin, ca să spun așa, profesional asupra cărora va trebui să reflecteze Consiliul Sanitar Superior. Am în vedere problemele eticii profesionale, ale comportării medicului, superficialitatea cu care unii medici își îndeplinesc atribuțiile, abuzul în recomandarea de medicamente, ca și în acordarea de scutiri și concedii medicale, de multe ori cu totul neîntemeiate. Într-o serie de spitale există o mare îngăduință în acordarea de concedii de lungă durată, de pensionări, în punerea

unor diagnostice devenite „modă". Sînt deci o serie de probleme de ordin organizatoric și de ordin etic, de atitudine profesională, care trebuie să facă obiectul unui studiu și al unor măsuri corespunzătoare.

Este adevărat, unele din aceste probleme au fost discutate și cu conducerea ministerului. Din păcate, trebuie să spun deschis, în activitatea acestui minister nu s-au făcut simțite spiritul de partid, răspunderea în înfăptuirea programului și măsurilor stabilite de partid și guvern în domeniul sănătății. Există de cîțiva ani o hotărîre care nu a fost dusă la îndeplinire. Dorim ca, odată cu înființarea Consiliului Sanitar Superior, să asistăm și la îmbunătățirea generală a activității ministerului, a conducerii sale. Conducerea ministerului va răspunde, în continuare, pentru întreaga activitate sanitară, pentru înfăptuirea în viață a politicii partidului, inclusiv a hotărîrilor adoptate de Consiliul Sanitar Superior. Consiliul nu este un organ de administrație, ci un organ de dezbateri și hotărîri — ca să spun așa —, un parlament al medicilor, o expresie a conducedii colective, democratice în domeniul sanitar. El nu înlocuiește însă ministerul și organele sanitare ; dimpotrivă, activitatea sa trebuie să aibă nemijlocit rezultate în creșterea răspunderii și îmbunătățirii muncii acestor organe. În acest sens, Consiliul Sanitar Superior va trebui să exercite un rol de control, de stimulare a activității organelor sanitare, începînd cu ministerul, cu direcțiile județene și terminînd cu unitățile sanitare, pînă jos, în comună.

Se ridică, de asemenea, probleme serioase în ce privește folosirea forțelor de care dispunem în domeniul sănătății, repartiția medicilor pe țară. Avem și în privința aceasta hotărîri bune, dar și o analiză succintă demonstrează că în sate, îndeosebi, nu este asigurată forța corespunzătoare care să permită realizarea unei asistențe

sanitare în condiții optime. Există o mare concentrare, sub diferite forme, a medicilor în centrele mari, se manifestă tendința unor cadre medicale de a se sustrage de la activitatea pentru care s-au pregătit și de a se îndrepta spre sectoare funcționărești. Va trebui analizată temeinic această situație și stabilite măsuri pentru remedierea ei în cel mai scurt timp. Nu trebuie să obligăm pe cetățeni să vină spre marile centre — aceasta e costisitor și dificil pentru cetățeni —, ci să apropiem asistența sanitară de toate localitățile unde se află populația. Or, la noi, mai mult de jumătate din populația țării locuiește în comune. Chiar dacă unii locuitori ai satelor lucrează în orașe, ei și familiile lor locuiesc în comună, iar asistența sanitară trebuie asigurată acolo. Va trebui să vedem, în scurt timp, îmbunătățirile ce trebuie aduse pentru a soluționa în mod corespunzător această problemă.

Sînt, de asemenea, o serie de probleme legate de învățămînt, de cercetare, care în cel mai scurt timp vor trebui să intre în atenția Consiliului Sanitar Superior. Concluzia la care am ajuns în urma convorbirilor cu unele cadre din domeniul sănătății este că s-au produs unele greșeli în organizarea învățămîntului, printr-o fărîmițare a specializărilor, aceasta avînd repercusiuni negative în asigurarea unei bune asistențe. Sînt lipsuri în domeniul activității de cercetare. Nu toți cei care lucrează în cercetare sînt legați de practica ocrotirii sănătății. Unii s-au rupt de mult de aceasta și au uitat aproape să mai practice medicina ; de aici decurge și faptul că rezultatele cercetărilor sînt cu totul sub așteptările și posibilitățile pe care le avem.

Deci, se impun o serie de analize în diferite sectoare de activitate, privite ca un tot unitar. Independent de caracterul, de specificul diferitelor activități, domeniul me-

dical trebuie, pînă la urmă, orientat și concentrat într-o direcție unică — a îmbunătățirii asistenței sanitare, a grijii pentru sănătatea poporului, cu tot ceea ce comportă aceasta. Am în vedere natalitatea, sporul populației, îngrijirea omului pentru a-și putea îndeplini atribuțiile în procesul activității sociale, în producția materială, în viața intelectuală, în toate sectoarele de muncă. Numai în asemenea condiții vom putea fi mulțumiți de felul cum se desfășoară activitatea în acest important domeniu.

Noi nu vom judeca rezultatele activității medicale după numărul consultațiilor — cum se face acum — sau după numărul injecțiilor și al vaccinărilor — care se fac și cînd trebuie și cînd nu trebuie —, după consumul de medicamente ; le vom judeca după gradul de sănătate al poporului, după reducerea timpului pierdut de societate prin neprezentarea la lucru a unor cetățeni datorită stării sănătății. De la aceasta trebuie să pornim în acest domeniu ! Cu cît statisticile ne vor prezenta consulturi și scutiri mai multe, cu atît vor dovedi o activitate mai nesatisfăcătoare. Căci trebuie să se acorde atenția principală prevenirii bolilor, apărării sănătății, nu intervenției după ce omul s-a îmbolnăvit, cînd, uneori, nu mai e nimic de făcut. Desigur, pacienții trebuie tratați, dar medicina trebuie să acționeze, în primul rînd, pentru a preveni îmbolnăvirea — și trebuie să acordăm atenția centrală acestei activități, inclusiv în domeniul învățămîntului și cercetării. Trebuie să ne ocupăm, în acest sens, și de problemele alimentației, asigurînd o alimentație rațională, care să mențină sănătatea, vigoarea, forța de muncă a poporului.

După cum vedeți, pretențiile Comitetului Central, ale guvernului față de cei care lucrează în domeniul sanitar sînt foarte mari. Eu am multe critici de făcut la

adresa organizării sanitare, dar nu vreau să anticipez. Vreau să primesc întîi studiile și propunerile dumneavoastră, inclusiv în ce privește personalul medical sanitar, care e destul de numeros, dar care are încă o eficiență foarte mică. Se mai întîmplă ca în unele spitale să nu știi exact cine se ocupă de bolnavi ; există și soră și asistentă și, de fapt, între medic și bolnav sînt 2—3 intermediari, fiecare din ei așteptînd ca celălalt să facă treaba concretă. Soluționarea acestor probleme trebuie să ne preocupe în modul cel mai serios.

Trebuie să aducem ordine și în ce privește formarea cadrelor, și în ce privește realizarea unei organizări simple, eficiente, și în întărirea răspunderii fiecăruia în locul său de muncă.

Iată de ce dau o mare importanță constituirii Consiliului Sanitar Superior și aștept de la el, deci de la dumneavoastră, membrii acestui consiliu, soluții, propuneri care să lichideze deficiențele, să conducă la o îmbunătățire rapidă și radicală a situației în domeniul ocrotirii sănătății și care să se reflecteze nemijlocit, în mod pozitiv, asupra sănătății întregului nostru popor.

Avem o medicină generală bună, cu o tradiție valoroasă ; avem oameni de valoare ; din păcate, unele școli medicale au început să dispară, iar altele noi n-au mai apărut. Pornind de la forțele pe care le avem, aș dori să exprim convingerea mea, a conducerii partidului și statului nostru că, prin activitatea sa, Consiliul Sanitar Superior va contribui la îmbunătățirea activității sanitare, va realiza o perfecționare simțitoare a muncii întregului corp medical. Pînă la urmă, aceasta este problema hotărîtoare, spre aceasta trebuie să ne îndreptăm atenția.

Sper că cele 44 000 de cadre — 4 divizii moderne, plus zece divizii de personal mediu și auxiliar, ca să mă

exprim în termeni militari — din domeniul sanitar vor acționa în așa fel, încît să-și poată îndeplini în mod conștiincios, cu simț de răspundere, îndatoririle ce le revin.

Cu această convingere, doresc încă o dată să vă urez succes tuturor, să-i urez succes consiliului și să-mi exprim speranța că populația, întregul nostru popor, va fi principalul beneficiar al creării sale. *(Aplauze vii, prelungite).*

INTERVIU ACORDAT RADIOTELEVIZIUNII PORTUGHEZE

— 25 octombrie 1975 —

ÎNTREBARE : ***Între poporul român și poporul portughez există afinități firești, decurgînd din originea lor latină comună. Ce importanță pot avea aceste afinități în dezvoltarea relațiilor româno-portugheze ?***

RĂSPUNS : Este adevărat că originea latină, afinitățile care decurg de aici joacă un anumit rol în dezvoltarea relațiilor dintre România și Portugalia.

Cred însă că mai important este astăzi faptul că popoarele noastre au pornit pe calea dezvoltării sociale noi : poporul român a făurit societatea socialistă și a trecut pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, iar poporul portughez este preocupat de a trece pe calea făuririi unei noi ordini sociale, care să-i asigure deplina independență, bunăstare și fericire. Aceste preocupări constituie un factor de natură să contribuie la așezarea relațiilor româno-portugheze pe o bază nouă și la ridicarea lor la un nivel superior, să asigure o colaborare

multilaterală, reciproc avantajoasă, să creeze perspective pentru continua dezvoltare a acestor relații, în interesul popoarelor noastre, al cauzei păcii și colaborării în lume.

ÎNTREBARE : *La cel de-al XI-lea Congres al P.C.R. a fost afirmată dorința României de a dezvolta relațiile cu țările din occidentul Europei. După cîte rețin, Tratatul de prietenie și cooperare semnat între România și Portugalia este primul acord global între o țară socialistă europeană și o țară din Europa occidentală.*

Cum apreciați dumneavoastră, domnule președinte, în lumina acestui acord și a celorlalte acorduri ce l-au însoțit, rolul celor două țări în destinderea relațiilor Est-Vest ?

RĂSPUNS : Într-adevăr, România promovează relații de colaborare activă cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, și — în acest cadru — acordă o însemnătate deosebită relațiilor cu țările din Europa occidentală, ținînd seama de tradițiile îndelungate ale colaborării cu aceste țări, de faptul că realizarea unei păci trainice și a securității în Europa nu este posibilă fără o colaborare activă între toate statele continentului. Este adevărat, tratatul cu Portugalia este primul tratat de prietenie și cooperare semnat între România și o țară din Europa occidentală. Semnarea acestui tratat a devenit posibilă datorită schimbărilor care s-au produs în Portugalia, drumului nou pe care a pășit atît din punctul de vedere al dezvoltării democratice interne, cît și al lichidării colonialismului, al încadrării într-o politică activă de colaborare cu celelalte state, bazată pe principiile noi.

Faptul că cele două țări se găsesc deocamdată în blocuri militare deosebite dă o anumită semnificație acestui tratat de prietenie. Cred însă că esențial este că popoarele noastre doresc să conlucreze strîns pentru a-și asigura o dez-

voltare economico-socială independentă, pentru a pune capăt împărțirii lumii în blocuri militare opuse, pentru realizarea unei colaborări și securități pentru toate statele europene.

ÎNTREBARE : *Cum interpretați raportul între particularitățile și sarcinile specifice ale fiecăreia din țările noastre și similitudinea orientării lor în principalele probleme ale vieții internaționale ?*

RĂSPUNS : Consider că, pornind de la particularitățile fiecărei țări, de la problemele pe care le are de soluționat și de la relațiile de prietenie pe care le întreține fiecare, țările noastre pot să realizeze o bună colaborare, întemeiată pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne — principii pe care cele două țări își bazează actualmente relațiile lor internaționale. Ele pot deci să contribuie activ la afirmarea acestor principii pe plan internațional, în relațiile dintre toate statele lumii.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, ați afirmat, în repetate rînduri, că apreciați necesar să se acționeze cu hotărîre pentru lichidarea simultană a N.A.T.O. și a Pactului de la Varșovia, dat fiind că blocurile militare constituie în zilele noastre o piedică în calea destinderii și colaborării internaționale.*

Ce rol ar putea să joace România — membru al Pactului de la Varșovia — și Portugalia — membru al N.A.T.O. — în atingerea acestui obiectiv ?

RĂSPUNS : România s-a pronunțat și se pronunță în mod constant pentru desființarea concomitentă a blocului N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia, pornind de la faptul că schimbările în viața internațională, cursul spre destindere, edificarea securității în Europa și în întreaga lume nu se pot realiza în condițiile menținerii acestor

blocuri, ca și a altor blocuri militare, în general. De aceea, destinderea, securitatea și pacea în Europa și în lume sînt nemijlocit legate de lichidarea vechilor stări de lucruri, a vechii politici, de desființarea blocurilor militare, a bazelor militare străine, de retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state.

În această privință, consider că fiecare stat, în cadrul alianțelor respective, trebuie să acționeze pentru a se ajunge la hotărîri comune cu privire la desființarea acestor două blocuri militare, dar mai cu seamă trebuie să acționeze pentru înfăptuirea în viață a documentelor adoptate la Helsinki, astfel încît popoarele din Europa să ajungă la concluzia că aceste blocuri militare trebuie să fie lichidate cît mai grabnic.

Consider că desfășurarea evenimentelor confirmă pe deplin necesitatea unei activități susținute și posibilitatea ca România și Portugalia — împreună, desigur, cu celelalte țări — să aibă un rol activ în realizarea acestor obiective.

ÎNTREBARE : *Care sînt, după părerea dumneavoastră, cele mai importante hotărîri adoptate la Conferința general-europeană de la Helsinki și cum pot fi traduse în practică ?*

RĂSPUNS : Conferința de la Helsinki, semnarea documentelor de către toate statele participante constituie un eveniment important în viața Europei și, aș putea spune, în general, în relațiile internaționale. Este pentru prima dată cînd statele continentului nostru au elaborat și adoptat prin consens principiile care urmează să guverneze relațiile viitoare dintre ele, să asigure edificarea securității și păcii pe continent.

Am menționat încă la Helsinki că, prin încheierea cu succes a Conferinței general-europene, am parcurs numai o etapă ; urmează o etapă nouă — după părerea mea

mai importantă și poate hotărîtoare —, aceea a realizării în practică a celor consemnate în documente.

Sînt multe probleme de soluționat în Europa. În primul rînd, se cere să facem totul pentru a fi respectate semnăturile puse pe documentele de la Helsinki în ce privește principiile de bază ale egalității, respectului suveranității, independenței, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța. Se cere, de asemenea, ca fiecare stat să acționeze pentru lărgirea cooperării economice, tehnice, științifice, culturale, pentru intensificarea schimburilor în toate domeniile, inclusiv a schimburilor de persoane. Dar cel mai important, după părerea mea, este să se adopte măsuri practice pentru a se trece la dezarmare în Europa, la soluționarea unor probleme militare, de a completa destinderea politică cu destinderea militară — așa cum spun unii —, adică cu o dezangajare militară, prin reducerea trupelor și, cum am menționat mai înainte, desființarea blocurilor militare. Numai în acest fel documentele de la Helsinki și securitatea europeană pot să devină o realitate vie.

ÎNTREBARE : *România și Portugalia au participat, în calitate de observatori, la Conferința țărilor nealiniate care s-a ținut recent la Lima. Care este, după părerea dumneavoastră, domnule președinte, viitorul acestui gen de reuniuni și care este rolul pe care România l-ar putea avea printre țările nealiniate ?*

RĂSPUNS : România s-a preocupat întotdeauna de a dezvolta colaborarea pe multiple planuri cu țările în curs de dezvoltare, cu țările mici și mijlocii și deci și cu țările nealiniate. Considerăm că această colaborare constituie o necesitate în lumea de astăzi, cînd se pun probleme complexe cu privire la făurirea noii ordini economice internaționale, la lichidarea subdezvoltării, la în-

făptuirea unei politici care să asigure fiecărei națiuni dreptul la dezvoltare liberă, fără nici un amestec din afară.

Participarea la recenta reuniune de la Lima și dorința de a obține un statut permanent de observator la Conferința țărilor nealiniate decurg din politica generală a României ; de fapt, aș putea spune că este vorba de o recunoaștere a realității, a faptului că România, și prin relațiile sale cu toate aceste țări, înfăptuiește — independent de apartenența la un bloc militar — o politică fermă de colaborare, de pace cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Considerăm că și participarea Portugaliei, în această calitate, deschide perspectiva ca ea să se afirme mai puternic în lumea țărilor care se pronunță pentru relații noi și împotriva vechii politici de dominație și dictat.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, ați afirmat recent că, față de interdependența tot mai mare între națiunile lumii, se impune instaurarea de relații economice internaționale care să poată conduce la dezvoltarea armonioasă a tuturor economiilor naționale. Care este concepția românească cu privire la crearea unei noi ordini economice și politice internaționale ?*

RĂSPUNS : Este cunoscut faptul că una din problemele cele mai importante ale vieții contemporane este aceea a lichidării subdezvoltării, a împărțirii lumii în țări dezvoltate — unele foarte dezvoltate, bogate, cum li se spune — și altele — țări slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare, țări sărace — reprezentînd peste două treimi din omenire și care trebuie să realizeze într-o perioadă relativ scurtă o dezvoltare economico-socială rapidă.

Noi pornim de la faptul că lichidarea subdezvoltării constituie condiția hotărîtoare atît a progresului, a bunăstării popoarelor și stabilității economice, cît și a destinderii și păcii internaționale. E greu de vorbit de consolidarea destinderii, de realizarea unei lumi a păcii fără a pune capăt acestei situații.

În această concepție privim și problemele făuririi noii ordini economice și politice internaționale, care trebuie să asigure posibilități egale de dezvoltare tuturor națiunilor, să lichideze inechitățile, să pună la baza colaborării economice principiile egalității, echității, un raport corespunzător între prețurile materiilor prime și cele ale produselor industriale, accesul tuturor statelor la tehnologii moderne, să deschidă perspectiva ca fiecare națiune să se poată bucura din plin de cuceririle științei și tehnicii contemporane, să-și poată edifica o viață de bunăstare și fericire.

ÎNTREBARE : *Vă rugăm să ne vorbiți despre principalele trăsături ale socialismului în România, legătura existentă între partid și popor, structurile societății românești, locul și rolul clasei muncitoare în cadrul acestor structuri.*

RĂSPUNS : În edificarea societății socialiste am pornit și pornim permanent de la adevărurile generale, universal-valabile, pe care le aplicăm la condițiile concrete ale României. Avem, desigur, în vedere că fiecare țară trebuie să asigure crearea unei economii puternice, independente, fără de care nu se poate vorbi de construcția socialismului.

În această direcție am dezvoltat puternic industria, pe baza celor mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii ; în același timp, în condițiile specifice ale României, am acordat și acordăm o atenție deosebită agriculturii, ca ramură de bază a economiei socialiste. Esențial este faptul că am lichidat cu desăvîrșire exploatarea omului de către om, am generalizat relațiile de producție socialiste în toate ramurile economice și sociale ; am asigurat o repartiție dreaptă a venitului național, în conformitate cu principiile

eticii și echității socialiste, pornind de la o retribuție care să țină seama de contribuția fiecărui cetățean la dezvoltarea societății, de activitatea sa în producție, în domeniul științei, culturii sau în alte sectoare de activitate.

Poate că merită subliniat faptul că noi, în România, acordăm o atenție deosebită realizării unor raporturi cît mai echitabile între veniturile membrilor societății, ale tuturor cetățenilor, împiedicînd o diferențiere prea mare, dar menținînd — în același timp — o cointeresare corespunzătoare în participarea la dezvoltarea societății.

În țara noastră, Partidul Comunist Român reprezintă forța politică conducătoare a întregii societăți. Experiența ne-a demonstrat că făurirea noii orînduiri socialiste cere o conducere unitară, fermă, clară, pentru a asigura unirea tuturor forțelor sociale într-o direcție unică. În dezvoltarea societății socialiste românești, clasa muncitoare a avut și are rolul hotărîtor, îndeplinind funcția de clasă conducătoare ; pe măsura dezvoltării forțelor de producție, ea a devenit și numericește cea mai puternică forță socială. În același timp, s-a acționat și se acționează pentru o strînsă colaborare și unitate între clasa muncitoare, țărănime, intelectualitate, între toate forțele sociale, considerînd că edificarea cu succes a socialismului, mersul înainte spre comunism nu se pot realiza fără o alianță strînsă între clasele de bază — clasa muncitoare și țărănime —, fără o alianță strînsă cu intelectualitatea, care joacă un rol tot mai important în dezvoltarea societății.

ÎNTREBARE : *Ce loc ocupă forțele armate în ansamblul societății românești ? Ce importanță se atribuie disciplinei militare în armata României socialiste, armată chemată să apere cuceririle revoluționare ale poporului ?*

RĂSPUNS : Aș dori să menționez că răsturnarea dictaturii militaro-fasciste, insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă s-au realizat printr-o largă colaborare a forțelor politice, sub conducerea Partidului Comunist Român. La aceste acțiuni, armata a participat aproape în totalitatea ei. Prin aceasta, armata și-a cîștigat un loc important în viața societății românești, trecînd de la început în întregime de partea forțelor revoluționare, participînd la lupta de eliberare a patriei, la înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste, susținînd apoi toate transformările social-revoluționare petrecute în România. În dezvoltarea socialistă, armata însăși a căpătat un conținut nou, avînd misiunea de a asigura independența și suveranitatea patriei, de a fi un garant ferm al cuceririlor revoluționare ale socialismului, ale întregului popor.

Este de înțeles, pornind de aci, că armata, mai bine spus militarii sînt participanți activi la întreaga viață economică, socială și politică a țării noastre. Desigur, vorbind de armată, vorbești de disciplină și de ordine. Este greu să-ți închipui o mișcare revoluționară fără o disciplină fermă, fără o unitate fermă. Cu atît mai greu este să-ți închipui o armată revoluționară, o armată care trebuie să servească interesele largi ale oamenilor muncii, ale poporului, cuceririle revoluționare fără o disciplină fermă. Am în vedere o disciplină conștientă, bazată pe conștiință și pe convingerea că armata trebuie să servească întotdeauna interesele maselor largi populare, interesele transformărilor revoluționare, progresul, bunăstarea, independența țării. Pornind de la această conștiință, se impune ca fiecare militar, începînd de la comandantul suprem — ca să spun așa — și pînă la ultimul soldat, să se încadreze strict în normele și disciplina militară.

ÎNTREBARE : *Ar fi posibil, domnule președinte, să prezentați pentru telespectatorii portughezi evoluția politicii interne a României în ultimii ani și să ne vorbiți despre următorul plan cincinal pe anii 1976—1980 ?*

RĂSPUNS : În anii construcției socialiste, producția industrială a României a crescut de peste 30 de ori. S-a dezvoltat și producția agricolă de cîteva ori. Venitul național a crescut de peste 10 ori și pe această bază s-a ridicat nivelul de trai al întregului nostru popor.

În ultimii ani, mai precis în cincinalul 1971—1975, producția industrială a crescut într-un ritm anual de aproape 14%; s-au dezvoltat puternic și agricultura, știința, cultura, nivelul de trai, asigurîndu-se o creștere a veniturilor reale de 22%, față de 20% cît aveam prevăzut în plan. Datorită ritmului înalt de dezvoltare, a eforturilor pe care le face întregul popor în vederea progresului rapid, am putut să obținem succese remarcabile în dezvoltarea întregii societăți socialiste și am putut adopta la Congresul al XI-lea Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. În conformitate cu acest Program, în următorul cincinal — 1976—1980 — și în continuare pînă în 1990 prevedem eforturi susținute de dezvoltare economico-socială. Aș menționa un singur fapt, și anume că alocăm din venitul național circa 33% în scopul dezvoltării. Facem acest efort fiind conștienți că numai așa vom lichida mai rapid rămînerea în urmă de la care am pornit, vom putea să realizăm obiectivul de egalizare a nivelului de dezvoltare cu țările socialiste mai dezvoltate, cît și cu țările dezvoltate din lume în general, asigurînd astfel României socialiste un loc demn în rîndul națiunilor de pe toate continentele.

Continuăm să menținem un ritm de dezvoltare de peste 10% și în următorul cincinal. Punem un mare accent pe intensificarea dotării industriei și tuturor sectoarelor cu echipamentele cele mai moderne ; am numit, dealtfel,

cincinalul următor cincinalul afirmării revoluției tehnico-științifice în România.

ÎNTREBARE : *În ce măsură este afectată planificarea socialistă a economiei române de fenomenele de instabilitate economică și procesele inflaționiste din țările occidentale cu care România întreține relații economice ?*

RĂSPUNS : Fără îndoială, criza economică din țările capitaliste dezvoltate, din lume, în general, exercită o anumită influență și asupra economiei românești, ținînd seama că participăm activ la diviziunea internațională a muncii, întreținem relații largi de colaborare cu toate statele lumii. Dar, în condițiile economiei socialiste planificate, statul are posibilitatea de a interveni pentru a anihila sau diminua efectele crizei economice din țările capitaliste și ale proceselor inflaționiste ; ca urmare, acestea nu s-au resimțit prea mult în economia noastră în ce privește nivelul de trai al poporului. Noi apreciem că soluționarea problemelor complexe ale dezvoltării economice viitoare, înlăturarea fenomenelor de instabilitate din economia mondială, a proceselor inflaționiste sînt strîns legate, pe de o parte, de edificarea unei noi ordini economice internaționale și, totodată, de accentuarea măsurilor pentru o mai bună planificare și conducere a proceselor economice, care să evite apariția unor crize cu consecințe catastrofale.

ÎNTREBARE : *Aș dori, în final, să vă rog să adresați cîteva cuvinte telespectatorilor portughezi, cuvinte care îmbracă o semnificație deosebită, ținînd seama de vizita oficială pe care Excelența-Voastră o va face în Portugalia începînd din 28 octombrie.*

RĂSPUNS : Am salutat cu multă bucurie victoria poporului portughez în răsturnarea fascismului, precum și procesul de decolonizare. Urmărim cu deosebită atenție

și cu satisfacție succesele pe care le obține poporul portughez pe calea dezvoltării noi.

Aș dori să adresez tuturor telespectatorilor, poporului portughez urarea de a obține consolidarea tot mai puternică a cuceririlor democratice, de a obține succese pe calea dezvoltării economico-sociale independente, a făuririi unei noi orînduiri, care să asigure întregului popor o viață mai bună, bunăstare și fericire !

Doresc să-i urez prosperitate și pace !

CUVÎNTARE LA MAREA ADUNARE POPULARĂ DE LA ALEXANDRIA CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII „ZILEI RECOLTEI"

— 26 octombrie 1975 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Voi începe prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor participanților la această mare adunare populară, consacrată „Zilei recoltei", tuturor locuitorilor din orașul Alexandria și județul Teleorman un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a guvernului, precum și din partea mea personal. *(Urale, aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

De la această mare adunare populară adresez un salut și cele mai calde felicitări tuturor oamenilor muncii din agricultură, țărănimii, lucrătorilor din întreprinderile de stat și S.M.A.-uri, specialiștilor, tuturor celor care prin munca lor dau producții tot mai mari, asigură, în condiții tot mai bune, dezvoltarea agriculturii noastre, aprovizionarea populației, a întregii țări. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !")*.

A devenit de pe acum un obicei — nu spun încă o

tradiție — de a sărbători în fiecare an „Ziua recoltei", cu care prilej putem face bilanțul activității desfășurate și al rezultatelor obținute, putem discuta ceea ce avem de făcut pentru a obține recolte tot mai îmbelșugate, pentru a face să crească veniturile și bunăstarea țărănimii, a tuturor lucrătorilor din agricultură, pentru a spori fondul de produse agroalimentare în vederea aprovizionării în condiții tot mai bune a întregului nostru popor — constructor al socialismului. *(Urale, aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Sărbătorim anul acesta „Ziua recoltei" în orașul Alexandria, în județul Teleorman, datorită faptului că el se numără printre județele care în 1975 au obținut rezultate bune în producția de grîu ; desigur, județul are rezultate bune și în ce privește producția de porumb — deși nu se numără printre primele județe —, precum și la alte recolte. Dorim, prin aceasta, să subliniem în mod deosebit aprecierea înaltă pe care o dăm activității țărănimii, lucrătorilor din agricultura județului Teleorman, activității comuniștilor din agricultură, a comitetului județean de partid, a consiliilor populare comunale și orășenești, a consiliului popular județean. *(Aplauze puternice, urale îndelungate)*.

Am vizitat astăzi o cooperativă agricolă de producție, o stațiune experimentală ; de asemenea, am putut lua cunoștință, din expoziția organizată în orașul Alexandria, de rezultatele obținute de întreprinderile agricole de stat, de S.M.A.-uri, de cooperativele agricole din județ, în toate sectoarele de producție agricolă. Intr-adevăr, sînt rezultate bune. Sînt cooperative care au obținut recolte foarte bune. De aceea, aș dori, în mod deosebit, să adresez felicitări tuturor cooperatorilor, lucrătorilor din S.M.A.-uri, precum și celor din întreprinderile de stat pentru rezultatele bune

pe care le-au obținut în agricultură în acest an. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Cu puțin înainte, două cooperative de producție — una din Mehedinți și alta din județul Olt — au fost distinse cu medalia „Secera și Ciocanul" și cu titlul de „Erou al Muncii Socialiste" pentru producțiile obținute la grîu. Îndeplinim, în acest fel, prevederile decretului care menționează că, pentru a putea primi această înaltă distincție, cooperativele trebuie să obțină o producție destul de mare în raport cu zona în care își desfășoară activitatea. Pentru județul Teleorman, ștacheta era ceva mai înaltă, ținînd seama că se află într-o zonă agricolă bună. Cu toate că producția medie pe județ la grîu este printre cele mai mari pe țară, totuși, nu sînt cooperative care să fi reușit să obțină, pe suprafețe mari, producții agricole care să le dea posibilitatea să primească și ele acest titlu. Sper că vor reuși să realizeze aceasta în 1976 ; chiar dacă anul viitor adunarea de „Ziua recoltei" nu va mai avea loc în Teleorman, eu aș dori ca printre cei ce vor fi decorați pentru producții mari de grîu să se afle și unități din acest județ. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Cred că veți fi de acord, dragi tovarăși, să adresăm felicitări celor două cooperative, cooperatorilor, tuturor celor care au acționat pentru a obține recoltele care ne-au dat posibilitatea să le înmînăm astăzi distincțiile menționate. Le urăm să se străduiască să obțină recolte și mai mari în anii viitori ! *(Aplauze îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Dragi tovarăși și prieteni,

Sărbătorind „Ziua recoltei", consider că este necesar să subliniem și unele rezultate obținute în dezvoltarea industriei noastre socialiste, cu atît mai mult cu cît succesele pe care le avem în agricultură sînt strîns legate de

dezvoltarea într-un ritm intens a industriei, care asigură în condiții tot mai bune mecanizarea tuturor lucrărilor agricole, chimizarea, deci condiții pentru a putea obține recolte tot mai bogate. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Dealtfel, toate remarcabilele succese pe care le obținem în industrie și în agricultură, în toate domeniile de activitate sînt nemijlocit legate de activitatea clasei muncitoare, a țărănimii, de alianța indestructibilă dintre clasa muncitoare și țărănime — alianță care constituie factorul decisiv al tuturor victoriilor noastre, garanția înfăptuirii neabătute a Programului elaborat de Congresul al XI-lea, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României. *(Urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Ne aflăm cu numai două luni înainte de încheierea actualului an și, cu aceasta, și a planului cincinal 1971—1975. Putem deci face unele constatări preliminare cu privire la rezultatele obținute în industria noastră în acest cincinal. Se știe că atît capitala țării, precum și peste 20 de județe au realizat de pe acum planul cincinal, îndeplinindu-și astfel angajamentele luate cu aproape trei ani în urmă de a realiza cincinalul înainte de termen. Pe total, ritmul de creștere a producției industriei noastre a fost de circa 14% — ritm mult superior celor prevăzute în Directivele Congresului al X-lea și în planul cincinal actual. Aceasta ne permite să apreciem că, față de Directivele Congresului al X-lea, planul de producție industrială a fost realizat deja de acum trei luni, iar față de prevederile maxime din planul cincinal, cu toate majorările intervenite ulterior, el va fi realizat în linii generale la sfîrșitul acestei luni sau la începutul lunii următoare, deci cu circa două luni înainte de termen. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Este un mare succes, o victorie strălucită a clasei noastre muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor,

care au făcut totul pentru a asigura un ritm înalt de dezvoltare a industriei noastre socialiste, astfel ca aceasta să satisfacă în condiții tot mai bune necesitățile întregii economii naționale, să contribuie la crearea bazei tehnico-materiale pentru societatea socialistă multilateral dezvoltată, pentru ridicarea bunăstării și fericirii întregului nostru popor ! *(Urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

În acest cincinal, și județul Teleorman — inclusiv orașul Alexandria — a intrat în rîndul județelor industrializate. Au început să funcționeze în acești ani unele întreprinderi de înaltă tehnicitate, ceea ce a asigurat industriei din acest județ o dezvoltare deosebită, creînd premisele pentru un progres mai rapid în cincinalul următor. Dealtfel, nu numai acest județ, ci și alte județe mai puțin industrializate au cunoscut în acest cincinal o dezvoltare susținută. După cum știți, pe baza celor stabilite de Congresul al XI-lea, în cincinalul următor, pînă în 1980, nu vom mai avea nici un județ cu o producție industrială mai mică de 10 miliarde de lei. Județul Teleorman va cunoaște și el o dezvoltare foarte puternică și se va înscrie în mod ferm în rîndul județelor cu o industrie socialistă avansată. *(Urale puternice, aplauze ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Aș dori să-mi exprim convingerea că oamenii muncii, comuniștii, comitetul județean și organizațiile de partid din județ vor acorda toată atenția înfăptuirii întocmai în viață a obiectivelor stabilite de Congresul al XI-lea în domeniul industriei, astfel încît la sfîrșitul cincinalului viitor și Teleormanul să se prezinte cu rezultate bune în realizarea sarcinilor ce-i revin, să aducă o contribuție tot mai substanțială la progresul general, la înaintarea țării noastre pe calea bunăstării și fericirii. *(Aplauze puternice ; se scan-*

dează : „Ceauşescu — P.C.R. !", „Ceauşescu şi poporul !").

De la această mare adunare populară, consacrată sărbătoririi „Zilei recoltei", doresc să adresez clasei noastre muncitoare, inginerilor şi tehnicienilor cele mai calde felicitări pentru rezultatele obţinute, precum şi urări de noi şi noi succese ! *(Urale, aplauze puternice).*

Dragi tovarăşi şi prieteni,

În ce priveşte dezvoltarea agriculturii României socialiste în cincinalul care se va încheia în curînd, doresc să arăt că am obţinut şi în această ramură importantă a economiei noastre naţionale rezultate însemnate. Producţia agricolă a crescut într-un ritm anual de circa 5%, ceea ce pentru agricultură este un lucru bun, deşi trebuie să menţionez că nu sînt realizate în întregime prevederile planului cincinal în ce priveşte acest sector. Am obţinut o creştere importantă a producţiei de cereale, în ciuda unor ani cu condiţii climaterice nu din cele mai favorabile, inclusiv din acest an, cînd, datorită inundaţiilor şi, mai cu seamă, a temperaturilor foarte înalte din vară, apoi a secetei, s-au diminuat mult producţiile ce se prevedeau a fi realizate. Cu toate acestea, pe cincinal, precum şi în acest an, producţiile au sporit continuu şi avem toate condiţiile pentru a asigura o bună aprovizionare a populaţiei cu toate produsele agroalimentare.

Aţi ascultat aici rezultatele obţinute de cîteva unităţi agricole, îndeosebi de cooperative, atît în ce priveşte griul, cît şi porumbul şi plantele tehnice, legumele şi alte produse. Într-adevăr, avem un număr mare de unităţi care au obţinut recolte mari la grîu — de 4 000—5 000 şi chiar peste 5 000 kg la hectar. Avem, de asemenea, un număr mare de unităţi, inclusiv din judeţul Teleorman, care vor candida la titlul de „Erou al Muncii Socialiste", deoarece au

obţinut recolte de porumb mari, de 7 000—8 000 kg la hectar, în condiţii neirigate. Aţi ascultat aici pe inginerul-şef de la cooperativa din Izbiceni, care a obţinut în medie o recoltă de peste 10 000 kg de porumb boabe la hectar, iar pe 150 ha, 17 000 kg de porumb ştiuleţi la hectar, ceea ce este o producţie bună. Mai sînt şi alte unităţi care au realizat producţii asemănătoare şi, după cîte cunosc, unele au obţinut chiar ceva mai mult decît aceste producţii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Ce demonstrează toate aceste rezultate, tovarăşi ? Ele arată că avem posibilităţi reale ca, în cîţiva ani, să îndeplinim în cele mai bune condiţii sarcinile puse de Congresul al XI-lea cu privire la creşterea producţiei de cereale. Pentru aceasta se cere, desigur, să fie luate toate măsurile, să se asigure executarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor, să se folosească sămînţă de înaltă productivitate. Şi în agricultură, ca şi în industrie, problema disciplinei, a ordinii, a aplicării tehnologiilor moderne devine hotărîtoare pentru asigurarea progresului rapid. Stă deci în puterea fiecărei unităţi, a fiecărei cooperative, indiferent de zona în care se află, să obţină recolte de 4 000—5 000 kg la hectar pe teren neirigat în condiţii nu prea grele şi cu eforturi nu prea mari. Avem sute şi mii de asemenea exemple — şi trebuie să facem totul ca ele să fie generalizate, astfel ca pe întreaga suprafaţă a ţării să obţinem maximum din ceea ce se poate obţine.

Am mai menţionat în altă împrejurare şi vreau să revin şi aici asupra unui lucru esenţial pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea — şi anume asupra bunei organizări, a muncii hotărîte şi ferme a fiecărui om al muncii din industrie, din agricultură, din oricare sector de activitate. Sîntem o societate de oameni ai muncii, construim o societate socialistă multilateral dezvoltată, mergem spre comunism ; aceasta presupune că fiecare

cetățean trebuie să dea pentru societate maximum din ceea ce poate, să muncească acolo unde are cele mai bune aptitudini, pregătirea cea mai corespunzătoare. În societatea noastră actuală și viitoare, nimeni nu va putea trăi fără muncă! Fiecare trebuie să înțelegem că, numai îndeplinindu-ne în mod exemplar atribuțiile pe care le avem în cadrul diviziunii muncii, în procesul de activitate din industrie, agricultură, știință, în transporturi, din oricare domeniu, ne vom aduce contribuția la înfăptuirea Programului stabilit de Congresul al XI-lea, ne vom face datoria față de partid, față de patria noastră socialistă. *(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!")*.

Nu doresc să mă mai refer acum la rezultatele din alte sectoare ale agriculturii. Am obținut rezultate importante în zootehnie, în legumicultură, în viticultură și pomicultură. Mai avem însă multe de făcut pentru a putea fi pe deplin mulțumiți de recoltele și de producțiile pe care le obținem în toate sectoarele agricole. Cu puține zile înainte am avut o ședință specială a Comitetului Politic Executiv care s-a ocupat de problemele aprovizionării populației. Am avut, la cîteva zile după aceea, o consfătuire cu primii secretari și președinții consiliilor populare județene, cu șefii direcțiilor agricole județene, cu directorii comerciali județeni, cu cadre de conducere din ministere, pentru a stabili măsurile de înfăptuire a hotărîrilor adoptate de Comitetul Politic Executiv. Sînt cunoscute aceste măsuri; sînt, de asemenea, cunoscute cele stabilite în consfătuirea de lucru care a avut loc la Comitetul Central. Nu doresc să revin asupra lor. Ceea ce vreau însă să menționez și la această mare adunare populară consacrată sărbătoririi „Zilei recoltei" este faptul că, în ciuda condițiilor nu prea favorabile din acest an, recoltele pe care le-am obținut asigură pe deplin o bună

aprovizionare a întregului nostru popor cu produsele agroalimentare necesare. Vom face totul pentru ca măsurile stabilite în ce privește aprovizionarea să fie realizate în cele mai bune condiții, ca toate organismele de stat și de partid chemate să asigure realizarea în viață a acestor hotărîri să-și îndeplinească în mod exemplar îndatoririle ce le revin. *(Urale puternice; se scandează: „Ceaușescu și poporul!")*.

Trebuie să fie bine înțeles că se impune ca zi de zi să acordăm atenția corespunzătoare și să ne preocupăm de soluționarea tuturor problemelor legate de buna aprovizionare, de ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al întregului nostru popor. Trebuie să pornim permanent de la obiectivele stabilite de Congresul al XI-lea, de la Programul partidului, care pune pe primul plan grija și preocuparea pentru bunăstarea și fericirea întregului popor. *(Aplauze puternice, prelungite)*. Dealtfel, așa cum am spus nu o dată, întreaga activitate a partidului nostru, esența orînduirii socialiste pe care o edificăm, au în vedere omul, bunăstarea și fericirea sa, independența patriei. Trebuie deci să facem în așa fel încît tot ceea ce realizăm în dezvoltarea patriei noastre să se răsfrîngă nemijlocit și în cît mai bune condiții asupra creșterii nivelului de trai, a gradului de cultură, să asigure progresul general al societății noastre socialiste, bunăstarea și fericirea omului — înțelegînd omul în totalitatea sa —, a națiunii noastre socialiste. *(Urale puternice; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!")*.

Dragi tovarăși și prieteni,

Sînt cunoscute obiectivele dezvoltării economico-sociale a României în cincinalul 1976—1980. Este cunoscută dezvoltarea în ritm înalt pe care o va cunoaște în continuare industria noastră socialistă, volumul mare de in-

vestiții, de aproape 1 000 de miliarde de lei, ce urmează să fie realizat în următorul cincinal. Toate aceste investiții se vor materializa în cîteva mii de noi întreprinderi industriale, amplasate pe întregul teritoriu al țării, în peste 800 000 de apartamente construite din fondurile statului sau cu contribuția statului, fără a mai vorbi de alte sute de mii construite de cetățeni în orașe și sate, precum și alte obiective ce vor fi realizate în transporturi, în domeniul social-cultural și în alte domenii. Fără nici o îndoială că toate acestea vor schimba radical înfățișarea generală a patriei noastre. Însuși județul dumneavoastră va arăta cu totul altfel peste 5 ani. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În agricultură avem, de asemenea, un program foarte important. Trebuie să ajungem la 3 000 000 ha irigate, să realizăm lucrări de îmbunătățiri funciare pe încă cîteva milioane de hectare, să efectuăm lucrări de desecare, de îndiguiri, de regularizare a rîurilor, spre a preveni inundațiile și pentru a asigura aprovizionarea cu apă în bune condiții și a avea, totodată, apa necesară irigațiilor. De asemenea, se vor realiza investiții mari pentru mecanizare și în scopul chimizării, pentru construcția de noi obiective zootehnice, pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. Pe baza prevederilor actuale, urmează să se realizeze investiții de 110 miliarde de lei, însă probabil că această sumă va fi substanțial depășită, avînd în vedere că va trebui să dezvoltăm într-un ritm mai rapid unele sectoare agricole spre a putea satisface în condiții mai bune necesitățile întregului nostru popor privind aprovizionarea cu produse agroalimentare, precum și necesitățile de modernizare a pomiculturii și viticulturii. Se elaborează deja un program de intensificare a eforturilor pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, de modernizare a acestora, pentru a obține și aici recolte

mult mai mari, pe baza experiențelor pe care le avem deja în țară.

Ne gîndim să realizăm o creștere mult mai mare în zootehnie, să ajungem, în sectorul de stat și cooperatist, la circa 7 000 000—8 000 000 de porci care să poată fi tăiați anual, ceea ce ne va asigura cantitatea de carne necesară pentru a avea o aprovizionare bună, permanentă. Ne gîndim, de asemenea, să creștem mai substanțial producția de carne de pasăre, ajungînd la cel puțin 300 000 de tone de carne și la cel puțin 4 miliarde de ouă în sectorul socialist, ceea ce ne va da posibilitatea să putem satisface cerințele la nivelul consumului din țările cele mai dezvoltate astăzi. Sînt și alte prevederi, nu doresc să mă opresc acum asupra lor. Le-am menționat pe acestea pentru că ele sînt de o importanță deosebită și cer, între altele, investiții mari și eforturi susținute pentru ca, în următorii 2—3 ani, cea mai mare parte a acestor obiective să înceapă să intre în producție.

Din acest program de dezvoltare a agriculturii, inclusiv din programul suplimentar, județului Teleorman îi vor reveni sarcini importante. Sper că se vor lua toate măsurile pentru ca județul să-și poată îndeplini în cele mai bune condiții toate sarcinile ce-i revin în acest domeniu.

Trebuie să facem totul ca cincinalul 1976—1980 să fie nu numai cincinalul revoluției tehnico-științifice, dar și cincinalul care să ducă la o transformare radicală a agriculturii noastre, la modernizarea ei, la situarea României în rîndul țărilor cu agricultura cea mai înaintată. Avem toate condițiile pentru a realiza aceasta; avem cadre corespunzătoare și, mai presus de toate, avem o țărănime harnică, care a dat dovadă întotdeauna că știe să-și îndeplinească în mod exemplar sarcinile puse de partid,

îndatoririle față de patrie, față de România socialistă. *(Urale, aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

În acest spirit și cu aceste programe pornim în toate sectoarele de activitate ! Avem toate condițiile ca Programul elaborat de Congresul al XI-lea să fie îndeplinit întocmai ! Să facem totul, dragi tovarăși și prieteni, pentru a ne prezenta la sfîrșitul anului 1980 cu îndeplinirea exemplară a programului în toate domeniile de activitate și chiar cu succese suplimentare ! Să facem în așa fel ca poporul nostru să se ridice pe o nouă treaptă de progres și civilizație, să se apropie mult de societatea socialistă multilateral dezvoltată, să facă pași importanți spre comunism ! *(Urale puternice, aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Preocupîndu-ne de înfăptuirea Programului de dezvoltare economico-socială a țării noastre, acționăm în mod ferm și consecvent pentru a spori contribuția României socialiste la întărirea solidarității și colaborării cu statele socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Știm că programul nostru se poate realiza numai într-o lume a păcii și colaborării, că fiecare popor și fiecare națiune își vor putea consacra forțele materiale și umane dezvoltării lor independente numai în condițiile păcii și colaborării internaționale. Iată de ce între politica noastră internă și internațională există o strînsă concordanță, o strînsă condiționare dialectică. Vom face totul pentru a ne aduce și în viitor contribuția tot mai activă la instaurarea noii ordini economice internaționale, la realizarea securității în Europa, înfăptuindu-se astfel documentele semnate la Helsinki. Vom acționa consecvent pentru a se ajunge la măsuri de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară, la înfăptuirea unor relații noi, bazate pe egalitate, pe respect al independenței și suveranității naționale, pe neamestec în treburile interne, pe renunțarea la forță și la amenințarea cu forța. Să creăm o lume în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, fără teama vreunei agresiuni, să fie pe deplin stăpînă pe destinele sale ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Dragi tovarăși și prieteni,

În încheiere, aș dori să exprim, încă o dată, convingerea mea, a conducerii partidului și statului că oamenii muncii din Teleorman — muncitori, țărani și intelectuali, bătrîni și tineri, bărbați și femei —, la fel ca toți cetățenii patriei noastre, vor face totul pentru a-și îndeplini în bune condiții sarcinile ce le revin, pentru a obține succese tot mai remarcabile atît în industrie, cît și în agricultură, pentru a-și aduce o contribuție tot mai însemnată la dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Vă urez dumneavoastră, întregii țărănimi, tuturor oamenilor muncii din agricultură succese tot mai mari, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice și urale îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !". Cei prezenți la marea adunare populară ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII PORTUGHEZE, GENERAL FRANCISCO DA COSTA GOMES, ŞI DOAMNA MARIA ESTELA DA COSTA GOMES ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 28 octombrie 1975 —

Domnule preşedinte,

Doamnă Maria Estela da Costa Gomes,

Doamnelor şi domnilor,

Este o deosebită bucurie pentru mine, pentru soţia mea şi pentru ceilalţi membri ai delegaţiei de a ne afla în Portugalia ca oaspeţi ai dumneavoastră. Doresc să exprim mulţumirile noastre pentru ospitalitatea şi prietenia cu care sîntem înconjuraţi.

Într-adevăr, între popoarele noastre există vechi relaţii şi afinităţi. În primul rînd, avem o origine latină comună. Noi nu putem uita faptul că Portugalia, cu o sută şi ceva de ani în urmă, a fost printre primele ţări care au recunoscut statul naţional român. Ne-a făcut plăcere să vedem o decoraţie acordată de domnitorul Cuza şefului statului de atunci al Portugaliei. Portugalia a recunoscut încă în 1880, deci la trei ani după producerea evenimentului, independenţa naţională a României.

Această dată semnifica sfîrşitul unei dominaţii de aproape 500 de ani a Imperiului otoman asupra României, demonstra faptul că, atunci cînd un popor este hotărît să-şi cucerească independenţa, dreptul la viaţă liberă şi să-şi apere fiinţa proprie, nu există nimeni în lume în stare să-l împiedice.

Desigur, de atunci s-au petrecut multe evenimente. Trăim acum într-o epocă de profunde transformări revoluţionare, sociale şi naţionale în întreaga lume. Pretutindeni se afirmă cu putere voinţa popoarelor de a pune capăt oricărei asupriri, de a-şi apăra independenţa naţională, de a fi stăpîne pe bogăţiile proprii. În cadrul acestui proces, al acestor transformări revoluţionare, şi poporul portughez a răsturnat fascismul şi a păşit pe calea unei vieţi noi. Ne bucură faptul că Portugalia nouă acţionează cu fermitate pentru lichidarea deplină a colonialismului.

Am salutat independenţa Mozambicului, a Guineei-Bissau, a Insulelor Capului Verde şi São Tomé şi Principe ; sperăm că în curînd şi Angola îşi va dobîndi, pe deplin, independenţa.

În primele zile după 25 aprilie, România a stabilit legături cu noul guvern portughez. Au fost restabilite relaţiile diplomatice şi, într-o perioadă relativ scurtă, s-a realizat un progres simţitor al colaborării dintre ţările noastre. Acest lucru a fost posibil nu numai datorită relaţiilor tradiţionale şi afinităţilor de origine latină, ci, în primul rînd, faptului că popoarele noastre s-au întîlnit pe un drum nou, doresc să dezvolte raporturi noi, de egalitate, respect şi colaborare în lupta pentru o lume mai dreaptă şi mai bună.

Cunoaştem şi înţelegem bine preocupările dumneavoastră de a asigura trecerea Portugaliei, cît mai cu-

rînd, pe calea nouă a dezvoltării democratice, a progresului economic și social. Înțelegem aceasta pentru că România însăși a trecut, cu 30 de ani în urmă, printr-o perioadă similară — sigur, în alte împrejurări internaționale. Am răsturnat dictatura fascistă pornind de la unirea tuturor forțelor și, în primul rînd, de la realizarea unei colaborări strînse între partidul comunist și partidul socialist. Am colaborat și cu alte partide — țărănești, ale claselor mijlocii, inclusiv ale burgheziei — și, ceea ce este mai important și merită a fi subliniat, în această luptă a noastră a participat activ întreaga armată. Așa a fost posibilă înfăptuirea actului istoric de la 23 August — insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă —, așa a fost posibil ca întreaga armată, întregul popor român să participe apoi cu toate forțele la războiul antifascist, alături de Uniunea Sovietică, de coaliția antifascistă, pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste.

În același timp ne-am preocupat să asigurăm dezvoltarea democratică a țării. România era o țară slab dezvoltată ; optzeci la sută din populație lucra în agricultură. Am lichidat de mult starea de înapoiere de la care am pornit. Am construit o societate nouă — societatea socialistă. Am lichidat exploatarea, asuprirea și am făurit o societate a dreptății sociale, în care tot ceea ce se produce aparține oamenilor muncii, întregului nostru popor. Industria românească produce astăzi de 30 de ori mai mult decît acum 25 de ani.

Ați vizitat România, domnule președinte ; sînt cîțiva membri ai Consiliului Revoluției care au vizitat, de asemenea, România, putînd cunoaște unele din realizările poporului român. Sînt unii conducători ai partidelor politice din țara dumneavoastră care au vizitat țara noastră — unii de mai multe ori, cum este conducătorul partidului comunist. Și conducătorul partidului socialist a fost oaspetele României. Puteți deci să confirmați că socialismul a deschis poporului român o cale cu adevărat nouă, de viață liberă și prosperă.

Ceea ce doresc să menționez este că am putut face acest lucru datorită unității tuturor forțelor sociale și politice ale țării, unității strînse cu armata, cu toți cei care au dorit și doresc independența și bunăstarea patriei.

Nu doresc să mă refer pe larg la situația din România. Sper că în cadrul relațiilor de prietenie dintre țările noastre vom intensifica schimburile de delegații la diferite niveluri, ne vom putea cunoaște mai bine și, pe această cale, se vor putea înțelege și mai bine marile transformări ce au avut loc în România. La rîndul lor, românii vor putea cunoaște și înțelege astfel mai bine drumul pe care pășește astăzi poporul prieten portughez, realizările dobîndite în lupta sa. Ceea ce am înțeles noi, românii, este faptul că nici un popor nu poate obține succese pe calea dezvoltării dacă nu acționează într-o strînsă unitate, dacă nu este hotărît să-și făurească viața nouă, independentă. În lumea de astăzi, în condițiile marilor transformări ce se produc sub ochii noștri, viața confirmă zi de zi acest adevăr. Zeci de țări au reușit să scuture dominația străină, să-și preia în mîinile proprii bogățiile naționale, acționînd în strînsă unitate. Acolo unde nu a existat această unitate și fermitate — cum s-a întîmplat, de exemplu, în Chile — am asistat la evenimentele cunoscute.

Experiența României, concluziile la care am ajuns noi sînt confirmate zi de zi de lupta altor popoare. Asemenea învățături merită să rețină atenția tuturor acelora ce se pronunță pentru o dezvoltare nouă, pentru independență, pentru fericirea propriului popor.

Există, într-adevăr, multe probleme pe plan interna-

ţional. Am semnat împreună documentele la Helsinki. Această conferinţă a constituit un moment de importanţă istorică în viaţa Europei, dar, de fapt, ea a încheiat numai o etapă. După Helsinki începe o etapă nouă, hotărîtoare pentru securitatea şi pacea Europei. Sînt necesare eforturi pentru a înfăptui prevederile documentelor, pentru a trece la măsuri hotărîte de dezangajare militară, de reducere a trupelor străine, de lichidare a bazelor militare, inclusiv de desfiinţare a blocurilor militare. România şi Portugalia se găsesc, de fapt, în blocuri militare opuse. Cu toate acestea, am semnat un tratat de prietenie şi colaborare, anticipînd astfel dorinţa tuturor popoarelor de a pune capăt blocurilor militare şi de a le înlocui cu relaţii de prietenie şi colaborare, pe principiul deplinei egalităţi între state.

Mai există încă probleme care pun în pericol pacea. Aşa este situaţia din Cipru. România şi Portugalia sînt interesate direct în găsirea unei soluţii politice rapide care să menţină independenţa, integritatea şi neutralitatea Ciprului.

Sîntem interesaţi, de asemenea, să fie instaurată o pace dreaptă şi trainică în Orientul Mijlociu. Ne pronunţăm pentru retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate şi soluţionarea, în acelaşi timp, a problemei poporului palestinean, inclusiv prin formarea unui stat palestinean independent. Sîntem vital interesaţi în instaurarea unei noi ordini economice internaţionale, care să ducă la lichidarea subdezvoltării, la un progres mai rapid al ţărilor slab dezvoltate, la relaţii noi, de echitate, în toate domeniile.

Problemele dezarmării, şi în primul rînd ale dezarmării nucleare, preocupă astăzi toate popoarele. La fel preocupă lumea şi problemele legate de democratizarea relaţiilor internaţionale, de crearea condiţiilor pentru participarea

tuturor statelor la soluţionarea problemelor complexe ale omenirii contemporane.

Sîntem interesaţi în întărirea rolului Organizaţiei Naţiunilor Unite, în democratizarea sa, pentru a permite tuturor statelor o participare largă la conducerea ei, la dezbaterea şi rezolvarea problemelor internaţionale.

Este tot mai evident că schimbările radicale care s-au produs în lume trebuie să se reflecte în relaţiile internaţionale. Se cere desfăşurarea unui proces de democratizare nu numai pe plan naţional, ci şi pe plan internaţional. În această direcţie îşi desfăşoară activitatea Republica Socialistă România. Extindem larg relaţiile cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Trăim într-un moment cînd ştiinţa cunoaşte descoperiri epocale. Omul a reuşit să ajungă pe Lună, iar instrumentele create de el — pe Marte, pe Venus. Cu toate acestea, sînt multe probleme de soluţionat pe Pămînt de care depinde uşurarea vieţii omului. Se impune să facem totul ca minunatele cuceriri ale geniului uman, ale cunoaşterii să fie puse în serviciul independenţei, bunăstării şi fericirii fiecărei naţiuni. Noi avem deplină încredere că, în ciuda greutăţilor existente, stă în puterea popoarelor de a pune capăt vechilor relaţii, de a făuri o lume mai dreaptă şi mai bună.

Aşa cum am menţionat şi la Helsinki, se impune unirea tuturor forţelor, fără deosebire de convingeri politice, filozofice sau credinţe religioase, a tuturor celor ce doresc în mod real ca naţiunile să fie independente, pentru ca omul să trăiască cu adevărat liber, pentru a se crea societatea dreptăţii şi libertăţii.

În această activitate tumultuoasă dorim să colaborăm şi mai strîns cu dumneavoastră, atît în problemele de interes bilateral, cît şi pe plan internaţional. Am convingerea că popoarele noastre pot aduce o contribuţie

importantă la soluţionarea tuturor problemelor vieţii contemporane.

Doresc să ridic acest pahar pentru prietenia şi colaborarea dintre popoarele noastre !

Doresc să urez poporului prieten portughez succese în activitatea sa, bunăstare şi fericire !

În sănătatea dumneavoastră, domnule preşedinte, a doamnei Maria Estela da Costa Gomes !

În sănătatea dumneavoastră a tuturor, doamnelor şi domnilor ! *(Aplauze).*

CUVÎNTARE
LA PRIMĂRIA ORAŞULUI LISABONA
Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 29 octombrie 1975 —

Domnule primar,

Domnilor membri ai Comisiei administrative,

Doamnelor şi domnilor,

Prieteni şi tovarăşi,

Aş dori, în primul rînd, să vă mulţumesc pentru saluturile pe care ni le-aţi adresat, pentru primirea călduroasă care ni s-a rezervat. De asemenea, doresc să vă adresez dumneavoastră, conducerii municipiului, populaţiei Lisabonei, cît şi întregului popor portughez prieten un salut călduros din partea cetăţenilor capitalei României socialiste — municipiul Bucureşti, cît şi a întregului nostru popor, să aducem expresia solidarităţii şi prieteniei noastre.

Într-adevăr, între România şi Portugalia există o serie de afinităţi determinate de originea latină. Dar ceea ce cred că este mai important îl constituie faptul că astăzi între popoarele noastre, în condiţiile cînd au păşit

pe calea dezvoltării noi, democratice, se dezvoltă relații de colaborare în toate domeniile de activitate.

Aveți dreptate că și România a cunoscut o perioadă de timp dictatura fascistă. Am răsturnat, desigur, cu 30 de ani în urmă această dictatură. Întreaga putere politică se află în mîinile clasei muncitoare, ale țărănimii, intelectualității, ale întregului nostru popor. Într-o perioadă istorică relativ scurtă am reușit să lichidăm cu desăvîrșire vechile stări de lucruri, orînduirea moșierească și burgheză, starea de înapoiere a țării și să edificăm o societate socialistă, în care omul reprezintă preocuparea principală a politicii partidului și statului, o societate în care democrația este expresia fidelă a participării întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Începînd cu fabricile, cu unitățile agricole de stat, cu cooperativele agricole, cu toate sectoarele de activitate, oamenii muncii, toți cetățenii patriei participă direct la conducerea întreprinderilor și instituțiilor în cadrul consiliilor muncitorești de conducere. Aceste consilii și adunări generale ale oamenilor muncii asigură dezbaterea și conducerea activității tuturor întreprinderilor și instituțiilor din România. Este o democrație directă, o adevărată democrație, care face ca puterea să se găsească în mîinile celor ce muncesc, ale poporului însuși. Fără nici o îndoială că aceleași principii guvernează și în organele supreme, în ministere, unde există conduceri colective pentru îndrumarea întregii activități, în cadrul Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri, în Marea Adunare Națională. Dealtfel, nici nu se poate concepe socialism fără o largă democrație, fără participarea poporului însuși la făurirea propriului său viitor în mod liber și conștient. *(Aplauze îndelungate).*

Industria românească produce astăzi de 30 de ori mai mult decît acum 25 de ani. Cred că însuși acest lucru

demonstrează forța clasei muncitoare, a țărănimii, intelectualității, care, acționînd într-o strînsă unitate, pot să transforme în mod rapid întreaga viață economică și socială. Am asigurat lichidarea completă a neștiinței de carte ; este o amintire veche de acum. Avem învățămîntul obligatoriu de 10 ani pentru întregul tineret în mod gratuit, care asigură tineretului și poporului cele mai noi cunoștințe în toate domeniile, înarmarea cu o conștiință nouă, socialistă, de solidaritate cu popoarele care luptă împotriva imperialismului, colonialismului, neocolonialismului, pentru egalitatea deplină între toate națiunile, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. Aceasta este, de fapt, concepția care stă la baza întregii politici interne și internaționale a României socialiste.

Am reușit să obținem aceste realizări datorită, în primul rînd, unei politici clare, care a pornit de la realitățile României, bazîndu-se, totodată, pe adevărurile generale ale dreptății sociale, pe necesitatea făuririi unei societăți în care poporul să fie cu adevărat liber și stăpîn pe tot ceea ce se întîmplă în țară, să fie beneficiarul direct a tot ceea ce se produce, al tuturor bunurilor materiale și spirituale.

Această politică a înfăptuit-o la noi Partidul Comunist Român.

Am colaborat și noi multă vreme cu un șir de partide politice. La baza acestei politici a stat colaborarea între comuniști, socialiști și alte partide reprezentînd diferite forțe sociale. Desigur, în procesul luptei revoluționare am ajuns la concluzia comună de a crea o forță politică unitară, care să asigure conducerea unitară a societății noastre. A fost un proces revoluționar lung, o expresie a voinței comune a militanților din toate aceste forțe politice, care se materializează în mersul ferm al României spre socialism și comunism.

Am pus mai presus de toate bază pe clasa muncitoare, pe țărănime, pe o strînsă alianță și colaborare între muncitori și țărani, care în condițiile României reprezentau 90% din populație. Această alianță strînsă a asigurat triumful în toate domeniile de activitate ! Am colaborat strîns cu intelectualitatea. Desigur, azi avem o intelectualitate nouă, de 12—15 ori mai numeroasă decît acum 30 de ani, în întregime legată de clasele de bază — de muncitorime și țărănime.

Și în România, armata a jucat un rol important, a participat activ la răsturnarea dictaturii fasciste ; în întregime, ea a luptat apoi pentru eliberarea țării de sub jugul Germaniei hitleriste și a participat, alături de armata sovietică, de celelalte țări ale coaliției antihitleriste, pînă la înfrîngerea deplină a Germaniei hitleriste. În toate transformările revoluționare care au urmat apoi — și au fost multe —, armata a mers strîns unită cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu masele largi populare. Astăzi, ea constituie o forță puternică în slujba apărării independenței patriei, a cuceririlor revoluționare și socialiste realizate în România.

Iată factorii care au contribuit la aceste victorii și asigură mersul ferm înainte al României.

Am salutat cu multă bucurie răsturnarea fascismului în Portugalia la 25 aprilie 1974. Încă din primele zile, reprezentanții români s-au aflat la Lisabona, au stabilit contacte cu guvernul, cu forțele militare și politice ; curînd am restabilit relațiile diplomatice. Am ajuns la o asemenea dezvoltare a raporturilor româno-portugheze, încît acestea au permis ca în cadrul vizitei președintelui Costa Gomes în România, acum patru luni, să semnăm o serie de acorduri, inclusiv Tratatul de prietenie și cooperare, care așază relațiile dintre cele două state și popoare pe o bază trainică, exprimă dorința comună de a colabora strîns,

atît în dezvoltarea economico-socială, cît și în lupta pentru pace și cooperare pe plan internațional.

Urmărim cu mult interes lupta ce o desfășoară forțele progresiste, democratice în Portugalia. Știm că realizarea unor profunde transformări revoluționare, sociale, democratice cere eforturi susținute ; știm aceasta din experiența proprie. Nu am citit din cărți, deși și ele scriu cîteodată lucruri bune — atunci cînd spun adevărul, și sînt multe care spun și adevărul. Dar cartea cea mai bună este viața, lupta pe care popoarele înseși o desfășoară. În nici o carte, în nici o universitate nu poți învăța ceea ce te învață viața și lupta pentru libertate, pentru fericirea și bunăstarea omului. De aceea știm că ceea ce are de înfăptuit poporul prieten portughez cere, într-adevăr, eforturi susținute, unirea tuturor celor care doresc libertatea, bunăstarea și independența poporului, o dezvoltare democratică și socialistă a țării. Mai presus de orice, în realizarea acestor obiective fundamentale se poate constata felul în care fiecare acționează pentru înfăptuirea lor. Ce vă putem spune din experiența noastră ? Ce demonstrează experiența universală, lupta zecilor de popoare care în ultimii 15—20 de ani și-au cîștigat independența națională și au pășit pe o cale nouă ? Toate acestea arată că, dacă forțele progresiste, democratice, toți cei care doresc ca țara lor să fie mai puternică, ca poporul să trăiască mai liber și mai bine își unesc eforturile și acționează în strînsă unitate, ele pot fi sigure de victorie. Noi avem convingerea că forțele progresiste, democratice din Portugalia, în ciuda părerilor diferite asupra unor probleme — care nu trebuie să constituie o tragedie —, vor găsi calea spre unitate, spre ceea ce este comun, pentru a pune totul în slujba poporului, a bunăstării și independenței sale.

Sîntem siguri că în asemenea împrejurări poporul portughez va obține noi succese și va merge tot mai ferm

înainte, spre o viață liberă și fericită. Ca prieteni, vă dorim succese tot mai mari în această luptă, care deschide perspective minunate pentru libertate și bunăstare !

Știm că cetățenii din Lisabona, forțele democratice, progresiste din orașul dumneavoastră au avut un rol important, alături de forțele armate, în realizarea revoluției din 25 aprilie. Am dori — și urăm aceasta — ca în continuare forțele progresiste din Lisabona, inclusiv primăria, în frunte cu primarul, să aibă un rol tot mai important în realizarea tuturor măsurilor de dezvoltare nouă în Portugalia. Vă putem asigura că vom acționa pentru dezvoltarea colaborării largi între țările noastre.

În timpul convorbirilor cu președintele Costa Gomes, cu primul ministru, cu alți reprezentanți ai guvernului și poporului portughez vom acționa pentru a găsi noi căi de extindere a colaborării în toate domeniile. Mai mult ca oricînd, această colaborare, ca și colaborarea cu alte țări prietene și progresiste, constituie garanția mersului înainte pentru o viață nouă.

Sper că vom putea saluta în România o delegație a municipiului Lisabona, în frunte cu domnul primar. Veți putea deci să cunoașteți cu prilejul acestei vizite sentimentele de prietenie și solidaritate ale poporului nostru, felul cum muncește el pentru a-și făuri o viață tot mai demnă și mai bună.

Aș dori, în încheiere, să vă mulțumesc încă o dată pentru sentimentele de prietenie cu care am fost înconjurați, să vă urez succese în întreaga dumneavoastră activitate, închinată cauzei bunăstării și fericirii locuitorilor Lisabonei și a întregii țări. Urez o conlucrare tot mai strînsă între România și Portugalia în lupta pentru o viață nouă, pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE PRIMUL MINISTRU AL REPUBLICII PORTUGHEZE, AMIRAL JOSE PINHEIRO DE AZEVEDO, ȘI DOAMNA MARIA SUSANA DE AZEVEDO ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 29 octombrie 1975 —

Domnule prim-ministru,

Doamnă Azevedo,

Doamnelor și domnilor,

Prieteni și tovarăși,

Aș dori să încep prin a mulțumi în numele meu, al soției și al tovarășilor care fac parte din delegația română pentru acest dejun prietenesc și pentru cuvintele pe care le-ați rostit la adresa relațiilor de prietenie și colaborare româno-portugheze.

Folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, în calitate de prim-ministru, și guvernului portughez, iar prin intermediul dumneavoastră întregului popor prieten portughez salutul nostru și al poporului român.

Sîntem bucuroși că ne aflăm în Portugalia. Considerăm că într-o perioadă relativ scurtă relațiile dintre țările noastre s-au dezvoltat foarte rapid. Sigur, sînt multe momente din trecutul țărilor și popoarelor noastre care

demonstrează existența unor afinități și elemente comune. Cel mai important însă este faptul că astăzi poporul român a edificat societatea socialistă și a trecut la o formă superioară, a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, iar poporul prieten portughez a trecut, după 25 aprilie 1974, la soluționarea unor probleme fundamentale, pe calea dezvoltării democratice, a progresului social, a făuririi unei vieți noi, care să deschidă întregului popor portughez o cale nouă în lume.

Am semnat o serie de acorduri, printre care și Tratatul de prietenie și cooperare. În cursul vizitei pe care o facem în țara dumneavoastră sperăm să realizăm noi înțelegeri și acorduri, care să dea un impuls puternic colaborării economice. Dorim să extindem larg schimburile economice, dar aceasta nu este suficient ; dorim să înfăptuim o largă colaborare și să găsim formele noi de promovare a acestei colaborări în cît mai bune condiții. Sperăm că în comunicatul și înțelegerile care se vor realiza la încheierea vizitei vor fi consemnați pași importanți în această direcție.

Apreciez deci convorbirile avute atît cu președintele Gomes, cît și cu dumneavoastră, domnule prim-ministru, discuțiile dintre miniștrii și specialiștii români și portughezi, care au concretizat multe din problemele mai generale pe care le-am abordat anterior.

Înțelegem bine problemele pe care le au de soluționat guvernul și poporul portughez. Poporul român — sigur, cu mulți ani în urmă — a avut și el de soluționat probleme asemănătoare. Ca orice alt popor, dealtfel, care trece pe o cale nouă. Le-am rezolvat în conformitate cu condițiile din România, dar esențialul l-a constituit faptul că clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea au acționat într-o strînsă unitate, că armata, în întregimea ei, a mers alături de popor și a înțeles că menirea sa

este să asigure, în situația noastră, cuceririle revoluționare ; a înțeles că trebuie să se pregătească pentru a putea apăra în cele mai bune condiții independența națională, suveranitatea țării și cuceririle democratice și revoluționare.

Dealtminteri, nici nu se poate concepe altfel ; în definitiv, armata nu este decît o parte a poporului însuși ; începînd cu ofițerii, cu generalii, cu amiralii și pînă la ultimul soldat, sînt fii ai poporului și ei nu pot să servească decît poporul și nu pot să existe decît în strînsă legătură cu poporul. O anumită perioadă am fost și eu în armată, inclusiv general, și în conducerea Ministerului Forțelor Armate din România. Cunosc deci direct și aceste probleme. Astăzi, în calitate de comandant suprem al armatei române, știu bine preocupările și ce trebuie să realizeze o armată care are misiunea să servească poporul, cuceririle sale, să-i asigure un loc demn, liber, independent în lume. Așa am văzut și așa văd și astăzi această unitate, această simbioză între popor și armată. Cunosc rolul hotărîtor jucat de armata portugheză la 25 aprilie. Este o deosebire față de modul cum s-au desfășurat lucrurile în România, dar nu aceasta este esențial. Aceasta aparține istoriei. Esențial este că armata portugheză a ajuns la concluzia că, la un moment dat, trebuie să rupă ferm cu trecutul, să se delimiteze de el și să se alăture cauzei progresiste, independenței patriei, să adopte o poziție fermă de lichidare a colonialismului, și acesta este, într-adevăr, un fapt care face cinste armatei portugheze.

Noi am apreciat mult acest lucru, de aceea în primele zile am și trimis reprezentanți ai țării noastre să intre în contact cu guvernul nou, inclusiv cu armata și cu forțele politice. Sigur, a transforma o societate nu este ușor, se întîmpină multe greutăți. Există multe concepții cu privire la calea pe care trebuie mers. De multe ori, ele pornesc

de la aceeași dorință. Apar multe posibilități ; cred că mai presus de toate se cere găsirea a ceea ce este comun, de a ajunge la același numitor comun, cum se spune în matematică. Aceasta cred că este esențial astăzi pentru situația din Portugalia, pentru partidele politice și forțele armate, pornind de la un singur lucru : tot ceea ce se întreprinde să împiedice reîntoarcerea la trecut, să deschidă o cale nouă, de dezvoltare democratică, de progres social rapid, de garantare a independenței și suveranității naționale, de a asigura țării și poporului portughez un loc demn în lume. Și, pornind de la aceasta, se poate găsi acest numitor comun.

Nu doresc în nici un fel să mă amestec în treburile interne ale Portugaliei. Aceasta nu este în felul de a fi al României și al meu personal. Noi înșine ținem mult la independență, sîntem împotriva oricărui amestec în treburile interne, dorim colaborarea pe principiul deplinei egalități. Desigur, noi dorim să colaborăm și, fiind prieteni, întotdeauna între prieteni pot și trebuie să aibă loc și schimburi de păreri. Nimeni nu poate să se considere atotștiutor. Cred că cea mai bună școală și cea mai bună învățătură este viața. Pornind de la aceasta, de la interesele de libertate, de independență și suveranitate a poporului, se pot găsi soluțiile cele mai bune. Noi am dori să exprimăm speranța și dorința ca, în fața problemelor complexe care sînt de soluționat în Portugalia, să se ajungă la acest numitor comun și guvernul dumneavoastră, care este al șaselea, să găsească această armonie care să ducă la depășirea problemelor și greutăților actuale, ceea ce ar corespunde pe deplin intereselor întregului popor portughez, dezvoltării democratice, progresiste a țării, transformărilor revoluționare, sociale, care trebuie înfăptuite în viitor. Vă dorim succes în această activitate. Știm că nu este ușor, dar se poate obține victoria pe acest drum.

Trebuie și perseverență, și fermitate ; trebuie însă și o atitudine de înțelegere pentru a realiza un anumit echilibru corespunzător în această activitate, și atunci se vor putea depăși ușor multe din greutățile actuale. Vă spunem aceasta din experiența noastră, ca prieteni sinceri, în dorința ca să obțineți succese tot mai mari în dezvoltarea viitoare.

Ați vorbit de democrație. Sînt diferite feluri de interpretare a democrației. În definitiv, dumneavoastră vă pronunțați pentru o societate socialistă. Ce înseamnă democrație socialistă pînă la urmă ? Aceasta presupune că poporul, începînd cu clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, păturile mijlocii și alte forțe sociale — includ și armata în toate acestea, pentru că ea nu este deasupra acestor clase, ci un rezultat al acestor clase și pături sociale —, trebuie să participe direct la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Noi avem pretenția, în România, și sper să vizitați România și să apreciați acest lucru, că am realizat o democrație superioară. Începînd din întreprinderi, din cooperative, din orice instituție, avem organe colective în care participă și directorii, și cadrele tehnice, și muncitorii. Problemele dezvoltării oricărei instituții sau întreprinderi se discută în adunarea generală a tuturor oamenilor muncii. Nu există, într-un minister, o problemă care să nu fie discutată în consiliul de conducere al oamenilor muncii. Toate hotărîrile se iau pe baze democratice, inclusiv în guvern, în Consiliul de Stat, fără a mai vorbi de Comitetul Central al partidului.

Poporul participă nemijlocit la conducerea societății. Aceasta, pînă la urmă, este esența democrației. La noi nu există organ de partid sau de stat în care reprezentanții armatei să nu fie prezenți ; ei sînt și în Consiliul de Stat, și în guvern, și în conducerea județelor, orașelor, peste tot unde se găsesc militari. Pentru că noi considerăm că

trebuie asigurată o strînsă conlucrare și unitate între popor și armată. Așa considerăm noi și așa am realizat forma de dezvoltare democratică a societății.

Trebuie gîndit și acționat pentru a crea o asemenea democrație în care poporul însuși să fie stăpîn și el să hotărască asupra destinelor sale. Și guvernul, și președintele, și comandantul suprem al armatei trebuie să fie expresia voinței poporului și să înfăptuiască năzuințele acestuia de bunăstare și independență.

Am vorbit, dealtfel, despre acest lucru și la Conferința pentru securitatea europeană de la Helsinki, cînd s-a discutat despre anumite deosebiri între democrații, și am subliniat acolo, în fața tuturor președinților de stat și a șefilor de guverne, că există democrație și democrație, că democrația reală este aceea care se bazează pe popor, respectă voința poporului și înfăptuiește voința poporului. Sigur, dumneavoastră veți hotărî căile de dezvoltare democratică. Esențialul nu este că vor fi cinci partide, sau șapte partide, sau trei partide, deoarece poate fi un singur partid și să existe o democrație foarte bună și pot fi cinci partide și să nu existe o democrație reală. Nu poate fi o democrație reală atunci cînd un popor nu se bucură de libertate, cînd domnește inegalitatea economică ; este greu să fie o reală democrație atît pe plan național, cît și pe plan internațional cînd la un pol sînt bogații și la celălalt săracii. Tocmai aceasta este problema pe care o punem astăzi nu numai noi, românii, ci care se pune pe plan internațional. Crearea unei democrații în viața internațională presupune lichidarea inegalității, a împărțirii lumii în bogați și săraci, asigurarea lichidării stării de înapoiere, crearea condițiilor ca fiecare națiune, fiecare popor să se bucure de cuceririle științei în toate domeniile de activitate. Aceasta va fi o reală democrație. Altfel, sînt numai vorbe !

Deci, esențialul nu este cîți pot vorbi de democrație, ci felul în care muncitorii, țăranii, intelectualii, militarii pot participa la conducerea țării și își pot spune cuvîntul în mod colectiv, unitar asupra modului în care să-și conducă propriile lor destine.

Știu că la dumneavoastră sînt partide mai multe. Și noi am avut mai multe. Am conlucrat bine cu ele. După ani de zile am ajuns, de comun acord, după ce ne-am înțeles bine, că trebuie să mergem la unificare. Trebuie să vă spun că și noi am avut perioade cînd între comuniștii și socialiștii din România au fost neînțelegeri. Am avut și partide țărănești, și alte partide cu care eram în confruntare, dar am înțeles și comuniștii, și socialiștii, și alte partide că trebuie să ne unim, că numai așa putem asigura mersul înainte al poporului, al țării și ne-am unificat, și din aceasta au ieșit numai lucruri bune. Desigur, aceasta a durat ani și ani de zile. După părerea mea, în Portugalia nu există o altă cale decît o colaborare între comuniști, socialiști și alte forțe politice, în strînsă legătură cu armata, întărirea unității muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, inclusiv a păturilor mijlocii și a acelei părți din burghezie care dorește să servească patria pentru a asigura independența și bunăstarea poporului. Știm că nu este un lucru ușor, dar este singura cale posibilă dacă Portugalia vrea să-și cucerească un loc demn după 48 de ani de dictatură fascistă și să joace un rol însemnat în rîndul popoarelor. Noi vă dorim o asemenea cale și ca prieteni și ca tovarăși, vă dorim să obțineți succese în această direcție.

Deși poate sînt lucruri cu care nu toți sînt de acord, le-am spus pornind de la judecata pe care o avem și am avut-o întotdeauna ; este felul meu de a discuta cu toți șefii de stat și de guvern, inclusiv cu cei cu care sîntem în contradicție — cu dumneavoastră nu sîntem în contradicție și, de aceea, cu atît mai mult vrem să vă spunem

deschis cum judecăm noi aceste lucruri, tocmai în dorința de a găsi căile de colaborare și înțelegere.

Aș dori să închei exprimînd dorința ca poporul portughez, forțele politice și armata portugheză să colaboreze tot mai strîns cu guvernul pe care îl prezidați dumneavoastră, să obțină pași însemnați pe calea consolidării realizărilor de pînă acum, să pună o bază trainică a ceea ce s-a obținut, pentru a putea merge în continuare înainte, în concordanță cu voința poporului, spre o Portugalie liberă, independentă, în care poporul să fie cu adevărat stăpîn pe destinele sale.

Vă doresc dumneavoastră și doamnei Azevedo multă sănătate !

Tuturor celor prezenți aici le doresc să conlucreze strîns pentru realizarea obiectivelor de bunăstare, independență și de progres pe calea democrației și socialismului ! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA ȘANTIERELE NAVALE „SETENAVE" DIN SETUBAL

Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 29 octombrie 1975 —

Sînt foarte mulțumit că am putut să vizitez șantierul dumneavoastră. Mi-a făcut o impresie bună. Sper să găsim posibilități să cooperăm în construcțiile navale și poate în reparații. Sigur, va trebui ca specialiștii noștri să discute.

Sper că veți vizita România și cu acest prilej vom putea concretiza unele acțiuni de cooperare și în acest domeniu.

Urez întregului colectiv succes deplin în activitatea sa viitoare, care să contribuie la ridicarea unei Portugalii noi, independente și prospere. *(Aplauze).*

Aș dori, cu acordul domnului președinte da Costa Gomes, să invit o delegație de muncitori și de cadre de conducere din întreprindere să viziteze România, în vederea dezvoltării colaborării noastre. *(Aplauze).*

CUVÎNT
LA CEREMONIA SEMNĂRII DOCUMENTELOR OFICIALE ROMÂNO-PORTUGHEZE

Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 31 octombrie 1975 —

Domnule preşedinte,

Doamnelor şi domnilor,

Aş dori şi eu să exprim satisfacţia mea, a tuturor tovarăşilor din delegaţie pentru rezultatele bune obţinute cu prilejul acestei vizite, care marchează o dezvoltare a colaborării multilaterale între ţările noastre. Documentele care au fost semnate astăzi completează în mod minunat documentele semnate cu prilejul vizitei dumneavoastră în România şi Tratatul de prietenie şi cooperare între ţările noastre, deschid mari perspective pentru o colaborare în folosul celor două ţări şi popoare. Ele reprezintă, totodată, o afirmare a voinţei popoarelor noastre de a transpune în viaţă documentele pe care le-am semnat împreună la Helsinki, de a contribui la o pace trainică în Europa şi în lume.

Mă alătur şi eu în a felicita cele două delegaţii, miniştrii şi specialiştii care au lucrat şi au făcut ca într-un timp scurt să fie definitivate toate aceste documente.

Doresc să urez o colaborare tot mai strînsă şi multă fericire şi prosperitate poporului prieten portughez. *(Aplauze).*

CONFERINŢĂ
DE PRESĂ CU REPREZENTANŢI AI ZIARELOR, RADIOULUI ŞI TELEVIZIUNII PORTUGHEZE, CU TRIMIŞI SPECIALI ŞI CORESPONDENŢI AI PRESEI STRĂINE ACREDITAŢI ÎN CAPITALA PORTUGALIEI

Cu prilejul vizitei în Portugalia

— 31 octombrie 1975 —

Înainte de a asculta întrebările, aş dori să declar că vizita pe care am făcut-o în Portugalia, convorbirile care le-am avut cu preşedintele Costa Gomes, cu primul ministru, cu reprezentanţii partidelor politice şi cu unii membri ai Consiliului Revoluţiei şi comandanţi de arme au dus la o mai bună cunoaştere între popoarele noastre, s-au concretizat în semnarea unor acorduri importante de colaborare economică, tehnico-ştiinţifică, a unui şir de acorduri în domeniul presei, televiziunii şi informării reciproce. De asemenea, cu cîtva timp în urmă a fost semnat un comunicat în care sînt afirmate principiile relaţiilor dintre popoarele noastre — cuprinse în mod minunat în Tratatul de prietenie şi cooperare între România şi Portugalia, semnat cu prilejul vizitei în România a preşedintelui Costa Gomes.

Avem deci toate motivele să fim mulţumiţi de cursul ascendent al colaborării dintre ţările noastre, să prevedem că în viitor vom asista la o creştere simţitoare a schimburi-

lor economice, a cooperării, la o dezvoltare a contactelor la toate nivelurile. Toate acestea vor servi intereselor popoarelor noastre, cît și cauzei colaborării și păcii în Europa și întreaga lume.

Acum sînt gata să răspund la întrebări.

FILINTO LAPAS („Diario Popular") : *Dacă s-ar putea să fie mai mult concretizate convorbirile pe care le-ați avut cu membri ai Consiliului Revoluției și cu conducători de partide.*

De asemenea, aș dori să vă întreb care sînt rațiunile concrete care au dus la anularea unor vizite ce ar fi trebuit realizate în afara Lisabonei, la Evora și în Nord ?

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : În ce privește contactele cu membrii Consiliului Revoluției și unii comandanți de arme, ele s-au referit la o informare despre preocupările celor două țări, la un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea relațiilor de colaborare ; desigur, am ascultat unele informații cu privire la desfășurarea activității din Portugalia, la rolul armatei în dezvoltarea democratică, spre socialism a țării. La rîndul meu, am împărtășit unele impresii și am arătat cum au acționat poporul român, armata română în împrejurările istorice și sociale concrete din România pentru a edifica societatea socialistă, pentru a asigura independența țării.

Convorbirile cu conducătorii unor partide politice s-au referit la informări reciproce, la problemele legate de dezvoltarea relațiilor atît între partidele noastre, cît și între România și Portugalia. Am împărtășit, de asemenea, din experiența partidului nostru în întărirea unității tuturor forțelor democratice pentru a asigura dezvoltarea cu succes a socialismului în România.

În ce privește programul, nu a fost vorba de nici un fel de contramandare. Ne-am înțeles de la început că va trebui să-l adaptăm la timpul scurt al șederii noastre în Portugalia, rămînînd ca alte regiuni foarte frumoase și importante din țara dumneavoastră să le vizităm cu alt prilej, considerînd că aceasta este prima vizită !

EDUARDO MIRAQAIA (ziarul „Republica") : *Cred că a fost abordată și problema decolonizării în Angola și Timor. Aș ruga pe domnul președinte să se refere la poziția României în ce privește această chestiune și să facă referiri la chestiunile care au privit problema decolonizării.*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Încă în toastul meu am menționat că România a salutat hotărîrile adoptate de guvernul portughez cu privire la decolonizare, proclamarea independenței Guineei-Bissau, Mozambicului, Insulelor Capului Verde și São Tomé și Principe. După cum cred că știți, România s-a pronunțat întotdeauna și se pronunță ferm pentru dreptul fiecărui popor de a trăi liber. Trebuie să vă spun deschis că în trecut am sprijinit activ mișcările de eliberare din toate aceste țări, în concordanță cu principiile politicii Partidului Comunist Român și ale României socialiste. Și astăzi sprijinim toate națiunile în lupta pentru dezvoltare și independență.

În același spirit privim și problemele Angolei și Timorului. După cîte știu, urmează ca la 11 noiembrie să se proclame oficial independența deplină a Angolei. Consider că acest fapt va prezenta o însemnătate deosebită și, în fond, va încheia problema decolonizării. Va rămîne încă de soluționat chestiunea independenței Timorului, dar consider că esențială este astăzi problema Angolei. Sigur, există o preocupare cu privire la confruntarea între cele trei mișcări de eliberare. România s-a pronunțat și în trecut, se pronunță și acum pentru o înțelegere între cele trei mișcări, pentru o colaborare între ele. Dar la această

înțelegere trebuie să ajungă cele trei mișcări de eliberare înseși, poporul din Angola.

De aceea, consider că, chiar dacă nu se va ajunge în perioada pînă la 11 noiembrie la o asemenea înțelegere, trebuie să aibă loc proclamarea independenței și transferul puterii.

SUZANA ROSA (B.B.C.) : *Această poziție a guvernului român în ce privește Angola indică anumite divergențe între poziția Partidului Comunist Român și Partidul Comunist Portughez, care dorește ca independența Angolei să se realizeze sub conducerea M.P.L.A.*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Eu am impresia că nu există nici o divergență. Problema unității forțelor democratice și de eliberare națională se pune în toate țările, inclusiv în Angola. Dealtfel, problema colaborării forțelor progresiste și democratice se pune chiar și în Anglia. După cîte știu, Partidul Comunist Portughez, ca toate partidele comuniste, se pronunță pentru această colaborare și unitate. Dar, desigur, așa cum am menționat, dacă aceasta nu se va realiza în perioada pînă la 11 noiembrie, puterea trebuie să fie transferată acelei mișcări care deține efectiv puterea.

MANUEL DIAS („Diario de Noticias") : *Aș dori să cunosc dacă poziția pe care ați exprimat-o acum înseamnă că președintele României consideră că toate cele trei mișcări de eliberare reprezintă interesele poporului din Angola.*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Cele trei mișcări au desfășurat fiecare o anumită activitate — unele mai mult, altele mai puțin. Ele există și, desigur, ar fi în interesul dezvoltării democrației și independenței din Angola să se ajungă la o colaborare între aceste trei mișcări.

În mod constant, România s-a pronunțat și se pronunță pentru o colaborare largă între toate forțele de eliberare națională, între toate forțele democratice din toată lumea, între toate forțele antiimperialiste și anticolonialiste, considerînd că această colaborare constituie o garanție mai bună pentru dezvoltarea independenței, pentru progres economic și social, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

RICHARD ELIS (Reuter) : *Dacă M.P.L.A. o să proclame unilateral independența Angolei, România va recunoaște aceasta ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Întreținem relații de 10 ani cu M.P.L.A. Am sprijinit întotdeauna lupta sa și o vom sprijini în continuare și în momentul transferului deplin al puterii și al independenței depline a Angolei. Fără nici o îndoială, vom recunoaște oficial noul stat independent angolez.

GIL MONTALVERNE (Radio Nacional) : *Ne puteți comenta faptul că se acordă sprijin F.N.L.A. și U.N.I.T.A. de către puterile imperialiste și neocolonialiste ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Consider că problemele care se pun în Angola pentru toate mișcările de eliberare sînt acelea de a porni de la interesele poporului angolez, de a-i asigura deplina independență, trecerea la o dezvoltare economico-socială progresistă a Angolei. Pornind de la condițiile concrete din Angola, se pune problema ca aceasta să colaboreze larg cu forțele progresiste de pretutindeni, cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și, în primul rînd, cu cele din Africa, precum și cu celelalte state ale lumii, fără deosebire de orînduire socială.

ANTONIO DOS SANTOS („A Capital") : *În cadrul convorbirilor dintre domnul președinte și guvernul portughez s-a ajuns la un acord în ceea ce privește declararea*

independenței Angolei și trecerea puterii unei anumite mișcări ?

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Nu am discutat această problemă, pentru că nu este o problemă pe care să o discute România cu guvernul portughez. Aceasta este o problemă a guvernului portughez și el trebuie să hotărască cum va proceda. Am menționat însă că noi considerăm că transferul puterii trebuie realizat și, din cît am reținut, guvernul portughez are intenția de a proceda în acest fel.

MARTA DELACAL („Times") : *Credeți că dorința Portugaliei de a crea un stat independent, socialist și care să aibă legături puternice cu țările din estul Europei creează probleme serioase între țările din Răsărit și țările occidentale din Europa și Statele Unite ?*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Problema dezvoltării socialiste a Portugaliei trebuie să o hotărască însuși poporul portughez. Am reținut din toate convorbirile că există o dorință generală de a se asigura dezvoltarea democratică, spre socialism a Portugaliei. Noi nu putem decît să salutăm și să urăm poporului prieten portughez, guvernului și tuturor forțelor politice, forțelor armate să obțină succese cît mai mari pe acest drum. Faptul că dezvoltarea socialistă a Portugaliei va duce la o dezvoltare a relațiilor cu țările socialiste este un lucru firesc și necesar, așa cum vor trebui dezvoltate relațiile cu țările în curs de dezvoltare și cu țările capitaliste dezvoltate, pe baza principiilor egalității, respectului independenței și neamestecului în treburile interne. Această politică nu poate veni în contradicție și nu poate dăuna în nici un fel nici țărilor occidentale, nici Statelor Unite. Dezvoltarea oricărui stat independent nu poate fi decît în favoarea păcii și colaborării internaționale. Dealtfel, cred că cunoașteți, România întreține relații foarte bune cu toate țările occidentale, cu Statele Unite ale Americii, așa cum are relații foarte bune cu toate țările socialiste, cu toate statele în curs de dezvoltare. Aceasta nu numai că nu a dăunat nimănui, dimpotrivă, a contribuit la cauza colaborării și securității în Europa, a păcii în lume. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE
LA ŞEDINŢA FESTIVĂ DE DESCHIDERE A CONGRESULUI AL X-LEA AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST, A CONFERINŢEI A X-A A UNIUNII ASOCIAŢIILOR STUDENŢILOR COMUNIŞTI DIN ROMÂNIA ŞI A CELEI DE-A III-A CONFERINŢE NAŢIONALE A ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

— *3 noiembrie 1975* —

Dragi tovarăşi şi prieteni tineri,

Este o deosebită plăcere pentru mine şi ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului să participăm la această reuniune festivă de deschidere a Congresului al X-lea al Uniunii Tineretului Comunist, a Conferinţei Naţionale a Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti şi a Conferinţei Naţionale a Organizaţiei Pionierilor şi să vă adresez, cu acest prilej, vouă, întregului tineret al patriei un fierbinte salut tovărăşesc din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului, precum şi din partea mea, împreună cu cele mai bune urări. *(Urale, aplauze; se scandează: „Ceauşescu — P.C.R.!“).*

În următoarele zile, reprezentanţii tineretului, ai studenţilor şi pionierilor vor dezbate pe larg problemele de bază ale vieţii şi activităţii lor, transformînd aceste reuniuni într-un adevărat forum al întregii tinere generaţii din patria noastră. Fără îndoială că aceste reuniuni vor constitui un puternic imbold pentru activitatea de viitor, vor

da un nou avînt muncii organizaţiilor de tineret, luptei milioanelor de tineri din patria noastră în măreaţa operă istorică de făurire a noii orînduiri sociale, în înflorirea multilaterală a patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Congresul şi conferinţele voastre, acest mare forum al tinerei generaţii, se desfăşoară în împrejurările cînd întregul nostru popor face bilanţul îndeplinirii hotărîrilor Congresului al X-lea, încheind cu succes cincinalul 1971—1975, care constituie, de fapt, prima etapă a edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate, şi se pregăteşte să păşească într-o etapă nouă, superioară, de intensificare a operei de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare spre comunism, ale cărei jaloane au fost stabilite de hotărîrile Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Poporul nostru se poate mîndri, pe bună dreptate, cu realizările dobîndite în anii cincinalului 1971—1975 în toate domeniile vieţii economico-sociale, în dezvoltarea generală a patriei. Economia ţării a cunoscut, în această perioadă, o dezvoltare dinamică, forţele de producţie s-au amplificat şi modernizat, avuţia naţională a sporit simţitor. Pe baza vastului program de investiţii stabilit de partid au fost construite şi date în funcţiune peste 2 300 de noi unităţi industriale şi agrozootehnice, s-au dezvoltat şi reutilat mii de alte întreprinderi existente. Aceasta a avut ca urmare creşterea numărului personalului din industrie şi din celelalte sectoare ale activităţii economico-sociale cu peste 1 300 000 de oameni. Prin politica de amplasare armonioasă a noilor obiective pe teritoriul patriei s-a asigurat ridicarea economico-socială a tuturor judeţelor. Producţia industrială a înregistrat un ritm mediu anual de creştere de circa 14%, depăşind prevederile Directivelor

Congresului al X-lea și ale planului cincinal. După cum se știe, capitala, precum și mai mult de jumătate din județele țării au îndeplinit de pe acum prevederile întregului cincinal. Pe ansamblu, în raport cu Directivele Congresului al X-lea, planul producției industriale a fost realizat încă de acum 3 luni, iar față de prevederile maxime ale cincinalului — care, după cum cunoașteți, au reprezentat o majorare simțitoare —, planul se realizează în întregime cu circa 2 luni mai devreme. La capătul acestui cincinal, producția industrială a României echivalează cu producția industrială a 30 de Românii din perioada de vîrf a regimului burghezo-moșieresc.

A continuat să se dezvolte și să se modernizeze agricultura, care, în condițiile climatice nefavorabile din ultimii ani, a înregistrat totuși, în medie, un ritm anual de creștere a producției de circa 5%. Agricultura noastră socialistă asigură astăzi o producție globală totală de 2,5 ori mai mare decît acum 30 de ani.

Pe baza dezvoltării vertiginoase a economiei, a continuat să se ridice nivelul de trai al poporului. Retribuția reală a crescut în această perioadă cu 22%, depășind prevederile planului cincinal. S-a dezvoltat puternic construcția de locuințe, s-au ridicat noi și importante edificii social-culturale.

O puternică înflorire au cunoscut știința, învățămîntul, cultura — factori deosebit de importanți ai progresului general al societății noastre socialiste, ai înaintării României spre comunism. În cursul acestui cincinal a fost generalizat învățămîntul obligatoriu de 10 ani, s-a dezvoltat puternic atît învățămîntul liceal, cît și cel universitar, s-au adoptat hotărîri și s-au întreprins măsuri ferme pentru legarea strînsă a învățămîntului cu cercetarea și producția. Aceasta ne permite să apreciem că în decursul

acestor ani s-a realizat o adevărată revoluție în instrucția publică din România.

S-a lărgit și îmbunătățit, de asemenea, cadrul organizat de participare a maselor largi de oameni ai muncii, a întregului popor la conducerea societății, s-a dezvoltat și perfecționat tot mai mult democrația socialistă în țara noastră. În această perioadă s-au format în întreprinderi și instituții comitetele oamenilor muncii, s-a acționat pentru traducerea consecventă în viață a principiilor muncii colective în toate unitățile economico-sociale, a sporit rolul adunărilor generale ca forme de participare concretă, efectivă a oamenilor muncii, inclusiv a tineretului, la buna gospodărire a fabricilor și uzinelor, la adoptarea deciziilor privind dezvoltarea economiei noastre naționale, realizarea planurilor de stat, la conducerea întregii societăți. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În această perioadă s-a desfășurat, de asemenea, o intensă activitate pentru perfecționarea organizării industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri și domenii economice, a întregii noastre societăți. S-au luat, totodată, măsuri pentru îmbunătățirea în continuare a activității tuturor organelor de stat, asigurîndu-se participarea tot mai activă a maselor la soluționarea problemelor obștești, a treburilor publice, la făurirea conștientă de către poporul nostru a propriei sale istorii.

În acest proces de clocotitoare activitate economico-socială și ca rezultat al muncii politico-educative desfășurate de partid, de întreaga societate, s-au produs adînci transformări și în conștiința oamenilor muncii, afirmîndu-se tot mai pregnant trăsăturile omului nou, devotat patriei, poporului, cauzei socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Pe baza politicii consecvente a partidului de asigurare a deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor patriei, a continuat să se

întărească prietenia și frăția dintre oamenii muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, s-a consolidat și mai puternic unitatea întregului popor în munca și lupta pentru progresul și înflorirea României socialiste. *(Aplauze prelungite).*

Toate aceste realizări pe care le-am obținut în anii cincinalului — și care se adaugă succeselor istorice dobîndite de poporul nostru în întreaga perioadă a construcției socialiste — demonstrează încă o dată, cu putere, justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care se călăuzește de concepția revoluționară a materialismului dialectic și istoric, aplică în mod creator, la condițiile țării noastre, legitățile generale ale revoluției și construcției socialiste, adevărurile universal valabile. În munca și lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al X-lea s-a afirmat tot mai puternic rolul conducător al partidului în unirea și organizarea forțelor și energiilor întregii noastre națiuni în direcția edificării socialismului și comunismului pe pămîntul României. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).* A crescut, de asemenea, rolul statului nostru în conducerea unitară, pe baza planului unic național, a întregii activități economico-sociale, a muncii de traducere în viață a politicii partidului. Succesele obținute în decursul acestor cinci ani confirmă realismul obiectivelor și hotărîrilor Congresului al X-lea, al sarcinilor trasate de Conferința Națională a partidului, de Comitetul Central, realismul prevederilor cuprinse în cincinalul 1971—1975.

Relevînd cu deplină satisfacție remarcabilele realizări, nu putem trece cu vederea faptul că în vasta activitate desfășurată pentru realizarea cincinalului s-au făcut simțite o serie de lipsuri și neajunsuri, au apărut și unele greutăți. Ele au fost însă învinse și depășite datorită măsurilor luate de partid și de stat, precum și eforturilor

depuse de oamenii muncii. Aceasta arată că, acționînd cu spirit de răspundere, cu energie și perseverență, pot fi înlăturate orice fel de greșeli și piedici, asigurîndu-se mersul înainte al economiei noastre socialiste, al edificării socialismului. Viața, faptele, munca plină de elan și abnegație a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor — fără deosebire de naționalitate — au infirmat neîncrederea și scepticismul manifestate de unii în legătură cu posibilitățile înfăptuirii cincinalului înainte de termen. Oricine poate constata acum că minunata noastră clasă muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul popor, acționînd în deplină unitate, sub conducerea partidului, pot realiza orice obiective, oricît de îndrăznețe, asigurînd lichidarea într-un timp cît mai scurt a stării de înapoiere de la care a pornit țara noastră, ridicînd România pe noi culmi de progres și civilizație, asigurînd bunăstarea, fericirea, independența țării. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Și cu prilejul acestei reuniuni a tinerei generații vreau să subliniez rolul hotărîtor în realizarea tuturor victoriilor noastre al clasei muncitoare, care, în strînsă alianță cu țărănimea și intelectualitatea — factori activi în făurirea noii istorii a patriei —, își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a societății noastre socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).* De la această reuniune națională a tinerei generații adresez cele mai calde felicitări clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate, fără deosebire de naționalitate, întregului popor și le urez noi și tot mai mari succese în înfăptuirea Programului partidului, ce corespunde pe deplin intereselor vitale și aspirațiilor fundamentale ale întregii națiuni. *(Aplauze puternice, prelungite).*

La toate mărețele înfăptuiri din acești ani, o contribuție

activă, de seamă a adus tineretul patriei, care, împreună cu întregul popor, a muncit cu energie și entuziasm, neprecupețindu-și forțele, pentru realizarea Programului partidului, pentru ridicarea României pe trepte tot mai înalte de bunăstare și progres. În fabrici și uzine, pe șantiere, în miile de întreprinderi noi, în unitățile agricole socialiste, în laboratoare, școli și universități, în cadrul amplelor acțiuni de muncă patriotică, pretutindeni tineretul a fost prezent la datorie, înscriind pagini luminoase de abnegație și devotament, de adevărat eroism în măreața epopee a edificării socialismului în România. *(Aplauze puternice, prelungite).* Este deosebit de elocvent pentru rolul pe care-l joacă tineretul în dezvoltarea economică și socială a țării faptul că, în prezent, în industria României peste 40% din totalul muncitorilor îl reprezintă tinerii.

Marile transformări înnoitoare săvîrșite în acești ani în societatea românească s-au răsfrînt nemijlocit și asupra condițiilor de muncă și viață ale tineretului. Constituie o realitate de necontestat că tînăra generație se bucură astăzi de posibilități de manifestare și afirmare cum n-a avut și nu putea avea niciodată în trecut. Tinerii patriei noastre se dezvoltă într-un climat social, politic și etic nou, superior, dispunînd de tot ceea ce este necesar pentru a se forma ca oameni înaintați, făuritori conștienți și pricepuți ai României socialiste și comuniste.

Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere activității desfășurate de organizațiile revoluționare ale tineretului — Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, Organizația Pionierilor — în unirea eforturilor întregii generații tinere, contribuției milioanelor de tineri din patria noastră la munca și lupta generală pentru înflorirea României socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).* De la această tribună doresc să adresez, în numele conducerii partidului și statului, precum și în numele meu, cele mai calde felicitări Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, Organizației de pionieri, activiștilor și membrilor acestor organizații, întregului tineret al patriei pentru munca entuziastă închinată dezvoltării economice și sociale a țării, pentru aportul lor la opera istorică de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România! *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!").*

Dragi tovarăși și prieteni,

A trecut aproape un an de la Congresul al XI-lea, care a intrat în istoria poporului prin adoptarea primului Program al Partidului Comunist Român — carta fundamentală ideologică, teoretică și politică, ce trasează linia strategică generală și orientările tactice pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism —, precum și prin stabilirea liniilor directoare ale dezvoltării economico-sociale a țării pînă în 1990. Parte integrantă a acestui vast Program, noul plan cincinal 1976—1980, la realizarea căruia vom păși peste două luni, deschide în fața poporului nostru — deci și a tineretului — însuflețitoare perspective de muncă și creație, de valorificare a capacităților și energiilor în slujba înaintării tot mai ferme a patriei pe calea civilizației socialiste și comuniste.

Obiectivul fundamental al perioadei următoare va fi continuarea dezvoltării rapide și modernizării bazei tehnico-materiale a societății. După cum se cunoaște, în procesul elaborării, viitorului cincinal i s-au adus unele îmbunătățiri și precizări, insistîndu-se îndeosebi asupra laturilor calitative ale producției materiale, ale întregii activități economico-sociale.

Potrivit Directivelor Congresului al XI-lea, cincinalul 1976—1980 va fi cincinalul afirmării plenare a revoluției tehnico-științifice în România, al îmbunătățirii radicale a aplicării cuceririlor științei în producție, în întreaga viață socială. Vom dezvolta și moderniza industria socialistă, pe baza cuceririlor științei și tehnicii contemporane, în scopul valorificării la un grad superior a tuturor resurselor naționale, a potențialului material și uman de care dispunem.

Vom acorda o atenție deosebită perfecționării activității în agricultură, în scopul obținerii unor producții tot mai mari, care să permită satisfacerea din plin a cerințelor populației cu produse agroalimentare și a nevoilor de materii prime ale industriei. Se impun, de aceea, măsuri ferme pentru realizarea unei adevărate revoluții în ce privește conducerea și dezvoltarea agriculturii în pas cu cele mai noi cuceriri ale științei.

O dezvoltare puternică va cunoaște activitatea de cercetare științifică, menită să asigure, pe baza valorificării la un nivel mai înalt a geniului creator al poporului nostru, satisfacerea cu forțe proprii a cerințelor modernizării continue a industriei și agriculturii, a întregii economii naționale. Învățămîntul de toate gradele va asigura — în concepția nouă, revoluționară a partidului nostru — pregătirea temeinică a tuturor cadrelor necesare realizării sarcinilor cincinalului. Se va extinde creația literar-artistică, se va intensifica viața culturală, în vederea satisfacerii cerințelor spirituale ale întregului nostru popor. Se vor dezvolta și perfecționa rețeaua sanitară, întreaga activitate de ocrotire a sănătății populației. Va fi amplificată și modernizată rețeaua comercială, asigurîndu-se condiții tot mai bune de desfacere a mărfurilor, de aprovizionare a populației. Se va realiza un vast program de construcții de locuințe, ce vor totaliza, în cincinalul viitor, circa 815 000 de apartamente, precum și 200 000 de noi locuri în cămine muncitorești. Numai în București se vor construi peste 155 000 de apartamente, adică aproape jumătate din întregul fond locativ existent în capitală în 1948.

În cursul cincinalului viitor se va realiza un vast program de sistematizare a orașelor și satelor, a tuturor localităților patriei, creîndu-se condiții tot mai civilizate de viață pentru toți oamenii muncii. În cadrul acestui program va începe dezvoltarea a 120 de noi centre urbane, orășenești. Va continua tot mai accentuat procesul de apropiere dintre sat și oraș. Paralel, datorită extinderii mecanizării și automatizării producției, aplicării pe scară largă în producție a cuceririlor științei și tehnicii, se va asigura o apropiere tot mai mare între munca fizică și munca intelectuală. În anii ce vin vom parcurge astfel o nouă etapă pe calea omogenizării societății — spre o societate a oamenilor muncii uniți, animați de aceeași voință, de aceleași interese și idealuri, de hotărîrea de a trăi liberi, stăpîni pe destinul lor, de a-și făuri viața așa cum doresc ! *(Aplauze puternice).*

Pentru realizarea tuturor acestor obiective vor fi necesare în continuare eforturi susținute, alocîndu-se în scopul dezvoltării economico-sociale a țării, al perfecționării tuturor sectoarelor de activitate circa 33% din venitul național, volumul investițiilor în viitorul cincinal reprezentînd circa 1 000 de miliarde de lei. Totodată, putem spune că se va realiza o adevărată revoluție în repartizarea forțelor de producție pe teritoriu, asigurîndu-se în fiecare județ o producție industrială de cel puțin 10 miliarde de lei. Aceasta va determina o puternică înflorire economico-socială a tuturor județelor și localităților țării, cu influențe directe asupra întregii vieți a populației.

Progresul în ritm înalt al economiei naționale va asigura înfăptuirea obiectivului trasat de Congresul al

XI-lea, și anume apropierea nivelului țării noastre de cel al țărilor socialiste și al celorlalte state avansate din punct de vedere economic ; prin îndeplinirea prevederilor noului cincinal, România va face un mare pas înainte, depășind stadiul de țară în curs de dezvoltare.

După cum se vede, tovarăși, avem un program minunat ; avem deci pentru ce munci. Să facem toate eforturile pentru a asigura poporului nostru, României socialiste un loc tot mai demn în lume ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Avem toate condițiile pentru a realiza cu succes toate prevederile viitorului cincinal. Dispunem de mijloacele materiale și umane necesare, ne bizuim pe hărnicia, capacitatea și elanul creator al clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, al întregului popor, care constituie factorul hotărîtor al tuturor realizărilor materiale și spirituale. Avem un program clar, o călăuză sigură și unică în Partidul Comunist Român, care își îndeplinește cu cinste rolul de forță politică conducătoare în înfăptuirea programului trasat de Congresul al XI-lea, al înaintării victorioase a României pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Ca și pînă acum, tot ceea ce ne propunem să înfăptuim în cincinalul viitor este subordonat unicului scop — de fapt, țelul suprem al socialismului însuși —, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al omului, punerea cuceririlor progresului contemporan în slujba bunăstării și fericirii poporului. Realizînd prevederile noului cincinal, oamenii muncii din patria noastră se vor bucura tot mai din plin de binefacerile noii orînduiri, vor putea distinge tot mai clar contururile societății socialiste multilateral dezvoltate, vor întrezări orizonturile

luminoase ale comunismului, către care partidul nostru călăuzește în mod ferm România. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Fără îndoială că înfăptuirea marilor obiective ale cincinalului va necesita eforturi intense, unirea forțelor întregului popor, o muncă susținută în toate domeniile vieții economice și social-culturale. Aceasta cere, de asemenea, ridicarea nivelului de pregătire și calificare al tuturor oamenilor muncii, sporirea competenței și răspunderii în producție, asigurarea unei organizări superioare, cu adevărat științifice, a muncii în toate sectoarele. Spiritul revoluționar al societății noastre trebuie să se afirme cu putere și în perfecționarea întregii activități economico-sociale, în întărirea ordinii și disciplinei în muncă, în abnegația și devotamentul cu care toți cetățenii sînt chemați să-și îndeplinească îndatoririle față de patrie, față de popor, față de cauza socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În grandioasa bătălie pe care o dă poporul nostru în mersul său înainte spre zările luminoase ale comunismului, o contribuție de prim ordin trebuie să aducă organizațiile revoluționare ale tineretului, întreaga tînără generație, căreia îi sînt deschise nelimitate orizonturi de creație, largi posibilități de valorificare a capacității, a cunoștințelor și elanului revoluționar.

Aveți, dragi prieteni tineri, o perspectivă minunată în fața voastră. Pentru realizarea obiectivelor Programului elaborat de Congresul al XI-lea merită să vă consacrați toate forțele și — dacă este nevoie — să vă dați chiar și viața pentru ca România să meargă ferm spre comunism ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).* Organizațiile voastre sînt continuatoare ale unor tradiții revoluționare, înaintate. Comuniștii, tinerii comuniști au dus o luptă dîrză în condițiile

ilegalității, au înfruntat teroarea, prigoana. Mulți dintre ei și-au dat viața pentru ca poporul nostru să poată păși pe drumul socialismului. Astăzi, voi, dragi tineri, urmași ai acestor eroi, aveți datoria de a fi la înălțimea jertfelor pe care ei le-au dat pentru ca poporul nostru să trăiască liber. Să faceți totul pentru a fi urmașii lor demni, pentru a ține sus steagul luptei revoluționare pentru socialism, pentru comunism ! *(Aplauze puternice, urale).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Societatea socialistă este o societate a muncii libere, creatoare, în care oamenii, poporul sînt stăpîni pe tot ceea ce se înfăptuiește. Am lichidat pentru totdeauna clasele exploatatoare, care se îmbogățeau din munca altora, din creația celor mulți. Tot ceea ce făurim astăzi este opera muncii poporului, rodul eforturilor minții și brațelor clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității. Munca este valoarea supremă a societății socialiste, unicul factor al progresului ei, sursa întregii avuții naționale a poporului nostru. Toți cetățenii trebuie să înțeleagă că numai muncind cu pasiune, cu pricepere și perseverență se vor forma ca oameni înaintați, vrednici ctitori ai noii orînduiri sociale, și în același timp pot contribui efectiv la înaintarea tot mai hotărîtă a României pe calea civilizației noi. Atît deviza socialismului, cît și cea a comunismului este : „De la fiecare după capacitate, după posibilitățile sale". Deoarece acestei devize fundamentale a socialismului și comunismului i se dau anumite interpretări greșite, merită să aducem unele precizări pentru ca ea să fie înțeleasă într-un mod just. Unii concep cerința societății de a da „după posibilități" în sensul de a presta o anumită muncă concretă, fără însă a-și asuma răspunderi și obligații față de efortul general al poporului pentru înaintarea pe calea progresului și civilizației. Se invocă

uneori argumentul capacității limitate, unii susținînd că atîta sînt în stare să facă, adoptînd o atitudine de comoditate și delăsare. O asemenea atitudine este în contradicție cu înseși legile naturii umane, cu aspirația și puterea omului de a se autoperfecționa și a se autodepăși neîncetat, de a-și spori, prin lărgirea orizontului de cunoștințe, printr-o pregătire tot mai intensă, capacitatea sa creatoare. Asemenea oameni invocă adeseori principiul comunist al repartiției : „fiecăruia după necesitate", dorind să obțină cît mai mult de la societate și să dea cît mai puțin, dacă se poate să trăiască chiar fără să muncească. Acestor oameni li se potrivește foarte bine zicala românească : „La război înapoi, la plăcinte înainte". *(Animație în sală, aplauze).* Într-adevăr, unele persoane sînt ultimele în muncă, în activitatea creatoare, dar primele la consum și la distracție. Cred că trebuie să le spunem deschis acestor oameni că au nimerit greșit în societatea socialistă, și cu atît mai puțin își vor găsi locul în orînduirea comunistă — care nu sînt create pentru leneși, ci pentru cei hotărîți să-și pună întreaga capacitate creatoare, toată puterea de muncă în slujba făuririi bunăstării maselor largi de oameni ai muncii, a întregii societăți. *(Aplauze puternice).* Iată de ce principiul marxist al retribuției trebuie înțeles în sensul necesității și posibilității ca fiecare cetățean să-și dezvolte nivelul pregătirii științifice, profesionale și de cultură generală, astfel încît să poată da maximum societății, să poată aduce o contribuție din ce în ce mai substanțială, mai prețioasă la eforturile generale de progres ale întregii țări. Dacă acest lucru este valabil pentru toți cetățenii patriei, cu atît mai stringent se pune problema pregătirii, autodepășirii, sporirii capacității de muncă, de creație atunci cînd este vorba de tînăra generație. De la aceste cerințe și sarcini de înaltă răspundere trebuie să pornească, în activitatea lor, organizațiile revoluționare

ale tineretului. *(Aplauze puternice, prelungite).* Un rol de cea mai mare însemnătate revine Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, ce cuprind în rîndurile lor aproape 3 000 000 de tineri și care trebuie să promoveze în rîndul tinerei generații un spirit cu adevărat revoluționar, entuziast și combativ în afirmarea noului, în înfăptuirea țelurilor cutezătoare ale Programului partidului nostru comunist. La rîndul său, Organizația de pionieri este chemată să dezvolte, prin acțiunile pe care le întreprinde, imaginația și pasiunea pentru creație a copiilor, să-i educe în spiritul dreptății, cinstei și omeniei, propriu socialismului, să-i formeze ca cetățeni înaintați ai patriei noastre noi. Pornind de la caracterul și spiritul general al societății noastre, organizațiile de tineret și pionieri trebuie să acționeze pentru a face din fiecare tînăr al patriei un om dîrz și curajos, combativ și perseverent, care să nu se teamă de greutăți, de muncă și de luptă, care să se situeze întotdeauna în primele rînduri ale eforturilor națiunii noastre pentru propășire materială și spirituală, să ducă cu fermitate înainte flacăra progresului pe pămîntul României. În felul acesta, organizațiile tineretului și ale pionierilor își vor putea îndeplini, cu adevărat, misiunea de cinste de ajutoare ale partidului în educarea comunistă a tinerei generații din România.

Avem deplina convingere că aceste organizații, că voi, dragi tovarăși și prieteni, vă veți face pe deplin datoria, veți fi la înălțimea încrederii partidului, a încrederii patriei și poporului! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Așa cum se menționează în Programul partidului și după cum am subliniat la Congresul al XI-lea, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate presupune, odată cu eforturile pentru asigurarea unei baze tehnico-materiale avansate, o amplă și susținută activitate politico-educativă pentru ridicarea conștiinței socialiste, pentru formarea omului nou. Socialismul și comunismul sînt rodul creației istorice a maselor, iar acțiunea lor conștientă este rezultatul cunoașterii și stăpînirii legilor generale ale naturii și societății. Iată de ce în edificarea orînduirii noi este indispensabilă însușirea temeinică a concepției revoluționare despre lume și viață, a materialismului dialectic și istoric. Numai călăuzindu-se de concepția revoluționară a proletariatului, comuniștii, uteciștii, oamenii muncii, toți tinerii se vor putea situa pe pozițiile cele mai înaintate în înfruntarea dintre nou și vechi, vor fi tot timpul alături de ceea ce este avansat, vor avea o orientare clară în viață. Materialismul dialectic și istoric oferă posibilitatea cunoașterii tainelor naturii, ale universului, a înțelegerii marilor procese care au loc în lumea înconjurătoare, a aprofundării legilor dezvoltării societății, a înțelegerii superioare a sensului destinului și rolului omului. Trebuie să avem permanent în vedere că minunatele cuceriri ale revoluției tehnico-științifice, ale cunoașterii umane demonstrează zi de zi justețea tezei materialist-dialectice după care nu există nici o latură a vieții și naturii, a universului care nu poate fi cunoscută. Sînt încă multe laturi necunoscute, dar ele pot și trebuie să fie cunoscute. De aceea trebuie acționat cu fermitate, în mod cutezător, pentru lărgirea orizontului cunoașterii, pentru a face ca tot ceea ce a creat natura, tot ceea ce există în univers să fie pus în serviciul cunoașterii, al fericirii, libertății și bunăstării omului, al independenței popoarelor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Formarea conștiinței socialiste impune o neslăbită

atenție pentru însușirea temeinică a politicii partidului nostru comunist, care reprezintă marxism-leninismul creator în România, rodul aplicării adevărurilor generale ale socialismului la realitățile concrete ale țării. Cunoscînd aprofundat politica Partidului Comunist Român în fiecare etapă a dezvoltării sociale, oamenii muncii, tinerii patriei vor putea deveni cu adevărat militanți activi pentru traducerea ei în viață, pentru realizarea Programului partidului. Pentru a fi însă un comunist adevărat nu este suficientă doar însușirea politicii partidului sau a unor teze marxiste cu caracter general. Pentru a fi un adevărat comunist revoluționar trebuie să-ți însușești permanent tot ce a creat mai bun omenirea în domeniul științei, al cunoașterii, să stăpînești la perfecție cunoștințele tehnice și științifice cele mai moderne, să poți acționa cu rezultate cît mai bune într-unul din sectoarele vieții economico-sociale, să fii participant activ la întreaga transformare revoluționară a societății. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Un obiectiv esențial al activității politico-ideologice este educarea fiecărui cetățean, și cu deosebire a tinerei generații, în spiritul dragostei față de patrie, față de națiunea noastră socialistă, de poporul român, constructor al socialismului. Este necesar să fie cunoscute în mod aprofundat trecutul îndepărtat, de milenii, al poporului nostru, eroismul cu care el a știut să înfrunte vicisitudinile istoriei, greutățile și adversitățile de tot felul și să-și păstreze ființa națională, să-și apere dreptul la libertate și neatîrnare. Marile jertfe date de înaintași în această bătălie necurmată pentru a trăi în lume în mod demn, pentru a-și făuri o viață mai bună, pentru a fi stăpîn în propria sa țară constituie un element de profundă mîndrie națională, precum și o înaltă obligație de conștiință pentru toți cetățenii patriei noastre socialiste, pentru întregul nostru tineret. *(Aplauze puternice).* Marele nostru poet George Coșbuc spunea în unele versuri ale sale :

„Din zei de-am fi scoborîtori,
Cu-o moarte tot sîntem datori !"...
„Dar nu-i totuna leu să mori
Ori cîine-nlănțuit".

Aceste inspirate versuri exprimă deosebit de plastic spiritul în care străbunii noștri au înțeles să-și ducă viața pe aceste meleaguri, să-și făurească soarta și, în același timp, arată generațiilor de astăzi și de totdeauna datoria pe care o au de a lupta neobosit pentru a asigura patriei noastre un loc de cinste în rîndul națiunilor libere, pentru a trăi ca leii și a nu fi niciodată înlănțuiți. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Oamenii muncii, tinerii trebuie educați, de asemenea, în spiritul tradițiilor revoluționare ale eroicei noastre clase muncitoare, ale Partidului Comunist Român, care au dus cu neînfricare lupta pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, au făurit revoluția socialistă, conducînd poporul pe calea luminoasă a socialismului și comunismului.

O însemnătate deosebită au dezvoltarea frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, întărirea solidarității și unității lor indisolubile în lupta pentru înflorirea patriei comune, pentru viitorul comunist al României.

În acest spirit este necesar să fie combătute orice rămășițe ale naționalismului și șovinismului, care au slujit claselor exploatatoare, forțelor dominante străine, imperialismului drept arme cu ajutorul cărora au acționat pretutindeni pentru a dezbina popoarele, pentru a le subjuga și domina mai ușor. Munca înfrățită, prietenia și convie-

țuirea în armonie și bună înțelegere a poporului român și naționalităților conlocuitoare au caracterizat întotdeauna atitudinea forțelor progresiste din țara noastră, au fost și sînt un obiectiv esențial al politicii Partidului Comunist Român. Victoria în măreața luptă pentru zidirea societății comuniste pe pămîntul României impune unitatea indestructibilă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, efortul comun, sub conducerea partidului, pentru făurirea viitorului liber și fericit al României socialiste. *(Aplauze puternice).*

O mare atenție trebuie acordată educării și pregătirii tineretului pentru apărarea patriei. Tînăra generație trebuie să fie oricînd gata să apere glia strămoșească, să poată lupta pentru a salvgarda cuceririle revoluționare ale poporului, pentru libertatea, independența și integritatea patriei.

Înaintarea pe calea socialismului și comunismului impune tot mai imperios afirmarea deplină în viața societății noastre a principiilor și normelor eticii și echității socialiste adoptate de Congresul al XI-lea și care constituie parte integrantă a Programului Partidului Comunist Român. Este necesar să fie dezvoltat, în special în rîndurile tineretului, un puternic spirit combativ față de lipsuri și neajunsuri, față de atitudinile înapoiate și concepțiile retrograde, reziduuri ale vechii societăți, să fie cultivată o opinie de masă împotriva nepăsării, a risipei, birocratismului și rutinei, a superficialității și lipsei de răspundere în muncă, în viața de fiecare zi. În societatea noastră trebuie să primească o ripostă hotărîtă nesinceritatea, ipocrizia, încercarea de sustragere de la îndatoririle sociale, tendința de căpătuială, egoismul, parazitismul. Omul nou al societății noastre socialiste, întreaga generație tînără trebuie să promoveze în toate împrejurările cinstea, sinceritatea și modestia, corectitudinea și răs-

punderea în muncă și viață. Întreaga activitate politică, ideologică trebuie să educe tinerii pentru a fi devotați și cinstiți, cutezători, îndrăzneți, luptători fermi și consecvenți împotriva concepțiilor retrograde, a mentalităților străine socialismului, receptivi la tot ce este nou și înaintat, militanți activi pentru progres, patrioți și internaționaliști înflăcărați. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În activitatea de formare a omului nou, de dezvoltare a conștiinței socialiste a tinerilor trebuie larg folosite toate mijloacele de educare de care dispune societatea noastră. Un rol de cea mai mare importanță în educarea comunistă a tinerei generații revine școlii noastre de toate gradele. Prin legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu producția și cercetarea, prin cultivarea interesului și pasiunii pentru învățătură și munca practică, școala trebuie să-i pregătească pe tineri ca adevărați revoluționari, capabili să aducă o contribuție cît mai eficientă, în toate domeniile de activitate, acolo unde sînt solicitați de societate, la înfăptuirea Programului partidului, de edificare a socialismului și comunismului în România.

Un important factor politico-educativ îl constituie presa și radioteleviziunea, chemate să promoveze cu energie concepția înaintată a partidului nostru, politica sa internă și externă, să contribuie la unirea și mobilizarea forțelor poporului, ale întregului tineret la înfăptuirea Programului adoptat de Congresul al XI-lea. Mijloacele de informare în masă trebuie să combată cu fermitate tot ceea ce reprezintă vechiul, tot ceea ce se opune mersului nostru înainte, manifestîndu-se ca o tribună activă de afirmare a principiilor eticii și echității socialiste.

În activitatea de formare a omului nou, a conștiinței socialiste a oamenilor muncii, a tuturor tinerilor, o contribuție importantă sînt chemate să aducă arta și lite-

ratura. Operele de artă trebuie să dea expresie activității tumultuoase a poporului în toate domeniile vieții sociale, oglindind, în limbajul lor propriu, marile realizări, entuziasmul, optimismul și hotărîrea națiunii noastre de a merge neabătut înainte. Răspunzînd cît mai bine idealurilor și setei de progres a oamenilor muncii, aceste opere trebuie să dezvolte gustul pentru frumos, pentru înaltele valori morale ale societății, să-i formeze pe oameni, implicit pe tineri, în spiritul luminoaselor principii ale umanismului revoluționar. În spiritul străvechilor virtuți de dreptate și omenie ale poporului român, este necesar ca tinerii comuniști să devină adevărați comuniști de omenie, punînd toată viața și munca lor în slujba oamenilor, fericirii lor, în slujba egalității și dreptății sociale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc să subliniez, în acest context, că viața și preocupările tinerei generații, participarea sa la marea operă istorică pe care o înfăptuiește poporul nostru pot oferi creatorilor de artă — atît celor mai vîrstnici, cît și celor tineri — un nesecat izvor de inspirație. Este necesar ca în cît mai multe lucrări artistice de înaltă ținută tineretul patriei să se recunoască, să-și regăsească viața, idealurile și aspirațiile sale revoluționare.

Tineretul României trebuie crescut în spiritul principiilor umanismului revoluționar, opus așa-zisului umanism al vechii societăți, bazată pe inegalitate și asuprire. Noul nostru umanism se întemeiază pe relații de colaborare și stimă reciprocă între toți membrii societății, pe interzicerea oricărei exploatări și asupriri, pe egalitate, pe libertatea omului de a acționa în mod conștient pentru făurirea propriului viitor, pe afirmarea multilaterală a personalității.

Partidul nostru va acționa consecvent și în viitor pentru ca întreaga activitate politico-educativă să asi-

gure educarea tuturor oamenilor muncii, a tuturor tinerilor în spiritul nobilelor idealuri ale socialismului și comunismului, în lumina concepției revoluționare despre lume și viață a proletariatului, va milita pentru aplicarea tot mai fermă în existența noastră socială, în relațiile dintre oameni a principiilor eticii și echității socialiste, ale umanismului nou, revoluționar. În felul acesta, poporul nostru, tînăra sa generație vor păși cu tot mai multă hotărîre, cu tot mai mult elan în opera grandioasă de edificare a celei mai drepte și mai umane orînduiri — orînduirea comunistă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși și prieteni tineri,

Evenimentele care au avut loc în ultima vreme pe plan mondial au confirmat și confirmă pe deplin realismul aprecierilor, concluziilor și orientărilor Congresului al XI-lea cu privire la evoluția vieții internaționale, evidențiază justețea politicii externe a partidului și statului nostru, a întregii activități internaționale pe care o desfășoară România.

În această perioadă au continuat să aibă loc mari schimbări revoluționare, profunde mutații în lumea contemporană. Tot mai multe popoare au cucerit victorii mărețe în lupta lor pentru libertate și independență, și-au luat în propriile mîini bogățiile naționale, destinul, își făuresc în mod liber viitorul. S-au produs schimbări radicale în raportul de forțe mondial, în favoarea forțelor democrației și progresului. Ca urmare, se afirmă un curs nou în viața internațională, îndreptat spre destindere și colaborare — care, este adevărat, se află numai la început. Încheierea cu succes a Conferinței general-europene a constituit un moment de importanță istorică în viața continentului nostru, creînd premisele instaurării unor relații

noi în Europa, ale înfăptuirii unui climat de pace, colaborare și securitate.

Viața arată însă că mai există forțe care pot pune în pericol pacea și securitatea în Europa și în lume. De aceea, trebuie unite eforturile pentru a asigura continuarea noului curs, instaurarea politicii noi, triumful păcii și securității. În acest sens putem spune că semnarea documentelor de la Helsinki a marcat începerea unei etape noi, hotărîtoare, în lupta pentru transpunerea în viață a principiilor adoptate la Conferința general-europeană. O cerință esențială pentru securitatea pe continentul nostru o constituie înfăptuirea de măsuri concrete pe calea dezangajării militare, a reducerii bugetelor pentru armată, a lichidării bazelor militare străine și retragerii tuturor trupelor în granițele naționale, a desființării blocurilor militare.

Pentru realizarea acestor deziderate vitale, pentru promovarea unei politici și a unor relații cu adevărat noi între state, întemeiate pe egalitate și echitate, pe neamestec în treburile interne și avantaj reciproc, pe nerecurgerea la forță și la amenințarea cu folosirea forței, sînt necesare eforturi susținute, unirea mai strînsă a tuturor popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni; numai acționînd unite, aceste forțe pot asigura pacea și colaborarea internațională. *(Aplauze puternice).*

Activînd în spiritul acestor cerințe ale dezvoltării contemporane, România întreține relații de strînsă prietenie, alianță și colaborare cu toate țările socialiste, întărește raporturile sale de solidaritate activă și cooperare cu țările în curs de dezvoltare, cu tinerele state independente care pășesc pe calea afirmării de-sine-stătătoare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul coexistenței pașnice. Așezăm ferm la baza tuturor relațiilor externe ale țării noastre principiile independenței și suveranității na-

ționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța, respectării dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinul său, de a-și făuri soarta așa cum dorește, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Ne pronunțăm ferm pentru soluționarea pe cale pașnică, politică a tuturor conflictelor dintre state care mai persistă încă în lume. Apreciem că este necesar să se intensifice eforturile pentru crearea unei păci drepte și durabile în Orientul Mijlociu, asigurîndu-se retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, precum și soluționarea problemei poporului palestinean în conformitate cu aspirațiile sale legitime, inclusiv crearea unui stat palestinean independent, respectarea suveranității și independenței tuturor statelor din această zonă. De asemenea, trebuie să se facă totul pentru stingerea conflictului din Cipru, prin respectarea independenței și integrității acestui stat, prin crearea condițiilor de conviețuire pașnică a celor două comunități cipriote.

Țara noastră consideră că o problemă crucială a lumii contemporane o reprezintă înfăptuirea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Se impun măsuri hotărîte, acțiuni unite ale tuturor popoarelor, ale opiniei publice înaintate de pretutindeni pentru oprirea cursei înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare, care au absorbit în acest an circa 300 de miliarde de dolari, apăsînd greu pe umerii tuturor popoarelor, creînd primejdii mari pentru viața și securitatea fiecărei națiuni.

România militează în mod ferm pentru înlăturarea stării de subdezvoltare în care se mai află o mare parte a popoarelor, pentru lichidarea împărțirii lumii în țări bogate și țări sărace, a marilor decalaje dintre nivelu-

rile de dezvoltare ale statelor — rezultate ale vechii politici imperialiste și colonialiste.

Acționăm neabătut pentru înfăptuirea unei noi ordini economice și politice mondiale, care să dea posibilitate fiecărui popor să se dezvolte liber și neîngrădit, potrivit voinței și aspirațiilor proprii, să-și dezvolte rapid forțele de producție și să-și valorifice în interesul său bogățiile naționale, beneficiind larg, în condiții de deplină egalitate, de cuceririle tehnicii și științei contemporane.

Apreciem că trebuie întărit continuu rolul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale. Organizația Națiunilor Unite trebuie să asigure participarea cu drepturi egale a tuturor statelor la soluționarea problemelor care confruntă omenirea contemporană și de care depinde instaurarea unei păci trainice pe planeta noastră. Mai mult ca oricînd se impune ca toate statele, și îndeosebi țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare și nealiniate, să aibă un cuvînt greu de spus în soluționarea problemelor vieții contemporane. Organizația Națiunilor Unite trebuie să aducă o contribuție mai activă la generalizarea noilor relații, cu adevărat democratice, între toate țările. Este necesar, de asemenea, ca în modul de organizare a O.N.U., în întreaga sa activitate să se reflecte uriașele schimbări care au avut loc în dezvoltarea lumii în perioada postbelică, eliminîndu-se elementele anacronice, care nu mai corespund situației actuale, noilor realități internaționale, asigurîndu-se democratizarea acestei organizații, a întregii vieți internaționale.

Trebuie să fie clar că o adevărată politică de pace, de colaborare internațională nu este posibil de realizat pînă nu se va pune capăt subdezvoltării, pînă nu se vor asigura ridicarea nivelului de trai al tuturor

națiunilor, deplina egalitate între state. Este adevărat, popoarele care au suferit timp de secole dominația sînt grăbite să lichideze starea de înapoiere ; ele nu pot aștepta la infinit, trăind în mizerie. De aceea, România se află ferm de partea forțelor democratice, progresiste, a națiunilor care vor să trăiască libere, să lichideze subdezvoltarea, care vor să instaureze noua ordine economică și politică internațională, egalitatea și dreptatea. *(Aplauze puternice, prelungite, urale).*

Tocmai datorită justeței politicii externe a partidului și țării noastre, faptului că principiile pe care le promovăm în viața internațională corespund pe deplin intereselor tuturor națiunilor, politica partidului și statului nostru se bucură de o meritată apreciere pe plan internațional ; România are astăzi prieteni pe toate meridianele lumii, fiind considerată un factor activ în lupta împotriva imperialismului, colonialismului, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Întregul nostru popor, tînăra generație a patriei sprijină și înfăptuiesc neabătut atît politica internă, cît și politica externă a țării noastre, deoarece aceasta corespunde pe deplin năzuințelor lor vitale, asigură mersul ferm înainte al României spre socialism și comunism. *(Aplauze puternice).*

Prin relațiile internaționale pe care le dezvoltă, organizațiile revoluționare de tineret din România aduc o contribuție prețioasă la înfăptuirea politicii internaționale a țării.

În rîndul uriașelor forțe sociale ale progresului contemporan, un rol de cea mai mare importanță joacă tînăra generație de pretutindeni. Tineretul este vital interesat în realizarea unor transformări înnoitoare ale societății umane, în așezarea pe baze mai echitabile a organizării vieții sociale. El aspiră să-și asigure condiții

noi de pregătire, accesul neîngrădit în școlile de toate gradele, posibilități de manifestare, fără discriminări, în cîmpul vieții economico-sociale, de participare la conducerea societății, la făurirea propriului destin. De aceea, prin elanul și combativitatea sa, prin idealurile sale generoase, tineretul reprezintă un imens potențial în transformarea progresistă, revoluționară a lumii. Totodată, tînăra generație aspiră din toate puterile la eliminarea pericolelor care pot duce la izbucnirea unui nou război mondial nimicitor — în care ea este chemată să dea cel mai greu tribut de sînge —, dorește cu ardoare să-și spună cuvîntul asupra problemelor grave ce confruntă astăzi omenirea, frămîntă viața internațională și, mai ales, să ia parte activă, nemijlocită, la făurirea propriului viitor de pace și prosperitate, a zilei de mîine în care dorește să trăiască și să muncească ! *(Aplauze puternice).*

Iată de ce tineretul nu poate fi decît alături de forțele revoluționare, progresiste, antiimperialiste, în lupta împotriva politicii de dominație imperialistă și colonialistă, pentru lichidarea oricăror inegalități, pentru o lume în care fiecare națiune să fie pe deplin liberă, pentru o lume mai dreaptă și mai bună pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dorim ca Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, Organizația de pionieri să desfășoare o largă activitate internațională pentru realizarea acestor aspirații ale tineretului de pretutindeni, să-și intensifice colaborarea cu organizațiile similare din țările socialiste, cu organizațiile progresiste, democratice, revoluționare din toate statele lumii. Trebuie să fie extinse continuu contactele, raporturile de cunoaștere reciprocă cu tineretul de pe toate meridianele globului, în scopul realizării unității și solidarității internaționale a tinerei generații în lupta pentru cauza

păcii și progresului. Acționînd astfel, organizațiile revoluționare de tineret din patria noastră își vor îndeplini misiunea internaționalistă încredințată de partidul comunist, vor fi un factor activ în lupta mondială pentru instaurarea unei lumi mai bune, în care tînăra generație să se poată dezvolta corespunzător năzuințelor sale. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Congresul și conferințele voastre sînt chemate să dezbată, într-un înalt spirit de răspundere, sarcinile ce revin tineretului, pionierilor în munca și lupta pentru realizarea Programului partidului nostru, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului, a României socialiste. Nu doresc să mă refer acum la o serie de lipsuri și neajunsuri care — după cum știți — s-au manifestat în această perioadă în activitatea organizațiilor de tineret și pionieri. Nu fac aceasta, abătîndu-mă de la regulă, de la principiul meu de a atrage atenția și asupra a ceea ce este rău. Fac această excepție la reuniunea de deschidere festivă a lucrărilor congresului și conferințelor voastre, avînd convingerea că în desfășurarea lucrărilor congresului și conferințelor se va analiza activitatea într-un spirit exigent, critic și autocritic, se va evidenția și ceea ce a fost bun, dar și ceea ce a fost rău, lipsurile, pentru a se trage concluzii corespunzătoare și stabili măsurile ce se impun în vederea îmbunătățirii muncii, creșterii rolului organizațiilor voastre în întreaga viață economico-socială din România. *(Aplauze puternice).*

Ținînd seama de amplul program ce trebuie înfăptuit în viitor, se impune ca organizațiile de tineret să desfășoare o activitate mai susținută, mai combativă, cu un mai pronunțat caracter revoluționar, pentru a putea fi la înălțimea sarcinilor încredințate de partid, a misiunii lor de

unire a forțelor întregului tineret. Uniunea Tineretului Comunist, Comitetul său Central trebuie să se ocupe mai activ și mai responsabil de problemele muncii și educației tineretului muncitoresc, țărănesc, ale elevilor, studenților, ale tuturor categoriilor de tineri, de participarea lor tot mai eficientă și entuziastă la eforturile întregului popor pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate. Totodată, se impune ca Uniunea Tineretului Comunist să aibă o poziție mai combativă față de diferite lipsuri, față de nesoluționarea corespunzătoare, de către unele ministere și instituții, a problemelor de muncă și viață ale tineretului. Nu trebuie uitat nici un moment că o organizație revoluționară trebuie să se ocupe permanent de toate problemele tineretului. Iar problemele de muncă, de viață, de învățătură sînt probleme vitale, față de care Uniunea Tineretului Comunist trebuie să aibă o atitudine mai intransigentă, mai combativă decît pînă acum! *(Aplauze puternice, prelungite).* Asociațiile studenților comuniști trebuie, de asemenea, să adopte o atitudine mai critică față de activitatea lor înseși, față de neajunsurile care se mai manifestă în învățămîntul nostru superior în ce privește legarea strînsă a acestuia cu producția și cercetarea, față de problemele care privesc condițiile de învățămînt și de viață ale studenților. Trebuie înțeles că asociațiile studențești, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști nu sînt în nici un fel subordonate vreunui minister, și cu atît mai puțin Ministerului Educației și Învățămîntului. Ele sînt organizații revoluționare care își desfășoară activitatea sub conducerea nemijlocită a partidului și trebuie să aibă o activitate și o poziție corespunzătoare! Faptul că reprezentanții asociațiilor participă în organele de conducere ale Ministerului Educației și Învățămîntului și instituțiilor de învățămînt superior nu trebuie să ducă la transformarea organizațiilor revoluționare ale studenților

într-o anexă a ministerelor și instituțiilor de învățămînt. Asociațiile trebuie să manifeste o poziție fermă, combativă față de orice fel de neajunsuri și mentalități anacronice, continuînd astfel bogatele tradiții revoluționare ale studențimii înaintate din România. Nu este problemă în vreun institut de învățămînt care să nu preocupe asociațiile studențești, față de care acestea să nu ia poziție, inclusiv problemele învățămîntului. Dealtfel, a constituit o greșeală faptul că, un timp, am acceptat ca organizațiile de partid să fie împărțite pe vîrste, între profesori și studenți, pornind de la unele teze greșite, dăunătoare, potrivit cărora ar scădea autoritatea profesorului dacă face parte din aceeași organizație cu studenții sau muncitorii din laboratoare. Autoritatea profesorului nu se creează izolîndu-l în „turnul de fildeș", ci servind politica partidului, luptînd pentru realizarea ei, pentru un învățămînt revoluționar, nou! *(Aplauze puternice).* Sînt convins că participarea studenților la întreaga activitate din învățămînt, poziția lor fermă, discutarea împreună cu profesorii a problemelor învățămîntului nu numai că nu vor dăuna, nu vor diminua nivelul învățămîntului, ci, dimpotrivă, vor contribui la creșterea nivelului învățămîntului, la realizarea unui învățămînt tot mai bun. Am deplina încredere că tineretul patriei noastre este animat de dorința de a-și însuși într-un mod cît mai complet cele mai noi și înalte cunoștințe, că este exigent față de el însuși. Numai așa vom putea garanta un învățămînt care să corespundă cerințelor partidului, cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane. *(Aplauze puternice).*

În ce privește organizațiile de pionieri, și acestea au un rol tot mai important în educarea copiilor în spiritul creației, al muncii creatoare, al respectului istoriei poporului român, al operei sale mărețe de transformare re-

voluționară a societății, în spiritul dorinței și hotărîrii copiilor, a tinerilor de mîine de a-și aduce contribuția la munca părinților lor, la înflorirea patriei noastre. Organizațiile de pionieri trebuie să aibă o activitate mai combativă și, într-o anumită măsură, mai multă independență. Trebuie să se asigure o tot mai mare participare a copiilor la conducerea activității organizațiilor, la elaborarea programelor de activitate, în strînsă legătură cu organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, sub conducerea organizațiilor de partid. Trebuie să ținem permanent seama că organizațiile de pionieri sînt organizații revoluționare și întreaga lor activitate trebuie să se caracterizeze prin acest spirit. Ele constituie o școală minunată de formare a copiilor, a tinerilor de mîine, nu numai pentru învățămînt și muncă, dar și pentru conducere, dezvoltîndu-le în acest scop personalitatea. Iată de ce trebuie să imprimăm un caracter mai combativ, mai revoluționar în conducerea organizațiilor de pionieri. *(Aplauze puternice).*

Am convingerea că lucrările Congresului Uniunii Tineretului Comunist, ale Conferinței Naționale a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști și ale Conferinței Naționale a Organizației de pionieri vor marca un moment important în lichidarea lipsurilor și neajunsurilor din activitatea acestor organizații, în îmbunătățirea activității lor, în educarea comunistă a generației tinere din patria noastră, că vor determina un nou avînt în activitatea revoluționară a tineretului, ducînd la creșterea rolului său în munca și lupta întregului popor pentru înfăptuirea cu succes a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, în sporirea contribuției tineretului la edificarea victorioasă a socialismului și înaintarea spre comunism a României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cu această convingere, doresc în încheiere să vă urez vouă, dragi tovarăși și prieteni, tuturor tinerilor din România succese tot mai mari în muncă, în învățătură, în cercetare, în viață. Vă urez un viitor fericit în România socialistă și comunistă, multă sănătate, multă fericire! *(Aplauze puternice, prelungite, urale îndelung repetate ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !“. În picioare, toți cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului).*

INTERVIU ACORDAT RADIOTELEVIZIUNII ITALIENE

— *12 noiembrie 1975* —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, țara dumneavoastră s-a manifestat ca una dintre cele mai convinse și cointeresate promotoare ale securității și cooperării în Europa. Care este opinia dumneavoastră în legătură cu modul în care s-au aplicat pînă în prezent acordurile de la Helsinki ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România a acționat, împreună cu celelalte state, pentru realizarea Conferinței general-europene, pornind de la necesitatea așezării relațiilor pe continent pe principii noi, a creării încrederii și securității pentru toate națiunile, a dezvoltării unei largi colaborări în toate domeniile de activitate.

Menționez că am colaborat bine cu reprezentanții Italiei — ca și cu ai altor state — în pregătirea și desfășurarea Conferinței general-europene. Considerăm că spiritul de colaborare care s-a manifestat timp de aproape trei ani între toate statele participante la conferință a dus la o mai bună cunoaștere și o întărire a colaborării generale între statele continentului.

Încheierea cu succes a Conferinței general-europene constituie, după părerea noastră, un eveniment de importanță istorică, menit să deschidă o eră nouă nu numai pentru continentul european, dar și pentru întreaga lume.

Fără îndoială că acum, după adoptarea documentelor, este esențial să se treacă la realizarea în viață a celor convenite. Au trecut de atunci numai cîteva luni — și este greu de făcut o apreciere. Cred că ceea ce se poate spune este că va trebui să insistăm și să acționăm — în spiritul în care s-a lucrat în pregătirea conferinței — pentru înfăptuirea în viață a tuturor prevederilor din documentele semnate la Helsinki. În mod deosebit consider că trebuie acordată mai multă atenție aspectelor militare ale securității europene, trecerii la măsuri de dezangajare militară, de dezarmare, care să asigure consolidarea și dezvoltarea cursului destinderii în Europa și în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, regiunea balcanică este o zonă strategică pentru destinderea internațională. Considerați că problemele care caracterizează în prezent situația politică generală din această regiune pot fi depășite ?*

RĂSPUNS : Consider că Balcanii reprezintă o parte integrantă a securității și colaborării în Europa și, de aceea, acționăm ferm pentru realizarea unei colaborări multilaterale între toate statele din această regiune. Problemele actuale existente în Balcani — mă refer îndeosebi la Cipru — trebuie soluționate rapid, în spiritul înțelegerii și colaborării, pe baza tratativelor politice între toate statele interesate, care să ducă la asigurarea independenței, suveranității și integrității Ciprului, la conviețuirea pașnică între cele două comunități.

Ne pronunțăm, totodată, pentru soluționarea problemelor pe calea tratativelor pașnice dintre Grecia și Turcia, considerînd că aceasta reprezintă, de asemenea, un factor important pentru dezvoltarea colaborării balcanice.

Apreciez că există premisele care să permită depășirea actualei situații încordate și să se realizeze pași noi pe calea dezvoltării colaborării în Balcani, între toate statele, spre crearea unei zone a păcii și colaborării, fără arme nucleare, fără baze militare străine.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, cum apreciați perspectivele relațiilor italiano-române în cadrul general al raporturilor economice ale țării dumneavoastră ?*

RĂSPUNS : Doresc să menționez cu multă satisfacție cursul ascendent al relațiilor româno-italiene. Am putea spune că nu există domeniu de activitate în care țările noastre să nu colaboreze — atît bilateral, cît și pe plan internațional.

În ce privește raporturile economice, voi menționa numai faptul că în ultimii cinci ani schimburile dintre țările noastre s-au dublat, în ciuda greutăților provocate de criza economică din ultimii ani. Aceasta demonstrează posibilitățile mari pe care le au economiile celor două țări pentru extinderea, în următorii ani, a colaborării economice și cooperării în producție. După părerea mea, există toate condițiile ca în următorii cinci ani să dublăm schimburile economice dintre țările noastre, așa cum avem condiții să colaborăm strîns și în realizarea noii ordini economice internaționale și, fără îndoială, în înfăptuirea securității în Europa.

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII ARABE SIRIENE, MAHMOUD AL-AYOUBI

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 12 noiembrie 1975 —

Tovarășe prim-ministru,

Prieteni și tovarăși,

Aș dori să exprim și cu acest prilej satisfacția mea, a conducerii partidului și statului nostru pentru cursul ascendent al relațiilor dintre România și Siria.

În ultimii ani au avut loc schimburi de vizite la diferite niveluri, inclusiv vizite ale președinților celor două țări. S-au realizat o serie de progrese în dezvoltarea colaborării economice, care au dus la o creștere foarte mare a schimburilor comerciale dintre țările noastre, la realizarea unor acțiuni de cooperare economică și, totodată, la întărirea solidarității și a conlucrării politice și diplomatice în lupta pentru realizarea unei păci juste și durabile în Orientul Mijlociu.

Vizita dumneavoastră și a colaboratorilor dumneavoastră se înscrie în contextul acestor relații de colaborare multilaterală dintre statele noastre. Ați discutat multe

probleme ; știu că s-a ajuns la o serie de înțelegeri și sînt convins că vizita se va încheia cu rezultate bune. Deci, ea va marca un nou pas înainte spre extinderea colaborării dintre țările noastre.

Aș dori să mulțumesc pentru salutul și mesajul primit din partea președintelui Assad, căruia vă rog să-i transmiteți din partea mea cele mai cordiale salutări de prietenie, iar poporului sirian urări de pace și prosperitate. Dealtfel, contactele și schimburile de păreri statornicite între noi au un rol important în întreaga colaborare dintre România și Siria.

Înțelegem bine preocupările și dorințele Siriei — de a se ajunge cît mai curînd la realizarea păcii drepte și trainice, care să ducă la retragerea deplină a Israelului din teritoriile ocupate în 1967 și, totodată, la soluționarea problemei poporului palestinean, inclusiv la crearea unui stat palestinean independent. Am menționat întotdeauna că avem ferma convingere că numai soluționarea tuturor acestor probleme poate asigura o pace trainică și justă. Fără a se asigura poporului palestinean condiții de a duce o viață de-sine-stătătoare nu se poate vorbi de o pace dreaptă și durabilă în Orientul Mijlociu !

Considerăm că, în acest scop, sînt necesare eforturi susținute pe plan internațional, inclusiv de a se relua Conferința de la Geneva, eventual cu o participare mai lărgită. De asemenea, apreciem că se impune ca Organizația Națiunilor Unite, organismele sale, Consiliul de Securitate să aibă un rol mai activ pentru a se ajunge la soluționarea cît mai grabnică a situației din Orientul Mijlociu.

Sîntem, în același timp, preocupați să se ajungă la o soluționare cît mai rapidă a situației din Cipru — situație care are, dealtfel, o strînsă legătură cu cea din Orientul Mijlociu. Desigur, în Europa, după Conferința de la Helsinki, urmărim aplicarea în viață a documentelor ce s-au

semnat. Dar știm bine că există o interdependență strînsă între Europa și Orientul Mijlociu ; de aceea, securitatea europeană este strîns legată de pacea și securitatea din Orientul Mijlociu și invers. Tocmai pornind de la aceasta considerăm că țările noastre, care se află în cele două zone, pot și trebuie să conlucreze tot mai strîns pentru realizarea unei colaborări pe principii noi, de egalitate, de respect al independenței și suveranității.

Sîntem deopotrivă interesați să conlucrăm pentru o nouă ordine economică internațională, pentru dezarmare, pentru o lume mai dreaptă și mai bună, în care fiecare națiune să-și poată concentra eforturile în direcția dezvoltării economico-sociale independente, să colaboreze strîns cu celelalte popoare, să se bucure din plin de cuceririle științei și tehnicii contemporane.

Apreciem că între România și Siria există relații tot mai bune și posibilități tot mai largi de colaborare în toate domeniile și doresc să ridic acest pahar pentru a ura o dezvoltare și înflorire continuă a acestei colaborări.

Doresc să urez poporului prieten sirian bunăstare, fericire și pace ;

— ridic paharul în sănătatea președintelui Assad ;

— în sănătatea dumneavoastră, tovarășe prim-ministru, a tuturor oaspeților noștri sirieni ;

— în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI „DAILY NEWS" DIN ANKARA

— 14 noiembrie 1975 —

ÎNTREBARE : *Avînd în vedere recenta vizită în România a primului ministru al Turciei, Suleyman Demirel, Declarația solemnă comună semnată între cele două țări și ultimele evoluții în relațiile bilaterale, v-aș ruga să ne vorbiți despre viitorul raporturilor turco-române și cum vede România dezvoltarea prieteniei ei cu Turcia.*

RĂSPUNS : Aș dori, în primul rînd, să menționez cu multă satisfacție cursul ascendent al raporturilor dintre România și Turcia. În ultimii ani au avut loc mai multe schimburi de vizite : vizita președintelui Turciei în România, vizita președintelui României în Turcia, iar cu cîteva luni în urmă a avut loc vizita primului ministru Suleyman Demirel în România. Cu prilejul acesta s-a ajuns la o serie de acorduri și înțelegeri cu privire la extinderea colaborării între țările noastre. A fost, de asemenea, semnată o declarație solemnă comună, în care sînt afirmate principiile de bază ale relațiilor dintre cele două state, dreptul și hotărîrea lor de a acționa pe plan internațional în spiritul acestor principii.

Toate acestea deschid perspective bune pentru extinderea în continuare a schimburilor comerciale, a cooperării în producție, precum și a colaborării economice, tehnico-științifice, culturale și în alte domenii între cele două state.

În ultimii cinci ani, schimburile economice au crescut de circa trei ori ; am dori ca și în următorii cinci ani cel puțin să se dubleze. Pe baza înțelegerilor și acordurilor care s-au încheiat, există perspective bune în această privință. Pentru aceasta pledează, de asemenea, faptul că atît România, cît și Turcia sînt preocupate de o dezvoltare economico-socială rapidă, de ridicarea bunăstării lor. Consider că extinderea acestor relații corespunde pe deplin intereselor celor două țări și popoare, cît și cauzei mai generale a colaborării și păcii în Europa și în lume.

ÎNTREBARE : *Ținînd cont de deosebirile din punct de vedere istoric existente între țările balcanice, care sînt în concepția Excelenței-Voastre șansele unei înțelegeri pe linia cooperării balcanice și în care domeniu poate fi realizată cel mai bine această cooperare ? Credeți că aceasta poate fi realizată, de asemenea, și în domeniile politic și militar ?*

RĂSPUNS : După cum se știe, România s-a pronunțat și se pronunță pentru realizarea unei largi cooperări în toate domeniile între țările din Balcani. Problemele cooperării balcanice au făcut obiectul schimburilor de păreri pe care le-am avut și cu primul ministru al Turciei în timpul vizitei sale în România.

Noi pornim de la faptul că deosebirile de ordin istoric, național și, mai cu seamă, deosebirile de orînduiri sociale nu trebuie, în general, să constituie un obstacol în calea unei colaborări active între toate statele lumii ; cu atît mai mult, aceste deosebiri — care există în realitate — nu trebuie să constituie un obstacol în cadrul colaborării

dintre țările din Balcani. Dealtfel, există o serie de organisme comune prin care țările balcanice realizează o colaborare bună în domeniile științei, istoriei, medicinei, sportului și în alte sectoare de activitate. Funcționarea acestor organisme demonstrează posibilitatea reală ca reprezentanții popoarelor din Balcani să colaboreze și să se înțeleagă.

Pornind de la aceasta, considerăm că este necesar să se treacă la realizarea unei asemenea colaborări și în alte domenii, îndeosebi în domeniul economic. În acest sens, România apreciază că o reuniune în problemele economice a reprezentanților țărilor din Balcani ar avea o mare însemnătate. Sînt multe domenii — aș menționa, de exemplu, transporturile — în care țările balcanice ar trebui să asigure cît mai repede o colaborare. Pe măsura dezvoltării colaborării în aceste domenii, se vor crea, desigur, condiții pentru a o extinde și în domeniul politic și, fără îndoială, și în domeniul militar. Am în vedere ca țările din Balcani să ajungă treptat la realizarea unei zone a colaborării și păcii, fără arme nucleare, fără baze militare străine, fără trupe străine, ceea ce corespunde nu numai intereselor lor, dar și cauzei păcii și securității în Europa și în lume.

Ținînd seama de toate acestea, consider că este în interesul popoarelor balcanice de a se depăși unele stări de tensiune, de a se ajunge la o îmbunătățire a relațiilor bilaterale între toate statele — deci și între Turcia și Grecia —, precum și la soluționarea problemei cipriote, prin asigurarea independenței, suveranității și integrității Cipruluí, pe baza conviețuirii pașnice, într-un stat unitar, a celor două comunități.

În ce o privește, România este hotărîtă să facă totul pentru a contribui la o înțelegere pe multiple planuri între toate statele din Balcani.

ÎNTREBARE : *Excelența-Voastră consideră că sînt destul de avansate condițiile politice și relațiile dintre statele europene pentru a asigura aplicarea cu bună-credință a destinderii proclamate de Conferința de la Helsinki și de principiile cuprinse în Actul său final ?*

RĂSPUNS : Încheierea cu succes a Conferinței general-europene constituie un moment de importanță istorică în viața Europei și, aș putea spune, a întregii lumi. Această importanță rezidă în faptul că, pentru prima dată, țările continentului nostru au reușit să se întrunească și să elaboreze în comun documente foarte importante cu privire la bazele relațiilor multilaterale dintre ele. Are o mare însemnătate faptul că toate statele participante au subscris la principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state.

Succesul conferinței a fost posibil datorită profundelor schimbări petrecute în raportul de forțe pe plan internațional, datorită faptului că popoarele se pronunță tot mai hotărît pentru relații noi, democratice, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

Pornind de la aceasta, apreciez că condițiile politice din Europa și din întreaga lume favorizează realizarea în viață a principiilor cuprinse în documentele semnate la Helsinki. Desigur, ele nu se vor realiza de la sine. Pentru înfăptuirea lor se impune o acțiune susținută din partea tuturor statelor, a forțelor politice democratice și progresiste din Europa, a tuturor popoarelor.

În mod deosebit, considerăm că trebuie acordată o atenție specială aspectelor militare ale securității europene. Am în vedere să se obțină o dezangajare militară, prin măsuri de reducere a cheltuielilor militare, a trupe-

lor și armamentelor, să se acționeze realmente pentru rezolvarea problemelor dezarmării din Europa, inclusiv crearea condițiilor pentru desființarea celor două blocuri militare.

Ținînd seama de situația din Europa, România apreciază că aspectele militare și măsurile concrete de dezangajare militară constituie un factor fundamental pentru realizarea securității și păcii, pentru continuarea și dezvoltarea cursului de destindere în Europa și în întreaga lume.

Doresc să menționez, încă o dată, că sîntem încrezători în posibilitatea realizării unei securități trainice, a unei păci și colaborări multilaterale în Europa.

ÎNTREBARE : *Credeți că la Conferința partidelor comuniste din Europa va fi aprobat principiul „adoptării în unanimitate" a deciziilor ? Ce părere aveți despre teza conducerii tuturor partidelor comuniste dintr-un singur centru ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în prezent este în pregătire o conferință a partidelor comuniste din Europa. La ea urmează să participe orice partid comunist din Europa care va dori aceasta. Conferința își propune să realizeze un schimb de păreri asupra rezultatelor obținute pe calea securității și păcii în Europa, a dezvoltării democratice, precum și asupra căilor prin care să se acționeze cu toate forțele pentru transpunerea în viață a principiilor adoptate la Helsinki, în vederea asigurării unei reale securități și intensificării colaborării europene.

Dacă vor fi adoptate unele documente, ele nu pot fi decît rezultatul consensului general al participanților.

Am convingerea că întrunirea acestei conferințe va constitui un moment important în lupta pentru securitate, pentru pace, pentru democrație în Europa.

Noi pornim de la faptul că fiecare partid își elaborează politica și linia sa în conformitate cu condițiile istorice naționale, sociale din țara în care-și desfășoară activitatea. Nu poate fi vorba de existența vreunui centru care să dirijeze activitatea altor partide comuniste. Activitatea acestor partide și colaborarea lor se întemeiază pe schimbul liber de păreri, pe participarea la lupta pentru soluționarea problemelor care privesc toate națiunile și care sînt legate de progres, de democrație, de pace.

ÎNTREBARE : *Excelența-Voastră a promovat pe plan internațional ideea — din ce în ce mai mult îmbrățișată — a creării unei noi ordini economice și politice internaționale. Aș vrea să vă întreb dacă o astfel de problemă va fi dezbătută la Conferința partidelor comuniste ?*

RĂSPUNS : Problema noii ordini economice internaționale este legată de faptul că două treimi din omenire se află în stare de subdezvoltare sau în curs de dezvoltare. Ea presupune lichidarea vechilor raporturi de inegalitate, de asuprire a unor state de către altele, a împărțirii lumii în țări sărace și bogate — rezultat al vechii politici de inechitate.

România acționează și depune eforturi susținute în colaborarea largă cu statele în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, pentru realizarea acestei noi ordini economice internaționale.

Fără îndoială că aceste probleme vor fi abordate la Conferința partidelor comuniste din Europa, deși ele nu privesc numai Europa, ci întreaga lume. Europa poate și trebuie însă să joace un rol activ în realizarea noii ordini economice și politice internaționale.

În încheiere, doresc să adresez cititorilor ziarului dumneavoastră, întregului popor turc un salut prietenesc, urări de prosperitate și pace !

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI LE DUAN, PRIM-SECRETAR AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI CELOR CE MUNCESC DIN VIETNAM

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 14 noiembrie 1975 —

Stimate tovarășe Le Duan,

Stimați tovarăși vietnamezi,

Tovarăși,

Doresc, înainte de toate, să-mi exprim satisfacția de a vă avea ca oaspeți dragi ai României socialiste pe dumneavoastră, tovarășe Le Duan, pe ceilalți membri ai delegației de partid și guvernamentale a Republicii Democrate Vietnam și să vă adresez un cordial salut tovărășesc din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România, precum și din partea mea.

Vizita pe care o faceți în România este o expresie a bunelor relații de prietenie, solidaritate și colaborare care se dezvoltă continuu între partidele și popoarele noastre.

Îmi amintesc cu multă plăcere de vizita pe care am făcut-o în 1971 în Republica Democrată Vietnam, cînd

poporul vietnamez se afla în plin război pentru apărarea libertății și independenței patriei sale. Vizita făcută atunci a constituit o puternică manifestare a solidarității și prieteniei popoarelor și partidelor noastre. Ca și vizita dumneavoastră de astăzi, ea a marcat un moment important în dezvoltarea relațiilor frățești romåno-vietnameze. În spiritul acestei prietenii și solidarități, poporul român a acordat întregul său sprijin — material, economic, politic și diplomatic — luptei drepte a Vietnamului pentru apărarea independenței și libertății sale, a militat în mod consecvent pe arena internațională pentru încetarea intervenției imperialiste și respectarea dreptului poporului vietnamez de a-și hotărî singur destinele. Împreună cu țările socialiste, cu toate popoarele iubitoare de pace și progres din întreaga lume am salutat cu profundă bucurie victoria strălucită dobîndită de poporul vietnamez în această luptă grea și plină de sacrificii.

Doresc să menționez, totodată, că lupta poporului vietnamez a constituit un puternic sprijin și pentru poporul român, ca și pentru toate popoarele lumii, în lupta pentru construcția socialistă, împotriva imperialismului, pentru pace. Victoria Vietnamului eroic — ca și victoriile dobîndite de popoarele din Cambodgia și Laos — demonstrează încă o dată, în modul cel mai convingător, că nu există în lume forțe capabile să îngenuncheze un popor care este hotărît să lupte și să-și apere ființa națională, dreptul la o viață liberă.

Ne bucură faptul că, după ani îndelungați de război, poporul vietnamez își poate îndrepta astăzi, în deplină libertate, întreaga sa energie și capacitate creatoare spre vindecarea rănilor războiului, spre refacerea economiei și dezvoltarea țării pe calea socialismului. Așa cum au evidențiat convorbirile pe care le-am început astăzi, există largi posibilități ca — în noile condiții, ale trecerii po-

porului vietnamez la munca pașnică de reconstrucție și dezvoltare a țării sale — să amplificăm și mai mult colaborarea și cooperarea economică, tehnico-științifică și culturală româno-vietnameză, ridicînd astfel pe o treaptă superioară și dînd noi dimensiuni conlucrării și solidarității care s-au dezvoltat între țările și popoarele noastre. În acest sens apreciem că vizita dumneavoastră în România va constitui un moment de seamă, care deschide noi perspective de întărire și dezvoltare pe multiple planuri a relațiilor dintre țările și partidele noastre, în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a socialismului, progresului și păcii.

Dragi tovarăși,

Trăim o epocă de mari transformări revoluționare, sociale și naționale, de schimbări profunde în raportul internațional de forțe, de afirmare tot mai puternică a voinței popoarelor de a fi deplin stăpîne pe bogățiile naționale, pe destinele lor.

În realizarea acestor schimbări, un rol important au jucat și joacă țările socialiste, țările în curs de dezvoltare, care își afirmă hotărîrea lor de a pune capăt vechii politici de dominație imperialistă și colonialistă, masele largi populare, forțele progresiste de pretutindeni. De asemenea, lupta poporului vietnamez — ca și a celorlalte popoare din Indochina — a avut un rol foarte important în determinarea schimbărilor care s-au produs pe plan internațional. Ca rezultat al acestor schimbări, lumea cunoaște astăzi începutul unui curs nou, spre destindere și colaborare. Viața arată însă că mai există forțe care pot pune în pericol pacea și securitatea internațională. De aceea, popoarele, forțele antiimperialiste și progresiste de pretutindeni trebuie să-și unească tot mai strîns eforturile pentru a înlătura orice piedici și obstacole din

calea destinderii, pentru a promova o politică nouă, de pace și colaborare între națiuni.

Pornind de la aceste realități, România întărește continuu prietenia și colaborarea cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și cu tinerele state independente, extinde, în spiritul coexistenței pașnice, legăturile sale economice, tehnico-științifice și culturale cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială. La baza relațiilor sale internaționale, România așază permanent principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la forță și la amenințarea cu forța, respectării dreptului fiecărui popor de a-și făuri soarta de-sine-stătător.

Încheierea cu succes a Conferinței general-europene și semnarea documentelor de la Helsinki au marcat începerea unei etape noi, hotărîtoare în lupta pentru securitate și colaborare — aceea a transpunerii în viață a principiilor adoptate la conferință. În această direcție se impun măsuri concrete de dezangajare militară în vederea consolidării și dezvoltării destinderii, de reducere a cheltuielilor pentru înarmări, de lichidare a bazelor militare străine și retragere a trupelor în granițele naționale, de desființare a blocurilor, precum și alte măsuri care să dea popoarelor garanția că se pot dezvolta libere, la adăpost de orice amestec și agresiuni din afară.

Considerăm că realizarea securității și păcii în Europa va exercita o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți internaționale, pentru pace și colaborare între toate popoarele.

Sîntem interesați în soluționarea pașnică a situației din Cipru, pentru dezvoltarea colaborării multilaterale în Balcani și transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii și colaborării internaționale.

România se pronunță consecvent pentru soluționarea pe cale politică, pașnică a tuturor conflictelor dintre state și a stărilor de încordare care mai există astăzi în lume.

Considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru a se ajunge cît mai rapid la instaurarea unei păci durabile și juste în Orientul Mijlociu, pornindu-se de la retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967, de la necesitatea soluționării problemei poporului palestinean în conformitate cu cerințele și aspirațiile sale legitime, inclusiv de a-și constitui un stat național independent.

Ținînd seama de intensificarea cursei înarmărilor, de pericolul pe care îl reprezintă aceasta pentru pacea omenirii și de influența pe care o exercită asupra dezvoltării economico-sociale, considerăm că trebuie să se amplifice eforturile tuturor popoarelor pentru trecerea la măsuri efective de dezarmare, pentru oprirea cursei înarmărilor, și îndeosebi a înarmărilor nucleare.

Ne pronunțăm cu hotărîre pentru rezolvarea problemelor subdezvoltării, pentru înlăturarea din relațiile internaționale a vechii politici imperialiste, de inegalitate și asuprire, care a dus la împărțirea lumii în țări sărace și țări bogate. Se impune realizarea unei noi ordini economice și politice internaționale, bazată pe egalitate și echitate, pe raporturi noi, cu adevărat democratice, care să asigure progresul mai rapid al tuturor țărilor, și în primul rînd al țărilor slab dezvoltate.

În epoca marilor cuceriri științifice trebuie să facem totul ca realizările cunoașterii umane în toate domeniile să fie puse în serviciul progresului fiecărei națiuni, al întregii omeniri, să slujească bunăstării, fericirii și libertății popoarelor.

Soluționarea marilor probleme care preocupă astăzi

omenirea impune participarea activă, în condiții de deplină egalitate, a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială, și, fără nici o îndoială, în primul rînd a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealiniate, care constituie majoritatea statelor lumii și sînt nemijlocit interesate în realizarea unui climat de pace și largă colaborare, în asigurarea progresului lor economic și social.

După părerea noastră, se impune democratizarea generală a relațiilor internaționale, creșterea mai substanțială a rolului Organizației Națiunilor Unite și altor organisme internaționale în viața politică contemporană. În organizarea și în activitatea Organizației Națiunilor Unite trebuie să se reflecte în mod mai corespunzător marile schimbări care au avut loc în dezvoltarea lumii contemporane, asigurîndu-se participarea la întreaga ei activitate a tuturor statelor, în deplină egalitate. În acest sens, regretăm poziția Statelor Unite, care au împiedicat anul acesta intrarea Vietnamului în O.N.U. Sîntem convinși însă că, în scurt timp, Vietnamul va fi primit și va participa activ la activitatea Organizației Națiunilor Unite, aducîndu-și contribuția constructivă la soluționarea marilor probleme internaționale.

În rezolvarea problemelor complexe ale lumii contemporane, un rol important îl au partidele comuniste și muncitorești, partidele socialiste, alte partide democratice, progresiste, mișcările de eliberare națională, toate forțele antiimperialiste. De aceea, Partidul Comunist Român acționează pentru dezvoltarea largă a colaborării cu toate aceste forțe politice și pentru întărirea unității și colaborării lor.

Sîntem bucuroși că între Partidul Comunist Român și Partidul Celor ce Muncesc din Vietnam există relații tovărășești, de colaborare, în toate domeniile de activi-

tate. Am ferma convingere că şi în viitor relaţiile dintre partidele noastre — ca şi dintre cele două ţări şi popoare — se vor dezvolta necontenit, în interesul reciproc, al cauzei socialismului, păcii şi colaborării internaţionale.

Doresc să exprim încă o dată, dragă tovarăşe Le Duan, convingerea noastră că vizita dumneavoastră va exercita o puternică influenţă şi va constitui un moment important în dezvoltarea acestei colaborări.

Vă rog, dragi tovarăşi şi prieteni, să toastăm în sănătatea tovarăşului Le Duan şi a tuturor oaspeţilor vietnamezi !

Să urăm poporului vietnamez prieten prosperitate şi fericire !

Pentru prietenia, solidaritatea şi colaborarea dintre ţările şi partidele noastre !

Pentru triumful cauzei socialismului, păcii şi colaborării în lume ! *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA MARELE MITING AL PRIETENIEI ROMÂNO-VIETNAMEZE

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a delegaţiei Partidului Celor ce Muncesc şi a guvernului Republicii Democrate Vietnam, condusă de tovarăşul Le Duan

— 17 noiembrie 1975 —

Stimate tovarăşe Le Duan,

Dragi tovarăşi vietnamezi,

Tovarăşi şi prieteni,

Avem astăzi deosebita bucurie să ne întîlnim, în cadrul acestui miting al prieteniei, cu înalţii soli ai eroicului popor vietnamez, de care poporul român este legat prin puternice sentimente de stimă, prietenie şi solidaritate comunistă revoluţionară. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc ca, în numele conducerii de partid şi de stat, al întregului popor român, precum şi în numele meu, să salut din toată inima delegaţia de partid şi guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam, condusă de tovarăşul Le Duan, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, şi să adresez un cordial mesaj de prietenie poporului frate vietnamez. *(Aplauze puternice, urale).*

Întregul nostru popor apreciază vizita dumneavoastră

în Republica Socialistă România, dragi oaspeți vietnamezi, ca o nouă expresie a bunelor relații româno-vietnameze, a colaborării și solidarității militante dintre partidele și țările noastre, bazate pe încredere și prețuire reciprocă, pe principiile atotbiruitoare ale marxism-leninismului. *(Aplauze puternice).*

Prietenia româno-vietnameză are tradiții îndelungate; ea s-a dezvoltat și s-a ridicat pe o treaptă superioară în condițiile înfăptuirii revoluției și construcției socialiste din țările noastre. Solidaritatea româno-vietnameză a căpătat un caracter și mai activ, s-a manifestat și mai puternic atunci cînd Vietnamul a devenit obiectul intervenției imperialiste. Poporul român, cunoscînd din propria sa experiență dominația străină, fiind nevoit să ducă el însuși lupte grele, timp de secole, pentru apărarea ființei naționale, a libertății și independenței patriei, a înțeles și înțelege pe deplin, sprijinind activ, lupta celorlalte popoare împotriva asupririi străine, pentru eliberare națională și socială. România socialistă a acordat poporului vietnamez, în tot decursul războiului, întregul său sprijin material, politic, militar, diplomatic și moral, militînd cu toată fermitatea și energia pentru încetarea intervenției străine, pentru respectarea dreptului poporului vietnamez de a se dezvolta liber și independent, potrivit propriei sale voințe. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Poporul nostru a salutat cu profundă bucurie și satisfacție măreața victorie istorică obținută de poporul frate vietnamez în această luptă. Această victorie se înscrie ca un aport de cea mai mare însemnătate în lupta împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste; noi considerăm că eroica luptă a poporului vietnamez a constituit un sprijin și pentru poporul nostru, pentru cauza socialismului în general, pentru apărarea dreptului fiecărui popor de a-și decide de-sine-stătător propriile destine,

pentru cauza colaborării și păcii. *(Aplauze puternice, însuflețite).* Exemplul eroic al Vietnamului demonstrează încă o dată, în modul cel mai convingător, că nimeni și nimic nu poate înfrînge voința unui popor hotărît să lupte, să facă orice sacrificii pentru apărarea ființei sale naționale, a dreptului sacru de a trăi liber și neatîrnat, de a-și asigura dezvoltarea pe calea progresului, a socialismului. *(Aplauze puternice).*

În prezent, poporul vietnamez își consacră eforturile și energia creatoare activității de construcție pașnică, refacerii și dezvoltării rapide a economiei, consolidării independenței, edificării unui Vietnam liber și unit, democratic, prosper, socialist.

Doresc să folosesc acest prilej pentru a adresa Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, în frunte cu tovarășul Le Duan, guvernului și întregului popor vietnamez de 45 000 000 de oameni urarea caldă de a obține succese tot mai mari în reunificarea rapidă a țării, în edificarea societății socialiste pe pămîntul Vietnamului, în împlinirea năzuințelor de progres și pace ale întregului popor vietnamez. *(Aplauze puternice, însuflețite).*

Dragi tovarăși și prieteni vietnamezi,

Vizita dumneavoastră în România are loc în momentul cînd poporul român încheie cu succes planul cincinal 1971—1975. Avem satisfacția să relevăm că, pe ansamblu, acest cincinal se realizează cu 5 luni mai devreme față de Directivele Congresului al X-lea și cu circa 2 luni înainte față de prevederile maxime ale cincinalului. În acești cinci ani s-au dezvoltat economia, știința și cultura, s-a ridicat nivelul de trai material și spiritual al poporului — obiectiv fundamental al politicii partidului, țelul suprem al societății noastre socialiste. Totodată, am dezvoltat și perfecționat democrația noastră socialistă, cadrul

organizatoric și politic de participare a oamenilor muncii la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului și statului, la conducerea societății. Am acționat ferm pentru aplicarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste, pentru formarea omului înaintat — constructor al noii orînduiri.

Toate marile realizări pe care le-am obținut sînt rodul muncii eroice a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, care, strîns unit, urmează cu încredere nestrămutată Partidul Comunist Român. *(Aplauze puternice, însuflețite).* Aceste succese demonstrează în mod elocvent justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care aplică în mod creator adevărurile generale la realitățile concrete ale României, conlucrează strîns cu alte țări socialiste, folosește experiența pozitivă din alte țări în condițiile României, în scopul de a obține un progres cît mai rapid al țării noastre pe calea socialismului. *(Vii și îndelungi aplauze).*

Ne aflăm acum în pragul unui nou cincinal, 1976—1980, care, prin amploarea obiectivelor și sarcinilor pe care le cuprinde, va marca o etapă hotărîtoare în dezvoltarea și modernizarea forțelor de producție ale țării, în înflorirea economiei, științei și culturii, în satisfacerea tot mai deplină a cerințelor de viață ale maselor largi populare, în înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea al partidului, de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare victorioasă a României spre comunism. *(Aplauze puternice, îndelungi).*

Dragi prieteni și tovarăși,

Am avut, în aceste zile, convorbiri rodnice. În cadrul acestora au fost exprimate dorința și hotărîrea comună de a dezvolta și consolida în continuare prietenia și

colaborarea dintre partidele și popoarele noastre, au fost evidențiate noi posibilități de a intensifica relațiile politice, economice și culturale, cooperarea în producție, schimbul de experiență și sprijinul reciproc în construcția socialismului. Înțelegerile la care am ajuns, documentele semnate astăzi — între care și Declarația comună — constituie un nou moment istoric în dezvoltarea relațiilor româno-vietnameze, asigurînd ridicarea pe un plan superior a colaborării noastre reciproce, în interesul ambelor partide și popoare, al propășirii economice și sociale a țărilor noastre, al cauzei socialismului, progresului și păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

În cursul convorbirilor cu tovarășul Le Duan am abordat și probleme legate de evoluția vieții internaționale actuale, de dezvoltarea mișcării comuniste și muncitorești. Doresc să subliniez cu satisfacție identitatea de păreri manifestată în aprecierea marilor probleme cu care se confruntă astăzi omenirea. Popoarele român și vietnamez, cele două partide sînt dornice să conlucreze tot mai strîns și pe arena mondială și, împreună cu celelalte țări socialiste, cu forțele iubitoare de pace și progres de pretutindeni, cu toate popoarele, să-și aducă contribuția activă la instaurarea unei politici noi, a noii ordini economice, la pacea și colaborarea internațională. *(Aplauze însuflețite).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Trăim într-o epocă de profunde transformări revoluționare, sociale și naționale, de schimbări adînci în raportul internațional de forțe. Se afirmă cu tot mai multă vigoare voința popoarelor de a trăi libere, de a fi deplin stăpîne pe bogățiile naționale, pe propriile destine. În realizarea marilor schimbări produse în lume, un rol important au avut țările socialiste, mișcarea revoluționară comunistă și muncitorească, forțele progresiste, antiim-

perialiste de pretutindeni, precum și lupta și victoriile poporului vietnamez, ale celorlalte popoare din Indochina. *(Aplauze puternice).*

Ca rezultat al acestor schimbări, al luptei forțelor la care m-am referit, în viața internațională s-au conturat, în ultimii ani, pași spre destindere. Nu putem însă uita nici un moment că în lume există încă forțe care pot pune în pericol acest curs nou, pacea și colaborarea mondială. De aceea se impune intensificarea luptei pentru unirea eforturilor popoarelor în vederea consolidării și dezvoltării cursului destinderii, pentru instaurarea unor relații noi, de egalitate și respect, a noii ordini economice internaționale, pentru democratizarea relațiilor dintre statele lumii. Viața demonstrează cu putere că instaurarea păcii și securității internaționale este condiționată de așezarea relațiilor internaționale pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, renunțării la forță și la amenințarea cu forța, respectării dreptului fiecărui popor de a-și decide singur calea evoluției sociale și politice. România promovează ferm aceste principii în relațiile sale cu celelalte state, militează consecvent pentru generalizarea lor în întreaga viață internațională. *(Vii aplauze).*

Ca țară socialistă, România dezvoltă continuu relațiile cu toate țările socialiste, militează activ pentru întărirea unității acestora, pentru intensificarea colaborării lor în lupta consacrată făuririi socialismului și comunismului în fiecare țară, pentru cauza securității și păcii în lume. Contribuția cea mai prețioasă a popoarelor noastre la creșterea forțelor socialismului, a prestigiului și influenței sale în lume, la întărirea luptei mondiale pentru pace este edificarea cu succes a orînduirii socialiste în fiecare țară, accelerarea progresului economic, tehnic, științific și cultural al fiecăreia din țările noastre, dezvoltarea colaborării și solidarității dintre ele. *(Aplauze puternice).*

România acordă, de asemenea, o importanță deosebită extinderii colaborării multilaterale și întăririi solidarității cu țările în curs de dezvoltare, cu tinerele state care s-au eliberat de dominația străină și au pășit pe calea propășirii economico-sociale independente. În același timp, lărgim relațiile și colaborarea în diferite domenii de activitate cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și culturale, la eforturile generale pentru soluționarea marilor probleme de care depind pacea, progresul și securitatea omenirii contemporane.

România militează în mod ferm pentru instaurarea unui climat trainic de pace și securitate în Europa. Încheierea cu succes a Conferinței general-europene a constituit un moment istoric în viața popoarelor Europei, deschizînd perspectiva instaurării pe continentul nostru a unor relații noi, de colaborare, securitate și pace. Esențial este acum să se treacă la transpunerea în viață a principiilor adoptate în documentele semnate de țările participante la Conferința de la Helsinki. În această direcție se impune, în primul rînd, să se acționeze în mod concret pentru dezangajarea militară pe continentul nostru. Am în vedere necesitatea reducerii cheltuielilor pentru înarmare, a lichidării bazelor militare străine și retragerii tuturor trupelor în granițele naționale, a abținerii de la orice demonstrație de forță sau acte de intimidare militară, a desființării blocurilor militare, precum și alte măsuri care să dea popoarelor europene garanția că se vor putea dezvolta libere, în deplină securitate, la adăpost de orice agresiune sau ingerințe din afară. Realizarea unor măsuri de dezangajare militară este o cerință esențială

pentru consolidarea și dezvoltarea cursului destinderii, pentru înfăptuirea securității europene, pentru pacea în întreaga lume. Aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor europene, popoarelor întregii lumi. *(Aplauze puternice).*

Situată în Balcani, țara noastră militează pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a bunei vecinătăți și a colaborării pașnice, fără arme nucleare și baze militare străine. În acest context, ne pronunțăm pentru soluționarea pe calea tratativelor a situației din Cipru, astfel încît să se asigure respectarea suveranității și independenței acestui stat, conviețuirea pașnică a celor două comunități cipriote.

Țara noastră acționează cu toată energia pentru soluționarea pe cale pașnică, politică, a conflictelor și stingerea focarelor de încordare care mai există astăzi între state în lume. Sîntem interesați să se ajungă cît mai rapid la soluționarea pașnică a conflictului din Orientul Mijlociu, prin retragerea Israelului din toate teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, prin rezolvarea problemei poporului palestinean în concordanță cu interesele sale legitime — inclusiv dreptul de constituire a unui stat independent —, prin asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din această zonă.

România consideră că o problemă crucială pentru pacea și progresul omenirii contemporane este înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Nu pot exista destindere și securitate atîta timp cît continuă cursa înarmărilor, cît în arsenalele statelor se acumulează cantități tot mai mari de arme de diferite tipuri. Iată de ce considerăm necesar să se treacă cît mai grabnic la înghețarea și reducerea bugetelor militare, la interzicerea, reducerea treptată și apoi lichidarea armamentului nuclear, la crearea de zone lipsite de arme nucleare, precum și la alte măsuri de dezarmare și dezangajare mili-

tară. România se pronunță pentru negocierea și încheierea unui tratat de dezarmare generală și completă, sub un strict control internațional, și, totodată, pentru convocarea unei sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrate dezarmării. Prin lupta fermă a tuturor popoarelor se poate înlătura spectrul unui nou război mondial, omenirea poate fi eliberată de uriașa povară a cheltuielilor militare, pot fi asigurate pacea și progresul internațional.

Un imperativ major al epocii contemporane este lichidarea grabnică a subdezvoltării. Trebuie să se facă totul pentru lichidarea urmărilor politicii imperialiste și colonialiste de asuprire și exploatare a altor popoare, de împărțire a lumii în țări bogate și sărace. Considerăm că acest deziderat major se poate înfăptui numai prin instaurarea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe egalitate și echitate, pe dreptul tuturor popoarelor de a fi stăpîne pe bogățiile proprii și de a avea acces neîngrădit la cuceririle științei și tehnicii moderne. Marile descoperiri ale cunoașterii umane trebuie puse în slujba accelerării dezvoltării economico-sociale a tuturor națiunilor, și în primul rînd a țărilor rămase în urmă, a asigurării unui înalt nivel de civilizație întregii omeniri. *(Vii aplauze).*

Soluționarea problemelor complexe cu care se confruntă omenirea cere participarea activă la viața internațională, în condiții de deplină egalitate, a tuturor statelor, indiferent de orînduirea socială, de mărime, de forță economică sau militară. Un rol deosebit în această privință revine țărilor mici și mijlocii, țărilor nealiniate, profund interesate în democratizarea vieții internaționale, în înfăptuirea unor relații noi, de egalitate și respect, între state.

Apreciem că o contribuție esențială la rezolvarea problemelor complexe ale vieții internaționale, la instaurarea unor raporturi noi între state poate și trebuie să aducă Organizația Națiunilor Unite. România se pronunță pen-

tru sporirea rolului Organizației Națiunilor Unite în viața internațională, pentru ca O.N.U. să reflecte în mod mai corespunzător noile realități ale lumii de azi, asigurînd cadrul propice pentru participarea tuturor popoarelor la dezbaterea și soluționarea problemelor complexe, la asigurarea progresului și păcii.

În acest context, sprijinim în mod ferm deziderattul legitim al poporului vietnamez de a-și ocupa cît mai curînd locul ce i se cuvine în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

Ne exprimăm solidaritatea cu aspirațiile îndreptățite de unitate ale poporului coreean, sprijinim propunerile Republicii Populare Democrate Coreene menite să ducă la împlinirea idealului național de unificare pașnică și independentă a Coreei.

România este hotărîtă să-și aducă și în viitor contribuția activă la soluționarea constructivă a marilor probleme ale vieții internaționale, conlucrînd strîns cu toate popoarele, cu forțele progresiste, iubitoare de pace de pretutindeni. Avem convingerea că popoarele român și vietnamez vor conlucra strîns în viitor în soluționarea problemelor internaționale. *(Vii și îndelungate aplauze).*

Dragi prieteni și tovarăși,

În lumea de azi, un rol important în lupta pentru progres social și pace, în transformarea revoluționară a societății îl au partidele comuniste și muncitorești. Partidul Comunist Român dezvoltă legături tot mai strînse de prietenie, solidaritate și colaborare cu toate aceste partide, își aduce contribuția activă la întărirea continuă a unității mișcării comuniste și muncitorești, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar, care presupun egalitate deplină în drepturi, neamestec în treburile interne, respectarea dreptului fiecărui partid de

a-și stabili de-sine-stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, corespunzător condițiilor concrete în care își desfășoară activitatea. *(Aplauze puternice).*

Sîntem deosebit de bucuroși că între Partidul Comunist Român și Partidul Celor ce Muncesc din Vietnam există relații cordiale și tovărășești. Avem deplina convingere că aceste raporturi vor cunoaște și în viitor o dezvoltare intensă, în interesul întăririi continue a prieteniei, colaborării și solidarității româno-vietnameze, al cauzei socialismului, păcii și securității internaționale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Partidul Comunist Român întreține relații de colaborare cu toate organizațiile politice ale clasei muncitoare, cu partidele socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernămînt ale tinerelor state independente, cu toate forțele avansate, democratice, care luptă pentru progres și pace în lume.

Considerăm că în situația actuală este necesară întărirea continuă a unității tuturor acestor forțe, atît pe plan național, cît și pe plan internațional, deoarece numai astfel ele vor putea juca un rol activ, îndeplinindu-și misiunea în transformările și înnoirile, pe baze democratice, ale societății, în lupta pentru pace, pentru colaborare internațională. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși și prieteni,

În încheiere, doresc să exprim încă o dată satisfacția conducerii partidului și statului nostru pentru rezultatele realizate cu prilejul vizitei delegației de partid și guvernamentale vietnameze, în frunte cu tovarășul Le Duan. Consider că acestea vor deschide minunate perspective pentru o colaborare tot mai trainică între partidele și popoarele român și vietnamez. *(Vii și puternice aplauze).*

Aș dori să vă rog, tovarășe Le Duan, dragi oaspeți

vietnamezi, să transmiteți comuniștilor, tuturor oamenilor muncii din țara dumneavoastră salutul călduros și frățesc, sentimentele de prietenie și solidaritate internaționalistă ale comuniștilor și poporului român, împreună cu urarea noastră de a obține noi și tot mai mari realizări în înfăptuirea cît mai grabnică a unității depline a țării, în edificarea socialismului în Vietnam, în făurirea unei patrii înfloritoare, unite și independente, în asigurarea bunăstării și fericirii poporului vietnamez prieten. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „România—Vietnam !").*

Trăiască prietenia și colaborarea frățească dintre Partidul Comunist Român și Partidul Celor ce Muncesc din Vietnam, dintre poporul român și poporul vietnamez ! *(Aplauze puternice, urale).*

Să se întărească necontenit unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste ! *(Aplauze puternice, urale).*

Să triumfe politica de colaborare internațională între toate statele lumii ! Să triumfe pacea pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice, urale și ovații. Cei prezenți în sală aclamă puternic pentru prietenia, solidaritatea și colaborarea dintre poporul român și poporul vietnamez, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Celor ce Muncesc din Vietnam ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — Le Duan — România — Vietnam !").*

MESAJ ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CONFERINȚA MONDIALĂ A REPREZENTANȚILOR MIȘCĂRILOR NAȚIONALE PENTRU PACE

— 21 noiembrie 1975 —

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, să adresez un salut cordial participanților la Conferința mondială a reprezentanților mișcărilor naționale pentru pace și călduroase felicitări cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a Consiliului Mondial al Păcii.

Republica Socialistă România acordă o mare importanță conferinței dumneavoastră, menită să se înscrie ca o nouă contribuție la lupta popoarelor, a opiniei publice mondiale pentru instaurarea unui climat trainic de pace, securitate și colaborare pe planeta noastră.

În zilele noastre se afirmă tot mai puternic dorința și voința popoarelor de a trăi în pace și colaborare, de a pune capăt vechii politici, întemeiată pe forță și agresiune. Ca rezultat al luptei popoarelor, al schimbărilor adînci petrecute în raportul mondial de forțe, se conturează tot mai evident un curs nou, spre destindere și colaborare inter-

națională. Ținînd seama că acest curs este abia la început, că în lume mai există forțe care pot pune în pericol pacea, considerăm că se impune unirea tot mai strînsă a eforturilor popoarelor, ale tuturor forțelor înaintate, ale partizanilor păcii, în vederea întăririi destinderii, a instaurării unor relații noi, bazate pe înțelegere și colaborare între națiuni.

Înaintarea omenirii pe calea progresului și păcii este nemijlocit legată de înfăptuirea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. În lume s-au adunat în prezent stocuri imense de arme, fapt ce atrage după sine o risipă nejustificată de resurse umane și materiale, sporind, totodată, pericolul declanșării unor noi războaie nimicitoare. Doresc să exprim, și cu acest prilej, convingerea țării mele că masele populare, forțele democratice, în rîndul cărora mișcările naționale ale partizanilor păcii dețin un rol determinant, pot impune să se treacă la măsuri practice și eficiente de dezarmare.

Este în interesul profund al asigurării păcii și colaborării în lume ca acum, după încheierea cu succes a Conferinței general-europene, să se acționeze ferm pentru aplicarea în viață a principiilor adoptate la Helsinki. Se impune, în primul rînd, să se treacă la măsuri concrete de dezangajare militară și la alte măsuri care să dea garanție fiecărei țări că se va putea dezvolta liberă, la adăpost de orice agresiuni din afară.

Asigurarea păcii este strîns legată de intensificarea eforturilor popoarelor pentru stingerea focarelor de tensiune și conflicte care mai persistă pe diferite meridiane ale globului, pentru rezolvarea pe cale politică, pașnică, a tuturor litigiilor dintre state. Cauza asigurării păcii cere, de asemenea, să se facă totul pentru abolirea deplină a politicii colonialiste și neocolonialiste, a oricăror forme de dominație și asuprire, pentru lichidarea subdezvoltării,

a marilor decalaje dintre nivelurile de dezvoltare ale statelor, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, bazată pe egalitate și echitate, care să favorizeze progresul mai rapid al tuturor țărilor, și în primul rînd al celor rămase în urmă, să asigure accesul larg al fiecărui popor la cuceririle științei și tehnicii moderne.

Poporul român este hotărît ca și în viitor să militeze consecvent pentru afirmarea principiilor noi de relații dintre state, pentru democratizarea vieții internaționale, să-și aducă întreaga contribuție la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, a păcii și colaborării.

Urez conferinței dumneavoastră succes deplin în desfășurarea lucrărilor, îmi exprim convingerea că ea va reprezenta un moment important în intensificarea luptei maselor populare, a opiniei publice mondiale pentru realizarea nobilelor idealuri de pace și progres ale popoarelor.

ÎNTERVIU ACORDAT PRESEI ȘI RADIOTELEVIZIUNII IRANIENE

— 21 noiembrie 1975 —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, relațiile prietenești, legăturile economice și cooperarea politică între țările noastre sînt astăzi bine cunoscute ; cum vedeți dumneavoastră dezvoltarea viitoare a acestor relații și în care domeniu credeți că este nevoie ca ele să se dezvolte mai intens ?*

RĂSPUNS : Între România și Iran există, într-adevăr, relații de colaborare deosebit de prietenești, cu rezultate tot mai bune în domeniul economic, tehnico-științific, și, totodată, o bună conlucrare în cadrul organismelor internaționale, în primul rînd al Organizației Națiunilor Unite, în vederea soluționării problemelor complexe care preocupă omenirea contemporană. La dezvoltarea acestei colaborări au contribuit vizitele la diferite niveluri, care s-au intensificat în ultimii ani, și îndeosebi vizitele reciproce și convorbirile între șefii de stat ai Iranului și României. De aceea, aș dori să exprim convingerea că și vizita pe care urmează să o fac în curînd în Iran, la invitația Maiestății-

Sale șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, va contribui la extinderea și mai puternică a colaborării în toate domeniile de activitate.

În primul rînd, consider că va trebui să extindem și mai mult colaborarea economică, îndeosebi cooperarea în producție, avînd în vedere atît programul de dezvoltare economico-socială a României, cît și programul de dezvoltare economico-socială a Iranului pentru următorii ani, care creează o bază puternică pentru o colaborare de lungă durată, cu rezultate pozitive și avantaje pentru ambele părți.

În al doilea rînd, ținînd seama de problemele complexe internaționale, înainte de toate de cele legate de înfăptuirea noii ordini economice internaționale, apreciem că țările noastre vor trebui să conlucreze mai strîns la realizarea acestui obiectiv vital atît pentru lichidarea subdezvoltării, pentru progresul fiecărei națiuni, cît și pentru pacea și securitatea internațională.

ÎNTREBARE : *Credeți că acordurile pe termen lung dintre cele două țări vor aduce, către 1980, volumul total al comerțului irano-român la un miliard de dolari ?*

RĂSPUNS : Ținînd seama de rezultatele pe care le-am obținut în ultimii ani, de faptul că anul acesta schimburile economice se cifrează la aproape 400 000 000 de dolari, consider că este pe deplin posibil ca în jurul anului 1980 volumul schimburilor economice și al cooperării în producție să se apropie de un miliard de dolari și poate chiar să depășească acest nivel.

ÎNTREBARE : *În ce măsură au afectat economia românească inundațiile din acest an și ce planuri există pentru ca în viitor să se asigure un mai mare și mai efectiv control asupra cursurilor de apă ?*

RĂSPUNS : Inundațiile și, în general, condițiile climatice din acest an au produs unele pierderi importante

în agricultură. Ca urmare a măsurilor luate, o anumită parte din aceste pierderi a fost însă recuperată în lunile care au urmat, astfel încît producția agricolă satisface pe deplin necesitățile interne și creează chiar unele disponibilități la export.

În ce privește industria, aceasta nu a avut de suferit prea mult și producția industrială se realizează la nivelul prevederilor planului.

S-au stabilit o serie de măsuri și programe de regularizare a cursurilor de apă, de îndiguiri și desecări. Desigur, realizarea acestor programe necesită o perioadă îndelungată, dar ele au început deja să fie realizate în practică. Astfel se vor putea evita în viitor asemenea fenomene și folosi mai rațional apele pentru irigații și satisfacerea necesităților generale ale populației.

ÎNTREBARE : *În legătură cu înțelegerile realizate la Conferința general-europeană de la Helsinki, considerați că realizarea securității în Europa ar fi suficientă pentru a asigura pacea și securitatea mondială ?*

RĂSPUNS : După cum se cunoaște, Conferința de la Helsinki a adoptat documente importante, care deschid perspectivele unei colaborări pe principiile deplinei egalități, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Apreciez că esențialul îl reprezintă acum trecerea la realizarea în viață a celor consemnate în aceste documente. În mod deosebit sînt necesare măsuri hotărîte de dezangajare militară, care să ducă la o reducere a înarmărilor, a cheltuielilor militare, să consolideze, în acest fel, cursul destinderii și să facă din securitatea europeană o realitate în viața de zi cu zi a fiecărei națiuni.

Consider că, dacă în Europa se vor obține succese reale

pe această cale, ele vor exercita o influență puternică asupra întregii vieți internaționale, avînd în vedere rolul important pe care îl are încă Europa în întreaga dezvoltare internațională. Dar numai securitatea europeană nu este suficientă pentru pacea internațională. Se impune ca pe toate continentele, în întreaga lume să se acționeze pentru lichidarea focarelor de încordare, pentru soluționarea problemelor pe calea tratativelor și realizarea unor relații noi, care să asigure fiecărei națiuni dreptul de a fi stăpînă pe bogățiile naționale, de a se putea dezvolta corespunzător voinței sale, fără nici un amestec din afară.

ÎNTREBARE : *Care sînt perspectivele realizării unei mai largi cooperări economice între țările din zona balcanică ?*

RĂSPUNS : Între țările balcanice există relații economice bilaterale și unele chiar multilaterale destul de dezvoltate. În perspectivă sînt multe probleme de interes comun, cum sînt cele ale transportului, ale energiei electrice, ale mediului înconjurător, care fac necesară o colaborare multilaterală între țările balcanice. De aceea se poate spune că, pornind de la interesele comune, se vor putea obține rezultate pozitive în extinderea colaborării economice, cu influențe asupra relațiilor generale politice, în realizarea în Balcani a unei zone a păcii și colaborării.

ÎNTREBARE : *Credeți că politica „pașilor mici" în conflictul din Orientul Mijlociu poate duce la o pace trainică în Orientul Mijlociu sau considerați că această pace poate fi dobîndită prin Conferința de la Geneva, cu participarea tuturor părților implicate în conflict ?*

RĂSPUNS : Doresc să menționez de la început că România consideră că menținerea stării de încordare în Orientul Mijlociu creează pericole foarte grave pentru pace nu numai în această zonă, dar și în Europa și alte

zone ale lumii. De aceea, ne pronunțăm ferm pentru soluționarea cît mai rapidă a conflictului din Orientul Mijlociu, pentru o pace trainică și justă, care presupune retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, precum și rezolvarea problemei poporului palestinean, inclusiv crearea unui stat palestinean independent. În această privință, considerăm că trebuie acționat în toate direcțiile, și cu pași mai mici și cu pași mai mari. Nu se pune problema cît de mari sau cît de mici sînt pașii, ci dacă acești pași sînt sau nu în direcția realizării unei păci drepte și trainice. Dacă pașii care se fac servesc pacea și ajută la soluționarea problemelor fundamentale din Orientul Mijlociu, atunci ei nu pot fi decît salutați. De la aceste considerente plecăm noi atît în aprecierea problemelor din Orientul Mijlociu, cît și din orice altă parte a lumii.

În acest sens, fără îndoială că reluarea Conferinței de la Geneva poate reprezenta o fază importantă, în măsura în care se va asigura participarea tuturor țărilor interesate și chiar o lărgire a participării la conferință. Dar și această conferință și orice alte acțiuni internaționale pot să dea rezultate numai în măsura în care se pornește ferm de la necesitatea instaurării cît mai grabnice a unei păci juste.

ÎNTREBARE : *România este membră a Pactului de la Varșovia ; în același timp, ea a semnat un tratat de prietenie și colaborare cu Portugalia, care face parte din N.A.T.O. Ce semnificație acordați dumneavoastră acestui fapt ?*

RĂSPUNS : În relațiile de colaborare ale României cu alte state pornim de la realitățile contemporane, de la existența statelor cu orînduiri sociale deosebite, făcînd parte din diferite alianțe. În acest cadru se înscriu și

relațiile României cu Portugalia, țară care a înregistrat pași importanți pe calea dezvoltării democratice și de care România este legată prin tradiții și afinități vechi, decurgînd din originea latină. Relațiile noastre nu au pornit de la faptul că România este membră a Tratatului de la Varșovia și Portugalia a N.A.T.O., ci de la necesitatea de a stabili o colaborare avantajoasă pentru ambele părți, bazată pe egalitate și respect reciproc. Desigur, aceasta poate să aibă o anumită semnificație, demonstrînd că, dacă statele țin seama de necesitatea colaborării, ele pot găsi căile de a o realiza ; aceasta poate demonstra, totodată, că pactele militare constituie de mult un anacronism și că a sosit timpul să se acționeze mai ferm pentru desființarea concomitentă atît a N.A.T.O., cît și a Tratatului de la Varșovia, precum și, în general, a altor pacte militare.

Aș dori, în încheiere, să transmit prin intermediul dumneavoastră un salut prietenesc și cele mai bune urări poporului prieten iranian.

CUVÎNT
LA CEREMONIA SOSIRII LA TEHERAN

Cu prilejul vizitei în Iran

— 27 noiembrie 1975 —

Este o deosebită plăcere pentru noi să ne aflăm din nou în Teheran şi să constatăm că devine de fiecare dată mai frumos, se dezvoltă continuu. Într-adevăr, între capitalele ţărilor noastre, Bucureşti şi Teheran, există relaţii foarte bune, aşa cum există între ţările noastre, şi sper că aceste relaţii vor cunoaşte o înflorire continuă. De asemenea doresc să vă mulţumesc pentru primirea călduroasă pe care populaţia oraşului dumneavoastră ne-a făcut-o, în care vedem o expresie a sentimentelor de prietenie dintre popoarele noastre, dintre capitalele ţărilor noastre.

În încheiere, preşedintele Nicolae Ceauşescu a urat primarului Teheranului şi populaţiei capitalei iraniene succese tot mai mari, bunăstare şi prosperitate.

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE MAIESTATEA-SA IMPERIALĂ ŞAHINŞAHUL MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR ŞI MAIESTATEA-SA IMPERIALĂ FARAH PAHLAVI, ŞAHBANU A IRANULUI, ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Iran

— 27 noiembrie 1975 —

Maiestate,

Sîntem bucuroşi, atît eu, cît şi soţia mea, să vizităm din nou frumoasa dumneavoastră ţară, să ne reîntîlnim cu Maiestatea-Voastră şi cu împărăteasa Farah şi să continuăm cu acest prilej dialogul atît de fructuos pe care l-am început cu mulţi ani în urmă şi care a avut şi are influenţe deosebit de pozitive asupra colaborării româno-iraniene.

Într-adevăr, în ultimii ani, relaţiile dintre România şi Iran au cunoscut o puternică dezvoltare pe cele mai diverse planuri. Pe baza înţelegerilor la care am ajuns, a documentelor semnate împreună, s-au amplificat schimburile de vizite la diferite niveluri, s-au intensificat colaborarea economică şi cooperarea în producţie, au înregistrat progrese însemnate raporturile tehnico-ştiinţifice şi culturale dintre ţările noastre. Aşezate pe principiile deplinei egalităţi, respectului independenţei şi su-

veranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, relațiile româno-iraniene corespund pe deplin intereselor de progres și prosperitate ale popoarelor noastre, cauzei generale a cooperării și păcii internaționale. Sîntem convinși că vizita noastră va marca un nou pas înainte pe calea colaborării fructuoase dintre România și Iran.

Țările noastre sînt direct interesate în lărgirea și diversificarea acestei conlucrări, în împrejurările internaționale de astăzi, care reclamă intensificarea luptei unite a popoarelor împotriva vechii politici de dominație și asuprire, pentru consolidarea cursului nou al destinderii — aflat încă într-o fază de început —, pentru instaurarea în lume a unor raporturi noi între state, care să asigure dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni pe calea progresului și civilizației, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele, fără nici un amestec din afară. După încheierea cu succes a Conferinței general-europene de la Helsinki, o cerință majoră a vieții internaționale este trecerea hotărîtă de către toate statele de pe continent la aplicarea concretă în viață a principiilor adoptate în comun, a unor măsuri ferme de dezangajare militară, de întărire a colaborării și încrederii, de creare a unei atmosfere noi, de deplină securitate pentru fiecare națiune. Aceasta va avea, fără îndoială, o puternică înrîurire asupra însănătoșirii întregii vieți internaționale.

Cauza păcii mondiale impune, de asemenea, rezolvarea tot mai rapidă, pe cale politică, pașnică, a conflictului din Orientul Mijlociu, pornindu-se de la retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, de la soluționarea problemei poporului palestinean în conformitate cu aspirațiile sale legitime, inclusiv de a-și constitui un stat național independent, de la asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din zonă.

Totodată, o importanță vitală pentru existența omenirii contemporane are înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare — singura care poate elimina pericolul unor noi conflagrații mondiale, poate elibera popoarele de povara uriașelor cheltuieli militare. Trebuie făcut totul ca minunatele cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii moderne, resursele materiale și umane ale popoarelor să fie folosite nu în scopul distrugerii, ci al progresului și prosperității fiecărei națiuni, al bunăstării și fericirii oamenilor !

Viața arată tot mai evident că nu se poate vorbi de o pace reală, de destindere și securitate atîta timp cît două treimi din omenire sînt confruntate cu problemele grave ale subdezvoltării, cît lumea continuă să fie împărțită în săraci și bogați. Pornind de la aceste realități, România acționează consecvent pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, întemeiată pe deplină egalitate și echitate, care să asigure progresul tuturor țărilor — și în primul rînd al celor rămase în urmă —, accesul neîngrădit al popoarelor la binefacerile revoluției tehnico-științifice contemporane.

Dezvoltarea, progresul și pacea în zilele noastre sînt de neconceput în afara eforturilor pentru democratizarea largă și reală a vieții internaționale. În acest spirit, considerăm că trebuie întărit rolul Organizației Națiunilor Unite, pornindu-se de la necesitatea ca această organizație să reflecte pe deplin realitățile lumii de azi, să asigure un cadru mai corespunzător de participare egală a tuturor popoarelor la soluționarea problemelor internaționale.

Îmi face plăcere să subliniez că România și Iranul conlucrează activ atît în cadrul Națiunilor Unite, cît și pe arena mondială și am convingerea că și în viitor ele

vor colabora tot mai strîns în slujba nobilelor idealuri ale păcii și progresului omenirii.

Maiestate,

În cursul vizitei vom avea prilejul să cunoaștem noi aspecte din munca și preocupările poporului iranian, succesele pe care le înregistrează pe calea dezvoltării economico-sociale independente a țării. Ca prieteni, ne bucură toate aceste realizări și vă dorim dumneavoastră — care acordați o preocupare deosebită acestor probleme — și întregului popor iranian succese tot mai mari pe acest drum. Aș dori să exprim mulțumirile noastre pentru primirea prietenească și cordială cu care am fost întîmpinați astăzi de locuitorii Teheranului. Considerăm aceasta ca o expresie a bunelor relații dintre popoarele noastre. Fără îndoială că în cursul vizitei vom identifica noi posibilități de a dezvolta conlucrarea dintre România și Iran, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Cu această convingere, doresc să toastez :

în sănătatea Maiestății-Sale imperiale șahinșahul Aryamehr și a împărătesei Farah ;

pentru prosperitatea și fericirea poporului iranian prieten ;

pentru prietenia și colaborarea româno-iraniană ;

pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE GUVERNATORUL GENERAL AL PROVINCIEI KHUZISTAN ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Iran

— 29 noiembrie 1975 —

Domnule guvernator,

Doamnă,

Doamnelor și domnilor,

Este o deosebită plăcere pentru noi ca, în cadrul vizitei pe care o facem în Iran, să venim în această parte a țării, care, de fapt, constituie centrul petrolier al Iranului. Este cu atît mai plăcut cu cît această bogăție — petrolul — se găsește de acum în mîinile poporului iranian, demonstrînd — și aici, ca pretutindeni — că popoarele sînt ferm hotărîte să fie stăpîne pe bogățiile naționale, să le folosească în scopul dezvoltării, al bunăstării și fericirii lor.

Într-adevăr, între România și Iran se dezvoltă relații bune de colaborare bilaterală — economică, tehnico-științifică, culturală, cît și pe plan internațional. În convorbirile pe care le-am avut în aceste zile cu Maiestatea-Sa, am ajuns, de comun acord, la concluzia de a extinde în

continuare relațiile româno-iraniene, considerînd că aceasta corespunde intereselor ambelor noastre popoare, cît și cauzei păcii și colaborării internaționale.

Este de la sine înțeles că, preocupîndu-ne de a conlucra spre binele popoarelor noastre, sîntem deopotrivă interesați în instaurarea unor relații noi în viața internațională, în făurirea unei lumi în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, corespunzător voinței sale, pe baza egalității, respectului reciproc, neamestecului în treburile interne.

Doresc să toastez pentru prosperitatea și fericirea poporului prieten iranian !

Pentru o colaborare tot mai trainică între România și Iran !

Pentru Maiestatea-Sa șahinșahul Iranului și împărăteasa Farah !

În sănătatea dumneavoastră, domnule guvernator, și a doamnei !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA CONFERIRII TITLULUI DE DOCTOR HONORIS CAUSA AL UNIVERSITĂȚII DIN TEHERAN PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Cu prilejul vizitei în Iran

— 30 noiembrie 1975 —

Domnule rector,

Doamnelor și domnilor,

Voi începe prin a mulțumi Universității din Teheran pentru titlul de Doctor Honoris Causa pe care mi l-a decernat și, totodată, a-mi exprima satisfacția de a mă întîlni, cu acest prilej, cu profesorii, cu cei ce lucrează în acest minunat centru de cultură și învățămînt.

Este un prilej pentru mine de a evoca relațiile tradiționale dintre popoarele noastre, faptul că, încă cu 2 000 de ani în urmă, perșii și dacii de atunci s-au cunoscut, au întreținut relații ; mai tîrziu, acum 500 de ani, șefii celor două state au dezvoltat între ei relații strînse de colaborare în lupta împotriva asupritorilor străini, pentru apărarea ființei naționale, a dreptului popoarelor lor de a fi libere și stăpîne pe propriile destine.

Aceste relații străvechi cunosc astăzi o puternică înflorire în noile condiții, cînd și România și Iranul desfășoară

o politică susținută de dezvoltare economico-socială, de pace și colaborare internațională. Aș dori să menționez cu multă satisfacție că întîlnirile repetate ale șefilor de stat român și iranian, schimbul de delegații la diferite niveluri, inclusiv între oamenii de știință și din învățămînt, au constituit și constituie factori importanți ai extinderii colaborării în folosul celor două țări și popoare, al cauzei generale a păcii și cooperării internaționale.

În ce o privește, România desfășoară o intensă activitate de dezvoltare economico-socială, de industrializare a țării și, totodată, de modernizare a agriculturii, așezînd la baza întregii activități economice cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii din toate domeniile de activitate. Societatea socialistă pe care am edificat-o în România și pe care o ridicăm pe trepte noi se bazează pe tot ceea ce s-a făurit mai bun în țara noastră, pe legitățile generale ale dezvoltării sociale. În același timp pornim în mod constant de la realitățile naționale, istorice ale României, deoarece numai ținînd seama de aceste realități este posibilă realizarea unei dezvoltări în interesul poporului, al bunăstării și fericirii sale.

Nu doresc acum să mă opresc mai mult asupra celor realizate în România. Sper însă că tot mai mulți dintre dumneavoastră veți vizita țara noastră — așa cum tot mai mulți români vor vizita Iranul — și veți putea cunoaște direct realizările și drumul parcurs de poporul român, progresele obținute în lichidarea vechilor stări de lucruri, în făurirea unei vieți libere, în care poporul este pe deplin stăpîn pe destinele sale, făuritorul tuturor bunurilor materiale și spirituale și, totodată, principalul — de fapt, singurul — beneficiar al tuturor acestora.

În cursul vizitelor în Iran am avut prilejul să cunosc unele dintre realizările și preocupările poporului prieten iranian pe calea dezvoltării sale economice și sociale. Vizitînd de cîteva ori țara dumneavoastră, pot spune că de fiecare dată am constatat realizări tot mai importante, tot mai mari. Am deosebita bucurie să constat că poporul dumneavoastră pășește, de asemenea, ferm înainte, spre a-și făuri un destin propriu de bunăstare și fericire.

Conlucrarea bilaterală a popoarelor noastre se desfășoară în împrejurările internaționale în care toate popoarele acționează pentru a pune capăt vechii politici imperialiste, colonialiste, neocolonialiste, pentru realizarea unor relații noi, de adevărată egalitate, așezate pe principiile respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne, pe dreptul fiecărei națiuni, al fiecărui popor de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața așa cum dorește. Se poate spune că trăim într-o asemenea epocă istorică în care au loc transformări revoluționare în toate domeniile, inclusiv în domeniul științei și tehnicii. Dar poate cea mai importantă transformare este cea petrecută în dezvoltarea conștiinței umane, ridicarea hotărîtă a popoarelor la luptă pentru a făuri o lume a păcii și colaborării, o lume mai dreaptă și mai bună. Astăzi, în orice parte a planetei am privi, constatăm că vechile imperii coloniale s-au prăbușit ; pe ruinele lor s-au ridicat zeci de state libere, în care popoarele își făuresc destinul așa cum doresc ele. Se afirmă cu putere voința popoarelor de a realiza o nouă ordine economică internațională, bazată pe dreptate, pe posibilitatea dezvoltării rapide a statelor rămase în urmă, de a asigura accesul tuturor națiunilor lumii la cuceririle minunate ale științei și tehnicii.

Toate acestea au determinat trecerea la o anumită destindere în viața internațională, care deschide perspective optimiste, dar, totodată, pune în fața tuturor popoarelor necesitatea de a acționa unite, cu toată fermitatea, pentru consolidarea și dezvoltarea acestui curs.

S-au încheiat o serie de conflicte de pe unele continente. În Europa a avut loc Conferința pentru securitate. Organizația Națiunilor Unite a dezbătut un șir de probleme importante, vitale pentru viața fiecărei națiuni. Dar nu putem să nu constatăm că în lume continuă să mai existe conflicte, stări de încordare, care pun permanent în pericol pacea și colaborarea internațională. Tocmai de aceea, popoarele trebuie să acționeze pentru a pune capăt tuturor acestor stări de încordare și conflicte.

O asemenea situație gravă există în Orientul Mijlociu. Se impun eforturi susținute pentru soluționarea politică a acestui conflict, pentru retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate, pentru rezolvarea problemei poporului palestinean, inclusiv prin crearea unui stat palestinean independent, pentru asigurarea unei păci drepte și trainice în această zonă, menite să asigure fiecărei națiuni libertatea, independența și bunăstarea.

O asemenea situație se găsește și în zona în care se află țara mea, în Balcani — mă refer la Cipru —, unde, de asemenea, se cere o soluționare politică, care să asigure independența și suveranitatea acestui stat.

În același timp, sînt de soluționat o serie de probleme de o importanță vitală, printre care aceea a dezarmării, de care depinde, pînă la urmă, viitorul întregii omeniri. Nu putem uita faptul că în prezent cheltuielile militare au atins suma de 300 de miliarde de dolari anual, că ele cresc an de an. Se acumulează stocuri de arme tot mai moderne, și în primul rînd armament nuclear, precum și alte arme de distrugere în masă. Toate acestea pun pregnant la ordinea zilei problema dezarmării, și în primul rînd a celei nucleare, cer ca popoarele să acționeze, într-o deplină solidaritate, pentru a putea asigura folosirea bogățiilor de care dispun — atît materiale, cît și spirituale — în scopul dezvoltării lor economico-sociale,

al făuririi bunăstării și fericirii fiecărei națiuni, a întregii lumi.

O altă problemă deosebit de gravă a epocii contemporane este perpetuarea stării de subdezvoltare în care se mai află o mare parte a omenirii, menținerea și chiar adîncirea marilor decalaje în nivelul de dezvoltare al statelor. Devine astăzi tot mai evident că nu pot exista destindere și colaborare, o pace reală atîta vreme cît lumea continuă să fie împărțită în țări sărace sau subdezvoltate și țări bogate sau dezvoltate. Din viața internațională trebuie înlăturate definitiv vechile relații, care au generat o asemenea situație, și instaurate relații noi, echitabile, de deplină egalitate, care să favorizeze dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție în fiecare țară — îndeosebi în cele rămase în urmă —, să ducă la lichidarea subdezvoltării, să dea posibilitate tuturor popoarelor să-și pună larg în valoare bogățiile naționale, beneficiind de acces liber și neîngrădit la toate cuceririle științei și tehnicii avansate, ale civilizației moderne.

La soluționarea tuturor marilor probleme complexe ale lumii contemporane trebuie să participe cu drepturi depline și egale toate națiunile, indiferent de mărimea și de orînduirea lor socială, desigur, trebuie acordată o atenție mai mare participării active a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealiniate, care, în totalitatea lor, sînt vital interesate în democratizarea raporturilor interstatale, în realizarea unei ordini economice și politice internaționale noi. Iată de ce România se pronunță pentru creșterea continuă a rolului Organizației Națiunilor Unite, pentru democratizarea activității ei, pentru găsirea celor mai corespunzătoare forme de activitate ale acestui organism, în conformitate cu schimbările care s-au produs în lume, și care trebuie să asigure Organi-

zației Națiunilor Unite mai multă eficiență, mai multă voință și capacitate de acțiune.

Aș dori să menționez cu deosebită satisfacție conlucrarea rodnică, activă a României și Iranului pe plan internațional. Și de această dată, în cursul convorbirilor cu Maiestatea-Sa șahinșahul Iranului am ajuns — ca, dealtfel, și cu celelalte prilejuri — la concluzia comună de a intensifica conlucrarea, în special de a spori contribuția popoarelor și statelor noastre la realizarea acestor obiective și pe plan internațional.

În încheiere, aș dori să relev încă o dată marile perspective ale conlucrării dintre popoarele noastre. Avem tot ceea ce este necesar ca popoarele noastre, preocupate de dezvoltarea lor, să conlucreze tot mai strîns. Doresc să repet că avem impresii deosebit de plăcute despre realizările obținute de poporul dumneavoastră și știm rolul important pe care îl are, în realizarea acestei dezvoltări, Maiestatea-Sa.

Cunosc și știu, de asemenea, că tot ceea ce se realizează în orice țară — deci și în Iran — se face pe baza a tot ceea ce este mai modern în toate domeniile. De aceea, apreciez rolul important pe care îl au știința, învățămîntul și cultura iraniană, oamenii de știință, cultură și din învățămînt. Atît în România, care are un vast program de dezvoltare, cît și în Iran, rolul hotărîtor îl vor avea întotdeauna oamenii. De aceea, făurirea de cadre cu înalte cunoștințe, de muncitori calificați pentru toate domeniile constituie factorul decisiv al înfăptuirii programelor de dezvoltare. Iată de ce folosesc acest prilej pentru a ura o strînsă conlucrare între instituțiile de învățămînt din România și Iran în făurirea cadrelor, a oamenilor care vor asigura progresul, bunăstarea și libertatea popoarelor noastre.

În acest spirit, doresc, încă o dată, să urez o bună conlucrare între popoarele român și iranian. Urez ca oamenii de știință și cultură din România și Iran să conlucreze tot mai strîns, pentru a face ca minunatele cuceriri ale geniului uman să fie puse în folosul popoarelor noastre, să contribuie, totodată, la civilizația mondială. Vă urez dumneavoastră — oamenilor din învățămînt și știință, studenții iraniene — succese tot mai mari în stăpînirea tuturor cunoștințelor științei și culturii.

Vă doresc tuturor multă sănătate și fericire ! *(Aplauze).*

CONFERINȚĂ DE PRESĂ CU REPREZENTANȚI AI MARILOR ZIARE ȘI RADIOTELEVIZIUNII IRANIENE ȘI CORESPONDENȚII AGENȚIILOR INTERNAȚIONALE ACREDITAȚI LA TEHERAN

Cu prilejul vizitei în Iran

— 1 decembrie 1975 —

ÎNTREBARE (Reprezentantul Agenției iraniene de presă PARS) : *Domnule președinte, cum apreciați rezultatele vizitei dumneavoastră în Iran și cu ce impresii plecați în țară după această vizită ?*

RĂSPUNS : Doresc să menționez de la început că relațiile dintre România și Iran se bazează pe legături străvechi, care au cunoscut un progres simțitor în ultimii ani, ca rezultat al schimbului de vizite între șefii de stat, între diferite personalități economice, științifice și culturale din cele două țări.

Actuala vizită pe care o realizăm în Iran, la invitația Maiestății-Sale, se înscrie în cadrul dorinței reciproce de a extinde continuu relațiile de colaborare bilaterală, cît și conlucrarea pe plan internațional în soluționarea diverselor probleme complexe care preocupă omenirea. Toate acestea au făcut ca în cursul vizitei să se realizeze noi acorduri de colaborare economică, tehnico-științifică și culturală. Schimbul de păreri realizat cu Maiestatea-Sa a

evidențiat încă o dată că asupra celor mai multe probleme internaționale există o abordare comună sau foarte apropiată, țările noastre — România și Iranul — fiind interesate deopotrivă în realizarea unor relații internaționale noi, bazate pe egalitate, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe neamestec în treburile interne.

Așa cum am menționat și în expunerea mea de la Universitatea din Teheran, de fiecare dată cînd am vizitat Iranul am constatat cu multă bucurie progresele înregistrate pe calea dezvoltării economico-sociale. Impresiile pe care le avem de această dată sînt deosebit de plăcute. Am constatat preocuparea de a asigura un ritm înalt de dezvoltare a țării în toate domeniile. Ne întoarcem deci acasă cu cele mai plăcute impresii despre munca și activitatea poporului prieten iranian.

ÎNTREBARE (Reprezentantul Radioteleviziunii iraniene) : *Excelență, ați subliniat adesea necesitatea făuririi unei noi ordini internaționale. În acest cadru, care este accentul pe care îl puneți în ce privește îmbunătățirea schimburilor comerciale ? Mă gîndesc în special la prețurile preferențiale.*

RĂSPUNS : Între problemele complexe ale vieții internaționale, lichidarea subdezvoltării și făurirea unei noi ordini economice constituie una din cele mai importante, atît pentru stabilitatea economică, cît și pentru cursul destinderii și păcii în lume. Existența a zeci de state subdezvoltate, de fapt împărțirea lumii în țări bogate și țări sărace, este rezultatul unei îndelungate dezvoltări istorice, îndeosebi al politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, al relațiilor de inechitate pe plan internațional. Este evident că, atunci cînd se vorbește de noua ordine economică internațională, se presupun desființarea acestor relații de inechitate și crearea unor relații noi, de egalitate și

echitate în toate domeniile. Aceasta presupune, desigur, realizarea unor raporturi cît mai juste între prețurile materiilor prime și ale produselor industriale. Pentru aceasta este necesar ca țările posesoare de materii prime să primească prețuri care să concorde cu activitatea depusă pentru exploatarea acestor materii prime, cu valoarea lor și care să le ajute să realizeze o dezvoltare economico-socială mai rapidă. În același timp, desigur, produsele industriale trebuie să fie livrate la asemenea prețuri, încît să nu ducă la lichidarea avantajelor obținute prin prețurile la materiile prime, dar care, totodată, să constituie și un stimulent pentru dezvoltarea în continuare a activității industriale.

Dar acesta este numai un aspect al noii ordini economice internaționale, deoarece este necesar să se realizeze o stabilitate pe plan internațional, un curs mai stabil al monedelor internaționale, accesul țărilor slab dezvoltate la tehnologiile moderne. Totodată, aceste țări trebuie să fie ajutate în crearea cadrelor naționale, deoarece lichidarea subdezvoltării este nemijlocit legată de formarea cadrelor necesare care să asigure conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Deci, pentru realizarea noii ordini economice internaționale, statele în curs de dezvoltare trebuie să-și întărească solidaritatea, să acționeze cu mai multă fermitate pentru a ajunge la o colaborare avantajoasă cu toate celelalte state.

ÎNTREBARE (Corespondentul agenției France Presse) : *Domnule președinte, ne-ați putea da unele detalii despre acordurile realizate în cursul vizitei dumneavoastră la Teheran ?*

RĂSPUNS : Chiar în cursul acestei dimineți au fost semnate unele din aceste documente, între care Acordul privind cooperarea în domeniul construcțiilor de căi ferate,

Acordul de cooperare în domeniul turismului, Acordul în domeniul radioteleviziunii. A avut loc sesiunea Comisiei mixte româno-iraniene și s-a ajuns la o serie de concluzii cu privire la o cooperare mai largă — consemnate într-un protocol al acestei sesiuni —, precum și la o serie de alte înțelegeri economice.

ÎNTREBARE (Reprezentantul ziarului „Journal de Teheran") : *Am înțeles că în discuțiile dumneavoastră, domnule președinte, cu Maiestatea-Sa imperială au fost atinse și probleme referitoare la regiunea în care ne aflăm și a Golfului Persic, această zonă pe care ați vizitat-o, dealtfel, ieri. Doresc să întreb dacă România subscrie la punctul de vedere pe care Iranul îl are că superputerile trebuie să părăsească Golful Persic, iar securitatea regională trebuie asigurată de popoarele din această zonă.*

RĂSPUNS : După cum este cunoscut, România se pronunță ferm pentru eliberarea tuturor popoarelor și a tuturor zonelor de sub orice dominație. Ne pronunțăm pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-și hotărî dezvoltarea în mod independent, fără nici un amestec din afară. În acest spirit privim și problemele din Golful Persic, unde dorim să se realizeze o colaborare pe baza acestor principii între toate statele din această regiune, pentru a deveni o zonă a păcii și colaborării.

ÎNTREBARE (Reprezentantul agenției Reuter) : *Excelență, ați dori să comentați prețurile la petrol, România fiind unul dintre clienții principali ai petrolului iranian ?*

RĂSPUNS : Nu sîntem nici pe departe printre clienții principali ; sînt alții.

Am arătat mai înainte că trebuie avut în vedere ca prețurile la materiile prime — deci și la petrol — să asigure o remunerare corespunzătoare și să fie în strînsă

concordanță cu prețurile pe plan internațional. Desigur, luînd pe ansamblu, România se pronunță pentru o stabilitate a prețurilor la toate produsele, atît la materii prime — deci și la petrol —, cît și la produsele industriale, dar acestea trebuie să facă obiectul unei înțelegeri corespunzătoare. Aceasta va fi un element esențial al noii ordini internaționale.

ÎNTREBARE (Reprezentantul ziarului „Etela'at"): *Domnule președinte, v-aș ruga să comentați recenta Conferință de la Helsinki. Ce efecte va avea ea asupra continentului european ?*

RĂSPUNS : După cum se știe, Conferința de la Helsinki a fost pregătită vreme de aproape trei ani și s-a încheiat cu rezultate pozitive, prin adoptarea unor documente elaborate prin consens. Ea deschide perspective pentru realizarea unor relații noi în Europa. Dar, așa cum am menționat încă la Helsinki, conferința nu constituie decît o primă etapă. Odată cu semnarea documentelor a început o nouă etapă — aș putea spune hotărîtoare —, aceea a aplicării în viață a celor consemnate în documente și, în primul rînd, a trecerii la realizarea unor măsuri de ordin militar, de dezangajare militară în Europa, fără de care nu se poate vorbi de o reală securitate pe continent și, dealtfel, nicăieri în lume.

Se poate aprecia că înfăptuirea în viață a documentelor de la Helsinki va exercita o influență puternică asupra întregii vieți internaționale, și în primul rînd în Orientul Mijlociu, ținînd seama de faptul că întotdeauna — și aș putea spune cu atît mai mult astăzi — aceste două zone ale planetei noastre se condiționează reciproc.

ÎNTREBARE (Reprezentantul ziarului „Kayhan"): *Dacă ați dori, domnule președinte, să comentați criza din Orientul Mijlociu. Ce ne puteți spune în legătură cu poziția României în această problemă ?*

RĂSPUNS : Menținerea situației actuale din Orientul Mijlociu creează permanent pericolul reizbucnirii conflictului, cu consecințe foarte grave nu numai pentru Orientul Mijlociu, dar și pentru pacea internațională. De aceea, România s-a pronunțat și se pronunță pentru soluționarea cît mai rapidă, pe cale politică, a conflictului, în spiritul rezoluțiilor Consiliului de Securitate și ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Aceasta presupune retragerea Israelului din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967, precum și soluționarea problemei poporului palestinean, inclusiv crearea unui stat palestinean independent. Numai pe această bază se va putea asigura o pace trainică și justă, care să asigure dezvoltarea liberă, securitatea și independența tuturor statelor din această zonă.

ÎNTREBARE (Reprezentantul Televiziunii iraniene): *Domnule președinte, ați făcut apel la o întărire reală a Organizației Națiunilor Unite. Cum anume se poate face aceasta ? Promovarea unei mai strînse cooperări regionale ar putea reprezenta o cale de întărire a rolului Organizației Națiunilor Unite ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România se pronunță pentru creșterea rolului și democratizarea activității Organizației Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale. În acest sens, am prezentat, într-un document, punctul de vedere al României asupra acestor probleme. Avem în vedere că sînt necesare unele îmbunătățiri atît în organizarea, cît și în activitatea Organizației Națiunilor Unite, eliminarea unor prevederi depășite, care nu mai corespund schimbărilor fundamentale ce s-au produs pe plan internațional. Aceasta presupune, în primul rînd, crearea unui

cadru organizatoric mai corespunzător pentru participarea tuturor statelor, și îndeosebi a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, la activitatea Organizației Națiunilor Unite. De asemenea, avem în vedere ca hotărîrile Adunării Generale să aibă un rol mai important și, într-un anumit sens, Adunarea Generală să-și îndeplinească mai bine cele consemnate în Cartă, de a urmări activitatea Consiliului de Securitate.

În ce privește înțelegerile regionale, fără nici o îndoială că ele pot juca un rol important, dar nu pot înlocui, după părerea mea, Organizația Națiunilor Unite. Este în interesul tuturor popoarelor, și în primul rînd al țărilor mici și mijlocii, de a consolida și întări continuu Organizația Națiunilor Unite.

Kambiz Yazdanpanah, reprezentantul Curții imperiale pentru problemele de presă, informații și relații externe:

Domnule președinte, în numele reprezentanților presei, dorim să vă mulțumim pentru prezența dumneavoastră, pentru privilegiul acordat cu ocazia acestei conferințe de presă.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU: Aș dori să folosesc acest prilej pentru a ura încă o dată poporului prieten iranian multă prosperitate, bunăstare și fericire.

CUVÎNTARE LA ȘEDINȚA COMUNĂ A CONSILIILOR OAMENILOR MUNCII DE NAȚIONALITATE MAGHIARĂ ȘI GERMANĂ

— 3 decembrie 1975 —

Dragi tovarăși,

Am ținut să particip și la această reuniune comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană nu pentru că ar fi probleme deosebite de discutat, ci pentru că sîntem la încheierea actualului cincinal și aproape de începerea noului plan cincinal; am considerat că e bine să ascult și să cunosc direct felul în care gîndesc și oamenii muncii de naționalitate maghiară și germană cu privire la ceea ce am realizat și la ceea ce trebuie să facem, deși, din numeroasele contacte nemijlocite cu oamenii muncii în diferite județe, știu că felul de a gîndi și de a acționa al populației de naționalitate maghiară și germană este întru totul același ca al populației românești, ca al întregului nostru popor.

Am ascultat informările prezentate aici, sintezele privind discuțiile purtate în ambele consilii, precum și cuvîntul cîtorva tovarăși în această reuniune comună. Am reținut cu multă satisfacție ceea ce s-a spus despre activitatea desfășurată în toate domeniile de oamenii muncii

de naționalitate maghiară și germană pentru înfăptuirea în practică a programului elaborat de Congresul al X-lea, despre contribuția lor la realizarea cu succes a cincinalului, despre rezultatele obținute în activitatea cultural-artistică, educativă, ce se încadrează, dealtfel, în dezvoltarea generală a societății noastre socialiste.

Este normal ca problemele discutate azi să fie, în linii generale, aceleași care preocupă pe toți oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, întregul popor. Acestea sînt probleme legate de felul cum s-a acționat, precum și de contribuția adusă de fiecare, la locul său de muncă, pentru dezvoltarea într-un ritm tot mai înalt a întregii noastre societăți. Discuțiile de azi nu au făcut decît să confirme încă o dată că problema națională nu reprezintă decît o parte a revoluției proletare, a construcției socialiste și comuniste, a făuririi vieții noi, în care fiecare om, fiecare cetățean, indiferent de naționalitate, să se poată bucura din plin de cuceririle civilizației, să poată participa activ la făurirea conștientă a propriului său viitor.

Nu am de gînd să mă ocup astăzi din nou, pe larg, de problema națională. În Programul adoptat de Congresul al XI-lea sînt înfățișate politica și orientarea generală a partidului nostru în această problemă. Realitatea demonstrează pregnant justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care, în opera de făurire a societății socialiste, pornește de la legitățile și adevărurile universal-valabile și de la realitățile sociale, naționale, istorice din țara noastră, aplicînd principiile generale la condițiile concrete din România. Tocmai pe această bază au putut fi obținute marile realizări în făurirea societății socialiste, în dezvoltarea generală a patriei noastre, în trecerea la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Realitățile, viața demonstrează, totodată, cu putere

justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru în problema națională, care, după cum am menționat, nu constituie decît o parte a politicii generale a revoluției și construcției socialiste. Această problemă nu poate și nu trebuie privită ca ceva aparte de politica generală, revoluționară a partidului ; dacă am încerca să o tratăm în afara politicii noastre generale, am înceta să mai fim revoluționari, marxiști, am aluneca pe poziții naționaliste, care nu ar putea decît să dăuneze grav întregii noastre activități. Am înregistrat cu multă satisfacție că în discuțiile de astăzi toți vorbitorii au privit problemele naționalităților germană și maghiară în contextul preocupărilor generale ale făuririi socialismului, ale ridicării bunăstării întregului nostru popor. Aceasta îmi produce o deosebită bucurie, deoarece demonstrează cu putere creșterea conștiinței revoluționare și înțelegerea profundă a conținutului marxist-leninist al întregii noastre politici, precum și a ceea ce avem de făcut în viitor. Aceasta ne dă garanția că, într-adevăr, și în perioada următoare, în abordarea problemei naționale vom merge pe un drum just — acela al realizării deplinei unități între toți cetățenii patriei noastre în lupta pentru realizarea obiectivelor fundamentale ale făuririi socialismului și comunismului în România. *(Aplauze puternice).*

Am mai spus și în alte împrejurări, repet și acum, aici, că socialismul și comunismul nu pot fi făurite pe naționalități ; nu este un socialism românesc, unul maghiar, altul german, bulgar, francez sau mai știu eu cum. Socialismul, în esența sa fundamentală, este unul ; comunismul, în esența sa fundamentală, este unul. Noua orînduire presupune lichidarea exploatării și asupririi, a inegalităților sociale și naționale, deplina egalitate în drepturi între toți cetățenii unei țări, între toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate. Numai realizînd aceste principii funda-

mentale de egalitate și dreptate socială, creînd condiții ca oamenii muncii să se poată bucura deplin de cuceririle civilizației contemporane, de bunurile materiale și spirituale create de societate, asigurînd participarea lor activă la conducerea tuturor domeniilor de activitate, a întregii țări — numai astfel înfăptuim socialismul și comunismul. Acesta nu poate fi în esență decît unul, indiferent de condițiile naționale, sociale, istorice în care se făurește. Dacă vom porni de la aceste principii, vom fi întotdeauna revoluționari, vom soluționa just orice probleme, inclusiv problema națională ! *(Aplauze puternice).*

Nu am de gînd să fac acum un bilanț al realizării cincinalului. Vom avea în curînd plenara Comitetului Central și sesiunea Marii Adunări Naționale, în care vom analiza unele aspecte ale muncii desfășurate, realizările dobîndite și vom adopta planul pentru anul viitor. La Congresul consiliilor populare — care va avea loc la începutul anului viitor — vom face o analiză amplă atît a felului cum am lucrat în cincinalul care se încheie peste cîteva săptămîni, cît și a ceea ce avem de făcut, în spiritul hotărîrilor Congresului al XI-lea, în cincinalul următor. Țin, totuși, să menționez că am realizat cu succes cincinalul înainte de termen, cu toate greutățile pe care le-am întîmpinat în unele domenii, mai cu seamă din cauza condițiilor climatice din acest an și din alți ani ai cincinalului. Anul acesta a trebuit să luptăm cu apele, apoi cu seceta, iar recent cu viscolul și zăpada. Desigur, toate acestea au influențat într-o anumită măsură rezultatele obținute — care puteau fi și mai bune —, dar nu au putut diminua mult roadele muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Întregul nostru popor a știut, într-o deplină unitate, sub conducerea partidului nostru comunist, să înfrîngă greutățile și să

înfăptuiască cu succes prevederile planului cincinal 1971—1975. *(Aplauze puternice).*

Ne putem mîndri, fără nici o îndoială, cu ceea ce am realizat. Știm însă că mai sînt multe lipsuri, că mai avem multe de făcut pentru a obține ridicarea țării noastre la un nivel de dezvoltare care să permită realizarea deplină în viață a principiilor echității socialiste. Nu este suficient că am lichidat clasele exploatatoare, că am înfăptuit din punct de vedere politic o orînduire nouă, socialistă, că am dezvoltat puternic economia în cei 30 de ani de construcție socialistă. Nu putem încă spune că dispunem de tot ceea ce este necesar pentru aplicarea în viață a principiilor socialiste. Ceea ce am realizat constituie, desigur, succese uriașe, dar pentru a putea satisface din plin necesitățile tuturor oamenilor muncii mai avem încă multe de făcut. Avem încă un venit național pe locuitor redus față de țările dezvoltate economic și, de aceea, trebuie să înțelegem cu toții necesitatea de a continua lupta intensă, munca hotărîtă pentru atingerea obiectivelor stabilite de Congresul al XI-lea, care ne vor permite să înfăptuim în viață, așa cum gîndim noi, principiile socialiste.

Așa cum am mai arătat și altă dată, am putea spune că aplicăm în viață aceste principii împărțind echitabil, în raport de cantitatea și calitatea muncii, ceea ce avem. Dar aceasta este numai o latură — foarte importantă, desigur — a echității. Pentru că, dacă vom avea numai o pîine de împărțit, e greu să ne săturăm din aceasta cu toții. Minuni nu se pot face ! Subliniez aceasta pentru a înțelege că o serie de greutăți și lipsuri pe care le avem în satisfacerea necesităților materiale și spirituale sînt legate de nivelul dezvoltării generale a țării. Numai în măsura în care toți vom înțelege că trebuie să ne încordăm eforturile, vom soluționa aceste probleme. Soluționarea acestor probleme nu se poate face decît într-o singură

limbă : a muncii, a unității, a luptei, sub conducerea partidului nostru comunist, pentru înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea. *(Aplauze puternice).*

Am aici o bogată documentare privitor la felul cum s-au dezvoltat județele țării, printre care și județele locuite de naționalitățile conlocuitoare. Nu vreau să folosesc aceste date ; dumneavoastră cunoașteți bine ceea ce am realizat. Cunoașteți mai cu seamă preocupările și rezultatele din acest cincinal, dezvoltarea puternică a tuturor județelor, și îndeosebi a județelor rămase mai în urmă înainte de reorganizarea administrativ-teritorială a țării. Aceasta e valabil și pentru județele locuite numai de români și pentru cele locuite de români și maghiari sau de români și germani. Am avut numeroase județe rămase în urmă, dar am realizat mult în acești ani în dezvoltarea lor economico-socială. Am stabilit, pe baza hotărîrilor Congresului al XI-lea, ca în cincinalul următor să asigurăm o schimbare fundamentală — aș putea spune revoluționară — în amplasarea forțelor de producție. Cunoașteți ce va însemna aceasta pentru fiecare județ ; s-au discutat aceste probleme, s-au întocmit programele, s-au stabilit platformele de dezvoltare industrială. Toate acestea deschid perspectiva ca în 1980 să avem o nouă structură economico-socială a țării, o nouă geografie economică, politică și socială, să obținem o dezvoltare puternică a forțelor de producție în toate județele țării, o creștere a clasei muncitoare — forța socială care are menirea principală de a asigura înaintarea întregului popor, sub conducerea comuniștilor, spre societatea socialistă multilateral dezvoltată, spre societatea comunistă. *(Aplauze puternice).*

Ceea ce am înfăptuit pînă acum e o garanție că vom realiza programul stabilit de Congresul al XI-lea. Nu va fi ușor, desigur. Mă gîndesc la cei din Bistrița, la cei din

Sălaj, din Botoșani, din Vaslui, care trebuie să obțină o creștere a producției de aproape 5 ori. Există un număr important de județe care trebuie să facă eforturi foarte mari. Este de înțeles că, în abordarea problemelor dezvoltării în cincinalul viitor, trebuie să pornim de la necesitatea unirii tuturor eforturilor. Altfel, cum am putea obține în cinci ani o creștere de 5 ori a producției industriale în unele județe ?

O sarcină centrală pentru atingerea acestor obiective este pregătirea cadrelor necesare. Investițiile sînt asigurate, utilajele sînt asigurate, dar, dacă nu vom avea oameni care să asigure realizarea investițiilor și buna funcționare a utilajelor, nu vom realiza nimic ! Deci, preocuparea principală care trebuie să stea în fața noastră, deci și în fața dumneavoastră, a consiliilor naționalităților maghiară și germană, a întregului nostru partid, este aceea de a pregăti în cele mai bune condiții cadrele, forța de muncă, muncitorii, de a asigura o calificare corespunzătoare în vederea înfăptuirii în bune condiții a sarcinilor dezvoltării tuturor județelor țării într-un ritm rapid. Fără îndoială că județele la care m-am referit vor beneficia de sprijinul județelor mai dezvoltate, de sprijinul întregii țări — numai astfel avem garanția că vom soluționa problemele. Dar aceasta nu diminuează cu nimic răspunderea organelor de partid și de stat, a tuturor oamenilor muncii din județele respective.

Subliniez toate acestea pentru a evidenția cît de justă este politica partidului nostru și cum înțelege el să soluționeze problema națională în esența sa, pentru că numai în măsura în care vom dezvolta forțele de producție, vom crea condițiile pentru participarea la activitatea socială a tuturor oamenilor muncii, putem vorbi de o egalitate reală în drepturi, de o politică națională justă !

Programul elaborat de Congresul al XI-lea ne înar-

mează cu o politică clară, cu o orientare justă pentru întreaga activitate viitoare.

Există condițiile necesare pentru înfăptuirea cu succes, în toate județele, a programului stabilit de congres, pentru obținerea unei puternice dezvoltări a forțelor de producție, pentru înflorirea întregii noastre societăți. Cum va arăta viața în 1980 vă puteți imagina fiecare, cunoscînd modul cum se vor dezvolta județele și localitățile în care trăiți. Se lucrează acum la programele de dezvoltare a comunelor, pornindu-se de la hotărîrile Congresului al XI-lea, în așa fel încît să asigurăm o așezare pe baze cît mai moderne a vieții satelor, comunelor, dezvoltarea forțelor de producție și crearea condițiilor de ridicare continuă a satelor, de apropiere a nivelului lor de civilizație de cel al orașelor. Aceste probleme le vom dezbate pe larg la Congresul consiliilor populare. În cursul lunii ianuarie, ele vor fi dezbătute în conferințele județene ale consiliilor populare, la care dumneavoastră veți participa direct, putînd contribui astfel la adoptarea măsurilor celor mai corespunzătoare.

Pornind de la dezvoltarea forțelor de producție, a relațiilor de producție și sociale, ne preocupăm și de perfecționarea formelor de conducere a societății, de dezvoltarea democrației socialiste, creînd cadrul organizatoric cel mai corespunzător pentru participarea nemijlocită și activă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, la conducerea întregii activități economice și sociale a comunelor, orașelor, județelor, a întregii țări. Nu doresc nici în această privință să fac apel la datele statistice. Au avut loc alegerile pentru consiliile populare, pentru Marea Adunare Națională — și cunoașteți rezultatele. Avem organisme de conducere în întreprinderi, în cooperative, în toate unitățile economico-sociale, pînă la ministere și celelalte organe centrale, în care participă

toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Principiul conducerii colective constituie legea supremă a activității tuturor organismelor, a statului nostru însuși. Desigur, și în această privință mai avem încă multe de făcut. Dezvoltarea democrației și participarea oamenilor muncii la conducerea diferitelor domenii de activitate este un proces istoric, legat, pînă la urmă, și el de dezvoltarea forțelor de producție, de ridicarea conștiinței sociale și politice, a răspunderii sociale. Trebuie să ajungem ca fiecare om al muncii, într-un organ de conducere, într-o adunare generală, într-o colectivitate, să se bucure de drepturile corespunzătoare, dar în același timp să simtă și obligațiile ce-i revin, să-și cunoască și să-și manifeste răspunderea pentru bunul mers al întregii activități. Avem în acest domeniu rezultate bune, dar sînt încă multe lucruri de făcut. De aceea, activitatea partidului nostru, a tuturor organismelor sociale — inclusiv a consiliilor naționalităților maghiară și germană — trebuie să fie îndreptată spre ridicarea nivelului răspunderii, al conștiinței și participării active, directe a tuturor oamenilor muncii la soluționarea problemelor complexe ale edificării socialismului. Aceasta presupune, de asemenea, întărirea necontenită a unității întregului nostru popor în jurul partidului. Tot ceea ce am realizat în anii construcției socialiste este rezultatul nemijlocit al faptului că partidul nostru comunist și-a îndeplinit cu succes rolul de forță politică conducătoare, cu toate lipsurile și greșelile săvîrșite pe parcurs. Călăuzindu-se de adevărurile generale, ținînd seama de condițiile concrete din România, partidul a știut să conducă poporul nostru la minunate realizări. În înfăptuirea programelor viitoare, creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile, a unității sale și, în jurul său, a unității întregului popor, a tuturor

oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, este o condiție esențială.

Am creat Frontul Unității Socialiste, menit să asigure o conlucrare cît mai bună a tuturor organizațiilor societății noastre. În condițiile României, Frontul Unității Socialiste permite conlucrarea armonioasă a diverselor organizații și organisme sociale, îndrumarea lor unitară, într-o singură direcție, sub conducerea Partidului Comunist Român. Trebuie să facem totul și în viitor pentru a întări această unitate, pentru a asigura creșterea necontenită a rolului conducător al partidului.

Trebuie să înțelegem bine cele înscrise în Programul partidului nostru cu privire la rolul pe care urmează să-l joace partidul în societatea noastră, încă multă vreme, atît în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, cît și într-o perioadă îndelungată a făuririi societății comuniste. Pornind de aici, trebuie să acționăm cu toată hotărîrea pentru a întări partidul, pentru a întări rolul său, astfel ca el să-și îndeplinească în cele mai bune condiții menirea istorică de a conduce întregul popor spre societatea în care oamenii muncii se vor bucura din plin de tot ceea ce au creat și vor crea mai bun cunoașterea umană, știința și cultura, producția materială a societății, în care se va asigura satisfacerea din plin a necesităților materiale și spirituale ale tuturor cetățenilor patriei noastre.

Știu că în cadrul discuțiilor de astăzi s-au abordat și un șir de probleme legate de învățămînt și cultură, de activitatea artistică, de educația socialistă, atît în general, cît și în legătură cu desfășurarea acestor activități în limbile unei naționalități sau alteia. Fără îndoială că, în soluționarea marxist-leninistă a problemei naționale, asigurarea condițiilor pentru desfășurarea activității sociale în limba naționalității respective constituie o problemă

importantă. Partidul nostru a ținut și ține permanent seama de aceasta, făcînd totul pentru ca oamenii muncii de diferite naționalități să poată desfășura activitatea și să învețe în limba respectivă. Nu doresc nici în această privință să mă refer la date care se găsesc, dealtfel, în toate statisticile și pe care le cunoașteți și dumneavoastră foarte bine. Avem rezultate bune și în învățămînt și în activitatea culturală și artistică, în munca de educație socialistă. Mai avem însă și aici lipsuri care țin de lipsurile existente în desfășurarea generală a activității noastre educative și cultural-artistice. Desigur, nu este locul să facem acum analiza acestor probleme. Pregătim pentru primăvara anului viitor un congres al culturii în care vom dezbate pe larg înfăptuirea hotărîrilor plenarei Comitetului Central al partidului în domeniul educației, activitatea desfășurată pentru înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea și în care vom trage, desigur, concluziile necesare pentru ceea ce avem de făcut în viitor. S-au obținut, fără nici o îndoială, în aceste domenii rezultate bune. În primul rînd, învățămîntul nostru a trecut la 10 ani obligatorii pentru întregul tineret, în învățămîntul superior se pregătesc cadre pentru toate domeniile de activitate, avem o activitate cultural-artistică dezvoltată, în România funcționînd circa 30 000 de formațiuni artistice de toate felurile. Numai în limbile naționalităților conlocuitoare există peste 2 000 de asemenea formațiuni, ceea ce nu este deloc puțin. Am putea spune chiar că, în general, avem prea multe formațiuni, ținînd seama de necesitatea de a le asigura programe de o calitate corespunzătoare. Deci, din punctul de vedere al activității artistice de tot felul, nu ne putem plînge că sîntem săraci. Problema pe care o vom discuta la Congresul culturii este aceea a conținutului educativ al activității noastre artistice. Pentru că, pînă la urmă, indiferent în ce limbă se

cîntă, se declamă, se joacă o piesă de teatru sau în ce limbă se scrie, esențial este ce se spune și ce se scrie. Aceasta este valabil pentru întreaga noastră activitate! Cred că în primul rînd asupra acestei probleme să ne concentrăm atenția. Desigur, să veghem pentru a se crea condiții ca oamenii să poată citi, să poată asculta o poezie, un cor, o piesă de teatru în limba pe care o înțeleg mai bine. Dar trebuie să ne gîndim în primul rînd la limba comună — care este concepția noastră revoluționară, materialist-dialectică și istorică, despre lume și viață. Exprimîndu-ne în diferite limbi, trebuie să vorbim într-o unică limbă revoluționară, marxist-leninistă! Atunci activitatea educativă va fi într-adevăr corespunzătoare! Aceasta este problema centrală de la care trebuie să pornim! *(Aplauze puternice)*. Acordînd atenția corespunzătoare posibilității ca cetățenii de naționalitate maghiară și germană să găsească literatură în limba lor, să poată asculta spectacole și programe de radio și televiziune în limbile respective, trebuie să nu uităm nici un moment problema esențială a educației revoluționare, care trebuie să constituie preocuparea noastră permanentă, centrală. Numai așa vom acționa ca revoluționari, ca oameni cu simț de răspundere față de interesele generale ale poporului nostru, față de socialism și comunism, față de cauza colaborării, solidarității internaționale, față de cauza păcii în lume!

Noi creăm, într-adevăr, un nou umanism, un umanism revoluționar, care se inspiră dintr-o concepție nouă și care este opus exploatării, asupririi sociale și naționale. Arta și cultura, activitatea educativă trebuie să contribuie la făurirea acestui nou umanism revoluționar. Numai așa vom putea spune că am acționat și acționăm în mod just, că activitatea educativă, propaganda, în multiplele lor forme, se desfășoară în spiritul concepției revoluționare a

partidului nostru comunist. În această privință, Programul partidului ne dă o orientare clară, care trebuie să stea la baza întregii noastre activități.

Așa cum just au menționat aici unii din tovarășii care au vorbit, trebuie să ținem seama că influențele vechii societăți se mai fac încă simțite asupra conștiinței oamenilor. În general, lichidarea vechilor concepții se face mai greu, realizîndu-se ca urmare a schimbărilor fundamentale în dezvoltarea forțelor de producție, a transformării societății, a înțelegerii noilor realități. Pornind de la aceasta, va trebui să ne preocupăm de combaterea, într-un mod militant, ferm, a diferitelor concepții vechi, retrograde, inclusiv a concepțiilor și manifestărilor naționaliste și șoviniste de orice fel. Este clar pentru noi toți că aceste manifestări au servit în trecut ca instrument în mîinile claselor exploatatoare; dealtfel, și astăzi ele constituie în multe țări — unde există încă orînduirea bazată pe clase antagoniste, unde sînt exploatatori și exploatați — un mijloc de învrăjbire, de ațîțare a oamenilor muncii, a popoarelor pentru a le putea asupri și domina mai ușor. De aceea, trebuie să fim, într-adevăr, mai activi în combaterea diferitelor manifestări de acest fel, inclusiv în combaterea manifestărilor care au loc pe plan internațional și care se pot reflecta, într-un fel sau altul, și în țara noastră. Aceasta este valabil și în problema întregirii familiilor, a migrației, care se manifestă îndeosebi la unii cetățeni de naționalitate germană. Poziția noastră în această privință este clară; ea a fost, dealtfel, clară întotdeauna, inclusiv pe vremea cînd eram în ilegalitate. Noi niciodată nu ne-am gîndit să plecăm din țară ca să construim socialismul în altă parte, sau să mergem acolo unde era deja construit. Ca revoluționari, am știut întotdeauna că trebuie să lucrăm în țara unde ne-am născut, indiferent de naționalitate, pentru a lichida exploatarea

și a făuri noua societate, bazată pe egalitate și dreptate socială.

Aș putea spune că cei care în trecut se gîndeau să plece, care și astăzi vor să plece sînt oameni care nu înțeleg sau nu vor să înțeleagă menirea lor de a lupta aici, de a nu dezerta, de a nu fugi din luptă. Desigur, este mai ușor — unii au făcut aceasta și în trecut — să fugi din fața luptei. Dar, dacă cei mai mulți nu au plecat atunci, dacă au acceptat să lupte, combătîndu-i pe cei ce voiau să plece, cu atît mai mult nu-i putem accepta și încuraja astăzi pe cei ce vor să fugă, crezînd că vor găsi undeva un culcuș mai cald, ca să mă exprim mai plastic. Dealtfel, mulți din cei care au plecat au constatat pe pielea lor ce înseamnă aceasta. Locul fiecărui cetățean al României, indiferent de naționalitate, român, maghiar, german, sîrb, evreu, este aici ! Împreună să acționăm pentru a asigura dezvoltarea rapidă a țării, pentru a lichida cît mai curînd subdezvoltarea și a făuri o viață în care fiecare să se bucure din plin de toate cuceririle civilizației, să participe activ la conducerea întregii societăți. Așa privim noi această problemă și în felul acesta trebuie să acționăm acolo unde se ridică această problemă ! *(Vii aplauze).*

În cursul discuțiilor au fost menționate o serie de probleme. Consider că atît conducerile celor două consilii, cît și tovarășii de la Comitetul Central care se ocupă de aceste domenii trebuie să le sintetizeze, să le analizeze, găsind soluții de rezolvare cît mai rapidă a acestora. Nu sînt probleme care să depășească posibilitatea noastră de a le soluționa. Trebuie să acționăm cu fermitate pentru ca în rezolvarea acestor probleme să se asigure înfăptuirea neabătută a politicii partidului, încadrîndu-le în contextul măsurilor generale care privesc întreaga noastră societate. Probleme care privesc viața unora sau altora, germani sau maghiari, pot fi soluționate bine în măsura în care se soluționează în ansamblu problemele de viață ale oamenilor muncii. Inclusiv problemele învățămîntului și culturii pot fi soluționate în concepția generală de care am vorbit, acordînd, desigur, atenție exprimării în limba pe care fiecare naționalitate o înțelege mai bine. În acest spirit consider că trebuie să analizăm și să soluționăm problemele care s-au ridicat astăzi aici și care se vor mai ridica în cursul activității viitoare. Căci viața nu se oprește la sfîrșitul anului 1975, ea va merge înainte, vom avea noi realizări, vor apărea noi probleme — și trebuie să le soluționăm ca parte componentă a întregii munci de construcție socialistă, în continuă transformare, nu ca ceva static, nemișcat, de la care nu ne putem abate. Tot ceea ce facem noi, inclusiv în problema națională, trebuie înțeles, repet, ca parte a activității revoluționare generale de construcție socialistă și comunistă. Dacă așa vom judeca lucrurile — și numai așa trebuie ele judecate —, vom găsi soluții bune, vom asigura înfăptuirea cu succes a politicii de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism. *(Vii aplauze).*

Nu mă voi referi la problemele internaționale. Astăzi, în Comitetul Politic Executiv, am hotărît ca la sesiunea Marii Adunări Naționale să prezentăm o expunere asupra problemelor internaționale. Aceasta va avea loc în a doua jumătate a lunii decembrie. Nu aș dori să anticipez acum ceea ce se va spune în Marea Adunare Națională. De aceea nu doresc decît să subliniez că, atît prin politica de construcție socialistă, cît și prin politica noastră internațională, acționăm pentru a contribui la creșterea aportului României, al poporului nostru atît la victoria cauzei socialismului — pentru că, pînă la urmă, rezultatele pe care fiecare țară le obține în construcția socialismului sînt o parte integrantă a dezvoltării socialismului pe plan

mondial —, cît și la promovarea politicii de colaborare, securitate și pace în întreaga lume. Noi pornim de la unitatea dialectică a acestor două laturi esențiale ale politicii noastre — latura națională și cea internațională. Ceea ce vreau să subliniez este că politica noastră ține în întregime seama de interesele fundamentale ale poporului nostru, se inspiră și asigură neabătut înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea. Această politică corespunde pe deplin nu numai intereselor poporului nostru, ci și cauzei socialismului, colaborării și păcii în întreaga lume ! *(Aplauze puternice).*

În încheiere, doresc să exprim convingerea mea, a conducerii partidului și statului nostru că ambele consilii — atît cel al oamenilor muncii de naționalitate maghiară, cît și cel al oamenilor muncii de naționalitate germană — vor acționa, ca și pînă acum, pentru a-și aduce contribuția la unirea eforturilor, sub conducerea organizațiilor de partid, a partidului, în vederea înfăptuirii politicii generale de construcție a socialismului și comunismului în România.

Cu această convingere, vă urez tuturor succes în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite. Asistența, în picioare, ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNT CU PRILEJUL PRIMIRII DELEGAȚIEI INSTITUTULUI DIN PARIS PENTRU PROBLEMELE UNEI NOI ORDINI ECONOMICE INTERNAȚIONALE

— 5 decembrie 1975 —

Doresc să vă mulțumesc mult în primul rînd pentru salutul pe care mi l-ați adresat și, îndeosebi, pentru inițiativa de a constitui acest institut și pentru continuarea primei lui reuniuni în România.

La rîndul meu, doresc să vă salut pe dumneavoastră, pe președintele institutului și pe toți conducătorii acestui institut, să exprim speranța că această primă întîlnire va fi un început bun de colaborare între institut și economiștii români în abordarea problemelor noii ordini economice internaționale, precum și a problemelor legate de lichidarea subdezvoltării, de progresul țărilor în curs de dezvoltare.

Apreciez în mod deosebit această inițiativă a creării Institutului pentru noua ordine economică, în care sînt cuprinși reprezentanți iluștri în acest domeniu economic, sub președinția domnului Arturo Frondizi, care știu că are o preocupare deosebită pentru problemele economice și pentru găsirea căilor de a se ajunge la soluționarea acestora. Desigur, nu pot să nu menționez și preocuparea secretarului general al institutului, domnul Giancarlo Elia Valori

— care depune o activitate destul de susținută în această direcție —, și, așa cum am menționat, a tuturor domnilor iluștri reprezentanți prezenți aici.

Crearea Institutului pentru noua ordine economică în împrejurările de astăzi, cînd zeci de popoare sînt preocupate de soluționarea unor probleme vitale pentru viitorul omenirii, constituie o inițiativă deosebit de importantă. După cum se știe, de fapt, nu sîntem decît la începutul discuțiilor pentru noua ordine economică internațională. În lumea de astăzi, în care o bună parte a omenirii trăiește în subdezvoltare și în care au apărut o serie de aspecte negative în viața economică mondială, restructurarea și așezarea relațiilor economice dintre state pe o bază nouă constituie un factor determinant atît pentru progresul economico-social al popoarelor, cît și pentru destindere și pentru pace. Sper ca începutul activității dumneavoastră, precum și activitatea viitoare să dea un puternic impuls nu numai muncii de cercetare, dar și preocupărilor de a găsi și concretiza căile de înfăptuire a noii ordini economice internaționale. Or, în această privință, inițierea unor dezbateri cu participarea specialiștilor din diferite domenii — economic, financiar, industrial — va avea un rol important.

Probabil că institutul are în vedere — și sînt convins de aceasta — ca activitatea sa să depășească Europa și să cuprindă toate continentele în care se găsesc cele mai multe țări în curs de dezvoltare. Ținînd seama de faptul că popoarele din America Latină, Africa și Asia sînt cele mai interesate în noua ordine economică internațională, probabil că va fi util ca acestea să fie atrase în discutarea problemelor și în elaborarea căilor pentru înfăptuirea noii ordini.

Eu văd activitatea institutului ca o tribună internațională în care reprezentanții diferitelor țări să-și poată

expune părerile — desigur, într-o deplină libertate —, iar institutul să le sintetizeze și să ajute la concretizarea căilor de înfăptuire a noii ordini economice internaționale. Desigur, în această privință, un rol important au guvernele ; dar nu este mai puțin adevărat că activitatea științifică, de cercetare, poate să aibă și ea un rol foarte important, să constituie un sprijin pentru guverne, pentru oamenii politici în munca lor.

Iată de ce eu apreciez că există perspective ca, într-adevăr, Institutul pentru noua ordine economică internațională, cu sediul la Paris, să capete un rol important și să desfășoare o activitate foarte largă pe plan internațional. Ținînd seama că noua ordine economică internațională presupune schimbări revoluționare în relațiile dintre state și în concepția despre aceste relații, însuși institutul trebuie să fie promotorul în abordarea unor probleme economice pe plan internațional.

Nu aș putea decît să urez succese tot mai mari în această activitate deosebit de importantă și să-mi exprim convingerea că institutul se va bucura de apreciere și de sprijin din partea a tot mai mulți specialiști, precum și din partea unui număr tot mai mare de oameni politici.

Desigur, are perfectă dreptate domnul președinte Frondizi că problema noii ordini economice internaționale privește toate țările slab dezvoltate, indiferent de orînduirea lor socială, că în realizarea obiectivelor de progres economico-social trebuie pornit de la intensificarea eforturilor fiecărei națiuni, ale fiecărui popor, de la reorganizarea economiei pe bazele celor mai înalte cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. România nu a subestimat niciodată importanța colaborării internaționale. Aceasta are un rol important, dar fără eforturile proprii ale fiecărui popor nu se poate concepe un progres economico-social. De aceea, noi alocăm din venitul național un

procent destul de mare — anul acesta, 35% — pentru dezvoltare.

Sînt, desigur, probleme legate de realizarea unui echilibru în dezvoltarea economică din fiecare țară, de dezvoltarea proporțională a diferitelor ramuri. Trebuie ținut seama ca, odată cu industrializarea, să se asigure și dezvoltarea continuă a agriculturii. Pentru multe țări în curs de dezvoltare, problema aceasta este, dealtfel, esențială, așa cum fără industrializare nu este posibil nici progresul agriculturii, nici progresul general al țării.

Este, de asemenea, problema cadrelor, care sînt hotărîtoare atît pentru agricultură, cît și pentru industrie. Pînă la urmă pot exista mijloace financiare, se pot primi și credite, dar, dacă nu vor exista cadrele necesare pentru a asigura folosirea acestora, nu se vor putea obține rezultate corespunzătoare. De aceea, problema pregătirii cadrelor reprezintă un factor de o deosebită importanță pentru țările în curs de dezvoltare.

Sînt, de asemenea, problemele legate de realizarea unor raporturi echitabile între state, de înlăturarea inegalității, a asupririi. De aceea, într-adevăr, noua ordine economică internațională presupune o revoluție în relațiile dintre state, presupune să se pună capăt dominației unor țări asupra altora, sub orice formă, să se creeze relații de egalitate, de respect, de întrajutorare, de avantaj reciproc, să se asigure, totodată, accesul în condiții avantajoase la tehnologiile și cuceririle științei.

Pentru a realiza noua ordine economică vor trebui să fie elaborate principii noi de relații și, desigur, țările dezvoltate să înțeleagă că trebuie să țină seama de cei mai săraci, că, pînă la urmă, însăși dezvoltarea lor este legată de lichidarea subdezvoltării. Dealtfel, criza economică din ultimii ani a evidențiat cu putere că viitorul țărilor industrializate, avansate este nemijlocit legat de cel al țărilor în curs de dezvoltare.

Institutul dumneavoastră își începe deci activitatea în împrejurări deosebit de favorabile. Sînt convins că va avea o activitate cu bune rezultate și îi urez multe succese.

Aș dori să vă mulțumesc pentru hotărîrea de a-mi acorda președinția de onoare a acestui institut. Este o cinste pentru mine. Ținînd seama de preocupările mele, nu știu dacă voi putea să contribui cu ceva la activitatea institutului. Așa că nu aș dori să-mi asum obligații și pe urmă să fiu criticat de dumneavoastră că nu le realizez. *(Animație).* Oricum, pot să vă asigur că specialiștii români vor conlucra activ cu institutul, că se vor bucura de sprijin din partea guvernului român, pentru a aborda cît mai complex aceste probleme și pentru a-și aduce contribuția lor modestă, împreună cu specialiștii din alte țări, la studiile și la elaborarea unor căi de înfăptuire a noii ordini economice internaționale.

Vă mulțumesc încă o dată și vă urez succes deplin în activitatea dumneavoastră. Am convingerea că în documentele noii ordini economice internaționale — cînd se va ajunge la elaborarea acestora — vor figura și numele institutului și al președintelui său !

CUVÎNTARE LA ADUNAREA ACTIVULUI DE PARTID DIN ARMATĂ

— 10 decembrie 1975 —

Stimaţi tovarăşi,

Sînt bucuros să particip la adunarea activului de partid din armată, să mă reîntîlnesc cu activul şi cadrele de bază de partid, politice şi militare şi să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, tuturor comuniştilor şi militarilor armatei noastre un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului, precum şi din partea mea personal şi cele mai bune urări. *(Urale puternice ; se scandează : „Ceauşescu — P.C.R. !")*.

În cursul desfăşurării lucrărilor adunării activului de partid au fost analizate pe larg rezultatele obţinute în pregătirea de luptă şi politică, în întărirea disciplinei şi ordinii militare. Doresc să-mi exprim satisfacţia pentru constatările pe care le-am făcut în cursul discuţiilor, pentru cele cuprinse în darea de seamă prezentată cu privire la rezultatele bune obţinute în toate domeniile de activitate.

Într-adevăr, putem spune că, în realizarea sarcinilor pe care le are — de a fi permanent gata să-şi îndeplinească îndatoririle de apărare a patriei —, armata noastră desfăşoară o activitate intensă pentru a-şi ridica necontenit nivelul pregătirii sale de luptă, pentru a putea stăpîni la perfecţie toate mijloacele cu care este înzestrată. S-au obţinut, dealtfel, în această perioadă rezultate de seamă în dotarea armatei noastre cu o serie de mijloace moderne, care au contribuit la ridicarea capacităţii sale de luptă.

Fără nici o îndoială că toate aceste rezultate sînt rodul activităţii nemijlocite a comuniştilor, a organizaţiilor de partid, a consiliilor politice, a ofiţerilor şi generalilor, care îşi îndeplinesc în mod consecvent, cu cinste misiunea încredinţată de partid şi popor. S-au obţinut, de asemenea, rezultate bune în activitatea politico-educativă, în creşterea conştiinţei socialiste, patriotice a militarilor forţelor noastre armate. Tocmai şi ca rezultat al tuturor acestor realizări putem aprecia că armata noastră se găseşte la un nivel corespunzător din punctul de vedere al pregătirii sale de luptă şi politice. Pentru toate aceste rezultate, doresc să adresez cele mai calde felicitări tuturor comuniştilor, ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor armatei noastre. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Avem, fără îndoială, toate motivele de a fi mulţumiţi de rezultatele obţinute. Dar, aşa cum s-a menţionat în cursul discuţiilor, din păcate, s-au manifestat şi unele lipsuri, care demonstrează că mai trebuie depuse încă eforturi pentru îmbunătăţirea activităţii sub toate aspectele. Dacă activitatea organelor şi organizaţiilor de partid, a consiliilor politice, a comandanţilor ar fi fost mai exigentă şi desfăşurată într-un spirit mai revoluţionar, mai ferm, multe din lipsuri nu s-ar fi manifestat. Nu doresc să mă opresc mai mult asupra acestor aspecte, deoarece, după cîte am fost informat — şi după cum am ascultat şi astăzi aici —, aceste probleme au fost dezbătute cu

activul de partid. Cred că se vor trage concluziile necesare, pornindu-se atît de la rezultatele bune, cît și de la lipsuri. Doresc să menționez încă o dată că, pe ansamblu, rezultatele activității desfășurate în unitățile noastre militare sînt bune ; ele ne dau dreptul să apreciem că avem o armată care poate în orice moment să-și îndeplinească cu cinste sarcinile încredințate de partid și popor — de apărare a patriei, a cuceririlor noastre revoluționare, socialiste ! *(Urale puternice, aplauze prelungite).*

Adunarea activului de partid din armată are loc la sfîrșitul cincinalului 1971—1975, cu numai trei săptămîni înainte de începerea noului plan cincinal. Fără nici o îndoială că activul de partid va face și un bilanț mai general asupra activității desfășurate în cincinalul care se încheie, îndeosebi al contribuției pe care au adus-o militarii la înfăptuirea cu succes a planului cincinal.

După cum cunoașteți, încheiem cincinalul cu rezultate remarcabile în toate domeniile de activitate. Planul cincinal a fost de mult îndeplinit ; s-au obținut producții însemnate peste plan, ceea ce asigură dezvoltarea într-un ritm mai intens a economiei naționale, ridicarea mai puternică a nivelului de trai material și spiritual al întregului nostru popor.

Industria noastră socialistă s-a dezvoltat în acest cincinal într-un ritm de peste 13%, ceea ce a asigurat îndeplinirea înainte de termen a planului. Merită îndeosebi de subliniat faptul că în acest cincinal s-au dezvoltat puternic o serie de ramuri moderne ale producției, ceea ce a ridicat mult nivelul tehnic și calitativ al industriei noastre socialiste.

Am realizat, de asemenea, rezultate bune și în agricultură, cu toate condițiile climatice, care în unii ani, inclusiv în acest an, au fost nu dintre cele mai favorabile. Pe ansamblu, agricultura crește într-un ritm anual de 5%.

Producția de cereale s-a dezvoltat față de cincinalul trecut ; a crescut, de asemenea, producția în zootehnie și în toate celelalte ramuri de activitate.

Toate acestea au asigurat condițiile necesare înfăptuirii prevederilor Congresului al X-lea, ale cincinalului 1971—1975 cu privire la creșterea nivelului de trai, material și spiritual, asigurînd chiar o depășire în acest domeniu a prevederilor planului.

Toate aceste realizări sînt, fără îndoială, rezultatul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, care înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român, politică ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii noastre națiuni. *(Aplauze prelungite).*

La aceste realizări, militarii armatei noastre au adus o contribuție activă. Ei au fost prezenți pe șantiere, la lucrările de irigații, la munca din agricultură și în alte sectoare de activitate. Prin munca unităților militare au fost irigate peste 250 000 ha, cu 55 000 mai mult decît s-a avut în vedere inițial. Zeci de mii de militari au participat pe diferite șantiere la construcția unor importante combinate și întreprinderi industriale, la lucrări agricole, de drumuri și căi ferate. Este deosebit de cunoscută și apreciată participarea armatei la combaterea inundațiilor care au avut loc și care au afectat, după cum se știe, grav o serie de localități și unități economice și sociale. Putem spune deci că, în realizarea cincinalului înainte de termen, în toate succesele pe care le-am obținut, armata noastră a fost prezentă nu numai prin îndeplinirea sarcinilor sale militare, dar și prin activitatea sa economică, aducînd o contribuție importantă la toate aceste realizări. Iată de ce la această adunare a activului de partid doresc să menționez înalta apreciere pe care partidul și guvernul o dau

contribuției armatei la toate aceste realizări și să adresez tuturor militarilor cele mai calde felicitări. *(Urale puternice, aplauze ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Stimați tovarăși,

Întregul nostru popor va trece în curînd la realizarea sarcinilor trasate de Congresul al XI-lea cu privire la dezvoltarea economico-socială a țării în următorii cinci ani. Sînt cunoscute Directivele stabilite de congres. Săptămîna viitoare, planul pe 1976 va fi prezentat în Marea Adunare Națională ; de aceea, nu doresc să mă opresc acum la sarcinile prevăzute pentru următorul plan cincinal sau pentru anul viitor. Doresc însă să arăt că, în înfăptuirea prevederilor Congresului al XI-lea — care deschid minunate perspective de ridicare a patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, de afirmare cu putere a cuceririlor revoluției tehnico-științifice în industrie și în toate sectoarele de activitate —, armata noastră va avea și ea, pe lîngă sarcinile sale de ordin militar, și importante îndatoriri economice privind realizarea acestor obiective. În această privință, voi menționa numai un singur lucru, și anume acela de a avea în vedere că, în următorul cincinal, din suprafețele prevăzute pentru irigat — care sînt destul de mari — circa 350 000 ha urmează să fie realizate de unitățile militare ; nu e o cifră mică, dar eu consider că este pe puterea unităților noastre militare și sînt convins că ea va fi nu numai realizată, dar chiar și depășită ! *(Aplauze puternice)*.

Desigur, tovarăși, vom începe construcția a o serie de mari unități industriale, economice, printre care și cea a unui nou combinat metalurgic, de 10 000 000 de tone de oțel, la Călărași. Fără nici o îndoială că — așa cum lucrează și astăzi — armata va fi prezentă pe multe din aceste șantiere, în primul rînd pe acest mare șantier de

interes național al noului combinat metalurgic, continuînd, desigur, să construiască șantierul naval și noul port care va trebui să se contureze în cincinalul viitor la Mangalia.

Odată cu participarea armatei la activitatea economică generală, alături de întregul nostru popor, va trebui să acordăm mai multă atenție și problemelor de ordin militar. În primul rînd, ținînd seama de împrejurările internaționale, se impune să acordăm toată atenția întăririi pe mai departe a forțelor armate, dotării lor, creșterii și dezvoltării capacității de apărare a patriei. Această sarcină trebuie considerată ca îndatorirea fundamentală a comuniștilor, a organizațiilor și organelor de partid, a consiliilor politice, a comandanților de toate gradele, a tuturor militarilor forțelor noastre armate. Pornim în mod constant de la necesitatea ca, odată cu dezvoltarea continuă a economiei naționale, cu făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, să dăm toată atenția întăririi și dezvoltării forțelor noastre armate, atîta timp cît situația internațională va cere aceasta. Desigur, este de înțeles că aceasta cere eforturi mari, tehnice și materiale. Partidul și guvernul, întregul nostru popor vor face toate eforturile pentru a asigura toate mijloacele materiale necesare dezvoltării și întăririi armatei, dotării ei tehnice și materiale.

Știți bine că tehnica militară, mijloacele de luptă se perfecționează într-un ritm foarte rapid. De aceea va trebui să acordăm o mai mare atenție decît pînă acum activității de cercetare proprie, de perfecționare a mijloacelor din dotare, de creare de noi mijloace de luptă. În această privință, consider că rezultatele pe care le-am obținut în trecut ne permit să avem pretenții ceva mai mari și să apreciem că putem soluționa în bune condiții o serie de probleme legate de această activitate.

Se impune, de asemenea, o preocupare mai susținută pentru pregătirea de luptă, pentru însușirea la perfecție

a mijloacelor din dotare, pentru a le putea mînui cu maximum de rezultate. Știu că îmbinarea acestei sarcini cu cele din domeniul economic ridică unele probleme. Trebuie însă să acționăm în așa fel încît să putem realiza în bune condiții și o îndatorire și alta. Dealtfel, întotdeauna, în întreaga istorie a armatei noastre, ostașii au fost cînd la muncă, cînd la lupta pentru apărarea patriei. Ei au îmbinat întotdeauna aceste două aspecte ale activității, care, dealtfel, nici nu se pot separa. De aceea, urmînd aceste tradiții, va trebui ca în noile condiții să încercăm să îmbinăm aceste două laturi de activitate, cu rezultate — dacă se poate — cît mai bune. Aceasta constituie, pînă la urmă, o cerință fundamentală pentru o armată cu adevărat revoluționară, pentru o armată care prin întreaga sa ființă și prin întreaga sa concepție este pusă în slujba poporului, servește cauza revoluționară a națiunii, socialismul și comunismul. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

De asemenea, se impune să acordăm mai multă atenție întăririi disciplinei și ordinii militare, pornind de la faptul că fiecare ostaș — de la soldat pînă la general — acționează în mod conștient, în spiritul concepției revoluționare despre armată, că disciplina și ordinea constituie o cerință obligatorie, fără de care nu se poate vorbi de o înaltă capacitate de luptă a armatei. Fiecare, la locul său de muncă, în postul încredințat, în orice domeniu de activitate, trebuie să dea dovadă de o înaltă exigență, de o disciplină exemplară, să execute ordinele și dispozițiile legate de îndatoririle ce îi revin. Numai așa armata noastră va putea să fie la înălțimea misiunii încredințate de partid și popor.

În această direcție, pe lîngă activitatea comandanților, de instruire și pregătire, se impune să fie desfășurată și o mai intensă activitate educativă, politică. Trebuie să fim permanent conștienți de faptul că numai în măsura în care fiecare militar, fiecare ofițer și soldat va înțelege și va

fi conștient de răspunderile și îndatoririle ce îi revin, el își va îndeplini în cele mai bune condiții îndatoririle, în orice sector de activitate.

La baza întregii activități politico-educative trebuie să stea Programul elaborat de Congresul al XI-lea — Carta teoretică, ideologică, politică fundamentală, care orientează activitatea partidului și poporului nostru pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării spre comunism.

În această privință, fără nici o îndoială că un rol de seamă au organizațiile de partid. Pornind de la rolul tot mai important al comuniștilor, al partidului în conducerea tuturor domeniilor de activitate, este evident că și în armată forța politică conducătoare a tuturor sectoarelor o reprezintă partidul. Dar aceasta se materializează concret în activitatea fiecărui comunist, a fiecărei organizații de partid, a fiecărui consiliu politic. De aceea, se impune să luăm toate măsurile în vederea creșterii rolului și răspunderii fiecărui membru de partid, a fiecărei organizații de partid, a fiecărui consiliu politic în fiecare unitate sau subunitate. Avem o puternică forță politică în armată, avem puternice organizații de partid, puternice consilii politice, care ne dau deplina garanție că și în acest domeniu, prin intermediul organizațiilor sale, partidul își va putea realiza în mod cît mai corespunzător rolul său politic conducător.

Este necesar, de asemenea, să crească rolul fiecărui ofițer, care, pe lîngă misiunea sa militară, are și o misiune educativă. Trebuie să obținem participarea completă a tuturor ofițerilor la întreaga muncă politico-educativă. Numai așa vom putea, intr-adevăr, să asigurăm înfăptuirea sarcinilor puse de partid de a face din armată o adevărată școală de educație revoluționară ; numai așa vom putea obține ca timpul petrecut de ostași în rîndurile armatei să

îi ajute nu numai la însușirea cunoștințelor militare necesare, dar și în ridicarea puternică a nivelului lor politic și ideologic, în educarea lor în spiritul concepției revoluționare, materialist-dialectice și istorice, despre lume și viață, în formarea omului nou al societății socialiste și comuniste. *(Aplauze puternice).* Consider că avem tot ceea ce este necesar în această privință. Repet, dispunem de o puternică forță de partid și politică și de aceea sînt convins că în activitatea viitoare vom obține rezultatele așteptate.

Consider că este necesar să ne gîndim la unele măsuri concrete cu privire la îmbunătățirea activității de pregătire a cadrelor, la organizarea mai bună a învățămîntului de partid și politic din armată, precum și la o organizare pe baze mai bune a activității de pregătire a cadrelor de partid și politice. Am în vedere de a înființa — poate pe lîngă Academia „Ștefan Gheorghiu" — o facultate politică militară. În cadrul ei să îmbinăm pregătirea politică cu pregătirea militară, pentru a asigura o pregătire mai temeinică cadrelor noastre de partid și politice din armată. *(Vii aplauze).*

De asemenea, se impune o legătură mai strînsă a organizațiilor și consiliilor politice din armată cu organizațiile de partid și de U.T.C. din afară. Dealtfel, Statutul partidului cuprinde prevederi foarte bune în această privință, dar, din păcate, nu aș putea spune că aceste contacte sînt dintre cele mai bune. Am în vedere nu numai contactele formale, dar și o participare mai activă a organelor de partid, teritoriale și centrale, la activitatea din armată. Totodată, am în vedere o participare mai largă a cadrelor de partid, politice și militare la activitatea organizațiilor de partid, a organizațiilor de tineret, la o serie de manifestări ale maselor largi populare. În această privință trebuie să recunoaștem că există lipsuri serioase ; față de perioada anterioară, lucrurile sînt astăzi rămase în urmă.

Consider însă că dispunem de puternice forțe în armată care pot juca un rol foarte important în activitatea educativă, mai cu seamă în rîndul tineretului, îndeosebi al acelora care urmează să vină în armată.

Toate aceste măsuri vor trebui să aibă drept rezultat o întărire și mai puternică a legăturilor armatei cu oamenii muncii, o împletire mai strînsă a activității în toate domeniile. Această strînsă legătură și împletire a activității va avea repercusiuni favorabile atît în armată, cît și în afară, va influența pozitiv asupra întăririi capacității de apărare a patriei noastre.

Trebuie să avem permanent în vedere că îndatoririle armatei noastre, ale fiecărui militar sînt de a fi întotdeauna gata să răspundă chemării, ordinelor de apărare a patriei și a cuceririlor revoluționare, că, în noile condiții, orice război va cere o participare intensă la apărarea patriei a întregului nostru popor. Armata noastră este o armată pusă în slujba intereselor poporului, ea nu poate avea nici un fel de alte scopuri decît acelea de a apăra independența patriei, cuceririle revoluționare, de a servi cauza socialismului și comunismului. Dealtfel, de-a lungul secolelor, armata noastră a fost întotdeauna o armată de apărare a ființei poporului, a independenței naționale. Ea a jucat întotdeauna un rol activ în marile evenimente istorice care au dus la formarea statului național unitar. Așa a fost tot timpul, cu excepția unei perioade scurte din istoria poporului nostru, cînd dictatura militară fascistă a împins țara în brațele Germaniei hitleriste, a subordonat-o intereselor fascismului german și a aruncat armata noastră în războiul nedrept împotriva Uniunii Sovietice. Dar este știut că și în acele împrejurări, din prima clipă, Partidul Comunist Român, alte forțe democratice și progresiste din România s-au ridicat ferm, cu hotărîre împotriva acestei politici, a acestui război nedrept și au făcut totul pentru

a pune capăt acestei stări de lucruri. Este o mîndrie pentru partidul nostru că, în împrejurările bine cunoscute, armata a participat activ, în totalitatea ei, la înfăptuirea insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste, care a dus la ieșirea României din acel război rușinos și nedrept, la alăturarea țării și a armatei noastre armatei Uniunii Sovietice, coaliției antihitleriste. Aceasta a deschis calea participării României și a armatei noastre la lupta pentru eliberarea deplină a patriei, la înfrîngerea definitivă a fascismului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Prin întreaga activitate desfășurată după 23 August, prin jertfele date pe front, armata, întregul nostru popor au demonstrat că nu au avut nimic cu războiul dus de dictatura fascistă alături de Germania hitleristă. Prin luptă, armata română a demonstrat că rămîne o armată de apărare a patriei, a cuceririlor revoluționare ! *(Vii aplauze).* Putem spune că armata noastră nu va duce niciodată un război de agresiune împotriva cuiva ! Ea va fi întotdeauna o armată pusă în slujba apărării independenței și suveranității naționale, a cuceririlor revoluționare, a socialismului și comunismului și va sta permanent de strajă tuturor acestor cuceriri, servind poporul, partidul, socialismul ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Participînd în cadrul Organizației Tratatului de la Varșovia, ne vom preocupa de întărirea capacității de luptă a armatei, considerînd că aceasta constituie obligația țării noastre, a armatei, de a putea fi gata în orice împrejurări să-și îndeplinească îndatoririle sale. Numai în măsura în care vom asigura întărirea capacității de luptă a armatei naționale, vom putea să ne îndeplinim cum trebuie obligațiile. Îi asigurăm deci pe prietenii noștri că ne vom face totdeauna datoria privind întărirea armatei și, dacă va fi nevoie, vom acționa în colaborare cu ei, în îndeplinirea obligațiilor pe care ni le-am luat.

Desigur, avem în vedere că trebuie să facem totul pentru a asigura o politică de pace și securitate în Europa, pentru a evita un nou război mondial. Dar nu uităm că, atîta timp cît împrejurările internaționale rămîn complicate, trebuie să facem totul pentru a întări armata noastră, a spori capacitatea de apărare a țării. Atunci cînd se va ajunge — și avem convingerea că timpul acesta va veni, și-l dorim cît mai aproape — la desființarea blocurilor militare, vom continua să dezvoltăm colaborarea și conlucrarea cu armatele prietene cu care colaborăm astăzi în cadrul Tratatului de la Varșovia, fiind animați de aceleași interese de a asigura popoarelor noastre independența, suveranitatea, precum și apărarea cuceririlor lor, munca pașnică pentru construcția socialismului și comunismului. De asemenea, vom acționa și vom dezvolta continuu colaborarea și prietenia cu armatele tuturor țărilor socialiste, cu armatele altor state prietene care se pronunță pentru o politică de dezvoltare economică și socială independentă, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, oricărei subjugări a unui popor de către altul, pentru respectarea dreptului fiecărei națiuni de a fi stăpînă pe destinele sale, de a-și făuri viața așa cum dorește. *(Aplauze puternice, prelungite).* Acționînd în acest fel, armata noastră își va aduce permanent contribuția activă și la înfăptuirea politicii externe a Partidului Comunist Român, a statului nostru socialist — politică de colaborare și de pace cu toate popoarele lumii, cu toate țările, fără deosebire de orînduire socială.

Nu doresc să fac acum o prezentare a problemelor internaționale ; la sesiunea de săptămîna viitoare a Marii Adunări Naționale va fi prezentată această activitate și supusă spre aprobare. Ceea ce doresc să menționez este faptul că, cu toate marile schimbări care s-au petrecut în lume, cu tot cursul spre destindere care se afirmă în

Europa și în lume, situația internațională rămîne încă complexă. În lume sînt încă puternice forțe reacționare, care pot pune în pericol pacea, cursul destinderii, și, de aceea, trebuie să fim permanent vigilenți, spre a nu fi luați prin surprindere. Desigur, în primul rînd se impune să desfășurăm o politică internațională activă pentru înfăptuirea în viață a documentelor semnate la Helsinki, pentru dezangajare militară în Europa, pentru dezarmare, pentru soluționarea complexelor probleme economice, pentru înfăptuirea noii ordini economice internaționale și, totodată, pentru lichidarea pe calea tratativelor a tuturor focarelor de încordare și conflicte. Partidul și statul, întregul nostru popor sînt ferm hotărîte să facă totul pentru a contribui la consolidarea și dezvoltarea cursului destinderii, pentru soluționarea tuturor problemelor complexe care preocupă omenirea pe calea tratativelor pașnice, cu participarea tuturor popoarelor, a tuturor țărilor, indiferent de mărimea lor sau de orînduirea socială. Sîntem hotărîți să acționăm pentru întărirea unității și colaborării tuturor țărilor socialiste, a tuturor țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor mici și mijlocii, a forțelor progresiste de pretutindeni, fiind convinși că aceasta va asigura triumful politicii de pace și colaborare în lume.

Aș dori, în încheiere, să exprim încă o dată convingerea că întreaga noastră armată va acționa cu toată fermitatea pentru a-și îndeplini în condiții cît mai bune atît îndatoririle militare, cît și cele ce îi revin pe plan general, economic, social și politic, că ea se va încadra cu întreaga ființă în activitatea clocotitoare desfășurată de clasa muncitoare, de toți oamenii muncii din patria noastră pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru înaintarea României pe calea comunismului, a ridicării bunăstării și fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am deplina convingere că armata noastră, îndeplinindu-și îndatoririle sale, în strînsă legătură cu întregul popor, cu gărzile patriotice, cu formațiunile militare ale tineretului, va fi întotdeauna gata să-și îndeplinească misiunea sa ! Cu această convingere, vă urez dumneavoastră, tuturor militarilor patriei succese tot mai mari în întreaga activitate. *(Aplauze puternice, urale).* Vă doresc, totodată, dumneavoastră, tuturor militarilor multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !" Cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, în frunte cu secretarul general al partidului).*

MESAJ ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CEA DE-A XIII-A ÎNTÎLNIRE EUROPEANĂ A UNIUNILOR NAȚIONALE STUDENȚEȘTI — BUCUREȘTI

— 11 decembrie 1975 —

Dragi prieteni tineri,

Îmi face o deosebită plăcere să vă adresez un călduros salut dumneavoastră, participanților la cea de-a XIII-a Întîlnire europeană a uniunilor naționale studențești — importantă reuniune a tineretului universitar, care își propune să dezbată probleme de deosebită însemnătate privind sporirea contribuției tinerei generații la eforturile pentru securitate și colaborare pe continent, la cauza generală a destinderii și păcii, a făuririi unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

Întîlnirea dumneavoastră se desfășoară în condițiile cînd în viața internațională au loc profunde schimbări revoluționare, naționale și sociale, mutații adînci în raportul mondial de forțe, cînd se afirmă tot mai puternic voința popoarelor de a fi stăpîne pe bogățiile naționale, pe propriile destine, de a se dezvolta libere, într-un climat de pace și securitate. Trebuie spus însă că procesul și cursul destinderii, care se afirmă în viața internațională ca rezultat al acestor

schimbări, se află încă la început ; în lume sînt încă forțe care pot pune în pericol securitatea popoarelor, pacea mondială. De aceea, este necesară, mai mult ca oricînd, intensificarea luptei unite a popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni pentru consolidarea și dezvoltarea acestui curs.

Reuniunea dumneavoastră are loc la cîteva luni de la încheierea cu succes a Conferinței general-europene, care a constituit un eveniment de importanță istorică în viața continentului și a deschis perspectiva unei politici noi, de pace și colaborare fructuoasă între toate popoarele Europei. Esențial este acum să se întreprindă măsuri ferme și eficiente pentru transpunerea concretă în viață a principiilor adoptate la conferință, în primul rînd pentru dezangajarea militară a continentului, avînd în vedere faptul că, în prezent, în Europa se află concentrate cele mai puternice forțe militare și armamente din cîte a cunoscut istoria — inclusiv armament nuclear —, ceea ce creează un grav pericol pentru viața popoarelor europene, pentru viitorul tineretului, pentru însăși soarta civilizației umane. Tînăra generație din toate țările europene este vital interesată să militeze cu cea mai mare fermitate pentru înfăptuirea acestor măsuri, să-și aducă întreaga contribuție la întărirea încrederii și colaborării pe continent, la crearea unor relații noi, de egalitate și respect între state, a unui climat de pace și securitate, care să dea garanție fiecărei națiuni că se va putea dezvolta în mod liber, la adăpost de orice agresiuni.

Una din problemele deosebit de complexe care preocupă astăzi omenirea și la rezolvarea căreia — alături de masele populare, de forțele înaintate de pretutindeni — tînăra generație poate și trebuie să aducă o contribuție importantă este lichidarea stării de subdezvoltare în care se mai află o mare parte a lumii și instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, bazată pe egalitate și

echitate, care să permită dezvoltarea mai rapidă a tuturor țărilor, și în primul rînd a celor rămase în urmă, să favorizeze accesul larg al fiecărui popor la cuceririle științei și tehnicii moderne. Există, de asemenea, problema deosebit de gravă a dezarmării — și în primul rînd a dezarmării nucleare —, a opririi cursei înarmărilor, care apasă greu umerii popoarelor, sporind pericolul declanșării unui nou război mondial nimicitor.

Fără nici o îndoială că reuniunea dumneavoastră va dezbate într-un spirit de adîncă responsabilitate toate aceste probleme majore, precum și alte probleme importante ale tinerei generații, legate de lupta pentru democratizarea largă a școlii, pentru accesul liber și neîngrădit al tineretului la învățămînt, știință și cultură, pentru asigurarea unui viitor de pace și bunăstare. Soluționarea tuturor acestor probleme cere popoarelor, tuturor forțelor înaintate, progresiste — între care tineretul, studențimea au un rol important — să acționeze strîns unite, să militeze cu toată fermitatea pentru schimbări înnoitoare în viața societății, pentru înlăturarea structurilor anacronice, învechite, pentru o politică nouă, de egalitate, respect și conlucrare fructuoasă între națiuni.

Doresc să menționez și cu acest prilej contribuția importantă pe care tineretul universitar din România, asemenea întregului nostru tineret, o aduce la opera istorică de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, la înfăptuirea politicii de pace și colaborare pe care România o promovează pe plan internațional, la întărirea solidarității și unității de acțiune a tineretului din întreaga lume, în lupta pentru înfăptuirea nobilelor idealuri și aspirații de libertate, independență, democrație, pace și progres social.

Exprimîndu-mi încă o dată convingerea că reuniunea

dumneavoastră se va înscrie ca o contribuție de seamă la întărirea conlucrării și la unirea tot mai strînsă a forțelor tinerei generații universitare de pe continent în lupta pentru securitate și colaborare în Europa, pentru destindere și pace în întreaga lume, vă urez succes deplin în desfășurarea lucrărilor întîlnirii. Vă doresc dumneavoastră tuturor și întregului tineret pe care îl reprezentați realizări și satisfacții cît mai mari, multă sănătate și fericire !

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PRINŢULUI NORODOM SIANUK, ŞEFUL STATULUI CAMBODGIA, PREŞEDINTELE FRONTULUI UNIT NAŢIONAL AL CAMBODGIEI, ŞI A PRINŢESEI MONIQUE SIANUK

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 11 decembrie 1975 —

Alteţă, şef al statului Cambodgia,

Prinţesă Monique Sianuk,

Stimaţi oaspeţi cambodgieni,

Prieteni şi tovarăşi,

Este o deosebită plăcere pentru noi să vă salutăm din nou în România şi să dăm glas sentimentelor poporului nostru, care s-a bucurat şi a primit cu deosebită satisfacţie victoria remarcabilă a poporului cambodgian.

Vizita pe care o faceţi în ţara noastră are loc la cîteva luni după măreaţa victorie obţinută de poporul cambodgian în lupta împotriva imperialismului, a intervenţiei străine, pentru a-şi apăra independenţa, suveranitatea, dreptul de a-şi făuri o viaţă liberă, corespunzător năzuinţelor sale. Poporul român, care a cunoscut el însuşi vreme îndelungată dominaţia străină, a fost tot timpul alături de poporul cam-

bodgian, aşa cum a fost şi este de partea tuturor popoarelor care îşi apără independenţa şi suveranitatea naţională.

Victoriile remarcabile obţinute de poporul cambodgian, de poporul vietnamez şi de poporul laoţian se înscriu în cadrul profundelor schimbări care s-au produs în raportul internaţional de forţe. Aceste transformări revoluţionare petrecute pe plan internaţional demonstrează cu putere că, atunci cînd un popor este hotărît să-şi apere independenţa, să-şi asigure dreptul de a trăi liber, de a fi stăpîn pe destinele sale, nu există nici o forţă în lume în stare să-l înfrîngă.

Ştim că timp de cinci ani poporul cambodgian a dus o luptă grea, a dat multe sacrificii, dar aceste sacrificii au fost încununate de o victorie strălucită, care îi deschide o perspectivă minunată pentru o viaţă liberă, pentru progresul său economic şi social. Prin lupta sa, poporul cambodgian a adus o contribuţie importantă nu numai la cauza proprie, ci şi la cauza eliberării popoarelor de pretutindeni, la cauza păcii şi colaborării internaţionale. Putem afirma cu deplin temei că lupta popoarelor din Indochina a contribuit într-o măsură uriaşă la schimbările produse în raportul de forţe pe plan internaţional. Este adevărat, poporul român, ca şi alte popoare, a acordat un sprijin activ poporului cambodgian, precum şi celorlalte popoare din Indochina. Am făcut aceasta acţionînd în spiritul politicii consecvente a Partidului Comunist Român, a României socialiste, de solidaritate militantă cu toate popoarele care luptă împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, pentru dreptul de a fi stăpîne în ţara lor.

În acelaşi timp, doresc să reafirm şi cu acest prilej că, la rîndul lor, popoarele cambodgian, vietnamez şi laoţian au acordat şi ele un sprijin activ României, ca şi altor ţări, în lupta pentru făurirea noii orînduiri sociale, pentru noi relaţii în viaţa internaţională. În aceasta constă, dealtfel,

esența solidarității internaționale, în faptul că popoarele de pe diferite continente care luptă sub diverse forme pentru progres economico-social și pentru independență își acordă reciproc ajutor, că lupta unuia este, în același timp, și lupta celuilalt, că victoriile și succesele lor, fie în dezvoltarea economică, fie în lupta împotriva dominației străine, se condiționează reciproc. Aceasta constituie expresia celei mai înalte solidarități, a unității în lupta pentru o viață mai bună și mai dreaptă.

Doresc să folosesc și acest prilej al vizitei în România a șefului statului cambodgian și a celorlalți prieteni cambodgieni pentru a adresa poporului cambodgian, Frontului Unit Național al Cambodgiei, Guvernului de Unitate Națională cele mai calde urări de mari succese în noile condiții de dezvoltare independentă a țării din partea partidului, a guvernului și poporului român.

Sperăm că vizita dumneavoastră va constitui un nou moment în dezvoltarea relațiilor și a colaborării dintre popoarele noastre în edificarea unor economii independente, în întărirea solidarității pe plan internațional în lupta pentru noua ordine economică, pentru raporturi de deplină egalitate între toate națiunile.

Vă aflați în România în împrejurări cînd și poporul român a obținut, tot în acești cinci ani, o victorie importantă, prin realizarea înainte de termen a planului cincinal. Desigur, lupta și munca poporului român s-au desfășurat în alte condiții, dar rezultatele pe care le-am avut ne-au permis să ne putem exprima mai activ solidaritatea cu popoarele din Indochina, ca și cu alte popoare în lupta lor grea împotriva intervenției străine.

Ați mai vizitat România ; veți avea posibilitatea și de această dată să cunoașteți unele preocupări și rezultate obținute de poporul nostru în făurirea unei vieți noi. Deoarece poporul cambodgian pornește acum la un drum

nou, putem să spunem că experiența noastră demonstrează că și în edificarea noii orînduiri sociale orice popor care își unește toate forțele va obține cu siguranță victoria deplină.

În acest an, în Europa a avut loc Conferința pentru securitate europeană. Ea reprezintă un moment de importanță istorică nu numai pentru continentul nostru, dar și pentru întreaga lume. Se impune însă să intensificăm în continuare eforturile pentru realizarea în viață a celor consemnate în documentele semnate la Helsinki. În primul rînd, se impun măsuri hotărîte de ordin militar, de dezangajare militară, pentru a consolida și dezvolta cursul destinderii și a asigura realizarea securității în Europa.

În cursul convorbirilor de astăzi am făcut un schimb de păreri asupra multor probleme internaționale. Am discutat despre problemele legate de noua ordine economică internațională, de situația din Orientul Mijlociu, de necesitatea dezarmării generale, și în primul rînd nucleare, precum și asupra necesității întăririi și unirii eforturilor tuturor forțelor progresiste, a tuturor popoarelor, pentru a contribui la soluționarea complexelor probleme ale contemporaneității, în interesul păcii și colaborării internaționale. Am subliniat rolul important pe care urmează să-l joace Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale în participarea activă a tuturor popoarelor — indiferent de mărimea sau orînduirea lor socială — la democratizarea vieții internaționale, la înfăptuirea unei lumi mai drepte și mai bune. Am constatat cu satisfacție că în toate aceste probleme popoarele noastre sînt animate de aceleași sentimente și dorințe, ceea ce îmi dă temei să afirm că și în viitor România și Cambodgia vor conlucra tot mai strîns, atît pe plan bilateral, cît și internațional.

Iată de ce doresc, încă o dată, să subliniez cu satisfacție că vizita pe care o faceți acum în România deschide perspective noi colaborării dintre popoarele noastre, ceea ce

corespunde atît intereselor lor reciproce, cît și cauzei progresului și păcii în lume.

Cu această convingere doresc să toastez :

în sănătatea șefului statului cambodgian, prințul Norodom Sianuk, a prințesei Monique Sianuk ;

în sănătatea celorlalți prieteni cambodgieni ;

urez poporului cambodgian prieten succese tot mai mari pe calea dezvoltării sale independente, multă fericire și prosperitate ;

pentru dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării româno-cambodgiene ;

pentru pace și colaborare internațională ;

în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI MANUEL PINTO DA COSTA, SECRETAR GENERAL AL MIȘCĂRII DE ELIBERARE DIN SÃO TOMÉ ȘI PRINCIPE, PREȘEDINTELE REPUBLICII DEMOCRATICE SÃO TOMÉ ȘI PRINCIPE, ȘI A TOVARĂȘEI AMELIA DA COSTA

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 16 decembrie 1975 —

Stimate tovarășe președinte,

Tovarășă Amelia da Costa,

Stimați tovarăși și prieteni,

Este o deosebită plăcere pentru mine și pentru tovarășa mea să vă adresăm dumneavoastră, tovarășe președinte și tovarășă Amelia da Costa, un salut prietenesc și să vă urăm bun venit în România și să vă simțiți cît mai bine.

Sînt bucuros că vom avea posibilitatea să continuăm convorbirile pe care le-am avut la începutul acestui an, acum, cînd țara dumneavoastră și-a cîștigat pe deplin

independența și a trecut la dezvoltarea sa economico-socială.

Aș dori să folosesc și acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră și întregului popor din Republica Democratică São Tomé și Principe cele mai calde felicitări și urări de succes pe calea dezvoltării economico-sociale independente, a făuririi unei vieți noi. În aceste condiții, fără nici o îndoială că în cursul convorbirilor noastre vom identifica împreună posibilități de dezvoltare a colaborării economice, tehnico-științifice și culturale între țările și popoarele noastre, ceea ce corespunde pe deplin intereselor ambelor popoare, cît și cauzei generale a progresului și păcii în lume.

Veți avea și de data aceasta posibilitatea să cunoașteți unele din realizările poporului român pe calea dezvoltării sale economico-sociale, a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Cu atît mai mult cu cît în aceste zile poporul nostru — care a realizat înainte de termen planul cincinal — încheie cu succes o activitate de cinci ani și se pregătește pentru a trece la înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea al partidului.

În cursul convorbirilor vom face, de asemenea, un schimb de păreri asupra problemelor internaționale care preocupă astăzi omenirea. În lume, după cum se știe, au loc mari schimbări ; însăși victoria poporului din São Tomé și Principe, ca și victoriile celorlalte popoare din Africa, care și-au dobîndit în acest an independența deplină, sînt o dovadă elocventă a acestor profunde schimbări ce se produc astăzi în lume, a faptului că popoarele își afirmă cu tot mai multă putere hotărîrea de a pune capăt politicii imperialiste și colonialiste, de a deveni pe deplin stăpîne pe bogățiile lor naționale, pe destinele proprii, de a-și

făuri o viață nouă, corespunzător năzuințelor lor, fără nici un amestec din afară.

Sînt, desigur, încă multe probleme de soluționat. Printre acestea sînt și cele legate de lichidarea subdezvoltării, de făurirea noii ordini economice internaționale. Țările noastre sînt deopotrivă interesate în promovarea unei politici noi, care să asigure triumful unor relații de deplină egalitate, de respect al independenței și suveranității naționale.

În Europa sîntem preocupați să înfăptuim în viață documentele privind securitatea europeană adoptate la Helsinki.

Omenirea este preocupată de înfăptuirea dezarmării, de soluționarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor, de a face totul ca minunatele cuceriri ale științei, ale cunoașterii umane să fie puse nu în serviciul politicii de înarmare și de dominație, ci în serviciul asigurării independenței, bunăstării și fericirii popoarelor.

România, care prin întreaga sa politică acționează ferm pentru afirmarea noilor principii democratice în viața internațională, este hotărîtă să dezvolte larg relațiile de colaborare cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, considerînd că, în actualele condiții internaționale, numai pe această cale se poate asigura cu adevărat triumful cauzei păcii și colaborării în lume.

Avînd convingerea că noua vizită a dumneavoastră în România va contribui la dezvoltarea puternică a relațiilor dintre țările noastre — atît pe plan bilateral, cît și pe plan internațional —, doresc să toastez și să urez poporului prieten din São Tomé și Principe cele mai mari succese pe calea dezvoltării sale economice, sociale independente ;

Să ridicăm acest pahar în sănătatea tovarășului Manuel Pinto da Costa, a tovarășei Amelia da Costa !

În sănătatea tuturor prietenilor și tovarășilor din São Tomé și Principe ;

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ;

Pentru dezvoltarea puternică a relațiilor dintre România și Republica Democratică São Tomé și Principe ;

Pentru pace și colaborare internațională ! *(Aplauze).*

EXPUNERE LA MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ CU PRIVIRE LA MĂREȚELE REALIZĂRI ALE POPORULUI ROMÂN ÎN CINCINALUL 1971—1975 ȘI LA POLITICA EXTERNĂ A ROMÂNIEI, PUSĂ ÎN SLUJBA PĂCII ȘI COLABORĂRII INTERNAȚIONALE

— 18 decembrie 1975 —

Stimate tovarășe și stimați tovarăși,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale are o însemnătate deosebită prin aceea că ea coincide cu încheierea cincinalului 1971—1975 și, totodată, urmează să dezbată și să adopte planul dezvoltării economico-sociale a României pe anul 1976 — primul an al cincinalului 1976—1980, întocmit pe baza Directivelor Congresului al XI-lea al partidului, care va asigura ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, de bunăstare și fericire a întregului popor. *(Aplauze puternice).*

Ținînd seama că de la Congresul al XI-lea al partidului a trecut mai bine de un an și că în acest interval de timp în viața internațională s-au produs noi și mari schimbări,

conducerea partidului și statului a considerat necesar să prezinte în fața Marii Adunări Naționale, a întregului popor activitatea desfășurată în 1975 de către partidul și statul nostru în domeniul politicii internaționale.

De asemenea, la începutul noii etape de dezvoltare a societății noastre, a noului cincinal este bine să facem o analiză aprofundată a situației generale, pentru a înțelege mai bine condițiile interne și internaționale în care vom acționa în anii viitori pentru dezvoltarea economico-socială a României, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

În întreaga noastră activitate pornim de la faptul că între politica internă și politica externă a partidului și statului există o strînsă unitate dialectică, aceste două laturi îmbinîndu-se în mod armonios și condiționîndu-se reciproc. De aceea, paralel cu preocuparea pentru realizarea în cele mai bune condiții a programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de înflorire economică și socială a țării, partidul nostru, Republica Socialistă România desfășoară o intensă activitate internațională, pusă în întregime în slujba cauzei păcii și colaborării între toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice)*. Dezbaterea, în cadrul acestei sesiuni a Marii Adunări Naționale, atît a problemelor dezvoltării economico-sociale a țării, cît și a problemelor internaționale, adoptarea planului pe 1976 și aprobarea politicii interne și externe a României vor deschide perspective noi de înaintare fermă a țării pe calea progresului și prosperității, de înfăptuire a Programului partidului adoptat de Congresul al XI-lea și care corespunde pe deplin intereselor vitale ale poporului nostru, cauzei generale a socialismului, colaborării și păcii în lume.

STRĂLUCITE ÎNFĂPTUIRI ȘI ÎNSUFLEȚITOARE PERSPECTIVE LA ÎNCHEIEREA CINCINALULUI ȘI LA TRECEREA ȚĂRII ÎN NOUA ETAPĂ DE EDIFICARE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

Stimați tovarăși,

Sînt mai puțin de două săptămîni pînă la sfîrșitul acestui an, ultimul an al cincinalului 1971—1975. Putem face deci un prim bilanț al activității desfășurate în acești cinci ani, al mărețelor realizări obținute de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în dezvoltarea economico-socială a țării. Deoarece avem în vedere să prezentăm bilanțul general al cincinalului la Congresul consiliilor populare, ce va avea loc în primul trimestru al anului viitor, mă voi referi, în această expunere, numai la cîteva aspecte ale muncii depuse și rezultatelor dobîndite în cei cinci ani care au trecut.

Perioada actualului cincinal s-a caracterizat printr-o dezvoltare impetuoasă a bazei tehnico-materiale a societății, prin perfecționarea continuă a relațiilor de producție și sociale, prin dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, îmbunătățirea repartizării teritoriale a forțelor de producție și creșterea puternică a avuției naționale, prin ridicarea, pe această bază, a nivelului de viață material și spiritual al întregului nostru popor. Din datele pe care le avem rezultă că, pe ansamblu, cincinalul 1971—1975 a fost realizat cu 5 luni mai devreme față de Directivele Congresului al X-lea și cu aproape 2 luni înainte față de prevederile maxime stabilite în urma majorărilor succesive aduse planului. Pe baza realizării

unui vast program de investiții, care a însumat circa 543 de miliarde de lei, în această perioadă au fost construite și date în funcțiune peste 2 200 de unități industriale și agrozootehnice, au fost dezvoltate și reutilate un mare număr de întreprinderi existente. Producția industrială globală a crescut în decursul cincinalului cu 84% în raport cu cea realizată în anul 1970, realizîndu-se un ritm de dezvoltare superior prevederilor înscrise în Directivele Congresului al X-lea.

Deși, mai ales în ultimii ani, condițiile climatice nu au fost întru totul favorabile, în acest cincinal s-au înregistrat progrese însemnate în dezvoltarea agriculturii, producția acestui sector de bază al economiei naționale crescînd într-un ritm mediu anual de circa 5%. Față de perioada cincinalului 1966—1970, producția agricolă medie a crescut cu 25%.

Trecînd în revistă marile realizări în dezvoltarea economică a patriei, trebuie să menționăm, totodată, că în activitatea desfășurată pentru realizarea planului au existat și o serie de greutăți și lipsuri. Pe lîngă dificultățile și pagubele pricinuite de inundații și secetă, s-au manifestat și o serie de deficiențe în activitatea de producție, în munca de organizare din industrie și agricultură, din alte sectoare, care au avut repercusiuni negative asupra eficienței economice. De asemenea, este necesar să relevăm că actuala criză economică, ce a cuprins întreaga lume capitalistă, s-a răsfrînt, într-o anumită măsură, și asupra economiei noastre, ca, dealtfel, asupra întregii economii mondiale, asupra întregului sistem de relații economice internaționale. Luind în considerație tot acest complex de factori, cu atît mai mult se cuvin subliniate succesele obținute în dezvoltarea generală a țării, care demonstrează superioritatea economiei socialiste, forța și vitalitatea

orînduirii noastre noi, capacitatea poporului nostru, liber și stăpîn pe soarta sa, de a învinge orice greutăți, de a asigura mersul ascendent al țării pe calea progresului și civilizației, a socialismului. *(Aplauze puternice).*

În această perioadă au continuat să se dezvolte puternic învățămîntul, știința, cultura, factori de bază ai progresului multilateral al societății noastre.

În acest cincinal, pe baza hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale, a fost adoptat un șir de măsuri privind perfecționarea planificării și organizării tuturor sectoarelor de activitate, creșterea rolului statului socialist în conducerea întregii vieți economico-sociale, dezvoltarea în continuare a democrației socialiste, îmbunătățirea și lărgirea cadrului organizatoric de participare activă, nemijlocită a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor la conducerea întreprinderilor și instituțiilor, a întregii societăți, la făurirea conștientă a propriului destin.

Ca rezultat al dezvoltării forței economice a țării, al sporirii în această perioadă a venitului național cu peste 70% față de nivelul anului 1970, au continuat să se îmbunătățească condițiile de viață, materiale și spirituale, ale întregului nostru popor. Retribuția medie a crescut de la 1 434 de lei, cît s-a realizat în anul 1970, la 1 973 de lei în luna decembrie 1975, depășindu-se astfel prevederile de creștere a veniturilor stabilite în planul cincinal. Veniturile reale ale populației au sporit în această perioadă cu circa 45% față de 1970. Volumul desfacerii totale de mărfuri în perioada 1971—1975 este cu circa 45% mai mare decît în cincinalul anterior. În toate județele s-a înfăptuit un vast program de construcții de locuințe și edificii social-culturale. Toate aceste realizări demonstrează cu putere consecvența cu care partidul și statul

nostru urmăresc ca tot ceea ce se creează în țara noastră să servească omului, bunăstării și fericirii sale — aceasta fiind, de fapt, esența și scopul final al operei de construcție socialistă pe care o edificăm cu succes în România. *(Aplauze prelungite).*

Marile succese obținute în acest cincinal în toate domeniile de activitate sînt rodul muncii eroice, pline de abnegație desfășurate de clasa muncitoare — clasa conducătoare a societății socialiste, care-și îndeplinește cu cinste înalta misiune istorică în transformarea revoluționară a vieții patriei noastre —, de țărănime și intelectualitate, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, care, strîns uniți, înfăptuiesc neabătut politica partidului nostru comunist. De la această înaltă tribună a Marii Adunări Naționale doresc să adresez, în numele conducerii partidului și statului nostru, al meu personal, cele mai calde felicitări tuturor acelora care prin munca lor au contribuit la realizarea acestor mari victorii și să le urez noi și noi succese în viitor. *(Aplauze prelungite).* Aceste realizări demonstrează cu putere uriașa capacitate creatoare a poporului nostru, care nu precupețește nimic pentru transpunerea cu succes în viață a Programului partidului de ridicare economică și socială a patriei. Rezultatele strălucite cu care ne mîndrim acum confirmă justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care se călăuzește neabătut după legitățile generale ale socialismului, aplicîndu-le creator la condițiile concrete din România. Ele dovedesc realismul orientărilor stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, caracterul științific al prevederilor cincinalului. În această perioadă s-a manifestat cu putere rolul conducător al partidului nostru în întreaga operă de edificare socialistă, în toate domeniile și sectoarele de activitate. Sub conducerea

partidului, România a parcurs în acest cincinal un drum glorios, s-a ridicat pe o treaptă nouă, superioară, de prosperitate și progres, ceea ce a permis Congresului al XI-lea să stabilească obiective și mai îndrăznețe, să elaboreze planul dezvoltării pînă în 1980 și liniile de perspectivă pînă în 1990, să adopte Programul general de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării noastre spre comunism. *(Vii aplauze).*

Congresul al XI-lea al partidului a deschis în fața întregii țări o vastă perspectivă de muncă și creație, de noi realizări economice și sociale, de ridicare a nivelului de trai al maselor largi populare. Noul cincinal 1976—1980 prevede dezvoltarea, în continuare, în ritm înalt a economiei naționale, sporirea și modernizarea producției industriale și agricole, creșterea eficienței întregii activități economice. El asigură transpunerea cu succes în viață a Directivelor Congresului al XI-lea al partidului privind trecerea într-o nouă etapă a operei de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Se va asigura creșterea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății, valorificarea mai înaltă a potențialului economic, amplasarea rațională a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării. Va fi continuată cu fermitate politica de industrializare socialistă, pe baza cuceririlor științei și tehnicii moderne ; se va realiza modernizarea întregii agriculturi. Prin prevederile sale, cincinalul 1976—1980 va asigura o mai puternică bază de materii prime și energie, punînd mai larg în valoare resursele de care dispune țara noastră. În scopul realizării acestor obiective, în cursul viitorului cincinal se prevede un volum total de investiții de aproape 1 000 de miliarde de lei. Odată cu dezvoltarea forțelor de producție, vom acționa pentru perfecționarea în continuare a relațiilor de pro-

ducție și sociale, a conducerii unitare a dezvoltării economico-sociale a țării, pentru promovarea principiilor organizării științifice a muncii în toate sectoarele de activitate, pentru dezvoltarea democrației socialiste, asigurarea participării întregului popor la conducerea societății.

În această perioadă, România va face un nou și mare pas înainte spre reducerea decalajelor care o despart de țările avansate din punct de vedere economic, se va apropia tot mai mult de nivelul de dezvoltare al acestora.

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale va dezbate și aproba planul pe 1976, primul an al cincinalului, urmînd ca în sesiunea din primăvara anului viitor să fie adoptat planul dezvoltării economico-sociale pe întreaga perioadă 1976—1980. Planul pe 1976 asigură, prin prevederile sale, o bază corespunzătoare de pornire pentru realizarea în bune condiții a noului cincinal, a Directivelor Congresului al XI-lea al partidului.

Este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea în cele mai bune condiții, încă din primele zile, a prevederilor planului pe anul viitor. Aceasta are o importanță deosebită pentru desfășurarea cu succes a întregii activități în perioada următorilor cinci ani, este o condiție esențială a îndeplinirii marilor obiective stabilite de Congresul al XI-lea al partidului. Ne exprimăm convingerea că întregul nostru popor — clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate — va face totul pentru a începe noul an cu succese tot mai însemnate în toate domeniile de activitate, pentru realizarea exemplară a sarcinilor de plan, pentru înfăptuirea politicii partidului nostru, pentru prosperitatea și măreția patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

PROFUNDELE SCHIMBĂRI ÎN DEZVOLTAREA SOCIAL-POLITICĂ A LUMII, CREȘTEREA AVÎNTULUI FORȚELOR REVOLUȚIONARE, PROGRESISTE ȘI DEMOCRATICE ÎN LUPTA PENTRU PROMOVAREA UNEI POLITICI NOI ÎN VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Stimați tovarăși,

Desfășurarea evenimentelor din acest an a confirmat pe deplin justețea aprecierilor și concluziilor Congresului al XI-lea cu privire la evoluția vieții internaționale. În această perioadă, în lume au continuat să aibă loc ample transformări revoluționare, naționale și sociale, schimbări adînci în raportul mondial de forțe. Un rol important în toate aceste schimbări l-au avut și-l au țările socialiste, succesele lor în dezvoltarea economico-socială, influența tot mai puternică pe care socialismul o exercită asupra evoluției lumii contemporane. O înrîurire tot mai accentuată asupra cursului politicii mondiale au tinerele state independente, țările în curs de dezvoltare, care au pășit pe calea propășirii economice și sociale în mod de-sine-stătător și care se ridică cu hotărîre împotriva politicii imperialiste, a colonialismului și neocolonialismului, pentru dreptul de a-și folosi în interes propriu bogățiile naționale, de a-și hotărî destinele fără nici un amestec din afară. Un eveniment de seamă înregistrat în această perioadă pe arena mondială a fost victoria istorică obținută de popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian în lupta împotriva intervenției străine, victorie care demonstrează încă o dată cu putere că astăzi nici o forță din lume nu poate îngenunchea un popor hotărît să lupte cu orice sacrificiu pentru dreptul său la viață liberă, independentă. *(Vii*

aplauze). Mișcarea de eliberare națională a popoarelor aflate sub dominație străină a repurtat, de asemenea, succese însemnate ; în această perioadă, noi state, foste colonii, și-au dobîndit independența, trecînd pe calea dezvoltării economico-sociale de-sine-stătătoare. Se poate aprecia acum că sistemul colonial, dominația colonială se află în ajunul lichidării totale, în locul fostelor colonii constituindu-se și afirmîndu-se cu putere națiuni libere, hotărîte să-și creeze o viață nouă, să participe cu drepturi egale la întreaga viață internațională.

Pe toate meridianele globului s-a intensificat lupta forțelor revoluționare, progresiste și democratice, a sporit preocuparea pentru întărirea unității lor în eforturile pentru instaurarea în viața internațională a unei politici noi, de egalitate, colaborare și pace. A crescut într-o măsură tot mai însemnată rolul maselor largi populare în determinarea cursului politicii externe. Se manifestă cu putere, atît în viața politică națională, cît și în lupta pentru destindere și pace, clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, alte categorii sociale interesate în realizarea unor schimbări înnoitoare ale lumii contemporane, se afirmă tot mai energic în această largă mișcare mondială masele largi ale femeilor, ale tinerei generații, organizațiile de masă și obștești, organizațiile culturale și religioase. Mai mult decît oricînd, popoarele sînt hotărîte să pună capăt vechii politici imperialiste de dominație, inechitate, forță și dictat, să promoveze relații noi între state, bazate pe încredere și respect mutual. Creșterea amplorii și eficienței acestei lupte internaționale impune unirea și solidaritatea tot mai strînsă a tuturor forțelor progresiste, a tuturor acelora care se pronunță pentru respectarea libertății popoarelor, pentru făurirea unei lumi a păcii și bunăstării, independent de concepțiile lor politice și filozofice, de credințele lor religioase.

Mari schimbări s-au produs în această perioadă și în interiorul lumii capitaliste, îndeosebi în cadrul relațiilor dintre țările capitaliste dezvoltate. Asistăm la o tot mai accentuată regrupare de forțe, la manifestarea pregnantă a tendințelor unor țări capitaliste de a-și promova propria politică atît pe plan intern, cît și internațional, la constituirea unor noi grupări de state legate prin interese economice și politice comune. În strînsă legătură cu aceste tendințe au continuat să se adîncească contradicțiile economice, sociale, naționale și politice, să se manifeste fenomenele caracteristice noii faze a crizei sistemului capitalist, care cuprinde toate sferele vieții societății și afectează, într-o măsură mai mare sau mai mică, toate statele. Se confirmă aprecierea Congresului al XI-lea că ascuțirea acestor contradicții grăbește procesul revoluționar legic de schimbare înnoitoare a societății, precum și a caracterului relațiilor internaționale. Actuala criză mondială arată în mod elocvent că vechile raporturi interne și internaționale, create de orînduirea capitalistă, de politica imperialistă, nu mai corespund stadiului actual de dezvoltare a societății, nu mai pot oferi soluții corespunzătoare problemelor complexe care preocupă popoarele, întreaga omenire contemporană. Se dovedește tot mai pregnant caracterul perimat ale vechii politici de dominație și dictat, pe care popoarele o resping cu fermitate. Cursul evenimentelor demonstrează că, așa cum pe plan național relațiile de inegalitate și exploatare generate de societatea împărțită în clase antagoniste trebuie să fie lichidate în mod inevitabil, tot astfel și în viața internațională este inevitabilă înlăturarea vechilor raporturi de dominație și asuprire și înlocuirea lor cu raporturi întemeiate pe echitate, pe dreptul fiecărui popor de a fi deplin stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața așa cum dorește, de

a colabora în pace și înțelegere cu celelalte state și popoare. *(Aplauze puternice).*

Ca rezultat al tuturor acestor procese și fenomene social-politice, al luptei hotărîte a popoarelor de pretutindeni s-au produs noi și importante mutații în raportul de forțe internațional în favoarea forțelor democratice, antiimperialiste. În aceste condiții a continuat să se accentueze cursul spre destindere și colaborare ; dar, trebuie spus că, așa cum demonstrează faptele, acesta este încă destul de fragil, departe de a constitui caracteristica principală a evoluției internaționale, în lume continuînd să existe forțe care pot pune în pericol cursul destinderii, pacea și securitatea întregii omeniri. Iată de ce nu putem privi liniștiți anumite aspecte ale situației mondiale, nu putem ignora pericolele reale existente în viața internațională.

Ca rezultat al dezvoltării istorice mondiale, al victoriei socialismului într-un număr de țări și al lichidării sistemului colonial al imperialismului, lumea contemporană este împărțită în state cu orînduiri sociale diferite — în state care edifică societatea socialistă și comunistă, în țări în curs de dezvoltare, care trec pe calea propășirii economico-sociale independente, și în țări capitaliste dezvoltate. Această realitate constituie una din trăsăturile caracteristice fundamentale ale epocii contemporane, care va continua să domine relațiile internaționale încă o lungă perioadă de timp. În aceste condiții se impune ca, in abordarea tuturor problemelor complexe ale politicii mondiale, să se pornească de la principiile coexistenței pașnice între țări cu orînduiri sociale diferite, de la necesitatea conlucrării active între toate statele în vederea soluționării problemelor într-un spirit nou, al respectului față de dreptul fiecărui popor de a-și alege calea dezvoltării corespunzător propriilor interese, de a-și făuri

destinul în mod liber și de-sine-stătător, fără nici un amestec din afară. Orice alt fel de a aborda relațiile internaționale nu poate decît să dăuneze grav cauzei colaborării între state, să ridice obstacole în calea democratizării vieții internaționale, să pericliteze securitatea și pacea generală.

În analiza realităților lumii de azi trebuie să avem, de asemenea, în vedere că dezvoltarea istorică, perpetuarea îndelungată a politicii imperialiste de forță și dictat, dominația colonială au generat și au lăsat nesoluționate multe probleme complicate, spinoase în raporturile dintre state. În condițiile internaționale actuale, încercările de a rezolva aceste probleme pe calea forței nu pot decit să ducă la noi conflicte și stări de încordare, să pună în pericol pacea și securitatea popoarelor. De aceea, pentru lichidarea urmărilor vechii politici, pentru reglementarea justă a diferendelor dintre state este necesar să se acționeze într-un spirit de înaltă răspundere, recurgîndu-se la discuții și tratative directe între țările interesate, care să aibă la bază respectarea dreptului de autodeterminare al fiecărei națiuni, respectul libertății și independenței fiecărui popor. Numai pe această cale problemele complexe ale vieții internaționale pot fi soluționate în interesul fiecărei țări, al fiecărui popor, al cauzei generale a progresului și păcii. *(Aplauze puternice).*

În lumina acestor considerente se impune, mai mult ca oricînd, intensificarea eforturilor pentru întărirea unității tuturor forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste, mobilizarea energiei tuturor popoarelor în lupta pentru promovarea unei politici noi în viața internațională, pentru consolidarea și dezvoltarea cursului spre destindere și colaborare, pentru soluționarea pe calea pașnică, a tratativelor, a litigiilor dintre state, a tuturor marilor probleme de care depind pacea și progresul omenirii contemporane.

POLITICA EXTERNĂ A ROMÂNIEI DE COLABORARE CU TOATE STATELE, DE PARTICIPARE ACTIVĂ LA SOLUȚIONAREA PROBLEMELOR COMPLEXE ALE LUMII CONTEMPORANE, LA ÎNTREAGA VIAȚĂ INTERNAȚIONALĂ

Stimați tovarăși,

Pornind de la interesele vitale ale poporului român și de la cauza generală a păcii și destinderii, ținînd seama de imperativele lumii de azi, România desfășoară o largă și intensă activitate internațională, militează neabătut pentru o politică nouă, de colaborare și înțelegere între națiuni. În perioada care a trecut de la Congresul al XI-lea, țara noastră și-a amplificat și mai mult această activitate, și-a dezvoltat relațiile internaționale, a adus o contribuție constructivă la dezbaterea și soluționarea problemelor de care depind progresul și pacea omenirii.

Astfel au continuat să se lărgească legăturile politice, diplomatice, economice, tehnico-științifice și culturale ale României cu alte state. În prezent, țara noastră întreține relații diplomatice și consulare cu 126 de state — adică cu 7 mai mult decît acum un an — și relații economice cu peste 130 de țări. În cursul anului 1975 au avut loc numeroase contacte și schimburi de vizite la nivel de șefi de state, precum și la nivel guvernamental. Toate acestea s-au concretizat în adoptarea unor importante documente politice — tratate de prietenie, declarații solemne comune, acorduri generale de colaborare — cu alte state, care au o valoare deosebită atît pentru dezvoltarea relațiilor bilaterale, cît și pentru îmbunătățirea climatului politic internațional. În cadrul acestor preocupări am pus permanent pe primul plan dezvoltarea relațiilor de colaborare

și cooperare economică cu alte țări, considerînd că acesta este factorul hotărîtor al promovării încrederii, prieteniei și conlucrării dintre popoare, al consolidării securității și păcii în lume. Este elocvent, în acest sens, faptul că în ultimul an țara noastră a încheiat peste 130 de instrumente de colaborare economică. Volumul total al schimburilor economice ale României este în 1975 cu 226% mai mare față de nivelul anului 1970, iar în acest cadru schimburile cu țările socialiste au crescut cu 178%, cele cu țările în curs de dezvoltare cu 515%, iar cele cu țările capitaliste dezvoltate cu 232%.

În întreaga sa activitate internațională, România a acordat o atenție de prim ordin dezvoltării relațiilor de prietenie, colaborare multilaterală și solidaritate cu țările socialiste, în spiritul egalității, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești, aceasta corespunzînd atît intereselor poporului român și ale celorlalte popoare care construiesc noua orînduire, cît și cauzei generale a socialismului și păcii. O ilustrare a acestei politici o constituie faptul că ponderea țărilor socialiste în volumul total al comerțului nostru exterior este în prezent de circa 44%. Am acționat și vom acționa în continuare pentru extinderea relațiilor economice, tehnico-științifice și culturale cu aceste țări, pentru cooperare în producție și în alte domenii, pentru dezvoltarea schimbului de experiență în construcția socialismului.

În calitate de membră a C.A.E.R., România participă la activitatea acestei organizații, își aduce contribuția la realizarea obiectivelor „Programului complex", acționează pentru intensificarea colaborării cu celelalte țări membre. Considerăm necesar să intensificăm eforturile pentru perfecționarea activității C.A.E.R., astfel încît aceasta să poată contribui cît mai eficient la dezvoltarea rapidă și armonioasă economico-socială a fiecărei țări membre, la

accelerarea procesului de egalizare a nivelurilor de dezvoltare economică a țărilor socialiste. Colaborarea în cadrul C.A.E.R. se bazează pe principiile înscrise în „Programul complex" privind sporirea rolului planului național unic în dezvoltarea economico-socială a fiecărei țări — condiție indispensabilă pentru creșterea rolului conducător al partidului, al clasei muncitoare din fiecare țară în eforturile pentru ridicarea bunăstării și fericirii fiecărui popor ; aceasta corespunde intereselor vitale ale fiecărei națiuni socialiste, precum și cauzei generale a victoriei socialismului și păcii în lume. În acest sens continuă să aibă un rol deosebit de important colaborarea bilaterală, reciproc avantajoasă, care oferă posibilități largi de intensificare a schimburilor și cooperării pe diferite planuri, de întrajutorare tovărășească între țările socialiste. Totodată, ne pronunțăm pentru dezvoltarea cooperării multilaterale, în variate domenii, în scopul satisfacerii intereselor de progres și prosperitate ale fiecărei țări membre, în spiritul principiilor relațiilor de tip nou dintre țările socialiste. Ținem, de asemenea, seama de faptul că, în afara C.A.E.R., mai sînt încă numeroase țări socialiste cu care, așa cum este de înțeles, România dezvoltă largi relații de colaborare. Considerăm că întărirea colaborării și conlucrării dintre toate țările care edifică noua orînduire are o importanță fundamentală pentru creșterea forței generale a socialismului, a influenței și prestigiului său pe plan internațional. Pornim constant de la faptul că cu cît fiecare țară socialistă rezolvă mai bine problemele construcției economico-sociale interne, obține succese mai mari în edificarea noii orînduiri și cu cît se amplifică și se perfecționează colaborarea dintre ele, cu atît se afirmă mai puternic în lume superioritatea socialismului — ca mod de organizare nouă, mai rațională, a societății —, cu atît mai mare este

înrîurirea pe care el o exercită asupra popoarelor, asupra cursului dezvoltării istorice contemporane.

Ca membră a Organizației Tratatului de la Varșovia și ținînd seama de faptul că împrejurările internaționale rămîn complicate, România se preocupă în mod constant de întărirea capacității de luptă a armatei sale naționale, fiind gata să-și facă oricînd datoria, să acționeze în colaborare cu armatele celorlalte țări membre ale Tratatului în îndeplinirea obligațiilor pe care și le-a asumat. Așa după cum am mai arătat, și după desființarea blocurilor militare vom continua să dezvoltăm colaborarea cu armatele acestor țări, în vederea asigurării independenței și suveranității popoarelor noastre, a apărării mărețelor lor cuceriri revoluționare, a cauzei socialismului. De asemenea, întreținem și dezvoltăm relațiile de prietenie și colaborare cu armatele tuturor țărilor socialiste, precum și cu armatele altor state prietene care se pronunță pentru o politică de dezvoltare independentă, pentru respectarea dreptului fiecărei națiuni de a-și hotărî singură destinele.

Conștientă de importanța deosebită pe care o are în lumea de azi unitatea și coeziunea țărilor ce edifică noua orînduire socială, România a acționat și va acționa și în viitor, cu toată consecvența, pentru depășirea divergențelor existente, pentru refacerea și întărirea unității și solidarității țărilor socialiste, aceasta avînd o mare importanță pentru creșterea forței și influenței socialismului în lume, pentru dezvoltarea solidarității tuturor forțelor democratice, antiimperialiste, pentru cauza progresului și păcii generale.

Se cuvine subliniat în mod deosebit că în cursul acestui an s-au înmulțit contactele și s-au amplificat legăturile de prietenie și solidaritate ale României cu țările care și-au dobîndit de curînd independența și au pășit pe calea dezvoltării libere, de-sine-stătătoare. Ca țară socialistă și

ca țară în curs de dezvoltare, România este legată de aceste state prin aspirațiile comune spre progres și prosperitate, prin hotărîrea de a acționa pentru abolirea vechii politici imperialiste, de inechitate, pentru relații noi, de adevărată egalitate și colaborare reciproc avantajoasă între națiuni. În cadrul relațiilor cu aceste țări punem accentul pe colaborarea economică, tehnico-științifică, care să asigure dezvoltarea rapidă a fiecărui popor, promovarea unei politici de independență a fiecărei națiuni, afirmarea tot mai fermă a acestora în viața internațională. România se preocupă permanent de găsirea formelor celor mai potrivite de colaborare cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, care, aproape în totalitatea lor, sînt țări în curs de dezvoltare. Așa se explică dorința și interesul României de a participa, în calitate de observator, la activitatea țărilor nealiniate. În această ordine de idei am apreciat în mod deosebit faptul că România a fost invitată la Conferința ministerială a țărilor nealiniate de la Lima. În viitor vom acționa pentru perfecționarea continuă a relațiilor țării noastre cu țările nealiniate, cu țările în curs de dezvoltare. Acesta este un lucru firesc, care nu vine în nici un fel în contradicție cu apartenența României la Organizația Tratatului de la Varșovia — atîta timp cît aceasta va exista — și care se integrează perfect în politica generală a țării noastre — țară socialistă și în același timp în curs de dezvoltare — de întărire a solidarității cu toate forțele progresiste, de promovare a principiilor coexistenței pașnice și lărgire a colaborării cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, în vederea depășirii politicii de blocuri, a realizării destinderii și securității internaționale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În cadrul raporturilor de colaborare cu țările în curs de dezvoltare, acordăm o atenție susținută relațiilor noastre cu statele africane. Am salutat cu profundă bucurie

victoriile obținute de popoarele din fostele colonii portugheze din Africa — Guineea-Bissau, Mozambic, São Tomé și Principe, Insulele Capului Verde și Angola — și ne exprimăm solidaritatea și sprijinul față de lupta lor pentru a-și clădi o viață nouă, demnă și prosperă. Salutînd proclamarea independenței Angolei, am stabilit relații de colaborare cu guvernul angolez creat de M.P.L.A., reprezentant legitim al poporului angolez. Ca prieteni ai poporului angolez, căruia i-am acordat întotdeauna sprijin în lupta de eliberare națională, privim cu îngrijorare situația din această țară și îndeosebi intervenția trupelor străine, care încalcă integritatea și suveranitatea Angolei. Ne pronunțăm ferm pentru retragerea din Angola a trupelor Republicii Sud-Africane, pentru încetarea oricărei intervenții străine, astfel ca poporul angolez să-și poată rezolva singur problemele interne, în conformitate cu interesele sale vitale, să-și realizeze întărirea unității naționale, apărarea independenței și integrității teritoriale, dezvoltarea democratică a țării pe calea progresului și civilizației.

Ținînd seama de faptul că mai dăinuie unele reziduuri ale colonialismului și mai persistă încă politica rasistă, România va acționa și în viitor, cu toată energia și perseverența, pentru lichidarea deplină și definitivă a oricăror rămășițe de colonialism, a neocolonialismului, a oricărei politici rasiale și de apartheid.

Țara noastră a militat și militează pentru dezvoltarea unor relații largi de prietenie și colaborare, pentru intensificarea raporturilor multilaterale, reciproc avantajoase, cu țările și națiunile de pe continentul asiatic. Împreună cu popoarele iubitoare de pace și libertate din întreaga lume, am salutat cu profundă bucurie victoriile istorice obținute în Asia de popoarele vietnamez, laoțian și cambodgian. Urăm din toată inima poporului vietnamez să-și făurească o patrie unificată, liberă și independentă, să

obțină noi și mari izbînzi pe calea edificării socialismului, a prosperității și fericirii sale. Dorim, de asemenea, popoarelor laoțian și cambodgian succese tot mai mari în lupta pentru dezvoltarea nouă, pe calea progresului și civilizației, pentru întărirea independenței și suveranității lor.

Sprijinim propunerile constructive ale Republicii Populare Democrate Coreene de reunificare pașnică și democratică a Coreei și dorim în modul cel mai sincer ca poporul coreean să-și poată realiza cît mai curînd aspirațiile sale de unitate națională, de dezvoltare democratică, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale.

România a extins și a întărit tot mai mult legăturile sale de solidaritate și colaborare multilaterală cu statele din America Latină, de care sîntem legați prin afinități de limbă, cultură și origine, prin aspirațiile comune în lupta pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi deplin stăpîn pe bogățiile naționale, pentru instaurarea unei politici noi, de dezvoltare economică liberă, de afirmare independentă a fiecărei națiuni.

În spiritul hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului nostru, vom promova ferm și în viitor politica de solidaritate cu țările în curs de dezvoltare din Africa, Asia și America Latină, cu forțele înaintate de pretutindeni, ne vom aduce contribuția activă la lupta pentru realizarea năzuințelor de libertate și independență națională a popoarelor, de progres și prosperitate.

În același timp, România a amplificat raporturile sale economice, tehnico-științifice și în alte domenii cu țările capitaliste dezvoltate. În cadrul volumului comerțului exterior al țării noastre, ponderea acestor state este importantă, ridicîndu-se la peste 30%. În dezvoltarea relațiilor cu aceste țări pornim de la principiile coexistenței pașnice, de la necesitatea participării active la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale pe plan mondial, a promovării unei politici de colaborare neîngrădită între toate popoarele.

La baza relațiilor sale internaționale, a raporturilor cu celelalte state, România așază ferm principiile deplinei egalități în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la folosirea forței și la amenințarea cu forța. România a militat și militează în continuare pentru promovarea acestor principii și aplicarea lor fermă în viața internațională, pentru generalizarea lor în raporturile dintre toate statele. Aceste principii se afirmă tot mai puternic în viața internațională, sînt însușite și proclamate tot mai larg în relațiile dintre state, deoarece apare evident că numai pe această bază se pot evita noi conflicte și stări de încordare, se pot asigura colaborarea, destinderea și pacea generală. În lumea de astăzi, în care se afirmă tot mai viguros dorința popoarelor de a trăi libere, în care pe arena mondială se manifestă cu putere noi state independente, problema autonomiei și neatîrnării fiecărei națiuni, a dreptului suveran al fiecărui popor de a fi stăpîn în propria țară constituie o legitate obiectivă a înseși dezvoltării social-istorice. De respectarea acestui deziderat și realizarea acestui obiectiv depinde însăși posibilitatea promovării unei politici noi în viața internațională. Iată de ce este necesară înțelegerea clară și justă a conceptului de independență și suveranitate și promovarea de către toate statele a unei politici în concordanță cu aceste cerințe obiective ale progresului contemporan. Trebuie să se pornească în toate împrejurările de la adevărul că principiul suveranității este universal valabil și același pentru toate statele, indiferent de mărimea sau de orînduirea lor socială, că el nu poate fi conceput decît într-un singur sens și în nici un

caz nu poate fi aplicat sau interpretat în mod diferit față de o țară sau alta. Noi considerăm că țărilor socialiste le revine o înaltă răspundere istorică în lupta pentru promovarea acestor principii în viața internațională, în realizarea, atît între ele, cît și pe plan mondial, a unor raporturi noi, de tip superior, de deplină egalitate în drepturi, care să concretizeze în mod strălucit principiile avansate ale dreptului internațional, să ofere tuturor popoarelor un model și o perspectivă luminoasă pentru evoluția viitoare a colaborării libere și egale dintre ele. *(Aplauze puternice, prelungite).*

IMPERATIVELE TRADUCERII ÎN VIAȚĂ A DEZIDERATULUI VITAL AL POPOARELOR EUROPENE DE ÎNTĂRIRE A SECURITĂȚII ȘI COLABORĂRII PE CONTINENT

Stimați tovarăși,

Evenimentul cel mai important din viața Europei și, am putea spune, din viața politică a întregii lumi din acest an l-a constituit desfășurarea cu succes a Conferinței general-europene pentru securitate și colaborare. Acesta a fost un moment cu adevărat istoric, cu implicații profunde asupra evoluției politice pe continentul nostru și în întreaga lume. Este pentru prima oară în îndelungata și zbuciumata istorie a Europei cînd are loc o asemenea reuniune a tuturor statelor, o astfel de manifestare politică de mare amploare și cînd se realizează adoptarea unor înțelegeri, a unor documente atît de importante pentru destinul popoarelor continentului, pentru cauza păcii și colaborării internaționale. Pregătirea conferinței, elaborarea și adoptarea prin consens, în deplină unanimitate, a acestor documente au demonstrat cu putere, încă o dată, că, atunci cînd se pornește de la dorința sinceră de a conlucra, cînd se acționează pe bază de deplină egalitate și respect reciproc și se iau în considerare pozițiile fiecărei țări, se poate ajunge la acorduri și înțelegeri cu adevărat acceptabile, care să țină seama de interesele tuturor popoarelor.

Încheind o etapă importantă a activității țărilor europene pentru făurirea unor relații noi pe continent, semnarea documentelor de la Helsinki a marcat începutul unei etape noi, pe care o putem caracteriza drept hotărîtoare pentru înfăptuirea securității și păcii în Europa. Esențial este acum să fie concentrate toate eforturile pentru traducerea în viață, prin acțiuni concrete, a principiilor înscrise în documentele semnate, a tuturor angajamentelor asumate de către statele participante la conferință. Fiecare capitol al documentului semnat la Helsinki are însemnătatea sa, și de aceea trebuie acționat pentru înfăptuirea în întregime a tuturor înțelegerilor convenite la Conferința general-europeană. A considera una sau alta din aceste prevederi mai importantă sau mai puțin importantă decît celelalte înseamnă a diminua, pînă la urmă, valoarea documentului semnat la Helsinki, care are un caracter unitar, cuprinzînd întregul complex de măsuri fundamentale de care depinde întărirea securității și colaborării pe continent. Doresc să reafirm cu toată tăria hotărîrea României de a face totul pentru realizarea celor convenite la Helsinki, pentru accelerarea destinderii și întărirea colaborării pe continentul nostru.

Consider necesar ca, pornind de la înțelegerile stabilite în comun la Helsinki, folosind cadrul și metodele democratice ce au caracterizat lucrările acestei conferințe, să întreprindem noi acțiuni perseverente pentru rezol-

varea tuturor problemelor nesoluționate care există în Europa. Salutăm ca pe un act important, ce se înscrie pe linia eforturilor popoarelor pentru transpunerea în viață a principiilor adoptate la Helsinki, înțelegerea la care au ajuns recent, în urma tratativelor purtate, Iugoslavia și Italia în legătură cu reglementarea definitivă a granițelor dintre ele. Apreciem aceasta ca o contribuție de seamă la cauza reglementării problemelor europene în spiritul documentelor de la Helsinki și care demonstrează că orice litigii interstatale pot fi soluționate prin mijloace pașnice, pe calea tratativelor, în interesul popoarelor respective, al păcii internaționale.

Ținînd seama de faptul că în Europa s-a ajuns la cea mai mare concentrare de forțe armate și de armamente, că aici sînt staționate trupe însumînd peste 8 000 000 de oameni, peste 45 000 de tancuri, peste 15 000 de avioane și peste 10 000 de încărcături nucleare tactice — deci o forță de distrugere fără precedent în istoria umanității —, că bugetele militare ale statelor participante la Conferința general-europeană însumează peste 80% din totalul cheltuielilor militare pe plan mondial, considerăm că obiectivul central al tuturor statelor este acum abordarea frontală a problemelor dezangajării militare și dezarmării în Europa. Trebuie să spunem deschis popoarelor că nu se poate vorbi de o reală securitate pe continent și în lume atîta timp cît va continua cursa înarmărilor, va spori arsenalul militar, cît pe teritoriul statelor europene vor fi menținute trupe și baze militare străine, inclusiv armament nuclear, cît va continua divizarea continentului nostru în blocuri militare opuse.

Iată de ce trebuie să se treacă în modul cel mai ferm și mai urgent la măsuri practice, concrete de dezangajare militară. După cum este cunoscut, la Viena se desfășoară

de multă vreme negocieri privind reducerea trupelor și armamentelor în Europa centrală. Prin însuși caracterul lor, aceste negocieri sînt, desigur, limitate, nu-și propun abordarea problemelor majore ale dezangajării militare pe întregul continent. Cu toate acestea, considerăm că ele pot avea o anumită semnificație și utilitate dacă vor fi orientate spre obținerea unor rezultate concrete în direcția dezarmării. Acesta este motivul pentru care România participă la negocierile de la Viena. Vrem să spunem însă deschis în fața actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale, în fața poporului nostru că aceste negocieri nu au condus pînă în prezent la nici un rezultat practic. Pentru a se depăși stadiul actual, pentru a se realiza un progres real, este necesar ca la Viena să se asigure participarea directă și efectivă a tuturor statelor, în vederea adoptării unor soluții concrete, efective și eficiente, ținîndu-se seama de interesele fiecărui stat din Europa, de cauza securității întregului continent și a păcii mondiale.

Este necesar, de asemenea, ca înțelegerile de la Helsinki privind dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice, culturale și în alte domenii să fie materializate în mod practic, atît pe plan bilateral, cît și multilateral, în acorduri și înțelegeri concrete între state. În prezent devine deosebit de actuală examinarea în spirit constructiv a proiectelor privind realizarea unor ample acțiuni de interes general-european în domeniul cooperării economice și tehnico-științifice între state. Se impune, totodată, să se lărgească conlucrarea pentru rezolvarea în spirit cu adevărat umanist a problemelor sociale care privesc condițiile de muncă și viață, educația și cultura maselor largi de oameni ai muncii, asigurarea accesului tuturor locuitorilor continentului la cuceririle progresului

şi civilizaţiei. Devine tot mai necesară intensificarea colaborării popoarelor din Europa pentru combaterea unor fenomene nocive care afectează grav condiţia umană, cum sînt folosirea drogurilor, violenţa, pornografia, propagarea urii faţă de om, a rasismului, ce duc, în ultimă instanţă, la poluarea morală a oamenilor, şi în primul rînd a tinerei generaţii, la semănarea vrajbei între popoare, la politica de aţîţare la război. Toate popoarele, întreaga opinie publică sînt interesate să adopte o poziţie fermă, energică împotriva unor asemenea fenomene şi tendinţe negative, care vin în contradicţie flagrantă cu principiile umanismului. În spiritul documentelor adoptate la Helsinki apare necesară o definire clară de către opinia publică de pe continent, de către oamenii de cultură a noţiunii de umanism şi a principiilor sale de bază, precum şi a căilor de afirmare, atît în sfera vieţii sociale şi culturale naţionale, cît şi în relaţiile dintre state, a unui umanism nou, care să pună pe primul plan omul, bunăstarea, demnitatea şi fericirea sa.

Realizarea securităţii europene necesită continuarea unor contacte strînse şi dezbateri aprofundate, cu participarea tuturor statelor, într-un cadru organizat şi democratic, atît pentru adoptarea măsurilor preconizate la Helsinki, cît şi pentru abordarea şi soluţionarea a noi probleme. În această direcţie, România este hotărîtă să acţioneze cu toată consecvenţa, atît pe plan bilateral, cît şi multilateral. După cum se cunoaşte, următoarea întîlnire stabilită de Conferinţa de la Helsinki, cu scopul de a se face bilanţul acţiunilor întreprinse, va avea loc la Belgrad în 1977. Considerăm că în acest interval trebuie acţionat fără încetare, pe toate planurile, pentru obţinerea unor rezultate cît mai fructuoase, creîndu-se astfel baza adoptării, la viitoarea reuniune europeană, a noi măsuri în scopul întăririi securităţii şi colaborării pe continent.

În cadrul acestor preocupări generale, România acordă o importanţă deosebită situaţiei din Balcani. Considerăm că a sosit timpul să se întreprindă noi eforturi constructive în direcţia dezvoltării bilaterale şi multilaterale a raporturilor dintre toate statele din Balcani. Am venit întotdeauna în întîmpinarea iniţiativelor constructive de acest fel, cum este, de exemplu, propunerea recentă a Greciei de a se organiza o reuniune economică la nivel ministerial. Considerăm necesar să fie intensificată activitatea organismelor şi organizaţiilor de colaborare interbalcanică existente şi, totodată, să se creeze altele noi, în scopul abordării unor probleme de interes comun, cum sînt dezvoltarea transporturilor, conlucrarea dintre camerele de comerţ şi altele, care să contribuie la întărirea încrederii între state, la amplificarea relaţiilor de cooperare şi bună vecinătate, la transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii şi colaborării, lipsită de arme nucleare. O asemenea evoluţie ar corespunde pe deplin intereselor tuturor naţiunilor din Balcani, din Europa, din zona Mediteranei şi din Orientul Mijlociu. Este de la sine înţeles că transformarea Balcanilor într-o asemenea zonă a păcii nu poate fi îndreptată împotriva nimănui, nu poate dăuna nici unei ţări sau grupuri de ţări; dimpotrivă, asemenea colaborare paşnică cu caracter regional constituie o cale sigură de consolidare a destinderii şi securităţii întregului continent, a păcii mondiale. *(Aplauze puternice).*

Apreciem, de asemenea, că este în interesul securităţii în Europa să se ajungă cît mai curînd la soluţionarea conflictului din Cipru, pe baza respectării independenţei şi integrităţii acestui stat, a asigurării unei convieţuiri paşnice a celor două comunităţi cipriote, precum şi la îm-

bunătățirea relațiilor dintre toate țările existente în această zonă.

Este evident pentru oricine că securitatea europeană nu poate dăuna cauzei păcii din alte zone, de pe alte continente ; dimpotrivă, realizarea acestui deziderat trebuie să exercite o înrîurire favorabilă asupra destinderii și în alte regiuni, asupra climatului politic mondial. Securitatea europeană este strîns legată de securitatea din regiunea Mediteranei și din Orientul Mijlociu — zone care se influențează și se condiționează reciproc. Aceasta impune să fie sporite eforturile pentru a face din Mediterana o mare a păcii și colaborării, eliminîndu-se orice surse de încordare și conflict din această zonă.

În acest context militām pentru lichidarea conflictului existent și instaurarea unei păci trainice și juste în Orientul Mijlociu. Considerăm că trebuie să se ajungă la retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, la soluționarea problemei poporului palestinean în conformitate cu interesele și aspirațiile sale legitime — inclusiv de a-și constitui un stat propriu independent —, la asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din zonă. În acest scop este necesar să se intensifice eforturile în cadrul Organizației Națiunilor Unite, precum și sub orice alte forme posibile, cum ar fi, de pildă, Conferința de la Geneva, care trebuie să se țină cu participarea tuturor țărilor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei. Salutăm faptul că Organizația pentru Eliberarea Palestinei — singurul reprezentant al poporului palestinean — a fost invitată să participe la reuniunea Consiliului de Securitate din ianuarie 1976, consacrată problemelor din Orientul Mijlociu. Aceasta deschide perspective noi pentru realizarea unor progrese în soluționarea conflictului. Considerăm însă de neînțeles poziția Israelului, care declară că nu va participa la această reuniune ; o asemenea poziție rigidă nu servește nici cauzei păcii în Orientul Mijlociu, nici poporului israelian. Sperăm că guvernul israelian va reveni asupra acestei probleme. România a condamnat și dezaprobat, de asemenea, bombardarea de către aviația israeliană a unor localități din Liban, deoarece aceasta nu poate să ducă decît la agravarea situației din această zonă, la împiedicarea cursului spre soluționarea politică a conflictului, creînd noi pericole pentru pacea întregii lumi. Ne pronunțăm pentru soluționarea problemelor din Liban de către libanezii înșiși, fără nici un amestec din afară, în spiritul respectării independenței și suveranității acestei țări. În poziția sa privind soluționarea situației din Orientul Mijlociu, România pornește în mod constant de la principiul universal că nu poate fi liber un popor care nu recunoaște libertatea și independența altui popor, că realizarea unei păci drepte nu este posibilă decît prin recunoașterea suveranității fiecărui popor, a dreptului său la existență și dezvoltare liberă, la colaborare neîngrădită cu alte popoare. În acest sens, considerăm că popoarele din Orientul Mijlociu trebuie să-și recunoască și să-și respecte reciproc independența și suveranitatea națională.

În spiritul acestor principii fundamentale, pornind de la interdependența tot mai strînsă care există astăzi între diferitele regiuni ale lumii, România se pronunță și acționează neabătut pentru stingerea tuturor focarelor de încordare, pentru renunțarea la forță și pentru soluționarea pe cale politică, pașnică, prin tratative, a tuturor problemelor litigioase dintre state, fiind conștientă că numai astfel se poate clădi o pace durabilă, se poate crea un climat de adevărată securitate internațională.

LICHIDAREA SUBDEZVOLTĂRII ȘI FĂURIREA NOII ORDINI ECONOMICE INTERNAȚIONALE — PROBLEMĂ FUNDAMENTALĂ A EPOCII NOASTRE

Stimați tovarăși,

Una din problemele fundamentale ale epocii contemporane, de care depind nemijlocit destinderea, pacea și colaborarea internațională, este lichidarea subdezvoltării. Existența a $^2/_3$ din omenire în stare de subdezvoltare sau în curs de dezvoltare, împărțirea lumii în țări bogate și țări sărace sînt un rezultat al dezvoltării istorice, consecința relațiilor vechi, imperialiste și colonialiste, de dominație și exploatare, de inegalitate și inechitate. Perpetuarea subdezvoltării are efecte profund negative asupra evoluției economico-sociale a întregii omeniri, asupra progresului și civilizației tuturor popoarelor, asupra păcii generale. Iată de ce putem aprecia că existența, pe de o parte, a unui grup de țări bogate, puternic dezvoltate și, pe de altă parte, a unor țări sărace, slab dezvoltate este o problemă fundamentală a zilelor noastre ; acumularea la un pol a unor bogății uriașe și adîncirea la celălalt pol a sărăciei și mizeriei nu pot continua la infinit ! Așa cum pe plan național exploatarea și asuprirea, acumularea bogățiilor în mîinile unei clase duc la ascuțirea contradicțiilor sociale, la intensificarea luptei celor dominați și exploatați și, în mod obiectiv, la lichidarea acestor relații și la făurirea unei orînduiri mai drepte — tot astfel și pe plan internațional inegalitatea și asuprirea duc, pînă la urmă, la ascuțirea contradicțiilor dintre state și la apariția unor grave conflicte între ele. Pentru evitarea unor ciocniri, care pot deveni violente, este necesar ca vechile relații interstatale să fie schimbate și înlocuite cu o

politică nouă, de deplină egalitate în drepturi între toate statele lumii. Aceasta este o legitate a dezvoltării sociale — atît pe plan național, cît și internațional —, un proces determinat de însăși dialectica dezvoltării social-istorice.

România, ca țară socialistă și, totodată, ca țară în curs de dezvoltare, se situează în mod ferm de partea țărilor care luptă pentru a înlătura această stare de lucruri, pentru a lichida subdezvoltarea, precum și vechile relații care au generat-o, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, care să asigure condiții pentru progresul mai rapid al tuturor popoarelor, și în primul rînd al celor rămase în urmă, pentru accesul larg al tuturor națiunilor la cuceririle civilizației contemporane. Pornind de la aceste principii, România a considerat necesar să expună pe larg, în documentul recent prezentat la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, punctul său de vedere cu privire la noua ordine economică internațională, care exprimă dorința și hotărîrea fermă a țării noastre de a contribui activ la soluționarea acestei probleme fundamentale a epocii contemporane.

Așa cum am arătat și la Congresul al XI-lea al partidului, noi considerăm că instaurarea noii ordini trebuie să pornească, în primul rînd, de la lichidarea cu desăvîrșire a politicii de inegalitate, dominație și asuprire a unor popoare de către altele, a politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. Noua ordine cere ca în lume să fie instaurate relații noi, bazate pe deplina egalitate în drepturi între toate națiunile, pe respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn deplin pe bogățiile naționale, de a-și alege liber calea dezvoltării economico-sociale, fără nici un amestec din afară.

Un element fundamental al noii ordini este lichidarea rapidă a decalajelor dintre state, apropierea relativă a nivelurilor de dezvoltare economico-socială a tuturor țărilor, ținîndu-se seama, desigur, de specificul istoric, geografic și climatic al fiecărui stat. Fără îndoială, lichidarea decalajelor este, în primul rînd, sarcina țărilor subdezvoltate înseși. Aceasta presupune valorificarea la maximum a mijloacelor și resurselor proprii, unirea eforturilor, energiei și capacității creatoare a poporului pentru dezvoltarea forțelor de producție ale țării, pentru crearea unei industrii moderne și a unei agriculturi de înaltă productivitate. Nu se poate concepe progresul economic în zilele noastre în condițiile neglijării unuia sau altuia din aceste domenii, a uneia din ramurile de bază ale producției materiale ; dezvoltarea armonioasă și echilibrată, în ritm înalt, a tuturor sectoarelor economice reprezintă o condiție esențială a lichidării subdezvoltării. O importanță deosebită are, de asemenea, valorificarea judicioasă, în scopul unui progres rapid, atît a resurselor de materii prime naționale, cît și a forței de muncă, acordîndu-se o atenție permanentă calificării cadrelor, în toate domeniile, în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice contemporane. Desigur, toate acestea presupun ca fiecare țară să aloce pentru dezvoltare o parte însemnată din venitul național. Tocmai pornind de la aceste considerente, România, țară socialistă în curs de dezvoltare, a alocat și alocă pentru progresul său economico-social o parte însemnată a venitului național. Marile rezultate obținute în dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății, în ridicarea nivelului de trai al poporului sînt rod al acestei politici consecvente, al eforturilor constante depuse de întregul nostru popor.

Odată cu intensificarea eforturilor proprii, un rol de

cea mai mare importanță pentru accelerarea progresului țărilor subdezvoltate și în curs de dezvoltare are lărgirea colaborării internaționale, bazată pe echitate, pe avantaj reciproc, pe sprijin multilateral. Această colaborare trebuie să ajute țările subdezvoltate să-și făurească o industrie proprie, să-și valorifice în mod superior resursele naturale și să participe activ, în deplină egalitate, la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de bunuri și valori. Ținînd seama că majoritatea țărilor bogate și-au asigurat progresul și dezvoltarea pe seama exploatării fostelor colonii, a țărilor subdezvoltate, este moral și echitabil ca ele să restituie o parte din ceea ce și-au însușit, contribuind mai substanțial, prin diferite forme, la eforturile țărilor subdezvoltate de a-și crea o economie nouă, modernă.

Un imperativ al noii ordini economice internaționale este soluționarea judicioasă a problemei materiilor prime și energiei, pe baza respectării dreptului fiecărui popor de a dispune liber de resursele și bogățiile naționale și, totodată, a satisfacerii cerințelor de materii prime ale tuturor țărilor în vederea dezvoltării lor economico-sociale. În acest domeniu se impune, de asemenea, o largă conlucrare a statelor în vederea valorificării superioare a resurselor existente, a eliminării risipei și consumurilor neraționale, a descoperirii de noi resurse, pentru satisfacerea cerințelor de progres ale întregii omeniri.

Considerăm că de cea mai mare importanță pentru instaurarea noii ordini economice internaționale este asigurarea unui raport just între prețurile materiilor prime și prețurile produselor industriale, a unei corelații corespunzătoare între acestea și prețurile produselor agricole. Este firesc ca țările producătoare de materii prime să primească prețuri care să le permită o dezvoltare econo-

mică şi socială cît mai rapidă ; în acelaşi timp, produsele industriale trebuie livrate la preţuri care să stimuleze dezvoltarea în continuare a activităţii industriale.

În cadrul eforturilor pentru instaurarea noii ordini economice internaţionale este necesar să se acorde o atenţie deosebită soluţionării urgente a crizei alimentare mondiale, prin dezvoltarea producţiei agricole în toate ţările lumii, în special în cele în curs de dezvoltare, pe baza atragerii în circuitul agricol a suprafeţelor necultivate, creşterii randamentului la hectar, sporirii gradului de înzestrare tehnică şi chimică a agriculturii, folosirii celor mai noi rezultate ale ştiinţei şi tehnicii agricole.

Noua ordine presupune, totodată, crearea condiţiilor ca toate statele să poată beneficia, în cadrul colaborării internaţionale, de cuceririle ştiinţei şi tehnicii moderne. Aceasta presupune ca, odată cu sprijinirea eforturilor statelor mai puţin avansate pentru dezvoltarea unei baze proprii de cercetare-dezvoltare, să se asigure accesul larg şi neîngrădit al acestora la tehnologiile moderne, în condiţii de deplină egalitate şi avantaj reciproc. Este un adevăr incontestabil că, în epoca celei mai furtunoase revoluţii tehnico-ştiinţifice, progresul nici unei ţări — şi cu atît mai mult al celor rămase în urmă — nu se poate realiza fără însuşirea celor mai avansate cuceriri ale cunoaşterii umane. În acest sens considerăm necesar să se asigure asistenţă tehnică, precum şi un sprijin concret ţărilor subdezvoltate în formarea şi pregătirea cadrelor de specialişti şi muncitori.

În practica colaborării economice internaţionale se cer eliminate grabnic barierele artificiale şi clauzele discriminatorii, care îngustează schimbul liber şi cooperarea egală între naţiuni. O necesitate imperioasă este asigurarea stabilităţii monedei, crearea unui sistem valutar internaţional care să permită desfăşurarea normală şi echitabilă a schimburilor şi colaborării economice.

Înfăptuirea noii ordini economice interesează deopotrivă toate ţările şi popoarele, atît cele dezvoltate, cît şi cele slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare, deoarece ea este menită să asigure stabilitate şi o dezvoltare armonioasă şi echilibrată a întregii economii mondiale ; iată de ce la realizarea ei trebuie să participe toate statele. România consideră că în această direcţie un rol important trebuie să aibă Organizaţia Naţiunilor Unite, organismele şi organizaţiile economice internaţionale. În cadrul lor trebuie puse la punct programe concrete privind realizarea în practică a diverselor obiective ale noii ordini. Este pozitiv că Organizaţia Naţiunilor Unite a consacrat, în toamna acestui an, o sesiune specială problemelor subdezvoltării şi făuririi noii ordini economice. Considerăm necesar să se continue eforturile în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite în vederea elaborării unor principii şi stabilirii unor modalităţi de acţiune practică, fie prin desemnarea unuia din organismele existente ale organizaţiei, fie — ţinînd seama de importanţa acestei probleme — prin constituirea unui organism special, care, într-o anumită perioadă de timp, să prezinte un program de măsuri în această direcţie.

România va milita şi în viitor, în modul cel mai ferm, pentru ca aceste probleme complexe ale lumii contemporane, cu profunde implicaţii pentru întreaga evoluţie a umanităţii, pentru cauza progresului, colaborării şi păcii internaţionale, să-şi găsească soluţionarea concretă, în vederea creării unei noi ordini economice internaţionale, care să asigure dezvoltarea independentă a fiecărei naţiuni pe calea progresului, bunăstării şi fericirii. *(Vii şi puternice aplauze).*

CĂILE ȘI MODALITĂȚILE CONCRETE DE REALIZARE A ASPIRAȚIILOR ARZĂTOARE ALE POPOARELOR PRIVIND DEZARMAREA GENERALĂ, ȘI ÎN PRIMUL RÎND DEZARMAREA NUCLEARĂ

Stimați tovarăși,

Una din problemele cele mai arzătoare, cu caracter vital, putem spune, ale situației internaționale actuale este înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Pornind de la aceasta, din dorința de a da o orientare clară tuturor celor ce activează în domeniul politicii internaționale a țării noastre, precum și pentru a contribui la stimularea activității generale consacrate dezarmării, am prezentat recent, la sesiunea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, un document care expune poziția principială a României în problemele dezarmării.

Deși în ultimii ani s-au purtat discuții îndelungate și s-au adoptat numeroase rezoluții cu privire la dezarmare, trebuie să spunem că, din păcate, cursa înarmărilor nu numai că nu a fost încetinită, dar a căpătat proporții fără precedent. Armamentul nuclear a proliferat și mai mult și, ca urmare, în arsenalele țărilor se adună cantități uriașe de bombe atomice și cu hidrogen, cu o forță de distrugere inimaginabilă, numărul încărcăturilor nucleare strategice crescînd de la 1 670 în 1963 la aproximativ 11 000 în 1975.

În același timp, cursa înarmărilor, cheltuielile militare reprezintă o povară tot mai greu de suportat pentru toate statele și popoarele. Dacă la terminarea celui de-al doilea război mondial, bugetele militare ale statelor reprezentau aproximativ 50 de miliarde de dolari, în prezent această cifră este de circa 6 ori mai mare, sumele cheltuite

în 1975 fiind estimate, după date provizorii, la circa 300 de miliarde de dolari ; în întreaga perioadă postbelică s-a cheltuit pentru înarmări suma de 4 500 de miliarde de dolari.

Cursa înarmărilor absoarbe nu numai uriașe fonduri materiale, ci și un mare potențial științific și de cercetare. Aproape jumătate din numărul oamenilor de știință și al inginerilor ocupați în cercetare și aproape 40% din fondurile totale alocate în acest scop pe plan mondial sînt îndreptate, într-o formă sau alta, spre crearea și perfecționarea mijloacelor de distrugere.

Odată cu accelerarea înarmărilor de către statele producătoare de arme nucleare, are loc un proces de sporire a numărului țărilor care își însușesc tehnica armamentului atomic, demonstrîndu-se astfel că, dacă nu se vor întreprinde măsuri practice de oprire a cursei înarmărilor atomice, nimeni nu va putea împiedica alte țări să producă arme nucleare.

Deci, trebuie spus că astăzi nu există popor care să nu resimtă, într-o măsură sau alta, urmările cursei înarmărilor, povara cheltuielilor militare.

Vrem să spunem deschis în fața Marii Adunări Naționale, a întregului nostru popor că, în situația internațională actuală, fiind nevoită să ia toate măsurile pentru a asigura capacitatea de apărare a patriei, liniștea, securitatea și munca pașnică a națiunii, cuceririle revoluționare ale socialismului, România este obligată să facă și ea cheltuieli mari pentru înarmare. Dotarea armatei reclamă mijloace materiale însemnate și trebuie să spunem că va trebui să facem și în continuare asemenea sacrificii atîta timp cît se va menține actuala situație internațională.

Este evident pentru oricine că înarmările au repercusiuni puternice pe plan economic și social, alimentînd inflația, creînd bariere artificiale în calea transferului

de tehnologii și utilaje, îngustînd schimbul de valori științifice, de informații, determinînd o folosire nerațională a resurselor umane și materiale. Totodată, înarmările reprezintă un factor de stimulare a politicii de forță și dictat, de amestec în treburile interne ale altor popoare, de tensiune și conflicte, sporind continuu pericolul declanșării unui război cu consecințe imprevizibile pentru viața tuturor popoarelor.

Față de această situație, România consideră că cea mai înaltă răspundere și îndatorire a guvernelor, a statelor, a oamenilor politici față de propriile lor popoare, față de cauza civilizației și progresului este oprirea cursei înarmărilor. Ar fi o greșeală de neiertat să se creeze popoarelor iluzia că se poate trăi în liniște și siguranță în timp ce în lume se acumulează vertiginos noi și noi depozite de arme nimicitoare. Trebuie să arătăm deschis popoarelor realitatea, să acționăm, pînă nu este încă prea tîrziu, pentru trecerea la măsuri hotărîte de oprire a cursei înarmărilor.

Tocmai pornind de la aceste realități, de la aceste cerințe majore ale păcii și progresului tuturor națiunilor, România se pronunță în modul cel mai ferm pentru unirea eforturilor popoarelor, ale tuturor forțelor democratice, ale întregii opinii publice mondiale în vederea înfăptuirii dezarmării. Este necesar să se treacă de la discuții generale la măsuri concrete, practice, pornind de la răspunderea pe care o are fiecare stat, și în primul rînd statele mari, posesoare de armament nuclear, față de soarta păcii și securității, față de însăși existența civilizației umane.

Considerăm că un prim obiectiv în această direcție trebuie să fie încetarea competiției în producerea, achiziționarea și perfecționarea armamentelor, îndeosebi nucleare. În acest scop se impune înghețarea și apoi reducerea bugetelor militare, stabilindu-se un program concret

de diminuare — în etape — a acestor bugete, începînd cu bugetele țărilor mari, puternic înarmate. Așa cum am arătat și în documentul prezentat la Organizația Națiunilor Unite, România consideră că pentru început trebuie să fie reduse cu cel puțin 10% bugetele militare ale tuturor statelor, luîndu-se ca bază volumul cheltuielilor militare din 1975. Jumătate din sumele astfel economisite ar putea fi puse la dispoziția unui fond special al Organizației Națiunilor Unite care să servească sprijinirii țărilor rămase în urmă din punct de vedere economic. În felul acesta, procesul dezarmării ar fi legat de la început de lichidarea stării de subdezvoltare.

În cadrul eforturilor popoarelor, apreciem că prioritatea trebuie să o aibă măsurile pentru dezarmarea nucleară. Se impun acțiuni ferme pentru oprirea producerii armelor nucleare, trecerea la lichidarea celor existente și scoaterea în afara legii a întregului armament atomic. O importanță deosebită ar avea, în momentul de față, asumarea de către toate statele posesoare de armament nuclear a angajamentului solemn de a nu folosi aceste arme ; interzicerea amplasării de noi arme nucleare și retragerea armamentului atomic de pe teritoriul altor state ; încetarea experimentării, producerii și perfecționării armelor nucleare și a mijloacelor de transportare la țintă ; încetarea producției de materiale fisionabile cu destinație militară și valorificarea potențialului atomic existent în scopuri pașnice. Pe această bază s-ar putea ajunge în viitor la reducerea și, apoi, la lichidarea completă a stocurilor de arme nucleare și a mijloacelor de transportare a lor, la interzicerea totală a armelor nucleare. Punerea în aplicare a acestor măsuri ar trebui să se facă sub un control corespunzător, cu participarea atît a statelor posesoare de arme atomice, cît și a celorlalte state interesate.

Un loc important în cadrul măsurilor de dezangajare

militară și dezarmare trebuie să-l ocupe, după părerea României, crearea de zone de pace și colaborare, lipsite de arme nucleare. Acordurile de înfăptuire a unor asemenea zone trebuie să ofere garanții de securitate egală pentru toate țările, pe baza angajamentelor solemne ale statelor deținătoare de arme nucleare de a respecta statutul de zonă denuclearizată. Desigur, asemenea acorduri nu trebuie să limiteze utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice, ci, dimpotrivă, să stimuleze desfășurarea cercetărilor în acest domeniu și utilizarea cuceririlor fizicii nucleare pentru dezvoltarea economico-socială a tuturor statelor.

Pornind de la premisa utilității unor măsuri parțiale de dezangajare militară, România se pronunță pentru lichidarea bazelor militare de pe teritoriile altor state, pentru retragerea în interiorul frontierelor naționale a tuturor trupelor străine și a armamentului acestora. Sîntem, de asemenea, pentru reducerea treptată a armatelor naționale, pentru renunțarea la efectuarea în apropierea frontierelor sau pe teritoriile altor state a manevrelor militare, precum și a oricăror demonstrații de forță.

România militează consecvent pentru a se pune capăt existenței blocurilor militare, care constituie un anacronism incompatibil cu noul curs spre destindere și colaborare. Devine tot mai actuală cerința de a se trece la lichidarea concomitentă a N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia, precum și a altor blocuri militare — ca o condiție esențială a dezvoltării încrederii și întăririi securității.

În vederea trecerii la măsuri radicale de dezangajare militară, România consideră că este necesară negocierea și încheierea unui tratat de dezarmare generală și completă sub un strict control internațional. În acest scop trebuie să se asigure condiții ca toate statele să participe în mod activ, în deplină egalitate, la toate fazele negocierilor și

elaborării clauzelor tratatului, pentru ca acesta să reflecte cît mai fidel voința și interesele fundamentale ale tuturor popoarelor. Sîntem pentru orice forme de reuniuni internaționale, care să dezbată și să stabilească măsuri concrete pe linia dezarmării, inclusiv pentru organizarea unei conferințe mondiale pentru dezarmare. După părerea noastră, esențială nu este forma în care se va realiza acest obiectiv, ci măsura în care această formă oferă posibilitatea unei activități rodnice, abordării directe a problemelor și obținerii unor rezultate concrete. În această privință, viața arată că Organizația Națiunilor Unite poate oferi cadrul organizatoric cel mai propice pentru angajarea tuturor statelor în această mare acțiune, dat fiind faptul că în această organizație sînt prezente toate țările și se poate asigura participarea nemijlocită a lor la dezbaterea și soluționarea problemelor dezarmării.

Considerăm că toate statele pot contribui constructiv la crearea unui climat favorabil încheierii acordurilor privind dezarmarea, asumîndu-și angajamentul de a interzice orice forme de propagandă de război. Mijloacele de informare și influențare a opiniei publice să fie îndreptate spre combaterea politicii de forță, a actelor de agresiune și imixtiune în treburile interne ale altor țări, spre cultivarea idealurilor păcii și înfrățirii între popoare.

România apreciază că în fiecare țară trebuie să se asigure o largă informare a opiniei publice asupra situației actuale în domeniul înarmărilor, a consecințelor înarmării, asupra măsurilor ce trebuie luate pentru dezarmare, deoarece aceste probleme afectează nemijlocit existența tuturor oamenilor, a maselor largi, a popoarelor.

Considerăm că cea mai imperioasă îndatorire ce stă în fața generațiilor de azi este aceea de a-și canaliza toate energiile pentru realizarea dezarmării, pentru excluderea războiului din viața societății, pentru înlăturarea forței și

amenințării cu forța în relațiile internaționale. Pornind de la răspunderea ce-i revine față de propriul popor, față de interesele vitale ale națiunii noastre socialiste, față de cauza colaborării și păcii internaționale, România se angajează să-și intensifice eforturile, conlucrînd activ cu toate statele, pentru realizarea dezideratului primordial al zilelor noastre — făurirea unei lumi fără arme și fără războaie. Dorim să ne exprimăm speranța că guvernele tuturor țărilor, animate de răspunderea ce le revine față de propriile popoare, față de pacea mondială, vor acționa cu toată energia și perseverența în vederea realizării dezarmării. Omenirea va judeca activitatea fiecărui guvern, a fiecărui stat, a fiecărui conducător politic nu după vorbe, ci după fapte, după energia cu care militează pentru eliberarea popoarelor de povara cheltuielilor militare, de coșmarul unui nou război mondial nimicitor, pentru realizarea unei lumi a păcii și securității, a bunăstării și fericirii tuturor popoarelor. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII O.N.U. ȘI RIDICAREA ROLULUI SĂU LA ÎNĂLȚIMEA RESPONSABILITĂȚII MAJORE CE-I REVINE ÎN LUMEA DE AZI

Stimați tovarăși,

Soluționarea problemelor complexe care preocupă astăzi omenirea cere să se asigure participarea activă la viața internațională a tuturor statelor, independent de mărime sau orînduire socială, de zona geografică în care se află. În condițiile de astăzi, un rol deosebit de important au, în această privință, țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate, care constituie

marea majoritate a lumii și care sînt nemijlocit interesate în rezolvarea echitabilă a problemelor internaționale, în promovarea unei politici noi, de pace și colaborare, care să permită dezvoltarea liberă a fiecărui popor pe calea progresului și civilizației. Pornind de la această realitate, se impune să se acționeze pentru o largă democratizare a relațiilor internaționale, pentru găsirea celor mai potrivite forme de soluționare în comun, prin consensul tuturor națiunilor, prin tratative și acorduri, a problemelor care confruntă astăzi omenirea. În legătură cu aceasta considerăm că Organizației Națiunilor Unite îi revine rolul cel mai important, deoarece ea oferă cadrul organizatoric cel mai adecvat pentru dezbaterea largă și democratică a problemelor și pentru participarea activă la soluționarea lor, la întreaga viață internațională a tuturor statelor.

Pornind de la aceste considerente, România s-a pronunțat și se pronunță constant pentru îmbunătățirea activității Organizației Națiunilor Unite, pentru întărirea rolului acesteia în dezvoltarea colaborării între națiuni, în promovarea unei politici noi, în respectarea principiilor dreptului internațional, în făurirea unei lumi mai bune și mai drepte. În acest scop am prezentat un document ce exprimă poziția țării noastre privind modalitatea de sporire a rolului și contribuției Organizației Națiunilor Unite la însănătoșirea vieții internaționale; deoarece documentul respectiv a fost dat publicității, este cunoscut de întreaga opinie publică, nu voi insista acum asupra lui. Doresc să menționez numai că în propunerile pe care le-am făcut am pornit de la necesitatea ca Organizația Națiunilor Unite să țină seama și să reflecte mai corespunzător în activitatea și structura sa marile schimbări petrecute în lume în cei 30 de ani care au trecut de la crearea acestei organizații, să acționeze mai eficient în abordarea și soluționarea problemelor vieții internaționale contemporane.

Fără îndoială, în decursul activității sale, Organizația Națiunilor Unite a jucat un rol pozitiv pe arena internațională, a contribuit la cursul destinderii, la dezvoltarea colaborării și conlucrării între state. În același timp, trebuie să menționăm că au fost adoptate și unele hotărîri și măsuri nejuste, în contradicție cu scopurile și spiritul Cartei, că în activitatea Organizației Națiunilor Unite se fac simțite o serie de neajunsuri.

Pe de altă parte, sîntem preocupați și îngrijorați de tendința ce se manifestă ca un șir de probleme ce interesează nemijlocit toate popoarele, progresul și pacea întregii lumi să fie abordate și dezbătute în afara Organizației Națiunilor Unite, peste capul acestei organizații. Se aud unele voci care critică activitatea Organizației Națiunilor Unite de pe poziții negativiste și, nemulțumite de o serie de rezoluții și hotărîri adoptate îndeosebi în ultima vreme, condamnă O.N.U., pronunțîndu-se chiar pentru lichidarea acestei organizații. Se manifestă, de asemenea, atitudini negative față de noua majoritate creată la O.N.U. prin includerea în această organizație a statelor care și-au dobîndit de curînd independența, punîndu-se la îndoială capacitatea lor de a judeca problemele internaționale cu spirit de răspundere și de a acționa în direcția determinării unei evoluții pozitive a politicii mondiale. Considerăm că asemenea moduri de abordare a problemelor existenței și activității Organizației Națiunilor Unite nu corespund în nici un fel intereselor popoarelor, cauzei colaborării și păcii internaționale. Este necesar să respingem cu toată hotărîrea orice încercare de a slăbi Organizația Națiunilor Unite, de a lipsi popoarele de această tribună în lupta lor pentru promovarea unei politici noi, de egalitate și respect al independenței naționale, de destindere și securitate. Interesele popoarelor cer nu lichidarea sau diminuarea rolului O.N.U., ci perfecționarea continuă a activității acesteia, ridicarea

autorității sale în viața internațională, sporirea contribuției Organizației Națiunilor Unite la soluționarea problemelor complexe care confruntă omenirea, în interesul tuturor popoarelor, al păcii generale. *(Vii aplauze).*

Pe această linie se înscriu propunerile României cuprinse în documentul prezentat la O.N.U. și care au drept țel accentuarea democratizării acestei organizații, îmbunătățirea activității și creșterea rolului său, astfel încît să asigure cadrul cel mai corespunzător pentru participarea activă a tuturor națiunilor la viața politică internațională. Propunerile românești privesc în esență introducerea unor modificări în viața Organizației Națiunilor Unite care să corespundă noii situații create în lume, perfecționarea structurilor și cadrului său organizatoric, îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, astfel încît să devină posibilă o abordare mai promptă și eficientă a problemelor majore ale vieții internaționale, soluționarea echitabilă a acestora pe calea tratativelor, aplicarea consecventă în practică a hotărîrilor și rezoluțiilor adoptate, stingerea conflictelor, evitarea încordării și a confruntărilor militare, consolidarea încrederii și securității mondiale. Desfășurarea cu succes a Conferinței general-europene, rezultatele ei au oferit un exemplu concludent asupra modalității de realizare a unui consens general al statelor în probleme fundamentale — exemplu care sugerează vastele posibilități pe care le are în această direcție Organizația Națiunilor Unite, ce întrunește statele de pe toate continentele. Ținînd seama de aceasta, apare absolut necesar ca organismele Organizației Națiunilor Unite să fie lărgite, asigurînd participarea mai intensă la activitatea lor a zecilor de state care și-au cucerit independența în ultimii 30 de ani și care își manifestă tot mai hotărît voința de a-și afirma pozițiile și de a lua parte activ la viața internațională.

Noi pornim, de asemenea, de la faptul că Consiliul de Securitate are un rol important în viața internațională. Tocmai de aceea apreciem ca necesar să se aducă unele îmbunătățiri în activitatea sa, pentru a-i spori eficiența în eforturile consacrate apărării și consolidării păcii. În acest spirit este necesară mărirea numărului membrilor Consiliului de Securitate, corespunzător creșterii numărului de țări membre ale O.N.U. și, în special, ridicării ponderii țărilor mici și mijlocii în viața internațională. După părerea noastră, în actualele condiții internaționale este necesară menținerea dreptului de veto în luarea hotărîrilor în Consiliul de Securitate. Considerăm, totodată, că nu trebuie să se abuzeze de acest drept, că el nu trebuie folosit în scopul promovării exclusiviste a intereselor proprii ale unor țări în direcții ce nu corespund intereselor generale ale păcii. Dreptul de veto trebuie utilizat numai în situații cu totul deosebite, în cazuri excepționale, pentru apărarea cauzei securității internaționale, a intereselor tuturor popoarelor, pentru salvgardarea păcii și destinderii mondiale. În același timp, s-ar impune ca unul-doi reprezentanți din fiecare regiune geografică, prin rotație anuală, să se bucure de aceleași drepturi ca și actualii membri permanenți ai Consiliului de Securitate atîta timp cît se va menține actualul sistem de vot. În acest fel ar fi posibil ca și țările mici și mijlocii, toate continentele să ia parte mai activă la adoptarea deciziilor, în conformitate cu rolul și interesele lor în politica mondială.

Apreciem în mod deosebit consensul la care s-a ajuns în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite prin adoptarea rezoluției privind îmbunătățirea Cartei O.N.U. și creșterea rolului Națiunilor Unite în viața economică și politică internațională. Bogatul program de activitate stabilit de către Adunarea Generală „Comitetului special pentru Carta Națiunilor Unite și pentru creșterea rolului organizației" — însărcinat să prezinte un raport asupra lucrărilor sale în fața celei de-a 31-a sesiuni a Organizației Națiunilor Unite — ne dă speranța că se vor putea realiza, în scurt timp, noi și importante succese pe calea democratizării Organizației Națiunilor Unite, ridicării rolului său la înălțimea responsabilităților majore care îi revin în lumea de astăzi.

România consideră că trebuie continuată cu perseverență activitatea pentru precizarea și adoptarea noilor principii ale relațiilor dintre state. Țara noastră a propus — în cadrul documentului de care am amintit — elaborarea și adoptarea unui *Cod de conduită* cu caracter universal, care ar putea constitui o completare fericită a Cartei Organizației Națiunilor Unite, sintetizînd vasta experiență acumulată de state în perioada postbelică în eforturile pentru instaurarea unor relații internaționale noi, pătrunse de spiritul dreptății și echității, al respectului și încrederii între națiuni.

Oglindind schimbările produse în lume, cerințele și obiectivele fundamentale ale vieții internaționale actuale, Carta ar putea răspunde cu adevărat așteptărilor și năzuințelor tuturor popoarelor. Comunitatea națiunilor lumii are nevoie de o Cartă a Organizației Națiunilor Unite care să proclame și să promoveze cu putere noile relații internaționale, din care să fie înlăturate pentru totdeauna dominația și asuprirea, colonialismul, neocolonialismul și rasismul, orice formă de inegalitate între state. Carta trebuie să ducă la eliminarea oricăror privilegii și discriminări, să permită satisfacerea intereselor tuturor popoarelor, indiferent de mărimea lor. Prin întregul său conținut, ea trebuie să inspire și să orienteze procesul de instaurare în lume a unor raporturi cu adevărat democratice și echitabile. În felul acesta, Carta Organizației

Națiunilor Unite va fi o Cartă a libertății și independenței popoarelor, a drepturilor fundamentale ale statelor și ale omului, care să asigure afirmarea nestingherită a fiecărei națiuni pe calea progresului și civilizației, a colaborării și păcii internaționale. *(Vii aplauze).*

Acționînd în aceste direcții, Organizația Națiunilor Unite va putea juca un rol mai important în dezbaterea și soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane, cum sînt : lichidarea subdezvoltării, realizarea noii ordini economice, înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare, promovarea și generalizarea relațiilor democratice, noi, bazate pe egalitate, respect al independenței și suveranității, neamestec în treburile interne și avantaj reciproc, nerecurgere la forță și la amenințarea cu folosirea forței. Ea va putea să contribuie astfel tot mai activ la eforturile popoarelor, ale forțelor înaintate de pretutindeni pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. Să facem totul pentru îmbunătățirea și creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite, pentru ca ea să aducă o contribuție tot mai substanțială și eficientă în afirmarea cursului nou în relațiile internaționale, la statornicirea unui climat de destindere, colaborare și înțelegere între națiuni.

ROLUL MASELOR POPULARE, AL POPOARELOR, AL PARLAMENTELOR ÎN DETERMINAREA CURSULUI NOU, POZITIV, AL VIEȚII POLITICE INTERNAȚIONALE

Stimați tovarăși,

M-am oprit, în cadrul acestei expuneri, asupra cîtorva probleme esențiale pentru destinele păcii și civilizației contemporane, precum și asupra problemelor care au făcut

obiectul unor documente de politică externă inițiate de partidul și statul nostru în acest an. Desigur, prin formularea propunerilor pe care le-am făcut, noi nu considerăm că am epuizat toate aspectele problemelor respective. Așteptăm ca toate statele să-și facă cunoscută poziția în legătură cu aceste probleme fundamentale ale vieții internaționale. Ar fi deosebit de util ca aceste probleme să facă obiectul desfășurării unei largi dezbateri publice, ținînd seama că numai în măsura în care popoarele vor fi pe deplin conștiente de gravitatea situației și vor înțelege că stă în puterea lor să rezolve problemele complexe care frămîntă omenirea contemporană, acestea își vor putea găsi o soluționare cu adevărat justă. Așa cum arăta Lenin încă în 1917, este necesar să se desființeze cu desăvîrșire diplomația secretă, asigurîndu-se ca toate tratativele să se ducă deschis, în fața popoarelor, dîndu-se publicității textele complete ale tuturor tratatelor și acordurilor. Într-adevăr, popoarele au dreptul să cunoască întreaga activitate a guvernelor, tot ceea ce se întreprinde în numele lor pe planul politicii internaționale.

Numai în deplină cunoștință de cauză popoarele vor putea judeca și acționa în mod just, vor putea înțelege bine cine militează pentru pace și cine uneltește împotriva ei, vor evita să se mai lase înșelate de vorbe, de simple afirmații generale. În felul acesta, ele vor înțelege necesitatea de a-și uni eforturile pentru a soluționa prin propriile lor forțe, într-un mod nou, problemele nodale ale relațiilor dintre state, ale vieții internaționale. Trebuie manifestate considerație, respect și încredere deplină în capacitatea popoarelor de a judeca în mod just faptele și evenimentele internaționale, de a deosebi ceea ce este în interesul lor de ceea ce le dăunează, de a acționa pentru apărarea dreptului lor sacru la o viață liberă și demnă, pentru promovarea încrederii și colaborării între națiuni. *(Aplauze puternice).*

în epoca în care trăim și care este guvernată de marea revoluție tehnico-științifică mondială, de uriașele procese revoluționare de eliberare națională și socială a popoarelor, de creșterea fără precedent a forțelor progresiste, democratice, se cere în mod imperios și promovarea unei politici internaționale noi, cu adevărat revoluționare, care să schimbe în mod radical raporturile dintre state, principiile politicii mondiale, să instaureze dreptatea și echitatea, colaborarea și pacea pe planeta noastră. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Considerăm că în această direcție parlamentele pot și trebuie să joace un rol de prim ordin. Dînd expresie voinței și aspirațiilor popoarelor, maselor largi de alegători, parlamentele pot determina guvernele statelor să întreprindă măsuri concrete, să-și aducă contribuția la întărirea securității europene, la înfăptuirea dezarmării, la instaurarea noii ordini economice internaționale, la creșterea rolului și îmbunătățirea activității Organizației Națiunilor Unite. Datoria parlamentelor, a oamenilor politici este de a face să se treacă cu hotărîre de la faza tratării teoretice a problemelor, de la exprimarea bunelor intenții, de la acțiuni propagandistice la o abordare sistematică, metodică, pentru soluționarea lor practică, pe baza unor programe și măsuri concrete, care să determine progrese constante, reale în toate aceste domenii. Aceste probleme trebuie să facă de asemenea, după părerea noastră, obiectul preocupărilor și activității Uniunii Interparlamentare, care poate contribui mai activ la întărirea colaborării parlamentelor din toate țările, la realizarea unor progrese reale pe calea destinderii.

Apreciem că dezbaterea tuturor acestor probleme trebuie să stea permanent în atenția tuturor organismelor politice, economice și sociale internaționale, a conferințelor și congreselor mondiale, a întîlnirilor și contactelor

bilaterale și multilaterale dintre conducătorii de state, dintre oamenii politici de pretutindeni. La rîndul lor, presa, celelalte mijloace de informare de masă, partidele politice, organizațiile sindicale, de tineret și femei trebuie să-și intensifice eforturile în direcția promovării păcii și progresului. Numai astfel necesitatea rezolvării concrete a acestor probleme majore ale dezvoltării contemporane va pătrunde adînc în conștiința generațiilor de azi, în conștiința tuturor popoarelor, se va situa în atenția universală.

Folosesc acest prilej pentru a exprima înalta apreciere pe care conducerea partidului și statului o dă activității desfășurate de Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România pentru aplicarea în viață a politicii externe stabilite de Congresul al XI-lea al partidului, pentru dezvoltarea colaborării cu toate statele lumii, cu parlamentele de pretutindeni, pentru creșterea contribuției patriei noastre la înfăptuirea năzuințelor progresiste ale tuturor popoarelor, la întreaga viață internațională, pentru sporirea prestigiului României pe arena mondială. *(Aplauze puternice).* În același spirit va trebui ca în viitor Marea Adunare Națională să-și intensifice activitatea internațională, să-și lărgească contactele cu parlamentele și parlamentarii din toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, militînd tot mai ferm pentru traducerea în viață a politicii externe a statului nostru, pentru creșterea aportului României la soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane.

De la această tribună adresăm un apel solemn către toate parlamentele, către forurile supreme ale națiunilor de a-și îndeplini cu cinste îndatoririle sacre ce le revin față de propriile popoare, față de interesele lor vitale, de a acționa cu cea mai înaltă răspundere față de destinele civilizației și păcii mondiale, de a-și uni eforturile pe plan internațional pentru a determina accelerarea cursului des-

tinderii, pentru a impune guvernelor, conducătorilor politici promovarea unor principii și raporturi interstatale noi, care să asigure întregii umanități un viitor de securitate și pace, de colaborare și bunăstare. *(Aplauze puternice, prelungite).*

RELAȚIILE PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN CU PARTIDELE COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI, CU ALTE PARTIDE ȘI ORGANIZAȚII PROGRESISTE, DEMOCRATICE, ANTIIMPERIALISTE

Stimați tovarăși,

Deși ne aflăm la o sesiune a Marii Adunări Naționale, avînd în vedere rolul conducător al partidului în întreaga noastră activitate internă și internațională, în conducerea generală a societății, doresc să mă refer pe scurt și la relațiile și activitatea externă desfășurată de Partidul Comunist Român în perioada care a trecut de la Congresul al XI-lea.

Pornim de la rolul tot mai important pe care partidele comuniste și muncitorești îl au astăzi în viața internațională, în transformarea revoluționară a societății și în mobilizarea largă a forțelor înaintate, democratice și progresiste în lupta pentru o politică nouă, de pace și colaborare internațională. Ținînd seama de această realitate și acționînd în spiritul bogatelor tradiții internaționaliste ale mișcării noastre revoluționare, Partidul Comunist Român și-a întărit tot mai mult legăturile de prietenie, colaborare și solidaritate cu partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume. De asemenea, în această perioadă s-au intensificat relațiile de colaborare cu partidele socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernămînt din țările în curs de dezvoltare, cu alte partide și organizații revoluționare, progresiste, democratice. În lumina orientărilor Congresului al XI-lea, partidul nostru va acționa și în viitor, în mod ferm, în această direcție, întărind tot mai puternic solidaritatea internaționalistă în lupta pentru progres social și pace.

În dezvoltarea colaborării și solidarității cu partidele comuniste, cu celelalte partide și organizații revoluționare, progresiste, ținem seama de tendințele noi care au loc în societatea contemporană, de afirmarea tot mai puternică a clasei muncitoare, a forțelor sociale avansate în viața politică națională și internațională. Cerințele progresului și păcii reclamă în modul cel mai imperios întărirea unității și solidarității tuturor acestor forțe, a colaborării lor active pentru promovarea idealurilor și aspirațiilor înaintate ale tuturor popoarelor.

Un obiectiv de cea mai mare importanță al partidului nostru este sporirea contribuției la întărirea solidarității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, la evitarea oricăror manifestări care ar putea duce la agravarea divergențelor, pentru asigurarea întăririi unității și colaborării între partide. Considerăm că trebuie realizată o unitate de tip nou între toate partidele comuniste și muncitorești, pornindu-se de la diversitatea condițiilor istorice, sociale și politice în care aceste partide își desfășoară activitatea, de la respectarea dreptului fiecărui partid de a-și stabili de-sine-stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, de a aborda problemele revoluției și construcției socialiste. Se înțelege că în condițiile actuale nu mai este posibilă existența vreunui centru care să-și propună coordonarea mișcării comuniste și muncitorești. Colaborarea și solidaritatea partidelor trebuie să se bazeze

pe deplina egalitate, pe excluderea oricărui amestec în treburile lor interne ; problemele ce se ivesc trebuie discutate în mod tovărășesc de la partid la partid, de la conducere la conducere, evitîndu-se etichetările și blamările, tot ce ar putea dăuna colaborării și unității.

În actualele condiții internaționale, trecerea spre socialism într-o țară sau alta nu poate avea loc decît ținîndu-se seama de condițiile istorice, naționale și sociale specifice fiecărui popor. Nu putem decît să salutăm preocupările unor partide din țările occidentale, spre exemplu, de a găsi formele cele mai potrivite de realizare a unor schimbări social-economice cu caracter democratic, menite să creeze condițiile pentru trecerea la o dezvoltare nouă a societății. Aceste preocupări îmbogățesc cu noi experiențe gîndirea social-politică revoluționară, amplifică procesul istoric de trecere a omenirii de la capitalism spre socialism. Fiecare revoluție socială aduce ceva nou în experiența teoretică și practică a omenirii, îmbogățește cu noi aspecte lupta popoarelor pentru progres și civilizație, diversifică tot mai mult modalitățile și căile de realizare a aspirațiilor supreme de dreptate socială și națională ale tuturor popoarelor. Practica revoluționară demonstrează că nu se pot obține succese în această luptă decît folosind teoria științifică a materialismului dialectic și istoric, principiile marxism-leninismului, nu ca pe o dogmă moartă, ca pe o schemă imuabilă, ci ca pe o metodă de studiere, cunoaștere și înțelegere a problemelor și cerințelor noi ridicate de viață, a imperativelor actuale ale dezvoltării societății, ca pe o călăuză vie în stabilirea căilor de luptă corespunzător realităților fiecărei etape istorice. Numai pe baza înțelegerii și promovării cu curaj a noului se poate acționa în spirit cu adevărat revoluționar, marxist-leninist, se poate conduce cu succes lupta maselor muncitoare, a forțelor democratice în direcția impusă

de necesitatea dezvoltării social-istorice, de legile progresului.

Este evident că marile schimbări produse în dezvoltarea societății contemporane, în viața internațională, în lupta forțelor progresiste, democratice cer discuții, schimburi de opinii și păreri pentru găsirea unor răspunsuri juste la noile realități, la noile obiective și sarcini ale mișcării revoluționare, muncitorești. Dezbaterea acestor probleme trebuie să se facă pe baza respectului reciproc, luîndu-se în considerare pozițiile și interesele fiecărui partid, pornindu-se de la necesitatea ca fiecare partid să-și aducă contribuția la dezvoltarea creatoare a materialismului dialectic și istoric, a principiilor marxism-leninismului. Numai astfel se va putea realiza o unitate de tip nou, o colaborare tot mai puternică între partide, vor crește forța și coeziunea lor în lupta revoluționară pentru progres social și pace în lume.

În acest spirit a acționat și va acționa și în viitor Partidul Comunist Român. În acest spirit privim și problema Conferinței partidelor comuniste și muncitorești din Europa. Așa cum am subliniat și la Congresul al XI-lea, pornim de la necesitatea ca o asemenea conferință să se desfășoare în mod democratic, să nu-și propună adoptarea de hotărîri cu caracter obligatoriu pentru partide, să asigure participarea, în condiții de deplină egalitate, la dezbaterea problemelor a tuturor partidelor interesate, schimbul liber de păreri, în spiritul stimei și respectului reciproc, astfel ca ea să ducă la întărirea unității și colaborării în lupta pentru cauza progresului și destinderii. Trebuie să menționăm că Partidul Comunist Român a participat activ la toate lucrările care au avut loc pînă acum în vederea organizării conferinței și apreciem că au fost obținute progrese în pregătirea reuniunii, ținîndu-se seama de punctele de vedere și părerile tuturor partide-

lor participante. Sîntem hotărîți să acționăm și în viitor, în conformitate cu linia stabilită de Congresul al XI-lea, pentru desfășurarea cu succes a acestei conferințe. Vom acționa ferm și în viitor pentru întărirea colaborării și solidarității cu toate partidele, cu toate forțele progresiste și antiimperialiste, în lupta pentru promovarea unei politici de dezvoltare democratică, de progres social și pace, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Stimați tovarăși,

Ne mai despart puține zile de noul an. Sperăm că anul 1976 să aducă — prin lupta hotărîtă a popoarelor, a forțelor înaintate — noi schimbări revoluționare, progresiste în viața internațională, noi mutații pozitive în raportul mondial de forțe, să accentueze cursul spre destindere și colaborare. Dorim ca acest an să marcheze un și mai puternic avînt în dezvoltarea forțelor avansate ale omenirii, în lupta popoarelor pentru colaborare, pentru soluționarea marilor probleme ale contemporaneității, pentru făurirea unei noi ordini economice și politice internaționale. De la tribuna acestui înalt for al puterii supreme de stat a României, adresăm acum, în ajunul noului an 1976, un cald salut tuturor popoarelor, forțelor înaintate, democratice și progresiste de pretutindeni, împreună cu urarea de a obține noi și mari victorii în eforturile pentru promovarea înaltelor aspirații de progres și pace ale omenirii, pentru colaborare, securitate și destindere în lume! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc să declar în mod solemn că și în viitor România, partidul și guvernul nostru vor acționa cu toată fermitatea pentru a-și aduce contribuția, pe măsura puterilor lor, la crearea unui climat de pace trainică, de securitate și colaborare în lume, pentru promovarea unor relații noi

între state. Ne exprimăm dorința și hotărîrea de a colabora în modul cel mai activ cu toate țările, cu forțele înaintate de pretutindeni, pentru afirmarea tot mai puternică a noului curs al destinderii și înțelegerii internaționale, spre binele fiecărei națiuni, al fiecărui popor, al progresului și păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

Adresăm tuturor statelor, guvernelor și parlamentelor, tuturor popoarelor chemarea de a ne uni și mai strîns eforturile, de a întări conlucrarea pe plan internațional pentru soluționarea în spirit constructiv a problemelor majore ale vieții contemporane, pentru intronarea noii ordini economice și politice, a noilor relații între state, deschizînd fiecărui popor un cîmp larg de afirmare multilaterală, într-o lume a bunăstării, progresului și civilizației. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sînt încredințat că Marea Adunare Națională va aproba politica externă și activitatea internațională desfășurată de partidul nostru și de Republica Socialistă România în perioada ce a trecut de la Congresul al XI-lea, politică ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale poporului nostru, cauzei socialismului, progresului, colaborării și păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

În fața întregului nostru popor stau acum, la încheierea unui plan cincinal și inaugurarea altuia nou, sarcini și obiective deosebit de însuflețitoare, perspective minunate de progres și prosperitate. Avem toate temeiurile să intrăm cu încredere și optimism în noua etapă istorică a dezvoltării societății noastre. Atît condițiile interne, cît și cele internaționale ne permit să privim plini de speranță viitorul luminos al patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice).* Stă în puterile eroicei noastre clase muncitoare, ale țărănimii și intelectualității, ale întregului

popor ca, prin muncă plină de abnegație, prin forța minții și brațelor tuturor, să obținem noi și tot mai mari succese în sporirea avuției naționale, în înflorirea civilizației socialiste, în satisfacerea tot mai deplină a cerințelor de viață ale întregii noastre națiuni. Fără îndoială că harnicii constructori ai socialismului din patria noastră nu vor precupeți nimic pentru realizarea în cele mai bune condiții a prevederilor planului pe 1976 — primul an al noului cincinal —, pentru înfăptuirea tuturor obiectivelor Programului partidului, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea.

În încheiere doresc să vă adresez dumneavoastră, deputaților Marii Adunări Naționale, întregului nostru popor urarea de noi și noi succese în activitatea viitoare, în munca și lupta pentru realizarea prevederilor noului cincinal, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului, pentru ridicarea României pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea continuă a patriei spre comunism! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vă urez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor multă sănătate și multă fericire! *(Aplauze puternice, îndelungate. Cei prezenți în sală ovaționează puternic pentru Partidul Comunist Român și pentru Republica Socialistă România, pentru președintele țării și secretarul general al partidului).*

CUVÎNT LA CEREMONIA SEMNĂRII DECLARAȚIEI SOLEMNE COMUNE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ȘI REPUBLICII DEMOCRATICE SÃO TOMÉ ȘI PRINCIPE

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a tovarășului Manuel Pinto da Costa, secretar general al Mișcării de Eliberare din São Tomé și Principe, președintele Republicii Democratice São Tomé și Principe, și a tovarășei Amelia da Costa

— 20 decembrie 1975 —

Doresc să exprim, tovarășe președinte, satisfacția noastră pentru semnarea Declarației solemne comune și a celorlalte documente, care așază relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Democratică São Tomé și Principe pe o bază trainică.

Apreciez că, pe baza documentelor semnate astăzi, relațiile dintre partidele și popoarele noastre vor putea cunoaște o dezvoltare puternică în toate domeniile de activitate. Putem deci spune că vizita dumneavoastră în România, documentele pe care le-am semnat marchează un moment important în relațiile dintre partidele și popoarele noastre.

Sîntem ferm hotărîți să acționăm, în spiritul celor consemnate în aceste documente, pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice, în toate celelalte domenii. De asemenea, dorim să dezvoltăm colaborarea între popoarele noastre și pe plan internațional, să con-

tribuim împreună la soluționarea problemelor complexe care preocupă astăzi omenirea. În cadrul acestei colaborări, sperăm să ne aducem contribuția la înfăptuirea noii ordini economice internaționale, a unor relații noi, bazate pe egalitate și respect reciproc, a unei lumi mai drepte și mai bune, în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, corespunzător năzuințelor sale.

Doresc să urez poporului prieten din Republica Democratică São Tomé și Principe succese cît mai mari pe calea dezvoltării economico-sociale independente.

Fie ca prietenia dintre popoarele și statele noastre să se dezvolte necontenit !

Deoarece în curînd veți pleca din patria noastră, vă urăm drum bun și să vă întoarceți acasă în cele mai bune condiții. Sperăm să punem bazele unei colaborări trainice. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA PRIMIREA ȘEFILOR MISIUNILOR DIPLOMATICE, UNOR REPREZENTANȚI AI STATELOR PRIETENE ȘI AI UNOR ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE ACREDITAȚI ÎN ROMÂNIA CARE AU PREZENTAT FELICITĂRI CU PRILEJUL ANULUI NOU ȘI ANIVERSĂRII PROCLAMĂRII REPUBLICII

— 30 decembrie 1975 —

Tovarășe decan al corpului diplomatic,

Tovarăși ambasadori,

Domnilor ambasadori și reprezentanți ai statelor prietene, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale,

Doresc să vă mulțumesc pentru urările adresate poporului român, mie și familiei cu prilejul Anului nou. La rîndul meu, doresc ca, în numele Consiliului de Stat, al guvernului, al întregului popor român și al meu personal, să vă adresez dumneavoastră, popoarelor dumneavoastră cele mai bune urări cu prilejul Anului nou.

Anul 1975, pe care îl vom încheia mîine, s-a caracterizat prin profunde mutații în raportul de forțe pe plan internațional, precum și prin mari transformări revoluționare, sociale și naționale în multe state ale lumii. În ce îl privește, poporul român încheie acest an cu succese

remarcabile în dezvoltarea sa economico-socială, cu realizarea cincinalului înainte de termen. Poporul nostru întîmpină noul an cu voința fermă de a continua politica de dezvoltare economico-socială a țării, de prietenie și colaborare cu toate popoarele lumii.

Așa cum am menționat la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale, caracteristica dominantă a schimbărilor din acest an este afirmarea voinței popoarelor de a pune capăt vechii politici de inechitate, asuprire și dominație, de a înfăptui în lume relații noi, bazate pe egalitate, pe respect al independenței și suveranității, pe neamestec în treburile interne, pe renunțarea la forță și la amenințarea cu forța.

După părerea noastră, s-a afirmat în continuare cursul spre destindere și colaborare, deși — trebuie să recunoaștem — sînt încă forțe puternice care pot pune în pericol atît destinderea, cît și pacea și securitatea internațională. De aceea se impune să fim tot mai activi, pentru soluționarea problemelor litigioase pe calea pașnică, pentru rezolvarea complexelor probleme ale vieții internaționale într-un mod nou, în interesul tuturor popoarelor, care să ducă la consolidarea destinderii, la realizarea păcii și securității pentru fiecare națiune, pentru întreaga noastră planetă.

Folosesc și acest prilej pentru a exprima satisfacția poporului român pentru dezvoltarea, în cursul acestui an, a relațiilor dintre România și toate țările pe care le reprezentați dumneavoastră, precum și cu alte state.

În ce privește țările europene, aceste relații cred că s-au concretizat în mod minunat prin încheierea cu succes a Conferinței general-europene, care marchează un moment istoric nu numai în viața continentului nostru, dar și în relațiile internaționale.

În privința relațiilor României cu țările în curs de

dezvoltare, cu țările nealiniate sau cu ceea ce se numește generic țările „lumii a treia", ele au marcat în acest an un progres simțitor, constituind un factor important în întreaga activitate a României, în politica de colaborare și pace internațională. Am vorbit, în general, de țările din această „lume a treia" pentru a nu mă referi la fiecare continent în parte, ținînd seama că aceste țări reprezintă marea majoritate a popoarelor de pe continentul african, al Americii Latine și Asiei.

Cred că veți fi de acord cu mine să menționăm între succesele popoarelor din acest an victoria din Indochina, precum și victoria popoarelor din continentul african care și-au cucerit în acest an independența. Aceste victorii demonstrează că tendința dezvoltării mondiale este spre lichidarea definitivă a colonialismului, spre formarea statelor naționale independente, spre afirmarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a se dezvolta corespunzător voinței proprii, fără nici un amestec din afară.

Domnilor și tovarăși ambasadori, miniștri, însărcinați cu afaceri,

Vă rog să fiți siguri și să asigurați guvernele și pe șefii de stat ai țărilor dumneavoastră că România va acționa cu toată hotărîrea, și în anul viitor, pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate, pornind de la necesitatea că în lumea de astăzi trebuie să găsim căile de conviețuire și conlucrare activă între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Fără îndoială, în primul rînd dorim să dezvoltăm relațiile economice, tehnico-științifice și culturale între țările noastre, în toate domeniile. În același timp, sîntem conștienți că pentru depășirea problemelor economice din viața internațională, pentru asi-

gurarea dezvoltării fiecărei țări se impune conlucrarea activă în vederea soluționării unui șir de probleme din viața internațională, între care înfăptuirea hotărîrilor adoptate la Helsinki pentru realizarea în viață a securității, pentru pași hotărîți în direcția dezarmării și dezangajării militare pe continentul european, pentru măsuri de dezarmare, și, în primul rînd, pentru măsuri de dezarmare nucleară pe plan internațional, fără de care nu se poate vorbi de o reală destindere, de colaborare și pace în lume.

Considerăm că în anul viitor trebuie depuse eforturi pentru soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu, pentru realizarea unei păci drepte și trainice, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate, la rezolvarea problemei palestinene — inclusiv la constituirea unui stat palestinean independent — și la asigurarea independenței și integrității tuturor statelor din zonă.

Deoarece chiar în această sală majoritatea ambasadorilor și reprezentanților țărilor sînt din țări în curs de dezvoltare, nu pot să nu menționez necesitatea unor acțiuni susținute pentru lichidarea subdezvoltării, pentru înfăptuirea noii ordini economice și politice internaționale. Desigur, soluționarea acestei probleme vitale pentru progresul și civilizația omenirii presupune o colaborare între toate statele — atît cele în curs de dezvoltare, cît și cele dezvoltate —, pentru a asigura condiții de egalitate și a deschide calea unui progres economico-social mai rapid al țărilor sărace. Aceasta constituie, după convingerea fermă a Partidului Comunist Român și a României socialiste, problema fundamentală a următorului sfert de secol — a secolului al XX-lea, și a celui de-al patruzecilea sfert de secol al acestui mileniu. De felul cum vom soluționa aceste probleme cruciale depinde însuși viitorul întregii omeniri.

Toate aceste probleme, precum și multe altele care preocupă viața internațională contemporană pot fi soluționate numai cu participarea activă a tuturor statelor — indiferent de mărimea și de orînduirea lor socială —, prin democratizarea relațiilor internaționale, prin creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite, chiar dacă aceasta presupune și renunțarea la unele prevederi din Cartă care nu mai corespund noilor condiții și realități politice și sociale din lume. Rezolvarea nouă, democratică, a problemelor, cu participarea egală a tuturor națiunilor și în folosul fiecărei națiuni, constituie singura cale care poate asigura pacea și colaborarea internațională. Pentru o asemenea politică și o asemenea colaborare se pronunță România și, pe această bază, dorește ea să colaboreze cu toate statele lumii.

Vă rog, domnilor și tovarăși ambasadori și reprezentanți ai celorlalte state, să transmiteți, din partea guvernului, a poporului român, a mea personal, salutul nostru călduros popoarelor dumneavoastră, guvernelor, șefilor de stat și urarea de noi succese în realizarea unei politici cu adevărat noi, pe calea bunăstării, a păcii și fericirii fiecărui popor și a fiecărei națiuni.

Dumneavoastră și familiilor dumneavoastră vă doresc un An nou fericit și multă sănătate ! *(Aplauze).*

CUVÎNT DE RĂSPUNS LA TRADIȚIONALELE URĂRI ALE PIONIERILOR, ȘCOLARILOR, STUDENȚILOR, UTECIȘTILOR CU PRILEJUL ANULUI NOU

— 30 decembrie 1975 —

Dragi tovarăşi tineri,

Dragi pionieri,

Doresc să vă mulţumesc vouă, tuturor tinerilor şi pionierilor, în numele cărora ne-aţi adresat astăzi această urare, pe care o considerăm, de fapt, închinată partidului şi poporului nostru, care au realizat cu succes cincinalul înainte de termen, au ridicat patria noastră socialistă pe noi trepte de progres şi bunăstare.

De asemenea, doresc să adresez, cu acest prilej, întregului tineret, tuturor pionierilor şi copiilor patriei noastre socialiste cele mai calde felicitări pentru tot ceea ce au înfăptuit în acest an şi în anii cincinalului, pentru dăruirea cu care au muncit şi învăţat, făcînd totul pentru a-şi însuşi minunatele cunoştinţe din toate domeniile, pentru a fi demni fii ai patriei, continuatorii de mîine ai construcţiei socialiste şi comuniste, pentru a putea ţine cu mîndrie sus steagul ţării şi al partidului, a asigura, în continuare,

un viitor tot mai demn României socialiste. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !")*.

Încheiem anul 1975 şi, totodată, cincinalul 1971—1975 cu strălucite victorii în toate domeniile de activitate. Toate acestea sînt rodul muncii tuturor oamenilor din patria noastră, fără deosebire de naţionalitate, a întregului popor. La toate acestea, întregul tineret, precum şi voi, pionierii, toţi copiii patriei noastre, au adus părticica lor de contribuţie. În tot ceea ce s-a realizat, fiecare muncitor, fiecare ţăran, fiecare intelectual poate vedea o parte din munca sa, din gîndirea sa, din voinţa sa de a face din România o ţară tot mai îmbelşugată, liberă şi independentă. *(Aplauze puternice, urale)*.

Într-adevăr, nu este întreprindere, unitate agricolă de stat sau cooperatistă, instituţie, nu se poate găsi un colţ al ţării unde tineretul să nu fi fost prezent şi să nu-şi fi adus contribuţia la toate aceste mărețe realizări. Dealtfel, Congresul Uniunii Tineretului Comunist a sintetizat această contribuţie adusă de tineret şi a trasat, totodată, căile unei activităţi şi mai intense şi mai bogate a întregii generaţii tinere pentru înflorirea patriei noastre socialiste. *(Aplauze, urale)*.

La fel au muncit şi pionierii ; desigur, unii dintre voi eraţi încă mici acum 5 ani. Mulţi dintre voi aţi crescut odată cu acest cincinal. În următorul cincinal veţi deveni tineri, membri ai Uniunii Tineretului Comunist şi vă veţi asuma şi voi răspunderi tot mai mari în dezvoltarea generală a ţării. În aceşti cinci ani, copiii, pionierii patriei noastre au dobîndit şi ei — ca urmare a politicii partidului — condiţii tot mai bune de viaţă şi învăţătură. Aţi crescut, dragi copii şi dragi pionieri, într-o ţară nouă, în care poporul este pe deplin stăpîn pe destinele sale şi aţi învăţat că mai presus de toate trebuie să vă iubiţi ţara, să iubiţi partidul, să faceţi totul, întotdeauna, pentru ca

poporul nostru, patria noastră să fie tot mai mîndră și mai frumoasă ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

În urările voastre v-ați referit la trecutul glorios de luptă al poporului nostru. Într-adevăr, ne-am născut și sîntem aici de mii de ani. Vorbind la figurat — referindu-mă la forța poporului nostru —, noi am crescut pe aceste pămînturi de peste 2 000 de ani. Și sîntem hotărîți ca alte mii și mii de ani să asigurăm aici, pe pămîntul României, poporului nostru o viață comunistă, liberă, în marea familie a popoarelor libere de pe planeta noastră. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Ce vă pot ura acum, în pragul noului an ? Pornim la un nou drum, trasat de Congresul al XI-lea ; avem un minunat Program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism. Cincinalul viitor va avea un rol hotărîtor pentru înfăptuirea acestui Program măreț de dezvoltare a patriei noastre. Stă în puterea întregului nostru popor ca, în strînsă unitate, sub conducerea partidului comunist, să realizeze acest Program. Și avem ferma convingere că-l va realiza !

Vouă, tineretului, vă doresc să fiți în primele rînduri în munca și lupta pentru înfăptuirea tuturor obiectivelor, a întregului program de dezvoltare a patriei noastre în 1976 și în întreg cincinalul următor. *(Aplauze puternice, urale)*.

Celor din licee, din școli, din universități, din toate facultățile vă doresc succese cît mai mari la învățătură ! Să faceți totul pentru a vă însuși cele mai minunate cunoștințe din toate domeniile de activitate ! Societatea pe care noi o construim este societatea muncii, dar și societatea științei și culturii înaintate. Numai o asemenea societate va fi cu adevărat cea mai dreaptă societate din lume, care va asigura omului bunăstarea și fericirea. Vă

doresc deci să obțineți succese tot mai mari în însușirea tuturor acestor cunoștințe și în muncă ! *(Aplauze puternice, urale)*.

Vouă, tuturor pionierilor și copiilor, vă doresc, în primul rînd, să aveți o copilărie cît mai fericită. Să depuneți toată capacitatea voastră de copii pentru a învăța și a învăța, pentru a putea să intrați mîine în rîndurile tineretului comunist, să duceți, mai tîrziu, pe umerii voștri marea operă pe care înaintașii, părinții voștri au înfăptuit-o și o înfăptuiesc pe pămîntul patriei noastre socialiste !

Aveți condiții minunate — și spre voi, dragi tineri și dragi pionieri, se îndreaptă toată mîndria și încrederea partidului, poporului nostru, știind că pregătim urmași demni, care vor duce înainte făclia comunistă, de dreptate, de omenie, de bunăstare, fericire și independență a patriei noastre socialiste. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Urez părinților voștri, deci întregului nostru popor, vă urez vouă, întregului tineret, pionierilor și tuturor copiilor patriei noastre un an de bunăstare și fericire !

La mulți ani, dragi tineri și dragi pionieri și copii ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Din adîncul inimii, Ceaușescu — tinerii !", „Ceaușescu — P.C.R. !". Toți cei prezenți aclamă cu înflăcărare pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului)*.

MESAJUL ADRESAT ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR, CU PRILEJUL ANULUI NOU, LA POSTURILE DE RADIO ŞI TELEVIZIUNE

— *30 decembrie 1975* —

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Cetăţeni ai Republicii Socialiste România,

Încheiem activitatea anului 1975 şi, totodată, a cincinalului 1971—1975 cu remarcabile realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei, în ridicarea bunăstării materiale şi spirituale a întregului nostru popor. Şi în acest an, industria socialistă a continuat să se dezvolte în ritm înalt. A crescut, de asemenea, producţia agricolă, s-au realizat mari progrese în toate sectoarele de activitate economică. Au înregistrat un nou şi puternic avînt învăţămîntul, ştiinţa, cultura — factori determinanţi ai mersului înainte al societăţii socialiste.

Cincinalul 1971—1975 se caracterizează prin dezvoltarea impetuoasă a forţelor de producţie pe întreg teritoriul ţării, prin creşterea puternică a bogăţiei naţionale, a avuţiei întregului nostru popor. S-au perfecţionat relaţiile de producţie şi sociale, s-a ridicat pe o treaptă nouă democraţia

socialistă, s-a creat cadrul tot mai adecvat pentru participarea maselor largi de oameni ai muncii la conducerea vieţii economico-sociale, la făurirea conştientă a propriului viitor. Ca rezultat al strălucitelor realizări, concretizate sintetic în creşterea venitului naţional cu peste 70%, s-au îndeplinit în întregime prevederile cincinalului cu privire la ridicarea nivelului de trai material şi spiritual al tuturor oamenilor muncii.

Trebuie să subliniez, totodată, că în acest cincinal, inclusiv în anul 1975, a fost necesar să facem faţă unor greutăţi — cum au fost inundaţiile, seceta —, să învingem o serie de lipsuri şi deficienţe manifestate în unele sectoare de activitate, să depăşim unele influenţe ale fenomenelor de criză ce domină lumea capitalistă şi care s-au răsfrînt într-o anumită măsură şi asupra economiei ţării noastre, ca, dealtfel, asupra întregii economii mondiale.

Cu toate acestea, înfăptuind neabătut politica internă şi externă a partidului nostru comunist — forţa conducătoare a întregii societăţi —, poporul român a mers ferm înainte pe calea edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Se cuvine să subliniem şi cu acest prilej că toate victoriile obţinute în înflorirea patriei sînt rodul muncii eroice a clasei muncitoare, a ţărănimii şi intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a întregului nostru popor, care, în strînsă unitate, îşi făureşte viitorul liber şi independent, viitorul socialist şi comunist.

Este pentru noi un motiv de adîncă satisfacţie şi mîndrie patriotică să relevăm în această zi, cînd sărbătorim cea de-a 28-a aniversare a proclamării republicii — moment memorabil în întreaga istorie a patriei, în seculara luptă a poporului pentru o viaţă mai bună —, că întreaga noastră naţiune socialistă urmează cu încredere neţărmurită partidul comunist, înfăptuieşte cu elan şi abnegaţie

programul său de edificare pe pămîntul României a celei mai drepte și mai umane orînduiri sociale.

La sfîrșitul acestui an, pentru realizarea înainte de termen a cincinalului, pentru toate mărețele înfăptuiri în opera de construcție socialistă, în numele Comitetului Central al partidului, Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, adresez cele mai calde felicitări eroicei noastre clase muncitoare, țărănimii, intelectualității, întregului popor, tuturor organelor de partid și de stat, comuniștilor și, totodată, cele mai vii urări de noi succese în activitatea lor viitoare.

Stimați tovarăși,

Vom inaugura peste puțin timp anul 1976, primul an al celui de-al șaselea cincinal, care, prin prevederile sale, asigură înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, ridicarea patriei noastre socialiste pe noi trepte de progres și civilizație. Așa cum am menționat și la Marea Adunare Națională, dispunem de tot ce este necesar din punct de vedere material și uman pentru realizarea cu succes a planului pe primul an al cincinalului.

Intrînd într-o nouă etapă a dezvoltării patriei, se impune să acționăm cu toată energia pentru înfăptuirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XI-lea, pentru afirmarea plenară a revoluției tehnico-științifice în toate domeniile vieții economice-sociale, pentru ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției, creșterea productivității muncii și reducerea continuă a cheltuielilor materiale. Mai mult ca oricînd trebuie să acționăm pentru unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor de plan, să întărim ordinea și disciplina, să perfecționăm necontenit conducerea și planificarea economiei, să dezvoltăm democrația socialistă, asigurînd participarea activă a întregului popor la conducerea conștientă a țării, la realizarea mărețului Program al partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Avem deplina convingere că anul 1976, ca întregul cincinal viitor, va aduce poporului nostru noi satisfacții în muncă și viață, va adăuga noi și însemnate valori tezaurului avuției noastre naționale, va ridica pe o treaptă superioară bunăstarea materială și spirituală, gradul de civilizație al întregii națiuni socialiste.

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai României socialiste,

Anul pe care îl vom încheia în curînd ne-a adus mari realizări și satisfacții și în ce privește activitatea internațională a partidului și statului nostru.

Evenimenteie petrecute în 1975 au confirmat pe deplin justețea aprecierilor și orientărilor Congresului al XI-lea cu privire la desfășurarea vieții internaționale contemporane.

Promovînd o politică internațională activă, România socialistă și-a lărgit relațiile de colaborare politico-economică, tehnico-științifică și culturală cu statele socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu statele capitaliste dezvoltate, dobîndind noi prieteni pe toate meridianele planetei.

Încheierea cu succes a Conferinței general-europene, victoriile istorice obținute în acest an de către popoarele din Indochina, precum și de către popoarele din Africa în cucerirea independenței naționale atestă cu putere creșterea forței popoarelor, manifestarea fermă a hotărîrii lor de a pune capăt vechii politici imperialiste, colonialiste de dominație și dictat, de a instaura în lume relații noi, bazate pe egalitate, respect al independenței și suveranității, neamestec în treburile interne și avantaj reciproc.

Cursul destinderii, care a continuat să se manifeste și în acest an, demonstrează existența unor reale posibilități de a se obține noi succese pe calea înțelegerii și colaborării între popoare. Așa cum am menționat însă și în expunerea la Marea Adunare Națională, nu trebuie să uităm nici un moment că mai există forțe reacționare care pot pune în pericol cursul destinderii și păcii și, de aceea, este necesar să acționăm cu toată fermitatea pentru întărirea solidarității și unității forțelor progresiste, antiimperialiste de pretutindeni.

Republica Socialistă România intră în noul an hotărîtă să-și intensifice eforturile pentru realizarea în viață a documentelor adoptate la Helsinki cu privire la securitatea europeană, pentru înfăptuirea unei largi colaborări între țările din Balcani și soluționarea pe cale pașnică a situației din Cipru. În spiritul politicii promovate și pînă în prezent, România va acționa consecvent pentru soluționarea politică a conflictului din Orientul Mijlociu, pentru realizarea unei păci drepte și durabile în această parte a lumii. Vom acționa, de asemenea, pentru realizarea a noi pași în direcția lichidării subdezvoltării, a făuririi noii ordini economice internaționale, pentru realizarea dezarmării generale, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Mai mult ca oricînd, țara noastră se pronunță pentru creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale, pentru crearea condițiilor de participare a tuturor statelor, indiferent de mărime, la soluționarea problemelor complexe ale vieții politice mondiale.

Vom milita neabătut pentru extinderea în continuare a colaborării cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Totodată, vom desfășura o activitate susținută în vederea întăririi solidarității cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-demacrate, cu mișcările de eliberare națională, cu alte partide și organizații progresiste, democratice, pornind de la necesitatea unirii tuturor forțelor înaintate în lupta pentru o politică de pace și colaborare, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune.

Avem convingerea deplină că stă în puterea popoarelor de a obține în anul viitor noi succese în soluționarea problemelor internaționale complexe. Republica Socialistă România va face totul pentru a-și aduce contribuția la consolidarea și dezvoltarea destinderii și colaborării pe planeta noastră, slujind astfel atît interesele vitale ale poporului nostru, cît și cauza generală a socialismului și păcii în lume.

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai României socialiste,

Minunatul Program de dezvoltare a patriei adoptat de Congresul al XI-lea al partidului, condițiile interne în care ne desfășurăm activitatea, precum și cursul evenimentelor internaționale ne dau temeiul să privim cu optimism și deplină încredere viitorul României socialiste.

Cu prilejul Anului nou doresc să urez eroicului nostru popor, constructor al socialismului, împlinirea tuturor năzuințelor și idealurilor de progres și bunăstare, noi succese pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării spre comunism.

Să toastăm pentru înflorirea și strălucirea Republicii Socialiste România !

Pentru Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste !

Pentru întărirea solidarității și unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești, a forțelor socialiste,

progresiste și democratice, antiimperialiste de pretutindeni !

Pentru pace și colaborare între toate popoarele lumii !

La începutul Anului nou vă adresez dumneavoastră, muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, români, maghiari, germani și de alte naționalități, cele mai fierbinți urări de îndeplinire a tuturor dorințelor de mai bine, satisfacții depline în muncă și viață, multă sănătate și fericire !

La mulți ani !

CUVÎNTARE LA CEREMONIA CONFERIRII ORDINULUI „VICTORIA SOCIALISMULUI" TOVARĂȘEI DOLORES IBARRURI, PREȘEDINTELE PARTIDULUI COMUNIST DIN SPANIA, CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 80 DE ANI

— 3 ianuarie 1976 —

Dragă tovarășă Dolores Ibarruri,

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal, doresc să vă adresez încă o dată cele mai calde felicitări cu prilejul aniversării zilei dumneavoastră de naștere și, totodată, pentru îndelungata activitate revoluționară pusă în slujba cauzei libertății și independenței poporului spaniol, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

Cunoaștem activitatea pe care ați desfășurat-o de decenii în rîndurile mișcării comuniste, democratice din Spania, în rîndurile mișcării comuniste și antiimperialiste internaționale. Știm că tot ceea ce ați făcut în întreaga activitate revoluționară a fost închinat, în primul rînd, cauzei libertății, bunăstării, fericirii poporului spaniol, precum și cauzei prieteniei și colaborării între toate popoarele lumii, cauzei păcii internaționale. Tocmai pentru această activitate în-

delungată și consecventă vă bucurați de stima și prețuirea, în primul rînd a comuniștilor și poporului spaniol, a comuniștilor și poporului român, a comuniștilor și forțelor antiimperialiste de pretutindeni.

În toți acești ani, între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania s-au statornicit și dezvoltat relații de colaborare în toate domeniile de activitate. Un rol important în realizarea acestor relații de colaborare activă l-ați avut dumneavoastră, precum și tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania. Dealtfel, nu o dată, împreună cu dumneavoastră, cu tovarășul Santiago Carrillo am avut convorbiri cu privire la relațiile dintre partidele noastre, la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ale luptei împotriva imperialismului, pentru pace și democrație.

Acum, cînd vă înmînăm ordinul „Victoria Socialismului" — una dintre decorațiile cele mai importante ale Republicii Socialiste România —, dorim să subliniem încă o dată prețuirea pe care comuniștii români, întregul popor român o dau activității dumneavoastră și Partidului Comunist din Spania. Nu pot însă să nu menționez că această sărbătorire are loc în împrejurări deosebite pentru Spania — deci și pentru dumneavoastră —, pentru Partidul Comunist din Spania, în împrejurări cînd s-a trecut la un proces care deschide perspective pentru o soluționare democratică a problemelor poporului spaniol, pentru ca, împreună cu celelalte popoare, acesta să se angajeze activ în lupta pentru securitate în Europa, pentru dezvoltare democratică, pentru pace și colaborare internațională. În acest proces de dezvoltare democratică știm că Partidul Comunist din Spania, dumneavoastră, Comitetul Central al partidului, tovarășul Santiago Carrillo au un rol important și avem deplina convingere că acest

proces va aduce satisfacții tot mai mari comuniștilor spanioli, poporului spaniol. Am spus comuniștilor spanioli pentru că știu că ei se identifică întru totul cu interesele și năzuințele poporului lor de independență și bunăstare, de pace și colaborare.

Avem convingerea că relațiile dintre partidele noastre se vor răsfrînge în mod pozitiv și asupra relațiilor dintre popoarele român și spaniol, că în noile condiții colaborarea noastră se va accentua, atît în interesul celor două țări și popoare, cît și în interesul forțelor socialiste, democratice, antiimperialiste.

Cu această convingere, doresc să urez succese tot mai mari comuniștilor spanioli, forțelor democratice, pentru dezvoltarea democratică a țării!

Vă urez dumneavoastră multă sănătate, putere de muncă, întoarcere cît mai grabnică în Spania liberă! *(Aplauze)*.

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA TOVARĂȘEI DOLORES IBARRURI, PREȘEDINTELE PARTIDULUI COMUNIST DIN SPANIA, CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 80 DE ANI

— *3 ianuarie 1976* —

Stimată tovarășă Ibarruri,

Dragi tovarăși și prieteni,

Este o deosebită bucurie pentru noi că putem în această zi să sărbătorim împreună atît ziua dumneavoastră de naștere, cît și îndelungata activitate în mișcarea muncitorească și democratică. Este greu, desigur, să exprimi în cuvinte sentimentele de dragoste și prețuire pe care noi, comuniștii români, le nutrim față de dumneavoastră, față de comuniștii spanioli. Aceste sentimente s-au cimentat în lupta comună împotriva fascismului, pentru democrație, pentru unitatea mișcării comuniste și muncitorești, a forțelor antiimperialiste, progresiste de pretutindeni, în lupta pentru pace, pentru dreptul fiecărui popor de a se dezvolta pe calea independenței și democrației, corespunzător voinței sale.

Încă o dată doresc să urez comuniștilor spanioli succese

tot mai mari în lupta pe care o duc în noile condiții pentru unirea tuturor forțelor democratice din Spania, în vederea unei dezvoltări noi, care să asigure poporului spaniol o dezvoltare liberă, bunăstarea și fericirea !

Doresc să vă urez dumneavoastră multă sănătate și fericire ! Adaug la aceasta o urare și pentru secretarul general al partidului, de succese în activitatea sa și multă sănătate. Urez o dezvoltare continuă a relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania, dintre poporul român și poporul spaniol !

Ridic un toast pentru întărirea unității și colaborării mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor democratice și progresiste, pentru pace și colaborare în întreaga lume !

În sănătatea dumneavoastră ! *(Aplauze).*

SCRISOAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU ADRESATĂ TUTUROR CELOR CARE L-AU FELICITAT CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI DE NAŞTERE

— 29 ianuarie 1976 —

Mulţumesc călduros activiştilor de partid şi de stat, organizaţiilor de partid şi obşteşti, instituţiilor de stat, oamenilor muncii care m-au felicitat şi mi-au adresat urări cu prilejul zilei mele de naştere.

Apreciind aceste manifestări ca o expresie a încrederii şi dragostei poporului nostru faţă de Partidul Comunist Român — în rîndurile căruia am crescut şi m-am format ca militant revoluţionar —, adresez tuturor celor care m-au felicitat urări de succes în activitatea lor consacrată îndeplinirii hotărîrilor celui de-al XI-lea Congres al partidului, multă sănătate şi fericire !

NICOLAE CEAUŞESCU

MESAJ DE SALUT ADRESAT CELUI DE-AL VI-LEA CONGRES AL COOPERAŢIEI DE CONSUM

— 30 ianuarie 1976 —

Stimaţi tovarăşi,

Îmi este deosebit de plăcut ca, la deschiderea lucrărilor celui de-al VI-lea Congres al cooperaţiei de consum, să vă adresez dumneavoastră, participanţilor la congres, tuturor lucrătorilor şi membrilor cooperativelor de consum din ţara noastră, un călduros salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat şi a Guvernului Republicii Socialiste România, precum şi din partea mea personal.

Congresul dumneavoastră are loc la încheierea cu succes a cincinalului 1971—1975 şi la începutul noului cincinal 1976—1980, care marchează intrarea într-o etapă nouă, superioară, de dezvoltare economico-socială a ţării, ale cărei sarcini şi obiective au fost stabilite de istoricele hotărîri ale Congresului al XI-lea al partidului.

În cincinalul care a trecut, poporul nostru a obţinut noi şi mari realizări în dezvoltarea forţelor de producţie, în creşterea avuţiei naţionale şi ridicarea, pe această

bază, a nivelului de trai material și spiritual al întregii națiuni. La aceste realizări au adus o contribuție activă și milioanele de membri și lucrători din cadrul cooperației de consum — români, maghiari, germani și de alte naționalități — care și-au îndeplinit în bune condiții sarcinile ce le-au revenit în aprovizionarea oamenilor muncii de la sate, în sporirea și diversificarea serviciilor către populație, aducînd o contribuție prețioasă la dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat.

Pentru toate aceste rezultate, adresez tuturor membrilor și lucrătorilor din domeniul cooperației de consum calde felicitări și le urez noi și noi succese în întreaga lor activitate.

Actualul cincinal pune în fața întregii țări un amplu program de activitate economico-socială ; va continua aplicarea fermă a politicii de industrializare socialistă, se va dezvolta și moderniza agricultura, se va realiza un important volum de investiții, vor fi larg introduse în producție cuceririle științei și tehnicii avansate. Toate acestea vor crea noi condiții pentru ridicarea gradului de civilizație și înflorire economică și socială a tuturor județelor și localităților țării, pentru creșterea bunăstării întregului nostru popor.

Realizarea în bune condiții a acestui vast program cere unirea tot mai strînsă a forțelor și energiilor creatoare ale întregului nostru popor, organizarea exemplară a muncii și ridicarea la un nivel superior a activității în toate domeniile vieții economice și sociale. În acest cadru, sarcini deosebit de însemnate revin și cooperației de consum. Unitățile cooperației de consum pot — și trebuie — să aducă o contribuție importantă la realizarea obiectivelor economice ale planului unic de dezvoltare, participînd într-o măsură sporită la constituirea fondului central, la satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor con-

sumului intern și asigurarea unor disponibilități pentru export, la aprovizionarea populației sătești cu mărfuri tot mai variate și de bună calitate, la valorificarea tot mai largă a unor resurse și posibilități locale, în vederea sporirii și diversificării producției de bunuri de consum. Prin întreaga sa activitate, cooperația de consum trebuie să aducă o contribuție prețioasă la înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de ridicare economică și socială a satului, de apropiere treptată a condițiilor de viață și de civilizație de la sate de cele de la orașe.

O preocupare de prim ordin a tuturor cooperativelor, a uniunilor județene, a CENTROCOOP trebuie să o constituie îndeplinirea exemplară a sarcinilor noi ce revin cooperației de consum ca urmare a măsurilor stabilite privind dezvoltarea producției agricole vegetale și animale în gospodăriile populației și valorificarea mai corespunzătoare și sigură a acesteia, prin lichidarea unor paralelisme care s-au manifestat în acest domeniu. În această direcție, CENTROCOOP, uniunile județene și toate unitățile cooperației de consum trebuie să ia măsuri hotărîte pentru a asigura îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor încredințate privind preluarea în exclusivitate a achizițiilor și contractărilor de păsări, ouă, legume și alte produse de la gospodăriile populației. Unitățile cooperației de consum trebuie să dea dovadă de spirit de inițiativă și capacitate organizatorică, stimulînd și dezvoltînd interesul populației de la sate de a crește și contracta un număr sporit de animale și păsări, de a dezvolta producția de legume, pomicultura și viticultura, asigurînd valorificarea la maximum a multiplelor posibilități existente în fiecare localitate, în fiecare gospodărie și contribuind, pe această cale, la buna aprovizionare a orașelor, a clasei muncitoare cu produse agroalimentare.

În scopul sporirii și diversificării producției de bunuri

de consum, îndeosebi alimentare, cooperația de consum trebuie să dezvolte într-o măsură mult mai mare decît pînă acum activitățile de preindustrializare a legumelor și fructelor, de prelucrare a laptelui și a altor produse mult solicitate de populație — activități care se pot realiza în majoritatea județelor. Totodată, ea este chemată să asigure în măsură sporită valorificarea resurselor de materii prime locale, a deșeurilor, să dezvolte producția materialelor de construcții, de îmbrăcăminte și încălțăminte, producția de artizanat, aducînd astfel o contribuție tot mai mare la sporirea și îmbogățirea fondului de marfă destinat atît consumului intern, cît și exportului.

Potrivit prevederilor planului național, în actualul cincinal urmează ca volumul desfacerilor de mărfuri prin unitățile cooperației de consum să crească cu peste 43 la sută, respectiv cu 80 miliarde lei — ceea ce creează condiții pentru o bună aprovizionare a populației de la sate. CENTROCOOP, uniunile județene și celelalte organizații ale cooperației de consum vor trebui să asigure o cît mai bună gospodărire și repartizare a acestui însemnat fond de marfă, astfel ca în toate localitățile rurale să se asigure desfacerea unui sortiment larg de produse, de bună calitate, care să satisfacă în condiții tot mai bune cerințele variate ale populației sătești. În toate unitățile cooperației de consum trebuie să se asigure o bună servire a populației, să se desfășoare un comerț civilizat. Totodată, unitățile cooperației de consum trebuie să depună toate eforturile pentru a dezvolta, extinde și diversifica activitățile prestatoare de servicii, care să poată răspunde într-un mod cît mai corespunzător exigențelor noi puse de dezvoltarea satului contemporan, îndeosebi cele privind întreținerea și repararea bunurilor de folosință îndelungată, precum și satisfacerea altor cerințe de viață

ale populației rurale, asigurînd în acest scop meseriași bine pregătiți și baza tehnico-materială necesară.

În concordanță cu programul de sistematizare a localităților, cooperația de consum trebuie să se preocupe în mod susținut de amplasarea cît mai judicioasă și de modernizarea rețelei comerciale și unităților prestatoare de servicii, a atelierelor de producție, astfel ca acestea să poată satisface cît mai corespunzător cerințele tuturor cetățenilor de pe raza localităților respective.

În vederea îmbunătățirii continue a întregii sale activități, cooperația de consum trebuie să acorde o atenție deosebită asigurării, pregătirii și ridicării calificării lucrătorilor din rețeaua sa comercială și de servicii pentru populație.

Potrivit politicii generale a partidului, de adîncire a democrației socialiste în țara noastră, este necesar să se asigure antrenarea largă și efectivă a cooperatorilor la conducerea și buna organizare a activității, la buna gestionare a avutului organizațiilor cooperatiste. În toate unitățile cooperatiste trebuie să se exercite un control exigent și sistematic asupra modului în care este organizată activitatea, să se vegheze la respectarea legilor statului, să se manifeste o grijă deosebită pentru dezvoltarea și apărarea avutului obștesc, pentru întronarea unui puternic spirit de ordine și disciplină în îndeplinirea sarcinilor încredințate.

Cooperația de consum trebuie să realizeze o colaborare și conlucrare tot mai strînsă — atît la nivel central, cît și pe plan local — cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, pentru soluționarea mai bună a problemelor legate de prelucrarea și valorificarea unor resurse, precum și pentru o delimitare mai precisă a sarcinilor și folosirea mai rațională a forțelor în activitatea de dez-

voltare a producției și de aprovizionare a populației cu bunuri de consum și servicii.

Îmi exprim convingerea că organizațiile cooperatiste vor face totul pentru a-și îndeplini cu cinste toate aceste sarcini de mare răspundere ce le revin, că vor aduce o contribuție tot mai însemnată la înfăptuirea prevederilor cincinalului, la dezvoltarea economico-socială a tuturor localităților patriei, la satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor oamenilor muncii. Sînt încredințat că lucrătorii cooperației de consum din țara noastră își vor uni tot mai strîns eforturile și se vor încadra cu rezultate tot mai bune în activitatea întregului nostru popor pentru transpunerea în viață a mărețului Program al partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, de ridicare a patriei pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres.

Cu această convingere, urez succes deplin lucrărilor congresului ! Vă doresc tuturor noi și mari realizări în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire !

MESAJ ADRESAT CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE DE SOLIDARITATE CU LUPTA POPORULUI ANGOLEZ, SUB CONDUCEREA M.P.L.A., ÎMPOTRIVA AGRESIUNII IMPERIALISTE ȘI RASISTE — LUANDA

— 2 februarie 1976 —

Am deosebita plăcere de a vă adresa, în numele poporului român și al meu personal, un cordial mesaj de salut dumneavoastră, participanți la lucrările Conferinței internaționale de solidaritate cu lupta poporului angolez.

Conferința dumneavoastră se desfășoară în condițiile unor adînci transformări revoluționare, sociale și naționale, care determină puternice mutații în raportul de forțe pe plan mondial. În anul care a trecut, mișcarea de eliberare națională a popoarelor aflate sub dominație străină a repurtat succese însemnate. Noi popoare au scuturat jugul colonial, și-au dobîndit independența, trecînd pe calea dezvoltării economico-sociale de-sine-stătătoare.

Poporul român a salutat cu adîncă satisfacție încununarea luptei pentru eliberare națională a popoarelor din Angola, din Guineea-Bissau, Mozambic, Insulele Capului Verde, São Tomé și Principe, de care este legat prin trainice relații de solidaritate și prietenie. În prezent, poporul nostru își exprimă hotărîrea de a sprijini în continuare

eforturile noilor state independente pentru construirea unei vieți noi, libere și prospere.

Obținerea independenței de stat de către poporul angolez, ca rezultat al luptei îndelungate, plină de eroism și sacrificii, constituie o nouă confirmare a invincibilității luptei popoarelor pentru dreptul de a fi deplin stăpîne pe destinele lor, de a-și făuri liber viitorul, în conformitate cu aspirațiile și năzuințele lor fundamentale, pentru lichidarea definitivă a colonialismului, a practicilor neocolonialiste, a politicii de discriminare rasială și apartheid.

Timp de peste un deceniu, poporul român a urmărit cu sentimente de caldă prietenie și simpatie lupta eroică a poporului angolez pentru cucerirea libertății și independenței naționale, și-a manifestat cu consecvență solidaritatea militantă cu cauza justă a acestui popor, acordîndu-i sprijin material, politic, diplomatic.

Salutînd proclamarea independenței Angolei, România a stabilit relații de colaborare cu guvernul angolez creat de M.P.L.A., reprezentant legitim al poporului angolez. Ca prieten al poporului angolez, poporul român urmărește cu îngrijorare încălcarea suveranității și integrității Angolei ca urmare a intervenției imperialiste și rasiste. România se pronunță ferm pentru retragerea din Angola a trupelor Republicii Sud-Africane, pentru încetarea oricărei intervenții imperialiste, astfel ca poporul angolez să-și poată soluționa de-sine-stătător problemele interne, în conformitate cu interesele sale vitale, să realizeze și să consolideze unitatea națională, să apere independența și integritatea teritorială, să asigure dezvoltarea economică a țării pe calea progresului și civilizației.

Poporul român va acorda întregul său sprijin luptei poporului angolez pentru dezvoltarea economico-socială independentă. În spiritul prieteniei și solidarității dintre popoarele noastre vom acționa pentru dezvoltarea relațiilor

de colaborare economică și de cooperare în producție, corespunzător intereselor și voinței celor două țări, considerînd că aceasta servește totodată și cauzei luptei împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, cît și cauzei colaborării internaționale și păcii.

Consecventă politicii sale de pace și colaborare între popoare, România va acționa, și în viitor, pentru lichidarea deplină și definitivă a oricăror rămășițe de colonialism, a neocolonialismului, a oricărei politici rasiale și de apartheid, pentru înlăturarea tuturor focarelor de război, a surselor de tensiune din lume, pentru soluționarea marilor probleme ale vieții internaționale, pe calea tratativelor, în interesul tuturor popoarelor, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice mondiale, bazată pe egalitate și echitate, pentru triumful cauzei păcii, libertății, independenței naționale și progresului social.

Este convingerea noastră profundă că înfăptuirea acestor deziderate fundamentale ale omenirii face mai necesară ca oricînd unirea, pe plan național și internațional, a eforturilor tuturor forțelor progresiste, populare, antiimperialiste, în scopul unei dezvoltări libere, independente a tuturor popoarelor, al promovării unei politici noi de pace și colaborare între națiuni.

Urez succes deplin conferinței dumneavoastră, iar poporului angolez prieten împlinirea idealurilor sale de libertate, democrație, bunăstare și progres.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele
Republicii Socialiste România

EXPUNERE LA CONGRESUL CONSILIILOR POPULARE JUDEȚENE ȘI AL PREȘEDINȚILOR CONSILIILOR POPULARE MUNICIPALE, ORĂȘENEȘTI ȘI COMUNALE

— *4 februarie 1976* —

Stimați tovarăși,

Primul Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare municipale, orășenești și comunale constituie un eveniment de importanță istorică în procesul dezvoltării și întăririi statului nostru socialist, în întreaga operă de edificare a noii societăți în România, a înaintării ferme pe calea comunismului a patriei noastre. *(Vii aplauze).* Putem aprecia acest congres drept cel mai reprezentativ și mai democratic forum al poporului, chemat să asigure, într-o formă nouă, superioară, participarea organizată a maselor largi populare, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, la conducerea conștientă a tuturor domeniilor vieții economico-sociale, a întregii societăți. Importanța congresului rezidă și în faptul că el are loc în condițiile cînd România intră — pe baza Programului adoptat de Congresul al XI-lea — într-o nouă etapă a transformării revoluționare a societății, a operei de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism.

Pornind de la aceasta, congresul este chemat să facă bilanțul realizărilor obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în înfăptuirea planului cincinal 1971—1975 și, totodată, să dezbată obiectivele și sarcinile fundamentale stabilite de Congresul al XI-lea cu privire la dezvoltarea viitoare a patriei noastre socialiste. Însăși ordinea de zi, amploarea și importanța problemelor ce vor fi discutate subliniază locul și rolul deosebit pe care consiliile populare îl au în societatea noastră, precum și însemnătatea acestui congres, ca forum de dezbatere și aprobare a celor mai importante măsuri și acțiuni privind mersul înainte al patriei pe calea progresului și civilizației, a ridicării bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor — țelul fundamental al politicii partidului, al construcției socialiste. *(Aplauze puternice).*

Desfășurîndu-se în împrejurări internaționale caracterizate prin profunde mutații în raportul mondial de forțe, prin amplificarea luptei popoarelor pentru o politică nouă, pentru dezvoltarea liberă și democratică a fiecărei națiuni, congresul capătă o semnificație deosebită, demonstrînd capacitatea creatoare a unui popor stăpîn pe destinele sale, care, făurind noua orînduire socială, lipsită de exploatare și asuprire, participă totodată activ la soluționarea problemelor complexe ale omenirii contemporane, la realizarea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Primul Congres al consiliilor populare are un sens simbolic și prin aceea că lucrările sale coincid cu împlinirea unui sfert de veac de la crearea — după eliberarea poporului de sub jugul fascist — a noilor organe democratice locale ale puterii de stat în România. Pentru a respecta adevărul istoric trebuie să menționăm însă că, de fapt, vechile organe locale ale regimului burghezo-moșieresc au fost răsturnate și înlocuite cu reprezentanții

maselor populare încă în 1945, odată cu luarea cu asalt a primăriilor și prefecturilor și cu instaurarea primului guvern revoluționar democratic cu pronunțat caracter muncitoresc-țărănesc, ce exprima colaborarea largă a forțelor hotărîte să asigure transformarea revoluționară, socială și politică a țării. Mulți dintre cei ce se află în această sală au participat direct la marile evenimente revoluționare din anii 1944—1945, la lupta pentru crearea și afirmarea noilor organe ale puterii de stat, la dezvoltarea revoluției democrat-populare și înfăptuirea victorioasă a revoluției socialiste, la instaurarea comitetelor provizorii, a căror activitate a fost apoi continuată de sfaturile populare și consiliile populare.

În lumina retrospectivei istorice, se poate aprecia că primul Congres al consiliilor populare marchează o etapă nouă în creșterea rolului organelor locale ale puterii și administrației de stat, în dezvoltarea și perfecționarea democrației socialiste, în asigurarea participării active a maselor populare la conducerea conștientă a întregii noastre societăți, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

PROFUNDELE TRANSFORMĂRI PETRECUTE ÎN STRUCTURA SOCIALĂ A ȚĂRII, CREȘTEREA ROLULUI STATULUI SOCIALIST ÎN ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA ÎNTREGII ACTIVITĂȚI ECONOMICO-SOCIALE

Stimați tovarăși,

În decursul celor 25 de ani de activitate desfășurată de noile organe ale puterii de stat, în țara noastră au avut loc profunde transformări sociale cu caracter revo-

luționar. Am parcurs în acest interval de timp mai multe etape istorice. Au fost lichidate clasele exploatatoare, au triumfat pe deplin relațiile de producție socialiste atît în industrie, cît și în agricultură, s-a realizat victoria deplină a socialismului la orașe și sate, s-a dezvoltat și consolidat noua orînduire socială, am intrat în etapa superioară a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. În realizarea tuturor acestor mărețe schimbări revoluționare, organele locale ale puterii de stat au jucat un rol activ, de cea mai mare importanță, desfășurînd o intensă activitate pentru dezvoltarea economico-socială a orașelor și satelor patriei, pentru unirea eforturilor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru traducerea în viață a politicii partidului.

Cunoașteți cu toții și, dealtfel, participați direct la uriașa operă de dezvoltare și modernizare a forțelor de producție, de creare a bazei tehnico-materiale noi a societății socialiste românești. Toate aceste succese obținute de poporul nostru după înfăptuirea victorioasă a revoluției socialiste au dus la profunde schimbări în relațiile de producție, în structura socială a țării. Clasa muncitoare, care are rolul conducător în întreaga viață economico-socială și politică a națiunii, a devenit o clasă nouă, stăpînă pe mijloacele de producție. Producătoare de bază a bunurilor materiale, ea este legată de ramura economiei naționale cea mai avansată, aducînd contribuția hotărîtoare la venitul național. Clasa muncitoare s-a dezvoltat numericește, s-a călit în revoluția și construcția socialistă, și-a ridicat nivelul ideologic și politic, gradul de pregătire profesională și de cultură generală, aflîndu-se în primele rînduri ale revoluției tehnico-științifice. Țărănimea s-a transformat și ea într-o clasă nouă care, în dubla calitate de producător și proprietar al mijloacelor de producție, ocupă un loc deosebit de impor-

tant în economia socialistă a ţării, în creaţia materială, în viaţa socială, în întreaga operă de edificare a noii orînduiri. S-a lărgit orizontul politic şi de cunoaştere al ţărănimii, pregătirea ei culturală, tehnico-ştiinţifică şi profesională.

Alianţa dintre muncitorime şi ţărănime a jucat rolul hotărîtor în răsturnarea claselor exploatatoare, în transformarea revoluţionară a societăţii, constituind temelia de granit a orînduirii noastre noi, factorul de bază al mersului înainte al ţării pe calea progresului şi civilizaţiei, a edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate. *(Vii şi puternice aplauze).*

Un rol însemnat în viaţa economică, ştiinţifică şi culturală a ţării, în construirea noii societăţi are intelectualitatea, care a cunoscut o puternică dezvoltare în anii socialismului, devenind şi ea o categorie socială nouă, strîns legată de clasa muncitoare şi ţărănime şi ataşată organic idealurilor socialismului şi comunismului. La eforturile generale pentru dezvoltarea ţării îşi aduc, de asemenea, contribuţia personalul din administraţie şi servicii, meşteşugarii cooperatori, ţăranii cu gospodărie individuală din zonele de deal şi munte, meseriaşii particulari şi unii liber-profesionişti — toţi trăind din munca proprie şi îndeplinind un rol util în cadrul societăţii noastre.

Structura societăţii socialiste româneşti este astăzi alcătuită din clase şi categorii sociale care participă activ la producţia de valori materiale şi spirituale, stăpînesc în comun toate mijloacele de producţie, întreaga bogăţie naţională, sînt deopotrivă interesate şi acţionează în strînsă unitate pentru făurirea orînduirii dreptăţii şi echităţii sociale, pentru edificarea socialismului şi comunismului. *(Aplauze puternice).* Pe această bază se realizează dispariţia treptată a deosebirilor esenţiale dintre aceste clase şi categorii sociale, apropierea lor continuă, omogenizarea întregii noastre societăţi socialiste. Întărirea unităţii tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, constituie o uriaşă forţă motrice a construcţiei socialiste, asigură dinamismul şi superioritatea orînduirii noastre, mersul neabătut înainte al României spre zorile luminoase ale comunismului. *(Aplauze puternice).*

Toate marile schimbări care au avut loc în structura economică şi socială a ţării s-au reflectat şi în procesul dezvoltării statului, în creşterea rolului său în societate, în întreaga lui activitate. Reprezentînd puterea revoluţionară a muncitorilor şi ţăranilor, a tuturor oamenilor muncii, statul s-a manifestat ca formă politică a dictaturii proletariatului, acţionînd pentru înfrîngerea împotrivirii forţelor reacţionare, pentru trecerea puterii politice şi economice din mîinile claselor exploatatoare în mîinile clasei muncitoare aliate cu ţărănimea. În întreaga sa politică, partidul nostru a pornit de la teza socialismului ştiinţific potrivit căreia statul este, prin natura sa, expresia antagonismelor ireductibile între clasele opuse, forma politică a dominaţiei unor clase asupra altora. Este evident că cea mai democratică formă de stat burgheză nu reprezintă altceva decît dominaţia clasei capitaliste asupra clasei muncitoare, a maselor de oameni ai muncii ; puterea politică este folosită pentru apărarea privilegiilor de clasă ale burgheziei, pentru perpetuarea asupririi majorităţii societăţii în folosul unei minorităţi restrînse. După cum se ştie, în „Critica Programului de la Gotha" Marx a arătat clar că în perioada transformării revoluţionare a societăţii capitaliste în societate comunistă există „o perioadă de tranziţie politică, al cărei stat nu poate fi altul decît **dictatura revoluţionară a proletariatului**". Aceasta înseamnă că, în alianţă cu ţărănimea şi celelalte categorii de oameni ai muncii, clasa muncitoare exercită puterea politică în scopul lichidării exploatării

omului de către om, a tuturor inegalităților sociale, pentru instaurarea unor relații de producție și sociale noi, a unui nou mod de repartiție bazat pe echitate, pe aportul fiecăruia la progresul societății, pentru edificarea unui stat cu adevărat democratic, în care masele populare participă nemijlocit la conducerea tuturor domeniilor de activitate, la făurirea conștientă a propriului destin. După victoria revoluției socialiste, puterea politică este deținută pentru prima dată de majoritatea societății și folosită pentru a smulge și lichida privilegiile minorității exploatatoare, pentru a făuri o orînduire nouă, în folosul marii majorități a poporului. Prin aceasta se deosebește în mod radical democrația socialistă de democrația de tip burghez. Dictatura revoluționară a clasei muncitoare se exercită deci exclusiv împotriva forțelor reacționare, care se opun cu înverșunare progresului social, care încearcă să impiedice afirmarea noilor relații de producție, procesul înnoirii democratice a societății. Prin aceasta, puterea revoluționară a clasei muncitoare se manifestă încă de la început drept cea mai democratică și populară formă de guvernămînt, subordonată în întregime intereselor vitale ale maselor muncitoare, idealurilor acestora de făurire a unei lumi mai drepte și mai echitabile, de bunăstare și fericire. *(Vii și puternice aplauze).*

Corespunzător diferitelor etape istorice prin care a trecut, statul nostru muncitoresc-țărănesc și-a realizat cu succes funcțiile politice, economice și social-culturale, precum și de apărare a cuceririlor poporului, care i-au revenit în procesul luptei de clasă, în democratizarea vieții țării, în transformarea revoluționară a societății, în edificarea noii orînduiri socialiste pe pămîntul României. Statul a căpătat un rol tot mai important în organizarea dirijată, conștientă a întregii activități de construcție economică și socială, în participarea largă a maselor de

oameni ai muncii la conducerea diferitelor domenii și sectoare, în dezvoltarea democrației noastre socialiste.

Desigur, în decursul timpului, în activitatea desfășurată pentru transformarea economico-socială a țării, statul nostru a avut de făcut față și unor mari greutăți, determinate de rezistența forțelor reacționare, de înapoierea economică a țării, de unele lipsuri și greșeli apărute în cursul uriașei opere de construire a noii orînduiri. De asemenea, așa cum am mai menționat și cu alte prilejuri, în anumite perioade s-au produs și o serie de abuzuri, de denaturări și încălcări ale legalității socialiste, ale principiilor eticii și echității proprii noii noastre orînduiri. Trebuie să subliniem însă și acum, la primul Congres al consiliilor populare, că eroica noastră clasă muncitoare și-a dovedit pe deplin capacitatea politică și, în alianță cu țărănimea, cu ceilalți oameni ai muncii, sub conducerea partidului, a reușit să înfrîngă toate împotrivirile și greutățile, să lichideze lipsurile, greșelile și neajunsurile, edificînd pe pămîntul României o societate mai bună și mai dreaptă, demonstrînd în fapt superioritatea statului socialist. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Putem aprecia acum că atît organele centrale, cît și cele locale ale statului și-au făcut cu cinste datoria, și-au îndeplinit în bune condiții misiunea încredințată de partid și popor. În toată această perioadă consiliile populare și-au consolidat și perfecționat activitatea, și-au dezvoltat tot mai mult legăturile cu oamenii muncii, și-au îmbunătățit stilul și metodele de lucru, au lărgit și diversificat formele democratice de participare a oamenilor muncii la rezolvarea tuturor problemelor conducerii vieții economico-sociale.

Viața a demonstrat și demonstrează în modul cel mai concludent că transformarea revoluționară a vieții economice și sociale, edificarea cu succes a noii orînduiri nu

pot fi concepute fără asigurarea conducerii unitare, planificate a societății. A lăsa, în numele așa-zisei libere inițiative, evoluția lucrurilor la voia întîmplării, a nu da la timp riposta hotărîtă forțelor reacționare, foștilor asupritori — care încearcă să saboteze, să frîneze edificarea noii orînduiri sociale — în numele așa-zisei democrații „pure", înseamnă a nu îndeplini îndatoririle esențiale față de interesele oamenilor muncii, ale întregului popor, față de lupta de eliberare socială și națională, înseamnă a pune în pericol cuceririle revoluționare, dezvoltarea socialistă a țării. Este de înțeles că partidul nostru nu a procedat și nu va proceda niciodată în felul acesta ! El va apăra ferm cuceririle revoluționare, dezvoltarea socialistă, democratică a patriei noastre ! *(Vii aplauze).* Noi am pornit și pornim de la principiul marxist-leninist că inițiativa largă a maselor populare se poate realiza numai în condițiile lichidării depline a exploatării și asupririi, ale făuririi relațiilor noi de producție, ale edificării noii orînduiri sociale. Democrația reală pentru cei ce muncesc nu se poate asigura fără lichidarea deplină a asupririi omului de către om, fără înlăturarea claselor exploatatoare, fără desființarea tuturor inegalităților sociale și naționale.

Pornind tocmai de la aceste adevăruri și legități ale dezvoltării sociale, partidul nostru a acționat și acționează cu toată fermitatea pentru creșterea continuă a rolului statului, pentru conducerea planificată a întregii activități economico-sociale, pentru dirijarea conștientă, științifică a uriașei opere de edificare a noii orînduiri. În acest cadru și consiliilor populare le revin sarcini de mare răspundere atît în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, cît și în perfecționarea relațiilor de producție socialiste, în înfăptuirea întregului Program al partidului. Putem afirma cu toată convingerea, la acest prim

Congres al consiliilor populare, că statul nostru, organele sale centrale și locale reprezintă o puternică forță în organizarea și conducerea vieții economice și sociale a patriei. Așa cum am arătat și la Congresul al XI-lea, statul are de jucat în continuare un rol tot mai important în întreaga perioadă a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate — în conducerea armonioasă a procesului de modernizare a bazei tehnico-materiale, în sporirea bunăstării materiale și spirituale a maselor, în ridicarea patriei pe noi trepte de progres și civilizație. Pornind de la aceasta, vom face totul pentru creșterea rolului statului, pentru întărirea sa continuă, pentru perfecționarea neîntreruptă a întregii sale activități, pentru participarea întregului popor la conducerea societății, pentru dezvoltarea continuă a democrației socialiste. *(Aplauze puternice).*

MĂREȚELE REALIZĂRI OBȚINUTE DE POPORUL NOSTRU ÎN ÎNDEPLINIREA CINCINALULUI 1971—1975

Stimați tovarăși,

Congresul consiliilor populare are loc la puțin timp după încheierea cu succes a cincinalului 1971—1975, care a asigurat dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, a ramurilor hotărîtoare ale economiei naționale, creșterea nivelului de trai al poporului, intrarea de fapt a României în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

Astăzi au fost date publicității Comunicatul oficial și hotărîrea Comitetului Central al partidului care înfățișează succesele obținute pe toate planurile în înfăptuirea

măreţelor obiective ce au stat în faţa poporului nostru în perioada cincinalului 1971—1975.

În industrie, în 1975 s-a obţinut o producţie globală de 576,6 miliarde de lei, realizîndu-se un ritm mediu anual de dezvoltare, pe ansamblul perioadei, de peste 13%. Aceasta înseamnă, de fapt, că Directivele Congresului al X-lea au fost îndeplinite cu şase luni mai devreme, iar limita maximă din planul cincinal a fost realizată cu două luni înainte de termen.

În cadrul marii întreceri naţionale pentru îndeplinirea şi depăşirea planului pe perioada 1971—1975, municipiul Bucureşti şi judeţele Covasna, Suceava şi Botoşani au realizat prevederile cincinalului în patru ani şi jumătate ; în total, 29 de judeţe au înfăptuit cincinalul înainte de termen.

Pe întreaga perioadă s-a obţinut o producţie industrială suplimentară de peste 100 miliarde de lei, din care Ministerul Industriei Uşoare a realizat 36 miliarde de lei, Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini 30 miliarde de lei, Ministerul Industriei Metalurgice circa 12 miliarde de lei, întreprinderile industriale ale consiliilor populare peste 12 miliarde de lei. Toate aceste mari realizări au infirmat cu putere pesimismul şi neîncrederea manifestate de unii faţă de posibilităţile clasei noastre muncitoare, ale omenilor muncii din România de a pune în valoare rezervele şi superioritatea economiei socialiste, au demonstrat încă o dată uriaşa capacitate creatoare a poporului nostru, care înfăptuieşte neabătut politica internă şi externă a partidului, forţa mobilizatoare a organelor noastre de partid şi de stat. *(Vii aplauze).*

Pentru a ilustra potenţialul la care a ajuns industria românească, este suficient să arătăm că în 1975 producţia ei a fost egală cu cea realizată în întreg deceniul 1951—1960. S-au dezvoltat în mod deosebit ramurile industriale

hotărîtoare ; faţă de 1970, producţia construcţiilor de maşini a crescut de 2,3 ori, iar cea a industriei chimice de 2,1 ori. O dezvoltare puternică a cunoscut, de asemenea, industria uşoară, care şi-a dublat producţia, precum şi industria alimentară, care a înregistrat o creştere de circa 47%. Aceasta oglindeşte preocuparea constantă a partidului nostru de a asigura, în cadrul procesului de industrializare a ţării, dezvoltarea continuă a producţiei bunurilor de consum necesare satisfacerii cerinţelor întregii populaţii. A avut loc un puternic proces de modernizare a industriei, reliefat de faptul că ponderea produselor noi sau reproiectate a reprezentat circa 44% din valoarea producţiei anului 1975.

Politica de industrializare promovată cu consecvenţă de partid s-a dovedit factorul hotăritor al creşterii şi stabilităţii economiei, al folosirii raţionale a potenţialului nostru material şi uman, al ridicării gradului de civilizaţie al întregii societăţi, al întăririi independenţei naţionale şi dezvoltării schimburilor externe şi cooperării cu alte state.

Cincinalul 1971—1975 a adîncit procesul de dezvoltare intensivă a agriculturii pe baza creşterii gradului de mecanizare şi chimizare, a extinderii lucrărilor de irigaţii. În ciuda condiţiilor climatice nefavorabile, producţia agricolă din perioada 1971—1975 a fost cu peste 25% mai mare decît în cincinalul 1966—1970 şi cu 55% mai mare ca în perioada 1961—1965. A crescut astfel contribuţia acestei ramuri de bază a economiei noastre la asigurarea consumului, la progresul general al ţării.

Realizări de seamă s-au dobîndit în acest cincinal şi în celelalte ramuri ale economiei naţionale, în transporturi şi telecomunicaţii, în activitatea cooperaţiei meşteşugăreşti şi a cooperaţiei de consum, în industria locală, în toate domeniile producţiei de bunuri materiale.

Cincinalul pe care l-am încheiat a marcat o îmbunătățire a eficienței economice în toate ramurile, realizîndu-se în prezent un indice de utilizare a capacităților de producție superior perioadelor anterioare. Peste jumătate din sporul producției industriale s-a obținut pe seama creșterii productivității muncii. S-au făcut pași înainte în reducerea consumurilor de materii prime, combustibili și energie, în valorificarea lor superioară.

Pe această bază s-a realizat un ritm de creștere a venitului național de 11,3%, superior ritmului produsului social, care a fost de 10,5%. În conformitate cu hotărîrile Congresului al X-lea, 66% din venitul național a fost repartizat pentru fondul de consum și 34% pentru fondul de dezvoltare, asigurîndu-se în acest fel atît realizarea prevederilor de ridicare a nivelului de trai al poporului, cît și înfăptuirea unui amplu program de investiții. Volumul de investiții realizat în cincinalul trecut — de 544,7 miliarde de lei — depășește totalul fondurilor investite în ultimele două cincinale ; aceasta a permis darea în funcțiune a peste 2 250 de noi capacități productive importante, majorarea fondurilor fixe din economie cu 57%, ceea ce evidențiază creșterea puternică a forței economice a țării. Politica de investiții a fost orientată mai hotărît spre îmbunătățirea repartiției teritoriale a forțelor de producție, spre realizarea unor ritmuri ridicate de creștere economică în județele rămase în urmă în trecut.

Cincinalul 1971—1975 este perioada în care s-au obținut cele mai mari progrese în domeniul creșterii bunăstării oamenilor muncii. S-a aplicat noul sistem de retribuire, care a așezat mai ferm, pe baza principiilor de repartiție socialistă, a eticii noi, remunerarea oamenilor muncii. Ca urmare a generalizării acțiunii de majorare a retribuțiilor, în luna decembrie a anului trecut retribuția medie a ajuns la 1 975 de lei, depășindu-se prevederile cincinalului. În cadrul politicii de creștere mai accentuată a retribuțiilor mici și de creare a unui raport cît mai rațional, pentru această etapă, între veniturile mari și cele mici, retribuția minimă lunară a sporit de la 900 de lei la peste 1 400 de lei pentru muncitorii calificați și de la 800 de lei la 1 200 de lei pentru muncitorii necalificați.

La începutul cincinalului s-a introdus venitul lunar minim garantat pentru țăranii cooperatori, majorat apoi succesiv, astfel încît în prezent el reprezintă 1 500 de lei lunar în zootehnie și în formațiile permanente de irigație și 1 200 de lei în legumicultură, viticultură și pomicultură ; s-a stabilit, de asemenea, o retribuție de 40 de lei pe zi la alte culturi și lucrări agricole. În această perioadă s-au mărit prețurile de contractare la o serie de produse animaliere, au fost aplicate scutiri și reduceri de impozite pe veniturile țăranilor ; au sporit pensiile cooperatorilor, au fost acordate ajutoare pentru incapacitate temporară de muncă, precum și ajutoare pentru copii. Veniturile reale ale țărănimii au fost, la sfîrșitul cincinalului, cu peste 60% mai mari decît în 1970.

Pe ansamblu, veniturile reale totale ale populației au sporit față de 1970 cu 46%, respectiv cu 74 miliarde de lei. Puterii de cumpărare ridicate a populației i-a corespuns o creștere importantă a volumului desfacerilor de mărfuri, care în 1975 a depășit de aproape 11 ori nivelul anului 1950. Prin comerțul socialist s-au desfăcut în 1975 cu aproape 53% mai multă carne și produse din carne decît în 1970, cu peste 61% mai multă grăsime animală, cu peste 50% lapte și produse din lapte, aproape 30% zahăr, peste 63% fructe proaspete și o cantitate dublă de ouă.

La acestea se adaugă produsele alimentare din gospodăriile proprii ale populației, precum și produsele desfăcute pe piață de cooperatori și țăranii cu gospodării individuale și care dețin în consumul populației — potrivit unor calcule estimative — o pondere de peste 40% la carne, 50% la lapte și produse lactate, circa 65% la ouă, 55% la legume. S-au majorat substanțial și desfacerile de mărfuri industriale : cu 64% la tricotaje, cu aproape 58% la confecții, 39% la încălțăminte, peste 80% la frigidere, circa 63% la televizoare, peste 40% la aparatele de radio. Pe ansamblu, volumul mărfurilor desfăcute pentru populație în cincinalul 1971—1975 este mai mare decît cel realizat în întreaga perioadă 1951—1965. Au crescut și s-au diversificat prestările de servicii, volumul lor sporind în 1975 cu circa 69% față de nivelul anului 1970.

Cheltuielile social-culturale din fondurile statului au reprezentat în perioada 1971—1975 aproape 220 miliarde de lei, fiind cu 54% mai mari ca în cincinalul precedent.

O deosebită atenție a fost acordată îmbunătățirii condițiilor de locuit ale populației. În cursul cincinalului, din fondurile și cu sprijinul statului s-au realizat 512 000 de apartamente ; populația, îndeosebi în mediul sătesc, și-a construit în regie proprie circa 240 000 de case noi. În acest fel, peste 2 300 000 de persoane s-au mutat în locuințe noi. În cursul acestui cincinal s-au dat în folosință 75 000 de locuri în creșe și cămine, adică de circa 7 ori mai mult decît în cincinalul precedent.

O puternică înflorire au cunoscut învățămîntul, știința, asistența sanitară, cultura și arta. S-a dezvoltat baza materială a învățămîntului, s-a trecut la generalizarea primei trepte de liceu, s-a extins învățămîntul liceal de specialitate, îndeosebi industrial și agricol, precum și învățămîntul superior ; a început aplicarea complexului de măsuri pentru legarea mai strînsă a învățămîntului cu practica, cu nevoile societății. S-au îmbunătățit condițiile de satisfacere a nevoilor culturale ale populației, construindu-se noi teatre, case de cultură și cămine culturale, dezvoltîndu-se rețeaua de radio și televiziune, intensificîndu-se activitatea artistică și cultural-educativă în toate localitățile țării. S-au dat în funcțiune noi unități spitalicești, policlinici și dispensare. În perioada cincinalului trecut au beneficiat de odihnă și tratament în stațiunile balneoclimaterice peste 6 000 000 de persoane.

Acest amplu tablou de realizări, aceste cifre deosebit de elocvente constituie cel mai bun răspuns la calomniile anumitor centre propagandistice străine care, denaturînd realitatea obiectivă, ponegresc politica partidului și statului nostru de dezvoltare economico-socială a țării. Datele înfățișate demonstrează că, pe măsura dezvoltării puternice a forțelor de producție, a avuției naționale, societatea noastră asigură creșterea sistematică a bunăstării generale a poporului — țelul suprem al politicii partidului, al orînduirii socialiste. *(Aplauze puternice).*

Trecînd în revistă succesele obținute, trebuie să relevăm, totodată, că în cursul cincinalului s-au manifestat și o serie de lipsuri și neajunsuri în activitatea noastră. În industrie au existat deficiențe în organizarea producției și muncii, în aprovizionarea tehnico-materială ; productivitatea muncii a evoluat lent, rămînînd la un nivel nesatisfăcător, iar cheltuielile materiale se mențin încă ridicate. În agricultură, baza tehnico-materială nu a fost folosită pretutindeni în mod corespunzător, s-au manifestat neajunsuri în folosirea fondului funciar și în executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole. Au fost întîrzieri în elaborarea studiilor tehnico-economice pentru noile obiective, s-au manifestat deficiențe în amplasarea acestora, în organizarea activității pe șantiere, ceea ce a făcut ca un număr important

de capacități de producție să nu fie date la timp în funcțiune și să determine, desigur, minusuri importante în producție. S-au făcut simțite, de asemenea, neajunsuri serioase în organizarea și controlul activității economice, în soluționarea la timp a problemelor de către ministere și alte organe centrale. Putem spune că și în activitatea de organizare, conducere și control nu au fost îndeplinite întocmai hotărîrile Congresului al X-lea al partidului. Pe lîngă greutățile provocate de secetă și inundații, de consecințele crizei economice mondiale, aceste lipsuri și neajunsuri au exercitat o înrîurire negativă asupra dezvoltării noastre economice, au diminuat rezultatele pe care le-am fi putut obține. Este necesar, de aceea, să tragem toate învățămintele și concluziile, să luăm măsurile cele mai hotărîte pentru lichidarea stărilor de lucruri negative, pentru îmbunătățirea întregii activități de conducere a vieții economice și sociale.

Succesele pe care le-am obținut nu trebuie să ne ducă la automulțumire, să ne facă să uităm lipsurile și greșelile săvîrșite. Dimpotrivă, tocmai pentru că avem realizări mărețe trebuie să privim activitatea noastră în mod autocritic — aceasta fiind garanția lichidării a ceea ce a fost negativ, a îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor ce ne stau în față. *(Aplauze puternice).*

În pofida greutăților și lipsurilor, așa cum rezultă din datele statistice, pe ansamblu, planul cincinal a fost îndeplinit și depășit, obiectivele sale fundamentale au fost realizate cu succes, asigurîndu-se dezvoltarea puternică, în ritm înalt, a întregii economii naționale. Aceasta demonstrează justețea hotărîrilor Congresului al X-lea și Conferinței Naționale din 1972, a politicii consecvente a partidului nostru de alocare a unei părți însemnate din venitul național pentru dezvoltarea forțelor de producție — temelia sigură a progresului țării, a creșterii sistematice a bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate. Realizările obținute sînt rodul muncii pline de abnegație a eroicei noastre clase muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care își consacră neabătut capacitatea creatoare înfăptuirii politicii partidului.

Organele și organizațiile de partid, îndeplinind cu succes rolul conducător și organizator al partidului în societatea noastră, au desfășurat o intensă activitate pentru unirea eforturilor oamenilor muncii, ale întregului popor în direcția realizării cincinalului înainte de termen.

Pentru toate aceste mărețe succese, pentru munca închinată propășirii patriei, edificării socialismului, in numele conducerii partidului și statului și al meu personal, adresez de la înalta tribună a primului Congres al consiliilor populare, comuniștilor, organelor și organizațiilor de partid, clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor, cele mai calde felicitări, precum și urarea de noi și tot mai mari realizări în grandioasa operă de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

PUTERNICUL AVÎNT AL DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A ȚĂRII ÎN ANII ECONOMIEI PLANIFICATE

Stimați tovarăși,

Ținînd seama de faptul că, odată cu încheierea cincinalului, se împlinește un sfert de secol de dezvoltare pe bază de planuri cincinale a economiei naționale, se cu-

vine să facem o scurtă retrospectivă a drumului parcurs, a progreselor economico-sociale obţinute în acest interval de ţara noastră.

Iată imaginea evoluţiei economice a României în decursul celor cinci cincinale (*vezi tabelul din p. 391*).

Linia ascendentă pe care s-a înscris evoluţia ţării în aceste cinci cincinale a făcut ca România să se transforme dintr-o ţară agrară, slab dezvoltată, într-un stat industrial-agrar, cu o industrie dinamică şi o agricultură în plin proces de modernizare. Este semnificativ în acest sens faptul că, faţă de 1950, în 1975 s-a realizat o producţie industrială de circa 21 de ori mai mare, o producţie agricolă de 2,9 ori mai mare şi un venit naţional de 10,3 ori mai ridicat. În perioada 1950—1975, veniturile reale pe locuitor au crescut de 3,6 ori. Dacă în 1950 exista încă în România analfabetism, în prezent asigurăm generalizarea primei trepte a liceului. Au cunoscut o largă dezvoltare ştiinţa, învăţămîntul, cultura şi arta. S-a produs o adevărată revoluţie în instrucţia publică a oamenilor muncii, în nivelul lor de cultură generală şi cunoaştere ştiinţifică, în întreaga viaţă spirituală a naţiunii noastre.

După cum este cunoscut, în activitatea de planificare au apărut şi lipsuri, s-au săvîrşit şi greşeli, datorate atît lipsei de experienţă, cît şi unor manifestări de voluntarism, unor atitudini de neîncredere în forţa clasei muncitoare, în capacitatea poporului nostru de a asigura dezvoltarea rapidă a ţării, de a-şi însuşi şi stăpîni tehnica modernă. Astfel, pe parcursul primelor cincinale o serie de prevederi esenţiale au fost abandonate sau modificate. Îndeosebi în cursul cincinalelor 1951—1955 şi 1956—1960, dar şi în al treilea cincinal, la unele obiective industriale

	1950	1955	1960	1965	1970	1975
Produsul social — miliarde lei preţuri comparabile	83	155	219	344	523	864
Venitul naţional — miliarde lei preţuri comparabile.	35	68	95	146	212	362
Fonduri fixe — miliarde lei	207	258	398	517	757	1 186
Producţia globală industrială — miliarde lei preţuri comparabile	27,5	55,7	93,6	178,4	312,8	576,6
Producţia globală agricolă — miliarde lei	32,4	52,6	55,3	62,5	68,6	93,4
Investiţiile din fondurile statului — miliarde lei	5,6	12,8	22,6	40,6	68,2	122,8
Volumul comerţului exterior — miliarde lei valută, preţuri curente	2,7	5,3	8,2	13,1	22,9	53,1
Numărul personalului din economia naţională — mii	2 123	2 948	3 249	4 305	5 109	6 300
Desfacerile de mărfuri cu amănuntul prin comerţul socialist — miliarde lei preţuri curente	12,3	27,1	39,8	63,7	93,7	140,8
Indicele retribuţiei reale — procente	100	125	185	226	271	324
Indicele veniturilor reale ale ţărănimii provenite din munca în C.A.P. şi gospodăriile personale pe o persoană activă — procente	100	152	154	189	201	335
Indicele veniturilor totale reale ale populaţiei — procente	100	146	182	249	326	474
Construcţii de locuinţe din fondurile statului şi cu sprijinul statului — mii apartamente	9,6	13,8	36,9	52,0	96,3	129,8

și agricole s-a renunțat, altele au fost sistate, ceea ce a avut efecte negative asupra dezvoltării armonioase a economiei naționale. Deși partidul a avut o orientare foarte clară în problema industrializării — exprimată încă la Conferința Națională din 1945 —, totuși, în practică, s-au manifestat uneori tendințe de subapreciere și chiar de neglijare a unor ramuri industriale moderne. Așa se explică de ce abia în anii 1966—1968 s-au pus bazele industriei electronice, producției mijloacelor de automatizare, de autoturisme și altele, s-au amplificat construcția navală, producția de utilaje tehnologice complexe și altele. Totodată, s-a luat curs hotărît spre modernizarea agriculturii și, în acest cadru, spre realizarea unui vast program de irigații și îmbunătățiri funciare.

În ansamblu, succesele pe care le-am obținut în dezvoltarea economică demonstrează justețea politicii partidului de industrializare socialistă, infirmînd în mod categoric vechile teorii ale unor economiști și ideologi ai burgheziei și moșierimii care predestinau României un rol de țară eminamente agricolă. Viața a demonstrat capacitatea poporului nostru de a asigura, sub conducerea partidului, industrializarea, modernizarea agriculturii, dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economice, progresul general al țării, înaintarea neabătută a României pe calea socialismului. Putem spune că realizările și experiența patriei noastre dovedesc faptul că numai odată cu lichidarea claselor exploatatoare, cu preluarea puterii politice de către masele populare, cu trecerea la edificarea orînduirii sociale noi, fără asupritori, se creează condiții ca poporul să poată edifica o viață nouă, liberă, de bunăstare și fericire. *(Aplauze puternice).*

CINCINALUL 1976—1980 — ETAPĂ NOUĂ, SUPERIOARĂ ÎN OPERA DE EDIFICARE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE ÎN ROMÂNIA

Stimați tovarăși,

Comitetul Central al partidului și guvernul au considerat necesar să supună dezbaterii actualului congres proiectul planului cincinal 1976—1980, planurile teritoriale de dezvoltare economico-socială a județelor, a tuturor localităților, orientările și căile dezvoltării generale a țării pentru următoarea perioadă istorică, hotărîtoare în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate.

După cum este cunoscut, Congresul al XI-lea al partidului a elaborat liniile directoare ale dezvoltării economico-sociale a patriei pînă în 1990, iar pentru unele domenii pînă la sfîrșitul secolului. În centrul politicii economice a partidului se vor afla creșterea și modernizarea susținută a industriei, a cărei producție urmează să fie în 1990 de 6,5—7,5 ori mai mare decît în 1970 și de 70—80 de ori mai mare decît în 1950 ; industria va fi orientată spre ramurile care valorifică în mod superior munca socială și resursele de materii prime. Se va accelera, totodată, procesul de dezvoltare intensivă a agriculturii, asigurîndu-se în cincinalul 1986—1990 o producție totală de două ori mai mare decît în perioada 1971—1975. În 1990 se va ajunge la un venit național de 36—39 de ori mai mare decît în 1950, asigurîndu-se astfel un standard de viață superior întregului popor, intrarea României în rîndul statelor avansate din punct de vedere economic.

Paralel cu progresul economic, se vor perfecționa continuu relațiile de producție și sociale, organizarea și con-

ducerea științifică a societății, asigurîndu-se împletirea armonioasă a principiilor de repartiție socialistă cu principiile proprii stadiului comunist al dezvoltării sociale. Societatea va crea omului posibilitatea afirmării depline a personalității, manifestării plenare a capacităților sale, făuririi conștiente a unei vieți cu adevărat demne și libere.

Planul cincinal 1976—1980 reprezintă o etapă hotărîtoare în realizarea acestui program. Prevederile sale se încadrează în Directivele Congresului al XI-lea, asigurînd o serie de indicatori superiori ce corelează mai bine dezvoltarea ramurilor și subramurilor economiei naționale. Ținînd seama de modul cum s-au realizat sarcinile economice în anul 1975, noului plan cincinal i-au fost aduse unele precizări și îmbunătățiri *(vezi tabelul din p. 395)*.

După cum reiese din datele de mai sus, în conformitate cu hotărîrile Congresului al XI-lea, se va continua cu toată consecvența politica de industrializare socialistă a țării, producția globală a industriei urmînd să sporească în noul cincinal într-un ritm mediu anual de circa 11%. Ținînd seama de nevoile economiei naționale, va trebui să se acționeze mai ferm pentru dezvoltarea bazei energetice și de materii prime, valorificîndu-se în acest scop toate resursele noastre interne. O creștere puternică vor cunoaște metalurgia, industria constructoare de mașini și chimia. Industria materialelor de construcții va trebui să acopere integral cerințele programului de investiții și cerințele întregii populații. Industria bunurilor de consum se va dezvolta într-un ritm mediu anual de 9%, realizînd o tot mai accentuată diversificare sortimentală a produselor.

Un obiectiv esențial îl va constitui în noul cincinal, în industrie, înnoirea și modernizarea producției, introducerea în fabricație a unor produse cu performanțe superioare, în pas cu cerințele progresului tehnic internațional. Minis-

Principalii indicatori ai dezvoltării economico-sociale pe perioada 1976—1980

	Nivelul anului 1980	Dinamică în % față de anul 1975	
		Plan cincinal	Prevederi Directive
Produsul social — miliarde lei	1 350	157,0	147—154
Venitul național — miliarde lei	610	168,5	154—161
Producția globală industrială — miliarde lei	988,0	170,0	154—161
Producția globală agricolă — miliarde lei	121,2—138,5	128,4—144,4*	125—134*
Volumul investițiilor totale în economie (pe perioada de 5 ani) — miliarde lei	circa 1 000	183,5	165—172
Volumul comerțului exterior — miliarde lei valută	77,8	179,1 *	172—180 *
Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul — miliarde lei	207,0	147	140—145
Prestări servicii pentru populație — miliarde lei	47,5	171,5	161—168
Număr mediu personal — mii	7 510	119,2	116—119
Retribuția reală		118—120	118—120
Venituri realizate de țărănime din munca în C.A.P. și gospodăriile personale pe o persoană activă.		120—125	120—125

* Dinamica este calculată pe perioade de 5 ani.

terele, centralele și întreprinderile trebuie să acționeze cu mai multă energie decît pînă acum pentru ridicarea continuă a calității produselor — condiție primordială a progresului întregii economii.

În agricultură, cincinalul prevede creşterea cu circa 30% a producţiei faţă de perioada 1971—1975. Pentru atingerea acestui scop se vor urmări cu mai multă fermitate gospodărirea raţională a fondului funciar, accelerarea procesului de mecanizare, amenajarea a circa trei cincimi din potenţialul irigabil al ţării, asigurarea unor cantităţi sporite de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice. Este necesar să se ia toate măsurile pentru îndeplinirea integrală a programelor de dezvoltare a agriculturii, realizîndu-se astfel sporirea substanţială a contribuţiei acestei ramuri la satisfacerea nevoilor economiei şi consumului, la sporirea venitului naţional.

Se prevăd, de asemenea, dezvoltarea şi modernizarea în continuare a reţelei de transport şi telecomunicaţii, progresul armonios al tuturor celorlalte ramuri ale economiei naţionale.

În noul cincinal va trebui să se asigure creşterea productivităţii muncii într-un ritm mediu anual de peste 9%, precum şi reducerea ponderii cheltuielilor materiale cu peste trei procente. Productivitatea muncii — aşa cum am mai menţionat — este încă nesatisfăcătoare. Sarcina stabilită de Congresul al XI-lea în acest domeniu va trebui realizată printr-o acţiune susţinută de mecanizare şi automatizare a proceselor de producţie şi, totodată, printr-o mai bună organizare a muncii, prin raţionalizarea aparatului funcţionăresc şi deplasarea unei părţi mai mari a acestuia spre activitatea productivă. Nu ne putem propune o creştere substanţială a productivităţii muncii sociale atunci cînd un muncitor trebuie să ducă în spate — ca să mă exprim mai plastic — 5—6 oameni care nu lucrează direct în producţie. *(Vii aplauze)*. Este greu să duci în spate o asemenea povară ; clasa muncitoare trebuie să-i mai dea jos pe funcţionari, să-i facă să lucreze în producţie. Aceasta este o cale a creşterii productivităţii muncii ! Este

cunoscut — nu numai teoretic, ci şi practic — faptul că valorile materiale nu se produc decît în procesul muncii productive. Sigur, noi includem în sfera muncii productive şi activitatea de cercetare şi proiectare, precum şi un minim de funcţionari necesar pentru a asigura evidenţa corespunzătoare ; numărul acestora trebuie să fie însă cît mai redus, pentru a spori ponderea acelora ce produc direct bunurile materiale, care fac să crească avuţia naţională, deci bunăstarea întregului nostru popor. *(Aplauze puternice)*.

Iată de ce sarcinile acestui cincinal în ceea ce priveşte productivitatea muncii şi cheltuielile materiale trebuie să fie considerate minimale, iar ministerele, centralele, întreprinderile, organele de partid şi de stat au datoria să ia toate măsurile pentru a rezolva în mai bune condiţii aceste sarcini, pentru creşterea eficienţei întregii activităţi economice, pentru îmbunătăţirea continuă a calităţii şi ridicării nivelului tehnic al producţiei.

Congresul al XI-lea a stabilit ca cincinalul 1976—1980 să devină cincinalul afirmării ample a revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane în toate sectoarele economiei româneşti. În acest sens vor trebui intensificate eforturile pentru valorificarea bazei proprii de materii prime şi a resurselor energetice, asimilarea de noi produse, promovarea unor tehnologii avansate.

Planul cincinal prevede formarea profesională a unui număr de aproape 2 000 000 de persoane. Aceasta impune extinderea învăţămîntului de toate gradele, creşterea ponderii liceelor de specialitate, îndeosebi a celor industriale şi agricole, extinderea învăţămîntului tehnic postliceal şi superior, îmbunătăţirea calitativă a pregătirii elevilor şi studenţilor, aplicîndu-se mai ferm măsurile de integrare a învăţămîntului cu cercetarea şi producţia.

Actualul cincinal va marca o nouă etapă în ridicarea

gradului de civilizație materială și spirituală a tuturor celor ce muncesc. Pe baza rezultatelor obținute în economie, retribuția reală va fi majorată cu 18—20%, iar veniturile reale ale țărănimii, pe o persoană activă, vor crește cu 20—25%. Veniturile reale totale ale populației urmează să crească în actualul cincinal cu 37%. Corespunzător puterii de cumpărare a populației, volumul desfacerilor de mărfuri va spori cu 47%, concomitent cu diversificarea sortimentală și îmbunătățirea calitativă a mărfurilor destinate fondului pieței. Se vor mări cu peste 50% cheltuielile social-culturale ale statului, care în 1980 vor reprezenta 10 900 de lei pe o familie, față de 7 400 de lei în 1975. O preocupare de prim ordin a partidului o constituie accelerarea construcțiilor de locuințe ; astfel, pe întreaga perioadă se prevede ca, din fondurile sau cu sprijinul statului, să se realizeze 815 000 de apartamente ; se estimează, totodată, că populația își va construi în regie proprie, îndeosebi în mediul rural, circa 300 000 de locuințe. Pînă la sfîrșitul cincinalului vom dispune de un număr total de 500 000 de locuri în cămine, rezolvîndu-se integral necesitățile de cazare ale muncitorilor nefamiliști. Se prevede o dezvoltare susținută a bazei materiale a învățămîntului, ocrotirii sănătății, culturii și artei, în vederea intensificării procesului de instrucție și ridicare a nivelului de cultură al maselor populare.

Un obiectiv central al noului cincinal îl constituie reducerea săptămînii de lucru, în conformitate cu hotărîrile Congresului al XI-lea. Ținînd seama de complexitatea acestei probleme, de necesitatea studierii aprofundate a tuturor implicațiilor economico-sociale și pregătirii corespunzătoare a aplicării ei, avem în vedere ca reducerea săptămînii de lucru să facă obiectul analizei și dezbaterilor Conferinței Naționale a partidului din anul viitor. Pornim

de la premisa că pentru a da rezultatele scontate, pentru a se răsfrînge în mod pozitiv asupra vieții oamenilor muncii și a dezvoltării întregii societăți, reducerea săptămînii de lucru trebuie să se bazeze pe introducerea largă în producție a mecanizării și automatizării, pe organizarea științifică a activității tuturor unităților economice, pe creșterea substanțială a productivității muncii. În scopul creării condițiilor pentru trecerea, începînd de anul viitor, la realizarea treptată a acestui program, se impune ca încă din acest an să luăm măsuri hotărîte pentru realizarea producției planificate numai în timpul de lucru stabilit. Trebuie eliminat procedeul nejust de a se apela la ore suplimentare, la lucrul de duminică, ca urmare a faptului că nu se asigură desfășurarea procesului normal al producției în timpul de lucru stabilit. *(Aplauze).* Planul este în așa fel întocmit încît prin folosirea rațională a timpului de muncă — chiar fără eforturi deosebite, și în cadrul programelor de lucru — prevederile sale să se poată realiza în bune condiții. De aceea atrag foarte serios atenția organelor și organizațiilor de partid, consiliilor populare, conducerilor ministerelor și întreprinderilor să pună capăt abuzului de a recurge la ore suplimentare și la prelungirea lucrului în zilele de sărbătoare. Trebuie lichidată cu hotărîre această stare de lucruri ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

O importanță deosebită pentru realizarea noului cincinal are planul pe 1976, care prevede creșterea producției industriale cu 10%, realizarea unor sporuri însemnate ale producției agricole, înfăptuirea unui volum de investiții de aproape 160 miliarde de lei, precum și sarcini importante în dezvoltarea științei și tehnicii, creșterea productivității muncii și reducerea cheltuielilor de producție. Este necesar să se ia toate măsurile pentru realizarea în cele mai bune condiții a tuturor prevederilor planului pe anul

în curs. Dealtfel, trebuie să anunț că prima lună din cele 60 de luni ale acestui cincinal s-a încheiat cu rezultate bune, planul producției industriale fiind realizat cu o depășire de 800 000 000 de lei. Aceasta arată că am început noul cincinal cu dreptul ! *(Aplauze puternice)*.

Actualul cincinal ridică sarcini mari, calitativ superioare în fața organelor și organizațiilor de partid, a ministerelor, centralelor și întreprinderilor, a organelor locale de stat, care trebuie să acționeze cu fermitate pentru înfăptuirea ritmică, lună de lună, a prevederilor de plan, pentru perfecționarea generală a activității economico-sociale, făcînd totul pentru unirea eforturilor și energiilor creatoare ale oamenilor muncii de la orașe și sate în vederea înfăptuirii măreţului program elaborat de Congresul al XI-lea.

Avem tot ceea ce ne trebuie pentru ca în condiții normale — și noi avem convingerea că ele vor fi normale — să realizăm prevederile planului cincinal, ridicînd țara noastră pe o nouă treaptă de dezvoltare și progres, asigurînd un grad superior de bunăstare și civilizație întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, prelungite)*.

UN OBIECTIV FUNDAMENTAL — REALIZAREA EXEMPLARĂ A PLANURILOR ÎN PROFIL TERITORIAL, ÎNFLORIREA ECONOMICO-SOCIALĂ A TUTUROR JUDEȚELOR ȘI LOCALITĂȚILOR PATRIEI

Stimați tovarăși,

Făurirea socialismului presupune dezvoltarea puternică a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, într-o concepție unitară și de largă perspectivă. Numai pe

această cale se asigură ridicarea gradului de civilizație a tuturor localităților, lichidarea migrației populației spre orașele mari, transformarea armonioasă a întregii structuri și vieți sociale, făurirea deplinei egalități în ce privește condițiile de muncă și viață, exercitarea drepturilor și afirmarea în cîmpul vieții sociale a tuturor cetățenilor țării.

Corespunzător hotărîrii Congresului al XI-lea, în actualul cincinal urmează ca în fiecare județ să se asigure realizarea unei producții industriale de cel puțin 10 miliarde de lei. Ca urmare, gruparea județelor în funcție de valoarea producției industriale se va modifica astfel :

	Numărul județelor			
	1965	1970	1975	1980
Pînă la 2 miliarde lei	14	5	1	—
2,1— 4 miliarde lei	13	11	4	—
4,1—10 miliarde lei	9	15	14	—
10,1—15 miliarde lei	3	5	7	16
15,1—25 miliarde lei	—	3	11	12
peste 25 miliarde lei	1	1	3	12

Este deci o schimbare radicală a amplasării forțelor de producție.

După cum este cunoscut, propunerile de amplasare a noilor capacități au fost examinate împreună cu comitetele județene de partid, comitetele executive ale consiliilor populare, cu ministerele și celelalte organe centrale, cu oamenii muncii, cu toți cetățenii din localitățile respective. Pînă la sfîrșitul actualului cincinal, circa 700 de localități vor dispune de unități industriale de subordonare republicană, cu activitate permanentă și o producție de peste 10 000 000 de lei ; se vor crea, de asemenea, noi unități ale industriei de stat locale și cooperatiste, ajungîndu-se ca

astfel de unități să existe în peste 2 900 de localități ale țării. S-au definitivat platformele industriale, pornindu-se de la criteriul unei eficiențe sporite a investițiilor prin comasarea întreprinderilor, a utilităților comune, realizarea de construcții compacte, folosirea în mai mare măsură a rețelelor feroviare, rutiere și electrice existente. Dispunem acum de norme clare pentru amplasarea obiectivelor și organizarea platformelor industriale — și este o obligație primordială a consiliilor populare să ia toate măsurile pentru aplicarea lor fermă în viață, pentru soluționarea operativă, împreună cu ministerele și centralele, a tuturor problemelor de care depind pregătirea temeinică și realizarea la termen a lucrărilor de investiții.

Organele locale trebuie să acționeze, de asemenea, cu toată energia pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor de plan de către toate întreprinderile de pe teritoriu, indiferent de subordonarea acestora. O deosebită atenție trebuie acordată folosirii intensive a capacităților de producție, asigurării forței de muncă necesare, organizării științifice a producției și muncii, creșterii eficienței activității economice.

În economia noastră, un rol tot mai important va avea industria locală de stat și cooperatistă, a cărei producție globală se ridică în prezent la circa 65 miliarde de lei. Este datoria consiliilor populare să ia măsuri hotărîte pentru extinderea și diversificarea producției acestor unități, în special a prelucrării industriale a resurselor locale, precum și pentru dezvoltarea în continuare a cooperării dintre industria locală și întreprinderile republicane.

În cadrul politicii de dezvoltare economică armonioasă, o importanță deosebită are creșterea producției agricole în toate județele. Potrivit prevederilor actualului cincinal, gruparea județelor în funcție de valoarea producției globale agricole va evolua astfel :

Producția agricolă medie anuală pe cincinale	Numărul județelor		
	1966—1970	1971—1975	1976—1980
pînă la 1,5 miliarde lei	21	14	1
1,6—2,5 miliarde lei	12	14	14
2,6—3,5 miliarde lei	5	7	9
3,6—4,0 miliarde lei	1	1	6
peste 4,0 miliarde lei	1	4	10

În cadrul planurilor teritoriale s-au întocmit programe de creștere a producției agricole în fiecare comună — atît în unitățile socialiste, cît și în gospodăriile populației. Aceste programe au fost dezbătute cu lucrătorii unităților agricole de stat, cu membrii cooperativelor de producție și țăranii individuali, cu masele de cetățeni ai satelor ; ele sînt expresia atît a cerințelor generale ale economiei, cît și a inițiativei și spiritului gospodăresc al oamenilor muncii de la sate. Principalul este acum să se treacă cu toată hotărîrea la aplicarea măsurilor stabilite, mobilizîndu-se energia și capacitatea creatoare a întregii țărănimi pentru înfăptuirea obiectivelor prevăzute. O sarcină centrală a organelor locale este aceea de a acționa pentru utilizarea productivă a tuturor suprafețelor, indiferent de deținător, pentru aplicarea criteriilor științifice de zonare a producției, pentru desfășurarea la timp și în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole. De aceasta depinde îndeplinirea sarcinii ca fiecare județ să-și acopere necesitățile de produse agricole pentru aprovizionarea populației din resurse proprii și, totodată, să contribuie, într-o măsură tot mai mare, la sporirea fondului central de produse agricole.

Realizarea sarcinilor în profil teritorial în industrie și agricultură, în toate ramurile economiei va exercita un puternic rol dinamizator în înflorirea fiecărui județ și localități, va determina profunde mutații pozitive în struc-

tura socială a țării, în condițiile de muncă și viață ale oamenilor, în nivelul de cultură și civilizație al întregii populații, fiind o parte inseparabilă a făuririi programului de dezvoltare a societății noastre, de înaintare spre comunism. *(Aplauze puternice).*

ÎNFĂPTUIREA VASTULUI PROGRAM DE SISTEMATIZARE A LOCALITĂȚILOR URBANE ȘI RURALE — FACTOR ESENȚIAL ÎN RIDICAREA GRADULUI DE CIVILIZAȚIE A SOCIETĂȚII NOASTRE

Stimați tovarăși,

O problemă esențială înscrisă pe ordinea de zi a actualului congres — care a făcut obiectul dezbaterilor în comune, orașe și municipii, în conferințele județene ale consiliilor populare — este sistematizarea localităților urbane și rurale.

Viața a confirmat pe deplin justețea măsurilor luate în urmă cu 8 ani pentru reorganizarea administrativ-teritorială a țării. Aceasta a avut ca rezultat întărirea rolului organizatoric al statului socialist, înlăturarea verigilor intermediare, asigurarea unei legături directe și eficiente între organele de conducere și unitățile de bază. O urmare importantă a fost, totodată, dezvoltarea armonioasă pe teritoriu a forțelor de producție, accelerarea ridicării economice și sociale a județelor rămase în urmă, înflorirea a numeroase localități ce fuseseră mult timp neglijate. A crescut rolul orașului și comunei ca unități de bază ale organizării noastre administrativ-teritoriale.

După cum se știe, Conferința Națională din 1972 a elaborat directivele cu privire la sistematizarea localităților urbane și rurale, inițiind un proces deosebit de im-

portant al edificării socialiste în țara noastră, într-o concepție unitară, pe o lungă perioadă de timp.

În sistematizarea orașelor și municipiilor, un obiectiv central îl constituie folosirea judicioasă a terenului, concentrarea obiectivelor economice și amplasarea construcțiilor noi de locuințe în cadrul unor ansambluri compacte, integrate armonios în fizionomia fiecărei localități. Odată cu construcția locuințelor trebuie să se asigure dotările comerciale, de servicii, tehnico-edilitare, de transport, comunicații și agrement necesare, acordîndu-se, totodată, atenția corespunzătoare măsurilor de protecție a mediului ambiant.

În cincinalul 1976—1980 — concomitent cu dezvoltarea în continuare a actualelor orașe, îndeosebi a celor rămase în urmă — va începe transformarea treptată în orășele agricole sau agroindustriale a unui număr de 120 de centre comunale — cîte 2—4 în fiecare județ. Potrivit prevederilor Programului partidului, în perspectivă vor trebui create 300—400 de noi centre orășenești.

În sistematizarea comunelor se va urmări reducerea numărului de sate, realizarea unor centre puternice din punct de vedere economic, dotate edilitar, sanitar, cultural și comercial, acționîndu-se pentru concentrarea principalelor activități economico-sociale în comunele și satele cu perspective de dezvoltare.

În activitatea de sistematizare a localităților urbane și rurale va trebui să se aibă în vedere îmbinarea armonioasă a arhitecturii moderne cu trăsăturile specifice ale arhitecturii tradiționale a poporului nostru, urmărindu-se ca fiecare oraș și fiecare comună să aibă o personalitate proprie, distinctă.

Concomitent cu sistematizarea orașelor și comunelor, se va urmări extinderea, într-un ansamblu unitar, a rețelelor naționale de drumuri și altor căi de comunicație.

Toate orașele și comunele trebuie să devină unități administrativ-teritoriale complexe, capabile să asigure locuitorilor condiții optime de muncă, învățămînt, cultură și ocrotire a sănătății, de aprovizionare, de participare activă la conducerea treburilor publice. Înfăptuirea programului național de sistematizare va contribui astfel la realizarea unuia din cele mai importante obiective ale edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării spre comunism — dispariția treptată a deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, satisfacerea tot mai bună a necesităților materiale și spirituale ale cetățenilor din toate localitățile țării, ridicarea generală a gradului de cultură și civilizație. *(Aplauze puternice).*

AMPLOAREA PROGRAMELOR NAȚIONALE DE CONSERVARE ȘI GOSPODĂRIRE RAȚIONALĂ A PĂDURILOR, DE AMENAJARE A BAZINELOR HIDROGRAFICE ȘI FOLOSIRE COMPLEXĂ A APELOR

Stimați tovarăși,

Congresul va dezbate programul național de gospodărire rațională a pădurilor, de care depinde asigurarea unor importante resurse pentru dezvoltarea economiei naționale și, în același timp, însuși echilibrul ecologic, protecția mediului înconjurător în România.

Este cunoscut că, datorită politicii greșite aplicate în trecut și, trebuie să spunem, pînă nu demult, în acest domeniu, ponderea pădurilor în suprafața țării s-a redus, iar structura acestora pe vîrste și specii s-a înrăutățit. Pentru a se pune capăt exploatării neraționale a acestei bogății și a se asigura valorificarea ei superioară, a fost întocmit Programul național de conservare și dezvoltare

a fondului forestier pe perioada 1976—2010. Acest program stabilește pentru prima dată, într-o concepție unitară, de lungă perspectivă, luîndu-se în considerare multiplele funcții pe care le îndeplinesc pădurile, măsuri privind aplicarea unui regim normal de exploatare și regenerare a fondului nostru forestier.

Programul pornește de la necesitatea administrării unitare a întregului fond forestier, inclusiv a celui aflat în administrarea comunelor. Îndeplinirea obiectivelor programului impune îmbunătățirea radicală a activității organelor de specialitate, a tuturor lucrătorilor din silvicultură, a consiliilor populare, care trebuie să asigure executarea integrală a lucrărilor de împăduriri, aplicarea normelor silvice în întreținerea și exploatarea pădurilor, organizînd participarea tuturor cetățenilor la realizarea acestor acțiuni.

Actualul congres are, de asemenea, pe ordinea de zi dezbaterea Programului național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice, ce stabilește criteriile și măsurile de gospodărire complexă a tuturor apelor țării noastre. Se au în vedere, în primul rînd, folosirea rațională a resurselor noastre de apă și menținerea lor într-o stare cît mai bună, asigurarea aprovizionării corespunzătoare cu apă atît a populației, cît și a industriei și agriculturii. Se va urmări, totodată, ca, prin lucrări de îndiguire și crearea de baraje, localitățile și suprafețele agricole să fie apărate de inundații. O deosebită atenție se va acorda potențialului hidroenergetic, prevenirii și combaterii poluării apelor.

Realizarea acestui program de mare amploare impune un efort deosebit din partea statului nostru, a întregului popor. Pentru următorii 25—30 de ani se prevăd investiții de circa 1 000 miliarde de lei. În cincinalul 1976—1980 — care reprezintă prima etapă a înfăptuirii acestui program — se va acorda prioritate cerințelor dezvoltării noilor

platforme industriale, amenajării pentru irigații a unei suprafețe de circa un milion de hectare, apărării de inundații a localităților, combaterii eroziunii solului.

Toate acestea impun sarcini de mare răspundere organelor de partid, consiliilor populare, care trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru realizarea în cele mai bune condiții a lucrărilor prevăzute a se executa pe teritoriul județelor, al orașelor și comunelor respective, pentru antrenarea largă în acest scop a cetățenilor, a întregii populații.

Programele naționale pentru gospodărirea rațională a pădurilor și apelor fac parte integrantă din programul general de organizare armonioasă a întregii vieți economico-sociale, prefigurează dezvoltarea viitoare, într-o îndelungată perspectivă, a societății noastre, perspectiva de mîine a patriei, perspectivele de viață ale generațiilor prezente și viitoare. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

POLITICA PARTIDULUI ȘI STATULUI DE PERFECȚIONARE A RELAȚIILOR DE PRODUCȚIE ȘI SOCIALE, DE DEZVOLTARE A DEMOCRAȚIEI SOCIALISTE, DE RIDICARE A ROLULUI ȘI RĂSPUNDERII CONSILIILOR POPULARE ÎN CONDUCEREA ACTIVITĂȚII PE PLAN LOCAL

Stimați tovarăși,

Lichidarea claselor exploatatoare, înfăptuirea revoluției socialiste și dezvoltarea forțelor de producție au dus la schimbarea radicală a relațiilor de producție din țara noastră, care au la bază proprietatea socialistă, de stat și cooperatistă, a oamenilor muncii. Odată cu

lărgirea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății a avut loc și un amplu proces de perfecționare a noilor relații de producție și sociale.

Partidul nostru acționează în mod ferm, în spiritul concepției marxist-leniniste, pentru asigurarea concordanței între nivelul dezvoltării forțelor de producție și caracterul relațiilor de producție, aceasta fiind o cerință obiectivă a dezvoltării armonioase a întregii societăți. În acest sens, partidul acordă o atenție de prim ordin asigurării cadrului democratic corespunzător pentru participarea nemijlocită și conștientă a întregului popor la conducerea societății, la opera istorică de făurire a noii orînduiri sociale.

Se știe că întemeietorii marxismului, încercînd să contureze profilul viitoarei societăți, au subliniat rolul organizării și conducerii conștiente a tuturor sectoarelor vieții sociale. *„Oamenii își făuresc singuri istoria, dar pînă acum ei nu au făcut acest lucru călăuziți de o voință colectivă, după un plan colectiv"* — spunea Engels, referindu-se la carențele fundamentale ale societății capitaliste, bazată pe clase și interese antagoniste. Iar Marx, gîndindu-se la posibilitățile viitoarei orînduiri, arăta că *„orice muncă nemijlocit socială sau colectivă executată pe o scară mai mare are mai mult sau mai puțin nevoie de o dirijare care să asigure armonizarea activității individuale și să îndeplinească funcțiile generale care rezultă din mișcarea întregului organism"*. O asemenea armonizare a activității individuale cu interesele întregii societăți a devenit posibilă în condițiile socialismului — și tocmai în sensul acestui proces obiectiv a fost și este orientată activitatea partidului și statului nostru de conducere a țării.

„Partidul — se arată în Programul nostru de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare

a României spre comunism — *va acționa cu consecvență pentru participarea conștientă a tuturor oamenilor muncii la făurirea destinului colectiv al societății socialiste și comuniste. Înfăptuirea acestui principiu presupune o temeinică pregătire politico-ideologică, o cunoaștere și înțelegere aprofundată a legilor obiective ale dezvoltării sociale și, totodată, o înaltă răspundere din partea fiecăruia în exercitarea drepturilor democratice, cetățenești, în contribuția adusă la guvernarea țării*".

În perfecționarea relațiilor de producție și sociale pornim de la faptul că în orînduirea noastră, din care a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea, oamenii muncii au o calitate dublă — aceea de producători ai bunurilor materiale și spirituale și, în același timp, de stăpîni ai mijloacelor de producție, de proprietari și beneficiari ai tuturor valorilor materiale și spirituale, a tot ce se creează în societate. Dezvoltînd impetuos forțele de producție, sporind continuu avuția națională, noii proprietari — oamenii muncii — asigură baza perfecționării neîncetate a vieții sociale. Se acționează astfel corespunzător tezei materialismului dialectic potrivit căreia gradul de dezvoltare a forțelor de producție, caracterul relațiilor de producție și sociale, condițiile materiale de viață determină concepțiile oamenilor, modul lor de a gîndi și de a se comporta în societate.

Ținînd seama de calitatea nouă pe care o au oamenii muncii, partidul a acordat o atenție deosebită asigurării condițiilor necesare participării maselor, a întregului popor, la conducerea vieții economice și sociale, a statului socialist. În ultimii ani au fost create o serie de organisme de conducere colectivă care au dus la adîncirea democrației muncitorești atît în sfera producției materiale, cît și în viața de stat. Astfel, la nivelul întreprinderilor și centralelor, al tuturor unităților economice și instituțiilor sociale au fost create comitete și consilii ale oamenilor muncii, cărora le-au fost conferite importante atribuții și răspunderi în dezvoltarea producției, înfăptuirea judicioasă a repartiției, gospodărirea avutului obștesc, întărirea proprietății socialiste. Au fost, de asemenea, instituționalizate adunările generale ale oamenilor muncii, care funcționează ca foruri supreme de conducere în întreprinderi, centrale și instituții, dezbătînd atît planurile de producție, cît și dările de seamă ale organelor administrative, bunul mers al întregii activități. Organe de conducere colectivă există și în agricultură. A fost, de asemenea, creat cadrul organizatoric pentru conducerea colectivă a ministerelor și celorlalte organe centrale. Practic, se poate spune că la toate nivelurile, de sus și pînă jos, dispunem acum de forme colective de conducere.

În fiecare județ, oraș, municipiu, comună avem consilii populare și organisme ale acestora, care asigură, de asemenea, cadrul participării cetățenilor la dezbaterea și soluționarea problemelor obștești, la conducerea întregii activități de pe teritoriu. În structura statului nostru socialist, consiliile populare reprezintă o puternică forță politică și organizatorică. Avem 39 de consilii populare județene și Consiliul popular al capitalei, 235 de consilii populare municipale și orășenești și 2 706 consilii populare comunale, cuprinzînd în totalitate 51 441 de deputați aleși din rîndul tuturor categoriilor sociale, dintre cei mai destoinici, mai energici și competenți membri ai societății noastre. Peste 30% din numărul total al deputaților îl reprezintă femeile. Din cei 51 441 de deputați, 6 624 sînt muncitori și 22 822 țărani, care lucrează nemijlocit în producție, 4 509 intelectuali, 17 320 activiști de partid și de stat și 166 alte categorii. Din punctul de vedere al naționalității, situația se prezintă astfel : 46 268 sînt români, 3 774 maghiari, 824 germani și 575 de alte naționalități.

Principiul fundamental după care se organizează și conduce statul nostru socialist, deci și organele locale ale puterii și administrației, este principiul centralismului democratic. El asigură împletirea armonioasă a conducerii unitare a vieții economico-sociale cu autonomia și inițiativa consiliilor populare, îmbinarea activității pe baza planului unic, a legilor și indicațiilor organelor superioare, cu lărgirea atribuțiilor și răspunderii organelor locale.

O deosebită importanță pentru perfecționarea activității de conducere au avut măsurile privind răspunderea directă a cadrelor de partid în organele de stat la nivel județean, municipal, orășenesc și comunal. Aceasta a dus la lichidarea unor fenomene de paralelism, a tendințelor de conducere în general, a sporit răspunderea nemijlocită a organelor de partid pentru activitatea concretă de construcție economică și socială, a ridicat rolul organelor de stat în viața societății noastre pe toate treptele.

Deosebit de pozitive s-au dovedit a fi, de asemenea, măsurile privind crearea, la nivel central, a organelor de conducere cu dublu caracter, de partid și de stat, cum sînt Consiliul Organizării Economico-Sociale, Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economico-Sociale, Consiliul Culturii și Educației Socialiste și altele, precum și a organelor corespunzătoare pe plan local. Viața a confirmat că aceste măsuri corespund cerințelor obiective ale dezvoltării societății noastre ; pe măsura înaintării pe calea socialismului, ele se vor perfecționa în cadrul procesului legic de împletire tot mai strînsă a activității partidului cu cea a statului.

În practica conducerii societății s-a încetățenit metoda organizării de congrese și conferințe cu caracter național în cele mai importante sectoare ale activității economico-sociale, a unor consfătuiri pe ramuri de producție care permit dezbaterea cu oamenii muncii a tuturor problemelor privind dezvoltarea multilaterală a patriei. Cele mai importante legi, hotărîri și documente sînt supuse dezbaterii maselor, a întregului popor.

O mare însemnătate în exercitarea conducerii țării de către popor are Frontul Unității Socialiste, organism politic larg, revoluționar și democratic, care reunește, sub conducerea Partidului Comunist Român, toate organizațiile politice, de masă și obștești, consiliile oamenilor muncii ale naționalităților conlocuitoare, oglindind unitatea de voință și scop a întregii națiuni.

Frontul Unității Socialiste a fost investit cu atribuții largi în organizarea politică a tuturor cetățenilor și în asigurarea participării lor la conducerea vieții sociale, în dezvoltarea controlului obștesc, precum și în coordonarea activității educative, de formare a omului nou, de promovare în viața socială a principiilor echității socialiste.

O cucerire de importanță istorică a societății noastre socialiste este soluționarea, în spiritul concepției marxist-leniniste, pe baza politicii juste promovate consecvent de partidul nostru comunist, a problemei naționale. Partidul și statul nostru au asigurat lichidarea oricărei discriminări de ordin național, realizarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Rezolvarea problemei naționale în țara noastră se materializează în ridicarea gradului de dezvoltare economico-socială a tuturor zonelor țării, care permite oamenilor muncii să beneficieze de condiții de existență egale, să participe activ la conducerea diferitelor sectoare de activitate, precum și în asigurarea învățămîntului în limba maternă și a dreptului de folosire liberă a acesteia, de afirmare plenară în întreaga viață socială. Ca urmare a politicii naționale a partidului, în munca și lupta comună pentru dezvoltarea generală a țării,

pentru făurirea noii orînduiri, s-au întărit continuu și s-au consolidat frăția, unitatea și solidaritatea dintre oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, forța unită a întregului nostru popor în făurirea noii orînduiri. *(Vii aplauze).*

Trecînd în revistă toate aceste realizări, putem afirma cu deplin temei că în actuala etapă istorică dispunem de toate condițiile, de cadrul organizatoric corespunzător pentru unirea eforturilor întregului popor, pentru participarea conștientă a maselor la opera de edificare socialistă, pentru exercitarea plenară a drepturilor și libertăților tuturor oamenilor muncii. Am creat un sistem complex de conducere a țării de către poporul însuși, am realizat o democrație economică și socială de tip nou, superioară oricărei forme de democrație din țările unde există clase antagoniste, asupriți și asupritori. Aceasta permite realizarea în cele mai bune condiții a Programului partidului, făurirea viitorului măreț, comunist, al României.

Esențial este acum să se acționeze cu toată perseverența și energia pentru buna funcționare a acestui cadru, pentru folosirea deplină a condițiilor și posibilităților pe care le-am creat. Va trebui să asigurăm ca toate organismele democrației noastre socialiste să capete un conținut tot mai profund, să funcționeze cît mai armonios — evitînd suprapunerile —, să devină adevărate tribune eficiente de dezbatere și soluționare de către mase a problemelor conducerii întreprinderilor și instituțiilor, unităților teritorial-administrative, a întregii societăți.

Trebuie acționat pentru ridicarea gradului de răspundere civică a oamenilor muncii care fac parte din aceste organisme, în vederea adoptării unor decizii juste, a rezolvării corespunzătoare a sarcinilor, în scopul propășirii

rapide a întregii societăți. Se impune, totodată, manifestarea unei receptivități sporite față de propunerile și inițiativele maselor populare. Să se aibă permanent în vedere că toate organele de conducere sînt expresia puterii politice a clasei muncitoare, a oamenilor muncii și întreaga lor activitate trebuie pusă în slujba poporului. Este necesar să se prezinte cu regularitate în fața maselor populare rapoarte despre activitatea organelor conducătoare, să se asigure controlul permanent al oamenilor muncii asupra activității acestora. Numai așa se va putea realiza împletirea strînsă, organică a experienței maselor populare cu aceea a cadrelor și organelor de conducere.

În cadrul preocupării pentru sporirea rolului și perfecționării activității statului nostru socialist, o atenție deosebită vom acorda în continuare asigurării capacității de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței, suveranității și integrității țării, salvgardării muncii creatoare, pașnice a poporului nostru. În acest scop vom lua toate măsurile ce se impun pentru buna dotare și instruire a armatei noastre, pentru ridicarea nivelului activității organelor Ministerului de Interne și ale Justiției. Este necesar să se vegheze cu cea mai mare fermitate la apărarea legalității socialiste, la orientarea întregii activități a organelor de stat în direcția slujirii cu consecvență a intereselor și aspirațiilor întregii noastre națiuni socialiste.

Sarcini importante și răspunderi deosebite în dezvoltarea vieții noastre sociale revin consiliilor populare. Ele au îndatorirea să se ocupe îndeaproape — în raza lor de activitate — atît de problemele fundamentale ale dezvoltării industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri economice, de aspectele esențiale ale ridicării nivelului de trai

al maselor, cît și de multitudinea problemelor curente ale bunei gospodăriri a localităților țării, de soluționarea cerințelor cotidiene ale maselor de cetățeni.

O obligație fundamentală a consiliilor populare este aceea de a asigura aplicarea riguroasă și consecventă, în toate domeniile, a legilor statului, de a veghea la respectarea strictă a lor. Ele trebuie să combată cu cea mai mare energie orice tendințe de nesocotire a prevederilor legale, orice denaturări și manifestări de subiectivism în interpretarea și aplicarea legilor, să acționeze ferm pentru întărirea continuă a legalității noi a patriei noastre. Întreaga activitate economico-socială trebuie să se desfășoare pe baza Constituției — Carta fundamentală a țării — în spiritul legilor statului nostru socialist! Este necesar să se acționeze cu cea mai mare energie pentru întărirea ordinii și disciplinei în toate sectoarele de activitate. Așa cum am mai menționat și cu alte ocazii, trebuie să se renunțe complet la concepția greșită, care se manifesta pe timpuri, că dictatura proletariatului este neîngrădită de lege. Este neîngrădită de legile societății vechi, burgheze, dar puterea clasei muncitoare, a oamenilor muncii nu se poate întări și dezvolta decît pe bază de lege, asigurîndu-se respectarea strictă a legilor societății noastre socialiste! *(Vii aplauze).* Aceasta constituie o cerință primordială a bunului mers al vieții sociale, a îndeplinirii cu succes a tuturor hotărîrilor și programelor de dezvoltare multilaterală a societății noastre.

Forța consiliilor populare, eficiența muncii lor depind de întărirea continuă a legăturilor cu masele populare, de consultarea largă a acestora, de capacitatea lor de a stimula elanul constructiv și inițiativa oamenilor muncii. În felul acesta hotărîrile adoptate vor corespunde atît nevoilor reale ale județului sau localității respective, cerințelor concrete ale maselor populare, cît și intereselor generale ale societății noastre, ale statului socialist. Este necesar să fie combătute cu cea mai mare energie manifestările de birocratism, rutină și formalism din activitatea consiliilor populare, să se ia atitudine fermă împotriva acelor lucrători din aparatul de stat care dovedesc lipsă de solicitudine și operativitate în satisfacerea cerințelor cetățenilor, care nu înțeleg că rolul lor este să servească interesele oamenilor muncii. În toate compartimentele de activitate, organele puterii și administrației locale de stat trebuie să exercite un control riguros și exigent asupra felului cum sînt îndeplinite sarcinile, veghind să fie introdus pretutindeni un spirit de înaltă responsabilitate în muncă. Fiecare consiliu popular, fiecare deputat au obligația să facă totul pentru a justifica, prin activitatea de zi cu zi, încrederea alegătorilor, încrederea partidului, îndeplinindu-și cu abnegație datoria față de popor, față de cauza socialismului. Fiecare trebuie să fie conștient că numai îndeplinindu-și în cele mai bune condiții îndatoririle ce-i revin își face datoria față de popor și partid. *(Vii aplauze).*

Actualul Congres al consiliilor populare constituie o dovadă a superiorității orînduirii noastre, reprezintă o formă nouă a democrației socialiste din România, o modalitate superioară de manifestare liberă a opiniei maselor în problemele esențiale ale dezvoltării societății, de guvernare a statului de către popor, de conducere a țării pe baza și în spiritul voinței clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate.

Pregătirea congresului a prilejuit, în întreaga țară, o amplă dezbatere democratică a activității consiliilor populare, a rolului și contribuției lor la dezvoltarea econo-

mică și socială a țării, la întărirea statului socialist. În cadrul dezbaterilor purtate într-un spirit critic și autocritic în conferințele județene ce au precedat congresul au luat cuvîntul circa 8 000 de deputați. Au fost făcute cu acest prilej circa 15 600 de propuneri și sugestii privind perfecționarea în continuare a activității consiliilor populare. O mare parte din acestea sînt pe deplin justificate și ele trebuie să-și găsească neîntîrziat soluționarea. Se impune ca și în Legea consiliilor populare să aducem unele completări, ținînd seama de faptul că în perioada care a trecut de la adoptarea acesteia în viața socială s-au produs schimbări, au apărut o serie de reglementări noi ce trebuie să se reflecte, în mod corespunzător, și în cuprinsul Legii consiliilor populare.

Acționînd în spiritul principiilor centralismului democratic, va trebui să îmbunătățim în continuare conducerea și îndrumarea consiliilor populare, pentru ca acestea să joace un rol tot mai activ în înfăptuirea politicii partidului și statului, în dezvoltarea economico-socială a județelor și localităților. În această privință, un rol important revine, desigur, congresului — noul forum al organelor locale ale puterii și administrației de stat, care se va ține o dată la cinci ani. Dar, pentru a asigura dezbaterea anuală a planului unic de dezvoltare economico-socială, și în special a problemelor legate de realizarea lui în profil teritorial, apare necesară constituirea unui organism cu activitate permanentă, alcătuit din deputații comitetelor executive ale consiliilor populare județene, care să aibă rolul de adevărat parlament al organelor locale ale puterii și administrației de stat și să se convoace anual, înainte de sesiunile Marii Adunări Naționale consacrate adoptării planurilor și bugetelor de stat. Acest organism va putea aduce, fără îndoială, o contribuție importantă la fundamentarea

științifică, realistă și democratică a obiectivelor dezvoltării economico-sociale a tuturor localităților, a întregii țări. *(Aplauze puternice).*

Sînt încredințat că dezbaterile ce se vor purta în cadrul congresului vor da un nou impuls activității consiliilor populare, vor duce la ridicarea nivelului general al muncii organelor locale ale puterii și administrației de stat, astfel încît acestea să poată contribui tot mai eficient și activ la înflorirea multilaterală a patriei, la ridicarea nivelului general de bunăstare și civilizație al întregii noastre națiuni.

Partidul nostru consideră că dezvoltarea în continuare a democrației socialiste constituie o necesitate obiectivă a însăși înaintării societății pe calea socialismului și comunismului, un factor fundamental al întăririi orînduirii noastre noi. Pornim de la principiul că fără asigurarea participării poporului la conducerea întregii vieți sociale nu poate fi concepută victoria societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Democrația noastră — așa cum am menționat — se deosebește fundamental de democrația burgheză, ce se limitează la proclamarea formală a unor drepturi, lipsind în practică pe cetățeni de cadrul social concret necesar exercitării lor. Viața arată că nu se poate vorbi de democrație reală în condițiile societății bazate pe proprietatea capitalistă a mijloacelor de producție, pe exploatarea omului de către om, pe inegalitate economică și socială. Democrația socialistă se întemeiază pe lichidarea exploatării și asupririi, pe înlăturarea inegalităților economice și sociale, pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Ea are la bază raporturi de colaborare, ajutor reciproc și stimă între toți membrii societății, libertatea omului de a acționa în mod conștient atît pentru afirmarea

propriei personalități, pentru făurirea propriului viitor, cît și pentru realizarea bunăstării generale. Ea este o expresie a umanismului revoluționar, care concepe realizarea fericirii personale în cadrul făuririi fericirii întregului popor. Astăzi, cînd națiunile lumii sînt tot mai angajate în lupta pentru clădirea unei vieți cu adevărat libere, potrivit propriei voințe și propriilor aspirații, este mai evident ca oricînd că numai în condițiile în care poporul preia în propriile mîini puterea devine stăpîn pe soarta sa, se poate asigura o democrație reală, poate fi instaurat adevăratul umanism.

Partidul nostru va face totul pentru accentuarea continuă a procesului de perfecționare a democrației socialiste în toate domeniile vieții sociale, pentru asigurarea participării tot mai largi și efective a maselor la conducerea societății, la făurirea conștientă a propriului destin, asigurînd astfel poporului nostru afirmarea tot mai demnă atît pe plan național, cît și internațional. *(Aplauze puternice).*

ORGANIZAȚIILE DE PARTID SĂ FIE ÎN FRUNTEA LUPTEI PENTRU REALIZAREA PLANULUI, PENTRU PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII ORGANELOR LOCALE ALE PUTERII ȘI ADMINISTRAȚIEI DE STAT, PENTRU RIDICAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE A OAMENILOR MUNCII

Stimați tovarăși,

Îndeplinirea cu succes a mărețului program de viitor, a prevederilor cincinalului necesită desfășurarea unei activități politice și organizatorice tot mai largi de către organele și organizațiile de partid. Ele trebuie să se afle

permanent în fruntea tuturor acțiunilor privind realizarea planului, să pună în centrul activității lor preocuparea pentru unirea eforturilor comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii în vederea înfăptuirii neabătute, în cele mai bune condiții, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, a tuturor sarcinilor înscrise în programele naționale. Exercitîndu-și rolul conducător în întreaga activitate economico-socială, organizațiile de partid trebuie să cultive un spirit de înaltă exigență și răspundere pentru felul în care sînt transpuse în viață prevederile cincinalului, hotărîrile partidului și statului, să introducă un climat de ordine și disciplină, creînd un puternic curent de opinie împotriva oricăror manifestări negative care împiedică bunul mers al activității, aduc daune economiei naționale, intereselor poporului.

Organizațiile de partid trebuie să acorde o atenție deosebită asigurării celor mai bune condiții de funcționare a organelor colective de conducere democratică muncitorească, veghind ca acestea să-și exercite plenar și eficient atribuțiile ce le revin în dirijarea și organizarea producției, a vieții sociale.

Organizațiile județene, orășenești și comunale trebuie să asigure îmbunătățirea conducerii de către partid a consiliilor populare, ridicarea rolului și răspunderii acestora în întreaga activitate de înfăptuire a planului și programelor de dezvoltare.

Pentru transpunerea în viață a tuturor programelor de dezvoltare economico-socială a țării, hotărîtoare este munca organizatorică, de îndrumare, precum și exercitarea unui control exigent în toate sectoarele de activitate. Știm bine ce avem de făcut atît pe plan național, cît și județean, orășenesc, comunal, în fiecare întreprindere și instituție. Hotărîtor este acum felul cum vom acționa pentru a trans-

pune în viață toate aceste planuri și programe. Se impune deci să asigurăm o mai justă repartizare a cadrelor — în raport cu pregătirea lor — în toate sectoarele, acordîndu-se atenția prioritară celor care au rolul hotărîtor în dezvoltarea generală a societății. Totodată, este necesară desfășurarea unei munci intense pentru ridicarea simțului de răspundere, a nivelului de conștiință și a spiritului de inițiativă al cadrelor, al tuturor comuniștilor.

Ținînd seama că opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate trebuie să fie rezultatul activității conștiente a oamenilor, o sarcină permanentă, de cea mai mare importanță a organelor și organizațiilor de partid va fi și în viitor intensificarea muncii de educare politică, revoluționară a celor ce muncesc, de formare a omului nou, înaintat al societății noastre socialiste. Organizațiile de partid trebuie să acționeze consecvent pentru însușirea de către oamenii muncii a politicii partidului, a concepției revoluționare materialist-dialectice și istorice despre natură și societate, pentru cunoașterea și înțelegerea legităților dezvoltării sociale, a cerințelor obiective ale construcției societății socialiste și comuniste.

Organizațiile de partid trebuie să se preocupe de folosirea deplină a tuturor mijloacelor create de societatea noastră pentru ridicarea nivelului de pregătire științifică și de cultură generală a maselor. Un obiectiv important al activității educative trebuie să-l constituie combaterea fermă a concepțiilor mistice, idealiste, a tuturor mentalităților retrograde, acționînd energic pentru dezvoltarea unei atitudini înaintate față de muncă, față de interesele generale ale societății, pentru promovarea înaltelor principii ale eticii și echității socialiste.

În înfăptuirea programului ideologic al partidului, în

întreaga activitate de formare și educare a omului nou, de ridicare a conștiinței socialiste a maselor, mari răspunderi revin instituțiilor de cultură, uniunilor de creatori, literaturii și artei, chemate să contribuie la afirmarea, în forme specifice, a concepției înaintate despre lume și societate a partidului nostru în viața întregului popor. Presa, radioul și televiziunea, celelalte mijloace de informare și înrîurire a maselor trebuie, de asemenea, să-și îmbunătățească activitatea, acordînd mai multă atenție dezbaterii problemelor fundamentale ale dezvoltării societății noastre, oglindind mai corespunzător activitatea consiliilor populare, jucînd un rol mai activ în perfecționarea continuă a muncii lor, în mobilizarea elanului creator, a experienței și inițiativei oamenilor muncii în lupta pentru progresul țării, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru. *(Aplauze puternice).*

Avem în toate județele și localitățile organizații de partid puternice, cu o bogată experiență, cadre de partid încercate, temeinic pregătite. Marile realizări cu care am încheiat cincinalul 1971—1975 demonstrează grăitor forța și tăria organizațiilor noastre de partid, capacitatea lor de a uni și conduce oamenii muncii pentru obținerea unor succese tot mai strălucite în toate domeniile de activitate.

Îmi exprim convingerea că în noua etapă de dezvoltare a țării, comuniștii, organele și organizațiile noastre de partid vor face totul pentru a-și îndeplini cu cinste misiunea ce le revine, asigurînd creșterea continuă a rolului partidului nostru în istorica operă de construcție socialistă și comunistă, călăuzind elanul revoluționar, creator al maselor spre realizări tot mai mari în înfăptuirea cincinalului, în înfăptuirea în viață a mărețului Program elaborat de Congresul al XI-lea. ***(Aplauze puternice, prelungite).***

DEZVOLTAREA COMERȚULUI EXTERIOR AL ROMANIEI, INTENSIFICAREA PARTICIPĂRII ȚĂRII NOASTRE LA SCHIMBUL MONDIAL DE VALORI, LA DEZVOLTAREA COLABORĂRII INTERNAȚIONALE

Stimați tovarăși,

Paralel cu dezvoltarea sa economico-socială în ritm intens, țara noastră a extins și extinde schimburile economice și cooperarea în producție cu alte state. Experiența istorică demonstrează că participarea activă la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale pe plan internațional constituie o necesitate obiectivă pentru progresul fiecărei țări — deci și al României —, pentru cauza generală a civilizației umane.

Dinamica și amploarea relațiilor economice externe ale țării noastre în cincinalul 1971—1975 sînt redate clar de faptul că volumul comerțului exterior s-a dublat față de perioada 1966—1970, fiind aproximativ egal cu cel realizat în cele patru cincinale precedente.

Comparativ cu anul 1970, exportul s-a majorat de 2,4 ori și a cunoscut importante schimbări structurale, accentuîndu-se ponderea produselor prelucrate, îndeosebi a mașinilor, utilajelor și produselor chimice. Pentru a asigura necesitățile economiei, îndeosebi de materii prime — țiței, cărbuni cocsificabili și cocs, minereu de fier, cupru și alte metale neferoase, bumbac, cauciuc natural —, precum și de mașini, utilaje și instalații pentru modernizarea pro-

ducției materiale, importurile au crescut în cincinalul trecut de 2,3 ori.

O caracteristică de bază a cincinalului trecut o constituie diversificarea formelor de comerț exterior și, îndeosebi, extinderea considerabilă a cooperării în producție cu alte state, crearea în comun a unor obiective economice, dezvoltarea acțiunilor de specializare, realizarea unor schimburi pe termen lung. Activitatea de cooperare deține în prezent circa 25% din volumul total al comerțului exterior al țării noastre.

Deși în cursul ultimului cincinal în comerțul exterior a trebuit să facem față unor dificultăți generate de criza economică internațională, de majorarea substanțială a prețurilor la o serie de materii prime, s-au creat — pe baza dezvoltării susținute a exporturilor — resursele valutare necesare asigurării mijloacelor de plată. Putem spune că pe ansamblul perioadei cincinalului trecut exporturile și importurile au fost practic egale, asigurîndu-se o balanță comercială echilibrată.

În cadrul politicii de largă colaborare economică internațională, România a dezvoltat în mod susținut relațiile economice cu statele socialiste, care dețin o pondere de circa 44% în volumul comerțului nostru exterior. Am extins relațiile cu țările membre ale C.A.E.R. participînd la înfăptuirea „Programului complex", în scopul accelerării dezvoltării economico-sociale a fiecărei țări, al apropierii și egalizării treptate a nivelurilor lor de dezvoltare economică și socială. Am dezvoltat, de asemenea, relațiile cu celelalte țări socialiste, contribuind la creșterea prestigiului și forței socialismului în lume. Vom promova și în viitor cu consecvență această politică, ce corespunde intereselor poporului român, cauzei generale a socialismului și păcii.

Am acționat, de asemenea, și vom acționa și în viitor în mod ferm pentru intensificarea schimburilor economice

şi cooperării cu ţările în curs de dezvoltare, cu statele ce au păşit pe calea propăşirii economico-sociale independente. În prezent ţara noastră întreţine relaţii economice strînse cu peste 90 de state din Africa, Asia, America Latină. Volumul schimburilor cu aceste ţări a fost în 1975 de peste 5 ori mai mare decît în 1970.

Concomitent, România dezvoltă comerţul exterior şi colaborarea economică cu statele capitaliste dezvoltate, ponderea acestora în volumul comerţului exterior fiind în prezent de circa o treime.

Cincinalul 1976—1980 va marca o participare şi mai amplă, cu o eficienţă sporită, a României la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul de valori pe plan mondial, volumul comerţului exterior urmînd să sporească într-un ritm mediu anual de 12,4%.

O dinamică accentuată va cunoaşte exportul, prevăzut să se dezvolte într-un ritm de aproape 15%. Va trebui să acordăm cea mai mare atenţie, corespunzător prevederilor cincinalului, diversificării mărfurilor destinate pieţei externe, modernizării şi reînnoirii continue a produselor pentru export, sporirii vînzării de produse cu grad înalt de prelucrare. Sînt necesare îndeplinirea riguroasă a planului de export, realizarea fondului de marfă prevăzut, respectarea strictă a condiţiilor de calitate, a termenelor de livrare stabilite prin contracte. În felul acesta vom asigura valorificarea superioară pe piaţa externă a resurselor materiale şi de muncă, creşterea eficienţei întregului nostru comerţ exterior.

Importurile se vor majora în principal ca urmare a sporirii achiziţiilor de materii prime şi combustibili, ţinînd seama de faptul că resursele naturale ale ţării nu acoperă integral necesităţile dezvoltării economice. În cadrul lărgirii schimburilor cu alte state, vom continua să importăm, de asemenea, maşini şi utilaje cerute de amploarea programului nostru de investiţii, de colaborare şi cooperare cu ţările socialiste, cu alte state în producerea maşinilor şi utilajelor. Vom intensifica acţiunile de cooperare şi specializare în producţie cu alte state. În legătură cu importurile, se cer luate măsuri ferme pentru dimensionarea acestora la strictul necesar, eliminîndu-se orice achiziţii nejustificate din străinătate, urmărindu-se folosirea maximă a resurselor şi posibilităţilor producţiei interne.

Organele şi organizaţiile de partid, ministerele, centralele şi întreprinderile, consiliile populare, toţi oamenii muncii trebuie să aşeze în centrul eforturilor lor îndeplinirea exemplară a tuturor sarcinilor de extindere şi ridicare a eficienţei schimburilor noastre economice internaţionale, asigurîndu-se pe această bază realizarea unei balanţe comerciale excedentare, precum şi sporirea resurselor valutare ale ţării, creşterea contribuţiei comerţului exterior la dezvoltarea generală a economiei naţionale, la colaborarea între naţiuni, la cauza păcii şi progresului în lume. *(Vii aplauze).*

POLITICA EXTERNĂ A ROMÂNIEI DE PACE ŞI COLABORARE, DE PARTICIPARE ACTIVĂ LA SOLUŢIONAREA CONSTRUCTIVĂ A MARILOR PROBLEME ALE LUMII CONTEMPORANE

Stimaţi tovarăşi,

În întreaga sa politică, partidul nostru porneşte de la principiul marxist-leninist potrivit căruia între sarcinile naţionale şi cele internaţionale există o strînsă unitate dialectică. La sesiunea din decembrie anul trecut a Marii Adunări Naţionale am prezentat pe larg analiza situaţiei internaţionale, principalele acţiuni şi iniţiative desfăşurate

de țara noastră pe arena mondială, obiectivele de viitor ale politicii noastre externe. Consider însă potrivit ca aceste probleme să fie dezbătute și de către deputații consiliilor populare, care reprezintă masele largi de alegători, aspirațiile și voința întregului nostru popor.

Viața, întreaga desfășurare a evenimentelor confirmă pe deplin justețea aprecierilor și concluziilor Congresului al XI-lea cu privire la evoluția internațională. În lume au continuat să aibă loc în această perioadă ample transformări revoluționare, naționale și sociale, schimbări profunde în raportul mondial de forțe. Un rol important în marile deplasări ale lumii contemporane l-au avut și-l au țările socialiste, realizările dobîndite de acestea în dezvoltarea lor economico-socială, politica lor externă de colaborare și pace, influența pe care socialismul o exercită asupra întregii evoluții istorice a societății omenești. O înrîurire deosebit de pozitivă asupra cursului vieții internaționale exercită, de asemenea, tinerele state independente, țările în curs de dezvoltare, care au pășit pe calea afirmării economice și politice de-sine-stătătoare, popoarele care au scuturat jugul dominației străine și care își manifestă tot mai puternic hotărîrea de a folosi în interes propriu bogățiile lor naționale, de a-și hotărî destinele fără nici un amestec din afară. Un factor esențial al schimbărilor survenite în lume îl constituie intensificarea luptei maselor populare din țările capitaliste pentru drepturi și libertăți democratice, pentru înnoirea societății, pentru o politică de pace și colaborare internațională, creșterea solidarității forțelor progresiste, antiimperialiste de pretutindeni. Se manifestă mai pregnant ca oricînd hotărîrea popoarelor de a pune capăt vechii politici imperialiste de dominație, inechitate, forță și dictat, de a promova relații noi între state, bazate pe încredere și respect, pe egalitate și avantaj reciproc. *(Aplauze puternice).*

Schimbări importante au continuat să aibă loc și în sfera lumii capitaliste, îndeosebi în cadrul relațiilor dintre țările capitaliste dezvoltate. Continuă să se manifeste tendința regrupării statelor în funcție de o serie de interese economice și politice comune, orientarea unor țări spre promovarea unei politici proprii, atît pe plan intern, cît și pe plan internațional. Toate acestea duc la adîncirea contradicțiilor economice și politice în cadrul sistemului capitalist.

Se confirmă pe deplin aprecierea partidului nostru că ne aflăm într-o nouă fază a crizei generale a sistemului capitalist mondial. O expresie concludentă o constituie și criza economică ce a cuprins în ultimii ani lumea capitalistă în ansamblu, accentuînd în mod profund instabilitatea acesteia. După datele publicate de diferite organizații economice internaționale rezultă că dacă în perioada 1971—1973 producția industrială a țărilor capitaliste dezvoltate a crescut într-un ritm mediu de aproape 6%, în 1974 ea a stagnat, iar în 1975 a înregistrat o scădere de circa 8%; ca urmare, se apreciază că pe întreaga perioadă 1971—1975 ritmul mediu al creșterii economice în lumea capitalistă este mai mic de 2%.

După cum se știe, criza economică a luat proporții mondiale, afectînd întregul ansamblu al schimburilor dintre state, sistemul monetar internațional, generînd escaladarea prețurilor, provocînd grave perturbații în comerțul internațional. Un fenomen mondial de asemenea dimensiuni nu putea să nu se repercuteze — într-o formă sau alta — asupra tuturor țărilor, ținînd seama de faptul că epoca noastră se caracterizează printr-o interdependență crescîndă a economiilor naționale, prin extinderea cooperării și adîncirea diviziunii internaționale a muncii. Fără îndoială că urmările crizei și escaladării prețurilor au fost resimțite, într-o măsură mai mare sau mai mică, și în ță-

rile socialiste, acestea neputînd însă afecta în mod grav procesul dezvoltării lor ascendente, economice și sociale. Este semnificativ faptul că în perioada 1971—1975, pe ansamblul statelor socialiste s-a înregistrat un ritm mediu anual de creștere a producției industriale de 8—9%, ceea ce a dus la sporirea ponderii țărilor socialiste în economia mondială, la creșterea influenței și prestigiului lor în lume. Aceasta demonstrează încă o dată superioritatea economiei socialiste planificate, capacitatea ei de a evita sau diminua influențele negative ale vieții economice internaționale, de a asigura stabilitatea dezvoltării multilaterale a societății.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, trebuie arătat că unele din ele au obținut succese pe plan economic, acționînd pentru mobilizarea resurselor naționale, explorarea amplă și punerea în valoare a bogățiilor de care dispun. Se constată însă că ritmurile creșterii economice a acestor țări prezintă o mare diferențiere, determinînd dezvoltarea lor inegală. În special țările producătoare de petrol au obținut în această perioadă progrese economice simțitoare. După datele statistice mondiale, producția industrială a țărilor în curs de dezvoltare a sporit pe ansamblu, în perioada 1971—1975, într-un ritm mediu de circa 5%. Analiza obiectivă a situației economice arată însă că și în decursul acestor ani au continuat să se mențină — și în unele privințe chiar să se înrăutățească — decalajele față de țările avansate din punct de vedere economic. Existența a două treimi din omenire în stare de subdezvoltare sau în curs de dezvoltare este una din cele mai grave anomalii ale lumii contemporane, care îngustează sfera producției materiale și a desfacerii produselor, are repercusiuni negative asupra dezvoltării și stabilității întregii economii mondiale.

Evoluția internațională evidențiază tot mai clar ana-

cronismul relațiilor de producție capitaliste, faptul că ele nu pot asigura dezvoltarea constantă și armonioasă a economiei, soluționarea corespunzătoare a problemelor progresului societății în interesul maselor largi populare. Se manifestă, ca o cerință obiectivă tot mai imperioasă, lichidarea vechilor relații sociale bazate pe inegalitate și asuprire, pe exploatarea majorității de către o minoritate a societății, înlocuirea acestora cu relații noi, bazate pe egalitate și echitate, care să permită satisfacerea intereselor și aspirațiilor maselor largi populare, participarea întregului popor la conducerea vieții economico-sociale, la guvernarea statului.

Apare, de asemenea, tot mai pregnantă necesitatea instaurării unei ordini economice internaționale noi, care să asigure dezvoltarea largă a colaborării între state pe baza egalității și avantajului reciproc, a respectării dreptului fiecărui popor de a fi deplin stăpîn pe bogățiile naționale, de a-și alege liber drumul dezvoltării economico-sociale, fără nici un amestec din afară, de a-și concentra toate resursele pentru accelerarea înaintării pe calea progresului și civilizației.

Ca rezultat al proceselor și tendințelor care au loc în lume, al luptei tot mai hotărîte a popoarelor de pretutindeni, în viața internațională a continuat să se afirme cursul nou spre destindere și colaborare. Evenimentele arată că acest curs, destul de fragil, poate fi pus în pericol de forțele reacționare. Iată de ce considerăm că în prezent este mai necesar ca oricînd să fie intensificată lupta unită a popoarelor pentru o dezvoltare nouă a lumii, pentru consolidarea și continuarea cursului destinderii și colaborării, pentru rezolvarea constructivă a problemelor pe care le-a creat și le-a lăsat nesoluționate vechea politică imperialistă, colonialistă și neocolonialistă.

În lumina acestor considerente, țara noastră promo-

vează o politică activă de colaborare internațională, de destindere și înțelegere între toate națiunile. Așa cum am arătat și la sesiunea Marii Adunări Naționale, țara noastră întreține relații diplomatice și consulare cu 126 de state și relații economice cu peste 130 de țări. În întreaga noastră activitate internațională acordăm o atenție de prim ordin dezvoltării prieteniei și colaborării cu țările socialiste, milităm în mod ferm și consecvent pentru întărirea unității și coeziunii lor, considerînd că aceasta reprezintă un factor esențial pentru afirmarea socialismului pe plan mondial, pentru cauza progresului social și păcii în lume. *(Aplauze puternice)*. Extindem, de asemenea, raporturile cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, acestea înscriindu-se în politica generală a României de solidaritate cu statele care se pronunță pentru o dezvoltare de sine-stătătoare, cu toate forțele antiimperialiste mondiale. Totodată, acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, amplificăm colaborarea cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. După cum cunoașteți, la baza relațiilor internaționale ale României situăm principiile deplinei egalități în drepturi, respectării suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța. Milităm ferm ca aceste principii să fie generalizate în întreaga viață internațională, deoarece numai pe baza lor se poate asigura o politică nouă, de egalitate, o pace sigură și dreaptă în lume. *(Aplauze puternice)*.

În cadrul politicii noastre externe acordăm un loc important și militàm în mod susținut pentru întărirea colaborării și securității în Europa, pentru aplicarea în viață a principiilor înscrise în documentele Conferinței general-europene de la Helsinki. Considerăm necesar să se treacă la măsuri concrete în vederea instaurării pe continent a

unui climat de colaborare și securitate, care să dea garanție fiecărui popor că se poate dezvolta liber, la adăpost de orice agresiune sau amestec din afară. România este hotărîtă să facă totul în continuare pentru a contribui la realizarea securității, păcii și colaborării în Europa.

În acest spirit acționăm pentru instaurarea unor relații de bună vecinătate și strînsă conlucrare între țările din Balcani, sprijinind ferm orice acțiuni și inițiative constructive cu acest caracter. Apreciem că reuniunea balcanică pentru cooperare economică de la Atena constituie un moment important în evoluția relațiilor dintre țările ce trăiesc în această regiune și ne exprimăm speranța că ea se va solda cu rezultate cît mai bune, ducînd la stimularea și intensificarea colaborării între țările din Balcani, atît în domeniile economic, tehnico-științific și cultural, cît și în alte domenii. Transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, lipsită de arme nucleare, corespunde nu numai intereselor popoarelor din această regiune geografică, ci și cauzei păcii și colaborării în Europa și în întreaga lume.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru soluționarea, pe cale politică, a situației din Cipru, pe baza respectării independenței și integrității acestui stat, a asigurării unei conviețuiri pașnice a celor două comunități cipriote.

Ținînd seama de interdependența strînsă între situația de pe continentul european și cea din Orientul Mijlociu, de pericolul internațional pe care îl reprezintă încordarea în această regiune, ne preocupăm în mod deosebit și militàm activ pentru soluționarea pe cale politică a conflictului, pentru instaurarea cît mai grabnică a unei păci trainice și juste în această zonă.

Lucrările recente ale Consiliului de Securitate în legătură cu conflictul din Orientul Mijlociu și problema palestineană au evidențiat preocuparea puternică a popoare-

lor, a opiniei publice mondiale de a se ajunge la realizarea cît mai grabnică a păcii în această zonă. Trebuie să menţionăm încă o dată că poziţia rigidă a Israelului, neparticiparea sa la lucrările Consiliului de Securitate nu sînt de natură să favorizeze soluţionarea rapidă a conflictului. Sperăm că Israelul va înţelege că trebuie să renunţe la o asemenea atitudine, că ignorarea Organizaţiei Naţiunilor Unite nu serveşte în nici un fel intereselor păcii în Orientul Mijlociu. Regretăm, de asemenea, faptul că adoptarea rezoluţiei cu privire la Orientul Mijlociu şi la recunoaşterea dreptului de autodeterminare a poporului palestinean a fost împiedicată prin veto-ul Statelor Unite ale Americii. Folosirea şi în acest caz a dreptului de veto demonstrează încă o dată cît de necesar este să se înţeleagă faptul că nu trebuie abuzat de acest drept, că el trebuie utilizat doar în cazuri extreme, şi numai pentru a sluji cu adevărat interesele păcii şi înţelegerii între popoare. Este, de asemenea, timpul să se înţeleagă faptul că fără recunoaşterea dreptului poporului palestinean la autodeterminare, fără recunoaşterea Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei — ca reprezentant legitim al poporului palestinean — nu se poate ajunge la realizarea unei păci trainice şi juste în această regiune.

După părerea României, în soluţionarea conflictului din Orientul Mijlociu trebuie să se acţioneze în continuare, cît mai intens, pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, pentru rezolvarea problemei poporului palestinean în conformitate cu interesele şi aspiraţiile sale legitime — inclusiv de a-şi constitui un stat propriu, independent —, pentru respectarea independenţei şi suveranităţii tuturor statelor din zonă.

Considerînd că una din problemele fundamentale ale epocii noastre — de care depind nemijlocit destinderea,

pacea şi colaborarea internaţională — este lichidarea subdezvoltării, România militează cu toată fermitatea pentru abolirea definitivă a vechilor relaţii care au generat marile decalaje dintre state, a politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste, pentru instaurarea noii ordini economice şi politice internaţionale, bazată pe egalitate şi echitate în raporturile dintre toate statele.

Pornind de la situaţia deosebit de îngrijorătoare creată ca urmare a cursei înarmărilor, România acţionează cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, considerînd că toate popoarele au datoria să se ridice în mod ferm, pînă nu este prea tîrziu, pentru a determina realizarea unor progrese reale, a unor măsuri concrete pe această cale.

Apreciind că la dezbaterea şi soluţionarea problemelor care confruntă lumea contemporană trebuie să ia parte nemijlocit, pe bază de deplină egalitate, toate ţările lumii, fără deosebire de mărime sau orînduire socială, şi pornind de la faptul că Organizaţia Naţiunilor Unite oferă cadrul organizatoric cel mai adecvat pentru dezbaterea democratică a acestor probleme şi participarea activă a popoarelor la rezolvarea lor, la întreaga viaţă internaţională, România militează ferm pentru îmbunătăţirea activităţii şi ridicarea rolului O.N.U., pentru creşterea aportului său la promovarea cursului destinderii, la instaurarea unui climat de colaborare pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

Stimaţi tovarăşi,

În multe ţări ale lumii, în soluţionarea problemelor grave care confruntă omenirea se afirmă cu tot mai multă putere partidele comuniste şi muncitoreşti, care se pronunţă pentru o dezvoltare democratică a societăţii, pentru o organizare a vieţii economice şi sociale în interesul

maselor largi populare, pentru o politică de independență și suveranitate națională, de pace și colaborare internațională. În aceste condiții este cu atît mai de neînțeles poziția unor cercuri și oameni politici care, pronunțîndu-se pentru o dezvoltare nouă a societății și a raporturilor internaționale, se declară împotriva participării partidelor comuniste în guverne sau alte organisme de stat, împotriva asumării de către acestea a unor responsabilități în conducerea țării. Este timpul să se înțeleagă că soluționarea constructivă a marilor probleme ce preocupă popoarele, asigurarea păcii în lumea contemporană nu se pot realiza fără participarea activă a comuniștilor — reprezentanți ai clasei muncitoare, ai maselor populare, care, de-a lungul întregii lor existențe, s-au identificat cu interesele poporului, cu cauza democrației, a progresului social, a păcii și colaborării între națiuni. *(Vii aplauze).* Evenimentele, viața demonstrează că numai colaborarea activă între comuniști, socialiști, social-democrați și alte forțe democratice, inclusiv religioase, poate asigura soluționarea problemelor complexe ale dezvoltării economico-sociale în epoca noastră, ale instaurării păcii în lume. Din păcate, se pare că unii uită prea repede lecțiile și învățămintele istoriei, faptul că lipsa colaborării între comuniști și socialiști a fost unul din factorii care au dus la instaurarea fascismului în Germania și în alte țări, urmată de declanșarea celui de-al doilea război mondial, pe care omenirea l-a plătit atît de scump.

Apreciind rolul tot mai important pe care partidele comuniste și muncitorești îl au în transformarea înnoitoare a societății, precum și în viața internațională, în lupta pentru o politică nouă de pace și cooperare, partidul nostru este ferm hotărît să întărească colaborarea și solidaritatea cu toate aceste partide. Totodată, vom intensifica relațiile cu partidele socialiste și social-democrate,

cu mișcările de eliberare națională, cu partidele naționale de guvernămînt din țările în curs de dezvoltare, cu alte partide și organizații revoluționare, progresiste și democratice, în vederea întăririi unității în lupta pentru progres social și pace, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte. *(Aplauze puternice).*

De la tribuna acestui congres doresc să reafirm hotărîrea partidului nostru, a României socialiste de a acționa neabătut și în continuare pentru soluționarea problemelor majore ale vieții politice internaționale, de a-și aduce contribuția la lupta pentru instaurarea unor relații noi în lume, care să asigure tuturor națiunilor posibilități de progres și conlucrare pașnică, înaintarea întregii omeniri pe calea civilizației, destinderii și păcii. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

Primul Congres al consiliilor populare dezbate un ansamblu de planuri și programe de interes național, care conturează înfățișarea României socialiste în următoarele decenii, pînă în anul 2000. Putem spune că pentru prima oară în istorie dispunem de o asemenea orientare clară, de largă perspectivă, pentru organizarea și dezvoltarea societății pe baza cuceririlor științei, ale cunoașterii umane, ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație. Aceste orientări asigură desfășurarea activității conștiente de organizare a vieții economico-sociale, de dezvoltare armonioasă a tuturor sectoarelor și domeniilor, la scara întregii națiuni.

Desigur, programele pe care le avem sînt rezultatul nivelului actual la care se află societatea noastră, rodul gradului de cunoaștere la care am ajuns pînă în prezent. În procesul realizării lor va trebui să aducem permanent

îmbunătățirile impuse de cerințele noi ale vieții, ale practicii, de experiența și cunoștințele pe care le vom acumula în diferite domenii de activitate. Călăuzindu-ne de spiritul concepției noastre revoluționare materialist-dialectice, de principiile învățăturii marxist-leniniste, va trebui să acționăm cu fermitate împotriva a tot ce este vechi și perimat, promovînd cu curaj noul în toate compartimentele vieții economico-sociale.

Înfăptuirea în cele mai bune condiții a programelor și orientărilor de viitor, înfățișarea pe care o vor căpăta în perspectivă comunele și orașele, județele, întreaga țară depind de elanul patriotic, de energia și spiritul de inițiativă cu care fiecare organizație de partid, fiecare consiliu popular, toți cetățenii patriei vor acționa pentru realizarea hotărîrilor adoptate, pentru înfăptuirea politicii generale a partidului și statului. Putem spune că fiecare locuitor va avea condițiile și va trăi așa cum va acționa pentru a ridica comuna, orașul și județul său la nivelul cerințelor. De aceea trebuie acționat, într-o unitate deplină, pentru a face din fiecare oraș, din fiecare comună, din fiecare județ o unitate puternică din toate punctele de vedere, care să asigure condiții de viață demne de epoca societății noastre, demne de comunism! *(Aplauze puternice).*

Drumul la care pornim nu va fi deloc ușor; dimpotrivă, va fi un drum lung și greu! Va trebui, de aceea, să desfășurăm o muncă intensă, să facem eforturi susținute pentru înfăptuirea cu succes a Programului elaborat de Congresul al XI-lea. Nu trebuie să uităm nici un moment că tot ceea ce am realizat pînă acum este rezultatul muncii eroice a clasei muncitoare, a întregului popor, că în lupta pentru cucerirea puterii a trebuit să dăm multe jertfe, iar în anii construcției socialismului să facem multe sacrificii pentru a obține succesele cu care ne mîn-

drim astăzi. Desfășurarea evenimentelor internaționale demonstrează că și în prezent multe popoare sînt obligate să ducă lupte grele, să facă mari sacrificii pentru a-și dobîndi independența, pentru a-și asigura dezvoltarea economico-socială de-sine-stătătoare. Trebuie să fim pe deplin conștienți că nimic nu se cucerește fără luptă, fără muncă. Făurirea programului de viitor cere unirea forțelor și energiei întregului popor în jurul partidului — forța politică conducătoare a societății. *(Aplauze puternice).* Va trebui să știm să învingem orice fel de greutăți, să facem față oricăror încercări, pentru a asigura mersul ferm înainte al României pe drumul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și al comunismului.

Primul Congres al consiliilor populare va rămîne în istorie prin aceea că trasează un vast program de măsuri menite să asigure patriei noastre un viitor luminos de progres și prosperitate. Să fim demni de această înaltă răspundere față de urmașii noștri, față de generațiile viitoare, față de cauza socialismului și comunismului în România! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sîntem la începutul muncii pentru realizarea noului cincinal. Anul 1976, în care am intrat de curînd, reprezintă o verigă importantă a cincinalului. Prin eforturile întregului popor trebuie asigurată înfăptuirea exemplară a tuturor sarcinilor de plan, creînd astfel condiții pentru realizarea cu succes a prevederilor întregului cincinal, a obiectivelor noii etape de dezvoltare a societății noastre socialiste.

De la această tribună a congresului vă adresez dumneavoastră, deputaților consiliilor populare, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor chemarea de a nu precupeți nimic pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor planului de stat, a Programului partidului, pentru a face ca toate județele, toate localitățile țării să înflo-

rească tot mai puternic, să se bucure din plin de binefacerile civilizației socialiste pe care o edificăm în România ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Avem ferma convingere că toți oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități, tineri și vîrstnici, bărbați și femei — vor acționa în strînsă unitate, sub conducerea partidului comunist, pentru a da viață istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, pentru a face din România o țară tot mai îmbelșugată și prosperă, detașament de nădejde al luptei mondiale pentru socialism, pentru progres și pace. *(Vii și puternice aplauze).*

Urez deplin succes lucrărilor congresului. Vă urez dumneavoastră, deputaților, cetățenilor pe care îi reprezentați, tuturor oamenilor muncii noi și mari realizări în activitatea consacrată progresului și măreției patriei, accelerării mersului ferm înainte al României pe calea socialismului, a înaintării spre comunism, făuririi unei vieți de bunăstare și fericire pentru întregul nostru popor ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Vă urez tuturor multă sănătate și fericire !

(Aplauze puternice, prelungite ; urale și ovații ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !". Toți cei prezenți în marea sală a Congresului aclamă cu entuziasm și însuflețire pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România).

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CONGRESULUI CONSILIILOR POPULARE JUDEȚENE ȘI AL PREȘEDINȚILOR CONSILIILOR POPULARE MUNICIPALE, ORĂȘENEȘTI ȘI COMUNALE

— 6 februarie 1976 —

Stimați tovarăși,

Primul Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare municipale, orășenești și comunale se apropie de sfîrșit.

Timp de trei zile au fost dezbătute pe larg toate problemele înscrise la ordinea de zi. În plenul congresului și în secțiuni au luat cuvîntul 423 de tovarăși, prezentîndu-se peste 1 500 de propuneri de îmbunătățire a activității în toate domeniile vieții economico-sociale din patria noastră. Discuțiile au evidențiat un înalt spirit de răspundere în abordarea Directivelor Congresului al XI-lea, a planului cincinal și a programelor de dezvoltare economico-socială, a soluțiilor și modalităților de realizare în cele mai bune condiții a mărețelor obiective ale Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. *(Aplauze puternice).*

În cursul dezbaterilor au fost formulate critici îndreptă-

ţite la adresa unor organe centrale, îndeosebi la adresa Comitetului pentru consiliile populare, s-au exprimat sugestii şi propuneri concrete de rezolvare mai judicioasă a unor probleme. Pentru a fi însă obiectivi, trebuie să recunoaştem că nu în suficientă măsură s-a vorbit critic şi autocritic şi despre activitatea consiliilor populare. Sperăm că în activitatea de viitor a consiliilor populare se va ţine seama mai mult de faptul că analiza critică şi autocritică a activităţii fiecărui organism, a fiecărui activist constituie un factor de seamă al îmbunătăţirii activităţii ; aceasta este o parte componentă a democraţiei socialiste, un factor care ne dă garanţia că vom lua măsuri hotărîte pentru lichidarea lipsurilor şi îmbunătăţirea întregii noastre activităţi. *(Aplauze puternice).*

Cu toate acestea, putem aprecia că lucrările congresului au constituit un valoros şi multilateral schimb de experienţă, o largă tribună de exprimare a opiniei deputaţilor, contribuind, fără îndoială, la îmbogăţirea cunoştinţelor tuturor participanţilor, la înarmarea lor pentru munca deosebit de complexă pe care vor trebui să o desfăşoare în perioada următoare.

Ţinînd seama de toate acestea, putem afirma, fără teama de a greşi, că primul Congres al consiliilor populare este nu numai cel mai larg, mai democratic şi mai reprezentativ forum al poporului, dar şi o formă nouă a puterii politice a oamenilor muncii, în care reprezentanţii desemnaţi de muncitori, de ţărani, de intelectuali, de toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, participă direct la dezbaterea şi hotărîrea destinelor patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

Totodată, trebuie spus că lucrările congresului au constituit şi o înaltă şcoală politică de conducere economico-socială, de ridicare a spiritului de răspundere al ca-

drelor din aparatul de stat, al deputaţilor, al maselor largi de oameni ai muncii.

Unanimitatea cu care congresul şi-a manifestat aprobarea deplină faţă de Programul partidului şi a adoptat hotărîrile şi Chemarea către oamenii muncii demonstrează încă o dată că planul cincinal de dezvoltare economico-socială a patriei, celelalte programe de perspectivă corespund întru totul intereselor vitale ale întregului popor, aspiraţiilor sale de bunăstare şi fericire. *(Aplauze puternice).*

Congresul a constituit o puternică manifestare a încrederii nelimitate a participanţilor şi, prin aceasta, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, în politica marxist-leninistă a partidului, a ataşamentului neţărmurit faţă de partidul nostru comunist, forţa politică conducătoare a întregii naţiuni. *(Aplauze puternice).*

Congresul constituie o puternică demonstraţie a unităţii întregului popor, a hotărîrii sale de a înfăptui neabătut politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, noul plan cincinal, liniile directoare de perspectivă privind făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintarea României spre comunism. *(Aplauze prelungite).*

În cadrul noului cincinal şi al celorlalte programe dispunem pentru prima oară de planuri de dezvoltare armonioasă economico-socială pentru fiecare judeţ, oraş şi comună în parte. Pe această bază avem posibilitatea să acţionăm cu toate forţele pentru înflorirea multilaterală a fiecărei localităţi, pentru ridicarea continuă a gradului de civilizaţie a întregului nostru popor.

Obiectivele noului cincinal 1976—1980 deschid perspective mărețe de progres şi prosperitate pentru întreaga noastră naţiune, de bunăstare şi fericire pentru toţi oamenii muncii. Aşa cum am menţionat şi în expunerea

prezentată în fața dumneavoastră, dispunem de tot ce este necesar pentru realizarea obiectivelor stabilite de Congresul al XI-lea, precum și pentru traducerea în viață a tuturor hotărîrilor adoptate în cadrul prezentului congres. Este necesar să trecem acum la activitatea practică de unire și mobilizare a forțelor, de valorificare maximă a întregului nostru potențial material și uman. Va trebui să luăm toate măsurile pentru organizarea exemplară a întregii activități, pentru asigurarea unei îndrumări și a unui control cît mai corespunzător în toate domeniile de activitate. Nu trebuie să uităm nici un moment că rolul hotărîtor în înfăptuirea politicii partidului, în edificarea noii orînduiri sociale îl au oamenii, felul în care fiecare cetățean își îndeplinește îndatoririle la locul său de muncă, forța creatoare, consecvența și abnegația cu care întreaga noastră națiune acționează în direcțiile hotărîtoare ale progresului economic și social. *(Aplauze puternice).* În acest sens, repet ceea ce am spus în expunerea de la început, că un rol important revine cadrelor noastre de partid și de stat, tuturor activiștilor. Ei trebuie să-și ridice nivelul politic și ideologic, să acționeze pentru a asigura ridicarea activității de conducere în toate sectoarele la nivelul liniei generale a partidului, ținînd, fără îndoială, seama permanent de cele mai noi cuceriri ale științei, ale cunoașterii umane. În fiecare domeniu, activiștii de partid și de stat, cadrele de conducere să nu precupețească nici un efort pentru a răspunde încrederii partidului și poporului ! Mă refer în primul rînd la toți cei prezenți aici, care constituiți cadrele de bază din activitatea organelor locale de stat. Trebuie să faceți totul, împreună cu toți lucrătorii din acest important sector, pentru îndeplinirea tuturor îndatoririlor ce vă revin față de patrie, față de partid ! *(Aplauze prelungite).*

Ridicarea competenței cadrelor, a capacității lor de a

rezolva operativ și concret problemele care se ridică în procesul uriașei opere constructive ce se desfășoară în țara noastră, cu participarea nemijlocită a maselor largi populare, stimularea noului în toate domeniile, promovarea spiritului revoluționar, înalta răspundere în muncă constituie condiții fundamentale pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a tuturor îndatoririlor, pentru mersul nostru ferm înainte. *(Aplauze puternice).*

Încă o dată doresc să menționez necesitatea întăririi permanente a legăturilor cu masele largi populare, a participării active a tuturor cetățenilor patriei noastre la conducerea conștientă a diferitelor sectoare de activitate. Numai în acest mod vom asigura dezvoltarea continuă a democrației noastre socialiste, vom avea garanția îndeplinirii cu succes a măreților obiective pe care ni le-am propus. *(Aplauze puternice).*

O însemnătate de prim ordin are — așa cum s-a arătat și în dezbaterile congresului — întărirea spiritului gospodăresc al organelor locale ale puterii și administrației de stat în soluționarea multiplelor probleme, de perspectivă și curente, ale vieții economico-sociale a județelor, orașelor și comunelor, a problemelor generale ale dezvoltării societății noastre, creșterea rolului lor în sporirea avuției naționale, în întărirea proprietății socialiste, în satisfacerea cerințelor de viață, materiale și spirituale, ale tuturor oamenilor muncii.

Avem un program minunat. Fiecare județ, fiecare oraș și comună știe că, în cincinalul în care ne aflăm, trebuie să realizeze o dezvoltare puternică a producției materiale, a întregii vieți economico-sociale, o organizare cît mai judicioasă a sistematizării, a activității generale de conducere, precum și a muncii educative, care constituie o latură inseparabilă a întregii opere de făurire a noii orînduiri sociale.

Îndeplinirea cu succes a planului cincinal și a celorlalte programe de lungă durată deschide perspective minunate de ridicare a României pe noi culmi de progres și civilizație. Prin realizarea acestora se va parcurge o etapă hotărîtoare în înfăptuirea programului elaborat de Congresul al XI-lea, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism a patriei noastre ! *(Aplauze puternice).*

Fără îndoială că lucrările Congresului vor da un nou și puternic imbold activității consiliilor populare, vor determina ridicarea calitativă a muncii și a rolului lor în dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății noastre, în perfecționarea relațiilor de producție și sociale, în lărgirea democrației socialiste, în participarea tot mai activă a întregului popor la conducerea tuturor domeniilor de activitate.

Va trebui ca în întreaga activitate — inclusiv în activitatea consiliilor populare — să se vegheze permanent ca tot ce se înfăptuiește în țara noastră să se reflecte nemijlocit în creșterea continuă a nivelului de trai material și spiritual — obiectivul central al politicii partidului, țelul suprem al întregii opere de construcție a socialismului.

Avem deplina convingere că toate consiliile populare, toți deputații și lucrătorii din organele locale își vor face cu cinste datoria, servind cu abnegație și devotament interesele maselor populare, ale întregului nostru popor. *(Vii aplauze).*

Îmi exprim, de asemenea, convingerea că toate organele și organizațiile de partid își vor îndeplini în cele mai bune condiții rolul lor de forță politică conducătoare în societate, situîndu-se permanent în fruntea luptei pentru progresul multilateral al țării, unind și orientînd elanul creator al maselor, hotărîrea lor de a merge neabătut înainte

pe calea luminoasă a socialismului, a progresului și prosperității. *(Aplauze puternice).*

Să facem totul pentru întărirea unității partidului, pentru creșterea rolului său conducător în societate, pentru întărirea unității de nezdruncinat între partid și popor — chezășia forței, dinamismului și superiorității orînduirii noastre socialiste ! *(Aplauze prelungite).*

Să acționăm continuu pentru întărirea rolului statului în conducerea întregii activități de construcție socialistă, pentru întărirea independenței și suveranității țării noastre ! Să veghem necontenit la perfecționarea și dezvoltarea democrației socialiste, la promovarea noului umanism revoluționar, care pune pe primul plan afirmarea multilaterală a personalității umane, făurirea conștientă de către întregul popor a propriului său destin, demnitatea, bunăstarea și fericirea întregii națiuni ! *(Aplauze puternice).*

Avem deplina convingere că poporul nostru va depune toate eforturile, își va mobiliza toate energiile creatoare pentru realizarea obiectivelor trasate de Congresul al XI-lea, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a prevederilor noului cincinal, a tuturor programelor de perspectivă, pentru a asigura progrese și mai mari în noua etapă istorică în care se găsește țara noastră și a obține succese tot mai mărețe în făurirea socialismului și comunismului. *(Aplauze prelungite).*

Întorcîndu-vă acasă, în județele, orașele și comunele dumneavoastră, va trebui, dragi tovarăși, să acționați neobosit pentru ca spiritul acestui congres să se reflecte în munca fiecărui consiliu popular, a tuturor cetățenilor, pentru ca experiența acumulată și concluziile desprinse aici să se materializeze în fapte, în noi și tot mai mari realizări.

Să facem totul ca primul an al planului cincinal să se încheie cu rezultate bune atît în industrie, cît și în agri-

cultură, asigurînd în acest fel succesul întregului nostru cincinal ! *(Aplauze puternice).*

În încheierea lucrărilor congresului, adresez din nou tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului popor, organelor și organizațiilor de partid și de stat chemarea de a-și uni forțele și de a face totul pentru înfăptuirea minunatului Program al partidului, pentru ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Asigurăm de la tribuna acestui congres — și în încheierea lucrărilor sale — pe prietenii noștri de peste hotare, toate popoarele lumii că România socialistă va milita în continuare, cu toată fermitatea, pentru promovarea unei politici noi, de pace și colaborare între toate națiunile, de securitate internațională, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

Declarînd închise lucrările congresului, vă adresez dumneavoastră, participanților la congres, întregului popor urări de noi și noi succese în munca pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste !

Multă sănătate și fericire !

(Aplauze puternice, urale și ovații ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !". Cei prezenți în marea sală a congresului aclamă îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România).

CUVÎNT
LA MASA TOVĂRĂȘEASCĂ OFERITĂ DE COMITETUL POLITIC EXECUTIV AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN CU PRILEJUL ANIVERSĂRII TOVARĂȘULUI JANOS FAZEKAS

— 16 februarie 1976 —

Dragă tovarășe Janos Fazekas,

Dragi tovarăși,

Reuniunea din această seară este închinată împlinirii vîrstei de 50 de ani de către tovarășul Janos Fazekas, unul din tovarășii noștri din conducerea partidului care, imediat în anii de după Eliberare — deci cu mai bine de 30 de ani în urmă — a intrat în rîndurile tineretului comunist, ale partidului comunist. El s-a alăturat luptei de eliberare a clasei muncitoare, a întregului nostru popor de sub regimul burghezo-moșieresc, luptei pentru făurirea socialismului în România.

În toți acești ani, în condițiile luptei pe care partidul nostru a desfășurat-o în diferite etape ale transformării revoluționare a societății, ale făuririi socialismului în țara noastră, tovarășul Fazekas și-a adus, împreună cu militanții tineretului, apoi ai partidului, contribuția sa activă la succesele dobîndite în acești ani. De mult

timp, ca membru al Comitetului Central, apoi al conducerii partidului, în diferite munci de partid și de stat, el și-a adus contribuția activă la înfăptuirea politicii interne a partidului, a politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru, a politicii internaționale care a făcut ca România să joace un rol activ atît în lupta pentru întărirea unității și solidarității țărilor socialiste, a țărilor în curs de dezvoltare și tuturor forțelor antiimperialiste, cît și în lupta pentru o politică de pace și colaborare internațională cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Tovarășul Fazekas a ajuns la o vîrstă care este pragul între tinerețe și maturitate. Este, fără îndoială, întotdeauna plăcut să constați că o parte însemnată din anii pe care i-ai trăit i-ai închinat unor idealuri de libertate, de progres, pentru socialism și comunism. Putem spune — și cred că toți sînteți de acord cu mine — că și prietenul și tovarășul nostru de muncă și de luptă Janos Fazekas și-a închinat o parte însemnată din viața sa acestor idealuri mărețe ale clasei muncitoare, ale partidului nostru comunist, a participat cu noi toți la adoptarea Programului și hotărîrilor Congresului al XI-lea.

Desigur, este un lucru foarte important să ai un Program, să ai hotărîri juste ; dar și mai important și hotărîtor este să înfăptuiești Programul și hotărîrile. Am intrat, de fapt, din acest an în etapa înfăptuirii în viață a acestui Program. Aș dori să-i urez tovarășului Janos Fazekas ca și în viitor să aducă o contribuție tot mai activă, împreună cu întregul colectiv din care face parte, cu întregul nostru partid, cu întregul popor, la realizarea acestor minunate hotărîri adoptate de Congresul al XI-lea, care deschid perspective mărețe de dezvoltare generală a patriei, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Aș dori să-i adresez tovarășului Fazekas cele mai calde

felicitări, în numele Comitetului Politic Executiv al Comitetului nostru Central, al Consiliului de Stat, pentru decorația cu care a fost distins astăzi, care, desigur, nu este pentru vîrstă — pentru că pînă la urmă oricine ajunge la 50 de ani —, dar este un prilej pentru a exprima o apreciere a activității pe care a depus-o ca activist de partid în îndeplinirea diferitelor sarcini încredințate în toată această perioadă. Dar această apreciere nu ar fi suficientă dacă n-am lega-o de faptul că acordarea acestei înalte distincții constituie, totodată, o expresie a încrederii că și în viitor tovarășul Fazekas, în îndeplinirea însărcinărilor date de partid și de stat, de poporul nostru, va continua să depună toate eforturile pentru a fi un militant activ, un soldat credincios al partidului, al construcției socialismului, al făuririi comunismului în republica noastră socialistă — România. Deci, multe felicitări și urări și să mai sărbătorim multe și multe asemenea momente împreună !

Doresc să-i urez multă sănătate, multă putere de muncă în îndeplinirea tuturor sarcinilor de răspundere încredințate de partid și de popor ! Să-i urez, totodată, lui, familiei, multă sănătate, fericire, viață îndelungată, să rămînă permanent un bun comunist, un bun activist al partidului !

În sănătatea ta, tovarășe Fazekas !

În sănătatea voastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA TOVARĂŞULUI ALVARO CUNHAL, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST PORTUGHEZ

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 20 februarie 1976 —

Aş dori să exprim încă o dată satisfacţia mea, a Partidului Comunist Român pentru relaţiile prieteneşti de solidaritate şi colaborare dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Portughez.

Desigur, aceste relaţii s-au dezvoltat în condiţii grele, cînd comuniştii portughezi se aflau în primele rînduri ale luptei împotriva dictaturii fasciste. Ele au acum o bază nouă, în condiţiile dezvoltării democratice portugheze, în care Partidul Comunist Portughez ocupă, de asemenea, un loc important.

Dealtfel, aşa cum am menţionat şi în alte împrejurări, nici nu se poate concepe dezvoltarea democratică din Portugalia fără o participare activă a comuniştilor, fără o colaborare între ei, socialişti şi alte partide şi forţe democratice, fără o colaborare cu Mişcarea Forţelor Armate, care a jucat şi are un rol important în dezvoltarea democratică a Portugaliei.

În cursul convorbirilor din aceste zile am făcut un

amplu schimb de păreri în probleme de interes comun. Am constatat cu satisfacţie că avem poziţii comune sau foarte apropiate asupra tuturor problemelor discutate, îndeosebi în ce priveşte dorinţa partidelor noastre de a acţiona pentru dezvoltarea colaborării dintre România şi Portugalia, de a contribui la înfăptuirea securităţii în Europa, la soluţionarea altor probleme internaţionale în interesul păcii şi conlucrării între toate popoarele şi ţările lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Aş dori să exprim convingerea că relaţiile dintre partidele noastre se vor dezvolta continuu, că ele vor contribui, totodată, la o cooperare tot mai activă între popoarele român şi portughez, că această colaborare serveşte cauzei generale a socialismului şi păcii.

Doresc să urez, încă o dată, comuniştilor portughezi succese în întreaga lor activitate închinată dezvoltării democratice a Portugaliei, consolidării cuceririlor obţinute pînă acum şi dezvoltării lor printr-o largă colaborare cu toate forţele care doresc o Portugalie democratică, liberă şi independentă.

Vă urez succes şi toastez în sănătatea tovarăşului Alvaro Cunhal, dorindu-i multă sănătate şi fericire.

În sănătatea tovarăşului Antonio Gervasio şi a dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI „DELO" DIN R.S.F. IUGOSLAVIA

— *20 februarie 1976* —

ÎNTREBARE : *Numitorul comun al tuturor aspirațiilor care animă omenirea progresistă în zilele noastre este libertatea. Cum ați defini dumneavoastră această noțiune ?*

RĂSPUNS : Ca rezultat al profundelor schimbări care au loc pe plan internațional, se afirmă cu putere voința popoarelor de libertate și independență națională, de lichidare a vechii politici de inegalitate, dominație și dictat. Noțiunea de libertate — după cum este bine știut — a avut înțelesuri diferite, fiind, dealtfel, ea însăși un rezultat al dezvoltării sociale și istorice. Dezvoltarea forțelor de producție, a științei, orice progres în cunoașterea naturii și societății a însemnat implicit și un progres în domeniul libertății, care s-a amplificat și a căpătat caracteristici și forme noi. În condițiile de astăzi, această noțiune devine într-adevăr un numitor comun pentru forțele înaintate, progresiste, dar ea continuă, de asemenea, să aibă diferite înțelesuri și mai cu seamă diferite cîmpuri de acțiune. Cred că în clarificarea lucrurilor trebuie por-

nit de la faptul că, pentru realizarea unei libertăți reale, este necesară, în primul rînd, lichidarea inegalităților economice, a asupririi sociale și naționale — pe plan intern, lichidarea politicii imperialiste, colonialiste, neocolonialiste, a relațiilor de inechitate — pe plan internațional. Ținînd seama de aceasta, libertatea poate fi concepută ca realizarea condițiilor de manifestare deplină a voinței maselor populare, a cetățenilor în privința dezvoltării economico-sociale a fiecărei țări, a afirmării nestingherite a concepțiilor și ideilor înaintate, a participării la elaborarea și înfăptuirea principiilor fundamentale ale orînduirii sociale noi. Am în vedere cunoașterea și stăpînirea legilor dezvoltării sociale, necesitatea acțiunii, în interesul general și în interesul fiecărui cetățean, pentru edificarea unei orînduiri care să permită afirmarea deplină a omului, promovarea unui umanism nou, bazat pe echitate și dreptate socială. Pe plan internațional, în momentul de față, cînd există țări cu orînduiri sociale diferite și cînd trebuie realizate relații noi, de echitate, de colaborare pe bază de egalitate în drepturi, aceasta s-ar concretiza în înfăptuirea noii ordini economice internaționale. Numai așa s-ar putea vorbi de o adevărată libertate a națiunilor și popoarelor.

ÎNTREBARE : *Cum apreciați situația de pe continentul european după reuniunea de la Helsinki și care este semnificația Apelului Marii Adunări Naționale a României către parlamentele țărilor europene ? Care este opinia dumneavoastră privind pacea și destinderea în întreaga lume ?*

RĂSPUNS : Conferința de la Helsinki constituie un moment de importanță istorică în viața continentului european. Documentele adoptate deschid perspective unice în istoria Europei pentru afirmarea unor relații noi, ba-

zate pe egalitate și respect între toate națiunile, pentru realizarea unei colaborări multilaterale în toate domeniile. Considerăm însă că prin această reuniune nu s-au încheiat acțiunile privind securitatea, ci, din contră, s-a deschis o etapă nouă, hotărîtoare, pentru realizarea în fapt a securității europene, pentru promovarea relațiilor noi în Europa. Pornind de la aceste considerente și de la necesitatea de a se întreprinde acțiuni concrete atît pentru colaborarea economică, tehnico-științifică, culturală, cît și în domeniul dezangajării militare și dezarmării, am dezbătut această problemă în Marea Adunare Națională. În general, credem că este necesar ca parlamentele țărilor din Europa să joace un rol mai activ în înfăptuirea celor hotărîte la Helsinki. Aceasta este și semnificația Apelului adresat de Marea Adunare Națională celorlalte parlamente. Securitatea nu poate fi realizată fără participarea activă a popoarelor Europei, după cum, dealtfel, pacea în Europa — ca și în întreaga lume — nu poate fi decît rezultatul acțiunii hotărîte a popoarelor, expresia voinței lor libere de a-și făuri o viață în concordanță cu aspirațiile lor de bunăstare și fericire, în care noile cuceriri ale științei și culturii să fie puse în slujba omului, a progresului civilizației umane.

ÎNTREBARE : *Considerați că există speranța realizării unei zone fără armament nuclear sau a unei zone lipsite de orice armament în Europa ?*

RĂSPUNS : Desigur, problema armamentului atomic, problemele dezarmării sînt deosebit de importante pentru Europa, ținînd seama de faptul că actualmente pe acest continent sînt concentrate cele mai puternice forțe militare, inclusiv armament atomic, că aici se confruntă două blocuri militare. Problemele dezarmării nu pot fi însă limitate numai la Europa și deci soluționarea lor este

nemijlocit legată de hotărîrile mai generale privind dezarmarea generală și, în primul rînd, dezarmarea nucleară.

Considerăm totuși că, în acest context, se pot realiza anumite zone în Europa fără armament nuclear, cum ar fi, de exemplu, în Balcani, în Europa centrală, în nordul Europei, concepînd aceasta ca o parte inseparabilă a securității europene și a dezarmării generale.

ÎNTREBARE : *Am dori să cunoaștem părerea dumneavoastră cu privire la perspectiva păcii în Orientul Mijlociu.*

RĂSPUNS : Trebuie să vă spun că situația din Orientul Mijlociu ne îngrijorează în mod deosebit, ținînd seama de interdependența foarte strînsă între Europa — dar mai cu seamă între țările din sud-estul Europei — și Orientul Mijlociu. De aceea, România s-a preocupat și se preocupă activ de obiectivul de a se ajunge la soluționarea politică a conflictului din această zonă. Am apreciat că reuniunea recentă a Consiliului de Securitate oferea o posibilitate în această privință, iar proiectul de rezoluție — chiar dacă nu a fost adoptat datorită vetoului Statelor Unite — a constituit și constituie un pas important înainte și poate oferi o bază pentru continuarea acțiunii în vederea soluționării problemelor din Orientul Mijlociu. Calea pentru realizarea păcii o vedem în retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, soluționarea problemei poporului palestinean, inclusiv prin formarea unui stat palestinean independent, și, desigur, crearea condițiilor pentru asigurarea integrității și suveranității tuturor statelor din zonă.

ÎNTREBARE : ***Cum vedeți perspectivele colaborării balcanice în momentul de față, după încheierea primei reuniuni consacrate acestei teme ? Ce măsuri sînt necesare și ce obiective ar trebui luate în considerare în primul rînd ?***

RĂSPUNS : După cum se știe, România s-a pronunțat întotdeauna pentru extinderea colaborării în diferite domenii între țările balcanice, considerînd că dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare — în ciuda deosebirilor de orînduire socială și de apartenență la blocuri militare diferite — constituie o necesitate pentru progresul fiecăreia din aceste țări, pentru consolidarea păcii în Europa și în lume. Pornind de la aceasta, am sprijinit întotdeauna diferitele forme de conlucrare și organismele existente de mult timp în diverse domenii și care au rezultate pozitive. În același spirit am participat la reuniunea economică de la Atena, cu dorința de a găsi împreună căile de extindere a colaborării în domenii care interesează deopotrivă țările noastre, îndeosebi în transporturi, în domeniul energetic, al mediului înconjurător, fără a limita însă posibilitățile unei colaborări multilaterale între țările interesate. Desigur, avem în vedere că diferitele acțiuni de colaborare pot avea atît caracter bilateral, cît și caracter multilateral, în raport cu interesele diferitelor țări. De exemplu, România este interesată în realizarea unui transport prin Bulgaria, Turcia spre Orientul Mijlociu și Iran ; de asemenea, prin Bulgaria spre Grecia. Tot așa, unele din aceste țări sînt interesate în realizarea unui transport prin Bulgaria și România spre Uniunea Sovietică și alte țări din Europa. De asemenea, sîntem interesați în transportul prin Iugoslavia și Iugoslavia este interesată în transportul prin România pentru legături cu Uniunea Sovietică. Deci noi privim această colaborare nu ca ceva absolut, la care obligatoriu trebuie să participe toate țările — fie că sînt sau nu sînt interesate —, ci, dimpotrivă, ca o participare la acele acțiuni care prezintă interes și cu acele țări care sînt interesate și doresc să le realizeze.

În acest spirit, considerăm necesar ca, după încheierea conferinței, să fie continuate eforturile pentru dezvoltarea colaborării și, desigur, odată cu realizarea unor acțiuni concrete, să aibă loc noi întîlniri pentru a îmbunătăți și dezvolta această colaborare. În cadrul general al politicii pe care o ducem, de securitate în Europa și în Balcani, vom saluta pașii care se vor întreprinde pentru a se putea ajunge în perspectivă la o zonă a păcii, fără arme atomice, în Balcani.

ÎNTREBARE : *Deși România nu face parte din grupul țărilor nealiniate, este tot mai evidentă colaborarea concretă dintre România și țările nealiniate. Ce prevedeți a se întreprinde în perioada viitoare în direcția unei apropieri tot mai pronunțate între România și țările nealiniate, mai ales acum, înaintea întîlnirii de la Colombo ?*

RĂSPUNS : România apreciază activitatea țărilor nealiniate pornind de la poziția pe care acestea o au față de o serie de probleme fundamentale ale lumii contemporane. Apreciem poziția tot mai activă a țărilor nealiniate în soluționarea diferitelor probleme care preocupă astăzi omenirea pe calea tratativelor pașnice, împotriva politicii imperialiste, colonialiste. Apreciem faptul că aceste țări se pronunță activ pentru realizarea noii ordini economice internaționale, cu atît mai mult cu cît, dealtfel, aproape în totalitate ele sînt și țări în curs de dezvoltare și, deci, interesele lor coincid.

De aici și preocuparea României de a dezvolta colaborarea cu aceste state, de a participa ca observator la reuniunile lor. Considerăm că nu există o contradicție între faptul că România este o țară socialistă membră a Tratatului de la Varșovia și participarea sa ca observator la adunările și reuniunile țărilor nealiniate, care se pronunță împotriva politicii imperialiste, colonialiste, acționează pentru desființarea blocurilor militare. La rîndul său, România se pronunță activ pentru a se ajunge la des-

ființarea concomitentă atît a N.A.T.O., cît și a Tratatului de la Varșovia — în general, pentru desființarea tuturor blocurilor militare. De aceea apreciem că participarea României în calitate de observator la aceste reuniuni se înscrie în spiritul dezvoltării solidarității internaționale a popoarelor, a tuturor forțelor care se pronunță pentru o politică nouă, de egalitate, de respect al independenței și suveranității, de neamestec în treburile interne.

ÎNTREBARE : *Cum concepeți dumneavoastră o nouă ordine economică, mai echitabilă, în lume, luînd în considerare în primul rînd dreptul tuturor țărilor de a dispune nestingherit de bogățiile lor naturale ?*

RĂSPUNS : În abordarea problemei noii ordini economice internaționale, România pornește de la faptul că subdezvoltarea este un rezultat al politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, al dezvoltării istorice în general a societății omenești. De aici și necesitatea de a se ajunge la lichidarea vechilor relații de inechitate, la realizarea unei noi ordini economice, care trebuie privită în contextul existenței țărilor cu orînduiri sociale diferite, al faptului că această realitate a lumii contemporane va continua să existe multă vreme. Tocmai pornind de la această realitate trebuie să găsim calea pentru realizarea unor relații internaționale noi, opuse vechilor relații imperialiste, de dominație. În concepția noastră, aceste relații trebuie să fie bazate pe egalitate și avantaj reciproc, pe dreptul popoarelor de a fi stăpîne pe bogățiile lor naturale, pe realizarea unui raport echitabil între prețurile materiilor prime și produselor industriale, care să favorizeze țările deținătoare de materii prime și să le ajute în dezvoltarea lor economico-socială, să le asigure accesul la tehnologii și, desigur, tot ceea ce decurge de aici. Concepem deci ca toate relațiile economice, financiare

să fie bazate pe egalitate în drepturi între state, pe schimburi echitabile, avantajoase pentru toți partenerii.

ÎNTREBARE : *Referindu-vă la prețurile materiilor prime, ați avut în vedere și prețul petrolului, ținînd seama de faptul că România este în același timp cumpărătoare și producătoare de petrol ?*

RĂSPUNS : Fără îndoială, atunci cînd am vorbit de problema prețurilor materiilor prime, am avut în vedere și prețul petrolului. Noi pornim de la faptul că trebuie realizate prețuri echitabile, economicește determinate. În această privință, trebuie evitate excesele de monopol și într-un sens și în altul. Orice exces nu poate decît să dăuneze dezvoltării armonioase a relațiilor dintre state și, pînă la urmă, aceasta se răsfrînge nemijlocit asupra țărilor care au avut la un moment dat anumite beneficii după urcarea — să spunem așa — în mod exagerat a unor prețuri.

INTREBARE : *În ce privințe, după opinia dumneavoastră, tradiția nu este în contradicție cu progresul ?*

RĂSPUNS : Depinde cum sînt privite lucrurile ! Orice popor, mai cu seamă un popor cum este poporul român, care are o istorie destul de veche — sau cum sînt, dealtfel, și popoarele Iugoslaviei —, nu poate să nu pornească în elaborarea căilor de dezvoltare de la trecutul său istoric, să nu țină seama de tradițiile sale, care, în fond, sînt suma diferitelor concepții, a tot ceea ce popoarele au acumulat mai bun în trecutul lor de luptă și de dezvoltare spirituală. În acest sens, tradiția, bazarea pe tradiții, poate fi — și constituie — un factor indispensabil al progresului. Nimic nu se poate construi ignorînd trecutul ! Esențial este să se ia ce este bun și să se asigure o dezvoltare pe baze noi, în raport cu nivelul de cunoaștere la care a ajuns societatea într-un moment sau altul.

ÎNTREBARE : *Care sînt rezultatele concrete obținute după Congresul al XI-lea pe linia adîncirii democrației în viața economică și social-politică a României ? Cum s-a reflectat în lucrările recentului Congres al consiliilor populare din România preocuparea pentru îmbinarea intereselor locale cu interesele generale ale națiunii și ale edificării socialiste la nivelul întregii țări ?*

RĂSPUNS : Pentru a înțelege mai bine preocuparea privind dezvoltarea democrației în România trebuie să mă refer la o perioadă premergătoare Congresului al XI-lea, avînd în vedere că, mai cu seamă în anii 1970—1975, în România au fost adoptate o serie de măsuri de natură să perfecționeze cadrul necesar participării oamenilor muncii la conducerea activității economico-sociale într-o formă cît mai organizată și cît mai largă.

Așa cum am menționat dealtfel și în răspunsul la prima întrebare, noi privim dezvoltarea democrației ca un proces istoric, inclusiv în condițiile societății socialiste. Considerăm că formele de manifestare și de participare a maselor populare se perfecționează continuu, corespunzător dezvoltării forțelor de producție, relațiilor de producție și sociale, se schimbă ca urmare a transformărilor în structura socială a țării.

Pornind de la acestea, în ultimii ani am adoptat un complex de măsuri privind formarea consiliilor oamenilor muncii ca organe deliberative în conducerea tuturor unităților economice și sociale, am introdus principiul muncii și conducerii colective în organele deliberative, practic în toate domeniile de activitate, inclusiv în ministere. Am instituționalizat adunările generale ale oamenilor muncii ca organe care au drept de hotărîre asupra unor probleme fundamentale ale dezvoltării întreprinderilor, inclusiv în ce privește controlul activității conducerii întreprinderilor. Am acționat, totodată, pentru crearea unor organe la nivel

central care să permită o participare mai largă și organizată a reprezentanților maselor populare la adoptarea deciziilor — cum sînt Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, Consiliul Controlului Muncitoresc, Consiliul Culturii și Educației Socialiste. De asemenea, am instituționalizat conferințele și consfătuirile naționale pe diferite domenii de activitate, care dezbat problemele fundamentale ale industriei, agriculturii, științei, transporturilor și altele. În acest cadru doresc să menționez și Congresul consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare orășenești și comunale, care a reunit de curînd în capitală peste 7 000 de reprezentanți din toate localitățile țării. Am instituit acest congres ca un forum de participare nemijlocită a reprezentanților tuturor organelor locale la adoptarea programelor și a planurilor de dezvoltare economică și socială a țării, pornind de la faptul că societatea socialistă multilateral dezvoltată, pe care o edificăm, trebuie să asigure ridicarea economico-socială a tuturor localităților — ca o condiție indispensabilă a realizării unei adevărate echități pentru toți cetățenii patriei noastre. Am hotărît, dealtfel, la acest congres să constituim un organism cu activitate permanentă al consiliilor populare județene, care să se întrunească anual, pentru a asigura o îmbinare cît mai armonioasă a activității locale cu cea centrală. Doresc să menționez că prin aceasta nu se creează nici un fel de contradicție între interesele locale și cele centrale ale statului. Dimpotrivă, consider că asigurarea unei dezvoltări armonioase a tuturor localităților, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al tuturor cetățenilor de la orașe și comune contribuie, într-o măsură mai mare, la închegarea și mai puternică a unității pe scară națională și la dezvoltarea într-o formă unitară a întregii noastre societăți socialiste.

ÎNTREBARE : *Într-o cuvîntare rostită la mitingul*

prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Japonia în 1971 ați spus că fiecare partid comunist trebuie să decidă în mod independent și să devină pricipalul centru politic în țara sa. A devenit acest lucru un principiu general acceptat în mișcarea muncitorească internațională ? Care sînt, după părerea dumneavoastră, perspectivele realizării unității mișcării muncitorești internaționale ?

RĂSPUNS : Este cunoscut că situația din mișcarea comunistă și muncitorească internațională a suferit schimbări mari, că și în acest domeniu se reflectă cu putere dorința diferitelor partide de a duce o politică proprie. Aceasta constituie nu numai o dorință, ci un rezultat al dezvoltării sociale din țările respective, al necesității încadrării mai profunde a partidelor respective în viața socială, dacă într-adevăr ele doresc să joace un rol important. De aici decurge și necesitatea de a se porni de la principii noi, care să recunoască dreptul fiecărui partid de a-și elabora linia politică, de a acționa în concordanță cu condițiile concrete din țara sa. Așa se și explică, de altfel, cele ce se întîmplă astăzi în unele țări occidentale, unde partidele comuniste se pronunță cu putere pentru o orientare nouă, pentru găsirea căilor de participare la transformările revoluționare nu din afara, ci dinăuntrul societății, la conducerea societății însăși, ceea ce constituie, fără îndoială, un lucru deosebit de important. Consider că în aceste condiții se deschid perspective pentru a se realiza o nouă unitate, pe baza principiilor de egalitate și respect reciproc. Aceasta va reprezenta, fără îndoială, o formă superioară de colaborare și va avea o influență puternică asupra dezvoltării sociale, asupra transformărilor revoluționare. Aceste transformări se pot realiza pe diferite căi, în raport de condițiile istorice, dar ele presupun neapărat lichidarea exploatării și asupririi. În această privință apare necesar ca partidele comuniste să renunțe la vechile tipare, la șabloane, să se încadreze ferm în schimbările care au loc, să acționeze corespunzător condițiilor specifice pentru transformarea revoluționară a societății. Această unitate va servi clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor forțelor progresiste, inclusiv politicii de pace.

ÎNTREBARE : *V-am ruga, tovarășe președinte, să ne vorbiți despre modul dumneavoastră personal de activitate.*

RĂSPUNS : Este lucrul cel mai greu, pentru că nu obișnuiesc să vorbesc despre modul meu de lucru. Aș putea numai să menționez că partidul nostru, conducerea sa acordă o atenție deosebită funcționării normale a tuturor organelor de partid, dezbaterii și adoptării hotărîrilor numai în cadrul organelor statutare de partid sau al organelor legale ale statului. Considerăm că aceasta constituie o latură esențială atît a democrației de partid, cît și a democrației socialiste în general. Numai buna funcționare a organelor statutare de partid și a organelor constituționale de stat, creșterea responsabilității lor asigură legalitatea socialistă și creează cadrul propice de dezvoltare a democrației, de participare atît a cadrelor de partid, cît și a maselor la adoptarea hotărîrilor, la înfăptuirea lor.

ÎNTREBARE : *Incontestabil, nu numai prin funcțiile și rolul dumneavoastră, ci și prin însăși personalitatea dumneavoastră, sînteți primul om al României. Este evidentă prezența dumneavoastră, în fiecare zi, în toate sferele vieții economico-sociale. Apreciați că în democrația socialistă este necesar ca în fiecare zi să se cîștige din nou încrederea poporului, a clasei muncitoare în primul rînd ?*

RĂSPUNS : Problema legăturii strînse dintre partid, dintre organele sale și masele populare constituie factorul

esențial al unei conduceri bune, al cunoașterii în condiții cît mai corespunzătoare a realităților. De aici, și necesitatea unor contacte cît mai largi și cît mai dese cu toate categoriile de oameni ai muncii, care să aibă loc atît în mod organizat, cît și mai puțin organizat. Mă refer atît la adunări, cît și la simple întîlniri, la vizite care creează condiții pentru o bună cunoaștere a preocupărilor, pentru verificarea felului cum se aplică în viață hotărîrile organelor de partid și de stat, a justeței politicii partidului. În același timp, aceste contacte ajută la mai buna înțelegere de către masele de oameni ai muncii a hotărîrilor și la unirea eforturilor în îndeplinirea lor.

În condițiile actuale, o conducere bună nu se mai poate realiza fără o comunicare tot mai strînsă cu masele populare. Aceasta constituie, dealtfel, una din expresiile cele mai directe ale democrației înseși.

ÎNTREBARE : *Acum 40 de ani v-ați aflat, în calitate de conducător al tineretului comunist, în fața tribunalului burghez. Opinia publică progresistă a remarcat atitudinea dumneavoastră fermă și curajoasă. Aveți sentimentul intim că, după atîția ani și atîtea experiențe, pe lîngă fermitate și inteligență, v-a rămas intactă și ardoarea tinerească ?*

RĂSPUNS : Cred că cel mai bine este să las pe alții să aprecieze măsura în care se reflectă același entuziasm de acum 40 de ani. În ce privește fermitatea, vă pot spune însă că aceasta se menține — sînt poate chiar ceva mai ferm. Dar, desigur, esențial este de a ține întotdeauna seama, indiferent de vîrstă, de necesitatea de a promova noul, tot ceea ce corespunde mersului înainte. În condițiile socialismului și comunismului, lupta între vechi și nou continuă să se manifeste și, deci, se menține și necesitatea de a acționa ferm împotriva a tot ceea ce este vechi, a tot ce

nu mai corespunde la un moment dat. De aici și necesitatea de a promova cu curaj noul, inclusiv de a promova cadrele tinere, tineretul, în toate domeniile de activitate.

ÎNTREBARE : *Ce ne puteți spune despre evoluția și perspectivele relațiilor dintre România și Iugoslavia ?*

RĂSPUNS : Doresc să declar de la început că relațiile dintre România și Iugoslavia le apreciez ca fiind deosebit de bune. La dezvoltarea acestora, un rol important au avut întîlnirile cu tovarășul Tito, diferitele hotărîri pe care le-am adoptat împreună și care au impulsionat puternic dezvoltarea colaborării noastre economice. Aș menționa, în această privință, faptul că între anii 1971 și 1975 relațiile economice dintre țările noastre au crescut de 2,8 ori și, conform hotărîrii adoptate de comun acord de cei doi președinți, trebuie să ajungem în perspectivă la 1 miliard de dolari. După părerea mea, există toate premisele ca să realizăm aceasta în bune condiții.

Am realizat împreună — după cum se știe — un important nod hidroenergetic și de transport pe Dunăre. El demonstrează în modul cel mai convingător atît evoluția pozitivă a relațiilor dintre țările noastre, dar mai cu seamă posibilitățile pe care le au două popoare vecine care construiesc socialismul de a găsi căile unei colaborări reciproc avantajoase, care să contribuie la dezvoltarea rapidă a economiilor lor, la ridicarea nivelului de trai al popoarelor respective. Sînt în curs acum o serie de acțiuni de cooperare economică în domeniul chimiei. În perspectivă, începem construirea unei centrale noi pe Dunăre — Porțile de Fier II —, care va avea, de asemenea, o mare importanță pentru interesele celor două țări, precum și o semnificație politică. România este, de asemenea, interesată — și în acest sens sînt în curs tratative — în realizarea unor acțiuni de cooperare privind dezvoltarea unor activități miniere și de altă natură, în crearea unor între-

prinderi mixte atît în România, cît și în Iugoslavia. Consider că pe această bază vom putea realiza în bune condiții ridicarea schimburilor economice în 1980 la circa 1 miliard de dolari.

Dar, în afară de dezvoltarea schimburilor economice, trebuie să mai menționez colaborarea științifică, care cunoaște, de asemenea, o mare amploare, colaborarea culturală, lărgirea schimburilor de experiență în diferite domenii ale activității de partid și de stat, precum și între oamenii muncii, între populația din țările noastre. Totodată, menționez faptul că, în politica lor internațională, țările noastre colaborează strîns, atît în Europa, cît și pe plan mondial, pentru realizarea unei politici noi, a noii ordini economice, a unor relații bazate pe egalitate și respect între toate statele. Tocmai aceste principii ale politicii țărilor noastre constituie fundamentul trainic al relațiilor actuale și dau perspective mărețe de dezvoltare a lor în viitor.

ÎNTREBARE : *Întreb dacă dumneavoastră aveți anumite sentimente personale legate de întîlnirile nemijlocite, directe cu tovarășul Tito și dacă există speranța unei revederi în curînd cu tovarășul Tito ?*

RĂSPUNS : Desigur, păstrez cele mai frumoase amintiri despre desele întîlniri care le-am avut cu tovarășul Tito atît în România, cît și în Iugoslavia, despre discuțiile purtate împreună asupra diferitelor probleme, inclusiv despre relațiile prietenești care s-au creat între noi în acest cadru. Am convingerea — nu numai speranța — că aceste întîlniri vor continua și cred că într-un viitor nu prea îndepărtat ne vom întîlni din nou în Iugoslavia.

Aș dori, în acest sens, să exprim urările mele de sănătate și salutul meu tovarășului Tito, precum și cele mai bune urări comuniștilor iugoslavi și popoarelor iugoslave.

MESAJ ADRESAT REVISTEI „KORUNK", CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 50 DE ANI DE LA APARIȚIE

— 22 februarie 1976 —

Dragi tovarăși,

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la apariția, la Cluj, a revistei „Korunk" adresez cele mai calde felicitări colectivului redacțional, tuturor colaboratorilor și cititorilor acestei importante publicații din țara noastră. Totodată, în acest moment sărbătoresc, doresc să aduc un fierbinte omagiu fondatorilor revistei „Korunk" — prestigioși oameni de artă și cultură de formație marxistă din țara noastră, în rîndul cărora un rol principal a avut marele scriitor și publicist Gaál Gábor, figură luminoasă a intelectualității revoluționare din România, care a militat cu înflăcărare pentru idealurile nobile ale dreptății sociale și naționale, pentru frăția dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Încă de la primele numere, cu o jumătate de secol în urmă, revista „Korunk" — aflată sub directa îndrumare a Partidului Comunist Român — a desfășurat o intensă și valoroasă activitate, militînd consecvent pentru promo-

varea concepției științifice despre lume și societate a clasei noastre muncitoare, a umanismului revoluționar, pentru înfăptuirea aspirațiilor vitale ale oamenilor muncii, pentru o societate nouă, mai democratică și mai echitabilă. Situîndu-se ferm pe pozițiile ideologiei și politicii marxist-leniniste a partidului nostru, revista a combătut cu consecvență curentele de gîndire și mentalitățile burgheze retrograde, a luat atitudine hotărîtă împotriva șovinismului, a politicii de învrăjbire națională promovate de clasele exploatatoare, a acționat cu energie și pasiune pentru frăția și solidaritatea tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Revista a adus, de asemenea, o contribuție prețioasă la stimularea vieții culturale progresiste din țara noastră, a creației literar-artistice inspirate din lupta maselor muncitoare pentru răsturnarea dominației și asupririi burghezo-moșierești, pătrunse de nobilele idealuri ale libertății și demnității omului. Interzicerea publicației, după dictatul de la Viena, în 1940, de către autoritățile horthiste demonstrează elocvent pozițiile sociale și naționale înaintate pe care se situa revista „Korunk", rolul important pe care ea îl juca în lupta antifascistă, organizată și condusă de Partidul Comunist Român, în unirea și mobilizarea intelectualității progresiste din Transilvania împotriva reacțiunii și a războiului.

După eliberarea României de sub jugul fascist, revista „Korunk" și-a reluat activitatea, aducînd o contribuție prețioasă la întreaga luptă dusă de partidul nostru pentru democratizarea țării, pentru înfăptuirea victorioasă a revoluției socialiste și transformarea revoluționară a societății pe calea luminoasă a socialismului. Dăm o înaltă apreciere aportului publicației la înfăptuirea politicii naționale, marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, la cimentarea prieteniei și unității indestructibile a oa-

menilor muncii români, maghiari și de alte naționalități în munca și lupta comună pentru înflorirea patriei, pentru edificarea noii orînduiri sociale pe pămîntul României.

Istoricele hotărîri ale Congresului al XI-lea, Programul partidului — care au trasat perspectiva făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării țării noastre spre comunism — pun în fața tuturor oamenilor muncii, deci și în fața intelectualității, a publiciștilor, a oamenilor de cultură și artă, sarcini și îndatoriri de cea mai mare răspundere. În acest cadru trebuie să se înscrie și programul de viitor, obiectivele și direcțiile principale ale activității revistei „Korunk". Continuînd bogatele sale tradiții revoluționare, dezvoltîndu-și continuu caracterul militant, revista „Korunk" este chemată să pună permanent în centrul preocupărilor lupta pentru înfăptuirea politicii generale a partidului și statului nostru, educarea oamenilor muncii în spiritul concepției materialismului dialectic și istoric, al învățăturii marxist-leniniste, al patriotismului și internaționalismului proletar, al devotamentului neclintit față de patria noastră socialistă, față de cauza bunăstării și fericirii întregului popor.

La această aniversare sărbătorească urez colectivului redacțional, tuturor colaboratorilor revistei succese cît mai mari în îndeplinirea acestei nobile misiuni încredințate de partid și popor, în activitatea consacrată triumfului socialismului și comunismului pe pămîntul patriei noastre, prosperității și măreției Republicii Socialiste România.

CUVÎNTARE LA CONGRESUL AL XXV-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

— *26 februarie 1976* —

Stimaţi tovarăşi,

Delegaţia Partidului Comunist Român participă cu mare satisfacţie la lucrările celui de-al XXV-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — eveniment de importanţă istorică în viaţa societăţii sovietice. Avem deosebita plăcere ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al comuniştilor români, al tuturor oamenilor muncii din Republica Socialistă România, să vă adresăm dumneavoastră, întregului partid, popoarelor marii ţări sovietice un cordial mesaj de prietenie şi solidaritate internaţionalistă, precum şi cele mai calde urări de succes în desfăşurarea lucrărilor congresului. *(Aplauze puternice).*

Am ascultat cu viu interes amplul raport prezentat de tovarăşul Brejnev, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care înfăţişează tabloul remarcabilelor realizări obţinute de popoarele Uniunii Sovietice, sub conducerea partidului comu-

nist, în toate domeniile de activitate, precum şi vastul program de viitor menit să asigure progresul tot mai intens al societăţii sovietice. Ca prieteni sinceri ai primei ţări a socialismului, ne bucurăm de uriaşele succese pe care le obţineţi în dezvoltarea economiei, în înflorirea ştiinţei şi tehnicii, în întreaga evoluţie a societăţii — şi vă urăm noi şi tot mai mari victorii pe calea făuririi comunismului, a bunăstării materiale şi spirituale a poporului. *(Aplauze puternice).* Marile realizări în dezvoltarea economico-socială a Uniunii Sovietice, politica sa consecventă de pace şi colaborare internaţională reprezintă o contribuţie importantă la întărirea forţelor socialismului şi progresului în lume, la cauza înţelegerii şi prieteniei între popoare.

Stimaţi tovarăşi,

La rîndul său, poporul român dobîndeşte progrese tot mai mari în vasta operă de edificare a socialismului. Ţara noastră a încheiat cu succes cincinalul 1971—1975, realizînd, în această perioadă, o creştere a producţiei industriale într-un ritm mediu anual de peste 13% şi o sporire a producţiei agricole pe întreg cincinalul cu peste 25%. Venitul naţional s-a mărit cu peste 70%, asigurîndu-se creşterea veniturilor reale totale ale populaţiei cu 46%. Au cunoscut o puternică înflorire învăţămîntul, ştiinţa şi cultura, s-a îmbogăţit întreaga viaţă spirituală a poporului. O atenţie deosebită a fost acordată creşterii şi perfecţionării rolului partidului în conducerea societăţii, întăririi rolului statului în organizarea activităţii economico-sociale, lărgirii democraţiei socialiste, creării cadrului organizatoric pentru participarea activă şi efectivă a maselor populare la întreaga conducere a ţării. Partidul şi poporul nostru au trecut acum la înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, a Programului Partidului Comu-

nist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării spre comunism.

Politica marxist-leninistă a partidului nostru corespunde pe deplin intereselor vitale ale celor ce muncesc din țara noastră, cauzei socialismului și păcii în lume.

La baza întregii noastre politici stă convingerea că, în accelerarea operei de construcție socialistă, un rol important are întărirea colaborării economice și tehnico-științifice și a solidarității țărilor socialiste, întemeiate pe egalitate în drepturi și avantaj reciproc, pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar. *(Vii aplauze).* De aceea acționăm ferm pentru lărgirea relațiilor de cooperare și întrajutorare reciprocă cu toate statele socialiste. România participă activ la colaborarea C.A.E.R, la înfăptuirea „Programului complex", în scopul progresului economic și social al fiecărei țări membre.

Îmi face o deosebită plăcere să menționez că între România și Uniunea Sovietică se desfășoară, în spiritul vechilor tradiții de prietenie și solidaritate dintre cele două partide și popoare, raporturi de colaborare tovărășească, de conlucrare și cooperare rodnică — pe tărîm economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii — ceea ce corespunde pe deplin intereselor ambelor țări, cauzei socialismului și păcii. *(Aplauze puternice).*

Amplificăm colaborarea cu țările în curs de dezvoltare și, totodată, lărgim schimburile economice cu toate țările, fără deosebire de orînduire socială, inclusiv cu țările capitaliste dezvoltate, participînd activ la diviziunea internațională a muncii.

Stimați tovarăși,

Omenirea parcurge astăzi o epocă de profunde transformări revoluționare, sociale și naționale, în care au loc schimbări în raportul mondial de forțe în favoarea popoa-

relor ce se pronunță pentru dreptul la o viață liberă și independentă, pentru relații de egalitate deplină între națiuni. Un rol important în aceste schimbări îl au țările socialiste — și doresc să menționez contribuția importantă a Uniunii Sovietice —, realizările pe care ele le obțin în dezvoltarea economico-socială, în ridicarea nivelului de trai al maselor, politica lor externă de pace și colaborare. De asemenea, o înrîurire pozitivă exercită politica tinerelor state independente, lupta popoarelor care își afirmă tot mai puternic voința de a-și hotărî singure destinele, fără nici un amestec din afară, mișcarea revoluționară a clasei muncitoare, acțiunile celorlalte forțe democratice și progresiste din întreaga lume. O caracteristică a epocii noastre o constituie noua fază a crizei generale a capitalismului, care cuprinde toate sferele vieții economico-sociale, ascuțirea tot mai accentuată a contradicțiilor în cadrul lumii capitaliste.

Toate aceste schimbări au deschis calea promovării unei politici noi pe arena mondială, a afirmării cursului spre destindere. Trebuie însă să fim conștienți că în lume mai există importante forțe reacționare care pot pune în pericol acest curs și pacea mondială. Iată de ce se impune intensificarea eforturilor unite ale popoarelor pentru lichidarea vechii politici imperialiste de forță și dominație, pentru instaurarea unor relații cu adevărat noi, de egalitate între națiuni, de respect al suveranității și independenței naționale, de neamestec în treburile interne și avantaj reciproc, de renunțare la forță și la amenințarea cu forța în viața internațională.

Pornind de la aceste realități, România a promovat și promovează o politică externă activă, aducîndu-și contribuția concretă, împreună cu țările socialiste, cu celelalte popoare iubitoare de pace, cu forțele avansate ale lumii, la înfăptuirea aspirațiilor de securitate și progres ale ome-

nirii, la soluționarea problemelor complexe ale epocii contemporane.

După încheierea cu succes a Conferinței general-europene — eveniment istoric în viața continentului —, România se pronunță în mod ferm pentru traducerea în viață a tuturor principiilor înscrise în documentele adoptate la Helsinki, care constituie un tot unitar. Punem un accent deosebit pe intensificarea colaborării economice și trecerea la măsuri concrete de dezangajare militară — condiții hotărîtoare pentru înfăptuirea dezideratelor de securitate și pace ale popoarelor europene. Conștienți de importanța creării de zone ale păcii pe continent, acționăm pentru dezvoltarea unor relații de bună vecinătate în Peninsula Balcanică, pentru transformarea acesteia într-o regiune a colaborării fructuoase, lipsită de arme atomice. Ne pronunțăm pentru soluționarea politică a conflictului din Orientul Mijlociu, pentru instaurarea unei păci trainice și juste în această zonă, pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, pentru rezolvarea problemei poporului palestinean în conformitate cu interesele sale legitime — inclusiv de a-și crea un stat național propriu —, pentru asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din regiune.

Ținînd seama de faptul că — datorită politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste — marea majoritate a omenirii trăiește în condiții de subdezvoltare sau se află în curs de dezvoltare, considerăm că un imperativ de prim ordin al progresului și păcii mondiale este intensificarea eforturilor generale pentru lichidarea decalajelor dintre state, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale. Ne pronunțăm, de asemenea, pentru înfăptuirea dezarmării și, în primul rînd, a celei nucleare, pentru democratizarea relațiilor internaționale și participarea tuturor statelor, indiferent de mărimea lor, la soluționarea

problemelor complexe ale contemporaneității, pentru îmbunătățirea activității și creșterea rolului O.N.U. în viața mondială.

În ce o privește, România este hotărîtă să-și aducă și în viitor contribuția sa la realizarea unei politici noi — bazată pe respectul dreptului fiecărui popor de a-și alege nestingherit calea dezvoltării istorice —, pentru crearea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Stimați tovarăși,

Doresc să relev și de la această tribună relațiile tovărășești existente între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și să exprim hotărîrea noastră de a milita și în viitor pentru dezvoltarea continuă a prieteniei, colaborării și solidarității partidelor noastre. *(Aplauze puternice).*

Partidul Comunist Român dezvoltă strînse legături de prietenie, colaborare și solidaritate cu toate partidele comuniste și muncitorești, acționează pentru întărirea coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru făurirea unei unități noi, întemeiate pe respectarea dreptului fiecărui partid de a-și elabora de-sine-stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, de a contribui creator la dezvoltarea marxism-leninismului, la îmbogățirea teoriei și practicii revoluției și construcției socialiste. Participăm activ la pregătirea conferinței partidelor comuniste și muncitorești din Europa cu dorința de a contribui la desfășurarea unui rodnic și democratic schimb de experiență și opinii între partide, la întărirea solidarității și colaborării lor.

Pornind de la necesitatea întăririi unității clasei muncitoare, a maselor largi ale celor ce muncesc, a forțelor noi, democratice ale epocii noastre, Partidul Comunist Român acționează, de asemenea, pentru dezvoltarea colaborării și

solidarităţii cu partidele socialiste şi social-democrate, cu mişcările de eliberare naţională, cu organizaţiile progresiste, antiimperialiste de pretutindeni, în lupta pentru progres social şi pace în lume. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăşi,

În încheiere, urăm Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tuturor popoarelor sovietice noi şi mari realizări în înfăptuirea programului pe care-l va adopta Congresul al XXV-lea şi care va deschide, fără îndoială, largi şi însufleţitoare perspective de viitor, va da un nou impuls înaintării victorioase a patriei dumneavoastră pe calea luminoasă a comunismului, a bunăstării şi fericirii, a intensificării luptei pentru colaborare între popoare, pentru pace pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

Trăiască prietenia şi colaborarea dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre ţările şi popoarele noastre ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Să se întărească şi să se dezvolte solidaritatea dintre ţările socialiste, dintre partidele comuniste şi muncitoreşti, dintre forţele progresiste, antiimperialiste din întreaga lume ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască pacea şi colaborarea între popoare ! *(Cei prezenţi în sală — întreaga asistenţă în picioare — aplaudă puternic, îndelung).*

CUVÎNT LA ÎNCHEIEREA ŞEDINŢEI DE LUCRU DE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— *28 februarie 1976* —

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a făcut o amplă analiză a stadiului pregătirii lucrărilor agricole de primăvară din acest an, precum şi a modului de rezolvare a unor probleme de bază ale dezvoltării agriculturii noastre socialiste. Examinînd situaţia arăturilor, a pregătirii terenului, a administrării îngrăşămintelor chimice şi naturale, a lucrărilor de scurgere a apei, secretarul general a arătat că, deşi în linii generale lucrările decurg bine, totuşi se manifestă încă unele rămîneri în urmă care trebuie grabnic lichidate. În acest scop au fost stabilite termenele de încheiere a arăturilor, s-a indicat urgentarea transportării îngrăşămintelor naturale la cîmp şi a eliminării excesului de apă.

O atenţie deosebită a fost acordată în cadrul expunerii problemei pregătirii însămînţărilor de primăvară. Secretarul general al partidului a indicat ca, în acest scop, să se asigure mobilizarea generală a tuturor forţelor din agricultură, corespunzător prevederilor Legii lucrărilor

agricole, trasînd sarcina comitetelor județene de partid de a face din această acțiune problema principală a întregii activități de partid la sate în această perioadă. S-a indicat, de asemenea, să se ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea semințelor de bună calitate și repartizarea rațională a soiurilor, potrivit particularităților diferitelor zone pedoclimatice ale țării.

Criticînd anumite rămîneri în urmă existente în domeniul pomiculturii și viticulturii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a trasat sarcini concrete organelor agricole, organelor și organizațiilor de partid pentru urgentarea acțiunii de asigurare a materialului săditor și realizarea plantărilor de pomi și vii, precum și pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a lucrărilor de întreținere în pomicultură și viticultură.

Secretarul general al partidului a acordat o atenție mare realizării planului în legumicultură, în vederea satisfacerii în condiții cît mai bune a cerințelor de consum ale populației. În această direcție, tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat un complex de măsuri privind asigurarea răsadurilor corespunzătoare, pregătirea solariilor, inclusiv a celor realizate cu mijloacele simple din gospodăriile țăranilor, creșterea calificării profesionale a celor ce lucrează în acest domeniu și altele.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat în mod deosebit asupra realizării programului în zootehnie, criticînd unele stări de lucruri negative în acest domeniu — mai ales diminuarea numărului de ovine — și indicînd măsurile necesare pentru sporirea, într-un timp cît mai scurt, a întregului nostru șeptel, pentru asigurarea unor cantități sporite de carne. Paralel cu eforturile pe care trebuie să le depună în această direcție unitățile agricole de stat, cooperativele agricole de producție, s-a indicat să fie folosite în acțiunea de creștere a animalelor posibilitățile mari

de care dispun gospodăriile populației, în special gospodăriile țărănești și, totodată, să se respecte cu strictețe tăierea la greutatea optimă a tuturor animalelor.

Ocupîndu-se pe larg de modul de îndeplinire a programului de irigații, secretarul general al partidului a cerut să se acționeze pentru mobilizarea forțelor în toate comunele în vederea terminării la timp a lucrărilor de irigații, indiferent dacă acestea au caracter republican sau local. Atrăgînd atenția că în planul cincinal actual se prevede amenajarea în sisteme locale a circa 200 000 ha, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea trecerii de îndată la realizarea tuturor lucrărilor care condiționează încheierea în bune condiții a acestui program. Au fost trasate, de asemenea, sarcini în vederea luării unor măsuri cu caracter local pentru apărarea terenurilor împotriva inundațiilor. În acest scop s-a indicat să se creeze, mai ales în zonele de deal, mici lacuri și bazine de acumulare care să permită captarea viiturilor de apă și, în același timp, folosirea rațională a rezervelor de apă. În legumicultură irigațiile vor trebui să se realizeze aproape în întregime pe baza sistemelor locale.

O atenție deosebită a fost acordată măsurilor ce trebuie adoptate pentru ridicarea cît mai grabnică a cooperativelor agricole rămase în urmă din punct de vedere economic. Secretarul general al partidului a indicat ca anul 1976 să fie anul hotărîtor pentru redresarea economică a acestor cooperative, baza acestei acțiuni fiind intensificarea eforturilor pentru creșterea producției agricole. În acest scop s-au stabilit o serie de măsuri de sprijinire a acestor cooperative în activitatea de conducere și gestionare a mijloacelor de care dispun. Esențial va trebui să fie însă efortul propriu al țăranilor cooperatori, al tuturor cetățenilor din comună pentru valorificarea la maximum a resurselor materiale și umane existente. Secretarul general al

partidului a indicat, de asemenea, să se acționeze mai ferm pentru generalizarea experienței pozitive a cooperativelor agricole fruntașe, să se organizeze o mai bună cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. Va trebui să crească răspunderea directă a activului de partid și de stat, începînd cu activul central, pentru activitatea economică a unităților cooperatiste, în special a celor cu rezultate mai slabe.

Ocupîndu-se de problemele producției în unitățile agricole de stat, secretarul general al partidului a indicat măsurile ce trebuie luate pentru folosirea cu maximum de randament a bazei tehnico-materiale a acestor unități, a tuturor mijloacelor cu care au fost înzestrate, pentru valorificarea marilor posibilități de creștere a producției. De asemenea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat necesitatea îmbunătățirii substanțiale a activității stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii, legării lor mai strînse, organice, de unitățile cooperatiste din agricultură, sporirii răspunderii lor în realizarea unor lucrări de bună calitate, în asigurarea unor producții tot mai mari în fiecare cooperativă agricolă.

Secretarul general al partidului a indicat ca toate institutele de învățămînt agricol, precum și stațiunile de cercetări agricole să fie angajate mai ferm în soluționarea problemelor complexe pe care le ridică agricultura ; pornind de la condițiile specifice ale fiecărui județ, ele trebuie să ofere soluții care să ducă la creșterea producției la hectar și la diminuarea cheltuielilor materiale.

Un loc important în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu l-au avut rolul și sarcinile ce revin în activitatea de conducere și îndrumare a agriculturii Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, direcțiilor agricole județene, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, consiliilor intercooperatiste, tuturor lucrătorilor

și specialiștilor din această ramură economică. O sarcină de bază a acestora este întărirea spiritului de răspundere față de felul cum se realizează programele stabilite în agricultură, exercitarea unui control riguros asupra îndeplinirii prevederilor legale, înfăptuirea atribuțiilor ce le revin. Ministerul Agriculturii trebuie să asigure conducerea și îndrumarea întregului aparat din agricultură, care reprezintă o forță remarcabilă și ca număr și ca pregătire profesională. De asemenea, s-a indicat să se treacă la îmbunătățirea radicală a muncii Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și a uniunilor județene, astfel încît acestea, fără să dubleze sarcinile Ministerului Agriculturii și organelor agricole, să exercite un rol tot mai important în îndrumarea politică a cooperativelor agricole de producție, în întărirea ordinii și disciplinei în viața acestora, în dezvoltarea democrației cooperatiste, în atragerea maselor de țărani la rezolvarea problemelor concrete ale conducerii unităților agricole.

În ultima parte a expunerii, secretarul general al partidului s-a referit pe larg la sarcinile și îndatoririle de mare răspundere ce revin în conducerea agriculturii comitetelor județene de partid, tuturor organelor și organizațiilor de partid de la sate. Sarcina lor principală este aceea de a asigura unirea și orientarea tuturor forțelor materiale și umane de care dispunem pentru realizarea în cele mai bune condiții a Programului stabilit de Congresul al XI-lea. Organizațiile de partid de la sate trebuie să mobilizeze toți locuitorii comunelor, indiferent de locul lor de muncă, la lucrările agricole, ținînd seama de faptul că acestea trebuie executate într-un timp cît mai scurt, că ele nu suportă amînare, că orice întîrziere poate impieta asupra randamentelor producției agricole. Toate forțele și mijloacele existente în comune — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie subordonate nemijlocit luptei

pentru sporirea producţiei agricole vegetale şi animale. In munca politică desfăşurată de organizaţiile de partid trebuie să se acorde o atenţie deosebită întăririi spiritului de răspundere al tuturor celor ce lucrează în agricultură, instaurării unui climat de ordine şi disciplină fermă în desfăşurarea producţiei, a lucrărilor agricole, în realizarea prevederilor legale, a tuturor sarcinilor stabilite prin programele speciale adoptate de partid şi de stat.

În încheiere, secretarul general al partidului şi-a exprimat convingerea că organele şi organizaţiile de partid, organele agricole, toţi oamenii muncii din agricultură vor fi la înălţimea răspunderii ce le revine, vor asigura condiţiile necesare pentru obţinerea unor recolte cît mai bogate în cursul acestui an — primul an al noului cincinal —, în vederea satisfacerii cerinţelor de consum ale populaţiei, dezvoltării neîntrerupte a economiei noastre naţionale, a creşterii veniturilor ţărănimii, ridicării nivelului de trai al întregului popor, înfăptuirii istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea.

Secretarul general al partidului a adresat urări de noi şi noi succese organelor şi organizaţiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură.

INTERVIU ACORDAT RADIOTELEVIZIUNII ELENE

— 22 martie 1976 —

ÎNTREBARE : *Cum apreciaţi, domnule preşedinte, evoluţia relaţiilor dintre România şi Grecia şi cum vedeţi, în urma convorbirilor purtate la Bucureşti cu domnul prim-ministru Karamanlis, perspectiva dezvoltării lor în viitor ?*

RĂSPUNS : Trebuie să relev cu multă satisfacţie că relaţiile dintre România şi Grecia au cunoscut o puternică dezvoltare în ultimii ani. Aceasta corespunde, dealtfel, tradiţiilor de colaborare între poporul român şi poporul grec. Aş putea să menţionez faptul că numai în ultimii cinci ani colaborarea economică s-a materializat în creşterea de peste două ori şi jumătate a schimburilor bilaterale, precum şi în realizarea unor acţiuni de cooperare în producţie, care deschid noi perspective de viitor. De asemenea, s-au extins relaţiile de colaborare în domeniul ştiinţific şi cultural, schimburile de persoane între cetăţenii celor două ţări, precum şi vizitele reciproce ale reprezentanţilor statelor noastre şi ale personalităţilor vieţii culturale, artistice şi ştiinţifice.

Totodată, această colaborare s-a manifestat și în abordarea unor probleme internaționale, într-o conlucrare strînsă în lupta pentru pace și securitate.

Vizita primului ministru Karamanlis în România, convorbirile pe care le-am avut, Declarația solemnă comună, precum și acordurile și înțelegerile care s-au realizat cu acest prilej dau noi dimensiuni extinderii colaborării dintre țările noastre. Aș dori să menționez, în primul rînd, faptul că în documentele pe care le-am semnat la București se afirmă cu putere voința celor două state de a așeza la baza relațiilor lor principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței, suveranității, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în soluționarea problemelor dintre state. Apreciez că aceste principii au însemnătate nu numai pentru România și Grecia, țări care nu au avut nici în trecut, nu au nici în prezent și nici în viitor motive să încalce aceste principii în relațiile reciproce. De aceea ele au valabilitate internațională și capătă o însemnătate deosebită în contextul relațiilor și colaborării din Balcani.

În ce privește domeniul economic, s-au convenit măsuri de extindere a colaborării, de realizare a unor societăți mixte în România și în Grecia, precum și pe terțe piețe, ceea ce dă posibilitatea să apreciem că în următorii 4—5 ani cooperarea economică și schimburile bilaterale se vor mări de cîteva ori. Aștept cu mult interes apropiata vizită în Grecia și sper că convorbirile ce le voi avea cu președintele și cu primul ministru vor duce la identificarea de noi posibilități cu privire la extinderea colaborării viitoare dintre țările noastre. De aceea sînt optimist și prevăd o dezvoltare puternică a colaborării multilaterale dintre țările noastre.

ÎNTREBARE : *Cum apreciați rezultatele primei reuniuni privind cooperarea multilaterală între statele balcanice și care sînt, după părerea dumneavoastră, problemele practice cărora ar trebui să li se dea prioritate ?*

RĂSPUNS : După cum se știe, România s-a pronunțat întotdeauna pentru o largă colaborare între țările balcanice, pentru diferite forme de contacte în domeniile cultural, științific, economic, care să ducă treptat la realizarea unei zone a păcii și colaborării. În acest context apreciez că reuniunea care a avut loc recent la Atena cu privire la cooperarea economică între statele zonei noastre — deși cu scopuri limitate — a avut o însemnătate deosebită, fiind prima reuniune de acest fel după cel de-al doilea război mondial, demonstrînd astfel că țările balcanice au multe probleme pe care pot și trebuie să le soluționeze în comun în vederea dezvoltării lor economico-sociale. Printre acestea consider că transporturile, energia, mediul înconjurător sînt domenii prioritare, dar ele nu pot epuiza problemele largi ale cooperării economice, care deschide perspective noi de progres tuturor țărilor din Balcani. Deși nu s-a încheiat cu rezultate spectaculoase, noi apreciem că această reuniune a marcat pași importanți în direcția colaborării și am dori — și în ce ne privește sîntem hotărîți să acționăm — să se obțină rezultate cît mai bune în viitor.

ÎNTREBARE : *Ce opinie aveți despre aprecierile comentatorilor care susțin că după Conferința de la Helsinki ar fi intervenit o dare înapoi în destinderea internațională și ce măsuri considerați că ar trebui întreprinse pentru transpunerea în viață a prevederilor din Actul final ?*

RĂSPUNS : România a fost printre țările care au militat activ pentru succesul Conferinței de la Helsinki. Apreciem că, prin rezultatele ei, această conferință constituie un eveniment istoric pentru toate popoarele europene. Desigur, la Helsinki s-au adoptat în comun o serie de do-

cumente și principii cu privire la colaborarea pe continentul nostru. Așa cum am menționat însă chiar la conferință, noi apreciem că s-a încheiat numai o fază a luptei pentru securitate, că, de fapt, odată cu semnarea acestor documente, începe faza hotărîtoare — aceea a înfăptuirii reale a securității și colaborării în Europa. Se cere să se treacă hotărît la realizarea în viață a celor consemnate și mai cu seamă la măsuri pe plan militar, de dezangajare militară, pentru a face ca securitatea pe continentul nostru să devină efectivă.

Nu aș putea spune că se constată o dare înapoi. Cel mult s-ar putea spune că nu se acționează cu destulă fermitate și intensitate pentru înfăptuirea în viață a documentelor adoptate. De aceea România se pronunță pentru intensificarea activității tuturor statelor europene în vederea înfăptuirii prevederilor acestor documente. Avem în vedere — ținînd seama că reuniunea următoare, de la Belgrad, este programată pentru 1977 — să se întreprindă unele acțiuni încă pînă la această conferință. Îndeosebi, considerăm că sînt perspective bune în domeniul economic, al colaborării culturale și tehnico-științifice.

Consider că înfăptuirea securității europene constituie una din sarcinile vitale ale tuturor popoarelor. Realizarea acestui deziderat este determinată de intensificarea luptei popoarelor, a maselor largi populare din toate țările, care pînă la urmă au rolul hotărîtor și am convingerea că vor înfăptui securitatea în Europa.

Aș dori să folosesc acest prilej, pînă la realizarea apropiatei vizite în frumoasa dumneavoastră țară, să transmit poporului prieten grec cele mai sincere urări de prosperitate și bunăstare.

CUVÎNT LA CEREMONIA SOSIRII LA ATENA

Cu prilejul vizitei în Grecia

— 26 martie 1976 —

Domnule președinte,

Doamnă Ioanna Tsatsos,

Domnule prim-ministru,

Domnule primar,

Doamnelor și domnilor,

Aș dori să încep prin a vă mulțumi dumneavoastră, populației străvechiului oraș Atena pentru primirea prietenească cu care am fost întîmpinați.

În această primire vedem o expresie a sentimentelor de prietenie ce s-au statornicit de vreme îndelungată între poporul român și poporul grec.

Așa cum pe drept cuvînt ați menționat, domnule primar, de-a lungul secolelor, nu o dată, popoarele noastre au luptat împreună împotriva asupririi străine, pentru libertate națională și socială. Fără nici o îndoială că aceste minunate tradiții de luptă pentru independența națională,

conlucrarea pentru dezvoltare economico-socială, pentru bunăstarea celor două popoare au avut un rol însemnat în dezvoltarea unor relații deosebit de prietenești între cele două țări și popoare. Dar trăim acum în asemenea împrejurări internaționale cînd au loc schimbări uriașe. Așa cum se pune pe plan internațional, se pune și în Balcani problema stabilirii unor relații noi, care să asigure dezvoltarea liberă, independentă a fiecărei națiuni. Noi, oamenii politici, conducătorii de stat și de guvern, avem răspunderea de a face totul pentru a veni în întîmpinarea năzuințelor popoarelor spre o viață liberă, independentă, mai bună. *(Aplauze).*

Vorbind de tradiții, trebuie să ne gîndim însă la prezentul și la viitorul popoarelor noastre. Să facem în așa fel încît trecutului să-i adăugăm noi și noi elemente ale conlucrării active între popoarele noastre, în interesul lor, al cauzei păcii și colaborării în Balcani, în Europa și în lume.

V-ați referit, domnule primar, la unele probleme din zona în care trăim împreună. Într-adevăr, România este deosebit de preocupată de soluționarea politică a situației din Cipru, de păstrarea independenței și suveranității Ciprului. *(Aplauze puternice).*

Dorim ca popoarele din Balcani să trăiască în colaborare. De aceea sîntem deosebit de interesați ca și relațiile dintre Grecia și Turcia să se desfășoare în condiții cît mai bune. România este hotărîtă să acționeze, ca și pînă acum, pentru o colaborare largă cu Grecia, cu toate popoarele din Balcani, considerînd că aceasta corespunde pe deplin intereselor tuturor popoarelor și ale păcii.

Aș dori, domnule primar, să vă mulțumesc în numele meu, al soției mele pentru acordarea acestor înalte distincții ale capitalei Greciei.

Vă mulțumesc, de asemenea, pentru declararea mea

ca cetățean de onoare al frumosului dumneavoastră oraș, Atena. Consider aceasta ca o mare cinste, ca pe o cinstire a României, a capitalei patriei mele, orașul București.

Ca cetățean de onoare deci al Atenei, doresc să urez poporului grec și, în primul rînd, locuitorilor capitalei multă prosperitate, multă fericire și bunăstare !

Doresc să urez o bună colaborare și frăție între cele două capitale ale patriilor noastre ! *(Aplauze puternice).*

Și, desigur, în încheiere, vă urez dumneavoastră, conducătorilor acestui minunat oraș, succes în activitatea dumneavoastră, pentru a face viața locuitorilor cît mai plăcută. *(Aplauze îndelungate).*

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII ELENE, CONSTANTIN TSATSOS, ŞI DOAMNA IOANNA TSATSOS ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Grecia

— *26 martie 1976* —

Stimate domnule preşedinte,

Stimată doamnă Tsatsos,

Doamnelor şi domnilor,

Vizita pe care o facem în frumoasa dumneavoastră ţară constituie o expresie a evoluţiei pozitive a relaţiilor dintre Republica Socialistă România şi Republica Elenă, o ilustrare a dorinţei comune a celor două ţări şi popoare de a da dimensiuni tot mai largi tradiţionalelor legături dintre ele. Sîntem bucuroşi că în timpul vizitei vom avea prilejul să cunoaştem îndeaproape viaţa şi preocupările poporului elen, care, în decursul îndelungatei sale istorii, a îmbogăţit cu creaţii de inestimabilă valoare tezaurul de civilizaţie şi cultură al umanităţii.

Este bine cunoscut că din cele mai vechi timpuri, fiind situate în aceeaşi zonă geografică, popoarele noastre au avut contacte şi legături strînse, au făcut comerţ şi schimburi de produse, au trăit în bună vecinătate, fiind,

totodată, nevoite să ducă lupte grele împotriva dominaţiei şi asupririi străine, să facă sacrificii mari pentru cucerirea libertăţii şi independenţei lor naţionale. În momente hotărîtoare, popoarele român şi elen s-au aflat nu o dată alături şi s-au sprijinit reciproc. Deoarece poporul elen a sărbătorit împlinirea a 155 de ani de la declanşarea luptei pentru cucerirea independenţei, îmi produce o deosebită satisfacţie să amintesc faptul că semnalul începerii acestei eroice bătălii a fost dat pe pămîntul românesc. Nu uităm, de asemenea, că, la rîndul său, poporul grec a primit cu calde sentimente de prietenie proclamarea independenţei de stat a României, ministrul de externe de atunci declarînd că pentru guvernul grec „este o datorie plăcută să salute cu vie simpatie independenţa României", exprimînd, totodată, dorinţa stabilirii relaţiilor diplomatice cu noul stat român independent.

Aceste bogate tradiţii, ca şi aspiraţiile comune de astăzi ale popoarelor român şi elen de a progresa într-un climat de înţelegere şi largă conlucrare constituie motive puternice pentru întărirea continuă a prieteniei şi colaborării dintre cele două ţări, în interesul propriei lor propăşiri, al securităţii şi păcii în Europa şi în întreaga lume.

Constatăm cu multă satisfacţie că în ultimii ani relaţiile româno-elene au înregistrat progrese însemnate atît pe tărîm politic, cît şi în domeniul economiei, al ştiinţei şi tehnicii şi al culturii, şi sîntem încredinţaţi, ca şi dumneavoastră, că există reale posibilităţi ca, prin strădanii comune, acestea să cunoască o şi mai mare amploare în viitor, oferind astfel un exemplu de raporturi fructuoase între două state cu orînduiri sociale diferite, hotărîte să trăiască în bună vecinătate, prietenie şi înţelegere şi să-şi aducă contribuţia la cauza destinderii şi colaborării internaţionale.

În lumea de astăzi se afirmă tot mai puternic voința popoarelor de a se dezvolta libere și independente, de a colabora într-un climat de deplină egalitate și înțelegere. România și-a adus, și este hotărîtă să-și aducă și în viitor, contribuția activă la dezvoltarea acestui curs pozitiv, la instaurarea unor raporturi noi între state, întemeiate pe deplină egalitate în drepturi, respect al independenței și suveranității naționale, neamestec în treburile interne, nerecurgere la forță și la amenințarea cu forța, pe respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale.

În spiritul hotărîrilor și principiilor înscrise în documentele adoptate la Helsinki, acționăm pentru ca în Europa — atît de greu încercată în decursul celor două războaie mondiale — să fie instaurată o largă colaborare și deplină securitate care să dea fiecărui popor garanția dezvoltării nestingherite, la adăpost de orice agresiune sau imixtiuni în treburile sale interne. Considerăm că o importanță deosebită pentru îmbunătățirea întregului climat european are întărirea încrederii și colaborării în Balcani. De aceea acționăm în mod consecvent pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii și bunei înțelegeri și vecinătăți, lipsită de arme nucleare.

Fără îndoială, în lume sînt încă multe probleme care își așteaptă rezolvarea, cum sînt cele privind înfăptuirea dezarmării generale, și în primul rînd a celei nucleare, lichidarea stării de subdezvoltare în care se mai află multe popoare, abolirea definitivă a vechii politici de dominație și inechitate, instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale. De aceea considerăm că toate statele — fie ele mari, mici sau mijlocii — trebuie să participe activ la soluționarea acestor probleme vitale, de care depind pacea și progresul întregii omeniri.

Aș dori să exprim convingerea, domnule președinte, că România și Grecia vor conlucra și în viitor tot mai puternic atît în interesul ambelor popoare, cît și al cauzei păcii în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

Cu această convingere ridic un toast pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre România și Republica Elenă ; în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte, și a stimatei doamne Ioanna Tsatsos ; pentru bunăstarea și fericirea poporului elen prieten ; pentru pace și colaborare în întreaga lume !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

— — —

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT DE PRIMUL MINISTRU AL REPUBLICII ELENE, CONSTANTIN KARAMANLIS, ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU

Cu prilejul vizitei în Grecia

— *27 martie 1976* —

Domnule prim-ministru,

Doamnelor şi domnilor,

În numele meu şi al soţiei mele, al colaboratorilor care mă însoţesc, exprim mulţumiri cordiale pentru ospitalitatea cu care ne înconjuraţi, pentru cuvintele de apreciere pe care le-aţi rostit la adresa ţării mele, a poporului român. În toate acestea văd o expresie a sentimentelor sincere, de stimă şi prietenie, pe care poporul grec le nutreşte faţă de poporul român şi vă asigur că, la rîndul său, poporul român este animat de simţăminte de înaltă consideraţie, simpatie şi caldă prietenie faţă de poporul ţării dumneavoastră.

Fără îndoială că tradiţiile de colaborare străvechi au avut şi au o importanţă deosebită în dezvoltarea conlucrării dintre popoarele noastre. Caracteristica acestor tradiţii constă în aceea că popoarele noastre au luptat împreună împotriva dominaţiei străine, pentru libertatea

naţională, pentru o viaţă mai bună, liberă. La toate acestea trebuie să adăugăm astăzi însă noi elemente pentru a ridica la un nivel şi mai înalt colaborarea romăno-greacă.

Doresc să exprim satisfacţia mea pentru cursul ascendent al relaţiilor romăno-elene, care, după vizita dumneavoastră, domnule prim-ministru, la Bucureşti, au căpătat noi dimensiuni. În convorbirile pe care le-am avut în aceste două zile am ajuns împreună la concluzia că sînt încă multe posibilităţi şi perspective de extindere a acestei colaborări.

Fără îndoială că trebuie să acţionăm pentru a extinde conlucrarea romăno-greacă şi în domeniul colaborării în Balcani, în Europa şi în întreaga lume. Am salutat desfăşurarea cu rezultate pozitive a întîlnirii specialiştilor din ţările balcanice pe problemele economice şi am dori să continuăm, împreună cu toate statele balcanice, eforturile începute la Atena pentru a dezvolta relaţii de cooperare în diferite domenii de activitate. Să facem în aşa fel ca Balcanii să nu mai fie, ca în trecut, un instrument în mîna marilor puteri, ci să se transforme într-o zonă în care popoarele să trăiască în pace şi colaborare. Aceasta presupune să pornim de la interesele popoarelor noastre, de la interesele păcii şi colaborării.

Ţinînd seama de schimbările fundamentale în raportul de forţe pe plan internaţional, apreciez că există bune perspective pentru dezvoltarea colaborării dintre ţările din Balcani. Fără nici o îndoială că colaborarea noastră nu poate fi şi nu este îndreptată împotriva nimănui, ci este numai în interesul popoarelor noastre, al colaborării cu celelalte state vecine, cu popoarele din Europa şi din întreaga lume.

Aş dori şi cu acest prilej să exprim speranţa unei rezolvări rapide, paşnice a problemei cipriote, precum şi a soluţionării paşnice a problemelor dintre Grecia şi Turcia.

Oricît ar fi de complicate unele din aceste probleme, soluționarea lor politică, pașnică este în interesul atît al popoarelor grec și turc, cît și al tuturor popoarelor din Balcani, al păcii în Europa și în lume.

Sîntem, într-adevăr, la mai mult de șase luni de la Conferința de la Helsinki. Din păcate, nu s-au făcut pași prea mari înainte, după încheierea acestei conferințe. Cu toate acestea, România consideră că sînt posibilități de a obține înfăptuirea prevederilor înscrise în documentele de la Helsinki, în primul rînd, desigur, în domeniul colaborării economice, culturale, științifice ; dar, totodată, considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru abordarea unor probleme militare ale securității europene, pentru dezangajarea militară. Pornim de la faptul că fără soluționarea unor probleme de ordin militar nu poate fi vorba de o securitate și pace reală în Europa.

Trăim într-o lume în care popoarele își afirmă cu putere voința de a trăi libere și independente. Evenimentele au demonstrat că, dacă un popor este hotărît să-și apere independența, să trăiască liber, nimeni nu îl poate împiedica. Principiile egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, ale renunțării la forță și la amenințarea cu forța se afirmă astăzi ca singurele capabile să asigure o conviețuire pașnică în lume.

Consider că atît România, cît și Grecia sînt deopotrivă interesate ca în Orientul Mijlociu să se realizeze o pace trainică și justă. Este de înțeles că această pace trebuie să se bazeze pe retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, pe recunoașterea dreptului poporului palestinean la autodeterminare, inclusiv la constituirea unui stat palestinean independent.

Sîntem interesați ca problemele litigioase dintre state să se rezolve pe calea tratativelor pașnice. Sîntem pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele, fără nici un amestec din afară.

Nu aș putea să nu reamintesc de problemele subdezvoltării, care sînt astăzi esențiale pentru realizarea unei păci trainice în lume. România, ca țară socialistă, dar în același timp țară în curs de dezvoltare, acționează ferm, în solidaritate cu toate aceste state, pentru o nouă ordine economică internațională, care să asigure egalitatea în drepturi, echitate în relațiile economice dintre toate statele.

Trebuie, de asemenea, să intensificăm eforturile pentru realizarea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare ; nu putem să nu fim îngrijorați de faptul că anul trecut s-au cheltuit peste 300 miliarde de dolari pentru înarmări. Dezvoltarea economică, bunăstarea popoarelor nu se pot înfăptui dacă nu se va pune capăt cursei înarmărilor. Este greu să nu fim îngrijorați atunci cînd forțe puternice sînt concentrate în direcția cercetării pentru scopuri militare, în timp ce poluarea și alte cauze duc la înrăutățirea condițiilor de viață ale omului. Considerăm că este necesar mai mult ca oricînd să punem cuceririle științei în serviciul păcii, al colaborării între popoare, al bunăstării și fericirii tuturor oamenilor !

Toate problemele complexe care preocupă omenirea nu pot fi soluționate decît cu participarea egală a tuturor statelor, indiferent de mărimea lor. Și, după părerea noastră, țările mici și mijlocii au un rol important în soluționarea problemelor internaționale.

Este în interesul tuturor popoarelor să asigurăm un rol mai important Organizației Națiunilor Unite, altor organisme internaționale în viața mondială.

Aș dori să menționez, și cu acest prilej, cu multă satisfacție, că și pe plan internațional guvernele, reprezentanții țărilor noastre conlucrează cu rezultate bune.

Sînt încredințat, domnule prim-ministru, că și rezul-

tatele vizitei pe care o facem acum în ţara dumneavoastră, acordul de colaborare de lungă durată în domeniul economic pe care îl vom semna vor deschide noi perspective în extinderea colaborării multilaterale. Am dori ca să conlucrăm în aşa fel încît ţările noastre, care au orînduiri sociale diferite, să ofere un exemplu de felul cum două state pot colabora în interes reciproc, al cauzei progresului şi păcii.

Cu convingerea unei perspective bune în relaţiile dintre ţările noastre, doresc să toastez :

în sănătatea preşedintelui Republicii Elene ;

în sănătatea dumneavoastră, domnule prim-ministru ;

pentru bunăstarea şi fericirea poporului elen prieten ;

în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII ELENE, CONSTANTIN TSATSOS, ŞI A DOAMNEI IOANNA TSATSOS

Cu prilejul vizitei în Grecia

— 27 martie 1976 —

Domnule preşedinte,

Doamnă Ioanna Tsatsos,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor şi domnilor,

Ne aflăm de două zile în frumoasa dumneavoastră ţară. Am acumulat atît de multe impresii plăcute, încît îmi este aproape greu să încep cu ceva deosebit. Cred că nu o să-mi luaţi în nume de rău dacă voi începe cu sentimentele prieteneşti pe care le-am întîlnit la poporul grec.

În acest timp destul de scurt am înţeles mai bine felul de a fi şi de a acţiona al poporului dumneavoastră. Şi, cunoscînd bine poporul meu, am înţeles de ce există aceste relaţii strînse de prietenie între cele două ţări şi popoare : pentru că ambele popoare — al dumneavoastră ceva mai mult, al nostru ceva mai puţin — au un trecut îndelungat şi întotdeauna, în acest trecut, chiar îndepărtat,

au luptat pentru independență, pentru a fi ele însele. Și nici nu se poate ca acest trecut glorios să nu-și pună amprenta asupra prezentului. Popoarele noastre, care au dat mult pentru civilizație, nu pot să nu fie astăzi în primele rînduri ale luptei pentru progres, pentru pace. Tocmai aceste sentimente le-am înțeles noi bine în acest timp de cînd ne aflăm în țara dumneavoastră !

Am avut convorbiri cu dumneavoastră, domnule președinte, cu dumneavoastră, domnule prim-ministru ; am impresia că în convorbirile din aceste zile am ajuns la înțelegeri bune, dealtfel în spiritul discuțiilor și înțelegerilor realizate la București cu prilejul vizitei dumneavoastră, domnule prim-ministru. Pot spune că înțelegerile noastre deschid minunate perspective de colaborare între România și Grecia. Personal, am deplină încredere că poporul român și poporul grec vor ridica pe o treaptă nouă colaborarea și prietenia lor tradițională, că această conlucrare va servi nu numai intereselor popoarelor noastre, dar și cauzei păcii în Balcani și în întreaga lume.

Noi, oamenii politici, conducători de state și guverne, avem răspunderea față de popoarele noastre de a face totul pentru a le apropia, pentru ca ele să trăiască într-o colaborare cît mai strînsă, prietenească.

Avem răspunderea față de viitorul popoarelor noastre de a soluționa pe cale pașnică problemele care se mai ridică într-un loc sau altul, să lăsăm generațiilor viitoare o lume mai bună și mai dreaptă. Nu sînt printre aceia care cred că viitoarele generații trebuie să trăiască numai și numai în belșug ; vor avea și ele destul de făcut pentru progresul general al omenirii. Dar poate, niciodată ca acum, nici o generație — ca generația noastră — nu a avut atîtea răspunderi față de soarta omenirii. Iată de ce trebuie să facem totul pentru a asigura pacea și colaborarea între popoare. Numai așa servim popoarele noastre,

servim cauza civilizației și progresului întregii omeniri.

Noi ne-am înțeles bine. Sînt convins că vom colabora în această direcție în condiții tot mai bune.

De aceea, doresc să închin acest pahar pentru o prietenie veșnică între români și greci.

Aș dori să repet și în acest cadru invitația pe care o adresez domnului președinte și doamnei Tsatsos de a face o vizită în România.

De asemenea, adresez această invitație și domnului prim-ministru.

Doresc să ridic paharul în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte, a doamnei Tsatsos, în sănătatea dumneavoastră, domnule prim-ministru, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUVÎNT
LA CEREMONIA SEMNĂRII DOCUMENTELOR OFICIALE ROMÂNO-ELENE

Cu prilejul vizitei în Grecia

— 29 martie 1976 —

Domnule prim-ministru,

Într-adevăr, am semnat astăzi documente importante cu privire la colaborarea economică, comercială, industrială și tehnico-științifică. Aceasta așază pe o bază juridică stabilă relațiile de colaborare româno-greacă, care, în ultimul timp, au cunoscut un progres continuu. Ținînd seama de toate acestea, consider că avem toate condițiile pentru a realiza în viitor un progres tot mai puternic în toate domeniile — economic, tehnico-științific și cultural.

Convorbirile pe care le-am avut au demonstrat voința comună de a face totul pentru extinderea acestei colaborări. În același timp, ele au evidențiat începuturile bune care există pentru a extinde cooperarea în Balcani, țările noastre fiind hotărîte de a acționa și în viitor în această direcție. Iată de ce, ca și dumneavoastră, apreciem că vizita, convorbirile pe care le-am avut vor reprezenta un nou moment important în dezvoltarea conlucrării din-

tre țările noastre, în întărirea colaborării în Balcani și, în general, în colaborarea noastră pentru securitate în Europa și în lume.

Am simțit în aceste zile sentimentele de prietenie ale poporului grec, sentimente care sînt împărtășite deopotrivă de poporul român. Noi, în România — și poporul român —, ne amintim cu multă plăcere de vizita dumneavoastră, care, realmente, a deschis, aș putea spune, o cale nouă în relațiile dintre țările noastre.

Vă rog, domnule prim-ministru, să transmiteți poporului grec, din partea mea, a poporului român, sentimentele noastre cele mai bune, precum și urări de prosperitate și bunăstare. *(Aplauze).*

CONFERINȚA DE PRESĂ CU REPREZENTANȚII PRESEI ȘI RADIOTELEVIZIUNII GRECEȘTI ȘI CU CORESPONDENȚII ȘI TRIMIȘII SPECIALI AI MARILOR COTIDIENE ȘI AGENȚII INTERNAȚIONALE ACREDITAȚI LA ATENA

Cu prilejul vizitei în Grecia

— 29 martie 1976 —

La începutul conferinței de presă, răspunzînd rugăminții ziariștilor prezenți, președintele NICOLAE CEAUȘESCU a făcut o scurtă declarație :

„Aș dori să menționez cu multă satisfacție că vizita pe care am efectuat-o în Grecia se încheie cu rezultate foarte bune. Am semnat, cu puțin timp înainte, o serie de documente cu privire la colaborarea de lungă durată — economică, științifică și comercială. Putem spune deci că am adoptat de comun acord documente importante, care așază pe o bază trainică, de lungă durată, colaborarea multilaterală româno-greacă.

Am discutat, fără îndoială, o serie de probleme politice, între care, în primul rînd, problemele colaborării în Balcani. Trebuie să declar că am ajuns la concluzii comune cu privire la necesitatea intensificării eforturilor pentru extinderea colaborării în Balcani între toate statele. Am pus, desigur, accentul pe colaborarea bilaterală, ca o formă importantă pentru lărgirea colaborării generale.

Aș dori să închei această scurtă declarație cu ceea ce am mai spus în aceste zile, și anume că prevăd o colaborare rodnică și foarte activă între România și Grecia, aceasta fiind în interesul celor două popoare, al colaborării în Balcani, al păcii în general".

În continuarea conferinței de presă, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a răspuns la întrebările ziariștilor.

IOANIS KARTALIS („To Vima") : *Vă rog să ne spuneți, domnule președinte, dacă ați discutat cu domnul Karamanlis problema cipriotă. Care este poziția României în această problemă ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Am discutat, într-adevăr, și problema cipriotă și am reafirmat poziția dintotdeauna a României privind soluționarea pe calea înțelegerii dintre cele două comunități a tuturor problemelor care să ducă la asigurarea independenței, integrității și suveranității Ciprului. Aceasta trebuie să asigure o conviețuire pașnică, prietenească între cele două comunități, ca o condiție pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a Ciprului.

EFTHIMIOS PAPAGHIORGHIOU („Akropolis") : *Aș vrea să vă întreb, domnule președinte, în ce măsură prevedeți să aibă loc o a doua întîlnire balcanică, fie în forma care a avut loc recent, fie în altă formă ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Consider că va trebui să punem accentul pe colaborarea bilaterală, în primul rînd. Realizarea unei noi reuniuni balcanice trebuie să ducă la unele acțiuni concrete în domeniile care s-au discutat deja la prima reuniune de la Atena. Pentru a obține rezultate, este necesar deci ca în prealabil să găsim căile înțelegerii și să pregătim temeinic soluționarea acestor probleme. Sigur, în această privință, cred că presa

are un rol important și că va acționa în direcția acestei colaborări în Balcani.

VASILIOS KARALIOS („Ta Nea") : *Cum vedeți, domnule președinte, că se va materializa Acordul economic între România și Grecia ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Avem de pe acum o serie de acțiuni comune privind colaborarea economică în domenii foarte importante. De asemenea, sînt în discuție, între întreprinderile și firmele românești și cele grecești, o serie de acțiuni de cooperare în foarte multe domenii de importanță deosebită pentru ambele țări. Desigur, ele se referă atît la cooperarea în domeniul transporturilor, al petrolului, la realizarea unor întreprinderi mixte, cît și la o serie de alte domenii de interes comun.

NEOKOSMOS TSALAS („Reuter") : *În ce măsură credeți că această colaborare și aceste întîlniri interbalcanice cu caracter economic ar putea să se extindă și în alte domenii, îndeosebi în domeniul politic ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Între țările din Balcani există de pe acum o colaborare și în alte domenii — științific, cultural și de altă natură. Noi considerăm că extinderea diferitelor forme de cooperare, a diferitelor organisme comune deschide calea unei colaborări mai largi, a realizării în Balcani a unui climat de înțelegere politică, de prietenie și pace între toate popoarele din această regiune.

PAVLOS KAMBITSIS („Akropolis") : *O agenție străină a transmis o informație cu privire la faptul că veți propune, în cursul acestei vizite, realizarea unei întîlniri la nivel înalt. Este adevărat acest lucru ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Nu am avut niciodată în vedere, în etapa actuală, o asemenea propu-

nere. Trebuie depuse încă multe eforturi, îmbunătățite mult relațiile dintre țările din Balcani pentru a se putea pune această problemă în viitor.

SPYROS CHRISOSTOMIDIS („Avghi") : *Avînd în vedere că nu cunoaștem conținutul Comunicatului comun, ar fi posibil, domnule președinte, să ne spuneți ceva mai mult decît în comunicat despre colaborarea româno-greacă în domeniul petrolului ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Urmează ca specialiștii și ministerele de resort din România și Grecia să definitiveze și să concretizeze această colaborare. Noi nu am abordat-o decît în principiu.

PAVLOS MANOPOULOS („Frankfurter Rundschau") : *Dacă vreți să reveniți puțin la problema lărgirii colaborării balcanice și în ce privește posibilitatea participării Albaniei la această colaborare.*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Am vorbit deja despre faptul că sînt posibilități largi de cooperare în domeniile economic, tehnico-științific, cultural. Practic, nu există nici un domeniu în care țările din Balcani să nu poată colabora împreună.

În ce privește Albania, ca țară balcanică, ea își are un loc permanent în această colaborare și, desigur, hotărîrea privind forma sa de participare la colaborarea interbalcanică aparține guvernului albanez.

KOSTAS KANGHELARIS („Apoghevmatini") : *Ca urmare a discuțiilor pe care le-ați purtat aici, ce impresie v-ați format despre relațiile greco-turce ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Consider că sînt necesare eforturi pentru a se soluționa problemele existente între Grecia și Turcia pe calea înțelegerii, în vederea unei colaborări amicale în toate domeniile și în spiritul colaborării și păcii în Balcani.

KOSTAS TSATSARONIS („Der Spiegel"): *Sîmbătă seara, răspunzînd toastului domnului Karamanlis, ați afirmat că statele balcanice trebuie să înceteze să depindă de interesele altor state. Cum credeți că se poate realiza acest lucru?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU: Prin aceea ca fiecare stat să ducă o politică corespunzătoare intereselor propriului popor, respectiv intereselor colaborării între țările din Balcani, ale securității și păcii în Europa și în întreaga lume.

S. LAPPAS (A.F.P.): *Ați vorbit despre eforturi serioase în ce privește raporturile greco-turce. România este dispusă să facă ceva în direcția aceasta?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU: În primul rînd, eforturi trebuie să facă cele două state și guverne. Fără nici o îndoială că și România este interesată în soluționarea pașnică a acestor probleme. Ea a acționat și va acționa și în viitor, în limita posibilităților sale, în această direcție.

MARIO MODIANO („Times"): *Dacă apreciați, domnule președinte, că țările balcanice ar trebui să aibă consultări între ele în ceea ce privește stabilirea unor reacții comune în cazul în care ar exista o încercare de intervenție a unei terțe puteri în afacerile lor interne?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU: Noi ne pronunțăm ferm pentru respectarea independenței și suveranității tuturor statelor, pentru neamestec în treburile interne. Cred că problema unor forme de consfătuiri asupra diferitelor probleme trebuie văzută în raport cu statele care doresc acest lucru. Am impresia că, dacă vom extinde colaborarea și vom soluționa problemele pe cale pașnică în Balcani, vom evita și intervenția din afară, vom servi, astfel, interesele tuturor popoarelor, ale colaborării în Balcani și ale păcii în Europa și în lume.

În această direcție, consider că presa, mijloacele de informare, radioul, televiziunea pot să aibă un rol important în evitarea încordării și în crearea unui climat de colaborare și înțelegere.

PANAYOTIS LAMBRIAS: *Cred că exprim gîndurile tuturor dacă mulțumesc domnului președinte, care, înainte de plecarea din țara noastră, ne-a acordat din timpul său pentru a răspunde întrebărilor noastre.* (Aplauze).

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU: Vă rog să transmiteți cititorilor dumneavoastră, poporului grec cele mai bune urări! *(Aplauze).*

MESAJ
ADRESAT INSTITUTULUI DE STUDII ISTORICE ŞI SOCIAL-POLITICE CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 25 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE

— 29 martie 1976 —

Stimaţi tovarăşi,

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, precum şi al meu personal, să adresez tuturor lucrătorilor şi colaboratorilor Institutului de studii istorice şi social-politice călduroase felicitări şi urări de noi succese cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înfiinţarea institutului.

Acţionînd sub directa îndrumare a C. C. al P.C.R., Institutul a desfăşurat în decursul celor 25 de ani de existenţă o activitate susţinută pentru mai buna cunoaştere a mişcării revoluţionare şi democratice din ţara noastră, a istoriei partidului nostru comunist, a procesului evoluţiei economice şi sociale a României în epoca modernă şi contemporană. Institutul a contribuit la punerea mai deplină în evidenţă a bogatei tradiţii a mişcării socialiste din România, a activităţii primului partid al clasei noastre muncitoare, creat cu peste opt decenii în urmă, a luptelor glorioase purtate în cei 55 de ani de existenţă

de Partidul Comunist Român pentru răsturnarea vechii orînduiri, bazată pe asuprire şi exploatare, pentru transformarea revoluţionară a societăţii româneşti şi construirea victorioasă a socialismului. Institutul a contribuit, de asemenea, la relevarea, în acest cadru, a politicii juste, marxist-leniniste, promovate de partidul nostru pentru rezolvarea problemei naţionale, atît în anii ilegalităţii, cît şi în perioada edificării noii societăţi, pentru întărirea prieteniei şi frăţiei oamenilor muncii români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, pe bază de deplină egalitate în drepturi, în lupta şi munca pentru înfăptuirea aceloraşi idealuri şi năzuinţe, pentru înflorirea patriei comune — Republica Socialistă România. Prin activitatea desfăşurată s-a scos mai puternic în relief politica internaţionalistă dintotdeauna a mişcării muncitoreşti, revoluţionare din România, a partidului nostru, puternica solidaritate de clasă a proletarilor şi comuniştilor români cu lupta oamenilor muncii de pretutindeni pentru eliberarea de exploatare şi asuprire, cu forţele democratice, avansate, pentru progres social şi pace în lume.

Desigur, relevînd contribuţia pozitivă a institutului la studierea şi cunoaşterea istoriei noastre revoluţionare, nu putem trece cu vederea faptul că o serie de momente de importanţă crucială ale trecutului poporului nostru, o serie de probleme legate de activitatea partidului, a mişcării muncitoreşti şi democratice nu au fost încă abordate şi analizate pe deplin, pe baza documentelor, a faptelor, a realităţii, a adevărului obiectiv. La această lipsă se adaugă şi faptul că nu a fost încă elaborat tratatul de istorie a partidului, menit să contribuie la elucidarea unor aspecte insuficient aprofundate, să dea răspunsuri clare unor probleme legate de diferiţii factori care au influenţat cursul evenimentelor naţionale, activitatea partidului nostru, să ofere concluzii limpezi, ştiinţific fun-

damentate, pentru noile generații, interesate să cunoască trecutul eroic al comuniștilor din România.

Aniversarea Institutului de studii istorice și social-politice are loc în perioada cînd întregul nostru popor este angajat cu toate forțele în înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Această vastă operă pune sarcini deosebit de însemnate și în fața institutului dumneavoastră, a întregii cercetări social-politice și istorice din țara noastră. Întreaga activitate a institutului, ca, dealtfel, a tuturor instituțiilor și organismelor ideologice, trebuie să se inspire din directivele Comitetului Central, din hotărîrile Congresului al XI-lea și din Programul partidului — Carta fundamentală politică și ideologică a societății noastre, expresia concretă a marxism-leninismului creator în România. Activitatea institutului, a tuturor istoricilor trebuie concentrată spre evidențierea, în întreaga sa amploare, a marii epopei naționale a poporului nostru, a luptelor purtate și a jertfelor date, timp de secole, pentru libertate și neatîrnare, împotriva dominației și asupririi străine, a măreţelor bătălii sociale duse, în strînsă unitate cu oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, așezați de-a lungul istoriei pe aceste meleaguri, împotriva exploatării, pentru progres și o viață mai bună. Cercetarea istorică trebuie să dezvăluie mai profund și mai documentat rădăcinile mișcării revoluționare socialiste din România, născută odată cu dezvoltarea pe baze noi a forțelor de producție, cu formarea proletariatului, cu transformarea sa într-o clasă conștientă, cu cunoașterea și însușirea, la scurt timp după apariție, a ideilor socialismului științific. Este necesar să fie relevate mai pregnant condițiile social-istorice specifice dezvoltării poporului nostru, efectele profund

nefaste pentru progresul multilateral al țării ale îndelungatei dominații străine, apoi ale domniei monopolurilor imperialiste în economia și în viața politică a societății românești. O importanță deosebită are relevarea luptei de secole pentru apărarea ființei naționale, pentru conservarea limbii și a civilizației spirituale proprii, pentru dezvoltarea națiunii noastre într-un stat unitar, a cărui creare a avut un rol hotărîtor în accelerarea progresului economic și social al țării. În centrul atenției cercetării istorice trebuie să stea, de asemenea, studierea rolului conducător al partidului nostru comunist în întreaga transformare revoluționară a societății, în unirea eforturilor poporului și conducerea conștientă a întregului proces de perfecționare a vieții sociale, de dezvoltare a democrației socialiste, de soluționare justă a problemelor noii etape de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, aplicînd în mod creator principiile marxism-leninismului la condițiile concrete ale României.

Pornind de la strînsa interdependență și unitate dialectică dintre politica internă și externă, dintre evenimentele internaționale și realitățile interne, cercetarea social-istorică trebuie să contribuie la înțelegerea profundă a intensei activități desfășurate pe plan extern de Partidul Comunist Român, de Republica Socialistă România. În acest sens, o importanță deosebită are relevarea politicii de întărire a prieteniei și colaborării României cu toate țările socialiste, de dezvoltare a relațiilor pe tărîm politic, economic, tehnico-științific și cultural, în scopul propășirii fiecărei țări în parte, al sporirii forței și prestigiului socialismului în lume. De asemenea, trebuie pusă în evidență solidaritatea activă a partidului nostru cu partidele comuniste și muncitorești, contribuția sa la eforturile pentru întărirea forței și coeziunii acestor partide, pentru realizarea unei unități

noi în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, bazată pe egalitate și stimă reciprocă, pe dreptul fiecărui partid de a-și elabora de-sine-stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, de a acționa, în concordanță cu condițiile istorice concrete, pentru victoria revoluției socialiste și edificarea noii orînduiri. O importanță deosebită are, de asemenea, sublinierea relațiilor de strînsă colaborare și solidaritate ale partidului și poporului nostru cu forțele antiimperialiste, democratice și progresiste de pretutindeni, sprijinirea tuturor forțelor înaintate ale epocii noastre, în vederea înfăptuirii aspirațiilor popoarelor de libertate și independență națională, de progres și prosperitate, de prietenie și conlucrare pașnică, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

Cercetarea istorică este chemată să contribuie la cunoașterea aprofundată de către întregul nostru popor a luptelor desfășurate de clasa muncitoare, de forțele progresiste din întreaga lume împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, a amplorii mișcării de eliberare națională, a hotărîrii popoarelor de a-și decide singure destinele, fără nici un amestec din afară, de a instaura în lume relații noi, de deplină egalitate în drepturi, de respect al independenței și suveranității naționale, relații care să permită lichidarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale.

Acordînd toată atenția analizei și elucidării problemelor istoriei dezvoltării patriei noastre, a mișcării comuniste și muncitorești naționale și internaționale, institutul, ca, dealtfel, toți cercetătorii din acest domeniu, trebuie să-și concentreze în mai mare măsură forțele în direcția studierii problemelor actuale, deosebit de complexe, ale edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, precum și a perspectivei evoluției viitoare a României, a

rolului conducător ce revine partidului comunist în stimularea mersului nostru înainte, pe toate planurile, în înfăptuirea idealurilor comunismului. În acest spirit trebuie studiate și problemele internaționale ale lumii contemporane, marile mutații și transformări ce se produc în raportul de forțe mondial, problemele întăririi unității și solidarității mișcării comuniste, a marelui front democratic, antiimperialist. În întreaga această activitate trebuie să pornim de la principiul marxist-leninist că studierea istoriei trebuie să fie și un mijloc important de transformare revoluționară a prezentului, precum și de înțelegere a cerințelor viitorului, a căilor progresului neîntrerupt al societății.

La baza tuturor cercetărilor și studiilor istorice trebuie să stea în permanență concepția științifică a partidului nostru, materialismul dialectic și istoric, aprofundarea legilor obiective ale dezvoltării societății, pornindu-se de la rolul fundamental pe care îl au masele populare în făurirea istoriei. Cercetătorii noștri trebuie să dovedească în întreaga lor activitate un înalt spirit revoluționar, combativ, militînd cu toată energia și forța împotriva curentelor reacționare, a tendințelor de falsificare și denaturare a adevărului istoric, a manifestărilor de cosmopolitism și nihilism național, promovînd cu fermitate principiul științific, marxist-leninist, al respectării adevărului obiectiv al vieții, al istoriei.

Îmi exprim convingerea că întregul colectiv al Institutului de studii istorice și social-politice, toți cercetătorii din acest important domeniu științific vor face totul pentru a răspunde cu cinste marilor sarcini încredințate de partid.

Cu prilejul acestei aniversări, urez tuturor lucrătorilor institutului succese tot mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire !

ALOCUȚIUNE ROSTITĂ LA UNIVERSITATEA DIN KUWEIT

Cu prilejul vizitei în Kuweit

— *31 martie 1976* —

Aş dori să mulţumesc pentru salutul adresat şi pentru primire şi, la rîndul meu, să vă adresez dumneavoastră, tuturor profesorilor şi cadrelor didactice, studenţilor un salut călduros. Sîntem bucuroşi că, în cadrul vizitei pe care o facem în Kuweit, vizităm universitatea dumneavoastră, putem cunoaşte eforturile care se fac pentru pregătirea cadrelor kuweitiene în diferite domenii.

Într-adevăr, raporturile noastre — dintre România şi Kuweit — cunosc o dezvoltare bună. În convorbirile pe care le-am avut în aceste zile cu emirul, cu primul ministru şi cu alte personalităţi kuweitiene am ajuns la înţelegeri bune cu privire la extinderea colaborării în diferite domenii, inclusiv stabilirea unei colaborări în domeniul pregătirii cadrelor. Am convenit să încheiem un acord de cooperare în domeniul învăţămîntului, ştiinţei, culturii şi, desigur, în acest cadru, se vor putea dezvolta şi relaţiile dintre universităţile româneşti şi universitatea dumneavoastră.

În România învaţă un număr mare de studenţi din alte ţări, printre care aproape 2 000 din ţările arabe, şi, de asemenea, un număr mare de specialişti români în domeniile petrolului, medicinei şi învăţămîntului lucrează în diferite ţări.

După ce a adresat invitaţia ca o delegaţie a Universităţii kuweitiene să viziteze România, preşedintele Nicolae Ceauşescu s-a referit la modul de organizare şi dimensiunile învăţămîntului de toate gradele din ţara noastră. Pregătim toate cadrele în ţară. Trimitem numai la specializare, la schimb de experienţă în diferite domenii. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat că, în acelaşi timp, în România învaţă, în prezent, peste 8 000 de studenţi străini, iar aproape 8 000 de specialişti români lucrează în diferite ţări — în primul rînd ţări în curs de dezvoltare —, inclusiv în statele arabe, în domeniul tehnic, al medicinei şi învăţămîntului.

În încheiere, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat : Sîntem gata să colaborăm cu dumneavoastră. Într-adevăr, să punem tineretul nostru să conlucreze, să înveţe să trăiască în pace, să edifice o lume mai dreaptă şi mai bună.

La încheierea vizitei, preşedintele Nicolae Ceauşescu, adresîndu-se ministrului educaţiei, rectorului, membrilor senatului, cadrelor didactice, a dat o bună apreciere bazei materiale, pregătirii cadrelor de care dispune universitatea, a reafirmat dorinţa de a se dezvolta o bună conlucrare româno-kuweitiană pe tărîmul învăţămîntului, ştiinţei şi culturii şi, în aplauzele celor prezenţi, a urat noi succese în activitatea prestigioasei instituţii.

CUVÎNT
LA ÎNTÎLNIREA CU REPREZENTANŢI AI VIEŢII ECONOMICE ŞI COMERCIALE KUWEITIENE

Cu prilejul vizitei în Kuweit

— *31 martie 1976* —

Luînd cuvîntul, preşedintele Nicolae Ceauşescu şi-a exprimat satisfacţia pentru această întîlnire, pentru prilejul de a avea un schimb de opinii cu privire la promovarea şi adîncirea relaţiilor economice, a cooperării româno-kuweitiene în diferite domenii.

Doresc să vă informez — a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu — că, împreună cu emirul, cu prinţul moştenitor, cu o serie de miniştri şi specialişti cu care s-a discutat în aceste zile, am ajuns la înţelegeri bune. Am constatat că s-au obţinut unele rezultate în schimburile noastre economice. Am ajuns însă la concluzia că nu trebuie să fim mulţumiţi cu ceea ce s-a realizat, că se impune să acţionăm, în continuare, pentru a extinde şi mai larg relaţiile economice. În afară de schimburile economice propriu-zise, am convenit să mergem la forme noi, inclusiv de cooperare în producţie, să realizăm unele societăţi mixte, în România şi Kuweit sau în alte ţări, cooperînd împreună. Acest cadru va oferi posibilitatea unei conlucrări largi

între organizaţiile româneşti şi diferitele companii din Kuweit. Avem o experienţă bună de conlucrare între organizaţiile economice româneşti şi diferite companii străine, inclusiv prin societăţi mixte. Avem un şir de societăţi, atît în România, cît şi în alte ţări, inclusiv cu companii din ţările capitaliste dezvoltate. Avem, de asemenea, multe societăţi mixte în ţările în curs de dezvoltare — şi experienţa de pînă acum s-a dovedit destul de pozitivă.

În acest cadru, am dori ca şi cu dumneavoastră să găsim forme de colaborare cît mai largi, cît mai active.

România are experienţă într-un şir de domenii de activitate, ea întreţine relaţii economice cu peste 130 de ţări. Ţinînd seama de progresele realizate în dezvoltarea României, avem în vedere o extindere puternică a relaţiilor noastre economice internaţionale. În cadrul înţelegerilor la care am ajuns cu emirul şi cu prinţul moştenitor, cu guvernul ţării dumneavoastră, dorim să realizăm, în următorii ani, o extindere cît mai mare a relaţiilor noastre economice. Este de înţeles, a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, că toate aceste activităţi trebuie să fie avantajoase pentru ambele părţi şi cu eficienţă economică cît mai bună. Aşa că, pe această bază, cred că putem găsi posibilităţi să extindem foarte mult colaborarea.

CONFERINȚA DE PRESĂ CU REPREZENTANȚII PRESEI ȘI RADIOTELEVIZIUNII DIN KUWEIT ȘI CU CORESPONDENȚII ȘI TRIMIȘII SPECIALI AI AGENȚIILOR INTERNAȚIONALE DE PRESĂ ȘI DIN ORIENTUL MIJLOCIU

Cu prilejul vizitei în Kuweit

— 31 martie 1976 —

Aș dori de la început să exprim deplina mea satisfacție pentru rezultatele convorbirilor pe care le-am avut cu emirul, cu prințul moștenitor, cu unii membri ai guvernului și alte personalități din Kuweit. Am constatat, împreună, cu satisfacție, cursul ascendent al relațiilor dintre România și Kuweit. Am convenit să acționăm pentru extinderea colaborării dintre popoarele noastre pe tărîm economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii. Avem în vedere să acționăm pentru extinderea mai puternică a schimburilor economice, a cooperării în realizarea diferitelor obiective economice în comun. În acest sens voi menționa faptul că s-a convenit în principiu să realizăm împreună un complex petrochimic în România. De asemenea, am convenit să acționăm pentru realizarea unor obiective în Kuweit, să găsim posibilități de cooperare împreună și în alte țări. Am acordat o atenție deosebită problemei cooperării în domeniul științific și cultural, în domeniul pregătirii cadrelor.

Pornind de la toate acestea, pot aprecia că rezultatele vizitei și convorbirilor sînt deosebit de bune, că ele deschid perspective mari pentru o colaborare multilaterală între România și Kuweit.

Am discutat, desigur, și o serie de probleme ale situației internaționale. Este de înțeles că un loc important l-a ocupat situația din Orientul Mijlociu. După cum se știe, România s-a pronunțat ferm pentru soluționarea politică a problemelor din Orientul Mijlociu, pentru retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate, pentru soluționarea problemei poporului palestinean, inclusiv pentru formarea unui stat palestinean independent. Dorim să se ajungă la o pace trainică și justă, care să asigure integritatea, suveranitatea tuturor statelor din această zonă.

România — ca țară europeană — se preocupă în mod deosebit de problema securității în Europa, pornind și de la faptul că securitatea și pacea în acest continent vor exercita o influență puternică asupra întregii vieți internaționale.

Acordăm o mare atenție problemelor subdezvoltării. România, țară socialistă, este și țară în curs de dezvoltare. Recent, la Manila, România a fost primită în mod oficial în rîndul țărilor în curs de dezvoltare. Aceasta va face să acționăm cu și mai multă hotărîre în viitor în direcția soluționării problemelor subdezvoltării și făuririi noii ordini economice internaționale. Avem în vedere lichidarea vechilor raporturi de inechitate și făurirea unor relații noi, de egalitate și echitate între toate națiunile. Pornim de la faptul că în lume s-au produs schimbări fundamentale, că popoarele își afirmă cu tot mai multă putere voința de a fi libere și stăpîne pe destinele lor, că mișcările de eliberare națională din diferite țări au înregistrat succese istorice, că, practic, acum se pune problema lichidării definitive a ultimelor rămășițe ale colonialis-

mului și întăririi solidarității țărilor în curs de dezvoltare pentru dezvoltarea lor economico-socială independentă.

Ne pronunțăm hotărît pentru dezarmare, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, pentru o politică de colaborare între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale.

Fiind țară socialistă, dezvoltăm larg relațiile cu toate țările socialiste. Acordăm o mare atenție colaborării cu țările în curs de dezvoltare și cu țările nealiniate, considerînd că țările mici și mijlocii trebuie să joace un rol tot mai important în viața internațională. Totodată, dezvoltăm larg colaborarea cu țările capitaliste dezvoltate în spiritul principiilor de coexistență pașnică. La baza tuturor relațiilor așezăm principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în raporturile internaționale.

Considerăm că trebuie să acționăm tot mai activ pentru întărirea Organizației Națiunilor Unite, a altor organisme internaționale, să facem totul pentru ca minunatele cuceriri ale științei contemporane să fie puse în serviciul omului, al popoarelor, al bunăstării și fericirii lor. Avem deplina încredere că popoarele, acționînd într-o solidaritate deplină, pot realiza o lume mai dreaptă și mai bună, o lume a păcii.

Doresc să menționez cu multă satisfacție că asupra problemelor internaționale discutate am ajuns la concluzia comună de a întări colaborarea dintre România și Kuweit și pe plan mondial. În Comunicatul comun care a fost adoptat și care va fi dat publicității în această seară se exprimă dorința de a întări colaborarea atît pe plan bilateral, cît și în viața internațională. Iată de ce doresc să

menționez deplina satisfacție pentru vizita pe care am efectuat-o în Kuweit, pentru convorbirile cu Alteța-Sa emirul, cu prințul moștenitor, cu alți membri ai guvernului și personalități kuweitiene. Aceste rezultate mă îndreptățesc să afirm că vizita, convorbirile, documentele adoptate deschid o pagină nouă în raporturile româno-kuweitiene.

Nu aș putea să închei fără a menționa ospitalitatea pe care am simțit-o pretutindeni, prietenia oamenilor, a cetățenilor Kuweitului.

În continuare, președintele Nicolae Ceaușescu a răspuns la întrebările puse de ziariști :

MAGDI ABDULAZI („Al-Qabas") : *Domnule președinte, cum ați putea rezuma relațiile dintre România și statele din Golf, mai bine-zis statele din Peninsula Arabică ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Am menționat deja că raporturile româno-kuweitiene cunosc o dezvoltare puternică, că înțelegerile la care am ajuns deschid foarte mari perspective în această direcție.

În ce privește relațiile României cu țările din Golf, ele sînt actualmente de ordin economic, se dezvoltă pe un drum bun. Sperăm că vom ajunge, într-un viitor nu prea îndepărtat, la stabilirea de relații diplomatice și la dezvoltarea unei colaborări largi în diferite domenii de activitate.

ABDALA AL-QAG („Ar Rai al-Amm") : *Domnule președinte, ne-ați putea spune, în cîteva cuvinte, situația din Orientul Mijlociu în momentul de față ? Ați putea vorbi despre influența dumneavoastră în direcția soluționării problemei Orientului Mijlociu și dacă pentru perioada următoare aveți în vedere o acțiune deosebită în acest sens ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Apreciem că menținerea încordării în Orientul Mijlociu prezintă un

permanent pericol pentru pacea în zonă, cu implicații foarte mari pentru pacea din întreaga lume. De aceea, România s-a pronunțat și se pronunță ferm pentru soluționarea politică rapidă a conflictului din Orientul Mijlociu. Avem în vedere — după cum am mai menționat — retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate, soluționarea problemei poporului palestinean, inclusiv formarea unui stat palestinean independent, realizarea unei păci care să asigure securitatea și independența tuturor statelor, incluzînd aici și noul stat palestinean independent care eventual s-ar constitui.

România a acționat în această direcție în relațiile sale internaționale, în raporturile sale cu alte state. Am avut nenumărate convorbiri cu țările arabe direct interesate, inclusiv cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei. Doresc să menționez că relațiile noastre cu O.E.P. sînt deosebit de bune. Dealtfel, în România se găsește, de doi ani, un reprezentant permanent al acestei organizații. Chiar astăzi, cu puțin înainte, am avut aici o întîlnire cu reprezentanții O.E.P. în Kuweit.

Desigur, avînd relații diplomatice cu Israelul, România a acționat și a căutat să facă cunoscut și conducătorilor israelieni punctul său de vedere, căile pentru soluționarea problemelor. Apreciem că pentru viitor un rol important îl poate juca Organizația Națiunilor Unite, avînd în vedere că O.E.P. este recunoscută de această organizație, ceea ce i-a și permis să participe la ultimele două sesiuni ale Consiliului de Securitate pe problemele Orientului Mijlociu. Există o mare majoritate a popoarelor care se pronunță pentru soluționarea cît mai rapidă a problemei palestinene în sensul dreptului la autodeterminare și formarea unui stat palestinean independent. Desigur, apreciem că și Conferința de la Geneva sau orice altă reuniune poate juca un rol în această direcție, cu condiția participării, neapărat, a reprezentanților O.E.P. În această direcție, atît la O.N.U., cît și prin toate mijloacele sale, România va acționa și în viitor pentru soluționarea acestor probleme.

NABIL SUIEDAN („Al Siyassa") : *Cunoaștem, domnule președinte, că în ultima vreme România s-a orientat și se orientează tot mai puternic către statele lumii a treia și dezvoltă raporturile cu aceste state. Trebuie să înțelegem prin aceasta că România își consolidează poziția față de Uniunea Sovietică ?*

A doua întrebare : se afirmă că raporturile dintre România și țările arabe ar fi utilizate pentru ca, într-un anumit moment, să se ajungă la o anumită soluție care să intervină în zonă, avînd în vedere și bunele relații cu O.E.P. Este adevărat acest lucru ?

A treia întrebare : se afirmă că România este interesată să capete dreptul de membru plin al lumii a treia. Pînă la ce limită ar putea să meargă ea în această direcție, ținînd seama că este legată de blocul socialist și are obligații față de acest bloc ?

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Trebuie să menționez de la început că România întreține relații bune cu toate țările socialiste, și în acest cadru relații bune cu Uniunea Sovietică. În ce privește relațiile României cu țările în curs de dezvoltare, ele pornesc de la considerentele principiale ale poziției României, ca țară socialistă și ca țară în curs de dezvoltare, care nu poate decît să sprijine activ lupta țărilor în curs de dezvoltare pentru lichidarea subdezvoltării. Deci, relațiile României sînt legate de politica consecventă antiimperialistă, anticolonialistă promovată de țara noastră. Ea pornește de la necesitatea ca popoarele să devină stăpîne pe bogățiile naționale și să le folosească în scopul dezvoltării lor economico-sociale in-

dependente. Aceasta corespunde pe deplin intereselor tuturor țărilor socialiste. Dealtfel, aceasta constituie un principiu fundamental al societății socialiste înseși. Nu se poate vorbi de socialism fără egalitate în drepturi, fără relații de echitate și egalitate.

În ce privește lumea a treia, am mai menționat că România este membră cu drepturi depline a grupului țărilor în curs de dezvoltare. Aceasta nu vine deloc în contradicție cu poziția României ca țară socialistă și ca membră a C.A.E.R. sau a altor organisme, inclusiv a Tratatului de la Varșovia. De asemenea, România dorește să participe ca observator la activitatea țărilor nealiniate, considerînd că politica ei de sprijinire a luptei antiimperialiste, a luptei de eliberare națională, a independenței popoarelor se îmbină în mod armonios cu preocupările acestor țări. Faptul că România este membră a Tratatului de la Varșovia nu constituie un obstacol în participarea ei ca observator la activitatea țărilor nealiniate. Aș dori numai să reamintesc că, la constituirea Tratatului de la Varșovia, s-a afirmat că el este vremelnic, că se va desființa odată cu desființarea N.A.T.O. Noi avem ferma convingere că trebuie să ajungem la desființarea tuturor blocurilor militare și să realizăm o colaborare nouă, pe principiul egalității, o lume a păcii și colaborării.

În ce privește problemele Orientului Mijlociu, am menționat pe larg cum privește România această problemă și cum a acționat și gîndește ea să acționeze în viitor. Nu ne-am propus și nu ne propunem să jucăm rol de mediator în această problemă pentru că considerăm că organizațiile internaționale, în primul rînd Organizația Națiunilor Unite, constituie cel mai bun mijloc în această privință. Desigur, în acest cadru ne vom aduce și noi contribuția. În al doilea rînd, țările arabe, ele însele, știu să vorbească cel mai bine în numele lor.

NAGIB ABDEL HADI („Al Wattan"): *Se spune, domnule președinte, că dumneavoastră ați juca un rol de mediator în vederea obținerii unei păci juste și trainice în Orientul Mijlociu. Ați putea să ne prezentați cîteva elemente din care să rezulte stadiul unde s-a ajuns în urma contactelor cu părțile interesate ?*

România are raporturi bune cu toate țările arabe, fără deosebire de regimuri sociale. În ce domenii ar putea țara dumneavoastră să acorde, în particular, ajutor țărilor arabe și, în general, țărilor lumii a treia ?

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Repet că România nu și-a propus și nu își propune să joace rolul de mediator în problema Orientului Mijlociu. Ea acționează, în limita posibilităților sale, pentru a contribui la soluționarea rapidă și realizarea unei păci trainice și juste, pe baza celor ce am menționat anterior.

Într-adevăr, România întreține relații bune cu aproape toate țările arabe. Încă nu avem relații diplomatice cu Arabia Saudită și cu Emiratele Arabe. Am arătat însă că într-un timp nu prea îndepărtat vom ajunge la stabilirea de relații și cu aceste state.

Cu multe țări arabe avem o colaborare foarte largă, începînd, desigur, cu schimburile economice, cu cooperarea în producție, cu asistența tehnică. România a construit și are în curs de execuție o serie de întreprinderi foarte importante într-un mare număr de țări arabe. Avem, de asemenea, o serie de societăți mixte. Lista ar fi prea mare pentru a enumera toate aceste întreprinderi realizate în țările arabe cu contribuția României. Lucrăm în domeniul petrolului în toate țările care au petrol, contribuim cu specialiști, livrări de utilaje, asistență tehnică la realizarea unor obiective, printre care aș menționa numai rafinăria de 6 000 000 de tone din Siria. În domeniul minier, de asemenea, există o serie de întreprinderi mixte și unități de

prelucrare în diferite țări : și în Siria, și în Egipt, și în Maroc, și în Sudan, și în Algeria. Avem o colaborare largă cu Libia și în domeniul petrolier, și în realizarea unor societăți mixte, în agricultură, în construcții. În general, cu toate țările în curs de dezvoltare — mă refer, dealtfel, la țările africane — avem o serie de societăți mixte în domeniul minier, agricol. Unor țări România le-a acordat credite de cîteva sute de mii de dolari. Un rol important are însă asistența tehnică. Cîteva mii de specialiști români lucrează în țările în curs de dezvoltare — în activități economice, în medicină, în învățămînt —, iar peste 8 000 de tineri din aceste țări învață în România. Apreciez că în această privință există posibilități mari și ele se vor mări în viitor.

ABDUL NAMID AL-ATTAR („Daily News") : *Avem trei întrebări : Dacă s-a cerut României medierea în problema Orientului Mijlociu și dacă România, utilizînd poziția sa neutră față de părțile aflate direct în conflict, ar putea să ajute la soluționarea crizei din Orientul Mijlociu ?*

Dacă România este de acord cu maniera în care marile puteri acționează pentru soluționarea crizei din Orientul Mijlociu ?

Care este, după părerea dumneavoastră, efectul destinderii în viața internațională pentru celelalte state, în particular pentru statele din Orientul Mijlociu ?

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Am menționat că România nu a acționat și nu intenționează să medieze în Orientul Mijlociu. În al doilea rînd, nu avem deloc o poziție de neutralitate și nu sîntem neutri în nici o problemă, deci nici în problema Orientului Mijlociu. Noi acționăm ferm pentru realizarea unei păci juste și trainice, care să asigure tuturor popoarelor independența și suveranitatea, să le permită să se preocupe de dezvoltarea lor economico-socială independentă.

În ce privește marile puteri, desigur, trebuie ținut seama că într-un fel acționează Uniunea Sovietică, într-un alt mod acționează Statele Unite. Noi considerăm că ele au un rol important în soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu. Dealtfel, Uniunea Sovietică și S.U.A. sînt copreședinți ai Conferinței de la Geneva. Dar — așa cum am mai menționat — acordăm un mare rol Organizației Națiunilor Unite, altor state, precum și opiniei publice internaționale. Soluționarea problemelor Orientului Mijlociu poate fi realizată cu o acțiune susținută din partea multor state pe plan internațional.

În ce privește destinderea, desigur, ea este rezultatul schimbărilor în raportul de forțe pe plan internațional, al faptului că popoarele vor să lichideze vechea politică de dominație. Deci, accentuarea acestui curs înseamnă creșterea rolului popoarelor în viața internațională, afirmarea principiilor egalității și suveranității naționale.

În acest context, fără nici o îndoială că și țările din Orientul Mijlociu vor avea numai de cîștigat, putînd să-și consolideze politica lor de dezvoltare economico-socială independentă, să asigure ridicarea nivelului de viață al popoarelor lor.

AHMED NUREDIN („Agial") : *S-au făcut afirmații, după vizita președintelui Ford în România, că ar exista o schimbare a poziției României în ce privește soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu, în particular față de Conferința de la Geneva. Care ar fi în rezumat părerea dumneavoastră în ce privește asigurarea unei păci trainice și juste în Orientul Mijlociu ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : În ce privește vizita președintelui Ford în România, desigur, în cadrul ei au fost abordate probleme ale relațiilor bilaterale, precum și un șir de probleme internaționale. Este de înțeles că,

între acestea, problemele Orientului Mijlociu au ocupat un loc important. Aş menţiona numai faptul că, în timpul vizitei în România, preşedintele Ford s-a întîlnit, atît la venire, cît şi la plecare, cu reprezentantul Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei care se găseşte în România. Nu poate fi vorba de vreo schimbare în poziţia României.

Am expus deja cum vedem noi rezolvarea conflictului din Orientul Mijlociu. Este evident că nu poate fi vorba de pace în această zonă fără soluţionarea problemei palestinene. Noi aşteptăm ca Statele Unite să ajungă la recunoaşterea publică a acestei necesităţi — aşa cum au făcut şi alte state — şi astfel să se ajungă mai repede la o pace trainică şi justă în Orientul Mijlociu.

MOHAMAD YOUNES („Al-Nahda") : *În mai multe comentarii şi aprecieri din surse diplomatice faţă de politica României în raporturile sale cu Estul şi Vestul se fac şi afirmaţii privind existenţa unor presiuni asupra politicii româneşti. Este adevărat că ar exista asemenea presiuni şi care ar fi poziţia ţărilor mici în această direcţie ?*

Preşedintele NICOLAE CEAUŞESCU : Am vorbit mai înainte de principiile politicii internaţionale a României. Aceste principii se bucură astăzi de o aprobare aproape unanimă. Nu poate fi vorba ca cineva să exercite presiuni pentru schimbarea politicii României, pentru că această politică corespunde pe deplin principiilor socialiste, principiilor egalităţii între naţiuni, respectului independenţei şi neamestecului în treburile interne ; această politică se elaborează în mod colectiv de poporul român, de organele alese de poporul român.

ABDEL MAGID AYOUB („Qatar News Agency") : *Aţi putea să ne daţi anumite idei despre proiectul complexului petrochimic asupra căruia aţi căzut de acord în timpul vizitei în Kuweit ?*

Am vrea, de asemenea, să ne spuneţi opinia dumneavoastră despre poziţia realistă a statelor arabe pentru soluţionarea crizei din Orientul Mijlociu, comparativ cu poziţia celeilalte părţi adverse, în particular în ce priveşte drepturile legitime ale poporului palestinean ?

Preşedintele NICOLAE CEAUŞESCU : Am menţionat că am ajuns la înţelegeri comune cu conducătorii Kuweitului privind realizarea unor obiective economice în cooperare. Am exemplificat, printre acestea, cu complexul petrochimic ce urmează să fie realizat în România. Desigur, fiind un proiect încă în discuţie, mi-ar fi greu să intru în detalii ; urmează ca specialiştii celor două părţi să detalieze şi să ajungă la înţelegeri corespunzătoare. Complexul se va baza pe o participare la realizarea lui atît a României, cît şi a Kuweitului. În principiu, legislaţia românească prevede ca cel puţin 51% din capital să fie românesc atunci cînd obiectivul respectiv se realizează în România. Atunci cînd se realizează în altă ţară, noi considerăm că, de asemenea, cel puţin 51% sau atît cît este prevăzut de legislaţia fiecărei ţări trebuie să aparţină ţării respective şi — pe această bază — să organizăm întreaga activitate pentru a asigura eficienţa economică maximă.

În ce priveşte Orientul Mijlociu, apreciez în mod deosebit faptul că ţările arabe — mă refer, în primul rînd, la cele direct interesate — acţionează cu tot mai multă fermitate pentru a se ajunge cît mai rapid la o soluţie. În acest sens, am apreciat şi dezangajarea din Sinai şi Golan din 1974, cît şi ultima dezangajare militară dintre Egipt şi Israel din 1975.

Apreciem, de asemenea, în mod pozitiv poziţia tot mai activă a O.E.P. în direcţia soluţionării problemei palestinene, care să ducă la constituirea unui stat palestinean independent. Am declarat nu o dată că Israelul are o

poziție rigidă, care împiedică să se ajungă la soluționarea problemelor. La Consiliul de Securitate, la ultima reuniune, am exprimat condamnarea noastră față de măsurile adoptate în Ierusalim și în alte teritorii ocupate, îndeosebi față de palestineni. Am expus nu o dată Israelului pozițiile noastre, inclusiv în mod public, și considerăm că Israelul trebuie să-și revizuiască pozițiile și să adopte o atitudine realistă.

În acest sens, acordăm un mare rol Organizației Națiunilor Unite, activității altor state pe plan internațional și — repet — activității țărilor arabe, Organizației pentru Eliberarea Palestinei. Noi avem convingerea că se poate ajunge la realizarea păcii în Orientul Mijlociu, pe principiile la care m-am referit.

NEZAR FAHMI SREH („Reuter") : *O întrebare care se leagă de construirea complexului chimic. Cum s-ar putea realiza acest obiectiv, plecînd de la considerentul că el se realizează de o orînduire socialistă printr-o investiție care este supusă profitului. Cum se realizează profitul ?*

A doua întrebare : dorește România să cumpere petrol kuweitian ? Dacă este adevărat, cam la ce nivel apreciați acest import de petrol ? Cum se va efectua plata acestui petrol, în devize libere sau contra produse ?

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : În ce privește complexul petrolier, este vorba de participarea — cum am arătat — a două părți. Fiecare, desigur, va rămîne și proprietarul asupra părții cu care vine la acest complex. Beneficiile vor fi repartizate în raport cu participarea la realizarea obiectivului. Dacă Kuweitul va participa, de exemplu, cu 49%, atunci va lua în mod proporțional 49% din beneficii. Am impresia că aveți părerea că în socialism nu se acordă atenție eficienței economice și beneficiului ; dimpotrivă, noi acordăm o mare atenție,

ne preocupăm ca orice activitate economică să fie cît mai eficientă, să aducă beneficii cît mai mari. Între țările unde există proprietatea particulară și noi, deosebirea este că la noi veniturile merg la stat, deci în beneficiul întregului popor, pe cînd la cealaltă parte beneficiile merg la cei ce participă la cooperare.

Avem de pe acum în România unele societăți mixte realizate cu firme din Statele Unite, din Anglia, R. F. Germania, Franța și nu s-a ivit nici o contradicție, pentru că ele nu afectează nici orînduirea socialistă a României, nici cea capitalistă din aceste țări.

În ce privește petrolul, am discutat și dorim să importăm petrol din Kuweit. Dealtfel, acest complex petrochimic se va baza pe prelucrarea petrolului kuweitian. Dar, în afară de aceasta, noi dorim să importăm petrol din Kuweit. În ce privește problemele metodelor de plată, ele se încadrează în relațiile și în politica pe care o duce fiecare țară.

FATHI SHERIF (Agenția M.E.N.) : *Ați amintit puțin mai înainte că statele lumii pot beneficia de pe urma politicii de destindere, în special dintre cele două mari puteri. Care ar putea să fie rolul statelor ce doresc să-și asigure independența și posibilitatea de a înlătura orice amestec în treburile interne ? Crește rolul lor în acest sens ? Credeți că continuarea politicii „de echilibru" și a politicii de destindere poate să aducă o soluție pentru problemele internaționale, cum ar fi Orientul Mijlociu sau securitatea europeană ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : Am menționat mai înainte faptul că destinderea este un rezultat al schimbărilor revoluționare care s-au produs pe arena mondială. Aceasta face ca destinderea să nu fie rezultatul numai al relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite. De-

sigur, relațiile dintre cele două mari țări — una socialistă, alta capitalistă — au o mare importanță în viața internațională, dar destinderea nu se reduce numai la aceasta. În lume sînt încă forțe puternice care joacă un rol tot mai important în viața internațională. Sînt 156 de state și — cum am menționat — țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare au un rol tot mai important în schimbările care au loc pe plan internațional. Nici nu s-ar putea concepe o politică de destindere sau, mai clar, de egalitate între popoare, de respect al independenței fiecăruia fără ca toate aceste state să participe cu drepturi depline la viața internațională.

Tocmai pornind de la rolul important pe care îl au popoarele, de la creșterea conștiinței lor în viața internațională, noi avem deplina încredere că omenirea se îndreaptă spre o politică de pace și colaborare. Fără îndoială că accentuarea acestei politici pe plan internațional va contribui la soluționarea problemelor complexe — între care și ale Orientului Mijlociu — prin participarea activă a tuturor statelor la viața internațională. Noi avem ferma convingere că nici o problemă complexă — cum sînt subdezvoltarea, dezarmarea — nu poate fi soluționată decît cu participarea cu drepturi egale a tuturor statelor, indiferent de mărimea lor.

FOUZAT AL-EMADIN („Siria News Agency") : *Domnule președinte, ați vorbit mult despre raporturile româno-palestinene. Dacă s-ar putea să ne precizați, în acest context, rolul pe care îl are România în a determina Israelul să recunoască drepturile poporului arab palestinean. În situația de reticență a Israelului, care este părerea dumneavoastră despre viitorul raporturilor dintre România și Israel, mai ales dacă avem în vedere că România este unica țară socialistă care are relații cu Israelul ?*

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : România a pornit întotdeauna de la faptul că, atunci cînd se ivesc conflicte între unele state, să acționăm nu pentru încordarea lor, ci pentru realizarea înțelegerii și păcii. Așa am procedat, de exemplu, în timpul războiului din Vietnam. Desigur, nimeni nu a rupt relațiile cu Statele Unite, deși România nu o dată a condamnat intervenția S.U.A. în Vietnam, a ajutat activ poporul vietnamez în lupta sa împotriva intervenției. În același timp, am dezvoltat relațiile și cu Statele Unite. Și aceasta a contribuit, într-o măsură, la sfîrșitul acestui război.

De la aceleași principii am acționat și în Orientul Mijlociu. Noi considerăm războiul ca ceva vremelnic — nu ca o stare permanentă — și dorim ca această stare vremelnică să fie cît mai scurtă. De aceea, menținînd relațiile diplomatice atît cu țările arabe, cît și cu Israelul, am acționat în spiritul politicii principiale, socialiste a României. Am condamnat însă ocuparea de teritorii străine, arabe, am militat și militäm pentru retragerea Israelului din aceste teritorii și soluționarea problemei palestinene în sensul în care am vorbit. Cred că problema care se pune acum — și o discutăm și cu conducătorii sirieni — este ce să facem pentru a realiza mai repede pacea. Și acest lucru îl discutăm și cu palestinenii ; inclusiv astăzi am discutat cum să facem ca poporul palestinean să-și constituie mai rapid un stat independent.

Pornind de aici, România — cum am mai menționat — va acționa ca și pînă acum, cu multă fermitate, pentru a se ajunge la realizarea unei păci juste și trainice în Orientul Mijlociu.

ABDULLAH AL-GHANEM, ministrul electricității și apelor : *Mulțumim foarte mult domnului președinte pentru cuvintele spuse aici, pentru frumoasa conferință de presă realizată. Permiteți-mi să exprim încă o dată satisfacția*

și mulțumirile noastre deosebite domnului președinte. Să-i mulțumim încă o dată pentru prezența sa în Kuweit și la această conferință de presă de înaltă ținută.

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU : V-aș ruga, în încheiere, să transmiteți cititorilor dumneavoastră, poporului kuweitian salutul meu și cele mai bune urări de bunăstare și fericire. Desigur, aceste urări le adresez și celorlalte țări și popoare arabe pe care le reprezentați. Și urarea de a se realiza cît mai repede pacea în această regiune.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI LUIS CABRAL, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII GUINEEA-BISSAU

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— *7 aprilie 1976* —

Tovarășe președinte al Republicii Guineea-Bissau,

Tovarăși și prieteni,

Aș dori să exprim satisfacția noastră, a tuturor, pentru relațiile care există între partidele și țările noastre. Vizita dumneavoastră — prima vizită în România a președintelui noii Republici Guineea-Bissau — este un rezultat al relațiilor noastre îndelungate care au existat în cursul luptei de eliberare a poporului dumneavoastră și marchează dorința de a le dezvolta, în noile condiții, cînd poporul prieten din Guineea-Bissau a pășit la edificarea vieții noi, independente.

Partidul Comunist Român, întregul nostru popor au sprijinit activ lupta de eliberare a poporului din Guineea-Bissau. Sîntem bucuroși că prin lupta plină de jertfe dusă de mișcarea de eliberare și de poporul dumneavoastră a fost lichidată dominația colonială, a fost cucerită independența națională și s-au creat condiții pentru făurirea

unei vieți noi, libere. Fiind prima vizită în țara noastră a președintelui Republicii Guineea-Bissau, aș dori să vă adresez din nou felicitări pentru această măreață victorie și urări de succes în consolidarea independenței naționale.

Știm din propria noastră experiență ce probleme se pun unui popor care trece la dezvoltarea sa independentă. Sînt convins că în cursul convorbirilor pe care le vom avea vom ajunge la concluzii și înțelegeri corespunzătoare cu privire la colaborarea țărilor noastre în noile condiții. Vă pot asigura că poporul și guvernul român vor face totul pentru a dezvolta o colaborare cît mai largă, în toate domeniile de activitate, pentru ca relațiile dintre țările și popoarele noastre să fie bazate pe deplină egalitate în drepturi, să contribuie la învingerea unor greutăți și să ducă la dezvoltarea economico-socială a ambelor state.

Veți avea posibilitatea, dragi tovarăși, să cunoașteți unele realizări ale României, ale poporului român în edificarea societății socialiste. În timpul relativ scurt pe care îl veți petrece în România veți putea constata preocuparea partidului și poporului nostru de a realiza hotărîrile Congresului al XI-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Fără îndoială că vom face și un schimb de păreri asupra problemelor internaționale. Trăim într-o lume în continuă schimbare. Popoarele își afirmă cu putere voința de a lichida vechile relații de inechitate, de dominație imperialistă și colonialistă. Raportul de forțe pe plan internațional este tot mai mult în favoarea popoarelor care doresc să fie stăpîne pe destinele lor, să se dezvolte independent. Experiența luptei multor popoare, printre care și a poporului dumneavoastră și, desigur, ceva mai înainte, a poporului român, demonstrează că, atunci cînd popoarele doresc și sînt hotărîte să trăiască libere, nu există forță care să le împiedice. Iată de ce noi privim cu încredere dezvoltarea vieții internaționale, lupta popoarelor pentru relații noi, de deplină egalitate, de respect al independenței și suveranității fiecărei națiuni.

Sînt încă probleme complexe de soluționat pe diferite continente. În Europa sîntem angajați ferm în realizarea securității și păcii trainice pe continent. Sînt, de asemenea, problemele din Orientul Mijlociu, care trebuie soluționate pe calea tratativelor, pentru asigurarea unei păci drepte și trainice. Sînt multe probleme în Africa legate de lichidarea deplină a dominației coloniale și a rasismului, de consolidarea independenței naționale, de asigurarea dezvoltării economice și sociale. Și asemenea probleme sînt și pe alte continente. Toate acestea reclamă întărirea solidarității tuturor popoarelor care doresc să realizeze relații noi, să asigure o lume mai dreaptă și mai bună.

Desigur, țările socialiste, țările în curs de dezvoltare, mișcările de eliberare națională, progresiste și democratice, antiimperialiste reprezintă forțe puternice, care pot asigura o asemenea dezvoltare.

Sînt, de asemenea, problemele legate de lichidarea subdezvoltării, de făurirea unei noi ordini economice internaționale, care constituie factorul hotărîtor pentru progresul viitor al omenirii. Pentru soluționarea tuturor acestor probleme considerăm că se impune întărirea colaborării și solidarității tuturor forțelor și popoarelor care doresc o lume mai dreaptă și mai bună. Țările mici și mijlocii pot și trebuie să aibă un rol important în rezolvarea problemelor internaționale. Considerăm că trebuie să întărim Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale, pentru a asigura cadrul de participare a tuturor statelor la soluționarea problemelor complexe ale vieții contemporane.

Am convingerea că prietenia și colaborarea dintre popoarele și partidele noastre — care s-au dezvoltat în con-

dițiile luptei de eliberare națională — se vor ridica pe o treaptă nouă, vor juca un rol important în realizarea programelor de dezvoltare economico-socială ale ambelor țări, constituind, totodată, o contribuție activă la lupta generală antiimperialistă și anticolonialistă, pentru o nouă ordine economică internațională. Vă rog să fiți siguri că vom face totul pentru a asigura o colaborare tot mai strînsă, în toate domeniile de activitate, între partidele și popoarele noastre.

Aș dori să exprim convingerea că convorbirile pe care le vom avea vor deschide noi perspective de dezvoltare a colaborării noastre, în interesul ambelor popoare.

Doresc să ridic acest pahar și să urez poporului prieten din Guineea-Bissau consolidarea deplină a independenței, succes în dezvoltarea economico-socială, bunăstare !

Pentru prietenia și colaborarea dintre partidele și popoarele noastre !

În sănătatea dumneavoastră, tovarășe președinte, a tuturor tovarășilor și prietenilor din Guineea-Bissau !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA CEREMONIA SEMNĂRII DECLARAȚIEI SOLEMNE COMUNE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ȘI REPUBLICII GUINEEA-BISSAU

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a tovarășului Luis Cabral, președintele Consiliului de Stat al Republicii Guineea-Bissau

— 9 aprilie 1976 —

Tovarășe președinte al Republicii Guineea-Bissau,

Tovarăși și prieteni,

Doresc ca, în numele conducerii partidului și statului român, precum și al meu personal, să exprim profunda satisfacție pentru semnarea acestor importante documente, care — aș putea spune — deschid o eră nouă în relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Guineea-Bissau.

Este prima vizită pe care președintele Republicii Guineea-Bissau o face în România după obținerea independenței naționale a țării sale. Această vizită constituie o manifestare puternică a relațiilor îndelungate existente între Partidul Comunist Român și Partidul African al Independenței din Guineea-Bissau încă din perioada luptei de eliberare, împotriva colonialismului.

Documentele semnate astăzi marchează un moment

nou în colaborarea între două țări libere, dornice să conlucreze pentru dezvoltarea lor economico-socială.

Am ajuns la înțelegeri privind extinderea cooperării dintre țările noastre în multe domenii de activitate. Am semnat Acordul de cooperare economică, tehnică și industrială pe termen lung ; am semnat, de asemenea, Declarația solemnă comună, care exprimă voința celor două guverne și popoare de a colabora activ atît pe plan bilateral, cît și pe plan internațional, de a contribui astfel la ridicarea economico-socială a țărilor lor, a bunăstării popoarelor lor și, totodată, de a conlucra strîns în lupta împotriva politicii imperialiste, colonialiste, neocolonialiste, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, pentru lichidarea subdezvoltării și instaurarea noii ordini economice internaționale, pentru realizarea unei păci trainice, a unei lumi mai drepte și mai bune.

Doresc încă o dată să exprim convingerea că vizita dumneavoastră, tovarășe președinte, va marca un moment important în relațiile popoarelor noastre și să vă asigur că vom face totul pentru ca acordurile și înțelegerile pe care le-am semnat să fie traduse în viață în cele mai bune condiții.

V-aș ruga să transmiteți poporului prieten al Guineei-Bissau sentimentele de prietenie ale poporului român, urarea de noi și noi succese în consolidarea independenței naționale, în dezvoltarea economico-socială, în ridicarea bunăstării și fericirii sale. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DIN 14 APRILIE 1976

Stimați tovarăși,

În cadrul plenarei au fost dezbătute numeroase și destul de diverse probleme. Aș dori să mă opresc asupra cîtorva dintre ele, deși hotărîrile adoptate sînt pe deplin clare.

În ce privește Programul național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice, trebuie să spunem că acesta are o importanță deosebită pentru dezvoltarea societății noastre socialiste, referindu-se la o problemă vitală pentru înflorirea întregii noastre țări, și anume la problema apei, care, ca și pe plan internațional, devine o problemă tot mai acută a lumii de astăzi. Acest program stabilește măsuri ferme pentru asigurarea, atît din punct de vedere cantitativ, cît și calitativ, a apei necesare populației, precum și dezvoltării industriei și agriculturii țării. Sînt prevăzute o serie de măsuri pentru efectuarea lucrărilor de acumulare a apei. Desigur, pro-

gramul nu epuizează absolut toate măsurile ce urmează a fi luate și nici cunoștințele și posibilitățile ce se vor amplifica pe parcurs, inclusiv în ce privește folosirea apei mării prin desalinizare și care va trebui luată în mod serios în calcul.

Programul dă însă o orientare generală clară ; el pune în fața organelor noastre de partid și de stat sarcini care, odată rezolvate — și fără îndoială că vor fi rezolvate în mod corespunzător —, vor asigura soluționarea în bune condiții a acestei probleme.

De asemenea, programul se referă la un șir de măsuri privind amenajările hidrografice, lucrările de irigații, îmbunătățirile funciare. Acest complex de măsuri are, de asemenea, o importanță deosebită, deoarece va asigura evitarea unor catastrofe naturale, va reda în circuitul agricol suprafețe însemnate, va avea un efect pozitiv direct asupra fertilității și productivității a aproape 50% din suprafața agricolă a țării, cu implicații directe asupra creșterii producției agricole.

Volumul de lucrări pe care îl presupune înfăptuirea programului este imens. Cheltuielile se ridică, pe o perioadă de circa 30 de ani, la 1 000 miliarde de lei. Aceasta este o sumă estimativă, ea urmînd să fie definitivată și nominalizată odată cu efectuarea proiectelor și trecerea la realizarea lucrărilor respective. Din experiența de pînă acum putem aprecia că această sumă este nu maximă, ci minimă.

Aș dori să atrag atenția asupra unei probleme despre care s-a vorbit mai puțin aici și care chiar în program nu este destul de bine subliniată. Este vorba de necesitatea ca, pe lîngă eforturile materiale, pe lîngă utilajele și tot ceea ce este necesar realizării acestor lucrări importante, un rol sporit să aibă participarea cetățenilor patriei noastre la înfăptuirea acestui program. Din păcate — și

am mai discutat aceasta, dar cred că e bine să subliniez și acum —, pe teren există oarecare atitudine de expectativă, așteptîndu-se ca organizații speciale să vină pentru a face totul, pînă și un șanț care se poate săpa în cîteva ore. Cu toate că, într-adevăr, s-au întreprins numeroase acțiuni valoroase, n-am putea spune că în organizațiile noastre de partid, în consiliile noastre populare, în rîndul tuturor oamenilor muncii există un spirit corespunzător de înțelegere a faptului că soluționarea acestor probleme, înfăptuirea în practică a acestui program presupune o angajare plenară a forțelor întregii noastre națiuni.

De ce ridic această problemă ? Pentru că în legătură cu această acțiune se pune mai mult accentul pe organizațiile de specialitate, dotate cu toate utilajele necesare. Desigur, pentru o serie de lucrări se impune folosirea utilajelor ; dar dispunem de o forță de muncă uriașă pe care ar trebui s-o folosim în vederea amenajării rîurilor și îndiguirilor. Să nu privim cum vine apa și să așteptăm să vină o organizație sau o instituție de la centru sau unitățile militare pentru a realiza aceste lucrări. Realizarea programului presupune deci planuri de măsuri întocmite pe fiecare județ, pe fiecare oraș, pe fiecare comună, în vederea asigurării participării fiecărui locuitor la realizarea lucrărilor — cel puțin în perimetrul localității respective. Desigur, lucrările mari vor fi realizate de unitățile organizate, cu toate că și în cadrul acestora e necesar să asigurăm o participare mai masivă a cetățenilor la muncă. Numai pe această cale vom avea garanția deplină că Programul național va fi realizat în întregime !

Apreciez că felul în care unele organizații de partid, unele consilii populare, inclusiv cetățenii unor orașe și comune au început să se preocupe de această problemă demonstrează că putem determina o mișcare generală

de masă în această direcție — în felul acesta se va putea realiza programul mai devreme decît s-a prevăzut. În special volumul de lucrări necesare evitării inundațiilor catastrofale, precum și lucrările de desecări vor putea fi realizate mai devreme. Stă aceasta în putința noastră ! Procedînd astfel vom putea realiza în bune condiții acest program, soluționînd radical problema asigurării apei, scoaterii unor terenuri de sub inundații, a irigațiilor, înfăptuirea lucrărilor privind creșterea fertilității pămîntului, punerea în valoare a fondului nostru funciar.

În ce privește problema recensămîntului, aș dori să atrag doar atenția că aceasta este în primul rînd o problemă politică, și nu o simplă operație statistică. Va trebui ca organizațiile noastre de partid să acorde o atenție deosebită efectuării recensămîntului — mă refer la recensămîntul populației —, asigurînd respectarea strictă a politicii marxist-leniniste a partidului nostru în problema națională, a Constituției și legilor țării, astfel încît fiecare cetățean, în deplină libertate, să-și poată declara apartenența la o naționalitate sau alta. Aceasta este o problemă politică principială, de mare importanță și trebuie să-i acordăm toată atenția. În acest sens va trebui îmbunătățit, dealtfel, și proiectul de decret, pornindu-se de la principiile politice care să stea la baza efectuării recensămîntului populației. De asemenea, înregistrarea în cadrul recensămîntului a avuției naționale, a bunurilor trebuie realizată în bune condiții, ținîndu-se seama de importanța economică a acestei acțiuni, de posibilitatea pe care o oferă recensămîntul de a cunoaște mai bine baza de care dispune societatea noastră în vederea înfăptuirii Programului elaborat de Congresul al XI-lea de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Am discutat, în cadrul plenarei, raportul cu privire la activitatea privind creșterea rîndurilor partidului, îmbunătățirea structurii organizațiilor de partid și a activității partidului nostru, precum și raportul cu privire la politica de cadre. Așa cum se menționează în aceste două rapoarte, avem succese remarcabile în înfăptuirea directivelor, a hotărîrilor Congresului al XI-lea în acest domeniu. Putem spune că în anul care a trecut de la Congresul al XI-lea, Comitetul nostru Central, organele sale — Comitetul Politic Executiv și Secretariatul —, precum și comitetele județene de partid, celelalte organisme de stat și obștești au acționat în conformitate cu aceste hotărîri și au obținut o serie de realizări importante în această direcție.

Se poate aprecia că, din punct de vedere numeric, partidul nostru reprezintă o forță puternică ; în viitor accentul trebuie să-l punem nu atît pe creșterea numerică, cît pe ridicarea nivelului său calitativ, pe dezvoltarea conștiinței comuniștilor, pe exigența față de cei pe care îi vom primi în continuare în partid, pentru ca aceștia să fie în deplină concordanță cu prevederile Programului, ale Statutului, cu normele eticii și echității socialiste, cu Angajamentul solemn asumat în momentul intrării în partid.

Se realizează, de asemenea, în mod corespunzător celelalte criterii privind compoziția partidului : compoziția națională și structura pe vîrste. Sînt și rezultate bune în ce privește primirea femeilor în partid, deși aceste rezultate nu sînt încă pe deplin satisfăcătoare. Toate acestea ne dau dreptul să apreciem că, într-adevăr, munca în acest sector se desfășoară corespunzător.

Sînt, de asemenea, just prezentate rezultatele măsurilor luate privind îmbunătățirea structurii organizațiilor de partid din sate și întreprinderi. Aceste măsuri au avut rezultate pozitive în îmbunătățirea organizării și cuprinderii comuniștilor în activitatea de partid, precum și în creșterea rolului partidului, al fiecărei organizații în con-

ducerea activității economice și sociale, la locul de muncă respectiv.

Putem, de asemenea, aprecia în mod pozitiv rezultatele obținute în acest an în realizarea hotărîrilor Congresului al XI-lea privind politica de cadre a partidului. S-a mărit exigența și a crescut preocuparea pentru promovarea în activitatea de partid și de stat, în activitatea obștească a acelor tovarăși care prin întreaga lor muncă dovedesc că merită încrederea partidului, încrederea oamenilor muncii, oferă garanția îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor încredințate. În raport se prezintă pe larg toate acestea ; nu vreau să mă opresc asupra lor. Există însă și aici o serie de neajunsuri. Trebuie să depunem eforturi susținute pentru a lichida unele stări de lucruri negative mai vechi, pentru a asigura îmbunătățirea mai accentuată a întregii noastre politici de cadre.

Pornind de la aceste fapte, aș dori să subliniez necesitatea de a spori exigența la primirea în partid și de a acorda o mai mare atenție întăririi spiritului partinic, de răspundere și disciplină la toți membrii de partid. Să acordăm în continuare o mai mare atenție perfecționării structurii organizațiilor de partid în raport cu cerințele muncii în diferite sectoare. Permanent să avem în vedere faptul că organizarea vieții de partid trebuie să asigure conducerea cît mai eficientă de către comuniști a tuturor domeniilor de activitate. În același timp să ne preocupăm de primirea unui număr mai mare de femei în partid și, de asemenea, a unui număr mai mare de tineri. Trebuie să veghem permanent la păstrarea unui just raport de vîrste în partid, asigurînd tinerețea permanentă a partidului nostru. Să facem ca femeile — care în producție reprezintă peste 40% din forța de muncă — să fie prezente și în partidul nostru cel puțin în aceeași proporție. De asemenea, să veghem în continuare ca și compoziția

națională a partidului să reflecte în mod corespunzător structura societății noastre ; să ne îngrijim ca oamenii muncii de diferite naționalități să se găsească într-o proporție corespunzătoare în partidul nostru, asigurînd și pe această cale unitatea de fier a întregii noastre societăți în înfăptuirea politicii stabilite de Congresul al XI-lea.

În domeniul cadrelor, hotărîrile stabilite de Congresul al XI-lea sînt destul de clare. Ele vor trebui să orienteze și în viitor întreaga activitate a organizațiilor de partid, a organelor de stat, a organizațiilor obștești.

Pe drept cuvînt, în raport se menționează necesitatea acordării unei mai mari atenții promovării activiștilor din rîndul muncitorilor. Sîntem un partid revoluționar, iar în societatea noastră clasa muncitoare îndeplinește rolul conducător. Pentru ca aceasta să devină o realitate, trebuie să se reflecte și în felul cum clasa muncitoare participă la conducerea diferitelor sectoare de activitate, începînd cu partidul, cu instituțiile de stat, cu organizațiile obștești. Am putea fi mulțumiți de situația privind promovarea cadrelor în partid, deși și în acest domeniu mai avem mult de făcut pentru promovarea muncitorilor, mai cu seamă în domeniul propagandei, unde activiștii proveniți din rîndul muncitorilor se găsesc într-o proporție foarte mică. Noi nu putem accepta — nici cel puțin tacit, prin felul în care se promovează cadrele — că acest sector este rezervat numai anumitor categorii sociale, că muncitorii nu au acces la activitatea ideologică. Dimpotrivă, clasa muncitoare, fiind clasa conducătoare în societatea noastră, activiștii din rîndurile ei trebuie să participe direct la activitatea ideologică și de propagandă. Numai așa vom avea o activitate ideologică marxist-leninistă revoluționară ! De asemenea, n-am putea fi mulțumiți de numărul activiștilor proveniți din rîndul muncitorilor în diferite activități de stat, în conducerile ministerelor.

Este greu să vorbim de rolul de conducător al clasei muncitoare în construcția societății socialiste, în conducerea statului socialist — statul clasei muncitoare — în condițiile menținerii unui număr redus de activiști proveniți din rîndul clasei muncitoare. Aceasta este nu numai o problemă teoretică, ci și o problemă practică. Pentru a menține spiritul revoluționar, novator, pentru a lupta împotriva birocratismului, a tot ceea ce este legat de acesta, de spiritul mic-burghez — care se face și se va mai face încă mult timp simțit în aparatul de stat — este necesară prezența activiștilor din rîndul muncitorilor. Aceasta constituie garanția unui spirit nou, revoluționar in aparatul nostru de stat, reflectînd, totodată, în mod corespunzător poziția clasei muncitoare în conducerea societății noastre socialiste. Cu atît mai necesară este realizarea acestei sarcini în organizațiile de masă, sindicale, de tineret și de femei, în alte organizații obștești. Fără îndoială că asupra acestei probleme plenara Comitetului nostru Central are o poziție clară. Dealtfel, adoptarea în unanimitate a hotărîrii demonstrează că plenara noastră este hotărîtă să înfăptuiască ferm orientările stabilite de Congresul al XI-lea, prevederile Programului partidului nostru.

Va trebui să acționăm pentru repartizarea cadrelor în așa fel încît să cuprindem bine toate sectoarele de activitate, să asigurăm în toate domeniile forțele necesare — cadre bine pregătite atît profesional, cît și politico-ideologic, activiști fermi, intransigenți față de lipsuri, hotărîți să înfăptuiască neabătut politica partidului nostru, prevederile Congresului al XI-lea. Numai în măsura în care vom ști să repartizăm bine cadrele, să ne ocupăm de educarea și creșterea lor, să introducem un spirit combativ în rîndul acestora, vom asigura înfăptuirea în viață cu succes a hotărîrilor partidului. Am deplina convingere că organizațiile noastre de partid, de stat și obștești vor face totul pentru a asigura realizarea hotărîrilor Congresului al XI-lea în acest domeniu de activitate.

Am adoptat hotărîrea cu privire la înființarea Camerei legislative a consiliilor populare. Ea trebuie privită în contextul preocupărilor partidului și statului nostru de dezvoltare a democrației socialiste, de creștere a răspunderii și rolului consiliilor populare, de îmbinare strînsă a activității organelor centrale cu activitatea organelor locale. Prevederea ca toate hotărîrile, instrucțiunile și actele normative să fie dezbătute și adoptate în viitor de această Cameră va conferi mai multă răspundere consiliilor populare ; ele nu vor mai putea arăta cu degetul spre un minister sau altul, spunînd că acestea au elaborat acte normative necorespunzătoare. Va crește atît răspunderea consiliilor, cît și răspunderea ministerelor ce elaborează actele normative. Știind că aceste acte trebuie supuse dezbaterii și adoptării de către Camera legislativă a consiliilor populare, ministerele vor fi mai exigente, nu vor mai pune în circulație cu ușurința cu care o fac astăzi sute de instrucțiuni. Aceasta va limita numărul de instrucțiuni și acte normative, care uneori îngroapă în hîrtii activitatea ministerelor și a consiliilor populare. Deci, acest organism trebuie să ducă la creșterea răspunderii consiliilor populare, la participarea lor mai largă la conducerea societății noastre, dar și la o mai bună armonizare și sistematizare a întregii activități sociale, la aplicarea mai deplină în viață a laturii democratice a centralismului democratic. Trebuie să avem în vedere că centralismul democratic nu înseamnă numai centralism, ci înseamnă și democrație, și inițiativă mai largă, și mai multă răspundere a organelor de jos ; numai așa acest principiu își va dovedi superioritatea, va fi o forță reală în înfăptuirea programului nostru, în întărirea statului socialist.

Au fost înfățișate aici unele probleme legate de încălcarea normelor și principiilor partidului nostru, ale eticii și echității socialiste. Este de înțeles că în activitatea partidului, a fiecărei organizații trebuie să veghem cu mai multă hotărîre și exigență la aplicarea în viață a acestor principii și norme. Asemenea abateri și încălcări ale moralei revoluționare nu au nimic comun cu profilul comunistului, cu spiritul și normele eticii și echității socialiste. Nu o dată am mai discutat aceasta în plenară; experiența partidului nostru a demonstrat — iar faptele discutate azi probează și ele din plin — că încălcarea normelor, abaterile de la morală, nesocotirea familiei și a legilor statului se reflectă, mai devreme sau mai tîrziu, în activitatea politică. Avem, în această privință, zeci de exemple, atît în activitatea din ilegalitate, cît și după 23 August. Politica și etica nu sînt probleme separate — așa cum gîndesc unii spunînd : „Eu îmi fac datoria de activist, restul nu interesează partidul !". Nu există domeniu care să nu intereseze partidul ! Nimeni nu se poate sustrage, într-un fel sau altul, de la controlul partidului, atît în ce privește activitatea politică-socială, cît și viața personală. Există o strînsă unitate dialectică între aceste laturi. Numai respectînd această unitate vom avea activiști buni, conducători de partid capabili să-și îndeplinească cu succes sarcinile încredințate. Aceasta presupune că trebuie să lichidăm atitudinea de îngăduință, tolerarea unor abateri și încălcări. Unele fapte discutate în plenară, inclusiv cazul lui Crișovan, nu sînt întîmplătoare. Aceasta arată că în munca de partid a județului Constanța există anumite deficiențe, atît în ce privește exigența și controlul, cît și munca politică de educație.

Am insistat asupra acestei probleme pentru că toate comitetele județene de partid trebuie să tragă concluzii cu privire la activitatea de viitor. Nu e suficient să îndeplinim planul, deși aceasta este un lucru foarte important, dar trebuie să veghem, totodată, la desfășurarea în bune condiții a întregii activități, inclusiv la comportamentul în societate și în viața de familie, a activiștilor, a tuturor comuniștilor. Să nu admitem nici un fel de încălcări ale normelor de partid și legilor țării — acestea duc la descompunerea politică și, pînă la urmă, la scoaterea din rîndul activului a unor cadre, acestea lovesc în forța partidului, a societății noastre. Asemenea acte sînt, în mod obiectiv, manifestări ale reminiscențelor vechii societăți, care constituie piedici în dezvoltarea societății noastre socialiste. Consider că și în propaganda și în activitatea noastră ideologică, în învățămîntul de partid, aceste probleme trebuie să fie tratate mai bine decît pînă acum.

Fără îndoială, tovarăși, nu asemenea abateri caracterizează viața și activitatea activiștilor noștri, dar chiar dacă ar exista un singur caz — dar, după cum ați văzut, nu este numai unul — trebuie să ne preocupăm, să luăm măsuri serioase pentru a nu admite în rîndul partidului asemenea stări de lucruri. Dacă nu acționăm, dacă adoptăm o atitudine de tolerare, atunci — ca și virusul gripei — aceasta poate infecta activul de partid, partidul, poate provoca daune mari, inclusiv moartea unor activiști de partid — desigur, nu fizică, ci politică și morală, ceea ce este deosebit de grav. Așa trebuie să înțelegem lucrurile. Subliniez aceasta pentru a înțelege că trebuie să tragem învățămintele corespunzătoare pentru activitatea de viitor a partidului nostru în politica de cadre, în educarea cadrelor, în aplicarea fermă a principiilor și normelor eticii și echității socialiste, astfel ca activiștii, comuniștii să fie un exemplu de înaltă ținută morală, prototip al omului nou, constructor al celei mai înaintate orînduiri sociale.

În plenară am adoptat planul de măsuri cu privire la aniversarea a 100 de ani de la proclamarea independenței

de stat şi a 70 de ani de la răscoala ţăranilor din 1907. Desigur, sînt două momente istorice deosebite în viaţa poporului nostru. Împlinirea a 100 de ani de la proclamarea independenţei de stat a României constituie, într-adevăr, un moment epocal în istoria poporului nostru şi el trebuie sărbătorit în mod corespunzător. Pentru că acest moment constituie, după Unirea din 1859, un însemnat moment în dezvoltarea naţiunii noastre, în dezvoltarea statului nostru, în afirmarea independenţei noastre naţionale, în mersul înainte al României pe calea progresului. Trebuie să fie evident pentru toţi că fără unire, fără proclamarea independenţei de stat, însăşi fiinţa naţională şi dezvoltarea poporului român, a naţiunii noastre nu ar fi fost posibile. Cu atît mai mult trebuie să înţelegem astăzi această problemă — să subliniem importanţa epocală a acestui moment istoric — cu cît pe plan internaţional asistăm la o ofensivă împotriva libertăţii şi independenţei naţionale a popoarelor. Faptul că, în mai puţin de 20 de ani, zeci şi zeci de popoare au scuturat jugul dominaţiei străine şi s-au proclamat ca state independente a produs panică şi a reactivat cercurile reacţionare imperialiste, cosmopolite. Acestea vor să prezinte sub o formă nouă vechea teză cosmopolită, nihilistă împotriva independenţei naţionale, susţinînd că statele naţionale n-ar mai reprezenta o necesitate istorică, n-ar mai juca un rol progresist. Se uită faptul că peste 100 de state şi-au cucerit independenţa în ultimii 30 de ani, că trebuie să treacă sute de ani pentru consolidarea acestora, pentru ca ele să simtă pe deplin gustul independenţei, să se poată manifesta şi afirma plenar, în mod liber, de-sine-stătător. De aceea este evident că tocmai recunoaşterea independenţei naţionale şi a necesităţii respectării ei constituie factorul cel mai progresist al zilelor noastre, garanţia întăririi solidarităţii internaţionale în lupta împotriva politicii imperialiste, a

afirmării unor relaţii noi, de egalitate între toate naţiunile de pe planeta noastră. Aceasta constituie un factor esenţial şi pentru victoria socialismului în alte state, pentru instaurarea noii ordini economice, pentru pacea internaţională. Iată de ce sînt de acord să se sublinieze mai pregnant aceste aspecte teoretice, politice, atît în acest program de măsuri, cît mai cu seamă în organizarea colocviilor şi dezbaterilor prevăzute, relevînd importanţa lor actuală, nu numai ca aspecte ale istoriei trecute.

De asemenea, aniversarea împlinirii a 70 de ani de la răscoala ţăranilor din 1907 trebuie să fie un prilej de a sublinia mai mult atît importanţa acestei răscoale în luptele de clasă din România, cît şi întregul şir de răscoale şi lupte ţărăneşti — începînd din evul mediu pînă în 1944 — care au demonstrat că ţărănimea a reprezentat în România o puternică forţă socială, revoluţionară, aflată întotdeauna de partea progresului. Să evidenţiem că ţărănimea a dus sute de ani greul luptelor de eliberare naţională împotriva dominaţiei străine, precum şi greul luptelor sociale, ţinînd seama că la noi clasa muncitoare a apărut abia la sfîrşitul secolului trecut şi s-a dezvoltat, aşa cum cunoaştem, într-un ritm destul de lent, datorită dominaţiei străine la care a fost supusă România. Într-adevăr, merită ca şi răscoalele din 1907 să fie evocate într-un context larg, cu atît mai mult cu cît ele au şi o importanţă internaţională actuală pentru ţările unde marea majoritate a populaţiei o constituie ţărănimea — şi acestea constituie peste jumătate din omenire. Ţărănimea reprezintă o forţă socială care trebuie organizată şi atrasă mai activ în lupta de eliberare naţională, pentru consolidarea independenţei, în lupta împotriva politicii colonialiste şi imperialiste, pentru noua ordine economică, pentru pace şi progres.

Desigur, în condiţiile noastre se impune să subliniem şi rolul pe care-l are astăzi ţărănimea din România în con-

strucţia socialistă, în edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În general, se cuvine să subliniem rolul agriculturii, ţinînd seama că în această privinţă s-a manifestat uneori o anumită atitudine de neglijare şi chiar s-au făcut unele teoretizări în legătură cu faptul că agricultura joacă un rol mai puţin important în dezvoltarea socială modernă.

Deci, această aniversare trebuie privită în contextul unei mai bune clarificări atît a trecutului, cît şi a prezentului şi viitorului, înţelegerii necesităţii de a întări şi mai puternic alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea, cu celelalte pături sociale, de a întări unitatea întregului nostru popor. Să facem în aşa fel încît aceste două aniversări să se înscrie în contextul activităţii politico-ideologice pe care o desfăşoară partidul nostru de formare a omului nou, constructor al socialismului, de înfăptuire în domeniul educativ a prevederilor Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XI-lea.

În fine, tovarăşi — deşi aceasta nu este la ordinea de zi a plenarei — aş dori să mă opresc asupra unor aspecte actuale ale activităţii partidului nostru în economie. A trecut primul trimestru din primul an al actualului cincinal. După rezultatele obţinute în industrie am putea spune că am început bine. Am realizat o creştere a producţiei industriale, faţă de acum un an, cu 10,5%, deci un ritm superior prevederilor planului pe acest an. Avem toate condiţiile ca realizările din primul trimestru să fie consolidate, îndeplinind planul anual chiar cu o anumită depăşire. Desigur, sînt necesare în continuare măsuri hotărîte pentru realizarea prevederilor planului. Avem încă multe lucruri de făcut atît în ce priveşte producţia, cît şi investiţiile, avem de lichidat unele rămîneri în urmă, dar mai cu seamă avem multe de făcut în domeniul calităţii producţiei, al reducerii consumurilor materiale şi a cheltu-

ielilor. Sînt iniţiate un şir de măsuri în domeniul calităţii şi al reducerii consumurilor unor materiale — măsuri care trebuie să ducă la rezultate substanţiale. Atrag atenţia tuturor tovarăşilor, în primul rînd primilor secretari şi conducătorilor de întreprinderi industriale, să acţioneze de îndată pentru realizarea măsurilor stabilite, cunoscute de acum în toate întreprinderile.

Nu mă opresc acum la alte probleme ; vom avea în luna mai o şedinţă cu primii secretari şi cu alte cadre din economie unde vom discuta pe larg aceste probleme. Am menţionat aici această problemă pentru a fi clar tuturor de ce mari rezerve dispunem. Avem şi în această privinţă o mare rezervă care va duce la reducerea cheltuielilor materiale, în primul rînd a consumurilor, cu toate influenţele asupra venitului naţional.

De aceea rog pe toţi membrii Comitetului Central, chiar dacă nu lucrează în domeniul economic, să acorde atenţia corespunzătoare acestei probleme ; ea este o problemă nu numai a celor care lucrează în economie, ci şi a propagandei, a organizării, a tuturor comuniştilor, a întregului popor.

Acestea ar fi, foarte pe scurt, unele probleme legate de industrie. Aş dori să mă refer, de asemenea, la faptul că în acest an campania agricolă este întîrziată datorită condiţiilor climaterice. Aş remarca cu multă satisfacţie că am constatat o preocupare serioasă din partea organelor de partid, a organelor agricole, a ţărănimii pentru efectuarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor. Totuşi, rămînerea în urmă există şi trebuie să folosim orice zi şi orice oră bună de lucru pentru a executa în cel mai scurt timp lucrările de primăvară. Trebuie să facem totul pentru a realiza însămînţările la toate culturile şi pentru buna desfăşurare a lucrărilor de întreţinere. Au venit ploi, mai cu seamă în sud, deşi insuficiente. Efectuarea lucrărilor

de menținere a umidității în pămînt trebuie să stea pe primul plan. Am discutat în mod special și cu primii secretari, în februarie, această problemă și de aceea acum atrag doar atenția că trebuie să acționăm cu toată fermitatea pentru efectuarea corespunzătoare, de bună calitate, a lucrărilor agricole, deoarece numai așa vom putea avea garanția obținerii unor recolte bogate.

Cu aceasta aș dori să închei, exprimînd convingerea mea, a Comitetului Politic Executiv, că întregul nostru Comitet Central se va simți mobilizat și mai puternic — fiecare în domeniul său de activitate — pentru realizarea celor hotărîte, a planului economic și a celorlalte programe de activitate, în așa fel încît să crească contribuția fiecărui membru al Comitetului nostru Central la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea. De asemenea, aș dori să exprim convingerea noastră, a Comitetului Central, că organizațiile de partid județene, întregul partid, toți oamenii muncii vor face totul pentru ca anul acesta — primul an al actualului cincinal — să fie încheiat cu rezultate cît mai bune, asigurînd îndeplinirea cu succes a întregului cincinal, înfăptuirea programului de creștere a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor.

Cu această convingere, închei lucrările plenarei și urez tuturor succes în activitatea viitoare. *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

— 15 aprilie 1976 —

Stimați tovarăși și prieteni,

În cadrul plenarei Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste s-au dezbătut cîteva laturi ale activității desfășurate în perioada scursă de la ultima sesiune a Consiliului Național, evidențiindu-se rezultatele pozitive, precum și unele neajunsuri, subliniindu-se măsurile ce trebuie luate pentru desfășurarea în condiții tot mai bune a muncii în domeniile respective ale vieții sociale.

Cred că merită apreciată importanța hotărîrii adoptate de plenară de a trece în răspunderea Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste convocarea, organizarea și desfășurarea Congresului educației politice și culturii socialiste. Aceasta va da un conținut deosebit activității viitoare în domeniul educației și al culturii.

Nu am de gînd să mă refer acum pe larg la problemele muncii educative ; ele vor fi dezbătute la congres. Aș menționa, totuși, ținînd seama de faptul că mai avem o lună

și jumătate pînă la această manifestare, necesitatea ca, în pregătirea congresului, să acționăm pentru afirmarea cu putere a principiilor politicii noastre marxist-leniniste, pentru evidențierea orientărilor partidului nostru în domeniul educației politice, ridicării nivelului cunoștințelor culturale și științifice ale maselor, formării omului nou, constructor al celei mai înaintate societăți din lume. În acest spirit, la baza întregii activități educative, a pregătirii congresului trebuie să stea formarea cetățenilor patriei noastre pentru muncă, pornind de la adevărul arhicunoscut că munca fizică și intelectuală, desfășurată în diferitele domenii ale vieții sociale, constituie factorul fundamental al progresului și civilizației, garanția bunăstării poporului, chezășia edificării socialismului și comunismului, a apărării și consolidării independenței naționale. *(Aplauze puternice).*

Educația politică și cultural-științifică trebuie să fie pătrunsă de nobilele idei ale patriotismului socialist, să cultive dragostea nețărmurită pentru patria în care ne-am născut și față de care avem obligația de a-i asigura dezvoltarea economico-socială neîntreruptă, progresul multilateral, creșterea avuției materiale și a patrimoniului cultural-științific, făurind orînduirea nouă, bazată pe principiile democratismului socialist, ale umanismului socialist, în care omul este figura centrală. Tot ceea ce se realizează în societatea noastră să fie consacrat omului, bunăstării și fericirii sale ! *(Aplauze puternice).*

Apare de la sine înțeles că în desfășurarea muncii de educație patriotică trebuie să pornim de la faptul că în țara noastră trăiesc români, maghiari, germani și alte naționalități, că pe anumite teritorii ei au trăit, au muncit, au luptat și au progresat împreună de-a lungul istoriei. Foarte just s-a menționat aici că, de fapt, odată cu dezvoltarea și formarea poporului român, a națiunii române, s-au afirmat și entitățile naționale maghiare și germane,

într-o strînsă unitate, că tocmai acest proces dă specificul națiunii noastre, al poporului nostru, care s-a creat și dezvoltat într-un spirit de colaborare și prietenie, înțelegînd că viitorul său stă în strînsa solidaritate a tuturor locuitorilor țării, indiferent de naționalitate. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este, într-adevăr, necesar ca în pregătirea Congresului educației politice și în desfășurarea lucrărilor sale acest lucru să se reflecte cu putere. Să primească un răspuns ferm toate acele concepții cosmopolite care propagă negarea națiunii și a naționalităților, care contestă dreptul popoarelor de a trăi libere, de a-și făuri viața așa cum o doresc ! Trebuie să punem cu putere în evidență faptul că tocmai clasele exploatatoare, atît feudale, cît și burghezo-moșierești, indiferent de naționalitate — fie maghiare, fie române sau germane —, au dus împreună o politică de asuprire și dezbinare a oamenilor muncii pe motive naționale, urmărind să-i poată astfel exploata și subjuga mai ușor, să-și asigure dominația de clasă. Iată de ce trebuie să dăm o replică hotărîtă oricăror încercări de învrăjbire națională promovate astăzi pe plan internațional. Să afirmăm cu putere teza revoluționară a materialismului dialectic și istoric, a marxism-leninismului potrivit căreia oamenii muncii, indiferent de naționalitate, au un singur dușman : clasele exploatatoare — și de aceea ei trebuie să lupte în deplină unitate și solidaritate pentru respectarea dreptului la libertate al fiecărei națiuni ! Salvgardarea libertății naționale, a dreptului de a trăi liber, stăpîn pe destinele sale, al fiecărui popor este condiția libertății tuturor popoarelor ! Nu poate fi liber un popor care nu recunoaște libertatea altor popoare, care admite subjugarea altei națiuni, încălcarea libertății și demnității altui popor ! Această teză a socialismului științific, a cărei jus-

tețe a fost dovedită de-a lungul întregii istorii omenești, are o însemnătate fundamentală, în condițiile de astăzi, pentru destinul lumii, pentru cauza progresului social.

Iată în ce spirit cred că trebuie să desfășurăm activitatea de pregătire a congresului, munca de educație patriotică, revoluționară, de întărire a solidarității cu oamenii muncii de pretutindeni în lupta pentru apărarea libertății tuturor popoarelor, pentru o politică de pace și colaborare internațională. *(Aplauze puternice).*

Ținînd seama de toate aceste sarcini deosebit de importante, se impune ca în viitor consiliile Frontului Unității Socialiste, comisiile create special pentru activitatea culturală și științifică să-și organizeze mai bine munca, îndeplinindu-și în mod corespunzător rolul de a coordona și uni forțele de care dispune societatea noastră socialistă, organizațiile componente ale Frontului Unității Socialiste pentru formarea omului nou, constructor al socialismului și comunismului în România. Am deplina convingere că toate organizațiile componente, organele Frontului Unității Socialiste, inclusiv comisiile create în acest scop, vor ține seama de criticile aduse în discuțiile de astăzi — chiar și de cele neformulate în mod expres, dar subînțelese — și mai cu seamă că vor analiza ele însele, într-un spirit autocritic, neajunsurile și lipsurile manifestate în perioada anterioară și vor lua măsurile ce se impun pentru îmbunătățirea substanțială a acestei activități.

Am dezbătut, de asemenea, problemele organizării și desfășurării controlului obștesc. S-au înfățișat o serie de rezultate pozitive, s-au adus și unele critici. Trebuie să avem în vedere că în sistemul democrației noastre socialiste controlul obștesc reprezintă un factor de mare importanță, contribuind la antrenarea largă a opiniei publice, a maselor populare în exercitarea controlului asupra îndeplinirii hotărîrilor de partid și de stat, a politicii partidului în sectoare esențiale ale vieții sociale. După cum este bine cunoscut, controlul obștesc își desfășoară activitatea, în primul rînd, în sectoarele legate de aprovizionare, de ocrotirea sănătății, de asigurarea unor condiții de viață cît mai bune pentru oamenii muncii. Or, așa cum se menționează în Programul partidului, cum s-a subliniat, pe drept cuvînt, la Congresul al XI-lea și cum demonstrează însăși realitatea, întreaga politică a partidului nostru, tot ceea ce înfăptuim în societatea noastră socialistă este destinat bunăstării și fericirii omului, ridicării nivelului material și spiritual al poporului. Am obținut succese remarcabile în această privință, dar mai avem încă lipsuri, mai sînt încă multe lucruri de făcut. Nu la aceasta doresc însă să mă refer acum. Sînt cunoscute hotărîrile Congresului al XI-lea, precum și felul în care au fost îndeplinite obiectivele prevăzute în acest domeniu în cincinalul trecut. Cincinalul viitor cuprinde prevederi deosebit de importante pentru ridicarea nivelului de trai al maselor. S-a elaborat, de asemenea, un șir de programe — altele sînt în curs de definitivare — pe baza cărora, pînă în 1980, în concordanță cu hotărîrile Congresului al XI-lea, vom soluționa multe din deficiențele manifestate încă în aprovizionare, în activitatea unităților de servire comercială și de alimentație publică, în sfera ocrotirii sănătății, a transportului, în alte sectoare de care depinde asigurarea unor condiții de viață tot mai civilizată întregului nostru popor.

Prevederile actualului cincinal, măsurile adoptate de Comitetul Central al partidului sau aflate în pregătire permit ca tot ceea ce am prevăzut la congres să fie nu numai realizat, ci și depășit. Avem obligația de a face ca toate aceste măsuri să fie realizate în cele mai bune condiții și la timp, ca de roadele lor să se bucure toți cetățenii patriei.

Pentru aceasta, lucrătorii din aceste sectoare de activitate trebuie să-și pună întreaga putere de muncă și capacitate, toate cunoștințele în serviciul, în slujba poporului. Aceasta e valabil pentru comerț, pentru transporturi, pentru sănătate, pentru toți cei care lucrează pe tărîmul satisfacerii cerințelor de viață ale maselor. Sînt multe de criticat în această privință, dar nu mi-am propus acum acest lucru ; probabil o vom face la o plenară viitoare a Consiliului Național. Ceea ce am dezbătut însă astăzi în legătură cu activitatea controlului obștesc are o mare însemnătate pentru funcționarea tuturor acestor sectoare.

În domeniul controlului obștesc există, desigur, rezultate bune ; dar, dacă vrem să fim realiști, nu putem spune, cu mîna pe inimă, ca să zic așa, că controlul obștesc și-a făcut pe deplin datoria. Trebuie să ne propunem să creăm o opinie de masă în această direcție pentru ca fiecare om ce lucrează în aceste sectoare să înțeleagă faptul că este chemat să contribuie la satisfacerea necesităților materiale și spirituale ale națiunii noastre, ale întregului nostru popor, și pentru aceasta el trebuie să muncească, dacă e nevoie, zi și noapte. Pentru a servi poporul, pentru a-i asigura condiții de muncă și de viață corespunzătoare, nimic nu este prea mult ! În această privință controlul obștesc — deci controlul opiniei publice, al maselor populare — trebuie să acționeze astfel încît să se producă o schimbare fundamentală în activitatea tuturor celor ce lucrează în aceste sectoare.

Iată de ce apreciez ca justă propunerea făcută aici de a se organiza o consfătuire pe țară a echipelor de control obștesc. Aș propune să hotărîm ca încă în cursul acestui an să organizăm această consfătuire, pentru a face atît bilanțul activității de pînă acum al muncii echipelor de control, al actelor normative și al legilor ce stau la baza

acestei activități, trăgînd concluziile ce se vor desprinde, cît și pentru a stabili jaloanele activității viitoare în acest sector.

Așa cum am menționat de la început, aceasta este o problemă legată de dezvoltarea continuă a democrației noastre socialiste, de asigurarea participării active a poporului la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, a întregii societăți. Democrația socialistă, participarea maselor populare la controlul și conducerea tuturor sectoarelor de activitate, este o latură esențială a politicii partidului și statului nostru, fără realizarea căreia nu se poate vorbi de edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, de inaintarea țării spre comunism. *(Aplauze puternice).*

Am deplina convingere că cei ce lucrează nemijlocit în acest domeniu vor trage concluzii din discuțiile purtate aici și vor acționa mai ferm pentru a-și îndeplini îndatoririle. Sînt încredințat că controlul obștesc își va intensifica activitatea și va aduce o contribuție tot mai importantă la înfăptuirea politicii partidului nostru de ridicare a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Am dezbătut, în cadrul plenarei, activitatea internațională desfășurată anul trecut de Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste. Se poate spune că, înfăptuind neabătut politica partidului, a statului nostru socialist, Frontul Unității Socialiste și-a extins legăturile cu organizațiile similare din țările socialiste, din țările în curs de dezvoltare, precum și cu o serie de organizații democratice din țările capitaliste dezvoltate, a întărit solidaritatea cu mișcările de eliberare națională. Prin toate acestea Frontul Unității Socialiste a contribuit activ la afirmarea politicii internaționaliste a partidului nostru de solidaritate activă cu toate forțele progresiste, antiimperialiste, cu mișcările de eliberare națională, cu popoarele care se ridică hotărît

împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru o nouă ordine economică internațională, pentru dreptul fiecărei națiuni de a fi deplin stăpînă pe bogățiile naționale, pe destinele sale. De aceea apreciez că, prin activitatea sa, Consiliul Național — și asociez la această apreciere toate organizațiile ce compun Frontul Unității Socialiste — și-a adus contribuția la întărirea solidarității și legăturilor poporului român cu toate popoarele care doresc pacea și colaborarea internațională. *(Aplauze puternice).*

Consider că unanimitatea cu care Consiliul Național a aprobat activitatea desfășurată pînă acum în această direcție, precum și obiectivele de viitor constituie o expresie a hotărîrii noastre comune, a tuturor organizațiilor componente ale Frontului Unității Socialiste, de a intensifica solidaritatea militantă cu forțele progresiste mondiale, de a spori contribuția la soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane, sprijinind activ politica Partidului Comunist Român, politica României socialiste, ce corespunde pe deplin intereselor națiunii noastre, cauzei socialismului, păcii și colaborării tuturor popoarelor. *(Aplauze puternice).*

Sînt unele probleme internaționale care în ultimul timp se discută larg, sub diferite forme. Nu aș dori ca la această plenară să mă refer la ele. Probabil, despre unele din ele vom vorbi în cadrul Congresului educației politice și culturii socialiste. Dealtfel și pînă atunci vom mai avea Congresul sindicatelor și, fiind vorba de organizația clasei muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre — și a celorlalte pături muncitoare, nu vom putea să nu ne referim la felul în care privește clasa muncitoare din România problemele vieții internaționale contemporane, soluționarea lor, inclusiv problemele solidarității celor ce

muncesc, a forțelor progresiste și democratice mondiale. Fără îndoială, tovarăși, că a fi comunist înseamnă în primul rînd să-ți iubești propriul popor, să lupți pentru demnitatea, bunăstarea și fericirea lui, pentru libertatea și independența patriei tale. Aceasta este una din obligațiile fundamentale ale oricărui revoluționar, ale oricărui comunist! Și comuniștii români fac totul și vor face totul pentru a-și servi cu cinste poporul! *(Aplauze puternice).*

Noi pornim de la necesitatea întăririi, totodată, a solidarității cu popoarele care construiesc noua orînduire socială, care făuresc socialismul, cu popoarele care au scuturat jugul dominației străine și luptă pentru a-și consolida independența și suveranitatea, pentru a-și afirma capacitatea creatoare — atît în domeniul material, cît și în cel spiritual — cu forțele revoluționare, antiimperialiste de pretutindeni, care luptă pentru dreptate socială și națională, pentru transformarea progresistă a societății omenești, pentru libertate și egalitate între toate națiunile lumii. Pornim de la concepția revoluționară, materialist-dialectică și istorică, de la învățămintele istoriei care demonstrează că orice popor, indiferent de mărime, poate și trebuie să participe activ la soluționarea problemelor internaționale, să-și aducă contribuția la realizarea păcii, la dezvoltarea civilizației, la punerea cuceririlor științei în folosul omului, al libertății popoarelor, la făurirea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

Consider că în acest spirit trebuie să acționeze pe plan internațional Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste și organizațiile componente, manifestîndu-se astfel în strînsă concordanță cu întreaga politică a partidului și statului nostru socialist. În acest fel ne vom îndeplini atît obligațiile față de poporul nostru, cît și îndatoririle față de

cauza socialismului, a păcii şi colaborării internaţionale. *(Aplauze puternice).*

Acestea sînt cele cîteva idei pe care am ţinut să le subliniez în cadrul încheierii lucrărilor plenarei noastre. Aş dori să urez tuturor participanţilor la plenară, tuturor organizaţiilor pe care le reprezentaţi succes deplin în activitatea viitoare, multă sănătate şi fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA DE LA PALATUL MARII ADUNĂRI NAŢIONALE CONSACRATĂ CONFERIRII UNOR ÎNALTE ORDINE ŞI DISTINCŢII ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ŞI A DIPLOMEI DE ONOARE UNOR ORGANIZAŢII JUDEŢENE DE PARTID, CONSILII POPULARE JUDEŢENE, ÎNTREPRINDERI ŞI INSTITUTE DE CERCETARE

— 16 aprilie 1976 —

Dragi tovarăşi,

De data aceasta solemnitatea acordării unor înalte ordine şi distincţii ale Republicii Socialiste România are o semnificaţie deosebită prin faptul că acestea s-au acordat şi organizaţiilor judeţene de partid care au realizat cincinalul înainte de termen.

Este cunoscut cum s-a îndeplinit cincinalul. Prin eforturile tuturor oamenilor muncii, ale comuniştilor, ale organizaţiilor de partid din întreprinderi şi instituţii, din agricultură, ale organizaţiilor comunale, orăşeneşti, municipale şi judeţene, munca pentru realizarea cincinalului înainte de termen s-a desfăşurat cu rezultate deosebite. Aceste rezultate s-au materializat în creşterea, pe întregul cincinal, cu peste 100 de miliarde de lei a producţiei industriale, în sporirea generală a avuţiei naţionale, ceea ce a permis realizarea prevederilor de ridicare a nivelului de trai, material şi spiritual, al întregului nostru popor.

Iată de ce doresc, în primul rînd, să adresez, din nou, de la această tribună cele mai calde felicitări întregii noastre clase muncitoare, tuturor inginerilor și tehnicienilor, țărănimii, intelectualității, tuturor cetățenilor patriei noastre, care, fiecare la locul său de muncă, într-o măsură mai mare sau mai mică, au adus o contribuție de preț la succesele mărețe realizate în cincinalul 1971—1975. *(Aplauze puternice).*

Am acordat astăzi ordinele „Steaua Republicii Socialiste România" — de la clasa I la clasa a V-a — unui număr de 28 de județe. Ordinul clasa I l-au primit municipiul București și județele care au realizat cincinalul cu 6 luni mai devreme, iar celelalte, în mod corespunzător cu realizarea cincinalului — cu 5 luni, 4 luni, 3 luni sau o lună mai devreme.

Cred că sînt în asentimentul dumneavoastră, al tuturor, să adresăm felicitări comuniștilor și oamenilor muncii din aceste județe, care au adus o contribuție deosebită la realizarea cincinalului înainte de termen. *(Aplauze puternice).*

Doresc însă să menționez că mai avem un județ care a realizat cincinalul cu numai cîteva zile înainte de termen și, în conformitate cu clasificările noastre, nu a putut fi încadrat în categoria celor care au obținut ordine. Am acordat aceste ordine acelor județe care au realizat planul cincinal cu cel puțin o lună sau cu aproape o lună înainte de termen. Totuși, cred că, avînd în vedere eforturile depuse, merită să-i acordăm și acestui județ o mențiune pentru realizarea cincinalului înainte de termen. Este vorba de județul Harghita. *(Vii aplauze).*

Aș dori să adresez, de asemenea, calde felicitări județelor, întreprinderilor industriale, agricole, din transporturi, comerț, unităților de cercetare care au fost distinse astăzi cu ordine ale Republicii Socialiste România și cu

mențiuni pentru rezultatele obținute în 1975. *(Aplauze puternice).*

Cu această solemnitate, care a devenit tradițională de cîțiva ani de zile, încheiem aprecierile — aprecierile pozitive — asupra felului cum s-a lucrat în cincinalul trecut și în 1975.

Fără îndoială că nu numai cei care au obținut ordine și distincții au depus o activitate susținută. Însă, așa este întotdeauna întrecerea ; cineva trebuie să se afle pe locurile 1, 2 și 3. Desigur, dintre cei buni s-au afirmat cei mai buni. Dar trebuie să recunoaștem că fără efortul tuturor oamenilor muncii din industrie, al tuturor oamenilor muncii din agricultură, al tuturor cercetătorilor, realizarea programului complex de dezvoltare din cincinalul trecut și din 1975 nu ar fi fost posibilă. De aceea, doresc încă o dată să menționez că, apreciindu-i în mod deosebit pe cei clasați pe locul 1 și pe celelalte locuri și distinși cu ordine, trebuie să dăm, totodată, o înaltă apreciere tuturor oamenilor muncii din întreprinderi și instituții, din cercetare, din toate domeniile de activitate, să le urăm tuturor noi succese în activitatea viitoare ! *(Aplauze puternice).*

Sperăm că acordarea acestor distincții, aceste aprecieri vor constitui un stimulent atît pentru cei care s-au clasat pe locurile 3, 4, 5 sau au primit mențiuni, de a-și organiza mai bine activitatea și, astfel, de a ocupa un loc mai de frunte, cît și pentru toate județele, întreprinderile și instituțiile de a munci tot mai bine pentru a putea aspira la ocuparea în 1976 și în actualul cincinal a unor locuri cît mai de frunte.

Am intrat în cincinalul 1976—1980 cu un program măreț, la baza căruia stau hotărîrile Congresului al XI-lea al partidului nostru. Am încheiat deja primul trimestru din cele 20 ale acestui cincinal și putem spune că rezul-

tatele sînt bune atît în ce privește producția industrială, cît și activitatea în toate sectoarele vieții economice. Avem un program clar, avem planuri precise în toate sectoarele, pe ramuri, pe subramuri, pe grupe și chiar pe produse. Avem programe clare pentru agricultură, pînă la comune. Avem planuri de cercetare precise în toate institutele de cercetare — și ele prevăd sarcini foarte mari, de care depinde însăși realizarea prevederilor cincinalului.

După cum am menționat, putem aprecia că primul trimestru s-a încheiat cu rezultate pozitive. În toate sectoarele am trecut, cu elan, cu toate forțele la înfăptuirea prevederilor din acest an, deci a prevederilor cincinalului. Fără îndoială, tovarăși, că, fiind la început, avem încă multe de făcut, pe parcurs vor apărea lipsuri, greutăți — de aceea va trebui să depunem eforturi tot mai susținute pentru buna organizare a activității în toate domeniile.

La Congresul al XI-lea am caracterizat acest cincinal drept cincinalul revoluției tehnico-științifice. Aceasta pune răspunderi mari în fața cercetării științifice, a proiectării tehnologice, în fața întreprinderilor, a ministerelor, a tuturor oamenilor muncii din industrie și agricultură. Avem toate condițiile pentru a obține succese în realizarea acestui obiectiv, pentru a face ca nivelul tehnic și calitativ al întregii noastre producții și activități să corespundă obiectivelor trasate de Congresul partidului.

Se impun măsuri deosebite în domeniul creșterii productivității muncii, al reducerii consumurilor și a cheltuielilor materiale în general, al sporirii eficienței activității economice și al creșterii, pe această cale, a venitului național, a avuției naționale. Aceasta va avea drept urmare crearea unor condiții tot mai bune pentru înfăptuirea programului de ridicare a nivelului de trai material și spiritual al întregului nostru popor — țelul suprem al activității de făurire a societății socialiste multilateral

dezvoltate, esența politicii partidului nostru comunist. *(Aplauze puternice).*

Am deplina convingere că toate organizațiile noastre de partid, toate ministerele și conducerile întreprinderilor, conducerile cooperativelor, consiliile populare de toate gradele vor desfășura o intensă activitate pentru unirea eforturilor întregului nostru popor în vederea îndeplinirii cu succes a actualului cincinal, cincinal care va marca o etapă deosebită în dezvoltarea bazei materiale, în ridicarea României socialiste pe noi culmi de progres și civilizație. Fără nici o îndoială că toți oamenii muncii, fiecare cetățean al patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, vor munci cu toată însuflețirea, cu tot entuziasmul pentru a-și aduce contribuția la realizarea acestui măreț program de înflorire a patriei noastre.

Cu această convingere doresc să urez tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor noi și noi succese în activitatea de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Urez organizațiilor noastre de partid, tuturor conducătorilor din economie, întregului nostru activ succese tot mai mari, multă sănătate și multă fericire! *(Aplauze puternice, prelungite).*

TOAST LA DINEUL OFERIT DE PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUŞESCU, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII SENEGAL, LÉOPOLD SÉDAR SENGHOR, ŞI A DOAMNEI COLETTE SENGHOR

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România

— 20 aprilie 1976 —

Domnule preşedinte,

Doamnă Senghor,

Prieteni şi tovarăşi,

Îmi este deosebit de plăcut să vă salut în mod cordial ca oaspeţi dragi ai României socialiste pe dumneavoastră, domnule preşedinte, şi pe doamna Senghor, să-mi exprim satisfacţia de a folosi acest prilej pentru a continua dialogul rodnic început cu ani în urmă şi să vă urez o vizită cît mai plăcută în ţara noastră.

Am convingerea că întîlnirile şi convorbirile de pînă acum — şi sînt încredinţat că şi actuala vizită a dumneavoastră în România — vor contribui în mod deosebit la dezvoltarea colaborării multilaterale dintre ţările şi popoarele noastre. Poporul român, care a cunoscut vreme îndelungată asuprirea străină şi a dus lupte grele pentru cucerirea independenţei naţionale, a sprijinit întotdeauna lupta popoarelor împotriva dominaţiei străine, şi-a mani-

festat solidaritatea cu lupta poporului senegalez şi a salutat cu multă satisfacţie proclamarea independenţei sale naţionale. Ştim că profundele transformări revoluţionare care au loc în lumea de astăzi sînt rezultatul direct al luptei popoarelor împotriva dominaţiei străine, a imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, că, mai mult ca oricînd, în faţa popoarelor stă sarcina de a-şi întări solidaritatea pentru a-şi putea asigura dezvoltarea independentă, folosirea bogăţiilor naţionale în scopul ridicării bunăstării lor sociale şi spirituale.

Apreciem măsurile cu caracter progresist adoptate în Senegal în direcţia unor transformări înnoitoare ale societăţii. Dăm, de asemenea, o preţuire deosebită eforturilor pe care le depuneţi dumneavoastră, domnule preşedinte, întregul popor senegalez pentru dezvoltarea economico-socială a ţării, pentru progresul forţelor de producţie, pentru valorificarea bogăţiilor naţionale — ca premise şi condiţii esenţiale în vederea ridicării nivelului de trai material şi spiritual al maselor, creşterii gradului civilizaţiei moderne, al vieţii întregii dumneavoastră naţiuni. Cunoaştem, de asemenea, şi apreciem preocuparea constantă pe care o manifestaţi pentru înflorirea vieţii culturale a ţării dumneavoastră — cu vechi şi bogate tradiţii în sfera creării frumosului —, pentru îmbogăţirea tezaurului artistic al Senegalului şi afirmarea geniului poporului dumneavoastră în marea competiţie spirituală a lumii, pentru creşterea contribuţiei sale la patrimoniul cultural universal.

Veniţi în România într-un moment cînd poporul român a trecut la realizarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român, de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În cele cîteva zile pe care le veţi petrece în ţara noastră veţi avea posibilitatea să cunoaşteţi unele din aceste realizări sau, ca să fiu mai

exact — deoarece ați mai vizitat România —, să cunoașteți și alte realizări ale poporului român. Desigur, facem eforturi mari pentru a lichida starea de înapoiere de la care am pornit. Am obținut, este drept, unele realizări pe această cale, dar noi concepem socialismul ca o societate capabilă să satisfacă din plin necesitățile materiale ale omului și, totodată, ca o societate care să asigure participarea activă a tuturor cetățenilor la conducerea vieții economico-sociale, în toate domeniile. Aceasta este ceea ce noi numim, în România, o dezvoltare largă a democrației socialiste.

În același timp, societatea pe care o edificăm presupune imprimarea unui curs puternic dezvoltării științei și culturii, care constituie, dealtfel, factori determinanți ai progresului întregii noastre societăți. Cu atît mai mult cu cît trăim într-o epocă de mari cuceriri ale științei, de afirmare puternică a capacității omului de a fi stăpîn pe legile naturii, ale dezvoltării sociale și de a le pune în slujba sa.

Dorim ca socialismul pe care-l edificăm să fie caracterizat printr-un înalt umanism revoluționar, înțelegînd prin aceasta lichidarea oricărei inegalități și asupririi omului de către om, realizarea unor asemenea relații sociale în care omul să fie pe deplin stăpîn pe destinele sale, pe tot ceea ce se făurește în societate. Știm că pentru a ajunge la o asemenea dezvoltare multilaterală trebuie să depunem încă eforturi mari. Dar avem ferma convingere că pe drumul pe care am pornit vom reuși să obținem noi și noi succese și că vom ajunge la această societate, pe care noi o numim societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Cunoaștem preocupările dumneavoastră îndelungate pentru libertatea și bunăstarea poporului senegalez. Poate că și datorită acestui fapt întîlnirile și convorbirile pe care le-am avut pînă acum au dus la stabilirea unor relații

prietenești și au deschis calea unei colaborări active între cele două țări. Desigur, România se pronunță și realizează o colaborare cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială ; dar nu putem să nu recunoaștem că atunci cînd întîlnim șefi de stat, conducători de partide, oameni politici progresiști, înțelegerile noastre se realizează mult mai repede. Dealtfel, știu că dumneavoastră vă pronunțați, de asemenea, pentru o dezvoltare spre socialism a Senegalului. Fără îndoială, fiecare popor va trebui să-și realizeze acea societate și în asemenea forme care să corespundă tradițiilor, istoriei și dorințelor sale. Esențial este însă de a se făuri o societate a dreptății sociale care să asigure poporului, oamenilor bunăstarea și fericirea. Este necesar, totodată, ca și pe plan internațional să colaborăm tot mai strîns pentru a lichida vechea politică de dominație, pentru o politică nouă, de egalitate deplină între toate națiunile. Dumneavoastră, dînd tocmai un asemenea înțeles progresist dezvoltării poporului senegalez, ați redat aceasta și în versuri, în lucrările dumneavoastră — și aș dori să citesc cîteva din aceste versuri care mi se par foarte semnificative. Semnificative pentru felul de a înțelege rolul poporului în dezvoltarea societății, necesitatea ca oamenii politici să servească poporul și numai poporul, iar poeții să cînte poporul și numai poporul. Cred că am înțeles bine că acesta este sensul versurilor dumneavoastră :

„Noua noastră noblețe nu înseamnă a stăpîni poporul, ci a fi ritmul și inima lui...

Nu de-a fi cap mulțimii, ci, mai ales, gura și trîmbița sa...

Cine-ar putea să vă cînte, dacă nu fratele vostru de arme, fratele vostru de sînge".

Iată de ce, într-adevăr, dumneavoastră, unul din poeții renumiți ai Africii și, aș putea spune, unul dintre poeții

de seamă ai lumii, v-ați plasat în fruntea luptei pentru eliberare națională, pentru progres, pentru libertatea poporului.

Desigur, trăim într-o lume în continuă schimbare. Toate transformările care au loc întăresc convingerea că viitorul aparține acelora care se pronunță pentru o lume a dreptății sociale, a egalității între popoare, a respectului independenței și suveranității naționale, pentru pace trainică și colaborare activă între națiuni. Fără îndoială că realizarea unei lumi mai drepte și mai bune presupune unitate, luptă hotărîtă din partea tuturor acelora care se pronunță pentru progres. Nu putem să uităm nici un moment că în lume mai sînt forțe care pot să pună în pericol pacea, să amenințe independența și suveranitatea popoarelor. Dar noi avem ferma convingere că, acționînd cu fermitate și unite, popoarele, forțele progresiste de pretutindeni pot asigura triumful politicii noi în lume.

Noi, în Europa, sîntem acum preocupați de realizarea în viață a hotărîrilor Conferinței de la Helsinki. Nu aș putea să nu menționez faptul că deja unii ar dori — se pare — să uite semnăturile de pe aceste documente. Tocmai de aceea România se pronunță cu fermitate pentru realizarea în viață a acestor documente, pentru o politică de pace, de dezangajare militară, pentru transformarea Europei într-un continent al colaborării și păcii. Și aceasta nu interesează numai popoarele din Europa, ci toate popoarele lumii, nu numai pentru rolul important pe care Europa îl are în continuare în viața internațională, dar și pentru interdependența tot mai strînsă între diferite continente, între toate națiunile lumii.

Am sprijinit activ lupta popoarelor africane pentru independență, mișcările de eliberare națională din coloniile portugheze. Am salutat victoria pe care acestea au obținut-o prin proclamarea independenței lor naționale. Mai

sînt încă probleme de soluționat în Africa, în primul rînd problema Rhodesiei, a Namibiei și Africii de Sud. De asemenea, sînt încă probleme deosebite legate de consolidarea independenței și suveranității naționale, de asigurarea progresului economico-social. România dezvoltă larg colaborarea cu toate popoarele africane care duc o asemenea politică. Am dori ca relațiile dintre România și Senegal să joace un rol mai activ în această direcție.

Sîntem, desigur, preocupați de situația din Orientul Mijlociu. Considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru a se ajunge la o pace dreaptă și trainică în această regiune, care presupune retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate și soluționarea problemei palestinene, inclusiv a formării unui stat palestinean independent și, desigur, realizarea unor asemenea relații care să garanteze suveranitatea și integritatea teritorială a tuturor statelor din această zonă.

Sîntem, de asemenea, preocupați de rezolvarea cît mai grabnică a problemei cipriote, de soluționarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor pașnice.

Acordăm o mare atenție problemelor lichidării subdezvoltării. România, ca țară socialistă și, în același timp, ca țară în curs de dezvoltare, este interesată direct în crearea noii ordini economice internaționale. Aș dori să folosesc acest prilej pentru a exprima încă o dată mulțumirile noastre pentru sprijinul pe care Senegalul l-a acordat României în vederea intrării în grupul țărilor în curs de dezvoltare. Dorim ca țările în curs de dezvoltare să acționeze într-o colaborare tot mai strînsă, să se sprijine reciproc în asigurarea progresului lor economic și social și pentru realizarea noii ordini economice internaționale.

Problemele multiple pe care le are de soluționat omenirea cer participarea activă a tuturor statelor, indiferent de mărimea lor, la activitatea internațională. În acest

cadru apreciem că trebuie să facem totul pentru ca Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale să aibă un rol tot mai activ în soluționarea acestor probleme. Este tot mai evident că nici o problemă nu se poate soluționa astăzi în detrimentul vreunui popor sau fără participarea și acordul fiecărui popor. Schimbările care s-au produs în lume demonstrează cu putere că, atunci cînd un popor este hotărît să-și asigure independența, nu există nici o forță în lume să-l poată împiedica. Fără îndoială că lupta cere jertfe ; și poporul român a dat jertfe în lupta sa pentru independență, ca și poporul senegalez. Știm ce jertfe mari au dat poporul vietnamez și multe alte zeci și zeci de popoare. Dar nici o jertfă nu este prea mare atunci cînd un popor își apără libertatea și demnitatea.

Cu aproape 100 de ani în urmă, sau poate ceva mai mult, un poet român spunea :

„Decît să trăiești în genunchi,
Mai bine să mori în picioare".

Într-adevăr, nici un popor nu a vrut și nu va dori să trăiască în genunchi, plecat. Și tocmai aceasta ne dă garanția că viitorul aparține popoarelor care doresc să fie libere și independente.

Domnule președinte,

În toată această activitate internațională tumultuoasă s-a realizat o colaborare strînsă între țările noastre. Am deplina convingere că vizita dumneavoastră va contribui la realizarea unor acorduri și înțelegeri care să așeze pe o bază nouă și trainică colaborarea bilaterală, cît și internațională dintre țările noastre.

Cu această convingere, și avînd în vedere că această

colaborare va servi atît popoarelor noastre, cît și cauzei păcii internaționale, doresc să toastez :

în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte, a doamnei Senghor ;

pentru progresul și bunăstarea poporului senegalez prieten ;

pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre România și Senegal ;

pentru colaborare și pace în întreaga lume ;

în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUVÎNT LA CEREMONIA SEMNĂRII DOCUMENTELOR OFICIALE ROMÂNO-SENEGALEZE

Cu prilejul vizitei în Republica Socialistă România a președintelui Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, și a doamnei Colette Senghor

— 24 aprilie 1976 —

Domnule președinte,

Domnilor,

Tovarăși,

Prin semnarea Declarației solemne comune, a Acordului de colaborare economică și tehnico-științifică pe termen lung și a celorlalte documente concretizăm într-un mod deosebit rezultatele vizitei dumneavoastră în România.

Vizita și convorbirile pe care le-am avut ne-au dat posibilitatea să ajungem la acorduri și înțelegeri comune cu privire la colaborarea economică, tehnico-științifică și culturală dintre țările noastre. Prin documentele semnate astăzi așezăm această colaborare pe o bază juridică trainică, punem în mod expres la temelia acestei colaborări principiile deplinei egalități, respectului și avantajului reciproc. Fără nici o îndoială că viitorul rezervă o perspectivă minunată colaborării multilaterale dintre popoarele noastre.

Un document de deosebită importanță este Declarația solemnă comună, care consemnează faptul că în problemele fundamentale ale vieții internaționale, ale dezvoltării contemporane țările noastre sînt animate de dorința de a pune capăt vechii politici de inechitate și de a acționa pentru realizarea unei politici noi, bazată pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, pe renunțarea la forță și la amenințarea cu forța.

În cursul convorbirilor am ajuns la înțelegerea comună de a intensifica colaborarea țărilor noastre pe plan internațional, în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale.

Iată de ce doresc să exprim deplina satisfacție a noastră, a poporului român pentru rezultatele deosebit de fructuoase ale vizitei dumneavoastră în România, vizită care reprezintă un moment de seamă în relațiile dintre cele două țări.

V-aș ruga să transmiteți poporului prieten senegalez sentimentele de prietenie și solidaritate ale poporului român și cele mai bune urări de prosperitate și bunăstare. *(Aplauze).*

CUVÎNTARE LA CONGRESUL UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA

— 26 aprilie 1976 —

Stimaţi tovarăşi,

Deschiderea lucrărilor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor îmi oferă prilejul de a vă adresa dumneavoastră, tuturor membrilor sindicatelor, clasei muncitoare, oamenilor muncii din întreaga ţară, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat şi al guvernului Republicii Socialiste România, precum şi al meu personal, un salut călduros şi cele mai bune urări. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Congresul sindicatelor — cea mai largă organizaţie a clasei muncitoare, clasa conducătoare a societăţii, a maselor de oameni ai muncii din România — reprezintă un eveniment de mare însemnătate în viaţa politică şi socială a patriei noastre. Acest congres este chemat să facă bilanţul activităţii desfăşurate de sindicate în cincinalul trecut şi să stabilească obiectivele, sarcinile şi măsurile ce trebuie întreprinse în continuare pentru unirea forţelor clasei

muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiţii a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, a prevederilor Programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. *(Aplauze îndelungate).*

Examinînd într-un spirit de înaltă exigenţă şi răspundere comunistă modul în care au acţionat pentru înfăptuirea directivelor partidului nostru, contribuţia adusă la activitatea generală de conducere a societăţii, trăgînd concluzii atît din realizări cît şi din lipsurile şi neajunsurile manifestate, congresul trebuie să determine ridicarea pe un plan superior a întregii munci a sindicatelor, creşterea rolului lor în elaborarea şi transpunerea cu succes în viaţă a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, în ridicarea bunăstării materiale şi spirituale a tuturor celor ce muncesc, a întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).*

Stimaţi tovarăşi,

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor are loc la puţin timp după încheierea cu succes a cincinalului 1971—1975 şi trecerea la înfăptuirea noului plan cincinal, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al partidului. Cincinalul pe care l-am terminat de curînd a marcat o perioadă de măreţe realizări şi profunde transformări înnoitoare în întreaga viaţă economico-socială a ţării. În decursul acestor ani am obţinut progrese remarcabile în dezvoltarea şi modernizarea forţelor de producţie, în creşterea potenţialului economic al ţării, în sporirea avuţiei naţionale. Dezvoltarea industriei într-un ritm de peste 13% anual a avut drept urmare realizarea, în 1975, a unei producţii globale egale cu cea creată în întreg deceniul 1951—1960. Faţă de anul 1970, producţia industrială a ţării

noastre a crescut, pe întregul cincinal, cu aproape 85%, iar venitul național cu peste 70%. A continuat procesul de dezvoltare intensivă a agriculturii — ramură de bază a economiei noastre naționale —, care, în ciuda unor condiții climatice nefavorabile, a realizat o producție cu peste 25% mai mare decît în perioada cincinalului precedent. Am înregistrat mari progrese în dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii, în toate ramurile economiei naționale și vieții sociale.

Au fost înfăptuite cu succes prevederile cincinalului trecut în domeniul creșterii nivelului de trai, material și spiritual al poporului. Aplicarea noului sistem de retribuire și generalizarea majorării retribuțiilor au făcut ca la finele anului trecut retribuția medie să se ridice la 1 975 de lei. Pe ansamblu, veniturile reale totale ale populației au sporit, față de 1970, cu 46%, respectiv cu 74 miliarde de lei. A continuat să fie îmbunătățită aprovizionarea oamenilor muncii, volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist fiind în 1975 de 11 ori mai mare decît în 1950. În cursul cincinalului 1971—1975 populația a primit pentru consum cu aproape 1 300 000 de tone de carne mai mult decît în cincinalul anterior, cu 27 270 000 de hectolitri de lapte, cu aproape 500 000 de tone de zahăr, cu circa 140 000 de tone de ulei, cu peste 6 miliarde de ouă, legume cu aproape 2 300 000 de tone, încălțăminte cu 54 000 000 de perechi, țesături cu 520 000 000 de metri pătrați ; de asemenea, s-au vîndut, prin comerțul socialist, cu peste 500 000 mai multe televizoare, peste 300 000 de frigidere, 425 000 de bucăți aparate de radio și alte produse industriale. S-a dezvoltat în continuare construcția de locuințe, realizîndu-se pe întregul cincinal, din fondurile și cu sprijinul statului, 512 000 de apartamente și aproximativ 240 000 de case în regie proprie din fondurile populației.

S-a lărgit și îmbunătățit rețeaua instituțiilor social-culturale și de ocrotire a sănătății publice.

S-a acționat, de asemenea, pe scară largă și în mod consecvent pentru perfecționarea relațiilor de producție și sociale, pentru adîncirea democrației socialiste și intensificarea participării maselor populare la conducerea treburilor obștești, a statului, pentru aplicarea normelor și principiilor eticii și echității socialiste în întreaga viață a societății noastre. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Marile victorii obținute în anii cincinalului 1971—1975 demonstrează încă o dată cu putere realismul orientărilor partidului nostru în toate domeniile de activitate, capacitatea sa de a asigura progresul neîntrerupt al României pe calea luminoasă a socialismului și comunismului, a prosperității și fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).* Aceste remarcabile succese confirmă încă o dată justețea politicii sale marxist-leniniste, care are la bază aplicarea creatoare la realitățile și în condițiile concrete ale României a legităților socialismului, a adevărurilor universal valabile, preocuparea constantă pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei, pentru industrializarea intensă a țării, pentru înflorirea științei și culturii, pentru ridicarea gradului de civilizație a întregii noastre națiuni. Toate aceste mărețe înfăptuiri demonstrează capacitatea clasei muncitoare de a asigura ridicarea întregii națiuni pe o treaptă nouă de dezvoltare. Ele sînt rodul activității intense, a muncii pline de abnegație desfășurate de clasa muncitoare, de țărănime, intelectualitate, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, care aplică neabătut politica partidului nostru comunist, al cărui țel suprem este slujirea intereselor întregului nostru popor, făurirea unei vieți demne și îmbelșugate, întărirea independenței și suveranității patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

De la tribuna acestui înalt forum al clasei muncitoare, al oamenilor muncii, adresez minunatei noastre clase muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor constructorilor socialismului din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, cele mai calde felicitări pentru succesele dobîndite în cincinalul trecut, pentru contribuția adusă la înflorirea patriei — și le urez noi și tot mai mari împliniri în activitatea consacrată progresului neîntrerupt și multilateral al României socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Fără îndoială că în tot ceea ce s-a realizat în acești ani se cuprinde și aportul organizațiilor sindicale, al organelor de conducere ale sindicatelor. De aceea, urările și felicitările adresate oamenilor muncii sînt deopotrivă adresate organizațiilor sindicale, organelor lor de conducere, care și-au îndeplinit și își îndeplinesc cu cinste misiunea încredințată de clasa muncitoare. Urez tuturor activiștilor sindicali să-și îndeplinească și în viitor, în cele mai bune condiții, îndatoririle față de clasa noastră muncitoare, să facă întotdeauna totul pentru a sluji clasa muncitoare, poporul, cauza socialismului și comunismului în România. *(Aplauze puternice, urale îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Dragi tovarăși,

În centrul dezbaterilor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor vor sta, fără îndoială, problemele legate de ridicarea rolului și sarcinilor sindicatelor în unirea eforturilor oamenilor muncii pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea, a planului cincinal 1976—1980, care marchează intrarea patriei noastre într-o etapă nouă, superioară de propășire economică și socială, etapă caracterizată prin accentuarea procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. În actualul cincinal

vom continua politica de dezvoltare în ritm înalt a forțelor de producție, de modernizare a întregii economii.

Producția globală a industriei va crește într-un ritm mediu anual de circa 11%, urmînd să ajungă în 1980 la circa 1 000 miliarde de lei. Vor căpăta o extensiune puternică industria constructoare de mașini — îndeosebi de mașini-unelte și utilaje tehnologice —, industria metalurgică și industria chimică, precum și celelalte ramuri promotoare ale progresului tehnic în întreaga economie. De asemenea, se va acorda o atenție deosebită dezvoltării și modernizării industriei bunurilor de consum, industriei ușoare și alimentare, în vederea satisfacerii în condiții superioare a nevoilor de viață ale întregii populații.

Cincinalul actual prevede, de asemenea, dezvoltarea intensivă a agriculturii și, ca urmare, creșterea cu circa 30% a producției agricole față de perioada 1971—1975. Paralel cu sporirea culturilor vegetale, un accent special se va pune pe asigurarea progresului rapid al zootehniei. Se prevede înfăptuirea unui vast program de irigații și amenajări funciare, care va permite gospodărirea cît mai rațională a fondului nostru funciar, precum și accelerarea procesului de mecanizare și chimizare a producției agricole.

O importanță deosebită pentru accelerarea dezvoltării economice în perioada actualului cincinal are înfăptuirea planului de investiții, care însumează circa 1 000 miliarde de lei ; aceasta va asigura creșterea puternică și repartizarea rațională pe tot cuprinsul țării a forțelor de producție, ridicarea economico-socială substanțială a tuturor județelor țării.

Se va acționa pentru aplicarea programului național de sistematizare a localităților urbane și rurale, realizîndu-se în acest cadru, concomitent cu dezvoltarea în continuare a actualelor orașe, transformarea treptată în orașele agri-

cole sau agroindustriale a unui număr de circa 120 de centre comunale. Acțiunea de sistematizare va contribui într-o măsură însemnată la apropierea condițiilor de muncă și de viață de la sate de cele de la orașe, la ridicarea gradului de civilizație a întregii noastre societăți.

Vor cunoaște în continuare un puternic avînt știința, învățămîntul, cultura — factori de bază ai progresului societății noastre socialiste.

Realizările obținute în activitatea economică în primul trimestru al acestui an — primul din cele douăzeci de trimestre ale cincinalului —, îndeplinirea și chiar depășirea indicatorilor planului demonstrează că întregul nostru popor este hotărît să facă totul pentru a da viață hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului, confirmă realismul obiectivelor noului cincinal, faptul că dispunem de tot ce este necesar pentru îndeplinirea cu succes a tuturor prevederilor sale, pentru asigurarea progresului neîntrerupt al patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice)*.

Realizarea cu succes a prevederilor cincinalului în care am intrat va avea ca urmare o puternică creștere a potențialului economic al României, a bogăției noastre naționale, care urmează să se cifreze în 1980 la aproape 2 000 miliarde de lei. Venitul național va spori, de asemenea, într-un ritm anual de peste 11%.

Pe baza dezvoltării în continuare în ritm înalt a economiei socialiste, a creșterii produsului social și a venitului național, în cincinalul 1976—1980 se va înfăptui un vast program de ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului, de sporire a gradului de civilizație și bunăstare a tuturor celor ce muncesc. În această perioadă veniturile totale reale ale oamenilor muncii vor crește cu circa 37%. Retribuția reală va spori cu 18—20%, iar veniturile reale ale țărănimii cu 20—25%. Pe întreaga economie se vor crea încă 1 000 000 de noi locuri de muncă.

Totodată, se vor mări cu peste 50% cheltuielile social-culturale ale statului, ajungînd în 1980 la circa 11 000 de lei pe o familie, față de 7 400 de lei în 1975. În această perioadă se vor construi din fondurile statului 815 000 de apartamente, estimîndu-se, totodată, că populația își va construi, în regie proprie, încă circa 300 000 de locuințe noi. Se va asigura, de asemenea, lărgirea bazei materiale a învățămîntului, științei și culturii, a ocrotirii sănătății.

Ca rezultat al continuării ferme a politicii de industrializare, al dezvoltării puternice a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, în 1980 peste 70% din forța de muncă activă va lucra în sectoarele neagricole, iar din aceasta aproape 50% în industrie și construcții. Aceasta va constitui o schimbare fundamentală în structura forțelor de producție și socială a țării noastre, marcînd transformarea României într-o țară industrial-agrară, în care rolul preponderent îl va avea industria.

Toate realizările de pînă acum, precum și prevederile privind dezvoltarea patriei în noua etapă demonstrează justețea politicii partidului nostru de repartizare a venitului național pentru fondul de consum și fondul de dezvoltare. Datorită acestei politici, a alocării unei treimi din venitul național pentru dezvoltare, am putut asigura progresul accelerat al economiei și, ca urmare, creșterea în ultimii 10 ani de circa 2,5 ori a venitului național. Pe această bază am putut spori venitul național pe locuitor de la circa 7 670 de lei, cît era în 1965, la peste 17 000 de lei în 1975. Dacă am fi acordat, de exemplu, numai 25% pentru dezvoltare, am fi realizat un ritm mai redus de creștere economică, iar venitul național ar fi fost mult mai mic, cel mult ar fi putut ajunge la circa 14 000 de lei pe locuitor.

În această situație, dacă am fi alocat pentru consum

un procent de 75% și pentru dezvoltare de 25%, fondul de consum pe locuitor ar fi ajuns la circa 10 500 de lei. Or, prin alocarea a 67% pentru consum și a 33% pentru dezvoltare am ajuns la creșterea arătată mai sus a producției materiale și a venitului național și la un fond de consum pe locuitor de circa 11 800 de lei.

În prezent, venitul național al României este de 3—4 ori mai mic, adică de circa 1 000 de dolari pe locuitor, față de țările cu o dezvoltare medie. Dar în 1960 această diferență era de 8—10 ori. Este evident că am realizat progrese însemnate, dar mai avem încă mult de făcut pentru a lichida rămînerea în urmă de la care am pornit. În această situație, chiar dacă am aloca pentru consum întregul venit național — ceea ce, desigur, nu este posibil —, consumul ar fi în România tot de cîteva ori mai mic decît în țările la care m-am referit anterior, care au un venit național mai mare. Iată de ce este necesar să menținem o înaltă rată a acumulării, pentru a ajunge în 1990 la un venit național de circa 2 500—3 000 de dolari pe locuitor. Pentru realizarea acestei creșteri este necesar ca și în continuare să consacrăm o parte însemnată din venitul național dezvoltării, deoarece numai astfel vom putea lichida rămînerea în urmă moștenită din trecut, vom putea asigura progresul mai rapid al avuției naționale și creșterea, pe această bază, a bunăstării generale, asigurarea independenței și suveranității patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Este un adevăr axiomatic că socialismul și comunismul nu se pot înfăptui fără o puternică bază materială, fără dezvoltarea în ritm intens și modernizarea continuă a forțelor de producție, desigur, aceasta în condițiile realizării unui raport rațional între diferite categorii de venituri, ale aplicării ferme în viață a normelor și principiilor echității socialiste — caracteristică fundamentală, *sine qua non*, a noii orînduiri sociale. Apare de la sine înțeles că dacă n-am asigura în continuare un ritm înalt de creștere a forțelor de producție, dacă am schimba raportul între fondul de dezvoltare și cel de consum, am ajunge să batem pasul pe loc, ceea ce, în condițiile unei vertiginoase dezvoltări contemporane, ar avea drept consecință adîncirea decalajului ce desparte România de țările avansate economic, condamnarea țării noastre la rămînere în urmă pentru o lungă perioadă de timp. În aceste condiții s-ar diminua ritmul sporirii venitului național, deci și al veniturilor oamenilor muncii, al nivelului lor de trai, s-ar afecta însăși cauza independenței noastre naționale, a afirmării tot mai puternice a României în marea competiție a progresului mondial, în întreaga viață internațională. Experiența din trecut a țării noastre, cînd s-a redus fondul de dezvoltare, cît și experiența altor țări sînt deosebit de grăitoare în această privință. Iată de ce realizarea unei rate înalte a acumulării este o problemă fundamentală pentru prezentul și viitorul patriei noastre, pentru participarea activă a României la schimbul de valori mondiale, la diviziunea internațională a muncii, o condiție pentru a putea ține pasul cu marile cuceriri ale revoluției tehnico-științifice, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism. *(Aplauze puternice).*

Trebuie să fim conștienți de faptul că istoria va reține, iar generația noastră va fi judecată nu atît după cît s-a consumat la un moment dat în societate, ci mai ales după ce s-a făcut pentru a asigura progresul rapid și multilateral al României, pentru a asigura un viitor fericit, comunist, națiunii noastre. Nu trebuie să uităm nici un moment că pentru a făuri un destin luminos poporului nostru, pentru a întări independența țării, pentru a construi cu succes societatea socialistă multilateral dez-

voltată și comunismul trebuie să asigurăm mijloacele necesare creșterii în ritm înalt a forțelor de producție, înflorirea întregii economii socialiste, sporirea avuției noastre naționale și ridicarea, pe această bază, a gradului de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor. *(Aplauze îndelungate).*

Tocmai pornind de la această orientare principială a partidului nostru — expresie a înaltei sale răspunderi față de soarta națiunii noastre socialiste —, actualul cincinal prevede obiective de mare amploare. Înfăptuirea cu succes a acestora impune să acționăm cu cea mai mare fermitate în toate domeniile producției materiale, în toate sferele și compartimentele societății. Aceasta cere o activitate intensă din partea clasei muncitoare, a întregului popor. Concomitent cu realizarea sarcinilor cantitative ale cincinalului trebuie să punem pe prim plan ridicarea calității producției, a nivelului tehnic și a performanțelor tuturor produselor pe care le realizăm ! Să asigurăm promovarea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne în toate ramurile economiei naționale, făcînd ca actualul cincinal să devină cincinalul afirmării plenare a revoluției tehnico-științifice în România în toate sectoarele de activitate. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Este necesar, de asemenea, să acționăm cu cea mai mare hotărîre pentru gospodărirea cu maximum de randament a mijloacelor de care dispunem, pentru reducerea consumurilor de materiale și, în general, pentru diminuarea tuturor cheltuielilor de producție. Pe această bază vom putea asigura creșterea continuă a eficienței economice, sporirea venitului național. Pornind de la adevărul că forța hotărîtoare a realizării întregii dezvoltări materiale și spirituale este omul, va trebui să acordăm o atenție deosebită pregătirii cadrelor, ridicării continue a nivelului lor de calificare, a cunoștințelor tehnico-științifice și de

specialitate ale tuturor oamenilor muncii, precum și perfecționării organizării muncii și producției în toate domeniile. Clasa muncitoare, oamenii muncii nu trebuie să uite nici o clipă înaltele îndatoriri ce le revin în dezvoltarea economică a țării, atît în calitatea lor de proprietari ai mijloacelor de producție și de producători ai bunurilor materiale, cît și de beneficiari direcți a tot ceea ce se realizează în societatea noastră.

Este de înțeles că vastul program de activitate prevăzut pentru următoarea etapă de cinci ani stabilește sarcini și răspunderi deosebit de mari și pentru sindicatele din țara noastră. Ele sînt chemate să pună în centrul întregii lor activități unirea eforturilor oamenilor muncii pentru realizarea cu succes a mărețelor obiective stabilite de Congresul al XI-lea al partidului. Domeniul fundamental în care sindicatele sînt chemate să se manifeste cu o sporită forță și capacitate organizatorică este buna desfășurare a activității productive, realizarea tuturor prevederilor planurilor și programelor noastre economice. Sindicatele trebuie să militeze pentru dezvoltarea inițiativei și capacității creatoare a oamenilor muncii, pentru întărirea ordinii și disciplinei în producție, pentru cultivarea unui spirit de înaltă răspundere în vederea îndeplinirii exemplare a sarcinilor cantitative și calitative ale planului de stat, punînd în centrul preocupărilor creșterea productivității muncii, diminuarea costurilor de producție, ridicarea continuă a calității și nivelului tehnic al producției. *(Aplauze puternice).*

În același timp, sindicatele trebuie să acorde cea mai mare atenție problemelor sociale, modului cum se realizează în practică politica partidului nostru în domeniul îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii. Sindicatele sînt chemate să vegheze cu consecvență la aplicarea strictă a legislației muncito-

rești, a principiilor retribuției socialiste și stimulării materiale și morale a celor ce muncesc, la realizarea măsurilor de protecție a muncii, preocupîndu-se constant ca însemnatele fonduri alocate de statul nostru socialist în acest scop să fie folosite cu cele mai bune rezultate. O sarcină importantă a sindicatelor este și preocuparea pentru sănătatea celor ce muncesc, pentru organizarea în cele mai bune condiții a odihnei și recreării, pentru dezvoltarea fizică și intelectuală a tuturor cetățenilor. Ele trebuie să afirme cu putere necesitatea realizării în cele mai bune condiții a politicii partidului, al cărei țel suprem este făurirea bunăstării și fericirii celor ce muncesc, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor, asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea liberă a omului, pentru manifestarea plenară a personalității sale, a capacităților și aptitudinilor lui în slujba progresului general al societății, al patriei. *(Vii și puternice aplauze).*

Odată cu creșterea forțelor de producție va avea loc perfecționarea continuă a relațiilor de producție și sociale. Ca urmare a schimbărilor economico-sociale obiective și a aplicării politicii partidului și statului, va continua procesul de omogenizare a societății socialiste românești. Se va realiza apropierea tot mai accentuată dintre clasele și categoriile sociale ce compun societatea noastră, se vor întări unitatea și coeziunea întregului popor în jurul Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii noastre societăți. *(Aplauze puternice).* Una dintre cele mai importante schimbări va fi creșterea în continuare a rîndurilor clasei muncitoare, ridicarea nivelului său profesional, politic și ideologic, creșterea ponderii sale în dezvoltarea avuției naționale, întărirea poziției sale conducătoare în opera de făurire a noii orînduiri, în asigurarea progresului general al României. Va trebui să acționăm pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a rolului

conducător al clasei muncitoare în societate și, totodată, pentru întărirea unității între muncitori, țărani și intelectuali, dintre toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, asigurînd astfel forța socială capabilă să determine progresul neîntrerupt al României pe calea comunismului. *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R.!").*

Pornind de la aceste realități, partidul și statul nostru vor acorda în continuare o atenție deosebită perfecționării cadrului organizatoric de participare a maselor muncitoare, a întregului popor la conducerea întreprinderilor, a întregii vieți economice și sociale. În acest sens vor fi dezvoltate și perfecționate formele de conducere colectivă din întreprinderi și instituții, va fi adîncită democrația muncitorească atît în sfera producției materiale, cît și în viața socială și de stat.

Participînd în toate organele de conducere — inclusiv în guvern —, sindicatele au largi posibilități de a-și spune cuvîntul, exprimînd interesele și aspirațiile maselor largi de oameni ai muncii la elaborarea și adoptarea deciziilor care privesc mersul înainte al națiunii noastre. Ele trebuie să folosească din plin aceste posibilități, asigurînd participarea activă a oamenilor muncii din întreprinderi și instituții la conducerea treburilor economice și sociale, la însăși guvernarea țării. Avînd răspunderea organizării adunărilor generale ale oamenilor muncii, sindicatele trebuie să militeze cu consecvență pentru creșterea rolului acestora în viața întreprinderilor și instituțiilor, în dezvoltarea democrației noastre economice, muncitorești, a democrației socialiste.

Conducînd și organizînd eforturile întregii națiuni în marea ctitorie a poporului și civilizației moderne, partidul nostru asigură condițiile pentru dezvoltarea continuă a democrației socialiste în cadrul întregii societăți, pentru perfecționarea formelor organizatorice de participare ne-

mijlocită a întregului popor la conducerea statului, considerînd că aceasta este o necesitate obiectivă a însăși înaintării pe calea socialismului și comunismului, un factor determinant al întăririi orînduirii noastre noi. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

O sarcină importantă a sindicatelor este aceea de a asigura participarea maselor muncitoare, în cadrul Frontului Unității Socialiste, la activitatea politică generală, cît și la efectuarea controlului obștesc de masă asupra diferitelor sectoare sociale legate de satisfacerea cerințelor oamenilor muncii, de rezolvarea propunerilor cetățenilor privind perfecționarea activității în aceste importante domenii. Controlul clasei muncitoare, al maselor populare este o parte componentă inseparabilă a conducerii democratice, a participării oamenilor muncii, a poporului la guvernarea societății, a afirmării democrației socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).* La baza acestei orientări a partidului nostru stă concepția marxist-leninistă cu privire la rolul hotărîtor al maselor în făurirea istoriei, la faptul că edificarea orînduirii socialiste nu poate fi decît expresia voinței conștiente a maselor, că esența socialismului însăși este umanismul revoluționar — principiu care pune în centrul întregii activități sociale omul, demnitatea lui, egalitatea, dreptatea socială și națională, deplina egalitate în drepturi între toți cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, împlinirea idealurilor celor mai înalte ale creatorilor valorilor materiale și spirituale. *(Aplauze puternice).*

Sindicatele au fost învestite cu atribuții și răspunderi însemnate în educarea comunistă a oamenilor muncii, în dezvoltarea conștiinței socialiste și cultivarea unei atitudini noi, înaintate față de muncă și societate. Ele sînt chemate să aducă o contribuție tot mai activă la întreaga politică a partidului de formare a omului nou al societății

noastre, la promovarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste. Sindicatele au datoria să acționeze ferm pentru combaterea mentalităților retrograde, a tendințelor de nesocotire a intereselor generale ale societății. Să nu uităm că în mentalitatea unor oameni — desigur nu atît din rîndul clasei muncitoare — mai persistă rămășițe ale concepțiilor vechi, ale spiritului burghez și mic-burghez, că unii ar dori să dea cît mai puțin societății, dar în schimb să primească cît mai mult. Asemenea oameni, în numele principiilor socialismului, ar dori un sistem de cointeresare materială în care să fie stimulate și recompensate nu atît munca, cît chiulul, sustragerea de la îndatoririle sociale ; după asemenea oameni și pentru a trîndăvi s-ar cere ceva „eforturi" — vă aduceți aminte de povestea cu leneșul care a preferat să fie dus la spînzurătoare decît să-și ia mîncarea — care s-ar cuveni să fie recompensate într-un mod special, poate mai mult chiar decît munca. *(Animație ; aplauze).*

Este timpul să punem capăt cu hotărîre acestei mentalități, să realizăm cu fermitate în viață principiul după care în societatea noastră nimănui nu i se poate asigura mai mult decît dă societății, nimeni nu poate trăi fără muncă, nimănui nu i se poate îngădui să prospere de pe urma leneviei. Nu poate fi tolerată încercarea de a trăi din expediente sau din frustrarea societății și a membrilor ei. Parazitismul, sub orice formă s-ar manifesta, constituie o manifestare profund retrogradă, cu caracter antisocial, și nu trebuie tolerat sub nici un motiv. Principiile echității socialiste care stau la baza retribuției noastre cer ca fiecare să primească în raport cu contribuția concretă pe care o aduce — la locul său de muncă — la progresul societății, la dezvoltarea economico-socială a patriei. Toți cetățenii trebuie să fie conștienți că bunăstarea și fericirea lor depind de felul cum este gospodărită avuția națională,

de felul cum acționează pentru întărirea și dezvoltarea continuă a proprietății socialiste — singura sursă a progresului societății, a întăririi independenței și suveranității naționale, a ridicării nivelului de trai, material și spiritual, al întregului nostru popor. *(Aplauze puternice).*

Este evident că pentru a-și îndeplini în bune condiții sarcinile și atribuțiile deosebit de importante ce le revin în etapa actuală de dezvoltare a societății, sindicatele trebuie să acorde o atenție sporită îmbunătățirii organizării propriei lor activități, perfecționării stilului și metodelor de muncă, lichidării manifestărilor de birocratism și formalism care mai dăinuie în activitatea lor. Ele trebuie să întărească necontenit legăturile cu masele de oameni ai muncii, să cunoască îndeaproape cerințele și preocupările acestora, să manifeste o înaltă solicitudine față de propunerile și sugestiile maselor, față de cerințele lor justificate, să dezvolte cît mai larg democrația sindicală. Centrul de greutate al muncii activiștilor sindicali trebuie să fie întreprinderea, unitatea de producție, locul unde trăiesc și muncesc oamenii. Numai în strînsă legătură cu masele, activul sindical, conducerea sindicatelor pot să-și îndeplinească misiunea, iar sindicatele pot reprezenta o forță tot mai puternică în societatea noastră socialistă. *(Aplauze puternice).*

Este necesar ca organele și organizațiile de partid, comuniștii care lucrează în cadrul sindicatelor să acorde o atenție sporită îmbunătățirii muncii acestora, creșterii continue a rolului și răspunderii lor în activitatea economico-socială, în unirea eforturilor oamenilor muncii, în educația comunistă a maselor, în întreaga operă de construcție socialistă. Sindicatele trebuie să devină un instrument tot mai eficient prin care oamenii muncii să poată participa efectiv la soluționarea tuturor problemelor dezvoltării societății noastre. Numai astfel activitatea sindica-

telor va corespunde pe deplin exigențelor tot mai mari pe care le pune în fața lor perspectiva dezvoltării societății noastre în noua etapă istorică. Numai astfel activul sindical, organele de conducere, de jos pînă sus sau, dacă vreți, de sus pînă jos, se vor ridica la nivelul cerințelor dezvoltării societății noastre, își vor spori contribuția la soluționarea problemelor, își vor îndeplini în tot mai bune condiții misiunea față de membrii sindicatelor, de clasa muncitoare, de întregul nostru popor, față de cauza socialismului, a progresului și bunăstării națiunii noastre. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși,

Punînd în centrul activității preocuparea permanentă pentru dezvoltarea economico-socială a țării, pentru edificarea cu succes a orînduirii socialiste pe pămîntul României, partidul nostru acordă, totodată, o atenție deosebită vieții internaționale, promovează o politică externă activă de pace și colaborare cu toate popoarele, pornind de la unitatea dialectică, indisolubilă care există între sarcinile naționale și îndatoririle internaționale ale clasei muncitoare, ale statului socialist.

Întreaga desfășurare a evenimentelor internaționale a confirmat și confirmă pe deplin justețea aprecierilor Congresului al XI-lea al partidului nostru cu privire la evoluția mondială, punînd în evidență caracterul profund realist al orientărilor Partidului Comunist Român în domeniul politicii internaționale. În lume au avut și continuă să aibă loc profunde transformări revoluționare, naționale și sociale, s-au petrecut și se petrec mutații adînci în raportul internațional de forțe. Un rol esențial în toate aceste mari deplasări social-politice contemporane îl au țările socialiste, realizările lor remarcabile în dezvoltarea economico-socială, politica lor de pace și colaborare, in-

fluenţa tot mai puternică pe care ideile socialismului o exercită asupra conştiinţei popoarelor, asupra procesului istoric mondial. Totodată, cursul vieţii internaţionale este puternic înrîurit de politica tinerelor state independente, a celor peste 100 de ţări care s-au eliberat de dominaţia colonială şi au păşit pe calea dezvoltării de-sine-stătătoare, afirmîndu-se tot mai puternic ca naţiuni distincte, libere şi independente. Mari schimbări s-au produs şi în cadrul lumii capitaliste, unde a continuat să se accentueze criza generală ce cuprinde toate laturile vieţii economice şi sociale ; se ascut tot mai mult contradicţiile proprii acestei orînduiri, ca şi contradicţiile dintre state, întărindu-se tot mai mult tendinţa de afirmare a unei politici independente într-o serie din aceste ţări. De asemenea, un factor deosebit de important al schimbărilor survenite în lume îl constituie intensificarea luptei maselor populare din ţările capitaliste pentru drepturi şi libertăţi democratice, pentru transformări progresiste în viaţa societăţii, pentru o politică de pace şi colaborare internaţională, creşterea solidarităţii forţelor progresiste, democratice, antiimperialiste de pe toate continentele. Astăzi se manifestă mai pregnant ca oricînd hotărîrea popoarelor de a pune pentru totdeauna capăt vechii politici imperialiste de dominaţie şi asuprire, de dictat şi ingerinţă în treburile altor popoare, voinţa lor de a promova relaţii noi între state, întemeiate pe egalitate şi echitate, pe dreptul fiecărei naţiuni de a fi deplin stăpînă pe bogăţiile naţionale, pe destinele sale, de a-şi organiza viaţa potrivit voinţei proprii, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Întreaga evoluţie social-politică contemporană demonstrează în modul cel mai evident rolul pe care îl joacă popoarele în făurirea istoriei, în dezvoltarea progresistă a societăţii. Realitatea impune întărirea solidarităţii active

a clasei muncitoare — forţa cea mai puternică a lumii contemporane în stare să unească în jurul său toate clasele şi forţele progresiste, să asigure transformarea revoluţionară a societăţii. *(Aplauze puternice).* O pregnantă ilustrare a acestui adevăr universal valabil o constituie experienţa revoluţionară a patriei noastre. Cucerirea puterii politice, victoria revoluţiei şi construcţiei socialiste au transformat clasa muncitoare din România în clasă conducătoare a societăţii, care şi-a asumat răspunderea destinelor întregii naţiuni. Îndeplinindu-şi cu cinste acest măreţ rol istoric, dovedindu-se prin întreaga ei activitate fidelă intereselor şi năzuinţelor supreme ale naţiunii, clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei comunist, şi-a cîştigat încrederea deplină, stima şi preţuirea întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Pornind de la realităţile istorice concrete şi de la condiţiile specifice ale României, clasa muncitoare, sub conducerea partidului ei revoluţionar, marxist-leninist, s-a afirmat şi se afirmă drept forţa socială hotărîtoare a edificării societăţii noi, socialiste, bazată pe dreptate socială, pe egalitate şi echitate, pe libertatea şi dreptul poporului de a fi stăpîn în propria sa ţară. Clasa noastră muncitoare, Partidul Comunist Român s-au dovedit cei mai vajnici apărători ai independenţei şi suveranităţii naţionale, promotorii unei politici care a asigurat patriei noastre un rol activ în lupta mondială pentru progres, un loc demn în rîndul naţiunilor lumii, consideraţia opiniei publice internaţionale, un binemeritat prestigiu, prieteni pe toate meridianele lumii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Creşterea rolului clasei muncitoare în evoluţia social-politică a lumii contemporane apare tot mai evident în momentul de faţă ca o realitate şi, în acelaşi timp, ca o necesitate tot mai imperioasă, ţinînd seama de faptul că asistăm la declanşarea unei puternice ofensive împotriva

dezvoltării libere și independente a popoarelor. Forțele reacționare își manifestă în mod evident îngrijorarea și teama față de profundele procese înnoitoare ce se petrec în lumea contemporană, de progresele popoarelor ce edifică noua orînduire socială, de relațiile internaționale de tip nou, menite să exercite o puternică influență asupra raporturilor dintre națiuni, privesc cu panică prăbușirea ireversibilă a sistemului colonial, lichidarea dependenței și asupririi de secole a altor popoare, sînt tot mai intens preocupate de tendințele popoarelor din țările capitaliste dezvoltate de a păși pe calea unei politici noi, de progres social și independență națională. Forțele imperialiste reacționare văd o piedică esențială pentru politica lor de dominație în promovarea politicii de independență națională, în afirmarea voinței popoarelor de a-și folosi bogățiile naționale în interesul propășirii lor economico-sociale cît mai rapide.

Forțele retrograde, dorind să oprească uriașul proces revoluționar al lumii contemporane, își îndreaptă atacul principal împotriva politicii de independență și suveranitate națională a popoarelor. În acest scop, ele încearcă să acrediteze teza că națiunea, independența națională sînt categorii sociale perimate ce nu mai corespund actualului stadiu al dezvoltării istorice, că omenirea a intrat în epoca companiilor, a diferitelor organisme supranaționale. Pe plan filozofic și teoretic se desfășoară o vasă activitate pentru a convinge popoarele că trebuie să renunțe la independență și suveranitate sau măcar să cedeze o însemnată parte din acestea, lăsîndu-și soarta, viitorul în mîinile organismelor supranaționale, care nu reprezintă, de fapt, decît o nouă formă a politicii de dominație și asuprire. În esență, se urmărește dezarmarea popoarelor, perpetuarea politicii de ingerință și exploatare a bogățiilor naționale ale altor state, frînarea dezvoltării și afirmării socialismului, precum și diminuarea

rolului tinerelor state independente în viața contemporană. Toate aceste încercări de dezarmare, dezorientare și chiar intimidare a popoarelor sînt însă sortite eșecului. *(Aplauze puternice, îndelungate).* În memoria tuturor națiunilor sînt încă vii consecințele politicii de dominație colonială și, oricît s-ar strădui apologeții neocolonialismului, nici un popor nu se va mai lăsa înșelat de fraze frumoase, chiar dacă vechea „marfă" este prezentată într-un ambalaj nou, cîteodată chiar aurit.

Nu putem trece însă cu vederea că în ultimul timp rolul națiunii, principiile independenței și suveranității naționale sînt subapreciate, sau chiar negate, și de pe poziții marxist-leniniste. Invocînd concepția marxist-leninistă, internaționalismul proletar, unii filozofi, teoreticieni încearcă să demonstreze că națiunea și-a încheiat misiunea istorică și că în socialism ea nu mai are nici o perspectivă, că politica de apărare a independenței naționale constituie o încălcare a marxism-leninismului, o alunecare pe pozițiile naționalismului burghez, că afirmarea principiilor egalității și independenței reprezintă principalul pericol în lupta revoluționară, antiimperialistă. Ei susțin, nici mai mult, nici mai puțin, că apărarea independenței naționale, afirmarea statelor independente sînt manifestări incompatibile cu internaționalismul revoluționar, cu spiritul solidarității în lupta împotriva dominației, pentru progres social. Nu poți să nu observi faptul evident că asemenea raționamente sînt complet greșite, că ele vin în contradicție totală cu realitatea, cu legitățile și adevărurile general-valabile, cu concepția atotbiruitoare a materialismului dialectic și istoric, cu marxism-leninismul. *(Aplauze puternice).*

Este știut ce mare atenție au acordat clasicii marxism-leninismului națiunii, luptei pentru independență, dezvoltării națiunii socialiste. Mă voi referi în acest sens, con-

siderînd că sînt foarte instructive, la unele citate. Astfel, Karl Marx, în „Manifestul constitutiv al Asociației Internaționale a Muncitorilor", spunea că „...*legile simple ale moralei și echității, care trebuie să reglementeze relațiile dintre persoanele particulare, să devină legi supreme în relațiile dintre națiuni*", iar Friedrich Engels, în lucrarea „Rolul violenței în istorie", scria : „*Pentru a asigura pacea internațională trebuie înlăturate mai întîi toate disensiunile naționale evitabile, trebuie ca fiecare popor să fie independent și stăpîn în casa lui*". Iată cum apreciau clasicii marxismului așezarea relațiilor dintre națiuni pe baza legilor egalității și moralei, a independenței și suveranității, a dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn în propria țară. Cred că se găsesc sute — ca să nu spun mii — de astfel de citate, dar nu despre aceasta e vorba acum.

Dezvoltarea solidarității internaționale a celor ce muncesc nu presupune în nici un fel negarea intereselor și aspirațiilor propriului popor. Misiunea istorică a clasei muncitoare — așa cum a fost concepută de întemeietorii socialismului științific și cum s-a afirmat ea de-a lungul timpului — este ca, eliberîndu-se pe sine, să elibereze întregul popor de exploatare, asuprire și dominație. Devenind clasă conducătoare în societate, clasa muncitoare are înalta datorie de a apăra libertatea patriei, independența și suveranitatea poporului, de a face totul pentru propășirea și bunăstarea națiunii, de a asigura clădirea noii orînduiri sociale corespunzător condițiilor istorice specifice și voinței propriului popor. Ignorarea salvgardării independenței naționale, acceptarea încălcării suveranității poporului căruia îi aparține clasa muncitoare, partidul comunist, sînt sinonime, în ultimă instanță, cu abdicarea de la principiile revoluționare marxist-leniniste, de la misiunea încredințată de istorie comuniștilor, cu alunecarea pe panta cosmopolitismului și nihilismului național. Este

foarte edificator în această privință modul în care definea poziția arătată mai sus V. I. Lenin în lucrarea sa „Despre mîndria națională a velicorușilor" : „*Nimeni nu este vinovat că s-a născut rob, dar robul care nu numai că nu aspiră la libertatea sa proprie, ci se apucă să-și justifice robia și s-o sulemenească..., un asemenea rob este un slugoi și o tîrîtură, care stîrnește un sentiment legitim de repulsie, de indignare și dispreț*". Este greu să găsești alte cuvinte mai plastice și mai potrivite decît cele folosite de Lenin pentru a caracteriza profilul celor ce-și reneagă poporul, care sînt dispuși să-i sacrifice independența și suveranitatea. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Într-adevăr, Lenin avea de o mie de ori dreptate : cel care nu se ridică la luptă pentru a-și apăra demnitatea, dreptul la libertate și independență, pentru afirmarea entității națiunii sale, acela își merită pe deplin soarta de rob, disprețul propriei națiuni, al popoarelor.

Dar este un adevăr universal valabil că proletariatul, eliberîndu-se pe sine de exploatare și asuprire și constituindu-se în clasă dominantă a societății, își asumă, totodată, cu curaj și abnegație răspunderea eliberării sociale și naționale a întregului popor, a salvgardării independenței și suveranității sale. Istoria, viața demonstrează zi de zi vechiul adevăr marxist potrivit căruia nu poate fi liber un popor ce asuprește alte popoare sau nu recunoaște dreptul lor la independență. *(Aplauze puternice).* Nu trebuie uitat nici un moment că apărarea libertății și independenței este o condiție esențială a înfăptuirii idealurilor socialismului și comunismului în lume, că aceasta constituie adevărata piatră de încercare a adevăratului internaționalism proletar revoluționar. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Tăria internaționalismului proletar, a solidarității internaționale depinde tocmai de forța clasei muncitoare din fiecare țară, de autoritatea și încrederea

de care ea și partidul ei revoluționar se bucură în rîndurile propriului popor, și nu de nesocotirea și sacrificarea intereselor naționale în numele unor teze și principii aflate în contradicție flagrantă cu cerințele obiective ale vieții, cu însăși dezvoltarea istorică. *(Aplauze îndelungate).*

Subaprecierea cauzei suveranității popoarelor dovedește o gravă neînțelegere a realităților lumii contemporane, în care apărarea și consolidarea independenței constituie o cerință legitimă, progresistă, revoluționară, aflată la ordinea zilei. Se știe că noile națiuni create recent sînt profund însetate de independență și dornice să-i simtă gustul din plin, conștiente fiind că întărirea și consolidarea acestei mari cuceriri, dobîndite prin luptă grea, cer o lungă perioadă de timp. Chiar și în cadrul națiunilor dezvoltate, masele muncitoare, cercurile sociale progresiste nu mai sînt dispuse să-și cedeze prerogativele suverane, ridicîndu-se cu hotărîre pentru promovarea unei politici independente, autonome. Cu atît mai stringent se pune această sarcină în fața popoarelor din țările socialiste, profund interesate în dezvoltarea lor independentă, în afirmarea plenară a națiunii noi, socialiste, care reprezintă o uriașă forță dinamică în mobilizarea energiilor întregii societăți în lupta pentru înflorirea economică, științifică și culturală a patriei, pentru edificarea socialismului și comunismului. Fără îndoială că națiunea, întărirea independenței naționale sînt factori determinanți ai progresului, ai însuși viitorului comunismului pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice ; urale ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Iată de ce Partidul Comunist Român, România pun la baza întregii politici externe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și renunțării la forță în relațiile dintre state. De aceea ne

pronunțăm cu hotărîre pentru unirea rîndurilor clasei muncitoare, a tuturor forțelor progresiste de pretutindeni, deoarece numai astfel se poate asigura promovarea unei politici noi, care să permită fiecărei națiuni dezvoltarea liberă, victoria pe calea făuririi unei vieți mai bune, progresul și civilizația internațională. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În acest spirit România dezvoltă relații de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste — de care este legată prin interese, aspirații și țeluri fundamentale comune —, întărește continuu solidaritatea cu tinerele state independente, cu țările în curs de dezvoltare, promovează, pe baza principiilor coexistenței pașnice, raporturi largi de cooperare cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

România participă activ la întreaga viață internațională, la eforturile popoarelor pentru destindere și colaborare, pentru soluționarea marilor probleme complexe de care depind pacea și progresul omenirii contemporane. După încheierea cu succes a Conferinței de la Helsinki sîntem hotărîți să acționăm ferm pentru a ne aduce contribuția la transpunerea concretă în viață a principiilor și angajamentelor înscrise în documentele semnate — ce formează un tot unitar. Militām cu toată fermitatea pentru trecerea la măsuri concrete de dezangajare militară în Europa, de intensificare a colaborării între state, de normalizare în continuare a raporturilor interеuropene, de creare a unei atmosfere politice de destindere și încredere între toate națiunile.

Considerăm că unul din marile imperative ale zilelor noastre este stingerea oricăror focare de încordare și conflicte, soluționarea litigiilor dintre state pe calea tratativelor politice, pașnice. În acest spirit ne pronunțăm cu toată energia pentru soluționarea conflictului și instau-

rarea unei păci trainice și juste în Orientul Mijlociu, pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemei Ciprului, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, lipsită de arme nucleare.

Apreciem că o problemă vitală pentru viitorul omenirii este înfăptuirea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Sîntem hotărîți să militām și în viitor, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, cu forțele înaintate de pretutindeni, pentru trecerea la măsuri concrete, practice de încetare a cursei înarmărilor, de desființare a bazelor și blocurilor militare, de retragere a trupelor străine de pe teritoriile altor state, măsuri care să ducă la eliberarea popoarelor de povara cheltuielilor militare, precum și de spectrul unui nou război nimicitor. Pornim de la convingerea că o datorie esențială a tuturor popoarelor este de a face ca minunatele cuceriri ale științei și tehnicii contemporane să nu mai fie folosite în scopul distrugerii și subjugării, ci să servească exclusiv cauza progresului și civilizației, a bunăstării și fericirii tuturor popoarelor. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Ca țară socialistă și ca țară în curs de dezvoltare, România va acționa și în viitor pentru lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje între nivelul de dezvoltare economică a statelor, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, a unor relații cu adevărat democratice și echitabile, care să asigure progresul rapid al tuturor popoarelor — și în primul rînd al celor rămase în urmă —, să înlesnească accesul neîngrădit al fiecărei națiuni la cuceririle civilizației moderne.

Considerăm că toate popoarele — indiferent de mărimea teritoriului, de puterea lor economică sau militară, de orînduirea socială — trebuie să participe activ, în condiții de deplină egalitate, la soluționarea problemelor internaționale. În mod deosebit, un rol important în

această privință trebuie să-l aibă țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate, nemijlocit interesate în abolirea vechii politici de inechitate, în instaurarea relațiilor noi de deplină egalitate, în asigurarea unui climat de pace și colaborare internațională. Militām consecvent pentru creșterea rolului și contribuției Organizației Națiunilor Unite, a celorlalte organisme internaționale la soluționarea problemelor ce confruntă astăzi omenirea.

Republica Socialistă România — dînd glas aspirațiilor și năzuințelor clasei noastre muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii — va acționa și în viitor, cu toată fermitatea, pentru promovarea politicii noi, de pace și colaborare între popoare, pentru întărirea solidarității forțelor înaintate, democratice de pretutindeni, pentru victoria progresului și civilizației întregii omeniri. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În spiritul politicii partidului și statului nostru trebuie să acționeze, pe arena internațională, și sindicatele. Ele trebuie să-și lărgească contactele și să-și intensifice colaborarea cu sindicatele din întreaga lume, să întărească solidaritatea cu organizațiile proletariatului din celelalte țări, să contribuie la lărgirea colaborării într-un spirit profund democratic între diferitele organizații sindicale pe plan mondial, prin unirea eforturilor lor în lupta comună pentru progres social, pentru pace și colaborare între toate statele.

Acționînd permanent în spiritul luminoaselor tradiții internaționaliste ale clasei noastre muncitoare, sindicatele din România trebuie să aducă o contribuție tot mai activă la lupta generală a oamenilor muncii de pretutindeni pentru progres, pentru independența popoarelor, pentru întărirea solidarității împotriva dominației imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru transformarea în-

noitoare a societății, pentru noua ordine economică și politică internațională, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Dragi tovarăși,

Avem în față un minunat program de dezvoltare a patriei, de înălțare a ei pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație socialistă. Prin realizarea acestui luminos program vom asigura un viitor fericit patriei noastre — și pentru aceasta merită să ne dăruim toate forțele, întreaga noastră capacitate de muncă și creație. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Sînt încredințat că pentru înfăptuirea acestor mărețe sarcini de viitor clasa noastră muncitoare, toți oamenii muncii, organizațiile sindicale, activul sindical, conducerile sindicatelor vor face totul, îndeplinindu-și în cele mai bune condiții misiunea, contribuind la victoria în patria noastră a socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice ; urale).*

Cu această convingere urez delegaților la congres, celor peste 6 000 000 de membri ai sindicatelor, tuturor oamenilor muncii din patria noastră noi și tot mai mari succese în munca și lupta pentru realizarea programului partidului nostru de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului în România. *(Aplauze puternice, îndelungate ; urale).*

Vă urez, dumneavoastră, tuturor, întregului nostru popor, multă sănătate, putere de muncă pentru edificarea socialismului și comunismului, pentru măreția patriei noastre. *(Aplauze puternice ; urale și ovații ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !". Toți cei prezenți în sală aclamă minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

MESAJ ADRESAT CELEI DE-A IV-A CONFERINȚE A NAȚIUNILOR UNITE PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE

— *6 mai 1976* —

Domnule președinte,

Îmi este deosebit de plăcut să vă adresez dumneavoastră, tuturor participanților la cea de-a IV-a Conferință a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare un cald mesaj de salut din partea poporului român și a mea personal.

Lucrările conferinței se desfășoară în condiții cînd lumea contemporană este confruntată cu probleme complexe — politice, economice și sociale —, care își așteaptă o soluționare eficientă, în interesul tuturor statelor, al cauzei păcii și securității. Realitățile lumii de azi arată că decalajele dintre statele dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, departe de a se diminua, se măresc, că situația economică și socială a unui mare număr de popoare continuă să se agraveze, mai ales ca urmare a crizei care a cuprins o serie de țări capitaliste. Problemele materiilor prime, energiei și alimentației capătă un caracter tot mai acut. Cooperarea economică internațională este grav

perturbată de criza economică și valutară, de numeroase obstacole artificiale, bariere discriminatorii și inechități. La accentuarea tuturor acestor fenomene negative contribuie, într-o măsură importantă, faptul că în lume continuă cursa înarmărilor, sporesc cheltuielile militare, care reprezintă o grea povară pentru toate popoarele și măresc pericolul de război.

Toate aceste fenomene sînt rezultatul vechii politici imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de dominație și inechitate, de forță și dictat, de dezvoltare și îmbogățire a unor state pe seama altora. Popoarele lumii se pronunță și acționează tot mai hotărît pentru a se pune capăt acestei politici, pentru instaurarea unor relații noi în viața internațională, care să creeze condiții de reală dezvoltare tuturor statelor, să asigure un climat de înțelegere și largă colaborare, în interesul fiecărui stat, al păcii și prosperității tuturor popoarelor.

România apreciază că în condițiile de astăzi, cînd în lume s-au petrecut și se petrec ample schimbări revoluționare, naționale și sociale, mutații adînci în raportul internațional de forțe, constituie o înaltă îndatorire a tuturor statelor, a tuturor popoarelor de a-și uni și mai strîns eforturile, de a conlucra tot mai activ, pe bază de deplină egalitate și înțelegere, pentru a asigura soluționarea constructivă a tuturor problemelor de care depind progresul și pacea omenirii contemporane.

Pentru lichidarea subdezvoltării considerăm că este necesar ca eforturile proprii ale fiecărei țări în curs de dezvoltare în vederea valorificării la maximum a mijloacelor și resurselor materiale și umane să fie susținute prin măsuri hotărîte din partea comunității internaționale pentru sprijinirea accelerării progresului economic și social al acestor popoare. Este în interesul tuturor națiunilor — inclusiv al celor din statele dezvoltate ale lumii

— ca țările în curs de dezvoltare să fie tot mai larg ajutate să-și făurească o industrie proprie, să-și dezvolte în ritm mai rapid economia și să-și pună pe deplin în valoare resursele naționale, să participe activ, în condiții de deplină egalitate și echitate, la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale și spirituale.

Considerăm că un rol deosebit și o mare responsabilitate revin, în această privință, organizațiilor internaționale — printre care și U.N.C.T.A.D. —, care trebuie să contribuie la găsirea, cu participarea tuturor statelor, a celor mai potrivite căi și mijloace pentru soluționarea acestor probleme, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, care să ducă la lichidarea subdezvoltării, la asigurarea unui progres mai accelerat al tuturor statelor și în primul rînd al celor mai rămase în urmă.

România, țară socialistă în curs de dezvoltare, animată de dorința de a contribui activ la lichidarea subdezvoltării și la abolirea vechilor relații care au generat această situație, a prezentat atît la O.N.U., cît și în alte organisme internaționale propuneri concrete de măsuri menite să ducă la înlăturarea treptată a marilor decalaje dintre state, la amplificarea colaborării și conlucrării internaționale, la instaurarea unor raporturi noi, echitabile între state, la edificarea unei lumi mai bune și mai drepte.

Apreciem ca deosebit de pozitiv faptul că Conferința de la Nairobi are înscrise pe agenda sa de lucru probleme a căror dezbatere și soluționare sînt de natură să stimuleze progresul general al întregii omeniri, instaurarea unui climat trainic de colaborare și pace pe planeta noastră. Considerăm că ar fi deosebit de util ca la actuala Conferință U.N.C.T.A.D. să se adopte o serie de măsuri menite să favorizeze dezvoltarea largă și neîngrădită

a comerţului internaţional, să faciliteze accesul liber, în condiţii de deplină egalitate, al fiecărei naţiuni, îndeosebi al ţărilor în curs de dezvoltare, la cuceririle ştiinţei şi tehnicii moderne. Declaraţia cît şi Programul de acţiune de la Manila, elaborat de ţările în curs de dezvoltare, constituie, după părerea noastră, o bază bună pentru stabilirea de comun acord a măsurilor concrete celor mai urgente pentru soluţionarea justă a acestor probleme.

Considerăm, de asemenea, că este necesară adoptarea unor măsuri pentru intensificarea relaţiilor comerciale dintre ţări cu sisteme economice diferite, pentru dezvoltarea cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice între ţările în curs de dezvoltare, pentru întărirea mecanismului instituţional al U.N.C.T.A.D. Dorim ca prin eforturile conjugate ale tuturor statelor, lucrările conferinţei să se încheie cu rezultate cît mai concrete, care să se răsfrîngă pozitiv asupra dezvoltării şi bunăstării fiecărei naţiuni.

În ce o priveşte, România este animată de dorinţa de a conlucra activ cu celelalte ţări în curs de dezvoltare, membre ale „Grupului celor 77", cu toate statele, pentru rezolvarea în folosul general a problemelor aflate pe agenda Conferinţei U.N.C.T.A.D., pentru edificarea unei noi ordini economice şi politice internaţionale, care să asigure dezvoltarea independentă a fiecărei naţiuni pe calea progresului, bunăstării şi fericirii.

Cu convingerea că cea de-a IV-a Conferinţă U.N.C.T.A.D. se va înscrie ca o nouă contribuţie la eforturile pentru înfăptuirea acestor nobile ţeluri, urez succes deplin lucrărilor reuniunii dumneavoastră.

CUVÎNTARE LA ŞEDINŢA DE LUCRU DE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 6 mai 1976 —

Referindu-se pe larg la sarcinile care revin agriculturii — ramură de bază a economiei naţionale — în lumina prevederilor stabilite de Congresul al XI-lea, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat principalele obiective ce stau în faţa ştiinţelor agricole, a tuturor celor ce lucrează în cercetare, învăţămînt şi în producţia agricolă.

În acest sens, secretarul general al partidului a subliniat că întreaga activitate de cercetare din agricultură trebuie să asigure soluţii eficiente şi căi practice pentru obţinerea de recolte tot mai mari, pentru creşterea mai rapidă a producţiei agricole vegetale şi animale.

Pe primul plan al preocupărilor trebuie să stea mai buna folosire a fondului funciar — avuţie naţională a întregului popor —, menţinerea şi creşterea fertilităţii pămîntului şi aplicarea unui complex de măsuri pentru folosirea sa tot mai intensivă.

Pornind de la această cerinţă esenţială, s-a subliniat că revine Academiei de ştiinţe agricole şi silvice sarcina de a adînci studiile de cunoaştere a solului, a potenţialului său şi, pe această bază, să stabilească diferenţiat, pe zone,

planul de culturi, sistema de mașini, soiurile și hibrizii cei mai potriviți.

O atenție deosebită să fie acordată cerealelor — cultură de bază pentru satisfacerea cerințelor de consum ale populației, a necesităților de materii prime ale industriei, pentru dezvoltarea zootehniei, în care scop cercetarea trebuie să participe direct la realizarea producțiilor medii la hectar stabilite, pe întreaga suprafață cultivată a țării, și nu numai pe loturi experimentale sau în stații-pilot.

În acest sens, prevederile programelor elaborate pentru acest cincinal pe fiecare cultură în parte să fie considerate minimale, institutelor și stațiunilor de cercetare revenindu-le, totodată, sarcina să producă întregul necesar de semințe cu înaltă productivitate.

Secretarul general al partidului a subliniat, de asemenea, ca sarcină de deosebită importanță, organizarea producerii unor soiuri cu înalte calități productive de plante oleaginoase, cartofi, sfeclă de zahăr, plante textile.

În ce privește legumicultura, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut cercetătorilor să-și orienteze eforturile în direcția asigurării unei producții înalte la hectar, a tuturor cantităților necesare pe tot timpul anului, din toate sorturile, pentru satisfacerea cît mai deplină a consumului direct al populației și diversificarea preparatelor realizate de industria alimentară.

De asemenea, se impune valorificarea deplină a bunei experiențe existente în țara noastră în vederea utilizării intensive a pajiștilor, creșterii producției de masă verde la hectar și, în general, a producției de furaje, la nivelul cerințelor dezvoltării zootehniei.

În zootehnie, obiectivul principal al cercetării trebuie să-l constituie obținerea unor rezultate care să conducă la o ameliorare substanțială a raselor de animale. Se

impune, a arătat secretarul general al partidului, să se acționeze hotărît, cu înalt spirit de responsabilitate pentru schimbarea în fond a potențialului biologic în domeniul zootehniei, și în mod deosebit al taurinelor și ovinelor, să se stabilească programe pe specii, pentru ca într-un termen relativ scurt să ajungem la producții de carne, lapte, lînă și alte produse animaliere la nivelul prevederilor Directivelor Congresului al XI-lea.

Secretarul general al partidului a arătat că pentru realizarea în bune condiții a obiectivelor de creștere a producției agricole prevăzute de Congresul al XI-lea, o contribuție esențială trebuie să aducă cercetarea din biologie, în special biologia aplicată, genetica și ameliorarea plantelor și animalelor.

În acest scop, cercetarea biologică să se desfășoare în strînsă legătură cu cerințele creșterii producției agricole, să contribuie activ la introducerea celor mai noi cuceriri ale științei în practica agricolă.

Subliniind rolul și importanța cercetării în industria alimentară pentru buna aprovizionare a populației, secretarul general al P.C.R. a adresat o severă critică felului în care s-au îndeplinit sarcinile stabilite de partid în acest domeniu. Totodată, s-a atras atenția asupra necesității unei organizări și conduceri unitare a cercetării, care să conducă la valorificarea mai bună a materiilor prime agricole, realizarea unor sortimente cu înalt conținut nutritiv, într-o producție diversificată, de bună calitate, pe baza unor tehnologii îmbunătățite.

În vederea îmbunătățirii și diversificării producției alimentare, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să se acționeze cu mai multă fermitate pentru aplicarea în viață a hotărîrilor partidului privind dezvoltarea pisciculturii, asigurîndu-se punerea în valoare a condițiilor naturale favorabile de care dispune țara noastră în acest

domeniu, precum și a tradițiilor și experienței existente în creșterea și aclimatizarea peștelui în regim natural.

Evidențiind rezultatele bune obținute pînă în prezent, secretarul general al partidului a atras atenția să se acționeze pînă la capăt în aplicarea măsurilor stabilite de conducerea partidului privind integrarea cercetării cu învățămîntul și producția.

În acest sens se impune, a arătat secretarul general al partidului, să se realizeze o unitate organică între cercetare, producție și învățămînt, să se concentreze toate forțele umane și mijloacele materiale spre rezolvarea problemelor de bază ale agriculturii.

Întreaga cercetare să se desfășoare pe baza unui plan unic, cu obiective unitare, condus de Academia de științe agricole și silvice, iar unităților de cercetare și învățămînt să li se stabilească sarcini precise pentru realizarea acestor obiective. Totodată, unităților de cercetare și învățămînt trebuie să li se stabilească răspunderi concrete cu privire la ameliorarea soiurilor de plante și raselor de animale și la creșterea producției agricole vegetale și animale pe întreaga zonă în care acestea își desfășoară activitatea, fie că este vorba de întreprinderea agricolă de stat, cooperativa agricolă de producție sau gospodării ale populației.

Secretarul general al partidului a cerut ca această orientare să-și găsească reflectarea corespunzătoare prin îmbunătățirea actualelor programe de cercetare.

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat convingerea că oamenii de știință, cercetătorii din agricultură și industria alimentară vor acționa cu spirit novator, cu îndrăzneală și pasiune revoluționară, vor înfăptui exemplar sarcinile ce le revin, pentru a asigura creșterea contribuției științelor agricole la intensificarea și modernizarea agriculturii, la progresul întregii economii.

CUVÎNTARE
LA MAREA MANIFESTARE POPULARĂ DIN BUCUREȘTI CONSACRATĂ ANIVERSĂRII A 55 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— *8 mai 1976* —

Dragi tovarăși,

Marea manifestare populară a oamenilor muncii din București, consacrată aniversării a 55 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, constituie o înaltă expresie a dragostei și încrederii cetățenilor capitalei patriei noastre socialiste, ca dealtfel a întregului popor, față de partidul nostru — forța conducătoare a României pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R.!")*. Cu prilejul acestei glorioase aniversări, vă adresez dumneavoastră, întregului nostru popor, în numele Comitetului Central al partidului, al meu personal, cele mai calde felicitări și cele mai bune urări. *(Urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu și poporul!")*.

Continuatorul măreților bătălii ale poporului nostru pentru libertate națională și socială, al tradițiilor revoluționare ale mișcării muncitorești, ale primului partid al

proletariatului român, Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România, constituit în 1893, Partidul Comunist Român a ridicat pe o treaptă nouă lupta maselor populare împotriva asupririi și exploatării, pentru dreptate, libertate și neatîrnare, pentru socialism. *(Aplauze puternice, urale).* Făurirea Partidului Comunist Român a fost urmarea logică a maturizării mișcării revoluționare, socialiste din România, a afirmării clasei muncitoare pe arena națională ca forța socială cea mai înaintată, mai progresistă, constituind victoria concepției materialist-dialectice și istorice, a marxism-leninismului în mișcarea muncitorească din România. *(Aplauze puternice, urale).*

De la crearea sa, în anii grei ai ilegalității, înfruntînd teroarea regimului burghezo-moșieresc, Partidul Comunist Român a ridicat sus steagul luptei revoluționare, a condus cu abnegație marile bătălii de clasă, s-a manifestat ca o forță politică cu adevărat națională în stare să răstoarne, prin lupta clasei muncitoare, a maselor largi populare, vechea orînduire bazată pe asuprire și exploatare și să făurească o orînduire socială nouă, fără asupritori — orînduirea oamenilor muncii, orînduirea socialistă. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Dintre numeroasele acțiuni greviste și largi manifestări populare organizate de partid în perioada luptei ilegale voi menționa greva minerilor de la Lupeni din 1929, marile mișcări greviste din anii 1931—1933, care au cuprins zeci și zeci de mii de oameni ai muncii din întreaga țară, culminînd cu puternicele greve și manifestații politice ale petroliștilor de la Ploiești și ceferiștilor de la Grivița. *(Aplauze puternice, prelungite).* Au urmat marile manifestații antifasciste din anii 1936—1938, dintre care doresc să evoc victoriile obținute de forțele democratice în alegerile din 1936, mișcarea țăranilor din 1934 de la Ghimeș-Palanca, puternicele mișcări greviste din 1938—1939, care au luat

un puternic caracter politic, fiind îndreptate împotriva fascizării țării și a dictaturii regale, împotriva politicii de aservire a României față de Germania hitleristă. Un puternic caracter politic antifascist a avut și marea manifestare populară de la 1 Mai 1939, care a fost o încununare a luptelor de clasă din acea perioadă, demonstrînd hotărîrea fermă a oamenilor muncii, a poporului nostru de a se opune fascismului, de a asigura libertatea, independența și integritatea patriei. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").* Sînt cunoscute, de asemenea, acțiunile hotărîte ale maselor populare, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român, împotriva dictaturii militaro-fasciste, împotriva dictatului de la Viena, dintre care reamintesc marea manifestație de la Cluj — expresie deosebit de elocventă a hotărîrii oamenilor muncii români, maghiari, germani, a întregului popor de a apăra integritatea, suveranitatea și independența României. *(Aplauze, urale prelungite).*

Partidul nostru s-a ridicat cu hotărîre împotriva războiului antisovietic, a participării armatei române, alături de Germania hitleristă, la acest război. El a fost inițiatorul și organizatorul puternicelor mișcări de masă pentru sabotarea mașinii de război fasciste, al acțiunilor de partizani, militînd neobosit pentru unirea clasei muncitoare, a tuturor forțelor democratice și patriotice în vederea ieșirii României din acest război și alăturării ei coaliției antihitleriste.

Ca rezultat al realizării unității clasei muncitoare, al creării Frontului Unic Muncitoresc între Partidul Comunist Român și Partidul Social-Democrat și apoi a Blocului Democratic, al colaborării largi cu toate forțele democratice, patriotice, precum și cu armata și palatul, în împrejurările internaționale favorabile, în condițiile marilor succese obținute de armata sovietică împotriva armatei hitleriste, ale victoriilor întregii coaliții antifasciste, partidul a organizat

și înfăptuit insurecția armată națională antifascistă și antiimperialistă, care a pus capăt dictaturii fasciste, a asigurat ieșirea României din războiul împotriva Uniunii Sovietice și trecerea armatei române, a întregii noastre țări alături de coaliția antihitleristă, deschizînd astfel o eră nouă în istoria patriei noastre. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*.

Este cunoscut că, imediat după înfăptuirea actului istoric de la 23 August, armata română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste, a luptat alături de glorioasa armată sovietică pentru eliberarea deplină a țării, izgonind pe cotropitorii horthiști și hitleriști de pe întreg pămîntul patriei, precum și pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, pînă la victoria finală din mai 1945 asupra Germaniei fasciste. În aceste lupte s-a cimentat și dezvoltat pe o treaptă nouă colaborarea româno-sovietică, colaborarea dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, punînd pe o bază nouă, revoluționară, relațiile noastre tradiționale. *(Aplauze puternice, urale)*.

În toată această perioadă, Partidul Comunist Român a pus pe primul plan mobilizarea eforturilor poporului pentru susținerea frontului, pentru asigurarea victoriei în lupta împotriva fascismului, a eliberării patriei de sub dominația străină. În același timp, partidul nostru și-a asumat rolul istoric de a conduce masele la lichidarea vechii orînduiri sociale, la democratizarea întregii noastre țări. În acest scop, el a desfășurat o vastă activitate organizatorică și politică, a organizat clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, a unit toate forțele democratice, patriotice în procesul dezvoltării și înfăptuirii revoluției democrat-populare, realizării reformelor sociale și trecerii la cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și apoi la construcția socialismului în România. *(Aplauze puternice, urale)*.

Într-o perioadă istorică scurtă, în România s-au produs uriașe transformări revoluționare : au fost lichidate pentru totdeauna clasele exploatatoare, s-a făurit economia socialistă unitară, s-au dezvoltat forțele de producție și perfecționat relațiile sociale și de producție, a triumfat pe deplin socialismul la orașe și sate, în toate sectoarele de activitate. Parcurgînd mai multe etape istorice, poporul nostru a trecut la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. *(Aplauze puternice, urale)*. Sînt cunoscute măreţele realizări obținute în dezvoltarea industriei, agriculturii, științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Iată de ce acum, la cea de-a 55-a aniversare a partidului nostru, putem afirma cu îndreptățită mîndrie că atît în anii luptei împotriva regimului burghezo-moșieresc, cît și în anii construcției socialiste, partidul nostru — în ciuda tuturor greutăților pe care le-a avut de învins, a unor lipsuri, a greșelilor comise de unii din activiștii săi — a știut să țină sus steagul revoluționar, a acționat ferm în spiritul concepției materialist-dialectice și istorice, și-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică de a conduce poporul în măreața operă de edificare a celei mai drepte societăți — societatea socialistă. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !")*. Întreaga politică, activitatea de pînă acum a partidului nostru, viața însăși demonstrează cu putere că Partidul Comunist Român a știut să aplice în mod just, creator adevărurile universale, general valabile ale marxism-leninismului la condițiile concrete din țara noastră, în vederea asigurării triumfului socialismului pe pămîntul României. *(Urale puternice, aplauze îndelungate)*.

În marile bătălii de clasă duse de-a lungul a peste jumătate de secol, mulți activiști de seamă ai partidului nostru au căzut la datorie, și-au dat viața pentru cauza poporului, a eliberării sale naționale și sociale.

Ca vechi activist al partidului, consider o datorie de onoare să declar aici că toți cei ce au căzut în lupta împotriva reacțiunii, fără deosebire de naționalitate, au servit cu cinste poporul, cauza eliberării sale, cauza partidului. Căzînd, dîndu-și viața, ei au strigat : „Trăiască Partidul Comunist Român !", „Trăiască România liberă și independentă !". *(Urale puternice, aplauze).*

Iată de ce partidul nostru, întregul popor vor păstra veșnic nestinsă amintirea celor ce au căzut la datorie ținînd sus steagul luptei revoluționare, apărînd interesele clasei muncitoare, ale țărănimii și intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, nobila cauză a victoriei socialismului în România, a progresului și păcii în lume. *(Aplauze, urale puternice).*

Dragi tovarăși,

Cea de-a 55-a aniversare a Partidului Comunist Român s-a transformat într-o puternică manifestare a voinței și hotărîrii oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului nostru popor de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului, de a da viață istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea, Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. *(Aplauze puternice, urale).*

Această aniversare are loc în primul an al celui de-al șaselea plan cincinal, ale cărui obiective asigură ridicarea patriei noastre pe o treaptă superioară de dezvoltare economico-socială. Oamenii muncii au trecut cu hotărîre la înfăptuirea cu succes a prevederilor noului cincinal. În primele luni ale anului 1976 și ale cincinalului 1976—1980, producția industrială a crescut într-un ritm de peste 10%, depășindu-se astfel prevederile planului.

La această remarcabilă realizare, oamenii muncii din municipiul București au adus o contribuție de seamă, demonstrînd astfel, ca dealtfel întregul nostru popor, hotărîrea nestrămutată de a înfăptui în întregime prevederile cincinalului. Pentru aceste mărețe succese doresc să adresez, de la această mare manifestare populară, tuturor oamenilor muncii cele mai calde felicitări și urări de noi și noi victorii. *(Aplauze puternice, urale).*

În întreaga țară se desfășoară acțiuni susținute pentru creșterea productivității muncii, reducerea consumurilor materiale, a cheltuielilor de producție, pentru creșterea eficienței întregii activități economice. Se intensifică cercetarea științifică, introducerea în producție a progresului tehnic, efortul de ridicare a nivelului calitativ al întregii producții materiale, în scopul afirmării tot mai ample a revoluției tehnico-științifice în toate sectoarele de activitate.

Țărănimea, oamenii muncii de la sate realizează în bune condiții lucrările agricole din acest an, punînd astfel baze trainice pentru creșterea producției vegetale și animale, pentru înfăptuirea sarcinilor Congresului al XI-lea privind dezvoltarea într-un ritm intens a agriculturii, creșterea producției agroalimentare, în vederea satisfacerii la un nivel tot mai înalt a cerințelor de consum ale maselor populare, sporirii aportului agriculturii la dezvoltarea generală a patriei. Pentru aceste realizări doresc să adresez țărănimii, tuturor lucrătorilor din agricultură cele mai calde felicitări și urări de noi succese. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Se înfăptuiesc cu succes prevederile privind dezvoltarea învățămîntului, culturii, formarea cadrelor pentru toate domeniile de activitate, ridicarea nivelului de pregătire profesională al oamenilor muncii.

Prin realizarea prevederilor actualului cincinal vom dispune de o bază tehnico-materială puternică, care ne va da garanția înfăptuirii Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comu-

nism. Totodată, aceasta va asigura creșterea puternică a venitului național, dezvoltarea generală a societății, sporirea cu aproape 40% a veniturilor populației, ridicarea continuă, într-un ritm rapid, a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — țelul suprem al politicii partidului nostru, esența însăși a societății socialiste pe care o edificăm în România. *(Urale puternice, aplauze îndelungate).*

Fără îndoială că înfăptuirea acestui grandios program cere eforturi mari din partea tuturor organelor și organizațiilor de partid și de stat, din partea comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor. Putem afirma că dispunem de tot ce este necesar pentru realizarea cu succes a acestui măreț program. În primul rînd avem o minunată clasă muncitoare, o țărănime harnică, o intelectualitate tot mai activă, un popor hotărît să-și asigure o viață demnă, să ridice continuu țara pe noi culmi de progres și civilizație — și aceasta constituie principala garanție că vom îndeplini programul elaborat de Congresul al XI-lea. *(Aplauze puternice, urale).*

Odată cu desfășurarea în cele mai bune condiții a muncii pentru realizarea planului cincinal, vom continua cu fermitate acțiunea de perfecționare a planificării și conducerii întregii activități economico-sociale, de dezvoltare a cadrului organizatoric necesar participării maselor populare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a țării, lărgirii continue a democrației socialiste — factor indispensabil în făurirea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate, care se construiește cu poporul, pentru popor! *(Aplauze puternice, urale).*

Ca urmare a dezvoltării forțelor de producție se vor produce noi și mari schimbări în structura socială a țării. Clasa muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre — își va spori și mai mult rîndurile, își va amplifica cunoștințele profesionale și politice, ceea ce va determina creșterea rolului ei în întreaga viață economică, socială și politică a țării. Țărănimea își va ridica, de asemenea, nivelul cunoștințelor generale și profesionale, jucînd un rol tot mai activ, împreună cu clasa muncitoare, în dezvoltarea agriculturii, a întregii societăți. Se va dezvolta numericește și va avea un rol tot mai important în viața patriei noastre intelectualitatea, strîns legată de clasa muncitoare, de țărănime, punîndu-și întreaga pricepere, toate cunoștințele în slujba înfloririi multilaterale a societății socialiste. *(Aplauze puternice, urale).*

Toate acestea se vor reflecta cu putere în dezvoltarea națiunii noastre socialiste, care va continua să joace un rol de cea mai mare însemnătate în întreaga etapă a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, precum și de-a lungul unei lungi perioade a construcției comunismului.

În același timp, partidul și statul socialist vor veghea necontenit la aplicarea în viață a politicii naționale marxist-leniniste, care constituie una din marile realizări ale partidului nostru ; am putea spune că sîntem printre puținele țări din lume în care s-a asigurat în mod real deplina egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. *(Aplauze puternice, urale).* Oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare vor participa, ca și pînă acum, tot mai activ, la conducerea diferitelor sectoare ale vieții economico-sociale, vor dispune de condiții tot mai bune pentru afirmarea plenară în toate domeniile de activitate, pentru folosirea limbii proprii, inclusiv ca mijloc de însușire a limbii unice a membrilor societății noastre — limba concepției noastre revoluționare : materialismul dialectic și istoric, marxism-

leninismul, concepția umanistă despre lume și viață. *(Aplauze puternice, urale).*

Pe această bază se va întări și mai mult unitatea întregului popor în jurul Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste, care călăuzește poporul spre o viață tot mai îmbelșugată, spre societatea de aur, spre comunism ! *(Aplauze puternice, urale).*

În această nouă etapă istorică crește și mai mult rolul Partidului Comunist Român, a cărui misiune este unirea tuturor eforturilor națiunii într-o direcție unică, dinamizarea întregii activități sociale, conducerea științifică a procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, pe baza legităților universal valabile aplicate creator la condițiile social-istorice concrete ale țării noastre.

Iată de ce va trebui să facem totul pentru a întări și perfecționa continuu activitatea partidului nostru, pentru întărirea continuă a rolului comuniștilor, al fiecărei organizații în viața fiecărei întreprinderi și instituții, a fiecărei localități. Comuniștii trebuie să fie în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea Programului partidului, pentru ridicarea bunăstării întregului popor, pentru asigurarea unui nivel de viață tot mai îmbelșugat, pentru asigurarea independenței și suveranității patriei noastre. *(Aplauze puternice).*

Va crește, de asemenea, rolul statului în conducerea unitară a întregii activități economico-sociale, în dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor și localităților patriei noastre ; va trebui să se asigure îmbinarea tot mai armonioasă a principiului conducerii unitare cu o largă democrație, cu lărgirea drepturilor unităților administrative locale, cu dezvoltarea democrației socialiste în patria noastră. *(Vii aplauze).*

Partidului nostru îi revine misiunea de a asigura înfăptuirea în viață a principiilor eticii și echității socialiste, afirmarea noului umanism revoluționar, educarea și formarea omului nou, cu o conștiință revoluționară înaintată, în stare să înțeleagă atît schimbările și fenomenele care au loc în societatea noastră, cît și marile mutații pe plan mondial, să acționeze cu fermitate în conformitate cu legile dezvoltării sociale, cu cerințele progresului, cu interesele cauzei socialismului, ale colaborării și păcii. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !“).*

Dragi tovarăși,

Desfășurarea evenimentelor demonstrează continuu justețea politicii externe și a principiilor pe care Partidul Comunist Român, România socialistă le promovează în viața internațională. Noi pornim constant de la principiul marxist-leninist că prima îndatorire a partidului comunist, ca partid de guvernămînt, este aceea de a făuri cu succes orînduirea socialistă, deoarece aceasta servește nu numai intereselor propriului popor, ci contribuie, totodată, la creșterea prestigiului socialismului în lume, la întărirea solidarității forțelor înaintate de pretutindeni, la promovarea cauzei păcii și colaborării internaționale. *(Aplauze puternice, urale).*

În spiritul solidarității internaționale care a caracterizat încă de la începuturile sale mișcarea revoluționară, muncitorească din România, întreaga istorie a partidului nostru, acționăm pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate țările socialiste, considerînd că existența unor deosebiri de păreri în abordarea unor probleme sau a unor diferențe în modul de realizare a construcției socialiste, determinate de situațiile concrete specifice din fiecare țară, nu trebuie în nici un fel să împiedice colaborarea și solidaritatea. Partidul nostru consideră ca o înaltă îndato-

rire internaționalistă a sa să facă totul pentru întărirea și extinderea colaborării și solidarității cu toate țările socialiste, pentru întărirea unității acestora — aceasta constituind o necesitate obiectivă pentru afirmarea socialismului în lume, pentru triumful păcii mondiale. *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Acționăm intens pentru intensificarea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare. Considerăm că lichidarea subdezvoltării, a împărțirii lumii în țări bogate și țări sărace, edificarea unei noi ordini economice și politice internaționale, bazată pe raporturi de egalitate și echitate, menite să grăbească progresul fiecărei țări, și în special al celor rămase în urmă, constituie o necesitate primordială pentru mersul înainte al întregii omeniri, pentru cauza păcii și colaborării între națiuni. Este timpul să se înțeleagă că nu mai pot continua vechile relații de inechitate și asuprire a altor popoare, că toate popoarele au dreptul să fie stăpîne pe bogățiile naționale, să le folosească în conformitate cu interesele dezvoltării lor economico-sociale, să aibă acces nestingherit la toate cuceririle științei moderne. Trebuie să se asigure, printr-o strînsă colaborare pe plan internațional, măsuri concrete de dezvoltare rapidă a țărilor rămase în urmă. Aceasta constituie, în condițiile internaționale de astăzi, o necesitate obiectivă fără de care nu se poate vorbi de o lume mai dreaptă și mai bună, de pace și colaborare. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Partidul Comunist Român, România socialistă consideră ca o îndatorire a sa internaționalistă primordială aceea de a participa activ la înfăptuirea acestor năzuințe, de a întări continuu solidaritatea cu toate statele care se pronunță pentru o lume mai dreaptă și mai bună, pentru independență națională, pentru progresul tuturor națiunilor. *(Aplauze puternice).*

În spiritul principiilor coexistenței pașnice, dezvoltăm larg relațiile cu toate țările lumii, inclusiv cu țările capitaliste dezvoltate, pornind de la necesitatea participării active la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale.

Considerăm că mai mult ca oricînd lupta pentru pace, pentru dezarmare, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, este una din îndatoririle fundamentale ale fiecărui popor, constituind expresia cea mai elocventă a adevăratei atitudini de solidaritate internațională, de internaționalism proletar ! *(Urale și aplauze îndelungate).* Apărarea independenței și suveranității naționale, a egalității între state, a dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale reprezintă, de asemenea, în condițiile lumii contemporane, un criteriu esențial al atitudinii internaționaliste, al solidarității internaționale. România, partidul nostru vor acționa cu fermitate pentru afirmarea plenară a acestor principii în lume ! *(Aplauze, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva dominației și asupririi altor popoare, a politicii de învrăjbire a lor, menite să slăbească forța de luptă a acestora, să deschidă calea și să înlesnească continuarea asupririi și subjugării. Nu trebuie uitat nici un moment că politica de dezbinare a popoarelor, de învrăjbire națională a fost întotdeauna o armă a imperialismului și colonialismului, o armă de dominație și subjugare a altor popoare. Tocmai de aceea trebuie să facem totul pentru lichidarea cu desăvîrșire a unei asemenea politici, pentru dezvoltarea colaborării prietenești între popoare în vederea asigurării independenței și bunăstării fiecărei națiuni, a făuririi unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră. *(Aplauze puternice).*

Republica Socialistă România se pronunță cu fermi-

tate pentru soluționarea problemelor litigioase pe cale pașnică, pentru stingerea tuturor focarelor de încordare și lichidarea diferendelor dintre state pe calea tratativelor.

Pornind de la această poziție principială, ne pronunțăm pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase din Cipru, din Orientul Mijlociu, ca și din oricare altă parte a lumii.

Acționăm cu toată fermitatea pentru înfăptuirea hotărîrilor de la Helsinki privind securitatea pe continentul european. Ne pronunțăm pentru o dezvoltare a colaborării pașnice în Balcani, pe toate continentele, pornind de la necesitatea instaurării unor raporturi prietenești, de colaborare, care să asigure în Europa și în întreaga lume o pace trainică, îndelungată. *(Aplauze, urale).*

Realizarea acestor obiective, soluționarea problemelor complexe care preocupă omenirea impun, mai mult ca oricînd, participarea activă a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială, și cu deosebire a statelor mici și mijlocii, cărora le revine un rol tot mai important în viața internațională, pentru soluționarea tuturor problemelor într-un mod democratic, în interesul tuturor popoarelor.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru sporirea rolului pe arena mondială al Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale, deoarece ele constituie cadrul cel mai corespunzător pentru participarea activă a tuturor popoarelor la soluționarea democratică a diferitelor probleme ce interesează omenirea, pentru democratizarea generală a vieții internaționale.

Partidul și poporul nostru își vor aduce și în viitor contribuția tot mai activă la soluționarea justă a marilor probleme ale vieții internaționale, vor milita neabătut pentru triumful noii politici de egalitate și respect între națiuni, pentru crearea unei lumi mai drepte și bune, în care fiecare popor să se poată dezvolta liber și independent, pentru o pace trainică pe planeta noastră. *(Aplauze puternice, urale ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Dragi tovarăși,

Credincios tradițiilor sale internaționaliste, Partidul Comunist Român își afirmă și acum, la a 55-a sa aniversare, solidaritatea cu partidele comuniste și muncitorești, se pronunță pentru întărirea colaborării și unității lor pe baza principiilor egalității, a respectului dreptului fiecărui partid de a-și elabora de-sine-stătător linia politică, în concordanță cu realitățile din țara în care își desfășoară activitatea, cu interesele poporului din rîndul căruia s-a născut, în mijlocul căruia trăiește, pe care trebuie să-l slujească cu devotament și abnegație. Considerăm că realizarea unei asemenea unități noi constituie, de asemenea, un alt aspect important al internaționalismului proletar revoluționar. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Acționăm pentru dezvoltarea colaborării cu partidele socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele democrate, cu forțele progresiste de pretutindeni, considerînd că întărirea solidarității acestora corespunde pe deplin intereselor fiecărui popor, cauzei progresului în lume. *(Aplauze puternice).*

Întărirea colaborării forțelor înaintate este cu atît mai imperioasă în actualele condiții istorice, cînd crește rolul maselor populare, al popoarelor în viața internațională, cînd uriașele schimbări revoluționare pe plan mondial demonstrează cu putere că masele populare, forțele progresiste, popoarele reprezintă singura forță capabilă să asigure dezvoltarea omenirii pe o cale nouă, să apere pacea și securitatea internațională.

Dragi tovarăşi,

Aniversînd 55 de ani de existenţă a Partidului Comunist Român, întregul nostru popor îşi afirmă încă o dată voinţa nestrămutată de a înfăptui neabătut politica sa internă şi externă, ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale naţiunii noastre, cauzei socialismului şi comunismului, păcii şi înţelegerii între toate popoarele lumii. *(Aplauze puternice, urale).*

Avem ferma convingere că oamenii muncii din capitală, întregul nostru popor îşi vor intensifica eforturile pentru înfăptuirea minunatului program elaborat de Congresul al XI-lea, a actualului plan cincinal. În ce mă priveşte, aş dori ca oamenii muncii din capitală să încheie şi acest cincinal pe primul loc în marea întrecere dintre judeţe, dintre oamenii muncii din patria noastră, pentru realizarea sarcinilor în cele mai bune condiţii, pentru continua înflorire economico-socială a României socialiste. Dar orice judeţ are această posibilitate şi sper că se vor întrece pentru primul loc în actualul cincinal cît mai multe judeţe. *(Aplauze puternice).*

Cu această dorinţă şi convingere vă urez dumneavoastră, tuturor locuitorilor capitalei Republicii Socialiste România, întregului nostru popor succese tot mai mari în îndeplinirea Programului Partidului Comunist Român, în ridicarea ţării pe noi culmi de progres şi civilizaţie, în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintarea României spre comunism ! *(Aplauze puternice, urale îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu—P.C.R. !", „Ceauşescu şi poporul !").*

Trăiască Partidul Comunist Român — forţa politică conducătoare a naţiunii noastre spre o lume a fericirii, a bunăstării, spre comunism ! *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Trăiască şi să se dezvolte necontenit Republica Socialistă România ! *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Trăiască minunatul nostru popor — constructor al celei mai înaintate societăţi din lume ! Îi urăm bunăstare şi să trăiască veşnic pe această planetă ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască solidaritatea şi colaborarea ţărilor socialiste, a partidelor comuniste şi muncitoreşti, a tuturor partidelor şi forţelor progresiste, antiimperialiste din întreaga lume ! *(Urale puternice, aplauze îndelungate).*

Să se dezvolte pe baze noi colaborarea şi prietenia între popoare, să triumfe pacea pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice, urale îndelungate).*

Vă urez tuturor multă sănătate şi fericire ; întregului nostru popor îi doresc viaţă îndelungată, veşnică ! *(Aplauze puternice ; urale îndelungate ; toţi cei prezenţi în marea piaţă scandează îndelung : „Ceauşescu — P.C.R. !", „Ceauşescu şi poporul !". Se ovaţionează cu entuziasm pentru gloriosul nostru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE
LA PRIMIREA ŞEFILOR DELEGAŢIILOR PARTICIPANTE LA LUCRĂRILE CONFERINŢEI SOCIETĂŢILOR DE CRUCE ROŞIE ŞI SEMILUNĂ ROŞIE DIN ŢĂRILE BALCANICE

— 12 mai 1976 —

Este o deosebită plăcere pentru mine şi ceilalţi tovarăşi prezenţi aici de a ne întîlni cu dumneavoastră, participanţi şi conducători ai organizaţiilor de Cruce Roşie din ţările balcanice, cu observatori din două ţări vecine şi prietene, cu conducători ai organismelor internaţionale de Cruce Roşie.

Doresc ca, în numele Consiliului de Stat şi al meu personal, să vă urez să vă simţiţi cît mai bine pe pămîntul României, iar activitatea dumneavoastră să fie încununată de rezultate cît mai bune.

Apreciem mult această iniţiativă de a se organiza periodic reuniuni ale organismelor de Cruce Roşie din ţările balcanice şi consider că participarea ca observatori a unor ţări vecine, precum şi a reprezentanţilor şi conducătorilor de seamă ai organismelor internaţionale are o importanţă deosebită în actualele condiţii internaţionale.

Desigur, organizaţiile de Cruce Roşie sînt organizaţii obşteşti, neguvernamentale. Dar activitatea lor are o mare importanţă în viaţa fiecărei ţări, în dezvoltarea colaborării pe plan internaţional şi, în condiţiile acestei reuniuni, în cadrul ţărilor balcanice.

Am fost informat că pînă acum lucrările se desfăşoară într-un spirit amical, ceea ce caracterizează, dealtfel, relaţiile dintre popoarele ţărilor noastre. Cred că am putea aprecia importanţa reuniunii şi prin faptul că este prima după încheierea cu succes a Conferinţei pentru securitate europeană de la Helsinki şi în perioada pregătirii viitoarei reuniuni de la Belgrad, din 1977, pentru securitate europeană. În acest cadru apreciem că, pe lîngă problemele de specialitate — şi, desigur, sînt multe —, reuniunea trebuie să se înscrie în eforturile pentru colaborare şi prietenie în Balcani, în Europa şi în întreaga lume.

Desigur, înseşi obiectivele Crucii Roşii, care pune accent deosebit pe problemele umanitare, presupun şi preocuparea pentru evitarea războiului şi asigurarea păcii. Cred că cea mai mare apreciere pe care ţările ar da-o activităţii Crucii Roşii ar fi aceea ca să nu fie nevoie de intervenţia Crucii Roşii în caz de război, adică să evităm războiul. Acesta ar fi cel mai mare succes al Crucii Roşii.

Desigur, şi fără aceasta sînt multe probleme de soluţionat privind sănătatea, combaterea diferitelor boli, în care Crucea Roşie are de jucat un rol important chiar în cadrul ţărilor noastre, nu mai vorbesc pe plan internaţional.

În acest cadru, Crucea Roşie română, România şi poporul român apreciază activitatea organismelor de Cruce Roşie şi doresc să exprim speranţa că vor fi intensificate

eforturile pentru soluționarea unor probleme destul de grave pe plan mondial. Am în vedere combaterea unor maladii în diferite țări și, mai cu seamă, insist încă o dată asupra necesității de a sădi în conștiința popoarelor ideea păcii și colaborării.

Vă rog să transmiteți organismelor de Cruce Roșie și Semilună Roșie urări de succese în activitatea lor, iar popoarelor dumneavoastră cele mai bune urări de prosperitate, bunăstare și de pace.

CUVÎNTARE LA CONSFĂTUIREA DE LUCRU DE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DIN 12—13 MAI 1976

Stimați tovarăși,

În cadrul consfătuirii de lucru din aceste zile s-au discutat pe larg o serie de probleme ale activității privind realizarea planului, ale activității de partid și politicii de cadre. Au vorbit în total 46 de tovarăși. Se poate spune că au fost abordate principalele probleme aflate la ordinea de zi ; au fost înfățișate atît realizările, cît și lipsurile, s-au făcut numeroase propuneri privind soluționarea unor probleme de care depind realizarea planului pe acest an și a planului cincinal, îmbunătățirea continuă a activității de partid. Am putea spune deci că, în ansamblu, consfătuirea și-a îndeplinit scopul pentru care a fost convocată.

Mă voi referi în continuare la cîteva din problemele care au făcut obiectul ordinii noastre de zi.

În ce privește activitatea pentru îndeplinirea planului în industrie, ținînd seama că, pe 4 luni, planul producției

industriale a fost realizat în proporție de 102%, cu o depășire de peste 4 miliarde de lei, am putea aprecia că rezultatele sînt bune. Totuși, în acest domeniu de activitate se mențin și unele neajunsuri. Astfel, pe total, indicele de utilizare a capacităților productive nu a fost realizat și, ca atare, nici indicele de folosire a forței de muncă. Subliniez aceasta deoarece, așa cum arată practica, dispunem actualmente de capacități de producție care, folosite complet, pot asigura o creștere a producției industriale mult mai substanțială decît s-a prevăzut în plan. Este necesar deci să se ia toate măsurile ce se impun pentru utilizarea la maximum a tuturor capacităților de producție, realizîndu-se indicatorii de schimburi planificați și indicatorii de folosire a mașinilor stabiliți. S-au luat, desigur, o serie de măsuri pozitive și avem toate condițiile ca, în continuare, să realizăm planul pe acest an și întregul cincinal. Au fost menționate aici unele probleme legate de o mai bună organizare a muncii, de asigurarea din timp a contractelor și comenzilor pentru întreprinderi. Aceste probleme pot fi soluționate pe deplin. Prin plan dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura ceea ce am prevăzut atît din producția internă, cît și din import.

În ce privește investițiile, situația nu ne poate mulțumi ; planul pe 4 luni s-a realizat numai în proporție de circa 91%. Am mai discutat despre necesitatea de a asigura în cele mai bune condiții realizarea investițiilor din primul an, deoarece numai așa vom avea garanția că întregul program de investiții — care, după cum știți, se ridică la aproape 1 000 de miliarde de lei — va putea fi îndeplinit cu succes. Orice rămînere în urmă ar putea influența negativ programul de investiții prevăzut pe cincinal, creînd greutăți în îndeplinirea planului general de dezvoltare a economiei naționale, cu consecințele și

influențele ce ar decurge de aici asupra venitului național și creșterii nivelului de trai.

Unii tovarăși au încercat să justifice aici cauzele unor nerealizări invocînd lipsa de documentații și proiecte. Numai în parte ele pot fi acceptate, deoarece peste 80% din totalul investițiilor sînt începute mai dinainte, avînd deci proiectele necesare, și doar 20% sînt investiții noi. Rămînerile în urmă, acolo unde se manifestă, sînt determinate de deficiențe în organizarea activității în construcții. Am analizat unele din aceste probleme la Comitetul Politic Executiv și la Biroul Permanent și urmează să se ia un șir de măsuri pentru îmbunătățirea organizării muncii în acest sector.

Unii tovarăși au arătat că nu au realizat investițiile datorită lipsei de utilaje. Or, faptele demonstrează că în construcții utilajele sînt folosite mult sub capacitatea lor de producție. În aceste condiții nu putem acționa pentru o dotare suplimentară pînă nu asigurăm folosirea intensivă a utilajelor de care dispunem. Cînd vorbesc de folosirea intensivă am în vedere asigurarea a două sau trei schimburi ; două schimburi a 10 ore la utilajele de excavații și transport și trei schimburi la utilajele de montaj propriu-zis, unde se folosește mînă de lucru calificată. Aceasta presupune perfecționarea organizării activității în toate întreprinderile de construcții. Am stabilit să trecem de îndată la o concentrare a parcului de utilaje grele în organizații speciale care să presteze servicii pe diferite șantiere. Utilajele nu vor mai fi proprietatea șantierelor respective — cum este acum —, ceea ce va asigura, pe baza unui plan și a unui grafic bine întocmit, folosirea lor intensivă. Aceasta impune măsuri corespunzătoare de pregătire a forței de muncă, în primul rînd a celei calificate. În construcții lucrează în prezent aproape 600 000 de oameni, deci nu se poate spune că nu dispunem de

forța de muncă necesară. Dacă am asigura o productivitate mai înaltă — și trebuie să mergem în această direcție —, am constata că, de fapt, avem un număr prea mare de lucrători în acest domeniu. Se impune atît din partea organelor de conducere din construcții, cît și a comitetelor județene de partid să se acționeze pentru mai buna organizare a activității în construcții, pentru întărirea spiritului de ordine și disciplină în acest important sector al economiei naționale. Aceasta este sarcina esențială de la care trebue să pornim ! Comitetele județene de partid trebuie să cunoască bine și să urmărească permanent realizarea planurilor și graficelor de investiții. Sînt stabilite platformele în toate județele, știți toți ce întreprinderi trebuie să construiți, puteți lua deci toate măsurile pentru pregătirea din timp a începerii lucrărilor. În special lucrările de terasare, de amenajare a platformelor pot fi realizate din timp, inclusiv prin munca populației. Lucrările respective se fac pentru dezvoltarea localității, a orașului, a județului respectiv, pentru bunăstarea populației, și este firesc ca populația să sprijine aceste acțiuni. Șantierele de muncă patriotică ale tineretului să fie legate, în primul rînd, de construirea acestor platforme, de realizarea acestor obiective de producție. Am în vedere și obiectivele social-culturale și, în primul rînd, locuințele pe care trebuie să le realizăm în cele mai bune condiții. Comitetele județene trebuie să ia măsuri serioase pentru a pune ordine și disciplină în acest domeniu de activitate. Așa cum am mai spus, pe plan central s-a stabilit un șir de măsuri pentru o bună coordonare a pregătirii proiectelor, a începerii lucrărilor, a contractărilor, a asigurării a tot ce este necesar pentru desfășurarea în condiții cît mai bune a lucrărilor. Este necesar ca fiecare dintre dumneavoastră să urmărească realizarea acestor măsuri, inclusiv încheierea contractelor pe cincinal pentru toate obiectivele

industriale. Numai așa întreprinderile metalurgice și întreprinderile constructoare de mașini vor ști ce metal să planifice, vor putea asigura o aprovizionare corespunzătoare, vor putea trece la executarea în condiții bune a tuturor utilajelor pentru investiții. De asemenea, acolo unde se prevede importul de utilaje — fie din țări socialiste, fie din țări capitaliste — trebuie să se încheie contracte pe întregul cincinal. Numai astfel vom putea asigura realizarea în bune condiții a întregului nostru program de dezvoltare.

Atrag atenția asupra faptului că, într-o proporție mai mică sau mai mare, în fiecare județ se realizează o serie de utilaje și mașini pentru alte județe, pentru întreaga economie ; aceasta impune fiecărui județ să se ocupe cu toată răspunderea de îndeplinirea planului de producție. Am discutat în Comitetul Politic Executiv despre rămînerea în urmă în construcția de utilaje. Am văzut și în cadrul consfătuirii că aproape în fiecare județ nu s-a realizat un anumit utilaj pentru chimie, metalurgie sau industria de construcții. Subliniez aceasta deoarece utilajele pe care trebuie să le producem în țară au acum o pondere de 70—80% pentru fiecare ramură de activitate, iar la unele chiar mai mult. Trebuie să luăm deci toate măsurile pentru a asigura realizarea la timp a utilajelor de către toate întreprinderile ! Desigur, cîteva județe au în această privință rolul hotărîtor. Este vorba de capitală, de Ploiești, Reșița, Sibiu, Brașov și altele. În același timp însă, în fiecare județ avem astăzi întreprinderi constructoare de mașini. Iată de ce se impun măsuri serioase pentru realizarea utilajelor corespunzător programului de punere în funcțiune și montare, evitîndu-se totodată realizarea de stocuri de utilaje pe șantiere.

Din punctul de vedere al capacităților avem posibilitatea ca întregul program să fie realizat în bune condiții,

printr-o bună organizare, prin mecanizarea și automatizarea lucrărilor, prin creșterea indicilor de folosire a mașinilor. Am insistat asupra problemei investițiilor deoarece avem un program foarte mare pentru acest an și pentru anii viitori — inclusiv în ce privește construcțiile social-culturale — și trebuie să acordăm o atenție deosebită acestui sector de activitate.

Mă voi opri asupra unor aspecte ale comerțului exterior. Și aici, alături de realizările obținute, există unele rămîneri în urmă. În ce privește exportul, va trebui să acționăm pentru a diversifica producția, pentru a îmbunătăți calitatea și a asigura la timp comenzile corespunzătoare.

Problema sporirii exigenței în producție se pune și în industria ușoară, care în general are comenzile asigurate pentru export. Trebuie să înțelegem că pentru a asigura importul corespunzător de materii prime, utilaje, subansamble și piesele de schimb necesare trebuie să asigurăm mijloacele corespunzătoare de plată. Realizarea exportului este condiția esențială a asigurării bunei aprovizionări și funcționării normale a activității noastre economice.

Rezolvarea unor probleme legate de îmbunătățirea exportului depinde de Ministerul Comerțului Exterior, de ministere. Dar multe lucruri depind de centralele și întreprinderile producătoare.

Comitetele județene trebuie să examineze atent aceste probleme, fiecare în județul respectiv, realizînd sarcinile și hotărîrile pe care le avem cu privire la urmărirea expresă a producției de export, începînd cu elaborarea documentației, cu punerea în producție, cu execuția, pînă la expediere. Să nu fie considerată această sarcină, cum se întîmplă în unele întreprinderi, drept o activitate secundară. Trebuie lichidată această mentalitate pe care o au încă unii conducători de întreprinderi. Să punem capăt

acestei neînțelegeri — ca să-i spunem așa — pe care o mai manifestă și unii din activiștii noștri de partid.

Am stabilit un program de măsuri, inclusiv unele măsuri organizatorice, pentru realizarea unei mai depline unități în această activitate, de sus pînă jos, inclusiv în centrale și întreprinderi, pentru crearea unui organism unic de export-import care să urmărească realizarea tuturor măsurilor, să urmărească îndeplinirea contractelor în întreprindere, să vegheze la respectarea calității producției prevăzute în contract, pînă la expediție.

S-au făcut o serie de referiri la importuri. Desigur, acesta este, de asemenea, un sector căruia trebuie să-i acordăm toată atenția. N-aș putea spune că nu sînt foarte mari insistențe pentru a spori importurile. Apreciez mult ceea ce s-a făcut pentru realizarea în țară a unor piese de schimb, a unor mașini și subansamble. Ceea ce am realizat în această perioadă demonstrează marile posibilități de care dispunem și pe care le putem valorifica dacă acordăm atenția corespunzătoare acestei probleme. Desigur, chestiunea nu se reduce numai la ceea ce poate realiza fiecare județ. Trebuie să ținem seama că sînt județe care pot mult mai mult și altele mai puțin. La nivel central, de către ministere, de către Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, trebuie să se urmărească îndeaproape îndeplinirea sarcinii de realizare în țară a unei integrări cît mai mari a produselor, de producere a unor piese și subansamble, în vederea reducerii importului. Desigur, ceea ce nu se poate realiza în anul respectiv, deci se impune să fie importat pentru a asigura producția, trebuie să fie cuprins în plan. Este necesar să avem un plan unic de import și un plan unic de export. Ceea ce trebuie exportat trebuie prevăzut în planul pe care să-l cunoască și Ministerul Comerțului Exterior, și ministerul de resort, și centrala, și întreprinderea care produce.

Tot așa în ce privește importul. Pe baza planului unic se va putea asigura contractarea din timp a produselor, calitatea corespunzătoare, în general o bună aprovizionare a economiei. La ora actuală, importul și exportul sînt dispersate, nu avem de la început o privire unitară asupra realizării lor. Asta nu înseamnă că ministerele, întreprinderile, centralele nu vor avea răspunderea lor. Dar într-o economie planificată, unde aprovizionarea se face pe bază de plan, nu putem lăsa la voia întîmplării asigurarea bazei materiale a producției. În acest sens va trebui deci să aducem îmbunătățirile corespunzătoare planului de comerț exterior.

În general va trebui să ne ocupăm mai serios de întocmirea planurilor. Noi am făcut pași înainte în această privință, dar cred că trebuie încă acționat pentru a se renunța la concepția, care a domnit mult timp, potrivit căreia e suficient dacă în planul central se prevăd doar cîțiva indicatori. Planul central trebuie să cuprindă lista a tot ceea ce trebuie să se producă în România. Să se prevadă ce produce industria republicană și ce trebuie să producă industria locală, stabilindu-se sarcini pe județe, pentru că nu trebuie întotdeauna să facem același produs în 40 de județe. Trebuie să acționăm în direcția specializării, ținînd seama de specificul fiecărei zone. Trebuie să revedem în mod critic sistemul nostru de planificare și de aprovizionare, de asigurare a bazei materiale, pentru a putea permite desfășurarea într-un ritm corespunzător a producției. Este necesar să mergem ferm spre specializarea și concentrarea producției. Avem pentru aceasta organismele necesare, s-au făcut o serie de pași înainte, dar nu putem fi încă mulțumiți cu ce am realizat. Insist asupra acestui lucru pentru că este necesar să lichidăm mentalitatea greșită de a alerga pentru orice în străinătate, de a ne ploconi în fața străinătății.

Deci, pentru perfecționarea comerțului exterior este necesar să luăm măsuri corespunzătoare pentru o mai bună organizare a muncii, începînd cu întocmirea planului, cu nominalizarea producției, cu asigurarea contractelor, cu execuția corespunzătoare și valorificarea superioară a produselor noastre în străinătate. Rog comitetele județene să acorde o atenție deosebită acestor probleme. Zilnic trebuie analizată această problemă în fiecare județ.

În ce privește problemele calitative ale planului, am putea spune că, pe total, avem rezultate bune în domeniul productivității muncii. Am obținut aproape 90% din producția suplimentară pe seama productivității muncii, ceea ce este, desigur, un lucru bun. Dar și aici mai avem încă rezerve, depinzînd mai cu seamă de buna organizare a muncii, de calificare, de reducerea personalului neproductiv. Această problemă s-a discutat recent la Comitetul Politic Executiv, stabilindu-se un șir de măsuri privind trecerea în producția directă a unei părți din personalul neproductiv, care în unele întreprinderi ajunge pînă la 25%. Este vorba de personalul de transport interior și de servicii, adică de personalul care nu lucrează direct la mașini. Or, ponderea acestui personal este prea mare. În timp ce nu putem organiza două schimburi complete — nu mai spun de al treilea — ținem un număr mare de oameni în afara producției. Această măsură presupune, desigur, dezvoltarea mecanizării, organizarea sistematică a fluxului de producție pentru evitarea transporturilor, precum și mecanizarea transporturilor în vederea eliminării muncii manuale. De asemenea, este necesar să asigurăm o normare bună a atribuțiilor în toate sectoarele, inclusiv în sectorul de servicii. Pe această bază putem reduce serios personalul neproductiv, calificînd oamenii și asigurînd forța de muncă necesară pentru folosirea intensivă a capacităților de producție. Pe această cale

putem obține un spor substanțial de producție. Și trebuie să facem neapărat acest lucru !

În ce privește cheltuielile materiale și, în general, cheltuielile de producție, avem încă consumuri mari. Cîțiva tovarăși au vorbit aici despre măsurile pe care le-au luat, despre faptul că au obținut, față de plan, o reducere a cheltuielilor de producție și materiale. Aceasta este un lucru bun ; dar nu sînt prea multe județe în care există această situație. Am pus ieri cîteva întrebări în legătură cu metalul. N-am primit răspunsuri satisfăcătoare, dar este cunoscut că avem încă o pierdere mare de oțel brut în procesul de muncă pînă la produsul finit. În folosirea metalului trebuie să ajungem la parametri economici comparabili cu cei mai avansați pe plan mondial. Dacă vrem să construim o societate dezvoltată din toate punctele de vedere, trebuie să tindem la indici economici și de cheltuieli materiale competitivi, cu tot ce este mai înaintat pe plan universal.

Dar această acțiune nu privește numai metalul, ci și energia, combustibilii, în general substanțele chimice și alte produse. Problema reducerii consumurilor materiale este problema numărul unu pentru acest cincinal și pentru anul acesta. Trebuie să existe o preocupare zilnică pentru consumul fiecărei unități de produs. Cunoscînd bine prevederile planului, defalcat pînă la întreprindere, pînă la muncitor, să organizăm corespunzător secții de debitare, de trasare și să nu mai lăsăm folosirea la voia întîmplării a materiei prime. Fiecare gram trebuie bine chibzuit.

O altă problemă este aceea a recuperării deșeurilor, începînd cu metalele feroase și neferoase, cu lemnul, hîrtia și terminînd cu ultimul produs. Noi am majorat prevederile planului în această privință. Planul va trebui defalcat pe întreprinderi, pe județe. Fiecare județ

trebuie să știe, pînă la fiecare unitate, cît trebuie să realizeze în acest domeniu. Aceasta este o problemă esențială pentru reducerea cheltuielilor materiale, cu o influență hotărîtoare asupra scăderii cheltuielilor generale de producție.

Sînt și alte probleme legate de cheltuielile de producție, pe care le analizăm acum și unde vom veni cu măsuri menite să pună mai multă ordine. Se pune problema regiei de secție și de întreprindere, care, cîteodată, reprezintă de 2—3 și chiar de 5 ori mai mult decît cheltuielile pentru forța de muncă. Or, acest lucru este inadmisibil ! Analizînd produsele principale la care trebuie aprobat prețul, ne lovim zilnic de această problemă.

Problema reducerii cheltuielilor de producție este foarte serioasă. Vom introduce măsuri de normare foarte ferme ; rog comitetele județene să țină seama de experiența bună pe care deja au început să o aibă unele întreprinderi și unele județe și să acționeze foarte energic în acest domeniu. Pe această cale vom putea obține nu numai realizarea sarcinilor înscrise în plan, dar chiar depășirea prevederilor actualului cincinal.

Sînt și alte probleme economice importante cărora trebuie să le acordăm toată atenția — probleme legate de calitate, de introducerea progresului tehnic, de punerea în producție a tot ceea ce descoperă cercetarea noastră științifică, de valorificarea licențelor pe care le importăm. Numai soluționînd în bune condiții aceste probleme vom putea asigura înfăptuirea sarcinii puse de Congresul al XI-lea ca acest cincinal să fie cincinalul revoluției tehnico-științifice.

Am menționat că în viitor nu mai trebuie să admitem nici o modificare a planului, chiar prin decret, fără ca aceasta să fie văzută și discutată de biroul comitetului ju-

dețean de partid respectiv. Modificările în planul de producție, în indicii de eficiență trebuie discutate și puse de acord cu conducerile întreprinderilor și cu comitetele județene, semnate de primii secretari, care trebuie să răspundă. Aceasta, pentru a pune mai multă ordine și disciplină, pentru a întări răspunderea organelor județene de partid, orășenești, a comuniștilor în conducerea activității economice din județul lor.

Va trebui să acordăm mai multă atenție activității de conducere din întreprinderi, consiliilor oamenilor muncii, birourilor acestor consilii, pentru a antrena mai activ aceste organisme colective în soluționarea problemelor, în dezbaterea problemelor fundamentale ale activității economice din întreprinderi. Soluționarea problemelor nu se va putea face decît prin îmbunătățirea muncii conducerilor colective ale întreprinderilor și centralelor. Ele trebuie să-și îndeplinească serios atribuțiile, trebuie să-și sporească răspunderea ; este necesar să se dezvolte spiritul de răspundere al oamenilor muncii, al adunărilor generale, al organizațiilor de partid, care au datoria să-și exercite tot mai eficient rolul lor de forță conducătoare în întreprinderi.

Aș mai dori să atrag atenția asupra necesității perfecționării organizării producției și a muncii, luînd măsuri de identificare a tuturor rezervelor, întocmind programe speciale de mecanizare a lucrărilor și de automatizare a lor. În cursul acestui an vom elabora programul de trecere la reducerea săptămînii de lucru, prevăzută în acest cincinal, urmînd ca de anul viitor să realizăm treptat acest program. Tocmai de aceea rog comitetele județene ca, în spiritul celor discutate, să acorde o atenție deosebită problemei organizării muncii, deoarece reducerea săptămînii de lucru nu

trebuie să afecteze cu nimic planul de creștere a producției și productivității muncii.

În ce privește agricultura, am mai discutat problemele la întîlnirea din februarie. Lucrările de însămînțare s-au desfășurat, în general, în bune condiții — și avem o bază pentru o recoltă bogată. Va trebui să acordăm atenția corespunzătoare întreținerii culturilor, deoarece aceste lucrări sînt esențiale, pentru culturile prășitoare mai cu seamă, în vederea obținerii de recolte corespunzătoare. Reamintesc, de asemenea, necesitatea de a urmări îndeaproape întregul program de asigurare a furajelor.

O atenție mai mare trebuie acordată legumiculturii. Trebuie să luați măsuri pentru a asigura în continuare rezerve de semințe, inclusiv de răsaduri. Fiecare județ răspunde direct — mă refer la primii secretari, la biroul județean — de realizarea programului în legumicultură. Trebuie să facem în așa fel încît să avem o abundență de produse în sectorul legumicol. De asemenea, în pomicultură și viticultură trebuie luate măsuri pentru realizarea programului de plantații. În fiecare județ să dispuneți de material săditor pomicol și viticol cu o rezervă de 10—15% atît pentru nevoile statului și cooperativelor, cît și pentru particulari.

Vorbind de acest grup de probleme, atrag atenția să se acorde o mai mare preocupare aprovizionării populației cu produse agroalimentare. În prezent avem asigurată aprovizionarea corespunzătoare a populației atît cu produse alimentare, cît și industriale. Să urmărim în continuare desfășurarea în bune condiții a activității de comerț, satisfacerea cerințelor de consum ale oamenilor muncii, atît de la orașe, cît și de la sate. În această privință se vor aduce și unele îmbunătățiri organizatorice. Am hotărît ca toate orașele să fie aprovizionate prin co-

merțul de stat, cooperația de consum rămînînd să aprovizioneze satele.

Atrag, de asemenea, atenția asupra activității cooperativelor agricole de producție. Mă refer la consiliile de conducere, la funcționarea democratică a acestora, a adunărilor generale, la consiliile intercooperatiste, care au atribuții mari și cărora nu li se acordă atenția corespunzătoare în specializarea producției, în organizarea mai bună a activității de sporire a producției vegetale și animale. Vom discuta însă mai pe larg această problemă la consfătuirea din toamnă. Vă rog, de asemenea, să acordați o atenție mai mare uniunilor județene ale cooperativelor, precum și consiliilor lor de conducere. Acestea trebuie privite ca secții ale comitetului județean de partid ; acolo trebuie să lucreze activiști de partid care să aibă un rol hotărîtor în organizarea și desfășurarea activității cooperativelor agricole de producție, a consiliilor de conducere, a consiliilor intercooperatiste, a adunărilor generale. Desigur, și pe plan central se impun unele îmbunătățiri în această privință. Va fi analizată această problemă în Comitetul Politic Executiv, stabilindu-se măsuri ca Uniunea Națională să-și poată îndeplini mai bine atribuțiile sale. Acestea ar fi cîteva probleme legate de activitatea economică la care am vrut să mă refer în această ședință.

Stimați tovarăși,

Voi trece acum la unele probleme ale activității organizatorice și ale muncii de cadre. Fără îndoială că tot ceea ce am realizat în dezvoltarea societății noastre, în realizarea planului în industrie, în agricultură, în celelalte sectoare este legat nemijlocit de activitatea organelor noastre de partid. Dar, așa cum rezultatele sînt legate de activitatea organelor de partid, și lipsurile existente evidențiază neajunsurile în organizarea muncii de

către comitetele noastre de partid județene, orășenești, comunale, din întreprinderi și cooperative. Va trebui, fără îndoială, să acordăm mai multă atenție felului în care organele și organizațiile de partid își îndeplinesc sarcinile, organizează participarea comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii la îndeplinirea hotărîrilor Comitetului Central, a legilor țării.

În centrul activității comuniștilor, a muncii tuturor organelor și organizațiilor de partid trebuie să stea realizarea hotărîrilor Congresului al XI-lea, a hotărîrilor Comitetului Central al partidului, care au trasat sarcini mărețe cu privire la dezvoltarea societății noastre, la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Organele și organizațiile de partid trebuie să facă totul ca atît hotărîrile partidului, cît și legile statului să fie aplicate și respectate în întregime, să constituie baza întregii noastre activități. Aceasta cere, în primul rînd, o bună organizare a cunoașterii și înțelegerea hotărîrilor și legilor. Începînd de la centru, trebuie acționat ca legile să fie aduse la cunoștința tuturor organelor, să fie prelucrate și înțelese bine de către toți cei chemați să le aplice. Să organizăm o bună documentare și o bună informare a organelor de partid și de stat. La fiecare comitet județean trebuie să se găsească toate hotărîrile și toate legile ; fiecare secție și secretar să dispună cel puțin de hotărîrile și legile ce privesc sectorul respectiv de activitate. În întreprinderi, organizațiile de partid, conducerile colective trebuie, de asemenea, să cunoască bine toate legile și hotărîrile care le privesc, pentru a acționa în concordanță cu prevederile acestora. Este necesar să se asigure, de asemenea, cunoașterea legilor de către toți oamenii muncii. Trebuie să ținem seama de faptul că o serie de hotărîri și legi au valabilitate de-a lungul multor ani și de aceea ele trebuie studiate periodic. Studiul le-

gilor trebuie reluat cel puțin o dată pe an. Fiecare comitet județean, fiecare consiliu popular județean, pînă jos, în unități, trebuie să aibă un plan de muncă în această privință, păstrînd permanent în evidență această problemă. Trebuie să asigurăm ca atunci cînd cineva preia o răspundere în munca de partid sau de stat să aprofundeze toate legile și hotărîrile ce privesc domeniul respectiv de activitate. Trebuie să spunem că încă nu se face o muncă corespunzătoare pentru pregătirea oamenilor în privința cunoașterii hotărîrilor partidului și a legilor țării. Mă refer la hotărîri și la legi, deoarece întreaga activitate a statului se fundamentează pe legi, iar activitatea de partid pe hotărîrile Comitetului Central, ale Comitetului Politic Executiv sau ale Secretariatului, singurele care, în conformitate cu Statutul nostru, pot lua hotărîri și da instrucțiuni. Iată de ce atrag atenția asupra problemei cunoașterii și respectării hotărîrilor Comitetului Central, ale organelor centrale și a legilor țării. Cred că este necesar ca și Consiliul de Stat, secția organizatorică, Consiliul Legislativ, Consiliul de Miniștri să întocmească un program corespunzător pentru a pune ordine desăvîrșită în această privință.

Este de înțeles că organele de partid trebuie să pună pe prim plan munca pentru înfăptuirea planului de dezvoltare economică și socială în toate sectoarele de activitate. Avem planuri pentru toate domeniile — pe ramuri, pe subramuri, pe produse — foarte amănunțite. S-a depus, ca niciodată, o muncă uriașă pentru elaborarea acestor planuri. S-a făcut și planul fiecărui comitet județean. Voi înșivă ați elaborat planuri pe comune și orașe. Trebuie să fim însă conștienți că ceea ce am făcut pînă acum este numai o parte — desigur, foarte importantă — a muncii noastre. A avea un plan bun, o hotărîre bună, justă e un lucru foarte important, dar, oricît de bun ar fi

planul, oricît de bună ar fi hotărîrea, dacă nu se iau măsuri pentru realizarea lor în viață, acestea vor rămîne simple documente. Trebuie să fie clar tuturor, începînd cu organele centrale, inclusiv cu C.S.P., că activitatea nu se încheie odată cu elaborarea planului — aceasta este numai o fază a activității. Rolul organelor centrale, al Comitetului Central, Comitetului Politic Executiv, Secretariatului, Biroului Permanent, Consiliului de Miniștri, al C.S.P.-ului, al tuturor organelor este de a organiza munca pentru îndeplinirea hotărîrilor și planurilor. De fapt, aceasta constituie latura cea mai importantă a activității, căreia trebuie să-i consacrăm întreaga preocupare de fiecare zi, de fiecare ceas.

Avem, desigur, rezultate bune. Le-am mai menționat, v-ați referit, mulți din cei care ați vorbit, la ele. Însă nu e mai puțin adevărat că există încă lipsuri serioase în buna organizare a muncii, în repartiția corespunzătoare a forțelor, în soluționarea operativă a multiplelor probleme ce apar în cursul realizării planurilor, în îndeplinirea sarcinilor care revin fiecăruia la locul său de muncă. Lichidarea acestor neajunsuri presupune organizarea cît mai judicioasă a muncii organelor și organizațiilor de partid, a organelor de stat, a organelor de conducere ale întreprinderilor și celorlalte sectoare de activitate. Dacă în ce privește organizațiile de partid lucrurile merg mai bine, pe linia ministerelor, a organelor de stat, organizarea muncii, urmărirea și controlul, repartizarea forțelor lasă încă de dorit. Desigur, așa cum am spus la început, aceste lipsuri aparțin implicit organelor de partid, pentru că dacă există lipsuri la organele centrale de stat, aceasta presupune că nici organele centrale de partid nu au acționat în mod corespunzător.

Se impune să acordăm mai multă atenție repartizării forțelor în diferite sectoare de muncă, în raport cu obiec-

tivele pe care le avem de îndeplinit. Mă refer atît la cadrele de partid și de stat, cît și la cadrele tehnice. Avem hotărîri bune în această privință, dar nu întotdeauna acestea se realizează în mod corespunzător. Avem județe foarte dezvoltate ; există o tendință a cadrelor de a fugi spre aceste județe, spre centrele dezvoltate. Or, programele care prevăd creșterea de 4—5 ori a producției unor județe nu se pot înfăptui fără întărirea acestora cu cadre de conducere pe tărîmul economiei, cu cadre de specialiști. În această privință se manifestă o lipsă foarte serioasă, în primul rînd pe linia muncii de partid, în organizarea repartizării forțelor de care dispunem. Desigur, în județele aflate în plină dezvoltare nu trebuie să trimitem numai proaspeți absolvenți de facultate ; acolo e necesar să trimitem oameni cu experiență, cadre cu practică mai îndelungată în producție. Dacă n-o să asigurăm 60—70% din necesarul de cadre cu oameni cu experiență, de la început vom condamna întreprinderile la o activitate slabă. E nevoie să stabilim, pe județe și pe întreprinderi, necesarul de cadre și să acționăm încă din acest an pentru satisfacerea cerințelor producției.

Este necesar să acordăm mai multă atenție controlului și îndrumării concrete, la fața locului, a muncii de partid și de stat. Pe ansamblu, numărul de oameni care se deplasează pe teren, precum și durata deplasării sînt satisfăcătoare. Aș putea spune că există chiar prea multe controale, atît pe linie de partid, cît mai cu seamă pe linie de stat. Însă unii controlează, constată, dar nu rezolvă nimic. Trebuie să lichidăm cu desăvîrșire acest fel de control. Este necesar să întocmim un program unitar de control, care să cuprindă toate sectoarele. Esențial este însă să trimitem în control oameni calificați, capabili să soluționeze problemele. În activitatea economică, controlul într-o întreprindere trebuie să se soldeze cu soluții concrete pentru toate problemele. Și în activitatea de partid trebuie să asigurăm ca instructorii să acționeze pentru soluționarea problemelor, iar în problemele care îi depășesc să propună măsuri de rezolvare. Nu se poate admite să se ducă tovarăși să facă promisiuni, să întocmească un program, să dea asigurări și să nu se realizeze nimic, urmînd să se facă apoi un nou plan de măsuri. Trebuie să lichidăm cu desăvîrșire asemenea practici ! Să introducem obligativitatea întocmirii procesului-verbal de control, în care să se arate sarcinile și măsurile stabilite, în cît timp urmează să se realizeze, ce obligații își iau organul de control și unitatea pentru soluționarea problemelor. Apoi, organul de control să raporteze ministrului, Consiliului de Miniștri, Comitetului Politic Executiv ce a rezolvat sau cum va soluționa problemele respective. Șeful controlului să răspundă personal de urmărirea execuției, de soluționarea problemelor. Numai așa controlul va fi eficient, se va încheia cu un ajutor concret ; dacă nu, el devine o frînă în dezvoltarea activității. Iată în ce sens înțeleg eu să punem ordine în acest domeniu. Aceasta presupune, desigur, și îmbunătățirea controlului muncitoresc, dar nu mă opresc acum la el, pentru că am stabilit să analizăm în septembrie activitatea organelor de control muncitoresc. Aceasta este valabil și pentru controlul financiar. Ce control financiar este acela care justifică încălcarea legii, depășirea cheltuielilor ? Controlul financiar trebuie să prevină semnarea ilegală a unui act, plata oricărei sume fără justificare legală. Dacă contabilul spune că e ilegal, factorul de execuție nu are dreptul să facă nici o cheltuială ; dacă o face, încalcă legea și suportă consecințele. Să introducem deci o ordine și disciplină fermă în acest sector. Trebuie să lichidăm complet formalismul în executarea controlului, să facem să se înțeleagă clar că control înseamnă îndru-

mare, înseamnă stabilirea măsurilor de îmbunătățire a muncii în raport cu gravitatea problemelor constatate. Dacă ne referim la controlul de partid, trebuie să ne întrebăm de ce nu s-a pus capăt la timp unor manifestări negative ale unor activiști ? Ce fel de control s-a făcut ? Putem accepta justificarea pe care a folosit-o ieri un tovarăș aici, afirmînd că a cunoscut, dar n-a vrut să se pună rău cu cei în cauză ? Ce fel de activist de partid este acela care gîndește astfel ? Nu vrei să te pui rău cu o persoană, dar cu partidul vrei să te pui rău ? Nu te poți pune rău cu partidul, cu poporul, pentru că te-ai angajat să slujești partidul și politica sa, să slujești poporul ! Nu există prieteni, rude cînd e vorba de interesele generale ! Această concepție trebuie să domnească peste tot ! Nimeni nu poate gîndi că dacă spune adevărul supără pe unul sau pe altul. Să lucreze fiecare cum trebuie, să respecte legile, hotărîrile — și atunci nu-l va supăra nimeni ! Dimpotrivă, îl vom felicita, așa cum și facem dealtfel. Subliniez această problemă pentru că ea este legată strict de control, de sesizarea lipsurilor, de măsurile pentru lichidarea lor. Pe baza concepției de a nu supăra pe nimeni, de sus sau de jos, nu se poate asigura un control just, eficient. Conducerea științifică presupune în primul rînd spirit de răspundere, exigență în muncă, pregătire corespunzătoare, politică și profesională, îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor încredințate. Este de aceea necesar să acționăm pentru creșterea spiritului de răspundere și de exigență al organelor și organizațiilor de partid, al fiecărui activist, al fiecărui comunist în domeniul său de activitate.

Trebuie să acordăm mai multă atenție dezbaterii acestor probleme cu activul de partid. Activistul de partid trebuie să lupte pentru înfăptuirea liniei partidului, pentru respectarea principiilor partidului ! Dacă vom acționa în acest spirit, vom preveni abaterile ; toleranța nu face

decît să încurajeze aceste abateri. Pentru a lichida abaterile trebuie să facem din ele probleme politice, de comportare, să le aducem la cunoștința partidului, inclusiv a maselor de cetățeni, pentru că, dacă le mușamalizăm, nu facem decît să le încurajăm.

Iată de ce, din partea organelor noastre de partid, a conducătorilor lor se impune o atitudine mai fermă, în spiritul principialității comuniste, al normelor de etică și echitate ale partidului nostru. Spiritul umanist nu este sinonim cu nesocotirea normelor de partid, cu încălcarea legilor țării, cu tolerarea acestor încălcări ! Nu, aceasta nu este omenie, nu este umanism ! Dimpotrivă, este spirit mic-burghez, profund dăunător intereselor partidului, intereselor generale ale societății noastre !

Consider că organizațiile de partid, adunările generale trebuie să dezbată într-un spirit mai intransigent problemele producției, ale disciplinei și ordinii, modul în care se desfășoară întreaga activitate în întreprinderi și instituții. Trebuie să ridicăm nivelul muncii de partid, să întărim spiritul critic și autocritic, spiritul de răspundere al fiecărui comunist. Să facem ca fiecare să dea socoteală în organizația de partid pentru activitatea sa, așa cum prevede Statutul partidului. Numai ridicînd nivelul activității organizațiilor de partid, al fiecărui membru de partid vom asigura îmbunătățirea radicală a muncii, creșterea rolului organizațiilor de partid, îndeplinirea în tot mai bune condiții a sarcinilor ce le revin. Este necesar să acționăm pentru întărirea continuă a legăturilor partidului, ale organizațiilor sale cu masele largi de oameni ai muncii din fiecare sector de activitate.

În ce privește problemele de cadre, trebuie să spunem, tovarăși, că tot ceea ce am realizat în dezvoltarea societății noastre, în toate sectoarele, e legat nemijlocit de munca cadrelor, a cadrelor de partid și de stat, a întregului

nostru activ. Putem aprecia că dispunem de un fond de cadre bun, care acţionează cu devotament şi abnegaţie pentru înfăptuirea cu succes a politicii generale a partidului şi statului nostru. Putem spune că, mai ales după Congres, s-au obţinut unele îmbunătăţiri în politica de cadre pe linie de partid şi pe linie de stat. Dar mai avem încă multe de făcut pentru ca lucrurile să se desfăşoare în condiţii optime. În primul rînd se impune să acordăm în continuare o atenţie deosebită promovării cadrelor în diferite activităţi de partid. Aceasta necesită o mai bună cunoaştere a oamenilor în procesul activităţii, a felului în care ei muncesc pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului şi legilor statului nostru. Să urmărim îndeaproape cum se dezvoltă, cum cresc cadrele — şi să le ajutăm în muncă. În legătură cu aceasta trebuie spus că un număr de activişti, unii foarte buni, datorită faptului că nu au fost urmăriţi cu atenţie în decursul anilor, au ajuns în diferite munci periferice. De unii realmente s-a uitat sau au fost împinşi la o parte de către alţii. În schimb, au fost promovaţi pe alocuri oameni cu o mai mică experienţă în munca de partid şi cu o mai slabă pregătire politică, lucru care a exercitat influenţe negative asupra muncii. Trebuie să spunem că nici unele cadre care au absolvit diferite şcoli de partid nu au stat întotdeauna, şi peste tot, în atenţia organelor de partid, pentru a fi promovate în mod corespunzător.

Avem, în general, hotărîri bune cu privire la promovarea cadrelor ; dar n-aş putea spune că ele sînt aplicate în întregime. Pe linie de stat se promovează încă cu uşurinţă, încălcîndu-se uneori prevederile legale, în sensul nerespectării obligaţiei concursului, sau, atunci cînd se face, transformîndu-se într-un act formal. De aceea nu întotdeauna asigurăm în conducerea diferitelor întreprinderi şi instituţii cadrele cele mai corespunzătoare.

Este necesar să pornim de la legile şi hotărîrile ce prevăd conducerea unitară a activităţii de promovare şi pregătire a cadrelor. Întreaga această activitate trebuie să se desfăşoare sub conducerea organelor de partid şi pe baza unui plan unic pentru toate sectoarele de activitate. Sînt bine cunoscute nevoile de cadre pentru partid şi celelalte organizaţii obşteşti ; cunoaştem necesarul de cadre pentru diferitele domenii ale activităţii de stat, inclusiv pentru întreprinderile şi instituţiile ce urmează să fie create în acest cincinal, cunoaştem efectivul de cadre ce trebuie să iasă la pensie în raport cu legile ţării. Deci putem întocmi un plan de perspectivă pentru pregătirea, formarea şi promovarea cadrelor.

Un bun activist de partid trebuie să desfăşoare o activitate îndelungată în organizaţia de partid, într-un comitet de partid, într-un anumit sector de muncă. Un secretar judeţean dacă nu are 7—8 ani de zile în activitatea de partid nu va putea munci în mod corespunzător. Acum e greu de presupus că un ministru se poate achita bine de sarcini dacă n-a condus o întreprindere. Sîntem un partid de guvernămînt, avem un stat socialist şi trebuie să pregătim cadre în stare să poată îndeplini în bune condiţii sarcinile în toate sferele de activitate. Pentru a conduce un minister este necesară pricepere — şi, poate, nu atîta tehnică, cît pricepere organizatorică, pricepere de conducere. Sigur, e bine dacă un conducător are şi cunoştinţe tehnice, dar el trebuie să aibă în primul rînd cunoştinţe de conducere, cunoştinţe organizatorice, precum şi spiritul de partid corespunzător.

Aşa cum am mai spus, trebuie să întocmim un plan de perspectivă, ţinînd seama de nevoile de cadre pentru toate sectoarele de activitate. Să facem aceasta începînd cu activiştii de partid, în raport cu criteriile cunoscute. Trebuie să cunoaştem din timp oamenii, să ştim cum acţio-

nează, pentru a-i promova pe cei mai buni. Să facem același lucru pentru activitatea de stat, asigurînd realizarea unei evidențe și a unui sistem unic de urmărire a cadrelor. Trebuie să avem, pe ramuri, evidența tuturor specialiștilor, urmărind cum avansează, cum se dezvoltă, pentru a ști pe care să-i promovăm.

Este necesară o înțelegere corespunzătoare a problemei rezervei de cadre, în lumina acestor criterii și necesități. În acest spirit trebuie să trimitem cadrele la pregătire, în învățămîntul de partid, în învățămîntul de stat, la cursuri de reciclare. Se pune însă întrebarea : cîți din cei care au terminat cursul pentru cadre de conducere de la Academia „Ștefan Gheorghiu" sînt directori de întreprinderi ? Ori nu se trimit cele mai bune cadre la aceste cursuri, ori se procedează cu totul nedrept, în sensul că după absolvire sînt uitați sau dați la o parte. Trebuie să trimitem la „Ștefan Gheorghiu", la școlile interjudețene cadrele cele mai bune, cu perspectivă, care, atunci cînd termină școala, să poată desfășura o activitate de conducere cu rezultate bune. Aceasta este o parte componentă importantă a planului de perspectivă în vederea pregătirii rezervei de cadre. Desigur, trebuie să ținem seama și de necesitatea de a asigura un raport corespunzător de vîrstă a cadrelor. Trebuie să promovăm tineretul, dar să păstrăm întotdeauna un echilibru între vîrste, pentru a asigura continuitatea muncii și experiența conducerii. Să avem grijă de promovarea tineretului, de pregătirea lui, dar în politica de cadre să ținem seama de o proporție și de un echilibru just, de normele și principiile muncii de partid. Este necesar, de asemenea, să ne ocupăm foarte serios de promovarea femeilor, a unor activiste în diferite domenii — la partid, la tineret, la sindicate, în toate organizațiile obștești și mai cu seamă în conducerile întreprinderilor și instituțiilor de stat.

Trebuie să pornim de la hotărîrile Congresului al XI-lea, de la Programul partidului cu privire la continua ridicare a nivelului de cunoștințe profesionale și politice al cadrelor de partid și de stat. Sarcinile multiple pe care le au de îndeplinit astăzi organele de partid, activiștii noștri, organele de stat, lucrătorii din cadrul lor cer o pregătire tot mai înaltă. Avem un sistem bun de școli, care asigură pentru cadrele de partid și de stat, pentru cadrele de conducere posibilitatea pregătirii corespunzătoare, atît din punct de vedere profesional, cît și politic. Desigur, trebuie să acționăm permanent pentru a perfecționa acest sistem, astfel încît să fie la curent cu tot ce este mai nou în domeniul respectiv. Dar esențial este să ducem o politică justă, conștientă, nu la întîmplare, de promovare și pregătire a cadrelor.

Se impune, de asemenea, să dăm mai multă atenție felului în care își îndeplinesc sarcinile cadrele de partid și de stat, profilului lor moral și politic. Integritatea morală, politică, integritatea cetățenească sînt condiții esențiale pentru promovarea cadrelor. Acestor probleme trebuie să le acordăm atenție mult mai mare decît pînă acum. Să nu ne mulțumim că am promovat omul la un moment dat ; trebuie să cunoaștem permanent cum se dezvoltă. Cînd comite o abatere cît de mică, să intervenim, să nu-l lăsăm să se compromită. Nu în tolerarea abaterilor constă ajutorul ! Dimpotrivă, aceasta îl împinge în prăpastie. A nu atrage atenția celui ce greșește nu e o atitudine prietenească. Dimpotrivă, atitudine prietenească, tovărășească dovedești atunci cînd îi atragi atenția celui care greșește, iar dacă nu se îndreaptă îl pui în dezbaterea colectivului în care activează, acționezi pentru a-l face să-și înțeleagă greșeala, s-o lichideze. Activiștii trebuie să-și desfășoare activitatea sub controlul permanent al partidului, să fie ajutați de partid permanent în munca lor.

Una din marile răspunderi în munca noastră de cadre este formarea, dezvoltarea, inclusiv ridicarea conștiinței, a nivelului lor politic și ideologic. Mai cu seamă în ce privește cadrele de conducere, avem sarcina de a asigura ridicarea permanentă a nivelului lor politic și ideologic, ținînd seama de multiplele probleme pe care tovarășii noștri trebuie să le înțeleagă și să le soluționeze.

Întreaga activitate de partid trebuie să se desfășoare în conformitate cu prevederile Statutului partidului, ale Programului, cu principiile eticii și echității socialiste. Să acționăm cu toată fermitatea pentru ca documentele fundamentale ale partidului să fie cunoscute și însușite, să călăuzească în muncă pe fiecare activist, pe fiecare comunist. Să acționăm, de asemenea, pentru ca principiile eticii și echității socialiste să se manifeste și să devină călăuză permanentă în viața tuturor cetățenilor patriei noastre.

Este, de asemenea, necesar să acordăm o atenție sporită dezvoltării democrației de partid, asigurînd participarea activă a comuniștilor la dezbaterea hotărîrilor de partid, la adoptarea și îndeplinirea lor. Să asigurăm condiții corespunzătoare pentru dezvoltarea criticii și autocriticii, pentru participarea largă a comuniștilor, a organizațiilor de partid la conducerea întregii activități, pentru creșterea rolului conducător al partidului în toate sectoarele vieții economico-sociale. Așa cum am mai menționat și în alte împrejurări, rolul conducător al partidului nu este o lozincă ; acesta depinde de felul cum acționează fiecare membru de partid, fiecare organizație de partid la locul său de muncă, cum își îndeplinește rolul comitetul județean de partid, comitetul orășenesc, comitetul comunal. Numai suma acestei activități asigură realizarea în bune condiții a rolului conducător al partidului în toate domeniile, îndrumarea armonioasă, corespunzătoare a tuturor sectoarelor. Pe această bază trebuie să acționăm permanent pentru întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, pentru atragerea tuturor categoriilor de oameni ai muncii, din toate sectoarele, la conducerea întregii activități, a societății, la elaborarea politicii interne și externe a statului nostru. Pe această bază să dezvoltăm democrația socialistă — una din cerințele fundamentale pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea țării noastre spre comunism.

În încheiere aș dori să exprim convingerea că discuțiile din aceste zile vor determina o îmbunătățire a activității noastre, ridicarea nivelului tuturor domeniilor muncii de partid și de stat, că măsurile și concluziile stabilite se vor reflecta în mod corespunzător în activitatea fiecărui comitet județean de partid. De asemenea, sînt convins că organele centrale vor stabili măsurile corespunzătoare pentru lichidarea lipsurilor ce se mai manifestă, pentru îmbunătățirea întregii activități în vederea îndeplinirii în condiții bune a hotărîrilor Congresului partidului.

Am deplina convingere că dispunem pentru aceasta de toate forțele necesare. Avem un partid minunat ; avem cadre de partid și de stat în stare să acționeze cu succes — și sînt încredințat că vom obține o îmbunătățire radicală a întregii noastre activități.

Cu aceasta, vă urez vouă, tuturor organelor și organizațiilor de partid, tuturor comuniștilor, succes în activitatea de viitor consacrată propășirii patriei socialiste, bunăstării și fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze puternice, prelungite).*

MESAJ ADRESAT CADRELOR DIDACTICE ŞI ELEVILOR LICEULUI „NICOLAE BĂLCESCU" DIN CRAIOVA CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 150 DE ANI DE LA ÎNFIINŢAREA LICEULUI

— 23 mai 1976 —

Cu prilejul sărbătoririi împlinirii a 150 de ani de la înfiinţarea liceului, am deosebita plăcere să vă adresez tuturor — profesori şi elevi — un salut cordial şi cele mai calde felicitări.

Doresc, în acelaşi timp, să vă felicit pentru înalta distincţie ce a fost conferită liceului — „Meritul Cultural" clasa I —, semn al preţuirii rolului şi contribuţiei aduse la dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii româneşti.

Apreciez în mod deosebit contribuţia pe care Liceul „Nicolae Bălcescu" — una din cele mai vechi şcoli de grad mediu cu predare în limba română din ţara noastră — a adus-o, pe parcursul îndelungatei sale existenţe, la pregătirea a numeroase generaţii de tineri absolvenţi, din rîndul cărora s-au remarcat personalităţi de seamă ale ştiinţei şi culturii româneşti, care, prin întreaga lor activitate, străbătută de un fierbinte patriotism, au îmbogăţit cu noi valori patrimoniul material şi spiritual al poporului nostru. Mă bucură, de asemenea, dezvoltarea pe care liceul — ca dealtfel întregul nostru învăţămînt — a cunoscut-o în anii revoluţiei şi construcţiei socialiste. Dezvoltînd, pe o treaptă superioară, experienţa şi bogatele sale tradiţii din trecut, şcoala dumneavoastră a adus în anii socialismului un aport însemnat la creşterea şi pre-

gătirea temeinică a cadrelor necesare diferitelor sectoare de activitate, la progresul şi înflorirea culturii noastre socialiste.

Aniversarea Liceului „Nicolae Bălcescu" are loc în preajma Congresului educaţiei politice şi culturii socialiste, manifestare politică cu caracter naţional, expresie a preocupării constante a partidului pentru înfăptuirea Programului adoptat de Congresul al XI-lea, pentru formarea omului nou, constructor al celei mai drepte societăţi, societatea socialistă. Fără îndoială că, la fel ca întregul nostru popor, cadrele didactice şi elevii liceului vor întîmpina acest important eveniment din viaţa patriei cu noi şi însemnate realizări în domeniul instructiv-educativ, în însuşirea temeinică a noi şi noi cunoştinţe, a minunatelor comori ale ştiinţei şi culturii.

Am convingerea, dragi tovarăşi şi prieteni, că bilanţul activităţii pe care-l faceţi cu prilejul aniversării liceului vă va stimula să munciţi cu mai mult elan pentru a dezvolta pe mai departe rezultatele obţinute. Sînt încredinţat că profesorii, cadrele didactice ale liceului vor munci cu toată dăruirea pentru formarea şi educarea comunistă a tinerelor generaţii, cultivînd înaltele trăsături ale omului înaintat al societăţii socialiste, sentimentul răspunderii în muncă şi al datoriei faţă de patrie şi partid, pentru a duce cu cinste mai departe făclia civilizaţiei, bogatele tradiţii revoluţionare ale poporului nostru.

Vouă, dragi elevi, vă adresez îndemnul de a învăţa cu sîrguinţă, de a vă pregăti cît mai bine pentru muncă şi viaţă, spre a deveni mîine constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului, cetăţeni pe deplin conştienţi de înaltele îndatoriri faţă de patrie şi popor.

Vă urez tuturor — cadre didactice şi elevi — realizări şi satisfacţii tot mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate şi fericire !

CUPRINS

TALON DE CONTROL

NR. 57

Coli de tipar 42,50. Format 16/54×84

Comanda nr. 8 755/60 142
Combinatul poligrafic „Casa Scînteii",
Piaţa Scînteii nr. 1,
Bucureşti, Republica Socialistă România